

سید حسن علی
 38
 تورک جہانگیری

TOOZUK-I-JEHANGHEEREE

یعنی

تاریخ عہد سلطنت نورالدین جہانگیر بادشاہ کہ تا سال ۱۰۰۷ھ بمقام جلاوس
 خود ان بادشاہ نصفت پناہ تحریر نموده و زان بعد معتمد خان
 حمید الملک ان بادشاہ بانجام رسانیدہ

UFAI AHMED LIBRARY
 H.M.S.

Sec 9 38 EDITED
 874150 8781 BY

SYUD AHMUD KHAN

GHAZEERPORE

PRINTED AT HIS PRIVATE PRESS, 1863. A. D. 1280. H.

دییاجه

توزك جهانگیری نوشته میرزا محمد هادی

M.A. LIBRARY, A.M.U.

PE7564

بسم الله الرحمن الرحيم

حمد و ثناء بپدر و جد و ستایش لایحی و تعدد مریگانه بادشاهی را سزااست که ذات لازم البرکات بادشاهان جهانگیر را باعث اطمینان خالق و عالم و سبب دوام انتظام سلسله بنی آدم گردانیده تا بتحریریک تیغ آبدار و سنان شعله بارتعریک متمردان نا برخوردار و اهلاک اقویا و اعیای کفار و فجار فرمایند که از میامن سعی و اجتهاد بلیغ و افشاندن خون فاسد مفسدان به پلارک بیدریغ کار سلطنت نظام و حال شریعت قوام گیرد و عالم و عالمیان در عهد راحت مهد او بر بستر امن و آمان استراحت نمایند و نعمت درود و صلوات نا محدود بر حضرت خاتم النبیین و سید المرسلین که وجود عدیم المثالش جهت رواج دین متقین مبعوث بود و سیف سیاست و عدالتش منزله و مبر از شوایب میل و حیف و سلام عالی القواثر والدوام برخلفای راشدین و جمیع آیینه معصومین سلام الله علیهم اجمعین باد *

امابعد چون خاطر شکسته ای بے بضاعت خاکسار بیدمقدار دلیل طریق نامرادی محمد هادی از آوان اهتزاز صبا و اوایل نشوونما الی یومنا هذا که شصت مرحله از سنین عمر طی نموده بعلم تاریخ و فن سیر رغبت دارد و بر اکثر کتب اخبار و انار انبیاء و مرسلین و سلاطین حشمت آئین به دیده عبرت بین عبور و مرور نموده است از انجمله حضرت جنت مکانی جهانگیر بادشاه که از اعظم سلاطین نامدار تیموریه به هند و سنان بوده و بشوکت و شهامت معروف و به سیاست و عدالت موصوفی آمده و هزده ساله † احوال فرمانروائی خود را بشرح و بسط تمام خود بحیز تحریر آورده و بنظر این قاصر رسیده چون ساده و بی تکلفانه نوشته است دلپسند و مرغوب گردید و بخط خویش در رشته تحریر کشید در انوقت بخاطر ناقص رسید که چون لب تشنگان باده اخبار بایند مقام رسد از ته جرعه زال حکایات باقیه متمتع نگردند! و تشنه استماع آن باشند بقاء علیه از اوایل سنه نوزدهم جلوس تا آخر ایام حیات آن خسرو جمجاه از چند نسخه معتبر جمع و تالیف نموده باتمام رسانید

† واضح باد که شهنشا جهانگیر احوال فرمانروائی خود تا اوسط سال هفتدهم خود تحریر نموده و بعد از آن معتد خان را که از امراء معتد جهانگیری بود حکم فرمود که خان مذکور از آینده مسودات تحریر نموده باصلاح جهانگیر در آورده شامل کتاب می نموده باشد چنانچه معتد خان تا اوایل سال نوزدهم جلوس مسودات را نوشته باصلاح در آورد و بعد از آن میرزا مهد هادی مولف دیباچه تا آخر ایام حیات جهانگیر تکمیل نموده *

چون خود از ابتدای تاریخ جلوس تحریر احوال فرموده اند و اقم سطور از بدو ولادت تا روز جلوس برآورنگ خلافت نیز نگاشته الحاق و مستزاد نسخه اصل جهت تکمیل کتاب گردانید و من الله الاعانت والتوفیق القاب واسامی گرامی ابناء عظام و اجداد کرام حضرت شاه جذت مکان باین ترتیب است ابوالمظفر نورالدین محمد جهانگیر بن جلال الدین محمد اکبر بن نصیرالدین محمد همایون بن ظهیرالدین محمد بابر بن عمر شیخ بن سلطان ابوسعید بن سلطان محمد بن میران شاه بن قطب الدین صاحبقران امیر تیمور گورکان چون حضرت عرش اشیانی بجهت بقاء کارخانه سلطنت و جهانبانی همواره از درگاه ایزد جان افرین خلفی که شایسته افسرو اورنگ و مسند ارانی دانش و فرهنگ باشد مسائل می نمودند و باطن قدسی موطن مقربان درگاه صمدیت و مقبولان بارگاه احدیت را وسیله انبخواهش ساخته منتظر طلوع کوکب جهان افروز می بودند تا آنکه بعضی از ایستادهای پایه سرور خلافت و صیر معروض داشتند که شیخ سلیم نام درویشی که در صفای ظاهر و باطن از ایزد پرستش این دیار ممتاز است و نفس متبذره او باجابت دعا مشهور و از روی نسب بهفت واسطه بشیخ فرید شکر گنج میسر شد در قصبه سیکری که دوازده گروهی دارالخلافه اکبر آباد واقعست می باشد اگر آنحضرت این آرزوی گرامی با او در میان نهند امید که نهال مراد بآیاری دعای او برومند گردد و چهره مقصود در اندیشه ظهور رو نماید لاجرم آنحضرت بمنزل شیخ رفته بصدق و نیاز و خلوص عقیدت این راز را ظاهر ساختند و شیخ روشن ضمیر آگاه دل بادشاه صورت و معنی را بطلوع کوکب برج خلافت نوید سعادت بخشیدند عرش اشیانی فرمودند که من نذر نمودم که افرینند را بدامن تربیت شما اندازم باشد که بتائیدات ظاهری و باطنی شما بدولت بزرگی و بزرگی دولت رسد شیخ قبول نموده بزرگان گردانیدند که ببارک باشد ماهم آن نونهای دولت و اقبال را هم نام خود ساختیم از آنجا که صدق نیت و رسوخ اعتقاد برون در اندک مدتی شجره امید به ثمره خواهش بارور شد و چون هنگام وضع حمل در رسید والدۀ ماجده حضرت شاه جذت مکانی را از کمال عقیدت و فرط اخلاص بخانه شیخ فرستادند و در آن مکان میمنت نشان روز چهارشنبه هفتم ربيع الاول سال نهصد و هفتاد و هفت هجری بطالع میزان در موضع فکهور به منزل شیخ سلیم آن آفتاب جبه و جلال طلوع فرمود و این نوید روح افزا و بشارت نشاط آرا در دارالخلافه اکبر آباد به سمع حضرت عرش اشیانی رسید جشن عالی و طوبی عظیم ترتیب یافت و باشماع این مژده خرمین خرمین زر نثار شد و بجهت ادای شکر این موهبت حکم اطلاق جمیع نژادانی که در قلاع و مداین بودند شرف ارتفاع یافت و بموجب قرار آن ساله دوازده سال خلافت و جهانگیری را سلطان سلیم نام گذاشتند اگرچه شعرا و فضلا در تاریخ ولادت اقدس مضامین غریب و معانی عجیب یافته قضایه غرادر سلک نظم کشیدند از انجمله یکی در شهر لجه اکبر * و دیگری گوهز درج اکبر شاهی *

یافته اما خواجه حسین مروجی از قدرت طبع و حدت نهم قصیده گفته که کارنامه

سخنوران توان دانست مصرعه اول هر بیت تاریخ جلوس آنحضرت است و دوم تاریخ ولادت حضرت شاهنشاهی و بالتزام این دو کار مشکل بمعانی رنگین و الفاظ نازک آراسته و این چند بیت از آن قصیده اوست که به تحریر در می آرد *

لله الحمد از پئی جاه و جلال شهریار * گوهر مجد از محیط عدل آمد در کنار
طایرے از آشیان جاه و جود آمد فرود * کوکبی از اوج عز و ناز گردید آشکار
گلبنی زینگونه نمودند بر دهر چمن * لاله زینگونه نکشود از میان لاله زار
شاد شد دلها که باز از آسمان عدل و داد * باز دلها زنده شد کز مهر ایام بهار
آن هلال برج قدر و جاه و جود آمد برون * و آن نهال آرزوی جان شاه آمد ببار
شاه اقلیم و نای سلطان ایوان صفا * شمع جمع بیدلای کام دل امید و ار
عادل کامل محمد اکبر صاحب قرآن * بادشاه نامدار و کامجویی و کامگار
کامل دانی قابل عادل شاهان بدهر * عادل اعلی عاقل بیعدیل روزگار
سایه لطیفه اله آن لایق تاج و نگین * بادشاه دین پناه آن عالم عادل مدار
مجلس ویرا سوائی چارمین دان نمود سوز * موکب و اسماک راجع آمد نیزه دار
نیر برج وجود و گوهر دریای جود * از هوای اوج دلها شاهیناز جان شمار
بادشاهان سلک لولویی قدس آورده ام * هدیه از کان گرامی بار جوئی و گوش دار
کس نیارد هدیه زین به اگر دارد کمی * هر که دارد گویند چیرینه داری گویند
مصرعه اول روزه سال جلوس بادشاه * از دوم مولود فرود آید و سال هزار
تا بود باقی حساب روزهای ماه و سال * دان حساب از سال و ماه و روز دور آن نامدار
شاه ما پاینده باد و باقی آن شهزاده هم * روزهای بیحساب و سالهای بیشمار
چون غنچه مراد از گلبن امید بشکفت و شاهد مقصود از نهانخانه خواهش قدم بجایگاه
شهر نهاد بشکفته آن عرش آشیانی بتاریخ دوازدهم شهر شعبان سال ولادت از اکبر آباد
عازم زیارت روضه خواجه معین الدین چشتی سجری قدس سره شده پیاده متوجه اجمیر
گشتند و مسافت منزل دوازده کره مقرر کرده شد روز هفتم روضه منوره مقدسه ورود
سعادت اتفاق افتاد و جمین اخلاص بر آن اسنان سوده مراسم زیارت و لوازم عبادت
بتقدیم رسانیدند و بخیرات مبرات پرداخته گشت زار معتكفان حواشی آن روضه قدسیه
را بر شجاعت سحاب مكرمت سیلاب گردانیدند * اکنون مجملی از محامد ذات و
مناقب صفات خواجه بزرگوار نگاشته كلك بیان میگردد مولد الجذاب سیستان است
ازینجهت ایشان را سجری نویسند که معرب سگریست در پانزده سالگی خواجه
والد بزرگوار او که خواجه حسن نام داشت بعالم قدس رحلت فرمودند و از میامن
نظر دوایین شیخ ابراهیم مجذوب قدری درو طلب دامگیر همت خواجه شد و قطع
تعلقات ظاهری نموده بصرقند و بخارا شتافتند و چندی با تقصای علوم رسمیه پرداختند
و از آنجا بخراسان رفته در آن سرزمین نشو و نما یافتند و در هارون که از نواح نیشابور
است بصحبت فیض موهبت شیخ عثمان هارونی رسیده است ارادت بدامن

سعادت او زنده بیست سال در محبت شریفش و باغبات شامه کشیدند و با شارت شیخ سفرها و غزیتها پیشنهاک همت ساخته بخدمت بسیار از بزرگان وقت مثل شیخ نجم الدین کبری و دیگر مشائخ کرام و اولیای عظام رسیده بزور بازو و فطرت کمند طلب بکنکه مراد انداختند و خدمت خواجه بدر واسطه بشیخ مودود چشتی میرسند و بهشت واسطه بشیخ ابراهیم ادهم و قبل از آمدن سلطان معزالدین سام در عهد راسه پتهورا برخست پیر خود در هند آمدند و در اجپور اقامت گزیدند و خواجه قطب الدین اوشی اندجانی در ماه رجب سال ششصد و بیست و دو در بغداد بمسجد امام ابوالیث سفر فندی بحضور شیخ شهاب الدین سهروردی شیخ ارشد الدین کومانی بارادش خواجه معین الدین فایز گشته اند و شیخ فرید شکر گنج که در پتن پنجاب آسوده اند مرید خواجه قطب الدین اند و شیخ نظام الدین اولیای پیر امیر خسرو دسمت ارادت بشیخ فرید شکر گنج داده اند و سلسله چشقیه تمام به خواجه منتسب می شود القصه در ساعت خیر اشاعت عذان توجه بدارالملک دهلی انعطاف یافت که بجهت شکر این عطیه والا زیارت مرقد اولیای عظام و مشایخ کرام که در آن مصر کرامت آسوده اند نیز فرمایند بعد از طی منازل و قطع مراحل در رمضان سال مذکور موکب اقبال بان سعادت گاه ورود اجلال فرمود و رسوم زیارت مرقد متبرکه و طواف مزار فیاض الانوار جذت استانی نورالاله برهانه بتقدیم رسید انگاه نهضت عالی بصوب مستقر خلافت اتفاق افتاد و در ششم ذی قعدة بدارالخلافة اکبر آباد نزول اقبال رویداد چون ولادت فیض افادت حضرت جهانگیری در سیکری واقع شده بود حضرت عرش اشیا نی انموضع را بر خود مبارک دانسته در آن سرزمین طرح اقامت انداختند و در اواسط ماه ربیع الاول نهضت و هفتاد و نه هجری حکم گیتے مطاع بتاسیس حصاره والا و عمارت دلکشا شرف ارتفاع یافت و جمیع امرای عظام و ملتزمان رکاب سعادت در خور مرتبه و حالت خودیش منازل اساس نهادند و باندک فرصتی شهره عظیم در نهایت آراستگی بر روی کار آمده و مساجد و مدارس و دیگر بقاع خیر و داکین و اسواق در کمال نفاست و تکلف همه از سنگ سرخ تراشیده مرتب گشت و انواع بسائیں بهشت آئین باعث طراوت و نظارت آن عشرتگاه شده و بفتح پور سمت اشتها گرفت + و بعد از نزول اجلال درین

+ بعد فتح دکن نام این معبره فتحپور نهاده شد کتب بر پهلوی دروازه کل درگاه حضرت شیخ سلیم کنده است در اینجا ثبت میگردد * حضرت شاهنشاه ظکی بارگاه طلاله جلال الدین محمد اکبر بادشاه فتح ملک دکن و راندیس که سابقاً مسی بپاندیس برد نموده سنه ۴۶ الهی موافق سنه ۱۰۱۰ هجری به فتحپور رسیده عزیمت اکبر آباد فرمودند نظم تا نام زمین و آسمان است * تا نقش وجود در جهان است ناصی بسپهر همنشین باد * ذاتش بجهل ابد قریب باد * قال عیسی علیه السلام الدنيا قنطرة فانبروها ولا تعبروها * فی الاخبار من تامل انه یعیش غداً تامل انه یعیش ابد * و قیل الدنيا ساحة فاجعلها طاعة بقية العمر لا تيممها * فی الاخبار من قام الى الصلوة و لم یس معه قلمه فانه لا یزید من الله الا بعداً * خیر المال ما انفق فی سبیل الله * بیع الدنيا بالآخرة یزید * الفقو ملک فیها معاصیته رباعی نامی چه شد آرتو تفتی گاهی کردی * وز قصر زر اندون پنهانی کردی * خوبی جهان بصورت آینه دان * خرد گیر و توهم دورنگاهی کردی * قایله و کاتبه معتمد معصوم نامی بن سید صفائی الترمزی املاً و تہکری مسکناً و المنتسب انرا الی سید سیر قلندر بن بابا حسن ابدال اسپهزادی مولداً و القندهاری مولداً *

قصص افعال اطفال این نام میبخت فرجام فتوحات تازه قرین روزگار خجسته اثار شهریار
 معدلت کردار گردید در همین سال میبخت مال حضرت عرش اشیدانی جشن تطهیر
 شاهنشاهی آراسته ابواب خورمی بر روی روزگار کشوند و روز پنجمشنبه بست و پنجم
 جمادی الاخری آن قدسی طینت والا گهر را پذیرای عشرت فرمودند و چون عمر گرامی
 بچهار سال و چهار ماه و چهار روز پیوست بقانون دانشوران پاستانی و آئین دقیقه
 شناسان آسمانی در ساعت فیض اشاعت یعنی روز چهارشنبه بست و دوم رجب سال
 نهصد و هشتاد و یک آن مظهر عواطف سبحانی را مکتب نشین دانش ساختند
 و جشن های دلکش ترتیب داده عالمی را نقد مراد در دامن امید ریختند و تعلیم
 آن سواد خوان رموز انفسی و افقی بقاوه دودمان فضل و کمال صدر نشین مسند
 اقامت و افضال مولانا میرکلا هرود که بسلامت نفس و تهذیب اخلاق آراستگی
 داشت تفویض یافت و قطب الدین محمد خاں آنکه بخدمت اتالیقی آن برگزیده
 دین و دولت خلعت امتیاز پوشید و چون او بحر است سرحد نامزد گشت میوزا خاں
 خاںخانان را شایسته این منصب عالی دانسته عز افتخار بخشیدند و در سال نهصد
 و هشتاد و پنج منصب ده هزاریدات و سواریه حضرت شاهنشاهی ارزانی داشتند
 و بر زبان گوهر امرد گذشت که نظر بر وفور رضا جوئی و نیک سیرتی و بیدار دلی و
 بردباری تمامی جنود سماوی اعتصام با نونهال دولت و استگی دارد و چون سنین
 عمر همایون پانزده سالگی رسید صیده قدسیه راجه بهگوانداس را که از اعظم امراي این
 دولت اند مقرون بود و در زمرة راجهای نامدار بمزید شوکت اعتبار اختصاص داشت
 بجهت آنحضرت خواستگاری نمودند و در لختخانه خاص وعام را آئین بسته جشن بادشاهانه
 ترتیب دادند و بتاریخ پنجم اسفند از مده ماه الهی سال نهصد و نود و سه هجری که مختار انجم
 شناسان وقت بود حضرت عرش اشیدانی دورود مقدم اقبال توام منزل راجه را پایه اسمانی
 بخشیدند و آن بانوی حجله عصمت و عفت را بگهر بختی خلافت و سلطنت عقد ازدواج
 خجسته امتیاز بسته بدولتسرای جاوید آوردند و راجه لوازم نیاز و پیشکش بتقدیم رسانیدند
 طوی در خور این نسبت که سرمایه افتخار اسلاف و اخلاف اوست سرانجام داد و
 بجمیع شاهزادهای عالیقدر و هریکی از حضرات عالیات ضیافتی لایق فرستاد و
 اخدی و شاگرد پیشه را نام نویسی کرده سرو پاها داد و باین سعادت افتخار جاوید
 اندوخت * و در نهصد و نود و چهار هجری حضرت شاهنشاهی را بدختر فرخنده اثر
 راجه اودی سنگه که باصالت و جاه و لشکر و دستگاه از جمیع راجهای هند ممتاز بود
 نامزد ساختند *

به ساعتی که تولا کند بدو تقویم

حضرت عرش اشیدانی با مخدرات سرادق عصمت بمنزل راجه تشریف بوده عقد ازدواج
 سعادت مباح بستند و بر روی روزگار در عشرت و کامرانی کشادند *
 محتاج بود ملک به پیرایه چنین * آخر مراد ملک روا کرد روزگار

و راجه اود بسنگه پھر راجه مالدیو است که از راجه های معتبر صاحب غرقت بود و
شمار لشکر او به هشتاد هزار سوار رسیده اگرچه رانا سانگا که با حضرت فردوس مکانی
انار الله برهانه مصاف داده در سنوات و حشمت عدیل و نظیر را مالدیو بوده اینک به
حسب وسعت ملک و کثرت لشکر را مالدیو فرونی داشت چنانچه مکرر سوان لشکر
او را با رانا سانگا مبارزتها اتفاق افتاد و هر بار آثار غلبه و تسلط از جانب رومی نمود * و
همدین سال از دختر راجه بهگوانداس صبیله قدسیه بوجود آمد و موسوم بسلطان النساء
بیگم گشت * و در بیست و چهارم امرداد سال نهصد و نود و پنجم هجری هم از دختر
راجه پسرے متولد شد و حضرت عرش آشیانی او را سلطان خسرو نام نهادند * و در
نوزدهم آبان سال نهصد و نود و هفتم در مشکوت اقبال از بطن دختر خواجه حسن عم
زینخان برآمد و دیگر بر بساط وجود قدم نهاد او را سلطان پرویز نام نهاده آمد * و در
بیست و سیوم شهریور سال نهصد و نود و هشتم از دختر راجه کیشوداس راهور صبیله
بوجود آمد بهار بیگم نام کردند * و سلخ شهر ربیع الاول سنه هزار هجری بعد از انقضای
پنج ساعت و دوازده دقیقه از شب پنجشنبه که در عهد دولت جهانگیری بمبارکشنبه
اشتهار یافته بطالع میزان بحساب اختر شناسان فرس و سنبله بشمار منجمان هند در
دار السلطنت لاهور اختر برج خلافت از بطن صبیله قدسیه راجه اود بسنگه قدم برآورنگ
وجود نهاد تاریخ ولادت اشرف حامله چندین بشارت است از انجمله درین ماه مبارک
تولد حضرت خیر البشر صلوات الله و سلامه علیه اتفاق افتاد و این موافقت از مساعدت
اقبال است و باستبشار سنت الهی که بر سر هر هزار سال در عالم جهانگیری بوجود
آید که به معاونت توفیق ازای رسوم مذموم بغی و جهالت از عرصه جهان براندازد
چنانچه قبل ازین به پانصد و شصت و پنج سال رموز شناس اسرار یزدانی افضل الدین
حکیم خاقانی از طلوع این کوکب دولت و اقبال خبر داده و از محرومی دریافت و
حسرت نایافت آنوقت قطعه بر صفحه روزگار یادگار گذاشتند *

گویند که هر هزار سال عالم * آید بجهان اهل کمالی محرم

آمد زین پدش و مانزاده ز عدم * آید پس ازین و مافرو رفته بغم

روز سیوم از ولادت اقدس حضرت عرش آشیانی به دولتمسرای جهانگیری تشریف
برده دیده را به جمال جهان افروز او روشنی افزودند و دران محفل جشنی
عظیم ترتیب یافته بود که چشم روزگار از مشاهده آن سرمه حیرت میکشید و
چون قدوم میمنت لزوم سبب خورمی و نشاط جد بزرگوار گردید بالهام غیبی
بسلطان خورم موسوم فرمودند * و از وقایع این ایام آمدن خواجه عبدالله است
بدرگاه حضرت جهانگیری آباء خواجه از سادات کبار اند و جد چهارم ایشان قبله
ارباب وجد و حال امیر سید عاشق است که احوال ایشان در کتاب حبیب السیر و رشحات
مرقوم شده و والده خواجه خواهر خواجه حسن نقشبندی است که نجیب النساء بیگم همشیره
حضرت عرش آشیانی را در حباله نکاح داشت خواجه در سال هزار با دو برادر خود

خواجه يادگار و خواجه برخوردار از ولايت حصار آمده ملازمت حضرت عرش اشيانى دريافتند ان حضرت برخور حال هر يك منصوب عنايت فرموده تعيينات موبه دکن فرمودند و چون بشير خواجه قوايت داشتند حکم شد که در خدمت بادشاهي رفيق او باشند و اين والا نژادان بدکن رسیده هرجا که کار و ترديد پيش آمد مراسم مودانگي و جالسمياري به تقديم رسانيدند و جوهر خود را دلنشين همگان ساختند چون از همت بلند پرواز و اندیشه قرقبي مراتب دور دراز بود متوجه استان جهانگيري شده در سده هزار و سه بخدمت پيوستند و رفته رفته بجهوشناسي و قدرداني آنحضرت به مدارج بلند تصاعد نمودند * چون در سده هزار و هفت هجري از عرايض دولتخواهان بوضوح پيوست که تسخير ملک دکن بے نهضت رايات جهان کشتائی حضرت عرش اشيانى صورت پذير نيست بتاريخ ششم مهر که مختار انجم شناسان وقت بود بنفس نفيس بدان صوب توجه فرمودند و موبه اجمير را تيمناً و تبرکاً به قبول حضرت جهانگيري مقرر نموده راجه مانسنگه و شاه قلبي خان محرم و بسيار از امرا در ملازمت آنحضرت تعيين فرمودند در هين ساعت مسعود به برگذدن بيخ فساد رانا شرف رخصت از راني داشتند غرض از اختيار مفارقت آنکه چون موکب اقبال به ممالک دور دست نهضت مي فرمايد هم مسند خلافت از شاهزاده ولي عهد خالي نباشد و هم حدود متعلقه رانا بے سپر عساکر کيوان شکوه گردد اگرچه راجه مانسنگه بخدمت حضرت جهانگيري دستوري يافت اما به التماس او بنگاله بدستور سابق بقبول او مقرر داشتند و راجه تمهد نمود که خود در ملازمت حضرت شاهي باشد و فرزندان و گماشتگان او سربراهي و پاسباني بنگاله نمايند و جگت سنگه پسر گلان خود را بنگالهاباني ان ملک دستوري داد و در همان نژاديکي جگت سنگه را سفرنا گزيير پيش آمد و راجه پسر او مها سنگه را جانشين خود ساخته بسرکردگي بنگاله فرستاد و چون خطه اجمير مخيم سرادقات گزيير افواج بحر اصواج و سپاه نصرت پناه باستيصال رانا دستوري يافتند و بعد از بکچکدي خود بيز سپر گنان و شکار افگنان تا اودي پور نهضت فرمودند و ان اشفته راي بے راه رو از گوهستان برآمده چند جارا تاخت و چون مبارزان بشير فيروزي اثر از بے او شتافتند باز سراسيمه خود را بشعاب جبال انداخت و حدود متعلقه او لکدکوب عساکر اقبال گزيير و بسياري از کفار شقاوت اثار دران عرصه کارزار برخاک هلاک افتادند و زن و فرزند آنها باسپير رفتند درينوقت خبر شورش بنگاله و شکست مها سنگه بعرض رسيد * و در پانزدهم تير سال مذکور مادر سلطان پريوز بعالم علوي شتافت و پريزيگان حريم خلافت را بغم انداخت چون بخوشامد گريان واقعه طلب گاه و بيگاه چنان وامي نمودند که حضرت عرش اشيانى به تسخير دکن مشغول اند و بکناک املک رانا کشوده برگشتن از عزيمت بادشاهانه دور است اگر درينوقت خون حضرت بزرگند و برگذات آن روي آب اکبر آباد را که به معدهوري و سپر حاصلي اشتهار دارد بگزييرد از مخايل رشد و شمائل عبرت دور نخواهد بود و بيز فرونشستن

غبار شورشى که در هنگامه بتازگى ارتفاع یافته بود بے راجه مان سنگه صورت نمى
 بست راجه بر گشتن ایشان عین مدعا دانسته سلسله جندب این اراده گشت * ناگزیر
 مهم رانا بانجام نارسانده به طرف اله آباد برگردیدند قلیچ خان که حراست انقلعه
 اسمان سائے بدر تفویض بود از صدق اخلاص و فزونى عقیدت از قلعه برآمده دولت
 ملازمت در یافت و بعضی هنگامه طلبان شورش انگیز باغراق و مبالغه بسیار عرض
 نمودند که اگر قلیچ خان را بدست آورند گرفتن قلعه اکبرآباد که بدفاین و خزاین مالامال
 است بمسئولیت میسر میگردد چون فتنه مخالفت هنوز سر بر بالین مدارا داشت
 حضرت شاهى سخن ظاهر بینان را به سمع قبول جا نداده خان مذکور را دستوری
 فرمودند تا بقلعه درآمد و به نفس همایون از آب گذشته متوجه بجانب اله آباد گشتند
 مریم مکانی والدہ ماجده حضرت عرش آشیانی که در قلعه اکبرآباد بودند بر هودج
 عزت نشسته روان شدند تا آن خلف الصدق خلافت و درة التاج سلطنت را ازین
 عزیمت مانع آیند حضرت شاهى ازین معنی آگاهی یافته پیش ازینکه مریم مکانی
 برسند سواری گشتی اختیار فرموده بسرعت تمام بجانب مقصد شتافتند و مریم
 مکانی آزرده خاطر بقلعه برگردیدند و به تاریخ غره مفرسند هزار و نهم نزول ریات در
 قلعه اله آباد اتفاق افتاد و اکثر جاها که اندر آب اکبرآباد بودند بدست آورده بملازمان
 خود جاگیر دادند از آن جمله صوبه بهار را بشیخ خدیو مخاطب بقطب الدین خان
 کوکلماش عنایت نمودند و سرکار جونپور را بلاله بیگ مرحمت کردند و سرکار کالپی را
 بدسیم بهادر کوکلمت فرمودند و نامبردگان را بمحال متعلقه دستوری دادند و از راس
 کهنسور دیوان سنی لکهنه روپیه خزانه که از حاصل خالصات صوبه بهار فراهم آورده بود
 گرفتند * و چون این وقایع مکرر و متوالی بعرض حضرت عرش آشیانی رسید از وسعت
 حوصله و قوت بردباری و نهایت دل بستگی که بان جانشین خلافت داشتند اصلا از جا
 در نیامدند و شریف پسر عبدالصمد شیرین قلم را که از خدمتگاران حضور بود و
 بخدمت شاهى نیز اخلاص بسیار داشت بافرمان عطوفت نشان مشتمل بر نصایح
 گرانمایه و طلب حضور فرستادند چون فرمان مرحمت عنوان رسید آداب استقبال و
 لوازم تعظیم و اجلال بتقدیم رسانیده خواستند که روانه ملازمت شوند لیکن بذابر
 ملاحظه این معنی را در توقف انداختند و شریف را نگاهداشته دستوری معاودت
 نه دادند و او بچاپلوسی و خوشامد گوئی در مزاج اقدس جا کرده در اندک
 مدتی وکیل السلطنت شد و حضرت عرش آشیانی فرونشاندن فتنه خانه خیز را
 اهم دانسته دل از کشایش ملک دکن که نزدیک بکار شده بود برگرفتند و بتاریخ
 پانزدهم اردی بهشت سنه هزار و نه هجری کار سازی انملک را به روانگی
 و کاردانی خانخانان سپه سالار و سزولی و جانشیناری علامی شیخ ابوالفضل باز گذاشتند
 بصورت دارالخلافه اکبرآباد عنان مراجعت منعطف گردانیدند و بتاریخ بیستم امرداد سال
 مذکور بان مصر دولت و اقبال نزول اجلال فرمودند درین ایام حضرت شاهى خواجه

عبدالله را بختاب عبدالله خانى نامور ساختند در شهر سنه هزار و ده هجری که رایت
اسمان سامی حضرت عرش اشیانی در دار الخلافه اکبر آباد بود حضرت جهانگیری با سی
هزار سوار آماده پیکار و فیلاں نامدار روانه دار الخلافه گشتند اگرچه در ظاهر از ده دریافت
حضور والد ماجد باز می نمودند اما در باطن اندیشه دیگر که از لوازم سلطنت پژوهی
و ملک جوئیست مرکوز خاطر خورشید منظر بود چون خبر توجه موکب ظفر قرین
باین آئین به عرض حضرت عرش اشیانی رسید مسرت و انبساطی که از رسیدن آن
قره العین داشتند بوحشت و تفرقه بدل شد و بعضی از امرا که سخندان نفاق آمیز از آن
درة التاج سلطنت بسمع آنحضرت می رسانیدند بواهمه دراز افتدند خصوصاً جعفر بیگ
آصفخان که خدمت دیوانی داشت از بیم هززه درائی و بیصرفه گوئی نزدیک بان
رسید که قالب تهی کند و چون موکب شاهي در قصبه آثابه که در جاگیر خان مذکور
بود نزول اجلال فرمود لعلی گران بها مصحوب یکی از معتمدان خود برسم پیشکش
فرستادند در پی اثنا فرمان قضا جریان شرف مدور یافت که آمدن آن فرزند بالشکر انبوه
و فیلاں کوه شکوه خاطر مهر ناظر مارا باندیشه دیگر رهمونی میکند و آمدن پسر بخانه
پدر باین شوکت و حشم رسمی است که از آن خاف الصدق بروی کار آمده اگر مطالب
اظهار جمعیت و عرض سپاه بود مجرای او شد مردم را بمحال جاگیر رخصت نموده
جریده بخدمت شتابد و اگر شایده توهم باقی است و هنوز مطمئن خاطر نیست عنان
معاردت به اله آباد معطوف دارد و هرگاه نقوش توهم و نفرت از حواشی خاطر انفرزند
زدوده شود بملازمت شتابد چون این مثال واجب الامثال بحضرت شاهي رسید متحیر و
اندیشه مند گشتند و در آثابه توقف نموده عرضداشتی مرقوم قلم اخلاص گردانیده بپایه
سریر خلافت مصیر ارسال فرمودند مضمون اینکه این مرید باجهاں جهان نیاز و ارزومندی
احرام کعبه مقصود بسته میخواست که در پی زودی سعادت استانبوس دریابد در آثابه
فرمان رسید که قدم جرات پیش نه نهاده باله آباد معارادت نماید عجب که
اخلاص این نیازمند در باطن آنحضرت اثر نکرده و مشتقی فتنه سرشتان خدای
مجازی را در حق این بنده حقیقی بد گمان ساختند و روزی چند این مرید را از
سعادت خدمت محروم داشتند امید که صدق باطن این نیازمند در مرآت خاطر
غیب ناظر پرتو انگذد انگاه روزی چند در آثابه توقف فرموده کوس معارادت به
صوب اله آباد بلند آوازه ساختند مقارن آن فرمان شد که صوبه بنگاله و اودیه را بجایگز
آن فرزند مرحمت نمودیم کسان خود را فرستاده متصرف گردان حضرت شاهي صلاح
وقت در فرستادن لشکر بدانصوب ندیده عذرهای دلپذیر معروضداشتند و چون به بلده
اله آباد نزول سعادت ارزانی فرمودند آنچه از لوازم سلطنت و مخصوص فرمانروایان
والا شکوه است بروی کار آمد و ملازمان درگاه خطاب خان و سلطانی یافتند * از وقایع
این ایام کشته شدن شیخ ابوالفضل است اگرچه او از شیخ زادهای هندوستان بود
لیکن از خرد خورده دان و طبع دقیقه سنج نشأ یونانی در سر داشت و در تهذیب

اخلاق و آداب دانی خدمت ملوک قصب السبق از اقران زبوده بود بالجمله چون
 فاسازگاری حضرت شاهي بروی بروز افتاد و همگی ملتزمان درگاه عرش آشیانی از
 پیش بینی و عاقبت اندیشی بجانب آن سرور آراست سلطنت گزیندند از آنجا که
 آنحضرت شیخ را با خود بکرنک و با حضرت شاهي یکرو فهمیده بودند فرمان قضا
 جریان شرف صدور یافت که لشکر و حشم را با پسر خود شیخ عبدالرحمن در دکن
 گذاشته بسرعت هرچه تمامتر متوجه دریافت سعادت ملازمت گردد چون خبر طامب
 او بعرض شاهي رسید به یقین و جزم دانستند که اگر شیخ نزد آنحضرت رسید بترتیب
 اسباب فتنه خواهد پرداخت و تا قدم او در میان است رفتن ما بدربار صورت نخواهد
 بست درینصورت علاج واقعه پیش از وقوع باید کرد باین اندیشه صایب راجه فرستادند
 را که بجمعیت و مردانگی از اقران خود امتیاز داشت و وطن او سرسرا بود باستیصال
 شیخ برگماشتند و او دل باین کار بسته در کمین فرصت نشست چون شیخ به سرای
 پرگنه که در ده کروهی گوالپار واقع است رسید راجه با جمعیت بسیار از سوار و پیاده
 شیخ را با چندی از خدمتگاران که همراه داشت گرد گرفت و شیخ ندک گریختن را
 اگرچه ممکن نبود بر خود نه پسندیده تن بمردن داده به قتل رسید و راجه سر او را
 باله آباد فرستاد اگرچه از کشته شدن شیخ خاطر قدسی مظاهر عرش آشیانی به آزرده گی
 فراوان و تفرقه بیکران در افتاد اما ازین کارنامه دلیری و مردانگی حضرت شاهي بیملاحظه
 عزیمت آستاندوس بدرگاه پدر بزرگوار نمودند و رفته رفته آن کدورتها بصفا مبدل
 شد چنانچه بجای خود رقمزده کلک وقایع نگار خواهد شد * چون آن والا گوهر
 اکلیل خلافت از واقعه شیخ ابوالفضل بغایت مصحوب شدند حضرت عرش آشیانی
 مهد مقدس سلیمه سلطان بیگم را نزد ایشان فرستادند تا بذواشهای بادشاهانه دلجوئی
 نموده و از حجاب برآورده بملازمت آورند و فتح لشکر نام فیلی و خلعت و اسب
 خامه هدایت فرموده مصحوب بیگم ارسال داشتند و چون بیگم بدو منزلی
 اله آباد رسیدند حضرت شاهي به استقبال برآمده به آداب بزرگی ملاقات
 نمودند و سجادات مراحم بیکران حضرت عرش آشیانی بتقدیم رسانیده به تجمل تمام
 در خدمت بیگم بشهر معارفت فرمودند و مهد علیا سلیمه سلطان بیگم آن مسرت القلب
 را بنور عواطف گوناگون امیدوار ساخته زنگ توهمات از مرآت خاطر زدودند و حضرت
 شاهي در موافقت والده معظمه متوجه درگاه عرش اشتباه گشتند چون بحوائی
 دارالخلافه اکبرآباد رسیدند عرضداشتی مرقوم قلم اعتقاد رقم ساخته مصحوب خواجه
 دوست محمد بملازمت اشرف ارسال داشتند مضمون آنکه چون آنخداوند حقیقی
 و خدای مجازی رقم عفو بردامن تقصیرات این بنده کشیده اند امیدوار است که از
 حضرت مریم مکانی التماس فرمایند که از روسه فرزند پروری این نیازمند را بملازمت
 اشرف اقدس مشرف سازند تا رفع توهمات اینقدری گردد و حکم شود که منجمان
 حضور اختیار ساعت سجود نمایند بعد از رسیدن این عرضه حضرت عرش آشیانی

بدولتخانه والده ماجده خود شتافته التماس شاهی را بعرض آن عفت قباب رسانیدند و پس از آنکه خواجه ایشاں درجه قبول یافت فرمان عاطفت عنوان مشتملبر نوید استقبال مزیم مکانی بفزند اقبال مند نوشته این رباعی که از واردات طبع جعفر بیگ آصفخان است دران مذکور سعادت قلمی نمودند

ای جسته زما برسم عادت ساعت * ادراک وصال را چه حاجت ساعت
از وصل کند کسب سعادت ساعت * ساعت چکنی بهانه ساعت

و این نوازشنامه را بخواجه دوست محمد سپرده او را رخصت معادرت فرمودند بعد از ورود این فرمان یافت عنوان حضرت شاهی برسمت هرچه تمامتر بنواحی دارالخلافت رسیدند و حضرت مزیم مکانی یکمزل پیشتر شتافته آنگوهر اکلیل سلطنت را بمنزل خود درآوردند و در دولتسرای ایشاں قران السعدین اتفاق افتاد حضرت شاهی فرق نیازمندی دیای آسمان سالی قبله حقیقی گذاشته تارک دولت برافراختند حضرت عرش آشیانی دیده اشتیاق بحمال جهان آرای فرزند اقبالمند نورانی نموده ایشاں را بدولتخانه آوردند و بحکم اشرف نقاره شادمانی نواخته آرازه نشاط و انبساط را بگوش دور و نزدیک رسانیدند و حضرت شاهی دوازده هزار مهر بصیغه نذرو نهصد و هفتاد و هفت زنجیر فیل فرو ماده برسم پیشکش گذرانیدند ازاجمله سیصد و پنجاه و چهار زنجیر فیل درجه پذیرائی یافت و تخته را بایشان بخشیدند و بعد از دو روز لون نام فیلی از غنایم فتح دکن که در فیلاں خاصه به سبک پائی و خوش فعلی بی همتا بود بایشان مرحمت شد و دستار مبارک از فرق مقدس برداشته بر سر اشرف شاهی گذاشتند و نوید جانشینی را بگوش امید آن خورشید آسمان سلطنت رسانیدند چون حضرت عرش آشیانی در هنگام توجه رایات عالیاب بصوب دکن حضرت شاهی را بر سر رانای مقهور رخصت فرموده بودند و بسبب امری که رقم زده کلک رقابح نویس شد آن حضرت مهم رانا را بانصرام نارسانیده باله آباد شتاندند درین صورت رای صواب التماس حضرت عرش آشیانی چنان تقاضا فرمود که مهم رانا نامزد آن فرزند بود لایق دولت آنکه به نیروی همت آن قرة العین خلافت صورت اتمام پذیرد لاجرم در جشن دهمره آن گوهر اکلیل سلطنت بموجب حکم پدر بزرگوار رایات نصرت سمات بدانصوب برافراشتند و جمعی از امرا که اسامی آنها نوشته میشود بنوازش خسروانه سرافراز گشته در خدمت آن درة التاج سلطنت دستوری یافتند جگناتپه رای را بسنگه مادهو سنگه رای درگا رای بهوج هاشم خاں قراینگخان افتخار بیگ راجه بکرماجیت سکپ سنگه دولپ پسران موته راجه خواجه حصاری راجه شال باهن لشکری بر سر میرزا یوسفخان شاه قلی برادر اصف خاں شاه بیگ گولائی چون فتحپور مخیم سراوات اجلال گشت روز پنجمه دران دارالسعدت بجهت سامان ضروریات توقف اتفاق و خزانه و لشکری که بان کار دشوار گذار و فاکند التماس نمودند و ارباب دخل در سرانجام آن استادگی های بیجا ظاهر ساختند ناگزیر حضرت شاهی مرغداشت نمودند که

این مرید حکم آنحضرت را نموده حکم الهی دانسته بشوق هرچه تمامتر دل بر بند خدمت نهاده لیکن کفایت اندیشان سامان این مهم را به روشی که سرانجام پذیر گردن نمی نمایند و بیهوده خود را سبک ساختن و اوقات ضایع کردن چه لایق است مگر معلوم آنحضرت شده باشد که رانا از کوهستان بر نمی آید و هر روز بمحکمه پناه برده تا ممکن باشد بچنگ نمی پردازد تدبیر کار او منحصر درین است که افواج نصرت امواج از هر سو در آمده کوهستان او را قمرغه وار در میان گیرند و هر فوجی انقدر باید که هرگاه بان مقهور دو چار شود از عهده او تواند بر آمد و اگر دولتخواهان برورش دیگر صلاح دیده اند چون مردم بنده بغایت پریشان احوال اند حکم شود که این نیازمند جبین سعادت را بسجود اخلاص روشن ساخته بمحال جاگیر خود شتابد و در خور این مهم سامان نموده با جمعیت فراوان متوجه استیصال او گردن و بعد از آنکه عرضداشت حضرت شاهي بمسامع عز و جلال رسید بخت انسا بیگم همشیره قدسیه خود را نزد آن گوهر اکلیل خلافت فرستاده پیغام فرمودند که چون آن نرزد در ساعت مسعود رخصت شده و از باب تلجیم بجهت قرانی که درین نزدیکی واقع میشود تجویز ملاقات نمینمایند باید که بنحیستگی متوجه اله آباد شود و هرگاه خواهد باز دولت ملازمت در یابد حضرت شاهنشاهی بورد منشور لامع النور از فتحپور کوچ فرموده نزدیک متها از آب چون عبور نموده روانه اله آباد شدند مقارن این حضرت عرش اشیانی یک پوستین روباه سیاه و یک پوستین روباه سفید مصحوب روپ خواص بآن حضرت فرستادند و آن مسرت الصدر سلطنت عرضداشتی مشتاق بر سپاس گذاری این مرحمت نوشته این بیت را در انجا مرقوم ساختند *

گر بختی من زبان شود هرمونی * یک شکرتو از هزار نتوانم کرد

و بروپ خواص سپرده او را رخصت معاودت ارزانی داشتند و چون به اله آباد رسیده روز پنجم بشاک کامی گذرانیدند قضا را والد سلطان خسرو نقاب آرای نهانخانه عدم گشت تفصیل این اجمال آنکه درینولا یبوستی در دماغ آن عفت سرشت بهم رسید و سونائی بر مزاج استیلا یافت و چون خسرو از بیداره روی در ملازمت حضرت عرش اشیانی همواره به شکوه شاهنشاهی می پرداخت این غم سر بار آن گشت در روز آنحضرت بشکار تشریفه برده بودند پوشیده از پرستاران افیون خورده سر بهالین فنا نهاد و چون سرآمد پردگیان حرم سرای سلطنت بود و انس و الفت تمام باو داشتند خاطر قدسی مظاهر ازین سانحه به نهایت ملول و بغایت اندوهگین شده و بر دل مهر منزل این مصیبت سخت گرانی کرد و حضرت عرش اشیانی از استماع این حادثه ناگزیر و آشفنگی ضمیر فیض پذیر فرمان از روی کمال مهربانی و غمگساری فرستاده تسلی بخش خاطر عاطر شدند * و از سوانح این ایام رنقن عبدالله خاں است بدرگاه حضرت عرش اشیانی چون شریف خاں وکیل المملکت شد محبت عبدالله خاں با او در نگرفت و او پیوسته در خدمت

شاهنشاهی شکوه ایشان میبود. ناگزیر در فاقهت خواجه یادگار روست امید بدرگاه پادشاه
 جمعی نهادند و آنحضرت جوهر اصالت و شجاعت از سیمای خانمذکور دریافته و
 شایسته تربیت دانسته بمنصب هزار و پانصدی و خطاب صفدر خانی امتیاز بخشیدند
 و خواجه یادگار را نیز بمنصب عزت برافراختند در هنگامیکه مرکب شاهی از قجپور
 متوجه اله آباد گشت اگرچه حضرت عرش آشیانی رخصت گونه ارزانی داشته بودند
 لیکن از صمیم دل بجدائی آن قره العین خلافت راضی نبودند بلکه ازین دوری نهایت
 دل آزرگی داشتند و جمعی از فتنه جوین واقع طلب هر روز مقدمه ترتیب داده
 وحشت افزای خاطر قدسی مظاهر میگشتند * درین ایام از دوام باده گساری آنحضرت
 بلباس دلسوزی شکایت میکردند و از موبدات خواهش اهل غرض آن شد که یکی
 از واقعه نویسان شاهی به خانزاده که در سلک خواص منسلک بود نسبت تعشق
 بهم رسانیده و آن بے ادب شیفته خدمتگار دیگر شد و هر سه باتفاق بگنجند و خواستند
 که خود را بدکن رسانیده در حمایت شاهزاده دانیال روزگار بسر برند و چون حقیقت
 حال بمسامع جلال رسید فی الفور جمعی از سواران چالاک بجهت گرفتن آنها تعیین
 شدند اتفاقاً هر سه را بدست آورده در فقیکه آتش قهر شاهنشاهی در اشتعال بود
 بحضور عالی حاضر ساختند و بموجب حکم واقعه نویس را در حضور پوست کنده
 یک خدمتگار را خواجه سرا کردند و دیگر را چوب کاری نمودند ازین سیاست رعیب و
 هراس عظیم در دلها جاگرد و راه گریختن مسدود شد و این قضیه را از باب غرض یصد
 آب و تاب بعرض حضرت عرش آشیانی رسانیدند و خاطر مهر ناظر آنحضرت سخت
 بر آشفت و بر زبان الهام گذشت که ما تا امروز جهان را به شمشیر تسخیر کرده ایم
 حکم کندن پوست گوسفند در حضور خود نکرده ایم فرزندان ما عجیب قسمی القلم
 اند که آدمی را در بیش خود پوست میکنند همین هرزه دربان فتنه انگیز بعرض رسانیدند
 که شراب را با انیون ممزوج فرموده زیاده از آنچه طبیعت برداشت تواند کرد نوشجان
 می نمایند و در هنگام طغیان کیفیت و استیلا نشه شورش مزاج بهم رسیده
 احکام ندامت انجام سرمیزند و دران وقت هیچکس را یارای چون و چرا نیست
 اکثر خود را بگوشه کشیده مخفی می سازند و چندی که ناگزیر باشند حکم نقش
 گلیم و صورت دیوار دارند چون خاطر فیض مآثر نگران احوال ایشان بود و تعلق
 مغرطبان در قلات داشتند رای صواب نما چنان تقاضا فرمود که باله آباد
 خود تشریف برده و جگر گوشه را همراه گرفته به دارالخلافه بیاورند * و به این
 اندیشه شب دو شنبه یازدهم شهریور سنه هزار و دوازده هجری را بابت اقبال بدانصوب
 ارتفاع یافت و بر کشتی نشسته متوجه پلشخانه که در سه کوهی شهر برب آب
 چون ترتیب پذیرفته بود شدند قضا در اثنای راه کشتی بر زمین نشست و هر چند
 ملاحان دست و پا زدند دران نیم شب نتوانستند کشتی را در آب انداخت ناگزیر تا
 سفیده صبح در میان دریاتوقف واقع شد و بعد از طلوع افتاب امرای نظام کشتی هاس

خود را پیش رانده سعادت کورنش حاصل نمودند و نزد رموزخوانان افسس و افاق ظهور این کریمه غیبی اشارتی بود بر نسخ این عزیمت لیکن شکوه انحضرت زبانها را لگام بسته بود بالجمله ازان بجایه پیشخانه نزول اتفاق افتاد روز دیگر باران بشدت بارید و مقارن این خبر بیماری حضرت مریم مکانی رسید و چون ایشان باین یورش راضی نبودند عرش اشیانی حمل بر تمارض فرمودند و درین دوسه روز بسبب افزونی بارش هیچکس خیمه بیرون نتوانست کرد و غیر از دولتحانه خاص و پیشخانه چندی از بندهای نزدیک دیگر چادری بنظر در نمی آمد و شب چهارشنبه خبر رسید که حال مریم مکانی دگرگون شد و اطباء قطع امید نموده دست از معالجه باز کشیده اند آنحضرت بامید آنکه دیدار واپسین دریابند عذر معاودت معطوف داشتند و بعیادت قبله خویش رفته احوال ایشان را بس پرسشان یافتند و هرچند خواستند که اندرزی و سخنی ازان عفت سرشت و اکشف زبان یارائی گودائی نداشت ناگزیر بقضای ایزدی رضا داده خلوت گزین کلبه اندوه گشتند * و شب دوشنبه هفدهم شهریور سال هزار و دوازده بارگاه عصمت او از کدورت کده دنیا در کشیده نقاب گزین خلوتسرای فرهت گشت و ازین سانحه جهانی شوریده و روزگار بسوگواری در آمد * حضرت عرش اشیانی موسی سروریش و بروت سقره لباس ماتم پوشیدند و چندین هزار کس از امراء و مذهبدار و احدی و شاگرد پیشه بموافقت انحضرت رخت مصیبت اختیار نمودند و بادشاه جمجاه نعش را بردوش گرفته قدمی چند راه پیمودند و بعد ازان امران نوبت بذوبت برداشتند و تابوت را روانه دهلی ساخته بادل زار دیده خونبار بدولتحانه معاودت فرمودند و روز دیگر خود از کسوت سوگواری برآمده و جمیع بندگان را ازان لباس برآورده هریکی را فواخور پایه خلعت عنایت فرمودند و جسد گرمی در عرض پانزده بهر دهلی رسید و در سوار فایض الانوار حضرت جنت اشیانی مدنون گردید * و چون خبر نهضت موکب اقبال عرش اشیانی بصوب اله آباد و قسطنطنیه آن عزیمت بجهت عارضه مریم مکانی و رحلت آن عفت قیاب بقصد سی سوار جاودانی بحضرت شاهي رسيد بلیتکاهی و تامل شریف خان را بحکومت بهار دستوری فرموده رباب نصرت ایات بدریافت ملازمت بدر بزرگوار افراشته متوجه دارالخلافه اکبرآباد شدند تا غبار کدورتی که بر مرآت خاطر حقیقت منظر نشسته بود زوده شود و درین مصیبت والده ماجده شریک باشند و عرش اشیانی نوید حضوا وافرالسرور آن معصوم القلب را غمزدای این ماتم دانسته جهان جهان نشاط و شادکامی در سر گرفتند و حضرت شاهي در ساعت معهود سال مذکور بادراک دولت ملازمت سعادت اندوختند و بعد ازان که رسوم توره و آداب بجا آوردند عرش اشیانی فرزند اقبالمند را در آغوش عطوفت و مهربانی کشیده فرح بخش دل اندوهگین شدند و بندهای اخلاص آئین بعیش و شادی قرین و منافقان واقعه طلب خجلت زده غمگین و اندوهگین گشتند جهان را رونق دیگر پدید آمد

روزگار که سر شوریدگی در سر داشت آرام و تسکین یافت فتنه که چشم
 کشوده منتظر فرصت می بود بگران خواب غفلت افتاد نقاره شادی بلند، آوازه
 شد حضرت شاهی در مدد عدد مهر صد تولگی و چهار مهر پنجاه تولگی و یک مهر بست
 و پنج تولگی و یک مهر بیست تولگی و سه مهر پنج تولگی بصیغه نذر و یک قطعه
 الماس که یک لک روپیه بها داشت و چهار زنجیر فیل برسم پیشکش گذرانیدند
 بعد از فراغ این مجلس حضرت عرش اشیانی از بارگاه خاص و عام برخاسته متوجه
 حرم سرائی خلافت شدند و چون خاطر قدسی مظاهر از بعضی اطوار و اوضاع حضرت
 شاهنشاهی قدر گرانی داشت باطن شکایت اگین ذخیره هاله کهن را بیرون فرستاد
 و زبان معجز بیان بگوئی در آمد و بعد از آن که سخنی چند عنایت امیز گذارش یافت
 فرمودند که بابا چنان ظاهر میشود که از افراط باده پیمائی دماغ شما خلل پذیرفته
 بهتر آن است که روزی چند بدولتخانه ما بسر برید تا تدبیرت بکار برده با صلاح مزاج شما
 پودازیم و ایشان را در عبادتخانه نشاندند بعضی از خدمتگاران معتمد را بطریق دیدبانی
 گماشتند و هر روز والده ها و همشیره هانزد ایشان آمده دلدھی و خاطر جوئی میکردند
 قانده روز در آن سعادت کده بسر بردند و چون معلوم شد که از دوام باده کساری و اشفته
 دماغی ایشان آنچه بعرض رسیده بود و قوی انداشت دستوری شد که بدولتخانه تشریف
 برند و چندی از ملازمان ایشان که از غضب حضرت عرش اشیانی بیم و هراس
 بخاطر راه داده بگوشه ها خزیده بودند باز آمده سرگرم بخدمت گردیدند و حضرت شاهی
 هر روز بکورش والد بزرگوار خود استسعاد یافته مشمول مراحم می گشتند در این ایام
 مکتوب های هادی شاه راه شیخ حسین جامی که در سلسله علیه خواجهای بزرگوار
 بگدازش جان و تن دادرش بادفس هزار فن بی همتا بود بحضرت شاهی رسید مضمون
 آنکه حضرت خواجه بهاء الحق والدین قدس الله سوره العزیز را در خواب مشاهده کردم
 فرمودند که درین زودی سلطان سلیم برادرنگ فرماندهی برآمده روزگار را بداد و دهش
 آباد گرداند و غمزدگان عالم را به بخشش شاه سازد * و از غریب حکایات که در آن
 روزها زوداد آنکه حضرت شاهی گران بار نام فیلی داشتند که در جنگ فیل بی همتا بود
 و فیلی که در برابر صدمات او پا استوار کند در فیلخانه بادشاهی نشان نمیدادند و همچنین
 خسرو آب روپ نام فیلی داشت که او نیز در جنگ فیل سرآمده بود حضرت عرش
 اشیانی حکم فرمودند که آن دو کوه گران سنگ را باهم در جنگ در اندازند ورن متین
 نام فیلی را از حلقه خاصه کمک مقرر فرمودند که هرگاه یکی از آنها برد دیگری
 غالب آید و فیلبان از نگهداشت آن باز مساند فیل مذکور از کمین برآمده
 کمک کند این فیل را با اصطلاح فیلبان طباچه می نامند و این از تصرفات
 حضرت عرش اشیانی است که در وقت جنگ بجهت جدا ساختن فیلبان سرکش
 بخاطر آوردند و لنگر و چرخ و اوچاری نیز از اختراعات آن حضرت است بالجمله
 حضرت شاهی و خسرو التماس نمودند که بر اسبان سوار شده از نزدیک تماشا کنند

حضرت عرش آشیانی در چهاروکه بنشینسته شاهزاده خرم را نزد یک خود حکم نشستن فرمودند
 دو کوه آهزی از جای بنجید * زمین کوئی ز سر تا پای بنجید
 بعد از زک و خورد بسیار فیل گرانبار آثار چیرگی ظاهر ساخت و حریف خود را عاجز
 و زبون ساخت در بدو وقت بموجب قرار داد فیل رنمهن را یکمک آوردند و جمعی
 از بدنه‌های حضرت شاهي فیلبان را از پیش آوردن مانع آمده کلوخی و سنگی چند
 بجانب فیلبان انداختند و او بے محابا بموجب حکم فیل را بیشتر رانده روبرو کرد
 اتفاقاً سنگی بر شقیقه فیلبان رسید و قطره چند بزرو و سینه او چکید خسرو با جمعی
 از هزه درایان بخدمت آنحضرت رفته گستاخی مردم شاهي و مجروح شدن فیلبانرا
 به مبالغه معروض داشتند و اندکی را بسیار وا نمودند حضرت عرش آشیانی ازین
 گستاخی و بیبایی متغیر و متوحش گشته به شاهزاده خرم فرمودند که نزد شاه بهائی
 خود رفته بگویند که شاه بابا میفرماید که در حقیقت این فیل هم از شماست سبب
 عذف و بے اعتدالی چیست شاهزاده خرم بحکم جد بزرگوار شتافته بلطف بیان و
 حسن ادا گزارش این پیغام نمودند حضرت شاهي در جواب فرمودند که مارا ازین
 مقدمات اطلاعی نیست و اصلاً بزدن فیل و فیلبان راضی ندوده ایم و نفرموده ایم آن
 حضرت عرض کردند که اگر چنین است حکم شود که ما خود توجه نموده بآتشبازی و
 دیگر تدبیرات فیلاں را از هم جدا سازیم حضرت شاهي بشگفته پیشانی اجازت دادند
 و آن حضرت حکم بگذاشتن چرخي و بان فرمودند هر چند تدبیرات بکار بودند اثری
 از آن مترتب نگشت تا آنکه فیل رنمهن هم زبون شده رو بهزیست نهاد و هر دو به آب
 جوں در آمدند و فیل گرانبار برو پیشچیده بود و دست باز نمیداشت ناگاه کشتی کلان
 در میان حایل شد و گرانبار از شدت باز ماند شاهزاده خرم بخدمت جد بزرگوار شتافته
 مراتب آداب را پاس داشته عرض نمود که شاه بهائی باین جرأت و گستاخی رضا
 نداده اند و بدانستگی ایشان واقع نشده در اصل سخن را بتفاوت عرض کرده اند * و در
 همان ایام واقعه هایل حضرت عرش آشیانی روداده آنحضرت را در مدت پنجاه و یکسال
 سلطنت هرگز نسیم ناکامی بنظره اعلام دولتش نه وزیده و هیچگونه پای یکران دولت
 و اقتبالش بسنگ در نیامد بهر جانب که عزیمت نمودی اقبال بسان دولت ملازم
 رکاب میمنت اندسابش بود و بهر طرف که قصد فرمودی بخت مانند تخت
 سر در پای عرش فرسایش داشتی آسمان بکام او گردش گزین بود و زمین به
 مرام او در تمکین تا آنکه روزگار خود پرداخت و آن بادشاه جمجاء را از تخت
 فرمانروائی بر تخته ناکامی کشید اجمال این حادثه آنکه روز دوشنبه بستم شهر
 جمادی الاول سنه ۱۰۱۴ هزار و چهارده هجری مزاج اعتدال سرشت از مرکز
 صحت انحراف بدیرفت و عارضه تب اشتداد یافته منجر باسپال گشت شاهزاده
 خرم از کمال سعادت مذهبی متکفل خدمت بیمار داری گردید و حکیم علی که سرآمد
 اطباء عهد بود متصدی علاج شد و چون زمان قضیه ناگزیر رسیده بود هر چند بمعالجه

بخدمت دیوانی مشغول بود و خلعت استقلال یافت تا آنکه حضرت جنت مکانی
از جهان فانی بقدرسی سرای جاودانی شتافتند *

اولاد امجد الحضرت

آن شاه جنت مکان را پنج پسر والا گهر و دو دختر قدسی اختر بودند اول سلطان
خسرو دوم سلطان پرویز سوم سلطان خرم چهارم سلطان جهاندار پنجم سلطان شهریار
دختر کلاں سلطان نثار بیگم و خورد بهار بانو بیگم خسرو و جهاندار و پرویز در حین حیات
پدر بزرگوار بعالم بقا شتافتند و تاریخ آن مسافران ملک بقا در محل خود رقمزده کلک
بیدان گشته و از خسرو دو پسر و یک دختر مانده بود بعد از شفقار شدن الحضرت
بطریقی که نگاشته شده راه ممت پیش گرفتند دختر تا حال در قید حیات است
و از سلطان پرویز طفلی و صبیّه بود طفل از پدر بزودی رحلت نمود صبیّه در عقد
ازدواج شاهزاده دارا شکوه است و از شاه جهان چهار پسر اقبالمند و سه دختر قدسی
اختر روشنی افزای دیده پدر بزرگوارند اول سلطان دارا شکوه دوم سلطان شیجاع سوم
سلطان اورنگ زب چهارم سلطان مراد بخش و دختر اول سرپر بانو بیگم دوم جهان
آرای بیگم سوم روشن آرای بیگم و از جهاندار اولاد نماند و از شهریار دختری هست
ارزانی بیگم نام *

ذکر فضلاء معتبر الحضرت

ملا روز بهای تبریزی ملا شکرالله شیرازی بقاسمی میر ابو القاسم گیلانی ملا باقر
کشیمیری ملا محمد سیستانی ملا مقصود علی قاضی نورالله ملا فاضل کابلی ملا
عبدالحکیم سیدالکوئی ملا عبداللطیف سلطان پوری ملا عبدالرحمان بهوره گجراتی ملا
فاضل کابلی ملا حسن مراغی ملا محمود جونپوری *

ذکر حکماء الحضرت

حکیم رکن کاشی حکیم مدرّا ملقب بمسیم الزمان حکیم ابو القاسم گیلانی ملقب
بحکیم الملک حکیم مومنائی شیرازی حکیم روح الله کابلی ملقب بمید گجراتی حکیم
تقی گجراتی *

ذکر شعرا که نزد الحضرت بودند

بابا طالب اصفهانی حیای گیلانی ملا نظیری نیشابوری ملا محمد صوفی
مازندرانی ملک الشعرا طالبا املی سعیدائی گیلانی زرگر ناشی میر معصوم کاشی
قولشوره کاشی ملا حیدر حصانی شیدا *

ذکر حافظان که در خدمت بودند

حافظ نادعلی حافظ کتب مقامات اخرا حافظ عبدالله استاد محمد مالی
حافظ چله *

ذکر نغمه سرایان هند

چتر خان پوری داد ماکهو خمزه *

ذکر خواستگاری نور جهان بیگم در سال ششم

میرزا غیاث بیگ پسر خواجه محمد شریف طهرانیست خواجه در ابتدای حال وزیر محمد خان تکلو حاکم خراسان بود بعد از فوت محمد خان بخداست شاه جمیاه شاه طهماسب صفوی پیوست شاه وزارت مرورا به خواجه محمد شریف تفویض فرمود و خواجه را دو پسر بود نخستین آقا طاهر و دوم میرزا غیاث بیگ و خواجه صبیحه میرزا علاءالدوله پسر آقا ملا را بجهت فرزند خویش میرزا غیاث بیگ خواستگاری نمود او بعد از فوت پدر با دو پسر و یک دختر متوجه هندوستان گشت و در قندهار صبیحه دیگر حق تعالی بوسه ارزانی داشت و در فتحپور بسعادت زمین بوسه حضرت عرش آشیانی انارالله برهانه ناصیه اخلاص نورانی ساخت و در اندک فرصت بدوام خدمت و جوهر رشد و کاردانی بوالا پایه دیوانی بیوتات فرق عزت بر افراخت میرزا غیاث بیگ بانوسلددگی و معامله فهمی بغایت نیک ذات و کار گذار بود تتبع شعرا و قدما بسیار نموده از سخن سنجان روزگار بود شکسته را بغایت متین و آبدار می نوشت بعد از فراغ خدمات مرجوعه خلاصه اوقاتش صرف شعر و سخن میشد سلوک و معاش او به اهل حاجت برتر بود که هیچ صاحب غرضه بخانه او نرفت که از دره برگشته باشد لیکن در رشوت گرفتن سخت دلیر و بیباک بود در هنگامی که حضرت عرش آشیانی در لاهور تشریف داشتند علیقلی بیگ استیجاری که از نزدیکان شاه اسمعیل ثانی بود از عراق آمده در سلک بندهای درگاه منتظم گشت و بحسب سرنوشت دختر میرزا غیاث بیگ را که در قندهار بوجرد آمده بود بوسه نصیبت فرمودند و در آخر بخداست جهانگیر بادشاه پیوسته بخطاب شیر افکن و منصب مناسب ترقی و تصاعد نمود و بعد از جلوس اشرف در صوبه بنگاله جاگیر عنایت نموده بدانصوب رخصت فرمودند و خاتمه کار آن بیعاقبت و کشتن قطب الدین خان بجای خود رقم پذیر گشته و چون شیر افکن بجزای عمل خویش گرفتار گشته او را بادیه عدم گردید بحکم اشرف متصدیان صوبه بنگاله صبیحه میرزا غیاث بیگ را که بعد جلوس بخطاب اعتمادالدوله سر بلندی یافت روانه درگاه والا ساختند و آنحضرت بنابر غبار آزاره که از کشتن قطب الدینخان بر حواشی خاطر اشرف نشسته بود برقیه سلطان بیگم والدۀ سببی خویش بخشیدند مدتی در خدمت ایشان بناگامی گذرانید و چون هنگام سطوع کوکب بخت و طلوع اختر مراد در رسید اقبال باستقبال شتافت طالع از گران خواب بیدار شد و سعادت روی آورد دولت حجله آراست زمانه بمشاطگی پرداخت هوس گل کرد امید بر خود بالید آرزو از هرسر هجوم آورده و درهای بسته را کلید آمد و دلهای خسته را دوا شد بالجمله از فیرنگیهای آسمانی روزی در جشن نوروز جهان افروز بنظر دور بین آنحضرت مقبول آمده در سلک پرستاران حرم سرای خلعت انظام یافت و آنآقا فائز پایه عزت و قبول او ارتفاع اعلای پذیرفت نخست نور محل نام کردند پس از روزی چند خطاب نور جهان بیگم عنایت شد جمیع خورشیدان و منقصبان او بانواع مراحم و

نوازش اختصاص یافته و اعتماد الدوله به منصب وکالت کل و ابوالحسن برادر کل بیگم بخطاب اعتقاد خاں و خدمت خانسامانی سرفراز گشت نصبت خویشی و کامروائی خویشان موقوف غلامان و خواجه سرايان اعتماد الدوله هر کدام خطاب خانی و منصب ترخانی گرفتند برکتدري دائمي دلارام نام که بیگم را شیر داده بود بجای حاجي کوکه صدر اناك شد و مدد معاشی که بعورات مرحمت میگشت صدرا الصدور بمهر او معتبر میداشت *

کند خویش و تبار تو ناز می زید * بحسن یکن اگر یک قبيله ناز کنند
بغیر از خطبه دیگر آنچه لوازم سلطنت و فرمانروائی بود همه بفعل آمد یکپندی در
جهروکه نشست و جمیع امرا بکورش آمده گوش فرمان داشتند سکه بنام بیگم زدند
و نقش سکه این بود *

بحکم شاه جهانگیر یافت مد زیور * بنام نور جهان بادشاه بیگم زر
و طغرائ فرامین چنان نقش بصت (حکم علیه العالیه نور جهان بیگم بادشاه) و رفته
رفته کار بجای کشید که از بادشاهی بجز نامی باقی نمانده مکرر میفرمودند که من
سلطنت را بنور جهان بیگم اوزانی داشتم و بجز یک سیر شراب و نیم سیر گوشت مرا
هیچ در نمی باید از خوبی و نیکنامی بیگم چه نویسم خیر او غالب بر شر بود بلکه
شر نبود هر جا که کار افتاده را عقده پیش می آمد و بخدمت بیگم ملتجی گشت
گره از کارش برکشوده کامیاب مراد ساخت و هر کسی بدرگاه او پناه برد از آسیب ظلم
و ستم محفوظ ماند هر جا دختری بود بنیم اینکس بقصد ثواب عروس کرده در خور
حالت او جهیز لطف فرمودند بمن که در عهد دولت خویش پانصد دختر را بقصد
ثواب عروس کرده لطف فرمودند و از معامله علیه او نفع بسیار بخلق الله رسید *

توزک جهانگیری

TOOZUK-I-JEHANGHEEREE

یعنی

تاریخ عہد سلطنت نورالدین جهانگیر بادشاہ کہ تا سال نوزدہم جلوس
خود ان بادشاہ نصف پناہ تحریر نموده و زان بعد معتمد خان
حسب الحکم ان بادشاہ بانجام رسانیدہ

EDITED

BY

SYUD AHMUD KHAN

GHAZEEPORE

PRINTED AT HIS PRIVATE PRESS, 1868. A. D.. 1280. H.

بسم الله الرحمن الرحيم

— ۴۸۴ —

از غذایات بیغایات الهی یکساعت نجومی از روز پنجشنبه هشتم جمادی الثانی هزار و چهارده هجری گذشته در درازنای خلافت آگره در سنه سی و هشت سالگی بر تخت سلطنت جلوس نمودم پدرم را تابست و هشت سالگی فرزند نمی زیست و همیشه بجهت بقای فرزند بدرویشاں و گوشه نشینان که ایشان را قرب روحانی بدرگاه الهی حاصل است التجماعی بردند چون خواجه بزرگوار خواجه معین الدین چشتی سرچشمه اکثر اولیای هند بودند برخاطر گذرانیدن که بجهت حصول این مطلب رجوع باستانه متبرکه که ایشان نمایند با خود قرار دادند که اگر الله تعالی پسری کرامت فرماید و او را بمن ارزانی دارد از آگره تا بدرگاه روضه منوره ایشان که یک صد و چهل کوه است پیداده از روزی نیاز تمام متوجه گردم در سنه نهصد و هفتاد و هفت روز چهارشنبه هفتم ماه ربیع الاول هفت گهری از روز مذکور گذشته بطالع بست و چهارم درجه میزان الله تعالی مرا از کتم عدم به وجود آورد و در آن ایام که والد بزرگوارم جویای فرزند بودند شیخ سلیم نام درویشی صاحب حالت که طی بسیاری از مراحل عمر نموده بود در کوه متصل بموضع سیکری از مواضع آگره استقامت داشت و مردم آن نواحی بشیخ اعتقاد تمام داشتند چون پدرم بدرویشاں نیاز مند بودند صحبت ایشان را نیز دریافته روزی در آنجا توجه و بطحودی از ایشان پرسیدند که مرا چند فرزند خواهد شد فرمودند که بخشنده بی مذمت سه پسر بشما ارزانی خواهد داشت پدرم میفرمایند که نذر نمودم که فرزند اول را بدامن تربیت و توجه شما انداخته شفقت و مهر بانی شمارا حامی و حافظ او سازم شیخ ایند معنی را قبول میفرمایند و بر زبان میگردانند که مبارک باشد ما هم ایشان را هم نام خود ساختیم چون والده مرا هنگام وضع حمل نزدیک میبرد بخانه شیخ می فرستند تا ولادت من در آنجا واقع گردد بعد از تولد نام مرا سلطان سلیم نهادند اما من از زبان مبارک پدر خود نه در مستی و نه در هوشیاری شنیدم که مرا محمد سلیم یا سلطان سلیم مخاطب ساخته باشند همه وقت شیخو بابا گفته سخن میکردند والد بزرگوارم موضوع سیکری را که محل ولادت من بود برخود مبارک دانسته پای تخت ساختند و در عرض چهارده پانزده سال آن کوه و جنگل پرد و دام شهری شد مشتمل بر انواع باغات و عمارات و منازل متذرة عالی و جاهله خوش و دلکش بعد از فتح گجرات این موضع بفتح پور موسوم گشت چون باد شاه شدم بخاطر رسید که نام خود را تغییر باید داد که این اسم محل اشتباه است بنام قیصره روم ملهم غیب بخاطر انداخت که کار بادشاهان جهانگیر است خود را جهانگیر نام نهادم و لقب خود را

چون جلوس در وقت طلوع حضرت نیر اعظم و نورانی گشتن عالم واقع شده نورالدین سازم و در ایام شاهزادگی نیز از دانیای هند شنیده بودم که بعد از گذشتن عهد سلطنت و زمان جلال الدین اکبر بادشاه نورالدین نامی متصدی امور سلطنت خواهد گشت این معنی نیز در خاطر بود بنابراین مقدمات نورالدین جهانگیر بادشاه اسم و لقب خود ساختم چون این امر عظیم در شهر اگر واقع گشت ضرور است که مجمعی از خصوصیات انجاسر قوم گردد اگر از شهرهای قدیم بزرگ هندوستان است برکنار دریای جمعه قلعه کهنه داشت پدرم پیش از تولد من آنرا انداخته قلعه از سنگ سرخ تراشیده بنا نهادند که روندهای عالم مثل آن قلعه نشان نمیدهند در عرض پانزده شانزده سال باتمام رسید مشتمل بر چهار دروازه و دو دریاچه سی و پنجگله رویه که یکصد و پانزده هزار طومان رایج ایران و یک کرور و پنجگله خانگی بحساب توران باشد خرچ این قلعه شده آبادانی این معموره بر هر دو طرف دریای مذکور واقع شده جانب غرب رویه آن که کثرت و آبادانی بیشتر دارد دور آن هفت کرور است طول آن دو کرور و عرض یک کرور و دور آبادانی آن طرف آب که بر جانب شرقی واقع است دویزیم کرور است طول یک کرور و عرض نیم کرور اما کثرت عمارات بنوعیست که مثل شهرهای عراق و خراسان و ماورالنهر چند شهر آباد تواند شد اکثر مردم سه طبقه و چهار طبقه عمارت کرده اند و انبوهی خلق بحدیست که در کچه و بازار بدشواری تردد توان نمود از اواخر اقلیم ثانی است شرقی آن ولایت قنوج و غربی ناگور و شمالی سنبهل و جنوبی چندیری است در کتب هندو مسطور است که منبع دریای جمعه کوهیست کلند نام که مردم را از شدت سردی عبور در آنجا ممکن نیست جائی که ظاهر میشود کوهیست قریب به پورگنه خضر آباد هوا آگره گرم و خشک است سخن اطباء انست که روح را به تحلیل می برد وضعف می آرد به اکثر طبایع ناسازگار است مگر بلغمی و سودانی مزاج را که از ضرر آن ایمن اند و ازین جهت است حیواناتی که این مزاج و طبیعت دارند مثل فیل و گاؤ میش و غیران درین آب و هوا خوب میشوند پیش از حکومت افغانان لودی آگره معموره کلان بود و قلعه داشت چنانچه مسعود سعد سلمان در قصیده که بمدح محمود پسر سلطان ابراهیم بن مسعود بن سلطان محمود غزنوی در فتح قلعه مذکور املا نموده مذکور ساخته است

حصار آگره پیدا شد از میانه گرد بسان کوه بروبارهای چون کهسار چون سکندر لودی اراده گرفتن گویار داشت از دهلی که پای تخت سلاطین هند است باگره آمد و جاع بودن خود انجا قرارداد و از آن تاریخ آبادانی معموره آگره روی در ترقی نهاد و پای تخت سلاطین دهلی گشت چون حضرت حق سبحانه تعالی بادشاهی هند باین سلسله والا کرامت کرد حضرت فردوس مکانی بابر بادشاه بعد از شکست دادن ابراهیم ولد سکندر لودی و کشته گشتن او و فتح را ناسانگا که کلان ترین راجها و زمینداران ولایت هندوستان بود بر طرف شرقی اب جمعه زمین خوش کرده چار

باغی احداث فرمودند که در کم جائی بان لطافت باغ بوده باشد نام آن گل افشان فرمودند و عمارت مختصری از سنگ سرخ تراشیده ساخته اند و مسجدی بر یک جانب آن باغ به اتمام رسیده در خاطر داشتند که عمارت عالی بسازند چون عمر وفا نکرد از قوه بفعل نیامد در پس واقعات هرجا که صاحب قرانی نوشته شود مراد امیر تیمور کورگان است و هرجا که فردوس مکانی بقلم در آید حضرت بابر بادشاه است و چون جنت آشیانی مرقوم گردد حضرت همایون بادشاه است و چون عرش آشیانی مذکور شود حضرت والد بزرگوار جلال الدین محمد اکبر بادشاه غازیست خربوزه و انبه و دیگر میوه ها در آگره و نواحی آن خوب میشود غایتاً از میوه ها مرا به انبه میل تمام است در ایام دولت حضرت عرش آشیانی اکثر میوه های ولایت که در هند نبود بهم رسید اقسام انگورها از صاحبی و حبشی و کشمش در شهرهای مقرر شایع گشت چنانچه در بازارهای لاهور در موسم انگور ان مقدار که خواهند از هر قسم و هر جنس بهم می رسد از جمله میوه ها میوه ایست که آنرا انناس می نامند و در بنادر فرنگ میشود در غایت خوشبوئی و راست مزه گی است در باغ گل افشان آگره هر سال چندین هزار برمی آید از طیب رباحین گلهاے خوشبوئی هند را بر گلهاے معموره عالم ترجیح می توان داد چندین گل است که در هیچ جاے عالم نام و نشان آن نیست اول گل چنپه گلی است در نهایت خوشبوئی و لطافت بهیاءت گل زعفران لیکن رنگ چنپه زرد مایل بسفید است درخت آن در غایت موزونی است وکلان و پر برگ و شاخ و سایه دار میشود در ایام گل یک درخت باغی را معطر دارد و از آن گذشته گل کیبوزه است که بهیاءت و اندام غیر مکرر است بوی او در تنیدی و تیزی بدرجه ایست که از بوی مشک هیچ کمی ندارد دیگر راسه بیدل که در بو از عالم یاسمن سفید است غایتاً برگهایش دوسه طبقه بر روی هم واقع شده دیگر گل مولسری است که درخت آن نیز بسیار خوش اندام و موزون و سایه دار است و بوی گل آن در نهایت ملائمت دیگر گل سیوتی که از عالم گل کیبوزه است غایتاً کیبوزه خار دار است و سیوتی خار ندارد رنگ آن بزرگی مایل است و کیبوزه سفید رنگ است از پس گلها و از گل چنبیلی که یاسمن سفید ولایت است روغنهای خوشبو می سازند و دیگر گلها است که ذکر آن طولی دارد از درختان سرو صنوبر و چنار و سفید آرو بید موله که هرگز در هندوستان خیال نکرده بودند بهم رسیده و بسیار شده و درخت صندل که خاصه جزایر بود در باغات نشو و نما یافته ساکنان آگره در کسب هنر و طلب علم سعی بلیغ دارند و طوایف مختلف از هر دین و هر مذهب سکونت در پس بلده اختیار کرده اند بعد از جلوس اولین حکم که از من صادر گشت بستن زنجیر عدل بود که اگر متصدیان مهمات دارالعدالت در داد خواهی و غور رسمی ستم رسیدگان و مظلومان اھمال و مداهنه و رزند آن مظلومان خود را بدین زنجیر رسانیده سلسله جنباں گردند تا صدای آن باعث آگاهی گردد وضع آن برین نهج است که از طلای ناب فرمودم زنجیری سازند طولش سی گز مشتمل بر شصت رنگ و وزن آن چهار من هندوستان که سی و دوسن عراق بوده باشد یک سوزش بر کنگره شاه

برج قلعه آگوه استوار ساخته سر دیگر را تا کفاره دریا برده بر میل سنگین که نصب شده بود محکم ساختند. و دوازده حکم فرمودم که در جمیع ممالک محروسه معمول داشته این احکام را دستور العمل سازند * اول منع ذکات از تمغا و میز بحری و سایر تکالیفی که جاگیرداران هر صوبه و هم سرکار بجهت نفع خود وضع نموده بودند * دوم در راه های که نزدی و راه زنی واقع شود و آن راه پاره از آبادانی دور باشد جاگیرداران نواح سرانی و مسجدی بنا نهند و چاهی احداث کنند تا باعث آبادانی گشته جمعی در آن سرا آباد شوند و اگر بمحال خالصه نزدیک باشد متصدی اینجا سرانجام نماید و در راهها بار سوداگران را بے اذن و رضای ایشان نکشاید * سوم در ممالک محروسه از کافرو مسلمان هر کس که فوت شود مال و منال او بورثه او واگذارند هیچ کس در آن مداخله نسازد و اگر وارث نداشته باشد بجهت ضبط آن اموال مشرف و تحویلدار علیحدہ تعیین نمایند تا آن وجهه بمصارف شرعی که ساختن مساجد و سراها و مرمت پلها و شکسته واحداث تالابها و چاهها باشد صرف شود — چهارم شراب و در تهره و آنچه از قسم مسکرات منبیه باشد نساوند و نفرو شدند با آنکه خود بخوردن شراب ارتکاب می نمایند و از هر ده سالگی تا حال که عمر من بسی و هشت رسید» همیشه مداومت بان کرده ام در اوایل چون بخوردن آن حریص بودم گاهی تابیدمت بیاله عرق دو آتشه تناول میشد چون رفته رفته در من اثر تمام کرد در مقام کم شدن آن شدم در عرض هفت سال از پانزده پیاله به پنج شش رسانیدم و اوقات نوشیدن نیز مختلف بود بعضی اوقات سه چهار ساعت نجومی از روز باقیمانده آغاز خوردن میکردم و بعضی اوقات در شب و برخی در روز تا سی سالگی برین نهیم بود بعد از آن وقت خوردن در شب قرار دادم درین ایام خود محض برای گوارش طعام مے خورم * پنجم خانه هیچکس را نزول نساوند * ششم منع نمودم که هیچکس گوش و بینی شخصی را بهیچ گناهی نبرد و خود نیز بدرگاه الهی نذر نمودم که هیچکس را بدین سیاست معیوب نسامم * هفتم حکم کردم که متصدیان خالصه و جاگیرداران زمین رعایا را بتعدی نگیرند و خود کاشت خود نساوند * هشتم عامل خالصه و جاگیردار در پرگنده که باشند بمردمان بحکم خویشی نکنند * نهم در شهرهای کلان دارالشفاه ساخته اطبا بجهت معالجه بیماران تعیین نمایند و آنچه صرف و خرچ میشده باشد از سرکار خالصه شریفه میداده باشند * دهم بسنت والد بزرگوار خود فرمودم که هر سال از هر دهم ربیع الاول که روز تولد من است بعد از هر سالی یکروز اعتبار نموده در ممالک محروسه درین روزها ذبح نکنند و در هر هفته دو روز نیز منع شد یکی پنجشنبه که روز جلوس من است و دیگری یکشنبه که روز تولد پدر من است و ایشان این روز را بدین جهت و بسبب آنکه منسوب بحضرت نیر اعظم است و روز ابتدای آفرینش عالم مبارک دانسته تعظیم بسیار میکردند و از روزهای که در ممالک محروسه کشتن نمیشد یکی این روز بود — یازدهم بطریق عموم حکم کردم که مناصب و جاگیرهای نوکران پدر من برقرار باشد بعد از آن بقدر حالت هر کس بر مناصبهای ایشان افزوده از ده دوازده کم نه و تا ده سی و ده چهل اضافه مقرر گشت

سکه‌هایی عهد جهانگیری که بعنايت جذاب فیض‌صاحب مستر تهرنهل صاحب بهادر
جمع میرفته از نظرم گذشتند نقش ان سکه‌ها بعینه در اینجا ثبت است

سکه روپیه

سکه اشرفی

نورالدین جهانگیر شاه اکبر شاه

شاه نورالدین جهانگیر ابن اکبر بادشاه

ماه فروردی الهی ضرب جهانگیر نگر سنه ۵

رومی زر را ساخت نرانی بزرگ مهر ۱۵۸۰ ضرب لاهور

سکه روپیه

سکه روپیه

نورالدین جهانگیر شاه اکبر شاه

زلام شاه جهانگیر شاه اکبر نور سنه ۱۲

بهمن الهی ضرب برهانپور سنه ۱۰۲۰

همیشه باد ابر رومی سکه لاهور

سکه روپیه

سکه روپیه

نورالدین جهانگیر شاه اکبر شاه

زلام شاه جهانگیر شاه اکبر نور سنه ۱۳

ماه مهر الهی سنه ۱۰۳۶ ۱۸

همیشه باد ابر روی سکه لاهور ۱۰۲۸

سکه روپیه

سکه روپیه

نورالدین جهانگیر شاه اکبر شاه

زلام شاه جهانگیر شاه اکبر نور ۱۰۳۳

ماه اذر الهی ضرب سنه ۱۰۳۶ ۱۷

همیشه باد ابر روی سکه لاهور سنه ۱۹

1. The first part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

2. The second part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

3. The third part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

4. The fourth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

5. The fifth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

6. The sixth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

7. The seventh part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

8. The eighth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

9. The ninth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

10. The tenth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

11. The eleventh part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

12. The twelfth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

13. The thirteenth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

14. The fourteenth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

15. The fifteenth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

16. The sixteenth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

17. The seventeenth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

18. The eighteenth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

19. The nineteenth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

20. The twentieth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

21. The twenty-first part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

22. The twenty-second part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

23. The twenty-third part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

24. The twenty-fourth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

25. The twenty-fifth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

سکه روپيه

نورالدين جهانگير شاه اکبر شاه

ماه بهمن الهي ضرب سيسرام ۱۰۲۶

سکه روپيه

لاله الله محمد رسول الله ضرب

نورالدين محمد جهانگير بادشاه

سکه روپيه

نورالدين جهانگير بادشاه

تير الهي ضرب سرورت سنه

سکه روپيه

لاله الله محمد رسول الله ضرب

نورالدين محمد جهانگير بادشاه غازي

سکه روپيه

نورالدين جهانگير شاه اکبر شاه

ماه اردي بهشه الهي ضرب سيسرام

سکه روپيه

زجهانگير شاه اکبر شاه سنه ۱۲

سکه قندهار شد دلتشراه

سکه روپيه

لاله الله محمد رسول الله ضرب حا پر

محمد جهانگير بادشاه غازي

سکه روپيه

زجهانگير شاه اکبر شاه

سکه قندهار شد دلتشراه

1. The first part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to the various offices of the city government. The names are listed in alphabetical order, and each name is followed by the name of the office to which the person has been appointed.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

و علوفه جمیع احدیان را از فراز ده پانزده و ماهیانه کل شاگرد پیشه ده دوازده فرمودم و بر راتبه پردگیان سرپرده عصمت والد بزرگوار خود بقدر حالت و منصبی که داشتند از ده دوازده تاده و بست افزودم و مدد معاش اهالی ائمه ممالک محروسه را که لشکر دعاند یک قلم مطابق فرامین که در دست داشتند برقرار و مسلم گذاشتم و بمیران صدر جهان که از سادات صحیح النسب هندوستان است و مدتها منصب جلیل القدر عدالت بدور من بدو متعلق بود امر نمودم که همه روز ارباب استحقاق را بنظر بگذرانند — دوازدهم جمیع گنہگارانی که از دیوار در قلعه و زندانها مقید و محبوس بودند آزاد نموده خلاص ساختم — و بساعت سعید فرمودم که سکه بر زر زدند و از طلا و نقره بوزنهای مختلف زر را مسکوک ساختند و هر یک را جداگانه نامی نهادم چنانچه مهر صد توله را نورشاهی و پنجاه توله را نورسلطانی و بست توله را نور دولت و ده توله را نور کرم و پنج توله را نور مهر و یک توله را نور جهانی و نصف آنرا نورانی و ربع آنرا رواجی نام کردم و آنچه از جنس نقره سکه شد صد توله را کوکب طالع و پنجاه توله را کوکب اقبال و بیست توله را کوکب مراد و ده توله را کوکب بخت و پنج توله را کوکب سعد و یک توله را جهانگیری و نصفش را سلطانی و ربع آن را نثاری و ده حصه را خیر قبول نامزد گردانیدم و همچنین از مس نیز بریں حساب سکه کرده هر یک را بنامی معروف کردند و بر مهرهای صد توله و پنجاه توله و بیست توله و ده توله این ابیات اصفهان را فرمودم که نقش نمودند و بر یک روی آن این بیت سکه شد

بخط نور بر زر کلک تقدیر * رقم زد شاه نورالدین جهانگیر
و در فاصله مصراعها کلمه و بر طرف دیگر این بیت که مشعر بر تاریخ سکه است منقوش گشته

شد چو خور زین سکه نورانی جهان * افتاب مملکت تاریخ آن
و در میان هر دو مصراع ضرب مقام و سنه هجری و سنه جلوس و سکه نور جهانی که بعوض مهر معمول است و در وزن ده دوازده زیاده بران این بیت امیرالامرا قرار گرفت
روی زر را ساخت نورانی بزرگ مهر و ماه * شاه نورالدین جهانگیر ابن اکبر بادشاه چنانچه بر هر روی یک مصراع نقش گشت و قید ضرب مقام و سنه هجری و سنه جلوس شده سکه جهانگیری نیز که در وزن ده دوازده زیاده است در برابر روپیه اعتبار شده بدستور نور جهانی مقرر گشت و وزن توله مطابق دونیم مثقال معمول ایران و توران است تاریخها بجهت جلوس من گفته بودند همه را نوشتن خوش نیامد بهمین تاریخ که مکتوبخان داروغه کتابخانه و نقاش خانه که از بندهای قدیم من است گفته بود اکتفا نمودم

صاحب قران ثانی شاهنشاه جهانگیر * با عدل و داد بنشست بر تخت کامرانی
اقبال و بخت و در امانت فتم و شکوه و نصرت * پیشش کمر بخدمت بسته بشادمانی
سال جلوس شاهی تاریخ شد چو بنهاد * اقبال سر بهای صاحب قران ثانی

بفرزند خسرو یک لک روپیه مرحمت شد که در بهرون قلعه خانه مذم خان خانانان را بجهت خود عمارت نماید و ایالت و حکومت پنجاب را به سعید خان که از امرای معتبر و صاحب نسبت پدر من بود عنایت نمودم اصل او از طایفه مغل است پدران او در پیش پدران ما خدمت کرده اند و در وقت رخصت چون مذکور می شد که خواجه سرایان او ستم پیشه اند و بر زیرستان و مسکینان تعدی مینمایند باو پیغام فرستادم که عدالت ما از هیچکس ستم بر نمی دارد و در میزان عدل خورده و کلانی منظور نیست اگر بعد از این از مردم او بر کسی ظلم و تعدی رود گوشمال بے التفاتی خواهد یافت دیگر بشیخ فرید بخاری که در خدمت پدر من میر بخشی بود خلعت و شمشیر مرصع و دوات و قلم مرصع لطف نموده بهمان خدمت مقرر داشتم و بجهت سرفرازی او فرمودم که ترا صاحب السیف و القلم میدانم و مقیم را که پدر من در آخر عهد خود خطاب وزیر خانی داده بوزارت ممالک مکرر سرفراز ساخته بودند بهمان خطاب و منصب و خدمت ممتاز گردانیدم و خواجگی فتح الله را نیز خلعت داده بدستور سابق بخشی ساختم و عبدالرزاق معموری را هم با آنکه بے سببی و جهتی در آیام شاهزادگی خدمت مرا گذاشته نزد پدرم رفته بود بدستور قدیم بخشی ساخته خلعت دادم و امین الدوله که در آیام شاهزادگی خدمت بخشی گری داشت و بے رخصت من گریخته بخدمت پدر بزرگوارم رفته بود نظر بر تقصیرات او نکرده خدمت آتش بیگی که در ملازمت پدرم داشت باو فرمودم و ارباب خدمات و مهمات از بیرونیاں و درونیاں بدستور که در خدمت پدر من بودند همه را بحال خود گذاشتم و شریف خان که از خورد سالگی با من کلاں شده و در آیام شاهزادگی او را خطاب خانی داده بودم و در وقتیکه از الد آباد متوجه خدمت والد بزرگوار خود شدم نقاره و تومان و توغ بدو مرحمت نموده بمنصب دوهزار و پانصدی او را سرفراز نموده و حکومت و دارائی صوبه بهار و حل و عقد آن ولایت بقبضه اختیار او گذاشته بدانصوب مرخص گردانیده بودم پانزده روز از جلوس گذشته در چهارم رجب سعادت ملازمت دریافت از آمدن او خاطر بغایت فرحناک گشت چرا که نسبت بندگی او بمن جایست که او را بمنزله برادر و فرزند و یار و مصاحب میدانم چون اعتماد کلی بر اخلاص و عقل و دانائی و کاردانی او داشتم او را وکیل و وزیر اعظم ساخته بخطاب والای امیرالامرائی که در نوکریها خطایه مافوق این نباشد و بمنصب پنجهزاریدات و سوار سربلند گردانیدم هر چند منصب او گنجایش داشت که زیاده برین مقرر گردد و غایتاً خود بعرض رسانید که تا از من خدمت نمایان بوقوع نیاید از منصب مذکور زیاده نخواهم گرفت چون حقیقت اخلاص بندها بپدرم هنوز بواقعی ظاهر نگشته و از بعضی تقصیرات و غلط بینیها و اراده ناشایسته که مرضی درگاه خالق و پسند خاطر خلائق نبود سر زده خود بخود شرمند و شرمسار بودند و با آنکه در روز جلوس تقصیرات همه را عفو نموده با خود قرار داده بودم که باز خواست امور گذشته نشود بنابراین تو همی که در خاطر از ایشان قرار گرفته بود امیرالامرا را حافظ و نگهبان خود میدانستم اگر چه نگهبان

جميع بندها الله تعالى است خصوصاً بادشاهانرا که وجود ایشان باعث رفاهيت عالم است پدر او خواجه عبدالصمد که در فن تصوير بے بدل زمان خود بود و از حضرت جنت اشيانبي خطاب شيرين قلمي يافته در مجلس همايون ايشان رتبه مجالست ومصاحبت داشت و از مردم اعيان شيراز است والد بزرگ وارم بغاير سبق خدمت عزت و حرمت او را بسيار ميداشتند * راجه مانسنگه را که از امراء معتبر و معتمد پدرم بود و او را درين خاندان عظيم الشان نسبتها و وصلتها دست داده چنانچه عمه او در خانه پدرم بود و همشيره او را من خواسته بودم که خسرو و همشيره اش سلطان النسا بيگم که اولين فرزند منست از تو تولد يافت بدستور سابق حاکم صوبه بنگاله ساختم با آنکه بجهت بعضی امور که واقع شده گمان اين عنايت در حق خون نداشت بخلمت چارقب و شمشير مرصع و اسب خاصه سرفراز ساخته روانه انولايت که جای پنجاه هزار سوار است گردانيدم پدرش راجه بهگوانداس و پدر کلانش راجه بهارامل نام داشت اول کسی که از راجپوتان کچوايه شرف بندگي پدر من در يافت راجه بهارامل بود و در راستي و درستي اخلاص و نسبت شجاعت از قوم خون امتياز تمام داشت بعد از جلوس چون جميع امرا با جمعيتهای خود در درگاه حاضر بودند بخاطر رسيد که اين لشکر را در خدمت فرزند سلطان پرويز به نيت غزا بر سر راناکه از بدکرداران شديد و کفار غليظ ولايت هندوستان است و در عهد پدرم مکرراً افواج بر سر او تعيين يافته بود و دفع اوميسر نگشت بايد فرستاد در ساعت سعيد فرزند مذکور را بخلمتهای فاخره و کمر شمشير مرصع و کمر خنجر مرصع و تسبيح مرواريد که بها لعابه گران بها در یک سلک بود و هفتاد و دو هزار روپيه قيمت داشت و اسپان عراقي و ترکي و فيلان نامي سرفراز ساخته رخصت نمودم قريب بيست هزار سوار اماده مکمل با امرا و سواران عمده بدین خدمت متعين گشتند اول اصف خاں را که در عهد پدرم از بنده های مقرب بود و مدتی بخدمت بخشي گري قيام و اقدام مينمود و بعد از ان ديوان باستقلال شدنواخته از پايه امارت بر رتبه وزارت رسانيدم و منصب او را که دو هزار پانصدي بود پنجهزاري ساخته اتاليق پرويز گردانيدم و بخلمت و کمر شمشير مرصع و اسب و فيل او را سربلند نموده حکم کردم که جميع منصبداران خورد و بزرگ از صلاح و عوايد او بيرون نروند عبدالرزاق معموري را بخشي و مختار بيگ عموي اصفخاں را ديوان پرويز ساختم * ديگر براجه جگناته بهر راجه بهارامل که منصب پلجهزاري داشت خلعت و کمر شمشير مرصع لطف نمودم * ديگر اناشنکرا که عمو زاده انا است و پدرم او را خطاب رانائي داده بودند و ميخواستند که بهمهراهي خسرو بر سر رانا فرستند و در همان آيام شنقار شدند خلعت و کمر شمشير مرصع داده همراه نمودم * ديگر بهماد هو سنگه برادر زاده راجه مانسنگه و او لسال درباري باين اعتبار که هميشه در درگاه حاضر می بودند و از راجپوتان سيکهاروت و از بندهای معتمد پدرم بودند علم عنايت شد و اين هر دو بمنصب سه هزاري سرفراز بودند * ديگر شيوخ رکن الدين افغان که او را در آيام شاهزادگي شيرخاں خطاب داده بودم از پيله پانصدي بمنصب سه هزار و پانصدي ممتاز ساختم شيرخاں صاحب قبيله و بغايت مردانه است

در نوکری اوزبک دستش بنمشیر افتاده بود دیگر شیخ عبدالرحمن پسر شیخ ابوالفضل و مهاسنگه نبیره راجه مانسنگه و زاهد خان پسر صادق خان وزیر جمیل و قرا خان ترکمان که هر کدام بمنصب دوهزاری امتیاز دارند خلعت واسپها یافته مرخص گشتند دیگر منوهر که از قوم کچهوهایئیل سیکهاوت است و پدر من در خورد سالی باو عنایت بسیار میکردند فارسی زبان بوده بانکه ازو تا به آدم ادراک فهم بهیچ یکی از قبیلله او نمیتوان کرد خالی از فهمی نیست و شعر فارسی میگوید این بیت ازو ست

غرض ز خلقت سایه همین بود که کسی * بنور حضرت خورشید باه خود نهد
بدانصوب رخصت یافت اگر تفصیل مجموع منصفداران و بندهائی که در بند خدمت تعیین یافته اند و حالت و نسبت و منصب هر یک مذکور گردد سخن بدر و دراز خواهد کشید بسیاری از نزدیکان و خدمت گاران نزدیک و امرا زادگان و خان زادان و راجپوتان کار طلب در بند خدمت بخواهش خود ها التماس همراهی نمودند و یک هزار احدی که عبارت از یکهاست نیز متعین گشت مجملاً فوجی ترتیب یافت که اگر توفیق رفیق شان گردد باهر یک از سلاطین صاحب اقتدار مخاصمت و منازعت توانند نمود

سپاهی فراز آمد از هرکوان * برزم از بلان جهان جانستان
نه از مرگ شان بیم برتبع تیز * نه از آب باک و نه ز آتش گویز
بمردی یگانه بکوشش گروه * برزخم سندان بر حمله کوه

چون در ایام شاهزادگی بنابر کمال احتیاط مهر اوزبک خود را بامیرالامرا سپرده بودم و بعد از رخصت نمودن او بصوبه بهار به پرویز سپردم الحال که او بند خدمت رانا مرخص گشت بدستور قدیم بامیرالامرا حواله شد * پرویز از صبیبه صاحب جمال زینخال کوکه که در نسب همسنگ مرزا عزیز کوکه بود در سال سی و چهارم از جلوس حضرت عرش اشیانی در بلده کابل بعد از دو سال و دو ماه از ولادت خسرو تولد یافت و بعد از آن که بعضی فرزندان او متولد شدند و رحمت ایزدی ایشان را دریافت از کمسی که از دود مان را تهور است دختری بوجود آمد بهاریانو بیگم نام * و از جگت گسائی دختر موته راجه سلطان خرم در سنه سی و شش از جلوس همایون والد بزرگوارم مطابق سنه نهصد و نود و نه هجری در بلده لاهور عالم را بوجود خود خرم ساخت رفته رفته بحسب سن در احوال او ترقیات ظاهر گشت خدمت والد بزرگوارم از همه فرزندان بیشتر می کرد و ایشان ازو از خدمت او بسیار راضی و شاکر بودند و همیشه سفارش او بمن میکردند و بارها بمن فرمودند که او را بفرزندان دیگر تو هیچگونه نسبتی نیست و این را فرزند حقیقی خود میدانم بعد از آن که بعضی فرزندان تولد یافته در او ان صبی برحمت ایزدی پیوستند * در عرض یکماه دو پسر از خواصان تولد یافتند یکی را جهاندار و دیگری را شهریار نام نهادم در همین ایام عرض داشت سعید خان مہدی بر رخصت مرزا غازی که از حاکم زاده هله ولایت قنجه بود رسید فرمودم که چون پدر من همشیره او را بفرزند خسرو نامزد نموده اند انشاء الله تعالی چون این نسبت بوقوع آید او را رخصت خواهم نمود * پیش

از بادشاه شدن بیک سال بخود قرار داده بودم که در شب جمعه مرتکب خوردن شراب نشوم از درگاه الهی امیدوارم که تا حیات باقی باشد مرا بدین قرار داد استقامت بخشد بیست هزار روپیه بمرا محمد رضا سبزواری داده شد که بفقرا و ارباب احتیاج دهلې تقسیم نماید * وزارت ممالک محروسه را از قرار مناصفه بخان بیگ که او را در آیام شاهزاد گي بخطاب وزیرالملکي سرفراز ساخته بودم و وزیرخان تفویض نمودم و شیخ فرید بخاري را که چهارهزاری بود پنجهزاري کردم رامداس کچهویه را که از رعایت یافتهای پدر من بود و منصب دوهزاري داشت بسههزاري سرفراز ساختم و سمیرا رستم پسر میرزا سلطان حسین پسرزاده شاه اسمعیل حاکم قندهار و عبدالرحیم خانخانان ولد پیرم خان و ایرج و داراب پسران او و دیگر امرای تعینات دکن خلعتها فرستادم و بر خوردار پسر عبدالرحمن موبد بیگ را چون بے طلب بدرگاه آمده بود حکم نمودم که بجایگزین خود معاودت نماید

از ادب دوراست رفتن بے طلب در بزم شاه * ورنه پای شوق را مانع در دیوار نیست یکماه از جلوس همایون گذشته لاله بیگ که در آواں شاهزادگی خطاب باز بهادري یافته بود سعادت ملازمت دریافت منصب او که هزاروپانصدی بود بچهارهزاری قرار یافته بصاحب صوبگی صوبه بهار سرفراز گردید و بیست هزار روپیه باو عنایت نمودم باز بهادر از خاص بنده خیلان سلسله ماست پدرش نظام نام داشت و کتابدار حضرت جنت اشیانی بود کیشوداس مارورا که از راجپوتان ولایت میرتهه است و در اخلاص از اقران خود بیشي دار و بمنصب هزاروپانصدی از اصل و اضافه سرفراز ساختم و بعلماء و دانایان اسلامیة فرمودم که مفردات اسمای الهی را که دریاد گرفتن آسان باشد جمع نمایند تا آنرا ورد خود سازم و در شبهای جمعه باعلماء و صلحا و درویشان و گوشه نشینان صحبت میدارم چون قلبیج خان که از بنده های قدیم دولت والد بزرگوارم بود بدارائی و حکومت صوبه گجرات تعیین یافت یک لکھ روپیه مدد خرچ گوید باو مرحمت نمودم و میوان صدر جهاں را که از آیام طفولیت در وقتیکه درس چهل حدیث در خدمت شیخ عبدالغنی که ذکر احوال او در اکبرنامه به تفصیل مذکور است میخواندم و او را بمنزله خلیفه خود میدانستم تا امروز در مقام اخلاص و یک جہتی بود از منصب دو هزاري بمنصب چهار هزاري رسانیدم در آیام شاهزادگی قبل از وقوع بیماری والد بزرگوارم و در آیام بیماری ایشان که راي ارکان دولت و امرای ذی شوکت متزلزل گشته هر یک را سودای در خاطر قرار گرفته بود و می خواستند که باعث امری گردند که بجز خرابي دولت نتیجه نداشته باشد در تردد و خدمتگاري و جانشیناري تقصیری نکرد * عنایت بیگ را که در دولت پدر من مدتہای مدید دیوان بیوتات بود و منصب هفتصدی داشت بجای وزیرخان و وزیر نصف ممالک محروسه ساخته بخطاب والای اعتماد الدوله و بمنصب هزاروپانصدی بهر مند ساختم و وزیرخان را بدیوانی صوبه بنگاله و قرار جمع انجا معین ساختم * بدیناس را که در آیام پدرم خطاب رای را یاں یافته بود * راجه بکرمواجیت

که از راجه‌های معتبر هندوستان بود و رصد نجوم هند در عهد او بسته شده است خطاب داده میر آتش خود ساختم و حکم کردم که همیشه در توپخانه رکاب پنجاه هزار توپچی و سه هزار ارابه توپ مستعد و آماده سرانجام نماید بکرماجیت مذکور از طایفه کهتریانست در خدمت پدر من از مشرفی فیلخانه به دیوانی و مرتبه امروائی رسید خالی از توشه سپاهگری و مدبری نیست بپریم پسر خان اعظم را که دوهزاری بود دوهزار و پانصدی ساختم چون اراده خاطر آن بود که اکثر بنده‌های اکبری و جهانگیری بمنتهای مطالب خود کامیاب گردند به بخشیان حکم نمودم که هر کس وطن خود را بجایگز خود میخواست باشد بعرض رسانند تا مطابق توره و قانون جنگیزی آن محال بموجب ال تمغا بجایگز او مقرر گردند و از تغیر و تبدیل ایمن باشد * آبا و اجداد ما بهر کس جایگز بطریق ملکیت عنایت میکردند فرمان آن را بمهرال تمغا که عبارت از مهری است که بشنجراف میزده باشند مزین میساخته اند من فرمودم که جای مهر را طلا پوش ساخته مهر مذکور را بر آن نهند و اکنون تمغا نام نهادم پسر میرزا شاهرخ نبیره میرزا سلیمان که از فرزند زاده‌های میرزا سلطان ابوسعید است و مدت‌ها حاکم بدخشان بود از دیگر پسران او برگزیده و از پدر بزرگوار خود التماس کرده گرفته در خدمت خود کلاس ساخته ام و او را در جرگه فرزندان خود می شمارم بمنصب هزاری سرفراز ساختم بهار سنگه پسر راجه مانسنگه را که قابل ترین اولاد اوست بمنصب هزار و پانصدی از اصل و اضافه ممتاز گردانیدم * زمانه بیدگ پسر غفور بیدگ کابلی را که از خورد سالی خدمت بار من میکرد و در ایام شاهزادگی از پله احدی بمنصب پانصدی رسیده بود خطاب مهابتخانی داده بمنصب هزار و پانصدی امتیاز بخشیدم و خدمت بخشیکری شاگرد پدیده بدو مقرر گشت * راجه نرسنگه دیواز راجپوتان بنده پله که رعایت یافته من است و در شجاعت و نیک ذاتی و ساده لوحی از امثال و اقربان خود امتیاز تمام دارد بمنصب سه هزاری سرفرازی یافت و باعث ترقی و رعایت او آن شد که در اواخر عهد پدر بزرگوارم شیخ ابوالفضل را که از شیخ زاده‌های هندوستان بمنزیت فضل و دانائی امتیاز تمام داشت و ظاهر خود را بزبور اخلاص آراسته بقیمت گران سنگ به پدرم فروخته بود از صوبه دکن طلب داشتند و چون خاطر او بمن صاف نبود و همیشه در ظاهر و باطن سخنان مذکور میساخت و در پی آیام که بنابر افساد فتنه انگیزان خاطر مبارک والد بزرگوارم فی الجمله از من آزرده گی داشت یقین بود که اگر دولت ملاذمت دریابد باعث زیاده تی آن غبار خواهد گشت و مانع دولت موافقت گردیده کار بجای خواهد رسانید که بضرورت از سعادت خدمت محروم باید گردید چون ولایت نرسنگدیو بر سر راه او واقع بود و در آن ایام در جرگه متمردان جاداشت باو پیغام فرستادم که اگر سر راه بران مفسد فتنه انگیز گرفته او را نیست و نابود سازد رعایت هائی کلی از من خواهد یافت توفیق رفیق او گشته در حینی که از حوالی ولایت او میگدشت راه بر او بست و باندک ترددی مردم او را پریشان و متفرق ساخته او را بقتل آورد و سر او را در اله آباد نزد من فرستاد اگر چه اینمعنی باعث آزرده گی خاطر اشرف

حضرت عرش اشیانی گردید غایتاً این کار کرد که من به ملاحظه و دغدغه خاطر عزیمت استان بوس درگاه پدر خود کردم و رفته رفته آن کدورت ها بصفا مبدل گردید * میرضیاء الدین قزوینی را که در ایام شاهزادگی از خدمات و دولت خواهی ها بوقوع آمده بود هزاری ساختم و بمشرف طویله حکم شد که هر روز سی اسب بجهت بخشش حاضر میساخته باشد و میرزا علی اکبر شاهي را که از جوانان قرار داده آلوس دهلي است بمنصب چهارهزاری ممتاز ساخته سرکار سنبه‌ل را بجایگزین او مقرر داشتم * روزی به تقریبی امیرالامرا این سخن بعرض رسانید و مرا بغایت خوش آمد چنین گفت که دیانت و بی‌دیانتی مخصوص نقد و جنس نیست بلکه از نمودن حالتی که در اشیایان نباشد و پنهان داشتن استعدادی که در بیگانگان باشد نیز بی‌دیانتی است الحق سخن درستی است می باید که مقربان را اشنا و بیگانه منظور نباشد و حالت هر کس را چنانچه می باید بعرض می‌رسانیده باشند * در وقت رخصت به پرویز گفته بودم که اگر انا خود با پسر کلان او که کزن نام دارد بملازمت انفرزند آید و در مقام اطاعت و بندگی باشد تعرض ولایت او نرسانند و غرض ازین سفارش دو مقدمه بود یکی آنکه چون همیشه تسخیر ولایت ماورالنهر پیش نهاد خاطر اقدس والد بزرگوارم بود و در هر مرتبه که عزیمت فرمودند موانع روی داد اگر این مهم یک گونه صورتی بگیرد و این خدشه از خاطر دور گردد پرویز را در هندوستان گذاشته بمیا من توفیقات الهی روانه ولایت موروثی گردم خصوصاً درین ایام که حاکم مستقل دران دیار نیست باقی خان نیز که بعد از عبدالله خان و عبدالمومن خان پسر او فی الجمله استقلال یافته بود فوت شده و کار و لی محمد خان برادر او که الحال حاکم ان دیار است هنوز نظامی نیافته است دیگر سرانجام مهم پیکار دکن که چون در عهد والد بزرگوارم پاره از ان ولایت بکیز تسخیر در امده انملک را بعنایت ایزد سبحانه یکباره در تحت تصرف در آورده داخل ممالک محروسه سازم امید بکرم الله تعالی آنکه این هردو عزیمت روزی گردد

هفت اقلیم ار بگیرد پادشاه * همچنان در بند اقلیم دگر

میرزا شاهرخ نبیره میرزا سلیمان حاکم بدخشان را که قرابت قریبه باین سلسله دارد و در ملازمت پدرم پنجهزاری بود به منصب هفت هزاری امتیاز بخشیدم و میرزا بسیار ترک طبیعت ساده لوحی است پدر من او را بسیار عزت میداشتند و هرگاه فرزندان خود را حکم نشستن میفرمودند او را هم بدین عنایت سربلند میساختند باوجود فساد طلبیهای بدخشیان درین قریبها میرزا بد مدمه و وسوسه ایشان از راه نرفته اصلاً مرتکب امری که باعث غبار خاطر باشد نشده صوبه مالوه را بدستور که پدرم او را مرحمت کرده بودند برقرار داشتم * خواجه عبدالله که از سلسله نقشبندیه است و در ابتدای ملازمت احدی بود رفته رفته منصب او به پله هزاری رسید بيموجب خدمت پدرم رفت اگرچه سعادت خود میدانستم که ملازم و مردم من بخدمت ایشان روند غایتاً چون به رخصت از او این عمل سرزده پاره خاطر از ان گران بود باوجود چنین بی حقیقتی منصب

و جاگیرى که پدرم باو ارزاني داشته بودند بوقرار گذاشتيم اما نفس الامر آفست که از جوانان مردانه کار طلب است اگر ايس تقصير ازو بوقوع نمى آمد جوان بے عيبى بود * ابوالنبي اوزبک که از مردم قرار داده ماورالنهر است و در زمان عبدالمومن خاں حاکم مشهد بود به منصب هزار و پانصدي سرفراز گشت * شيخ حسن پسر شيخ بها است که از اوان طفوليت تا امروز هميشه در ملازمت و خدمت من بود و در ايام شاهزادگي بخطاب مقر بخاني سربلندي داشت در خدمت بسيار چست و چالاک بود و در شکار ها پياده در جلوئى من راهای دور را قطع ميکرد تير و تفنگ را خوب مى اندازد و در جراحيها سر آمد عهد خود است پدران او هم ايس عمل را خوب ورزيده بودند بعد از جلوس بذابر کمال اعتمادي که باو داشتم بخدمت آوردن فرزندان و متعلقان برادر من دانيال به برهانپور فرستادم و بخانخانان سخنان پست و بلند و نصايح سوه مند پيغام دادم مقر بخان اين بخدمت را چنانچه باکيست در اندک مدتي بتقديم رسانيد و رفع دغدغه های که در خاطر خانخانان و امرای انجا جا کرده بود و نمونه باز مانده های برادر من را به صحت و سلامت باکار خانجات و اموال و اسباب در لاهور آورده بنظر گذرانيد * نقيب خانرا که از سادات صحيح النسب قزوین است و غياث الدين علي نام دارد بمنصب هزار و پانصدي سرفراز ساختيم پدرم اورا بخطاب نقيب خاني امتياز بخشیده بودند در خدمت ايشان قرب و منزلت تمام داشت در ابتداء جلوس پيش او بعضی مقدمات خوانده بودند بدین تقريّب اورا اخوند مخاطب ساخته مى فرمودند و در علم تاريخ و تصحيح اسامي رجال نظير و تعديل خود ندارد امروز مثل او مورخى در معموره عالم نيست از ابتداء افريش تا امروز احوال ربع مسکون بر ذکر دارک اينقسم حافظه مگر الله تعالى بکسى کرامت کند * شيخ کبير را که از سلسله حضرت شيخ سليم است بذابر شجاعت و مردانگى در ايام شاهزادگي بخطاب شجاعت خاني سرفراز ساخته بودند درينولا به منصب هزارى ممتاز گردانيدم * در بست و هفتم شعبان از پسران اکهدراج ولد بهگوانداس عموي راجه مانسنگه امر غريب روه داد ايس بى سعاد تان که ابهى رام و بچيرام و شيام رام نام داشتند در نهايت بى اعتدالي بودند باوجودیکه از ابهى رام مذکور بے انداميهها روه داده بود اغماض عين از تقصيرات او نموده بودم چون درين تاريخ بعرضريد که ايس بى سعادت مى خواهد که نساء و فرزندان خود را بى رخصت بوطى روانه سازد و بعد از ان خود نيز فرار نموده بر افاکه از نادولتخواهان ايس دوده است پناه بزد رآمداس و ديگر امرای راجپوت را گفتم که اگر از شمايان کسى ضامن شود منصب و جاگیر ايس بد بختان بر قرار داشته گناهان گذشته را عفو نمايم از غايت شؤر بختي و بد طينتي انها هيچکس ضامن نشد باميرلامر فرمودم که چون کسى متضمن سلوک و معاش ايس تيره بختان نمى شود تا بهم رسيدن ضامن حواله يکى از بندهای درگاه باشند اميرلامر اينهارا بابراهيم خان کاکر که در ثاني الحال بخطاب دلاور خاني سرفراز گشت و حاتم پسر ثانوي منگلي که خطاب شهناز خاني داشت سپرد چون انها خواستند که يراق

از جاهلان دور سازند در مقام ممانعت در آمده پاس مراقبها ادب نگاه نداشتند و باتفاق نوکران خود در مقام عربده و جنگ شدند و اینمعهنی را بمن امیرالامرا اظهار نمود فرمودم که اس سیه بختان را بجزای عمل خود شان باید رسانید امیرالامرا بقصد دفع انها متوجه گشت و شیخ فرید را نیز از عقب فرستادم از آن جماعت دو راجپوت که یکی شمشیر داشت و دیگری جمدهر بامیرالامرا روبرو شدند یکی از ملازمان او که قطب نام داشت بجمدهر دار در آویخت و بزخم جمدهر کشته شد و او را نیز پاره پاره ساختند و دیگری که شمشیر داشت یکی از افغانان ملازم امیرالامرا در آویخت و او را نابود گردانید دلاور خان جمدهر کشیده بر ابهرام که با دو کس دیگر با قیام ساخته بود متوجه گشت و یکی زخم جمدهر رسانیده از دست آن سه کس نه زخم برداشته همانجا افتاد و چندی از احدیان و مردم امیرالامرا مقابل شده آن خون گرفتار را بقتل رسانیدند یکی از راجپوتان شمشیر کشیده بشیخ فرید متوجه گشت غلام حبشی او روبرو شد و آن راجپوت را از پا در آورد این شورش در صحن دولتخانه خاص و عام واقع گشت و آن سیاست باعث تنبیه بسیاری از ناعاقبت اندیشان گردید ابوالذبی اوزبک بعرض رسانید که اگر اینقسم امری در اوزبکیه رو دهد سلسله و قبیله انجماعت را بر می اندازند گفتیم که چون اینطایفه رعایت کرده تربیت یافته والد بزرگوار من اند مراعات همان نواختگی مینایم و مقتضای عدالت نیز انست که بتقصیر و جریمه یک کس از خلق بسیار مواخذة نباشد * شیخ حسین جامی که امروز بر مسند درویشی جا دارد و از مریدان درویش شیراز است پیش از جلوس بششماه از لاهور بمن نوشته بود که در خواب دیده ام که اولیاء و بزرگان امر سلطنت را بدان برگزیده درگاه الهی تفویض فرمودند بدین نوید مستبشر بوده منتظر وقوع این امر باشند امید دارم که بعد از وقوع این امر تقصیرات خواجه ذکریا که از سلسله احراریه است بعفو مقرون گردد * تاش بیگ فرجی که از قدیمان این دولت است و پدر من او را بخطاب تاج خانی سرفراز ساخته بودند و منصب دوهزاری داشت سه هزاری عنایت نمودم و پخته بیگ کابلی را که هزار و پانصدی منصب داشت سه هزاری کردم بسیار جوان مردانه کار طلب است در خدمت عم بزرگوار میرزا محمد حکیم قرب و محرمیت تمام داشت ابوالقاسم تمکین را که از بندهای قدیم پدرم بود بمنصب هزار و پانصدی از اصل و اضافه سرفراز ساختم در کثرت اولاد و بسیاری فرزندان کم کسی مثل او بوده باشد سی پسر دارد و دختر اگر برابر نباشد از نصف کم نخواهد بود * شیخ علاءالدین نبیره شیخ سلیم را که بمن نسبتهای قوی داشت بخطاب اسلام خاں سر بلند گردانیدم و بمنصب دو هزاری سرفراز شد و او در خورد سالی با من کلان شده بود از من یک سال خورد تر بوده باشد بسیار جوان مردانه نیک ذات است از قوم و قبیله خود بجمیع وجوه امتیاز تمام دارد تا امروز از مکيفات هیچ فخرورده و اخلاص اواز من بدرجه ایست که او را بخطاب فرزندنی سرفراز ساخته ام * علی اصغر بار هیه را که در مردانگی و کار طلبی نظیر و عدیل خود ندارد و پسر سید

محمود خاں بارهیه است که از امرای کلان پدر من بود بخطاب سیف خانی در میان امثال و اقربان امتیاز بخشیدم بسیار جوان مردانه نمایان است همیشه در شکارها و جایهای که چندی از معتمدان همراه می بودند یکی از آنها او بود هرگز در عمر خود چیزی از مکلفات نخورده است و این معنی را در ایام جوانی ملتزم گشته عنقریب بمراتب بلند سرفرازی خواهد یافت و منصب سه هزاره نیز عنایت نمودم * فریدون پسر محمد قلینخان بولاس را که هزاره بود بمنصب دوهزاره سربلند ساختم فریدون از اصیل زادهای الوس چغتایی است خالی از جرأت و مردانگی نیست * شیخ بایزید نبیره شیخ سلیم را که دو هزاره بود منصب سه هزاره عنایت نمودم اول مرتبه کسی که بمن شیر داد والد شیخ بایزید بود اما زیاده از یک روز نیست * روزی از پندتای که عبارت از دانایان همدرد است پرسیدم که اگر منتهای دین شما بر نبرد آمدن ذات مقدس حق تعالی است در ده پیکر مختلف بطریق حلول آن خود نزد ارباب عقل مردود است و این مفسده لازم دارد که واجب تعالی که مجرد از جمیع تعینات است صاحب طول و عرض و عمق بوده باشد و اگر مراد ظهور نور الهی است درین اجسام آن خود در همه موجودات مساوی است و باین ده پیکر مختص نیست و اگر مراد اثبات صفتی از صفات الهی است درین صورت هم تخصیص درست نه زیرا که در هر دین و آئین صاحبان معجزات و کرامات هستند که از دیگر مردمان زمان خود بدانش و فراست ممتاز بوده اند بعد از گفت و شنود بسیار و در بدل بشمار بخدائی خدائے منزله از جسم و چون و چگون معترف گشتند و گفتند که چون اندیشه ما در ادراک ذات مجرد ناقص است به وسیله صورت راه بمعرفت او نمی بریم و این ده پیکر را وسیله شناخت و معرفت خود بساخته ایم پس گفتیم این پیکرها کی شمارا وسیله مقصود بمعبود توانند بود * پدر من در اکثر اوقات با دانایان هر دین و مذهب صحبت میداشتند خصوصاً با پندتای و دانایان هند و بالانکه آسمی بودند از کثرت مجالست با دانایان و ارباب فضل در گفتگوها چنان ظاهر میشد که هیچ کس به بامی بودن ایشان نمی برد و بد قایق نظم و نثر چنان میرسیدند که مافوقی بران متصور نبود حلیه مبارک ایشان در قد بعد وسط بلند بالای را داشتند و گندم گون و چشم و ابرو سیاه بودند ملاحظت ایشان بر صباحت زیادتی داشت و شیر اندام و کشاده سینه و دست و بازوها دراز و بر پره بینی چپ خالی گواشتین داشتند بغایت خوش نما برابر نیم نخود میانه جمعی که در علم قیافه صاحب مهارت بودند این خال را علامت دولتها عظیم و اقبالهای جسمین میدانستند آواز مبارک ایشان نهایت بلند بود و در تکلم و بیان نمکی خاص داشتند و در اوضاع و اطوار مناسبتی باهل عالم نداشتند فرایندی از ایشان هویدا بود

هم بزرگی در حسب هم باد شاهی در نسب * کوسلیمان تا در انگشتش کند انگشتی بعد سه ماه از تولد من همشیره ام شاهزاده خانم از شکم یکی از خواصان تولد یافتند و او را بوالده خود مریم مکانی سپردند * بعد از وی پسر من هم از یکی از خواصان و

خدمتکاران متولد گردید او را شاه مراد نام گردانیدند چون تولد او در کوهستان فتحپور روی داده بود او را بهائی مخاطب میساختند در وقتی که والد بزرگوارم او را به تسخیر دکن فرستاده بودند بواسطه مصاحبت ناچندان افراط شراب را بحدی رسانید که در سن سی سالگی در نواحی جالندپور از ولایت برار برحمت حق پیوست حلیه او سبز رنگ لاغر اندام قدش بدرازی مایل تمکین و وقار از اوضاعش ظاهر و شجاعت و مردانگی از اطوارش باهر * در شب چهارشنبه دهم جمادی الاول سنه ۹۷۹ نهصد و هفتاد و نه از خواصی دیگر پوری بوجود آمد او را دانیال نام نهادند چون تولد او در اجمیر در خانه یکی از مجاوران استانه متبرکه خواجه بزرگوار خواجه معین الدین چخشه که شیخ دانیال نام داشت و قوع یافت بهمان مناسبت دانیال موسوم گشت بعد از فوت برادرش شاه مراد در اواخر عهد او را به تسخیر دکن فرستادند و خود هم از عقب متوجه گشتند در ایامی که والد بزرگوارم قلعه اسیر را محاصره داشتند باجمعی کثیر از امرایان مثل خانخانان و اولاد او و میرزا یوسف خان و دیگر سرداران قلعه احمد نگر در قبل داشت بمقارن آنکه قلعه اسیر مفتوح گشت احمد نگر نیز بتصرف اولیاء دولت قاهره در آمد تبع از آنکه حضرت عرش اشیانی بدولت و سعادت و نصرت از برهانپور بصوب دارالخلافه نهضت فرمودند آن ولایت را بدانیال داده او را بضبط و ربط انمحال گذاشتند او نیز بسنت ناپسندیده برادر خود شاه مراد عمل نمود در اندک مدت در سن سی و سه سالگی بهمین افراط شراب در گذشت مردنش بدطوره شده به تفنگ و شکار که به تفنگ کند میل تمام داشت یکی از تفنگهای خود را یک و جنازه نام نهاده بود و باین بیت را خود گفته فرمود که بران نقش کند

از شوق شکار تو شود جان تروتاره * بر هر که خورد تیر تو یک و جنازه

بعد از آنکه شراب خوردنش بحد افراط کشید و ایندفعی بخدمت پدرم معروض گشت فرامین عتاب امیر باسم خانخانان صادر گردید و او بالضرورت در مدد منع شده خبرداران گذاشت که بواجبی از احوال او باخبر باشند چون راه شراب بردن بالکلیه مسدود شد بدعضی خدمتکاران نزدیک ابرام بلکه زاری کردن آغاز نهاد و گفت بجهت من بهر روش که ممکن باشد شراب می آورده باشند بمشرد قلی تفنگچی که راه خدمت نزدیک داشت فرمود که در همین تفنگ یک و جنازه شراب انداخته بیار آن بیسعادت بامید رعایت مرتکب این امر شده عرق دو آتش را دران تفنگ که مدتها بداروت و بوئی آن پرورش یافته بود انداخته آورد و زنگ آهن نیز که از تیزی عرق تحلیل پذیرفته بود باو معین گشت مجمل خوردن همان بود و افتادن همان

کسی باید که فالی بد نگیرد * و گر گیرد برای خود نگیرد

دانیال جوان خوش قدی بود بغایت خوش ترکیب و نمایان بقیل و اسپ میل تمام داشت محال بود که پیش کسی اسپ وفیل خوب بشنود که دارد و ازو نگیرد و بنغمه هندی مایل بود گاهی بزبان اهل هند و باصطلاح ایشان شعری میگفت بدنبودن *

بعد از تولد شدن دانیال از بی بی دولت شاد دختره متولد گشت شکوالنسا بیگم نام نهادند چون در دامن تربیت والد بزرگوارم پرورش یافت بسیار خوب برآمد نیک ذاتی و رحم بعموم خلایق فطری و جبلی اوست از ایام طفلی و خرد سالی تا حال در محبت من بے اختیار است این علاقه در میان کم خاوری و برادری خواهد بود در طفلی اول مرتبه چنانچه عادت است که سینه اطفال را می فشارند و قطره شیر از آن ظاهر میشود سینه خواهرم را فشردند قطره شیر برآمد حضرت والد بزرگوارم فرمودند که با این شیر را بخور تا در حقیقت این خواهر تو بجای مادر تو هم باشد عالم السر ایندانا است که از آن روز باز که آن قطره شیر را نوشیده ام با علاقه خواهری مهری که فرزندان را با مادران می باشد آن مهر را در خود ادراک می نمایم * بعد از چندی دختری دیگر هم از بی بی دولت شاد مذکور بعالم وجود آمد به آرام بانوی بیگم مسمی کردند مزاحش فی الجمله بگرمی و تنگی مایل است پدرم او را بسیار دوست میداشتند چنانچه اکثر بے ادبیهای او را بشرح ادب بر میداشتند و در نظر مبارک ایشان از غایت محبت بد نمی نمود مکرراً مرا سرفراز ساخته می فرمودند که بابا بجهت خاطر من باین خواهر خود که بعرف هندیان لاقله من است یعنی عزیز پرورده بعد از من می باید بروشی سلوک کنی که من باو میکنم ناز او را برداشته بے ادبیها و شوخی های او را بگذرانی * اوصاف حمیده والد بزرگوارم از جد توصیف و اندازه تعریف افزونست اگر کتابها در اخلاق پسندیده ایشان تالیف یابد بے شائبه تکلف و قطع نظر از مراتب پدری و فرزندی اندک از بسیار آن گفته نیاید باوجود سلطنت و چنین خزاین و دفاین بیرون از اندازه حساب و قیاس و فیلان جنگی و اسبان تازی یکسر مورد درگاه الهی از پایه فروتنی قدم فرارنا نهاد خود را کمتر می مخلوقی از مخلوقات میدانستند و از یاد حق لحظه غافل نبودند

دایم همه جا با همه کس در همه حال * میداد نهفته چشم دل جانب یار ارباب ملل مختلفه را در وسعت آباد دولت بے بدیش جا بخلاف سایر ولایات عالم که شیعه را بغیر از ایران و سنی را در روم و هندوستان و توران جانیست چنانچه در دایره وسیع الفضا رحمت ایزدی جمیع طوایف و ارباب ملل را جاست بمقتضای آنکه سایه می باید که پرتو ذات باشد در ممالک محروسه اش که هر حدی بکنار دریای شور منتهی گشته ارباب ملت های مختلف و عقیدت های صحیح و ناقص را جا بوده راه تعرض بسته گشته سنی باشیعه در یک مسجد و فرنگی بایهودی در یک کلیسا طریقی عبدات می سپردند صلح کل شیوه مقرر ایشان بود بانیکان و خوبان هر طایفه و هر دی و آئین محبت میداشتند و بقدر حالت و فهمیدگی بهر کدام التفات می فرمودند شب های ایشان به بیداری میگذشت و در روزها بسیار کم خواب بودند چنانچه مدتها خواب ایشان در شبانروز از یک نیم پهر زیاده نبود و بیداری شبها را بازمانتی از عمر میدانستند شجاعت و دلیری و دلاوری ایشان بغایتی بود که بر فیلان مست سرکش سواری می فرمودند و بعضی فیلان خونری را که ماده خود را نزد خود نمیگذاشتند

بها آنکه هر چند فیل بد خوب باشد تعرض بماده فیل و فیلبان نمی رساند درحالتی که فیلبانان و ماده فیل را کشته باشد و او را نزد خود نگذارد در قید اطاعت درمی آوردند و بر دیواره یا درختی که رهگذران فیل مهاوت را کشته از قید اطاعت آن برآمده میبود و از پهلوی آن دیوار یا درخت میگذشت تکیه بر لطف ایزدی نموده خود را بر پشت او می انداختند و بمجرد سوار شدن او را بقید ضبط در آورده رام می نمودند مگر اینمعنی مشاهده شد و در سن چهارده سالگی بر تخت سلطنت جلوس فرمودند هیمو کافر که حکام افغان منصوب ساخته او بودند بعد از آنکه حضرت جنت آشیانی در دارالخلافه دهلی شنعار شدند جمعیت شگرف فراهم آورده با فیلخانه که در آن آیام هیچ یک از حکام عرصه هندوستان را نبود متوجه دهلی گشت قبل از وقوع این قضیه حضرت جنت آشیانی ایشان را بجهت دفع بعضی از افغانان دامن کوه پنجاب تعین فرموده بودند چون مصداق این مصراع که هم بیان حال و هم تاریخ رحلت و انتقال است

* همایون بادشاه از بام افتاد *

قرین حال ایشان گشت و این خبر بوسیله نظر جوئی به پدرم رسید پدرم خاں انالیق بود امرایانی را که در آن صوبه بآنخدمت حاضر بودند جمع ساخته در ساعت سعید ایشان را در پرگنه کلانور از مضافات لاهور بر تخت سلطنت نشاندند هیمو چون بحوالی دهلی رسید تردی بیگ خاں و جمعی کثیر که در دهلی حاضر بودند جمعیت نمودند و در مقابله او صف ارا گشتند چون اسباب مقابله و مجادله دست فراهم داد لشکر ها درهم اویندند بعد از کوشش و کشش بسیار شکست بر تردی بیگ خاں و مغلاں افتاده فوج ظلمت بر افواج نور غلبه کرد

همه کارو پیکار و رزم ایزد یست * که داند که فرجام فیروز کیست

زخون دلبران و گرد سپاه * زمین لعل گون شد هوا شد سیاه

تردی بیگ خاں با شکست یافته راه ارونه والد بزرگوارم پیش گرفتند چون پدرم خاں باو سوء مزاجی داشت او را به بهانه شکست و تقصیر در جنگ مخاطب ساخته کارش باخر رسانید دیگر باره بذاب غرور که از وقوع این فتح در دماغ آن کافر ملعون جا کرده بود باجمعیت و فیلان خود از دهلی برآمده متوجه پیش گشت و رایات جلال حضرت عرش آشیانی از کلانور بقصد دفع او توجه فرمودند در حوالی پانی پت اجتماع فوج نور و ظلمت دست داد و در روز پنجشنبه دوم محرم سنه نهصد و شصت و چهارم مقابله و بمقاتله روه داد فوج هیمو سی هزار سوار دلاور جنگی بود و غازیان لشکر منصور زیاده از چهار پنج هزار نبودند در آن روز هیمو بر فیل هوائی نام سوار بود ناگاه تیرے بر چشم آن کافر رسیده از پس سرو سپدر کرد لشکر او این حالت را مشاهده کرده هزیمت یافتند اتفاقاً شاه قلی خاں محرم با چندی از دلاوران بفیلی که هیمو بر بالاسه او زخمی بود رسیدند میخواستند که فیلبان را به تیر بزنند فریاد بر آورد که مرا نکشید که هیمو بر بالاسه این فیل است در حال او را بهمان هیئت مجموعی نزد حضرت عرش آشیانی آوردند

پیرم خان عرض کرد که مناسب است که حضرت بدست مبارک خود تیغی برین کافر بزنند تا ثواب غزا یافته در طغرل فرامی غازی جزو اسم مبارک گردن فرمودند که من اورا قبل ازین پاره پاره کرده ام و بیان میکنند که در کابل روزی پیش خواجه عبدالصمد شیریں قلم مشق تصویر میگردم صورتی در قلم من درآمد که اجزای اواز یکدگر جدا و متفرق بود یکی از نزدیکان پرسید که صورت کیست بر زبان من رفت که صورت هیمو است دست خود را آلوده بخون او نساخته بیکمی از خدمتگاران فرمودند که گردن اورا بزنند کشتهای لشکر مغلوب پنجهزار بشمار درآمد سوائے آنکه در اطراف و جوانب افتاده باشند * دیگر از کارهای نمایان انحضرت فتح گجرات و ابلاغاریست که دران راه فرموده اند در وقتی که میرزا ابراهیم حسین و محمد حسین میرزا و شاه میرزا ازین دولت روگردان شده بطرف گجرات رفته بودند و تمام امرای گجرات و فتنه طلبان انحدرد متفق گشته قلعه احمد اباد را که میرزا عزیز کوکا بافوج قاهره در انجا بود در قبل داشتند حضرت عرش آشیانی بنابر اضطرار که جیجی انکا والده میرزا مشارالیه داشت باجمعیست بادشاهانه بے توقف از دار الخلافه فتحپور متوجه گجرات میگردند این نوع راه دور دراز را که بدو ماه قطع باید نمود در عرض نه روز گاه بسواری اسب و گاه بسواری شتر و کهور بهل طی فرموده خود را بسر پله رسانیدند چون بتاریخ پنجم جمادی الاول سنه ۹۸۰ نهصد و هشتاد بحوالی لشکر غنیم میرسند از دولتخواهان کنکاش می پرسند بعضی میگویند که شبخون بلشکر غنیم باید زد حضرت میفرمایند که شبخون کار بیدلای و شبیه فریب کاران است در حال بنواختن نقاره و انداختن سواران حکم میفرمایند و چون بدریای سابر مہی رسیدند فرمودند که مردم از آب به ترتیب بگذرند محمد حسین میرزا از غلغلہ گذشتن افواج قاهره مضطرب گردید خود بقراولی برمی آید سبحانقلی ترک هم ازین جانب باخیلی از دلوران بکناره دریا تفحص حال غنیم می نماید میرزا انجماعت را می بیند و می پرسد که این چه فوج است سبحان قللی ترک میگوید که جلال الدین اکبر بادشاه و فوج اوست آن بخت برگشته اینمعنی را قبول نمیکند و می گوید که جاسوسان من چهارده روز پیش ازین بادشاه را در فتحپور دیده آمده اند ظاهراً تو دروغ میگوئی سبحان قللی گفت امروز نه روز است که حضرت از فتحپور به ابلاغار رسیدند میرزا گفت که فیلاں چه طور رسیده باشند سبحان قللی جواب داد که چه احتیاج بفیلاں بود اینچنین جوانان و بهادران سنگ شکاف بهتر از فیلاں نامی و مست رسیده اند که حالا حقیقت دعوی گری و سرکشی معلوم خواهد شد میرزا از شنیدن این سخن پاره از جا رفته متوجه ترتیب افواج میگردد و حضرت آنمقدار توقف میفرمایند که قراولان خبر میرسانند که غنیم در سلاح پوشی است بعد ازان متوجه میگردند و هر چند کس میفرستند که خان اعظم از پیش برآیند او ایستادگی مینماید و می گوید که غنیم زور است تا رسیدن لشکر گجرات از درون قلعه در پس طرف آب باید بود حضرت فرمودند که ماهمیشہ خصوصاً در پس سفروپورش اعتماد بر تائید ایزدی نموده ایم اگر نظر

بوسلسله ظاهر میبود اینچنین خبر ده بایلغار نمی آمدیم اکنون که غنیم متوجه جنگست استادان ما لایق نیست این سخن گفته توکل فطری را سپر خود ساخته با مخصوصی چند که در طرح بهمراهمی مقرر شده بودند در آن دریا اسپ انداختند با آنکه گمان پایاب نبود بسلامت عبور فرمودند حضرت در بلغم خود را می طلبند قوردار در اضطراب آوردن در بلغم را پیش روی می اندازد مخصوصان این معنی را بشگون خوب نمیگیرند حضرت در حال میفرمایند که شگون ما بسیار خوب شد چرا که پیش روی ما کشاده گشت درین اثنا میرزای بخت برگشته صفها آراسته بجنگ ولی نعمت خود بیرون می آید

باولی نعمت اربون آئی * گرسپهری که سرنگون آئی

خان اعظم را مطلق گمان آن نبود که باین تیزی و جلدی آنحضرت سائمه مرحمت باینحدود خواهند انداخت هرکس که خبر از آمدن آنحضرت میداد اصلا قبول نمیداد تا آنکه بقراین ودلائل آمدن آنحضرت خاطر نشان او شد لشکر گجرات را آراسته مستعد برآمدن گردید مقارن این حال اصفهان نیز خبری باو میسرساند پیش از برآمدن فوج از قلعه لشکر غنیم از میان درختان نمودار شد حضرت تائید ایزدی را دست آویز همت خود ساخته روان شدند محمد قلی خان توقنائی و تردیخان دیوانه باجمعی از بهادران پیشتر رفته باندک تروی جلو گردانیدند حضرت بر اجه بهگوانداس میفرمایند که غنیم بیشمار است و مردم ما اندک باید که همه یکرو و یکدل گشته بر غنیم حمله آور گردیم که مشیت بسته کارگر از پنجه کشاده است این سخن گفته و تیغها اخته بافدائیل خود غلغله الله اکبر و یا معین را بلند آوازه ساخته می تازند

به پرید هوش زمانه زجوش * بدرید گوش سپهر از خروش

برانغار و جوانغار بادشاهی و جمعی از بهادران غول رسیده داد دلوری دادند کوبائی که از قسم آتشبازی است هم از لشکر غنیم در گرفته در زقوم زاری می پیچد و آنچنان شور می اندازد که فیل نامی غنیم در حرکت آمده باعث برهم خوردگی لشکر غنیم میگردد درین اثنا فوج غول رسیده محمد حسینی میرزای و جمعی را که باو در زد و خورد بودند برداشتند و دلاوران لشکر فیروزی اثر تردیات نمایان بتقدیم رسانیدند مانسنگه درباری در نظر آنحضرت بر غنیم خود غالب آمد و راکهوداس کچهوايه جان نثاری کرد و محمد و غا که از خانزادان این دولت بود داد مردانگی داده زخمی از اسپ افتاد بعزایت خالق بنده نواز و بمحض همت و اقبال شهنشاه سرفراز جمعیت غنیم از هم متفرق گشته شکست بر احوال آنها راه یافت بشکرانه این فتح عظیم روزه نیاز بدرگاه کریم کار ساز نهاده بلوازم شکر گذاری قیام واقدام می نمایند درین اثنا یکی از کلانوتان بعرض میسرساند که سیف خان کولکناش نقدحیات نثار دولت خواهی نمود بعد از تحقیق ظاهر شد که در حالتی که محمد حسینی میرزای با چندی از اوباش بر فوج غول می تازد سیف خان بحسب اتفاق باو بر میخورد و داد مردانگی داده شهید میشود و میرزای نیز از دست بهادران

غول زخمی میشود و کولکماش مذکور برادر کلان زین خان کوکم است از غرایب احوال آنکه یک روز پیش ازین جنگ و قتیکه حضرت عرش آشیانی بطعام میل میفرمودند از هزاره که دانای علم شانه بینی بود می پرسند که فتح از کدام طرف است میگوید که از جانب شماست اما یکی از امرای این لشکر شهید خواهد شد در همان اثنا سیف خان کوکه عرض میکند که کاشکی این سعادت نصیب من شود

بسا فالی که از ما آنچه برخاست * چو اختر میگدشت آن فال شد راست
 القصه میرزا محمد حسین عنان بگردانید و پاسبان سپیش در زقوم باز بند شده از اسپ می افتد گدا علی نام از یک هاسه بادشاهی باو برمیخورد و او را در پیش اسپ خود سوار کرده بملازمیت حضرت می آورد چون دوسه کس دعوی شرکت گرفتن او میکنند حضرت ازو می پرسند ترا که گرفت میگوید که نمک بادشاه و دست او را که از عقب بسته بود میفرمایند که از پیش به بندند درین اثنا آب میطلبند فرحت خان که از غلامان معتمد بود هر دو دست خود را بر سر او میزنند حضرت باو اعتراض فرموده آب خاصه میطلبند و او را سیراب عنایت میسازند تا این زمان میرزا عزیز کوکه و لشکروان قلعه برنیامده بودند حضرت بعد از گرفتاری میرزا محمد حسین آهسته آهسته متوجه شهر احمد آباد می شوند میرزا را برای رایسنکه راهپور که از عمد هاسه راجپوتان بود می سپارند که برفیل انداخته همراه آورد درین اثنا اختیارالملک که یکی از سرداران معتبر گجراتیان بود بافوج قریب به پنجهزار کس نمایان میگردد از نمودار گشتن این فوج اضطراب تمام بمردم بادشاهی بهم رسیده حضرت بمقتضای شجاعت جبلی و فطرت اصلی حکم بنواختن نقاره میفرمایند و شجاعت خان و راجه بهگوانداس و چند از بندها پیشتر تاخته بفوج مذکور نبرد می اندازند بملاحظه آنکه مبادا فوج غنیم محمد حسین میرزا را بدست در آورند مردم رای رایسنکه بصلاح و تجویز راجه مذکور سر میرزا را از تن جدا می سازند پدرم اصلاً بکشتن او راضی نبودند و فوج اختیارالملک نیز از هم پاشیده و اسپ او را در زقوم زاری می اندازد سهراب بیگ ترکمان سرور را بریده می آرد بمحض کرم و عنایت ایزدی این نوع فتحی باندک مایه مردم روی داد * همچنین فتح ولایت بنگاله و گرفتن قلاع مشهور و معروف هندوستان مثل قلعه چنور و رنتهنبور و تسخیر ولایت خاندیس و گرفتن قلعه اسیر و دیگر ولایات که بسعی افواج قاهره بتصرف اولیای دولت در آمده است از حساب و شمار بیرون است اگر بتفصیل مذکور گردد سخن دراز میشود و در محاربه چنور جامل را که سردار مردم قلعه بود بدست خود بتفنگ زده اند در تفنگ اندازی نظیر و عدیل خود نداشته اند بهمین تفنگ که جامل را زده آمد سنگرام نام دارد و از تفنگهای نادر روزگار است قریب سه چهار هزار جانور پرند و چرند زده باشند من هم در تفنگ انداختن شاگرد رشید ایشان میتوانم بود از جمیع شکارها بشکار زده از تفنگ زده شود طبیعت راغب است در یک روز هزده آهوار بتفنگ زده ام از ریاضات که والد بزرگوارم میکشیده اند یکی ترک غذای حیوانی بود که در تمام سال سه ماه بگوشت میل

مینفرموده اند و نه ماه دیگر بطعام صوفیانه قناعت می کردند و مطلق به قتل و ذبح حیوانات راضی نبودند و در ایام فرخنده فرجام ایشان در بسیاری از روزها و ماهها کشتن حیوانات منع عام بود تفصیل ایام و شهری که مرتکب خوردن گوشت نمیشدند در اکبرنامه داخل است * و همان تاریخ که اعتمادالدوله را دیوان ساختم خدمت دیوانی بیوتات را بمعزالمملک فرمودم معزالمملک از سادات باختر است در ایام والد بزرگوارم بمشرفی کرکراخانه قیام می نمود * در یکروز از روزهای ایام جلوس صد کس از بندهای اکبری و جهانگیری بزیادتی منصب و جاگیر سرفراز گشتند * در عید رمضان چون اول عیدی بود از جلوس همایون من بعید گاه برآمدم کثرت عظمی شده بود بذمار عید قیام نموده لوازم شکروسپاس ایزدی بجا آورده متوجه دولت سرا شدم بمقتضای آنکه *

از خوان بادشاهان نعمت رسد گدا را

فرمودم که پاره زر صرف تصدقات و خیرات نمایند از آن جمله چند لک دام حواله دوست محمد شد که بفقرا و ارباب احتیاج قسمت کند و بمیر جمال الدین حسین آنجو و میران صدر جهان و میر محمد رضای سبز واری بهر یک یک لک دام داده شد که در اطراف شهر خیرات کنند و پنجهزار روپیه بدر ویشاں شیخ محمد حسین جانی فرستادم و حکم فرمودم که هر روز یکی از منصب داران پنجاه هزار دام به فقرا میداده باشند * قبضه شمشیر مرصع به خانخانان فرستاده شد میر جمال الدین حسین آنجو را بمنصب سه هزار و سربلند ساختم بدستور سابق صدارت بمیران صدر جهان مفوض گردید و بحاجی کوکه که از کوکهای پدر منست فرمودم که در محل عورات مستحق را بجهت دادن زمین و زر نقد بنظر میگذرانیده باشد زاهد خان ولد محمد صادق خان را که هزار و پانصدی بود دو هزار و ستم بهر کس فیلی یا اسپی مرحمت شد * رسم شده بود که نقیبان و میراخوران از آنکس جلوانه گویان مبلغی میگرفتند فرمودم که آن زر را از سرکار بدهند تا مردم از طلب و خواست این گروه خلاص باشند * در همین روزها سالیاهی از برهانپور رسید و اسپا و فیلا برادر مرحوم دانیال را بنظر دراون از جمله فیلا که آورده بود یکی مست آست نام داشت در نظرم خوش در آمد آرا نور گنج نام نهادم و عجب چیزی درین فیل مشاهده شد بر هر دو طرف گوشهایش برابر هندوانه کوچکی بدر آمده است و آنچنانکه آب در ایام مستی از فیلا میچکد از آنها برمی آید و همچنین بر بالای پیشانی بیشتر برآمدگی دارد که باین کلانی در فیلا دیگر دیده نشد خیلی خوشنما و مهیب بنظر در می آید * تسبیحی از جواهر بفرزند خورم عنایت کردم امید آنکه بمنتهای مطالب صوری و معنوی برسد * چون زکوة ممالک محروسه را که حاصل آن از کرورها میگذشت معاف نموده بودم سایر جهات کابل را نیز که از بلاد مقرر راه هندوستان است و یک کرور و بست و سه لک دام جمع آن میشد بخشیدم ازین دو ولایت که یک کابل و دیگری قندهار باشد هر سال مبلغی کلی بعلت زکوة گرفته میشد بلکه عمده حاصل آنجا

همین زکوة بود این رسم قدیم را ازین دو محل برداشتم و ازینمور نفع کلي و رفاهیت تمام باهل ایران و توران عاید گشت * جاگیر اصفخان که در صوبه بهار بود به باز بهادر مرحمت نند و اصفخان را فرمودم که در صوبه پنجاب جاگیر تذخواه دهند چون بعرض رسید که مبلغی کلي در جاگیر اصفخان باقی مانده است و حالا که حکم تغیر شد وصول آن متعذر است فرمودم که یک لکھ روپیہ از خزانه باو دهند و آن زر باقی را از باز بهادر خالصہ شریفہ بازیافت نمایند * شریف آملی را بمنصب دوهزار و پانصدی از اصل اضافه مقرر داشتم بسیار پاکیزہ نہاد و خوش نفس است بآنکہ از علوم رسمی بہرہ دارد اکثر اوقات ازو سخنان بلند و معارف ارجمند سر برمی زند در لباس فقر و تجرید مسافرت بسیار نموده بابسیاری از بزرگان صحبت ها داشته مقدمات ارباب تصوف را رد کرد دارد اینمعنی قالی اوست نہ حالی در زمان والد بزرگوارم از لباس فقر و درویشی رآمده و مرتبہ امارت و سرداری یافته نطقش بغایت قوی است روز مرہ و تکلمش آنکہ از مقدمات عربیت عاری محض است در غایت فصاحت و پاکیزگی است انشاء عبارتاش نیز خالی از نمکی نیست از شاه قلیخان محرم در آگرہ باغی مانده و چون وارث نداشت بدختر ہندال میرزا رقیہ سلطان بیگم کہ حرم محترم والد بزرگوارم و تکفیل کردم فرزند خرم را پدرم بایشان سپردہ بودند ہزار مرتبہ از فرزند زائیدہ خود را دوست تر میدانند *

جشن اولین نوروز

شب سه شنبہ یازدہم ذی قعدہ سنہ ۱۰۱۴ ہزار و چہارہ صبح کہ محل فیضان نور است حضرت نیر اعظم از برج حوت بخانہ شرف و خوش حالی خود کہ ببرج حمل باشد انتقال فرمود چون اولین نوروز از جلوس ہمایوں بود فرمودم کہ ایوانہای دولتخانہ خاص و عام بدستور زمان والد بزرگوارم در اقمشہ نفیسہ گرفتہ آیینی در غایت زیب و زینت بستند و از روز اول نوروز تا نوزدہم درجہ حمل کہ روز شرف است خلایق داد عیش و کامرانی دادند اہل ساز و نغمہ از ہر طایفہ و ہر جماعت جمع بودند لولیان رقص و دلبران ہند کہ بکرشمہ دل از فرشتہ می ربودند هنگامہ مجلس را گرم داشتند فرمودم کہ ہرکس از مکيفات و مغیرات آنچه میخواستہ باشد بخورد منع و مانعی نباشد

ساقی بنور بادہ بر افروز جام ما * مطرب بگو کہ کار جہاں شد بکام ما
در ایام پدرم دربی ہفتدہ ہژدہ روز مقرر بود کہ ہر روز یکی از امراء کلاں مجلس آراستہ پیشکشہای نادر از اقسام جواہر و مرصع آلات و اقمشہ نفیسہ و فیلاں و اسپان سامان

گریختن خسرو در وسط سال اول جلوس

خسرو را بنابر جواینها و غروریه که جوانان را میدادند و کم تجردی و ناعاقبت

اندیشی مصاحبان ناخند خیالات فاسد بخاطر راه یافته بود بتخصیص درایام نیاماری والد بزرگوارم که بعضی کوتاه اندیشان بنابر کثرت جرایم و تقصیراتی که از ایشان بوقوع آمده بود و از عفو و اغماص نا امید محض بودند بخاطر گذرانیدند که اورا دست اویزه ساخته امور سلطنت را از پیش خسرو گیرند ازین معنی غافل که امور سلطنت وجهانبنایی امری نیست که بسعی ناقص عقلی چند انتظام پذیرد خالق دادار تاکرا شایسته این امر عظیم القدر رفیع الشان داند و این خلعت را بر قامت قابلیت چه کس راست آورد

زدانده نتوان سدد بخت را * نشاید خرید افسرو تخت را

سره را که حق تاج پرور نمود * نشاید ازو تاج و دولت ربود

چون خیالات فاسد مفسدان و کوتاه اندیشان بغیر از مذلت و بشیمانی نتیجه ندارد امور سلطنت باین نیازمند درگاه الهی قرار گرفت همواره خسرو را گرفته خاطر و متوحش می یافتم هر چند در مقام عنایت و شفقت شده خواستم که بعضی تفرقه و دغدغه ها از خاطر او دور سازم فائده بران مترتب نگشت تا آنکه بکنکاش جمعی از بخت برگشتگان در شب یکشنبه هشتم ذی حجه سده مذکور بعد از گذشتن دو گهری زیارت روضه منوره حضرت عرش اشیانی را مذکور ساخته سه صد پلچاه سواره که باو متفق بودند از درون قلعه آگوه برآمده متوجه میگرد و بعد از روان شدن او باندک زمانی یک از چراغچیان که با وزیرالملک آشنا بوده خبر می رساند که خسرو گریخت وزیرالملک اورا همراه گرفته پیش امیرالامرا می آورد چون او این خبر را تحقیق مینماید مضطربانه بدر بار محل آمده یکی از خواجه سرا بان را می گوید که دعای من برسان و بگو که عرض ضروری دارم حضرت بیرون تشریف آورند چون در خیال من این امر در نیامده بود گمان بردم که از جانب دکن یا گجرات خبر رسیده باشد بعد از بیرون آمدن ظاهر شد که ماجرا چنین است گفتم چه باید کرد خود سوار شده متوجه گردم یا خرم را بفریستم امیرالامرا عرض کرد که اگر حکم شود من بروم فرمودم که چنین باشد بعد از آن معروض داشت که اگر به نصیحت برنگرد و دست بسلاح کند چه باید کرد گفته شد که اگر بهیچک برای راست در نیاید آنچه از دست تو آید تقصیر من سلطنت خویشی و فرزندی بر نمی تابد

که باشاه خویشی ندارد کسی

چون این سخنان و دیگر مقدمات گفته اورا مرخص ساختم بخاطر رسید که خسرو ازو آزردگی تمام دارد و بنابر قرب و مدزنتی که داشت محسود امثال و اقوان است مبادا که نفاقی در حق او اندیشد و اورا ضایع سازد معزالملک را فرمودم که رفته اورا باز گرداند و شینخ فرید بخشی بیگی را بدین خدمت تعیین نموده حکم کردم که جمیع منصبداران و احدیانی که در پاس اند بهمراهی او متوجه شوند و اهتمام خاں کوتوال بقراولی و خبر گیری مقرر گشت و با خود قرار دادم که بقضای سبحانی چون روز شود خود نیز متوجه

گروم و معزالملک امیرالامرا را آورد چون در همین روزها احمد بیگ خان و دوست محمد خان پکاو مل مرخص گشته بودند و در حوالی سکندره که بر سر راه خسرو بود منزل داشتند بعد از رسیدن خسرو در آن نواحی با چندی از دیره‌ها و خود برآمده متوجه ملانمت گردیدند و خبر رسانیدند که خسرو راه پنجاب پیش گرفته بایلغار می‌رود بخاطر گذشت که مبادا راه را چپ زده بجانب دیگر رود چون راجه مانسنگه خالوی او در بنگاله بود بخاطر اکثر بندهای درگاه می‌رسید که بان جانب متوجه خواهد گشت بهر طرف کسان فرستاده مشخص شد که به پنجاب می‌رود * درین اثنا صبح طالع گشت تکیه بر کرم و عنایت الله تعالی نموده بعزیمت درست سوار شده و مقید بهیچ چیز و هیچکس نشده متوجه گردیدم

بلی انرا که اندوهست در پی نمی داند که ره چون میکند طے

همیداند که افتد پیش و راند * نداند با که آید با که ماند

چون بروضه متبرکه والد بزرگوارم که در سه کروه شهر واقع است رسیده استمداد همت از روحانیت آنحضرت می نمودم مقارن آن حال می‌رزا حسن پسر می‌رزا شاهرخ ر که اراده همراهی خسرو داشت گرفته آوردند چون پرسش نمودم نتوانست منکر شد فرمودم تا دست او را بسته بر فیل سوار کردند و این اول شگون بود که ببرکت و توجه و امداد آنحضرت بظهور آمد چون نیم روز شد و هوا گرمی تمام بهم‌رسانید لحظه در سایه درخت توقف نموده بخان اعظم گفتم که هرگاه ما را باین امنیت خاطر این حال بوده باشد که معتاد افیون را که در اول روز بایست خورد تا حال نخورده باشم و هیچکس بیان نداد باشد حال آن بے سعادت ازین قیاس باید کرد آزاره که داشتم ازین ممر بود که فرزند بیموجب و سببی غنیم و خصم شد اگر سعی بدست آوردن او ننمایم مفسدان و فتنه اندیشان را دستگاه بهم خواهد رسید یا او سرخود گرفته باوزیک یا قزلباش خواهد رفت و ازین ممر خفتی بدین دولت راه خواهد یافت بنابراین مقدمات بدست آوردن او را پیش نهاد همت ساخته بعد از اندک آسایشی از پرگنه متهره که در بیست کروهی آگه واقعست دوسه کوره گذشته در موضع از مواضع پرگنه مذکور که تالای داشت نزول نمودم * خسرو چون بمتهره می‌رسد بحسین بیگ بدخشی که از رعایت یافتهای والد بزرگوارم بود و بقصد ملانمت من از کابل می آمد بر می‌خورد چون طبع بدخشیان به فتنه و آشوب پیراسته است اینمعنی را از خدا خواسته تا در پست سیصد از ایماقات بدخشان که همراه او بوده اند راهبر و سپهسالار او می‌گردند و در راه هر کس که از پیش می آید تاراج نموده اسب و اسباب او را می‌گیرند سواران و راهگداری مال شان لجه و تاراج این مفسدان بود بهر جا که می‌رسیدند زن و فرزند مردم از آسیب آن فاسقان ایمن نبودند خسرو بچشم خود می دید که بر ملک موروثی آبا و اجداد او چه قسم ستمی می‌رود از دیدن افعال ناشایسته این بدبختان در ساعتی هزار بار مرگ را آرزو می‌کرد غایتاً غیر از مدارا و مواسا باین سگان چاره نداشت اگر بخت و اقبال یاری احوال او نموده ندامت و پشیمانی را دست آویز خود می‌ساخت و بے دغدغه خاطر بملانمت می‌آمد

عالم السراپز دانا است که از تقصیرات او بالکلیه در گذشته آنمقدار لطف و شفقت می نمود که سرمه تفربه و دغدغه در خاطر او نمی ماند چون در واقع حضرت عرش آشیانی با فساد بعضی مفسدان اراده از خاطر او سربر زده بود و میدانست که اینها بمن رسیده است اعتماد بر مهر و شفقت من نمی کرد و والده او هم در ایام شاهزادگی از نا خوشی اطوار و اوضاع او و سلوک برادرش مدهوسنگه تریاک خورده خود را کشت از خو بیهای و نیک ذاتی های او چه نویسم عقلی بکمال داشت و اخلاص او بمن در درجه بود که هزار پسر و برادر را قربان یکموی من میکرد مکرر بخسرو مقدمات نوشت و او را دلالت با خلاص و محبت من میکرد چون دید که هیچ فائده ندارد عاقبت نامعلوم است که بکجا منجر خواهد شد از غیرتیکه لاذمه طبیعت را چپوتانی است خاطر بر مرگ خود قرار داده و چندین مرتبه گاه گاه مزاج او در شورش می آمد چنانچه این حدیث میراثی بود که پدران و برادران او همه یکبار در دیوانگی خود را ظاهر میکردند و بعد از مدتی علاج پذیر میشدند و در ایامیکه من بشکار متوجه گشته بودم روز بیست و ششم ذی حجه سنه ۱۰۱۳ افیون بسیار در عین سوزش دماغ خورده در اندک زمانی در گذشت گویا که این احوال پسر بیدولت خود را پیشتر می دیده است اول کدخدائی که در آغاز جوانی و خورد سالی مرا دست داد نسبت او بود بعد از تولد خسرو او را شاه بیگم خطاب داده بودم چون بد سلوکیهای فرزند و برادر را نسبت بمن نتوانست دید از سر جان در وقت دماغ پریشان شدن در گذشته خود را ازین کلفت و اندوه باز رها نید از فوت او بنا بر تعلقی که داشتم ایامی بر من گذشت که از حیات و زندگانی خود هیچگونه لذتی نداشتم چهار شبانه روز که سی و دو بهر باشد از غایت کلفت و اندوه چیزی از ماکول و مشروب وارد طبیعت نگذشت چون این قصه بوالد بزرگوارم رسید دلاسا نامه در غایت شفقت و مرحمت بدین مرید فدوی صادر گشت و خلعت و دستار مبارک که از سر بر داشته بودند همان طور بسته بجهت من فرستادند این عنایت آه بر آتش سوز و گداز من زده اضطراب و اضطراب مرا فی الجمله قرار و آرامی بخشید غرض از ذکر این مقدمات آنکه بیسعدتی ازین در نمیگذرد که فرزندی بنابر ناخوشی سلوک و اطوار ناپسندیده باعث قتل مادر خود شود و به پدر خود به هیچگونه باعثی و سببی بمحض تصورات و خیالات فاسد در مقام بغی و عناد در آمده از دولت ملازمتش فرار بر قرار اختیار نماید چون منتقم جبار هر کردار را سزای در برابر نهاده لاجرم مال حالش بدان انجامید که به بدترین احوالی بقید در آمد و از درجه اعتماد افتاده بزندان دایمی گرفتار گردید

راه چو مستانه رود هوشمند * پای بدام آرد و سر در گمزد

مجملاً روز سه شنبه ۵ هم ذی حجه بمنزل هودل فروغ آمدم شینخ فرید بخاری را با جمعی از شجاعان و بهادران بتعاقب خسرو و هر اول لشکر فیروزی اثر معین و مشخص گشتند دوست محمد را که در رکاب بود بنابر سبق خدمت و ریش سفیدی بمحافظت قلعه

آگره و محلهها و خزاین فرستادم اعتمادالدوله وزیرالملک را در وقت برآمدن از آگره بضبط و حراست بشهر گذاشته بودم بدوست محمد گفتم که چون بصوبه پنجاب میرویم و آن صوبه در دیوانی اعتمادالدوله است او را روانه ملاذمت خواهی ساخت و پسران میرزا حکیم را که در آگره اند بقید آورده محبوس نگاه خواهی داشت چه هرگاه که از فرزند صلبی این معامله رو نماید از برادرزاده و عموزاده چه توقع توان داشت معزالملک بعد از رخصت دوست محمد بخشی شد چهار شنبه به بلول و پنجشنبه بفریدآباد نزل اقبال واقع گشت روز جمعه سیزدهم اتفاق دهلی دست داد از گرد راه بزیارت روضه مقدسه حضرت جنت اشیانی شتافته زیارت نمودم واستمداد همت کردم و به فقرا و درویشان بدست خود زررها دادم و از آنجا برونگاه مقام حضرت شیخ نظام الدین اولیا توجه کرده بلوازم زیارت قیام و اقدام نمودم بعد از آن پاراگرز بمیر جمال الدین حسینی انجو و مبلغی دیگر حکیم مظفر دادم تا به فقرا و درویشان و ارباب احتیاج قسمت نمایند روز شنبه چهاردهم مقام سراسر نوبله شد ای سرا را خسرو سوزانیده رفته بود منصب اقامائی برادر اصفهان که بخدمت حضور سرفراز بود از اصل و اضافه هزاری ذات و سید صد سوار مقرر گشت در پی راه خدمت چسپان میکرد جمعی از ایمانات که در رکاب ظفر انتساب بودند بملاحظه آنکه چون بعضی از پی مردم با خسرو اتفاق دارند مبادا بخاطر ایشان دغدغه و تفرقه راه یابد بکلان تران ایشان دوهزار روپیه داده شد که در جز مردم خود قسمت نمایند و جماعت خود را بمراحم جهانگیری اسیدوار سازند بشیخ فضل الله راجه دهیر دهرزرها دادم که در راه به فقرا و برهمنان میداده باشند سی هزار روپیه فرمودم که در اجمیر برانشکر بطریق مدد خرج بدهند روز دوشنبه شانزدهم به برگنه پانی پست رسیدم این منزل و مقام برآبای کرام و اجداد ذوی الاحترام مایه همیشه مبارک و فرخنده آمده و دو فتح عظیم در پی سرزمین رو داده یکی شکست ابراهیم لودی که بصولت عساکر ظفر مآثر حضرت فردوس مکانی دست داده و ذکر آن در تواریخ روزگار مرقوم و مسطور است دوم فتح هیمو بدکردار که در اول دولت والد بزرگوارم بتفصیلی که تحریر یافته از عالم اقبال بظهور آمد در حینیکه خسرو از دهلی گذشته به برگنه مذکور متوجه میگردد بحسب اتفاق دلاور خان انجا رسیده بود چون قبل از ورود او باندک وقتی اینمقدمه می شنود فرزندان خود را از آب جوی میگرداند و خود سپاهیان و قزاقان دل برایلغار می نهد و قصد میکند که خود را پیش از رسیدن خسرو بقلعه لاهور اندازد * مقارن اینحال عبدالرحیم نیز از لاهور بایمقام و منزل میرسد دلاور خان دلالت میکند که فرزندان خود را همراه فرزندان من از آب بگذران و خود کناره گرفته منتظر رایت ظفر آیات جهانگیری میباشد از بسکه گران بار و ترسیده بود اینمعنی را بخود قرار نتوانست داد انمقدار توقف نمود که خسرو رسید رفته او را ملاذمت کرد و قرار همواری از روی اختیار باضطرار داده خطاب ملک انور راے یافت و در نبرد صاحب اختیار گشت دلاورخان مردانه متوجه لاهور گردید و در نراه بهرکس و بهر طایفه از ملازمان درگاه و کورویان و سواران

و غیره می رسید آنها را از خروج خسرو آگاه ساخته بعضی را همراه خود میگرفت و بعضی را میگفت که از راه کناره گیرند بعد ازان که بندهای خدا از تاراج دست اندازان و ظالمان ایمن گشتند غالب ظن آن بود که اگر رسید کمال در دهلی و دلاور خان در پانی پت جرات و همت نموده سر راه برخسرو میگرفتند انجماعه پریخته که همراه او بودند تاب مقاومت نیاورده پریشان میگشتند و خسرو بدست می آمد غایتاً همت شان یابری نکرد و در ثانی الحال هر کدام تقصیر خود را بروشی تلفی نمودند دلاور خان در ایلغار لاهور پیش از رسیدن بقلعه در آمد و خدمت نمایان کرده تدارک آن کوتاهی نمود و سید کمال نیز در جنگ خسرو تردهات مردانه بتقدیم رسانید چنانچه در محل خود به تفصیل نوشته خواهد شد هفتم ذی حجه برگزیده کرنال محل نزول ریاست عالیات گشت درین منزل عابد بن خواجه را که پسر کلان جونیاریست و پسرزاده عبدالله خان اوزبک که در زمانه والد بزرگوار آمده بود بمنصب هزاری ذات و سوار سرفراز ساختم شیخ نظام تهنیه سری که از شتاوان مقرر وقت خود بود خسرو را می بیند و او را به نوبدهای دلخواه خورشیدل ساخته تازه از راه می برد آمده مرا دید چون این مقدمات برگوش خورده بود خرچ راه باو داده فرمودم که متوجه زیارت خانه مبارک گردد در نوزدهم برگزیده شاه آباد منزل گردید و آب درین مقام بسیار کم بود بحسب اتفاق باران عظیم دست داد چنانچه همگان شاداب گشتند * شیخ احمد لاهوری را که از زمان شاهزادگی نسبت خدمتگاری و خانه زادی و مربی داشت به منصب میر عدلی سرفراز گردانیدم مریدان و ارباب اخلاص بوسیله او از نظر میگذرند و دست و سینه بهر کس باید داد بعرض رسانیده میدهند در وقت ارادت آوردن مریدان چند کلمه بطریق نصیحت مذکور میگردن باید که وقت خود را به دشمنی ملتی از ملتها تبیه و مکدر نسازند و با جمیع ارباب ملل طریق صلح کل مریدانند هیچ جانداوری را بدست خود نکشند و سلاح طبیعت نباشند مگر در جنگها و شکارها

مباش در پی بی جان نمودن جاندار * مگر بعرضه پیکار یا بوقت شکار تعظیم نیرات را که مظاهر نور الهی اند بقدر درجات هر یک باید نمود و موثر و موجد حقیقی در جمیع ادوار و اطوار الله تعالی را باید دانست بلکه فکر باید کرد تا در خلوت و کثرت خاطر لمحّه از فکر و اندیشه او خالی نباشد

لنگ و پوچ و خفته شکل و بی ادب * سوی او می غنچ و او را می طلب والد بزرگوار ملاحظه این معنی بهم رسانیده در کم وقتی ازین اوقات ازین فکر خالی بودند در منزل الوه الوالی اوزبک را با پنجاه و هفت منصبدار دیگر بمک شیخ فرید تعیین نموده چهل هزار روپیه مدد خرچ گویان بانجماعت مرحمت نمودم هفت هزار روپیه دیگر بجمیل بیگ داده شد که بایما قات تقسیم نماید بمیر شریف اصلی نیز دوهزار روپیه شفقت کردم * روز سه شنبه بیست و چهارم ماه مذکور پنج کس از ملازمان و همراهان خسرو را گرفته آوردند و دو کس را که اقرار به نوکری او کردند فرمودم که در ته پاسبان

انداختند و سه نفر را که انکار نمودند سهره شد تا بحقیقت باز رسیده شود درازدهم ماه فروردی سنه احد جلوس میرزا حسین و نورالدین قلی کوتوال بشهر لاهور داخل میشوند و در بیست و چهارم ماه مذکور فرستاده دلاور خاں میرسد و خبر میکند که خسرو خروج نموده قصد لاهور دارد شما خبردار باشید * در همین تاریخ دروازه های شهر لاهور محفوظ و مضبوط میگردند و دو روز بعد از تاریخ مذکور بانددک مردم دلاور خاں بقلعه داخل نمیشود و شروع در استحکام برج و باره کرده هر جا شکست و ریختی داشت مرمت نموده توپها و ضرب ها را بباله قلعه برآورده مستعد جنگ میشود جمع قلیلی از بنده های درگاه که در درون قلعه بودند همگی رجوع آورده بخدمت متعین گشتند و مردم شهر نیز باخلاص تمام مدد و معاونت نمودند بعد از دو روز که فی الجمله سرانجامی شده بود خسرو در رسید و یکی از منازل مقرر منزل اختیار نموده فرمود که شهر را قتل کرده طرح جنگ اندازند و یکی از دروازه ها را از هر جانب که میسر باشد آتش در داده بسوزانند و بلوث مآل خود گفت که بعد از گرفتن قلعه تا هفت روز حکم خواهیم داد که شهر را تاراج نمایند و زن و فرزند مردم را اسیر کنند این جماعت خون گرفته یکی از دروازه های شهر را آتش دادند دلاور بیگ خاں و حسین بیگ دیوان و نورالدین قلی کوتوال از طرف درون دیوار دیگر مکانی دروازه برآوردند در همین روزها سعید خاں که از تعیناتین کشمیر بود در کنار آب چناب منزل داشت این خبر را شنیده بایلغار روانه لاهور گشت چون بکنار آب راوی رسید باهل قلعه خبر فرستاد که بقصد دولت خواهی آمده ام مرا بدرون قلعه در آورید مردم قلعه شب کسی فرستاده و او را باچندی که همراه داشت بدرون در می آوردند بعد از نه روز که قلعه در محاصره بود خبر رسیدن افواج قاهره متواتر و متعاقب بخسرو و تابعان او میرسد بپاشنده بخاطر میگذارند که روبروی لشکر فیروزی اثر باید رفت چون لاهور از سواد های اعظم هندوستان است در عرض شش هفت روز کثرت عظیمی دست داد چنانچه از مردم خوب شنیده شده که ده دروازه هزار سوار مستعد جمع شده بودند و بقصد آنکه بر فوج پیش شبنخون آورند از حوالی شهر برمی خیزند در سراسر قاضی علی شب پنجشنبه شانزدهم بمن این خبر رسید هم در شب با آنکه باران عظیم بود طبل کوچ زده سوار شدم صباح ان بسلطانپور رسیده شد تا نیم روز در سلطانپور بودم بحسب اتفاق در همین وقت وساعت میان افواج قاهره و جماعت مقهوره مقابله و مقاتله دست میدهد معزالملک تشت برپائی آورده بود میخواستم که از روی رغبت میل نمایم که خبر جنگ بمن رسید به مجرد شنیدن با آنکه طبیعت مایل بخوردن برپائی بود یک لقمه برای شگون خورده سوار شدم و مقید بر رسیدن مردم و کئی افواج قاهره نگشته بشتاب هر چه تمامتر متوجه گشتم چلته خاصه خود را هر چند طلبیدم حاضر نساختند از سلاح بجز نیزه و شمشیر حاضر نبود خود را بلطف ایزدی سپرده بیملاحظه روانه شدم در اول سواری زیاده از پنجاه سوار همراه نبودند و هیچ کس را خبر هم نبود که امروز جنگ خواهد شد محملاً تا بسر پل گویند وال رسیدن چهار

پانصد سوار از نیک و بد جمع شده باشند * در وقتی که از پل مذکور میگذشتم خبر فتح رسید اول کسی که این مژده رسانید شمسی توشکچی بود بدین خوش خبری خوش خبر خاں خطاب یافت و میر جمال الدین حسین را که پیش ازین بجهت نصیحت خسرو فرستاده بودم در همین وقت رسیده از کثرت و شوکت مردم خسرو چندان گفت که باعث بیم مردم می شد با آنکه خبر فتح متواتر رسیده این سید ساده لوح بهیچ وجه باور نمی کند و تعجب می نماید که آن نوع لشکر که من دیده ام چگونه از فوج شیخ فرید که در نهایت قلت و بے استعدادی اند شکست میخورند و قتیکه سنگها سن خسرو را با دو خواجه سراے او آوردند میر قبول اینمعنی نمود از اسب فرود آمده سر بر پایه من نهاد و انواع خضوع و خشوع بتقدیم رسانید و گفت که اقبال بالاتر و بلند تر ازین نمی باشد شیخ فرید درین سرداری مخلصانه و فدائیانه پیش آمد سادات بارهیه را که از شجاعان زمان خود اند و در هر معرکه که بوده اند کار از ایشان شده هر اول ساخته بود سیفخان ولد سید محمود خان بارهیه سردار قوم بنفس خود ترددات مردانه نموده هفتده زخم برداشت و سید جلال هم از برادران اینطائیفه تیرے بر شقیقه خورد و بعد از چند روز درگذشت در اثناء که سادات بارهیه که از پنجاه از شخصی بیش نبودند زخم و ضرب هزار هزار سوار و پانصد پانصد سوار بدخشی برداشته پاره پاره شده بودند سید کمال که نابرداران خود بکمک هر اول تعیین شده بود از یک کناره در آمده زده خورده کردند که فوق تهور و مردی بود بعد از آن که مردم برانغار بادشاه سلامت کفته تاختند اهل بغی و فساد بشنیدن این کلمه بیدست و پاشده هر یک بگوشه متفرق شدند قریب بچهار صد نفر از ایماقات درمیدان پایمال قهر و غلبه لشکر فیروزی اثر گردیدند صندوق جواهر خسرو و نفایسی که همیشه باخود میداشت بدست افتاد

که دانست که این کودک خورد سال * شود بابزرگان چنین بدسگال

بارل قدح دردی آرد به پیش * گدازد شکوه من و شرم خویش

بسوزاند او را ننگ خورشید را * تمنا کند تخت جمشید را

مرا هم مردم کوتاه بین در اله آباد بسیار دلالت بمخالفت پدر می کردند غایتاً این سخن اصلاً معقول و مقبول من نمی گشت و میدانستم دولتی که بذات آن بر مخالفت پدر باشد چه مقدار پایداری خواهد نمود بکنگاش ناقص نقلاں از جا نرفتم و بمقتضای عقل و دانش کار فرموده بملازمت پدر و مرشد و قبله و خدای مجازی خود رسیدم و بهرکت این نیت درست رسید آنچه بمن رسید * در شب همانروزی که خسرو گریخت راجه باسو را که زمیندار معتبر کوهستان لاهور است رخصت نمودم که با حدود رفته هر جا که خبرے و اثرے ازو بشنود بدست آوردن او آنچه امکان سعی باشد بتقدیم رساند و مهابتخان و میرزا علی اکبر شاهي را با لشکر انبوه تعیین نمودم و مقرر چنان شد که بهر طرف که خسرو روانه گردد فوج مذکور تعاقب نماید و من هم بخود قرار دادم که اگر خسرو بکابل رود من سر در پی او نهاده تا او را بدست نیارم برنگردم و اگر در کابل

توقف نموده به بدخشان و انحدود رود مهابت خان را در کابل گذاشته خود بحیریت و ولایت معاونت نمایم و منشاء نرفتن بدخشان آن بود که آن بے سعادت البته باوریکان در خواهد خورد و آن خفت باین دولت لاحق میگردد * در روزیکه افواج قاهره بتعاقب خسرو تعیین یافتند پانزده هزار روپیه بمهابتخان و بیست هزار روپیه دیگر باحدیان مرحمت شد و ده هزار روپیه دیگر همراه فوج مذکور نموده شد که در راه بهرکس باید داد بدهند شنبه بیست و هشتم اردوے ظفرقرین در منزل جیپال که در هفت کوهی لاهور واقع است نزول اجال دست داد در همین روز خسرو بامعدودے چند بکنار دریای چناب میرسد خلاصه سخن آنکه بعد از شکست رایهای مردمی که همراه او از معرکه جنگ برآمده بودند مختلف گشت افغانان و اهل هند که اکثر قدیمان او بودند میخواستند که به هندوستان رویه باز گردد و مصدر بغی و فسادها شوند و حسین بیگ که اهل و عیال و مردم و خزانه او برسمت کابل واقع بودند او را دلالت برفتن کابل مینمود آخر الامر چون بکنگایش حسین بیگ عمل نمود بیک قلم مردم هندوستان و افغان از وجدائی اختیار نمودند بعد از رسیدن بدریای چناب اراده میکنند که از گذر شاه پور که از گذرهای معین است عبور نمایند کشتی بهم نمیرسد بگذر سودهوه روانه میشود در گذر مذکور مردم او یک کشتی بیملاح و کشتی دیگر پر از هیمة و کاه بدست در می آورند * پیش از شکست خسرو بجمیع جاگیرداران و راه داران و گذربانان صوبه پنجاب حکم صادر گشته بود که این قسم قضیه رویداده خبردار و هوشیار باشند بنابراین تاکیدات گذرهای آنها دارند بود حسین بیگ خواست که ملاحان کشتی هیمة و کاه را بان کشتی بیملاح آورده خسرو را بگذرانند درین اثنا کیلن داماد کمال چودهری سودهوه میرسد و می بیند که جماعتی درین شب در مقام گذشتن از آب اند بملاحان فریاد میکنند که حکم جهانگیر بادشا نیست که در شب مردم از آب نادانسته میگذشته باشند هوشیار باشید از شور و غوغای اینها مردمی که دران نواحی بودند جمع می شوند و داماد کمال چوبے را که کشتی بدان میرانند و بزبان هند آنرا بلی گویند از دست ملاحان کشیده کشتی را سرگردان میسازد هرچند زرها دهن قبول کردند که از ملاحان کسی متصدی گذرانیدن آنها شود هیچکس قبول نه نمود به ابوالقاسم تمکی که در گجرات حوالی چناب بود خبر رسید که جمعی درین شب میخواستند که از آب چناب عبور نمایند او چون برین معنی مطلع بود هم در شب بافرزندان و جمیعت سوار شده خود را بکنار گذر مذکور رسانید صحبت بجای رسید که حسین بیگ ملاحان را به تیر گرفت و از کنار آب داماد کمال نیز به تیر اندازی در آمد تا چهار کوه کشتی بطور خود پایان رویه آب میرفت تا آنکه آخر شب در ریگ نشست و هرچند خواستند که کشتی را از ریگ جدا سازند میسر نگشت درین اثنا صبح صادق دمیدن گرفت ابوالقاسم و خواجه خضر خان که باهتمام هلال خان درین روستا جمعیت کرده بودند کنار غریب آب مستحکم ساختند و جانب شرقی را زمیداران استحکام داده بودند هلال خان را قبل

از وقوع این حادثه بسزاولی لشکر که بسرداری سعید خان بکشمیر تعین یافته بود فرستاده بودم بحسب اتفاق در همین شب بدین نواحی میرسید بسیار بوقت رسیدم بود و اهتمام او در آوردن ابوالقاسم خان تمکین و جماعت خواجه خضر خان و بدست آوردن خسرو بسیار دخل داشت * صبح روز یکشنبه بست و نهم ماه مذکور مردم بر فیل و کشتی سوار شده خسرو را بدست در آوردند و روز دوشنبه سلخ در باغ میوزا کامران خبر گرفتاری او بمن رسید همان ساعت بامیرالامرا فرمودم که بگجرات رفته خسرو را بملازم آورد * در کنگاش امور سلطنت و ملک داری اکثرانست که برآه و فهمید گوی خود عمل میزنمایم از کنگاش های دیگر کنگاش خود معتبر میدانم اول آنکه بخلاف صلاح و موایدید جمیع بندگان مخلص از اله آباد ملازمت پدر بزرگوار اختیار نموده دولت خدمت ایشان را دریافتم و صلاح دین و دنیای من درین بود و بهمان کنگاش بادشاه شدم دوم تعاقب خسرو که به هیچ چیز از تعیین ساختن ساعت و غیره مقید نشدم و تا او را بدست در نیاردم آرام نگرتم از غرایب امور است که بعد از توجه از حکیم علی که دانای فن ریاضیست پرسیدم که ساعت توجه من چگونه بوده است بعرض رسانید که بجهت حصول این مطلب اگر خواهند ساعتی اختیار نمایند در سالها مثل این ساعتی که بدولت سوار شده اند نتوان یافت * در روز پنجشنبه سویم محرم سنه هزار و پانزده در باغ مرزا کامران خسرو را دست بسته و رنجیر در پا از طرف چپ برسم و توره چنگیز خانی بنظر من در آوردند حسین بیگ را بردست راست او و عبدالرحیم را بردست چپ او ایستاده کرده بودند خسرو در میان این هر دو ایستاده می لرزید و می گریست حسین بیگ بگمان آنکه شاید او را نفعی کند سخن پریشان گفتن آغاز نمود چون غرض او معلوم گشت او را بحرف زدن نگذاشته خسرو را مسلسل سپردم و این دو مقفول را فرمودم که در پوست گاو و خر کشیدند و بدر از گوش و از گونه سوار کردند و برگرد شهر گردانیدند چون پوست کازود تراز پوست خر قبول خشکی نمود حسین بیگ تا چهار پهر رنده مانده به تنگی نفس در گذشت و عبدالرحیم که در پوست خر بود و از خارج باو وطوایات رسانیدند زنده ماند از روز دوشنبه آخر ذی حجه تا نهم محرم سنه مذکور بواسطه زبونی ساعت در باغ میوزا کامران توقف واقع شد بهروال را که جنگ در آن مقام دست داده بود بشیخ فرید مرحمت نمودم * و او را بخطاب والای مرتضی خان سرفراز گردانیدم * بجهت نظام و انتظام سلطنت ار باغ مذکور تا شهر فرمودم که دوروبه چوبها برپا کرده فتنه انگیزان او بمق و جمعی را که درین شورش همراهی کرده بودند بردار ها و چوبها او بخته هر کدام را بسیاستی غیر مکرر به سزا و جزا رسانیدند و زمیندارانی که درین خدمت لوازم دولتخواهی بجا آورده بودند ریاست و چوهراهی میان دریاے چناب ابست فرموده زمینها بطریق مدد معاش بهریک مرحمت نمودم از جمله اموال حسین بیگ که بعد ازین هرجا اسم او مذکور خواهد شد از خانه میر محمد باقی قریب هفت یک روپیہ ظاهر شد سوائے آنچه بمحل دیگر سپرده و خود همراه داشته وقت که

پیمرواهی میرزا شاهرخ بدین درگاه آمده بود یک اسب داشت رفته رفته کارش بدین
 درجه رسید که صاحب خزینه و دفینه گردیده امثال این اراده‌ها در خاطرش جایگزین در
 افتاء راه که معامله خسرو هنوز در مشیت حق بود چون میان ولایت و دارالخلافه آگوه که
 مانع فتنه و فساد است از سرداری صاحب وجود خالی بود بدغدغه آنکه میدان معامله
 خسرو بطول انجامد فرمودم که فرزند پرویز بعضی از سرداران را برسر ران گذاشته خون
 با اصفهان و جمعی که بدو نسبت خدمت نزدیک داشته باشند متوجه آگوه گردند و
 حفظ و حراست آنحدود را عهده اهتمام خود مقرر شناسند به برکت عنایت الهی
 پیش از آنکه پرویز با آگوه رسد مهم خسرو بوجه دلخواه دوستان و مخلصان مشیت پذیرفت
 بنابراین فرمودم که فرزند مذکور روانه ملازمت گردد چهارشنبه نهم محرم بمبارکی
 بقلعه لاهور در آمد جمعی از دولتمخواهان معروض داشتند که معاودت بدارالخلافه آگوه
 درین ایام که فی الجمله خللی در صوبه گجرات و دکن و بنگاله واقعست بصلاح دولت
 اقرب خواهد بود این کنگاش پسند خاطر من نیفتاد چه از عراض شاه بیگ خا حاکم
 قندهار بعضی مقدمات معروض افتاده بود دلالت بر آن میکرد که امرای سرحد
 قزلباشیه بنابر افساد چنده از بقایای لشکر میرزایان آنجا که همیشه محرک سلسله
 خصومت و نزاع اند و ترغیب نامحبات در گرفتن قندهاریان طایفه می نویسند حرکتی
 خواهند نمود بخاطر رسید که مبادا شفقار شدن حضرت عرش آشیانی و مخالفت بے
 هنگام خسرو داعیه آنها را تیز ساخته برسر قندهار یورش نمایند بحسب اتفاق آنچه
 بخاطر افتاب اشراق پرتو انداخته بود از قوه بفعل آمد * حاکم هرات و ملک سیستان
 و جاگیرداران آن نواحی به کمک و مدد حسین خان حاکم هرات برسر قندهار متوجه
 گشتند شاباش برهمت و مردانگی شاه بیگخان که مردانه پا قیام کرده قلعه را مضبوط
 و مستحکم ساخت و خود بر بالای ارک سیوم از قلعه مذکور چندان نشست که بیرونیان
 هلانیه مجلس او را میدیدند و در مدت محاصره میان نه بسته سروپا برهنه مجلس
 عیش و عشرت ترتیب میداد و هیچ روزی نبود که فوجی در برابر لشکر غنیم از قلعه
 بیرون نمیفرستاد و کوششهای مردانه بتقدیم نمیرسائید تا در قلعه بود چنین بود لشکر
 قزلباش سه طرف قلعه را احاطه نموده بودند چون این خبر در لاهور رسید ظاهر شد که
 توقف درین حدود اقرب واصل بوده * در حال فوج کلانی بسرداری میرزا غازی
 و همراهی جمعی از منصب داران و بندهای درگاه مثل قرابیک که بخطاب قرا خانی
 و بخته بیگ که بخطاب سردار خانی سرفراز گردیده بودند معین گشتند میرزا غازی را
 بمنصب پنجهزاری ذات و سوار سرفراز ساختم و نقاره عنایت کردم میرزا غازی و له میرزا
 نخانی ترخان که بادشاه ملک گهته بود و بسعی عبدالرحیم خانخانان سپه سالار در عهد
 حضرت عرش آشیانی اندیاز مفتوح و ملک گهته در جاگیر او که منصب پنجهزاری
 ذات و سوار مقرر گشته بود تفویض یافت و بعد از فوت او میرزا غازی پسرش بمنصب
 و خدمت پدر سرفراز بود ابا و اجداد اینها از امراء سلطان حسین میرزا باقر و ابی

خراسان بودند و در اصل از سلسله امراء صاحبقرانی اند خواجه عاقل بخدومت بخشی گری این لشکر مقرر گشت چهل و سه هزار روپیه مدد خرج گویا بقرا خاں و پانزده هزار روپیه بنقدی بیگ و قلیچ بیگ که از همرا هان میرزا غازي بودند مرحمت شد بجهت رفع این خدشه و اراده سیر کابل توقف لاهور را بخود قرار دادم در همین روزها منصب حکیم فتح الله از اصل و اضافه بهزاری ذات و سیصد سوار مقرر گشت چون از شیخ حسین جامی خوابهای نزدیک وقوع بمن رسیده بود * بیست لک دام که موازی سی چهل هزار روپیه بوده باشد بخرچ او و خانقاه و درویشانی که باو می باشند مقرر نمودم در بیست و دوم عبد الله خاں را نواخته بمنصب دوهزار و پانصدی ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه سرفراز ساختم دو لک روپیه با حدیای فرمودم که بمساعدت بدهند و بمرو از ماهیانه انها وضع نمایند شش هزار روپیه بقاسم بیگ خاں خویش شاه بیگ خاں و سه هزار روپیه بسید بهادر خاں شفقت فرمودم * در گویند وال که بر کنار دریاء بیا واقع است هندوئی بود ارجن نام در لباس پیری و شیخی چنانچه بسیاری از ساده لوحان هندو بلکه نادان و سفیهان اسلام را مقید اطوار و اوضاع خود ساخته کوس پیری و ولایت را بلند اواز گردانیده بود اورا گرو میگفتند و از اطراف و جوانب گولان و گول پرستان بدو رجوع آورده اعتقاد تمام باو اظهار میکردند از سه چهار پشت او این دوکان را گرم میداشتند مدتها بخاطر میگذاشت که این دوکان باطل را بر طرف باید ساخت یا اورا در جرگه اهل اسلام دریابد آورد تا آنکه درین آیام خسرو از ان راه عبور می نمود این مردک مجهول اراده کرد که ملازمت اورا دریابد در منزلی که جا و مقام او بود خسرو را نزول افتاد امده اورا دید و بعضی مقدمات فرایافته باو رسانید و بر پیشانی او انگشته از زعفران که به اصطلاح هندوان تشقه گویند کشید و انرا شگون میدادند چون این مقدمه بمسامع جاه و جلال میرسد و بطلان اورا بوجه اکمل میدانستم امر کردم که اورا حاضر ساختند و مساکن و منازل و فرزندان اورا بمرتضی خاں عنایت نمودم و اسباب و اموال اورا بقید ضبط در آورده فرمودم که اورا بسیاست و بیاسا رسانند و دو کس دیگر را که راجو و انبا نام داشتند در ظل حمایت دولتحا خواجه سرا بظلم و تعدی زندگانی میکردند و درین چند روزی که خسرو لاهور را قبل داشت دست اندازی های و بیاند امیها نموده بودند فرمودم که راجو را بدار کشیده از اینا که بزرگاری مشهور بود جریمه گرفتند مجمل یک لک و پانزده هزار روپیه ازو بوصول رسید ان مبلغ را فرمودم که به غلور خانه ها و مصارف خیرات صرف نمایند سعد الله خاں پسر سعید خاں بمنصب دو هزار ذات و هزار سوار افتخار یافت * پوین از غایت اشتیاق بملازمت و خدمت من مسافتهای دور دراز در ایام برسات که باران دست از تقاطع باز نمی داشت باندک مدتی طے نموده روز پنجشنبه بیست و نهم بعد از گذشتن دو بهر و سه گهری روز سعادت ملازمت دریافت از غایت مهربانی و شفقت اورا در کنار عطوفت گرفته پیشانی اورا بوسه دادم چون از خسرو این قباحات سرزد بخود قرار داده بودم که تا اورا بدست نیآورم در هیچ

جا توقف نکردم و احتمال داشت که بجانب هندوستان روبه باز گردد درین حالت خالی گذاشتن دارالخلافه آگره که مرکز دولت و محل سلطنت و مقام نزول سزایردگیان محل مقدس و مدفن گنجهای عالم بود از صلاح ملک داری دور می نمود بنابراین از آگره در حالت توجه بتعاقب خسرو به پرویز نوشته شد که اخلاص و خدمت تو این نتیجه داد که خسرو از دولت گریخت و سعادت روی بتو آورد و ما به تعاقب او ابلغار نمودیم مهمات رانا را بمقتضای وقت و صلاح دولت یکنوع صورتی داده خود را بزودی باگره برسان که پای تخت و خزانه را که سرمایه گنج قارون است بتو سپردیم و تو بخدا حی قادر پیش از آنکه این حکم به پرویز برسد رانا در مقام عجز در آمده کس نزد اصفهان فرستاده بود که چون از کرده های خود خجالت و شرمندگی تمام دارم امیدوارم که شفیع من شده نوعی کنی که شاهزاده بفرستادن باکبه که از فرزندان من است راضی گردند پرویز بدین معنی رضا نداده میگفت که یا خود متوجه خدمت گردی یا کس را بفرستد درین وقت خبر فتنه انگیزی خسرو میرسد بنابر ملاحظه وقت اصفهان و دیگر دولتمخواهان بامدن باکبه راضی گشته در نواحی مندل گده سعادت خدمت شاهزاده در می یابد پرویز راجه جگناته و اکثر عمراے تعینات آن لشکر را گذاشته خود باصفهان و چنده از نزدیکان و اهل خدمت روانه آگره میگردند و باکبه را به همراهی روانه درگاه والا جاه میگرداند چون بحوالی آگره میرسد خبر فتح و گرفتاری خسرو را شنیده بعد از دو روز که مقام می نماید حکم بدر میرسد که چون خاطر از جمیع جوانب را طرف جمع است خود را بزودی بما برسان تا آنکه بتاریخ مسطور سعادت ملازمت دریافت * افتاب گیر که از علامات سلاطین است باو مرحمت فرمودم و منصب ده هزاری باو عنایت فرمودم و بدیوانیان حکم کردم که جاگیر تنخواه دهند میرزا علی بیگ را در همین روزها بحکومت کشمیر فرستادم ده هزار روپیه بقاضی عزت الله حواله شد که بفقرا و ارباب احتیاج کابل قسمت نماید احمد بیگ خان بمنصب دوهزاری ذات و هزار و دویست و پنجاه سوار از اصل و اضافه سرفراز گردید در همین ایام مقرب خان که بآوردن فرزندان دانیال مقرر گشته بود بعد از شش ماه و بیست و دو روز از برهانپور برگشته دولت ملازمت دریافت و وقایع آنحدود را به تفصیل معروض داشت سیف خان بمنصب دوهزاری ذات و هزار سوار افتخار یافت شیخ عبدالوهاب از سادات بخاری که در زمان حضوت عرش آشیانی حاکم دهلی بود بنابر بعضی قبایح که از مردم او صادر گردید از آن خدمت تغیر گردیده داخل ایامه و ارباب سعادت گشت در تمام ممالک محروسه خواه در محال خالصه و خواه جاگیر دار حکم فرمودم که فلورخانها ترتیب داده بجهت فقرا فراخور گنجایش آن محل طعام درویشانه طبخ می نموده باشند تا مساجد و مسافران بغیض رسد انچه خان کشمیری که از نزاک حکام کشمیر است بمنصب هزاری ذات و سیصد سوار ممتاز گردید در روز دوشنبه نهم ربیع الاخر شمشیر خاصه به پرویز مرحمت نمودم بقطب الدیخان کوکه و امیرالامرا هم شمشیرهای مرصع عنایت شد فرزندان دانیال را که مقربخان آورده

بود در این روز دیدم که سه پسر و چهار دختر ازو مانده بودند، پسران طهمورث و بایسقر و هوشنگ نام دارند آن مقدار مرحمت و شفقت نسبت باین اطفال از من بوقوع آمد که در گمان هیچکس نبود طهمورث را که از همه کلا بود مقرر داشتم که همیشه در ملازمت من باشد و دیگران را به همشیره‌های خود سپردم تا بواجبی از احوال آنها خبردار باشند خلعت خاصه بجهت راجه مانسنگه به بنگاله فرستاده شد سی لک دام بمیرزا غازی انعام فرمودم شیخ ابراهیم پسر قطب الدین خاں کوکه را بمنصب هزاری ذات و سیصد سوار سرفراز گردانیده بخطاب کشور خانی ممتاز کردم چون در حین توجه بتعاقب خسرو فرزند خورم را که در آگره بر سر محله‌ها و خزانه گذاشته بودم بعد از جمعیت خاطر ازین مهم حکم شد که فرزند مذکور در ملازمت حضرت مریم مکانی و محله‌های روانه ملازمت گردان چون بحوالی لاهور رسیدند روز جمعه دوازدهم ماه مذکور بر کشتی سوار شده باستقبال والدۀ خود بحوالی دیهی که دهر نام دارد سعادت ملازمت میسر گشت بعد ادای کورنش و سجده و تسلیم و مراعات آدابی که از خوردن بکلانان موافق توره چنگیزی و قانون تیموری و ضابطه و بریست است بعبادت تمام و طاعت ملک علام قیام و اقدام نموده چون ازین شغل فارغ گشتم رخصت مراجعت یافته بقلعه لاهور در آمدیم در هفدهم معزالملک را به بخشیدگی لشکر رانا تعیین نموده بدانصوب فرستادم چون خبر مخالفت راسه رایسنگه و دلیپ پسر او در حوالی ناگور و انحدون رسیده بود فرمودم که راجه جگناته باجمعی از بندگان درگاه و معزالملک ایلغار نموده دفع فتنه و فساد آنها نمایند سوار خاں را که بجای شاه بیگخاں بحکومت قندهار مقرر گشته بود بمنصب سه هزاری ذات و دو هزار پانصد سوار ممتاز ساخته پنجاه هزار روپیۀ باو عنایت نمودم به خضر خاں حاکم سابق خاندپس و برادر او احمد خاں که از خانزادان این دولت ابد پیوند است سه هزار روپیۀ مرحمت شد هاشم خاں پسر قاسم خاں که از خانه زادان این دولت و لایق تربیت است بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار پانصد سوار سرفزاری یافت اسب خاصه نیز باو عنایت نمودم بهشت نقر از امرای تعینات لشکر دکن خلعتها فرستادم پنجاه هزار روپیۀ بانعام نظام شیرازی قصه خواں مرحمت شد سه هزار روپیۀ بجهت خرچ غلور خانه کشمیر بوکیل میرزا علی بیگ حاکم انجا داده شد که به بلده مذکور فرستد خلجی مرصع که شش هزار روپیۀ قیمت داشت بقطب الدینخاں بخشیدم * بمن خبر رسید که شیخ ابراهیم بابا افغانی دکل شیخی و مریدی در یکی پرگنه از پرگنات لاهور ترتیب داده چنانچه طریقه او باش و سفیدهاست جمع کثیری از افغانان و غیره برو گرد آمده اند فرمودم که او را حاضر آورده به پرویز سپارند که در قلعه چنارنگاه دارند تا این هنگامه باطل برهم خورد روز یکشنبه هفتم جمادی الاول بسیاری از منصب داران و احدیان برعایت سرفراز گشتند منصب مهابتخاں دو هزاری ذات و سیصد سوار مقرر گشت دلاور خاں بدر هزاری ذات و هزار و چهار صد سوار سرفراز گردید و زبیرالملک به هزار و سیصدی ذات و پانصد و پنجاه سوار امتیاز یافت و قیام خاں هزاری ذات و سوار

شد شیام سنگه بهزار و پانصدی ذات و هزار و دو بیست سوار ممتاز گشت همچنین
چهل و دو نفر از منصب داران بزیادتی منصب سرفزاری یافتند در اکثر روز ها همین
شیوه مری و منظور است لعلی بقیمت بیست و پنج هزار روپیه به پرویز مرحمت
نمودم * روز چهارشنبه نهم شهر مذکور مطابق بیست و یکم بهمن بعد از گذشتن سه بهار
و چهار گهری مجلس وزن شمسی که ابتداء سال سی و هشتم از عمر من بود منعقد
گشت بدستور که بر بستم و ائین بود اسباب وزن را باتراز در خانه حضرت مریم
زمانی مرتب و آماده ساختند در ساعت وقت مقرر بخیریت و مبارکی در ترازو نشسته
هر علاقه افرا یکی از کلاس سالان در دست گرفته دعاها کردند اول مرتبه بطلا وزن شد سه
من و ده سیر بوزن هندوستان و بعد ازان به بعضی از فلزات و انواع و اقسام خوشبوئیها
و مکفیات تا دوازده وزن که تفصیل آن بعد ازین مرقوم خواهد گشت در سالی دو مرتبه
خود را بطلا و نقره و سایر فلزات و از قسم ابریشم و پارچه و از اقسام حبوبات و غیره وزن
میکند یکمرتبه در سال شمسی و یکمرتبه در سال قمری و زرائین دو وزن را بتکویلداران
علیحده میسپارم که بفقر و ارباب احتیاج رسانند * در همین روز مبارک قطب الدینخان
کوک که سالها در آرزوی چنین روزی بود بانواع عنایات سرفراز ساخته اول منصب او را
پنج هزاری ذات و سوار مقرر داشتیم بعد ازان به خلعت خاصه و شمشیر مرصع و اسب
خاصه بازرین مرصع امتیاز بخشیده بصوبه داری و حکومت دارالملک بنگاله و آدیسه که
جای پنجاه هزار سوار است مرخص ساختم و از روی عزت با لشکر عظیم روانه انصوب
گشت و دو لک روپیه نیز مدد خرچ گوین مرحمت شد نسبت والدۀ او بمن ازان
مقوله است که چون در ایام طفولیت برعایت و تربیت او پرورش یافته ام این مقدار
آنس که مرا باو است بوالده حقیقی خود ندارم والدۀ قطب الدینخان بجای والدۀ
مهربان منست و خودش را از برادران و فرزندان حقیقی کمتر دوست میدارم از کوکها
کسیکه قابلیت کوکی بمن دارد قطب الدینخانست و سه لک روپیه بکمیان قطب الدین
خان مرحمت نمودیم * درین روز یک لک و سی هزار روپیه بطریق ساجق بجهت دختر
بهاری که نام زد پرویز بود فرستادم و در بستم و دویم باز بهادر قلماق که در بنگاله مدتها
حصیان ورزیده بود به رهنمونی بخت درین تاریخ دولت آستان بوس دریافت خنجر
مرصع و بست هزار روپیه باو مرحمت نمودیم و به منصب هزاری ذات و سوار سرفراز
ساختم یک لک روپیه نقد و جنس به پرویز عنایت شد کیشود اس مارو بمنصب هزار
و پانصدی ذات و سوار سرفراز گردید ابوالحسن که دیوان و مدار سرکار برادر دانیال بود
بهمراهی فرزندان او دولت ملازمت دریافت بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار سربلند
گردید در اوائل ماه جمادی الثانی شیخ بایزید که از شیخ زادهای سیکری بود بفروغ عقل
و دانائی و نسبت قدیم خدمت امتیاز تمام دارد بخطاب معظم خانی سرفراز گشت
و حکومت دهلی باو مقرر فرمودم و در بستم و یکم ماه مذکور عقدی مشتمل بر چهار
قطعه لعل و صد دانه مروارید به پرویز شفقت فرمودم و منست حکیم مظفر سه هزاری

ذات و هزار سوار از اصل و اضافه مقرر گشت پنجهزار روپیه به تفهیل راجه منجهولئی مرحمت نمودم * از سوانحی که تازه روسته داد ظاهر شدن کتابت میرزا عزیز کوکه است که بر اجه علیخان ضابط خاندیس نوشته بوده است مرا عقیده آن بود که نفاق او بجهت خاطر خسرو و نسبت دامادی او مخصوص بمن باشد از فحواى این نوشته که بخط او بود ظاهر گشت که نفاق جبلی خود را در هیچ وقت از دست نداده این شیوه ناپسندیده با والد بزرگوارم نیز مسلوک میداشته است مجمل کتابت در وقت از اوقات راجه علیخان مذکور مرقوم ساخته سراپا مشعر بر بدی و بدپسندی و مقدماتیکه هیچ دشمن نمینویسند و اسناد به هیچ کس نمی توان کرد چه جای آنکه بمثل حضرت عرش آشیانی بادشاه و صاحب قدر دانی که از ابتدای طفولیت بذایر حقوق خدمت والد او در مقام تربیت و رعایت او شده پله اعتبارش بدرجه اعلی چنان رسانیده که در نسبت خود همسنگ و همنا نداشته این کتابت را در برهانپور در میان اسباب و اموال راجی علی خان بدست خواجه ابوالحسن می افتد و خواجه آورده بمن گذرانید از خواندن و دیدن مو بر اعضاى من راست شد اگر ملاحظه بعضی تصورات و حقوق شیر دادن مادر او نمی بود گنجایش داشت که او را بدست خود بدیاسانم بهر تقدیری او را حاضر ساخته این نوشته را بدست او داده فرمودم که باواز بلند در میان مردم بخواند مظه آن بود که از دیدن آن کتابت قالب او از روح پرداخته خواهد گشت از غایت بے ازرمی و خیرگی او بروشی خواندن گرفت که گویا این نوشته او نیست و بحکم می خواند حاضران مجلس بهشت آئین از بندهای اکبری و جهانگیری هر کس که نوشته دید و شنید زبان بطعن و لعن او کشوده ملامتها کردند پرسیده شد که قطع نظر از نفاقهای که بدولت من کرده باعتقاد ناقص خود وجوه بران ترتیب دادی از والد بزرگوارم که از خاک راه ترا و سلسله ترا برداشته باین دولت و مرتبه رسانیده بودند که محسود امثال و اقربان خود گشته بودی چه امروزه داده بود که بدشمنان و مخالفان دولت او چنین مقدمات بایستی نوشت و خون را بجرکه حرامخوران و بے سعادتان جادادی بلی بافطرت اصلی و جبلت طبعی چه توان کرد هرگاه که طینت تو بآب نفاق پرورش یافته باشد ازو بغیر این امور چه سر خواهد زد آنچه بامن کرده بودی از سر آن در گذشته باز بهمان منصوبی که داشتی سرفراز گردانیدم و گمان آن بود که نفاق تو مخصوص بمن بوده باشد الحال که این معنی دانسته شد که باخدای مجازی و موی خود هم درین مقام بود ترا بعمل و دینی که داری و داشتی حواله نمودم بعد از ذکر این مقدمات لب از جواب بسته در برابر این نوع رویاهای چه گوید حکم به تغیر جایگزین او کردم آنچه ازین ناسپاس بفعل آمده بود اگرچه گنجایش عفو و گذرانیدن نداشته غایتاً بذایر بعضی ملاحظتها گذرانیدم * روز یکشنبه بستم و ششم ماه مذکور مجلس کدخدائی پرویز بدختر شاهزاده مراد منعقد گشت در منزل حضرت مریم الزماني عقد شد و جشن و طوی در خانه پرویز ترتیب یافته هر کس در آن انجمن حاضر بود بانواع

فوارش و تشریفات سرفراز گردید نه هزار روبیه بشریف املی و چنده دیگر از امرا حواله شد که به فقرا و مساکین تصدق نمایند روز یکشنبه دهم رجب بعزم شکار کرچهاک و نندنه از شهر برآمده باغ رامداس را منزل گزیدم چهار روز در آنجا مقام شد روز چهارشنبه سیزدهم وزن شمسی پرویز بعمل آمده او را دو آزده مرتبه باقسام فلزات و دیگر اجناس بوزن در آوردند هر وزنه دو من و هژده سیر شد حکم کردم که مجموع را بفقرا قسمت نمایند درین روز منصب شجاعت خان بهزار و پانصدی ذات و هفتصد سوار از اصل و اضافه مقرر گشت * بعد ازان که میرزا غازی و لشکر که بهمراهی او متعین بودند روانه گشتند بخاطر رسید که جماعت دیگر هم از عقب باید فرستاد بهادر خان فوز بیگی را بمنصب هزار و پانصدی ذات و هشتصد سوار از اصل و اضافه نواخته جماعت او یماق پوری را که قریب بسه هزار نفر بودند بسر داری شاه بیگ و محمد امین باو همراه نموده روانه ساختم دولک روبیه مدد خرچ گوینان لجماعت مذکور مرحمت شد و یک هزار بر قلداز نیز مقرر گشت اصفهان را بمحافظت خسرو وضبط لاهور تعین نموده گذاشتم امیرالامرا هم چون بیماری صعب داشت از دولت ملاذمت محروم گردیده در شهر ماند عبدالرزاق معموری که از صوبه رانا طلب شده بود بمنصب بخشی گری حضور سرفراز گردید و حکم شد که باتفاق ابوالحسن بلوازم اینخدمت قیام و اقدام نماید آنچه ضابطه پدر من بود من هم بهمین ضابطه عمل مینمایم که در خدمات عمده دوکس را شریک میساختند نه بواسطه بی اعتمادی بلکه بدین جهت که چون بشریت است و آدمی از کوفتها و بیماری خالی نمیشد اگر یکی را تشویش و یا مانع روی دهد آن دیگر حاضر بود تا کارها و مهمات بندهای خدا معطل نماند * هم درین آیام خبر رسید که روز دسره که از روزهای مقرر هندوان است عبدالله خان از کالپی که جاگیر اوست ایلغار نموده بولایت بندیل در می آید و ترددات سپاهیان نموده رامچند پسر نندکوار که مدتی دران جنگل و زمین قلب فتنه انگیزی میکرد دستگیر ساخته بکالپی آورد بواسطه اینخدمت پسندیده بعنایت علم و منصب سه هزاری ذات و دو هزار سوار سرفراز شد * از عرایض صوبه بهار بعرض رسید که جهانگیر قلیخان را به سنگرام که از زمینداران عمده صوبه بهار است و قریب بسه چهار هزار سوار و پیاده بیشمار دارد بنابر بعضی مخالفها و نا دو لخوائیها در زمین ناهموار جنگ دست میدهد و درین معرکه خان مذکور بنفس خود ترددات مردانه بتقدیم میدرساند اخبار امر سنگرام بزخم تفنگ نابود گشته بسیاری از مردم او در معرکه افتاده بقیة السیف فرار برقرار اختیار مینمایند چون این کار نمایان بود که از جهانگیر قلیخان بوقوع آمده او را بمنصب چهار هزار و پانصدی ذات و سه هزار و پانصد سوار سرفراز ساختم مدت سه ماه و شش روز اوقات بمشغولی شکار گذشت پانصد و هشتاد و یک جانور بتفنگ و بوز و دام و قمرغه شکار شد ازین جمله یکصد و پنجاه و هشت جانور خود بتفنگ زده بودم دو مرتبه قمرغه واقع شد یک مرتبه در کرچهاک که بر دگردان هر سوار عصمت بودند یکصد و پنجاه و پنج جانور

کشته شد و مرتبه دوم در بندنه یکصد و ده تفصیل مجموع جانوران که شکار شده بود قوچ کوهی یکصد و هشتاد بز کوهی بیست و نه گورخر و نیله گاو نه آهو و غیره سیصد و چهل و هشت روز چهار شنبه شانزدهم شوال بخیر و خوبی از شکار معودت واقع شد بعد از گذشتن یک پهر و شش گهری از روز مذکور بشهر لاهور درآمد امر غربی درین شکار ملاحظه و مشاهده گشت آهویی سیاهی را در حوالی دهه چنداله که مناسه در اینجا ساخته شده تفنگ در شکم آهو زدیم چون زخمی گشت آوازی از ظاهر شد که در غیر مستی اینقسم آواز از هیچ آهوه شنیده نشده بود شکاریان کهن سال و جمعی که در ملازمت بودند تعجبها نموده اظهار کردند که میان یاد نداریم بلکه از پدران خود نشنیده ایم که ای قسم آوازی در غیر مستی از آهو سوزده باشد چون خالی از غریبه نبود نوشته شد * گوشت بز کوهی را از گوشت جمیع حیوانات وحشی لذیز تر یافتیم بآنکه پوست بر آن بغایت بد پوست که بد باغت آن بوازو زایل نمیگردد گوشت او مطلقاً بوسه ناک نیست یکی از بزهای نر را که از همه کلان تر بود فرمودم که بوزن در آورند دومی و بست و چهار سیر که بیست و یکمن ولایت بوده باشد ظاهر شد همچنین یک قوچ کلان را نیز فرمودم که کشیدند دومی و سه سیر اکبری مطابق هفته من ولایت بوزن درآمد از گورخرهای شکاری یکی که بجنگ از همه قوی تر بود نه من و شانزده سیر مطابق هفتاد و شش من ولایت سنجیده شد از شکاریان و هوسناکان شکار مکرر شنیده ام که در شاخ قوچ کوهی بوقت معین کرمی بهم میزد که از حرکت او خار خار درو پیدا میشود که با نوع خود او را بجنگ در می آورد و اگر از نوع خود حریفی نیابد شاخ خود را بردارند یا بسنگی زده تسکین آن خار خار میدهد بعد از تفحص آن کرم در شاخ ماده آن جانور نیز ظاهر شد و حال آنکه ماده جنگ نمیتواند پس ظاهر شد که این سخن اصلی نداشته است گوشت گورخر اگرچه حلال است و اکثر مردم بمیل میخورند اما بهیچ وجه طبع مرا بخوردن آن رغبت نیفتاد * چون بجبهه قادسیب و تذبیه دلیپ ولد راے رایسنکه و پدر او قبل ازین فرمان صادر گشته بود درینوا خبر رسید که زاهد خاں پسر صادق خاں و عبدالرحمان پسر شیخ ابوالفضل و راناشنکرو معز الملک باجمعی دیگر از منصبداران و بندهای درگاه خبر دلیپ را در نواحی ناگور که از مضافات صوبه اجمیر است میشنوند و بر سر او ایلغار نموده او را در می یابند چون محل گریز نمی یابد ناچار پا قایم ساخته بانواج قاهره بمجادله و مقابله در می آید بعد از اندک زد و خوردیکه واقع شد شکست عظیم یافته جمع کثیر را بکشتن میدهد و اسباب خود را گرفته بوادی ادبار فرار مینماید

شکسته صلاح و گسسته کمر * نه یارای جنگ و نه یارای سر

قلیچ خان را باوجود پیریها بذاب رعایت رعایت والد بزرگوارم منصب او را برقرار داشته در سرکار کالپی جاگیر حکم کردیم * در ماه ذی قعدة والده قطب الدین خان کوکه که مرا شیر داده بجای والده می بود بلکه از مادر مهربان تر و از خردی باز در کنار

رتیب او پرورش یافته بودم برحمت ایزدی پیوست پایه نعلش او را بردوش خود
رداشته پاره راه بردیم چند روز از کثرت حزن و الم میل بخوردن طعام نشد و تغییر لباس
نکردم *

جشن نوروز دویم از جلوس همایون

روز چهارشنبه بیست و دوم ذی قعد سنه هزار و پانزده بعد از گذشتن سه و نیم گهوی
حضرت نیر اعظم بخانه شرف خود تحویل نمودند و در آنخانه همایون را برسم معهوده
آئین بسته بودند جشن عظیم ترتیب یافت و در ساعت مسعود بر تخت جلوس واقع
شد امرا و مقربان را بنوازشها و عنایات سر بلند گردانیدم * در همین روز مبارک از عرایض
قندهار بموقف عرض رسید که لشکره که بسرکردگی میرزا غازبی ولد میرزا جانی بکمک
شاه بیگ خان تعیین یافته بودند در دوازدهم شهر شوال سنه مذکور داخل بلده قندهار
میشوند و طایفه قزلباش چون خبر رسیدن عساکر منصوره را پیش منزلی بلده مذکور
میشوند سراسیمه و پریشان و بیشیمان تا کنار آب هلمند که پنجاه و شصت کره بوده باشد
عفا باز نمی کشند در ثانی الحال ظاهر شد که حاکم فراه و جمعی از حکام افغاحی
بعد از شنقار شدن حضرت عرش اشدیانی بخاطر میگردانند که قندهار درین وقت و اشوب
آسا بدست خواهد آمد بی آنکه از جانب شاه عباس بانها حکم برسد جمعیت
نموده ملک سیوستان را با خود متفق میسازند و کس نزد حسین خان حاکم هرات
فرستاده ازو کمک طلب میسازند و بوهم جمعی میفرستند بعد ازان باتفاق برسر قندهار
متوجه میشوند شاه بیگ خان حاکم انجا بملاحظه آنکه جنگ دو سردار اگر عیان ابالله
شکستی رو دهد قندهار از تصرف بیرون خواهد رفت قلعه گنجی شدن را بهتر از جنگ
دانسته قرار بر قلعه داری میدهد و قامدان سریع السیر بدرگاه میفرستد بحسب اتفاق
درین ایام ریات جلال که به تعاقب خسرو از دارالخلافه اگر حرکت نموده بود در لاهور
نزول اجلال داشت بمجرد شنیدن اینخبر بلا توقف فوج کلانی از امرا و مناصب داران
بسر داری میرزا غازبی فرستاده شد پیش از آنکه میرزای مذکور بقندهار رسد اینخبر
بشاه می رسد که حاکم فراه با بعضی از جاگیر داران آن نواحی قصد ولایت قندهار
نموده اند اینمعنی را لایق ندانسته بقدرن حسن بیگ نامی را از مردم رو شناس
خود میفرستد و فرمانی باسم انها صادر میگردد که از کنار قلعه قندهار برخاسته متوجه
جا و مقام خود شوند که بسبب محبت و موالات ابله کرام با سلسله علیه جهانگیر
بادشاه قدیم است آن جماعت پیش از آنکه حسن بیگ برسد و حکم شاه بایشان رساند
تاب مقاومت عساکر منصوره فیآورده مراجعت را غنیمت می شمارند حسن بیگ مذکور

ان مردم را ملامت نموده روانه ملازمت شد. در لاهور سعادت خدمت دریافت و این ملامت را اظهار نمود که این جماعت بی عافیت که بر سر قندهار آمده بودند بغیر از فرموده شاه عباس این حرکت از آنها بوقوع آمد میداد که در خاطر ازیں ممر گرانی راه یافته باشد القصه بعد از رسیدن افواج قاهره به قندهار حسب الحکم قلعه را بسردار خاں می سپارند و شاه بیگ خاں بالشکر کمک عازم درگاه می شوند. در بیست و هفتم ذیقعد عبدالله خاں را چندی بندیده را در بند و زنجیر آورده بنظر گذرانید فرمودم زنجیر از پاسبان برداشته و خلعت پوشانیده به راجه پاسو حواله نمودم که فاس گرفته او را با جمعی دیگر از خویشان که به همراهی او گرفتار گشته بودند بگذرانند آنچه از کرم و مرحمت در حق او بظهور آمد در خیال او نگذشته بود و در دوم ذی حجه بفرزند خرم تومین و طوغ و علم و نقاره مرحمت فرموده به منصب هشتبزاری ذات و پنج هزار سوار امتیاز بخشیده حکم جاگیر کردم. در همین روز پیر خاں ولد دولتخاں لودی را که همراه فرزندان دانیال از خاندیس آمده بود بخطاب ملابتخانی سرفراز ساخته منصب او را سه هزار ذات و یک هزار و پانصد سوار مشخص شد و علم و نقاره داده مرتبه او بخطاب والای فرزندی از امثال و اقربان در گذرانیدم پدران و اعیان ملابتخاں در میان قوم لودی بغایت بزرگ و معتمد بوده اند چنانچه دولتخاں سابق که عموی جد ملابتخاں بود چون بعد از سکندر ابراهیم پسرش با امرای پدر بد سلوکی آغاز نهاده باندک تقصیری جمعی را بقتل در می آورد دولتخاں ازو اندیشه مند شده پسر خورک دلاور خاں را بملازمت حضرت فردوس مکانی در کابل فرستاد و انحضرت را دلالت به تسخیر هندوستان نمود چون ایشان نیز ازیں عزیمت در خاطر داشتند بے توقف متوجه گردیدند و تا نواحی لاهور عیان باز نشیدند دولتخاں با توبیع و لواحق خود سعادت ملازمت دریافت و لازم نیکو بندگی بجاء آورد چون مرد کهن سال اراسته ظاهر و پیراسته باطن بود مصدر خدمات و دولتخواهی ها گردید اکثر اوقات او را پدر گرفته مخاطب می ساختند و حکومت پنجاب را بدستور باو تفویض فرموده سایر امرای جاگیر داران صوبه مذکور را بمتابعت او مامور می ساختند دلاور خاں را همراه گرفته بکابل مراجعت فرمودند بار دیگر که استعداده یورش هندوستان نموده به پنجاب رسیدند دولتخاں بدولت ملازمت سرفراز گردیده و در همان روز ها وفات یافت دلاور خاں بخطاب خانخانانی ممتاز گردید و در جنگی که حضرت فردوس مکانی را با ابراهیم دست داد همراه بود و همچنین در ملازمت حضرت جنم اشیا نی هم بلوازم بندگی قیام داشت و در تهانه مدگیر بوقت مراجعت انحضرت از بنگاله بشیر خاں افغان جنگ برده نموده در معرکه گرفتار شد هر چند شیر خاں تکلیف نوکری کرد قبول نه نمود و گفت که پدران تو همیشه نوکری پدران من نموده اند درینصورت چه گنجایش داشته باشد که این امر از من بوقوع آید شیوخاں بوشیفت فرمود که او را در میان دیوار نهادند و عمر خاں جد فرزندان صلیت خاں که عم زاده دلاور خاں باشد در دولت سلیم خاں رعایت خوب یافته بود بعد از فوت سلیم خاں

و کشته شدن فیروز پسر او بدست محمد خان عمرخان و برادران او از محکمہ خاں متوهم شده بکجرات رفتند و عمر خاں اینجا در گذشت و دولتخان پسرش که جوان شجاع خوش صورت و همه چیز خوش بود همراهی عبدالرحیم ولد بیروم خاں را که در دولت حضرت عرش آشیانی بخطاب خانانانی سرفراز گردید اختیار نموده توفیق ترددات و خدمات خوب و خوب یافت خانانان او را بمنزله برادر جققی خود میدانست بلکه هزار مرتبه از برادر بهتر و مهربان تر اکثر فتوحاتی که خانانان را دست داده بپای مردی و مردانگی او بود و چون والد بزرگوارم ولایت خاندیس و قلعه اسیر را مسخر ساختند دانیال را دران ولایت و سایر ولایاتی که از تصرف حکام دکن برآمده بود گذاشته خود بدار الخلافه آگره مراجعت فرمودند درین ایام دانیال دولت خاں را از خانانان جدا ساخته در ملازمت خود نگاه داشته و مهمات سرکار خود را باو حواله نموده عنایت و شفقت تمام باو ظاهر مینمود تا آنکه در ملازمت او وفات یافت دو پسر ازو ماند یکی محمد خاں و دیگری پیر خاں محمد خاں که برادر کلاں بود بعد از وفات پدر باندک مدتی در گذشت و دانیال نیز بافراط شراب خود را در باخت بعد از جلوس پیر خاں را بدرگاه طلب داشتیم چون جوهر ذاتی و قابلیت فطری او را ملاحظه نمودم پایه رعایت او را بمرتبه که نوشته شد رسانیدم امروز در دولت من ازو صاحب نسبت تری نیست چنانکه گناهان عظیم که بشفاعت هیچک از بندهای درگاه بعفو مقرون نگردد بالتماس او میگدرانم الحق جوان نیک ذات مردانه لایق رعایت است و آنچه در باب او بعمل آورده ام بجا واقع شد و بدیگر رعایتها نیز سرفرازی خواهد یافت چون پیش نهاد همت والانهمت فتح ولایت ماورالنهر است که ملک مورثی آبا و اجداد ماست میخواستم که عرصه هندوستان از خس و خاشاک مفسدان و متمردان پاکیزه ساخته یکی از فرزندانرا درین ملک گذاشته خود بالشکر آراسته جرار و فیلان کوه شکوه برق رفتار خزانه کلی همراه گرفته باستعداد تمام متوجه بتسخیر ولایت موروث گردم بنابراین اراده پرویز را بجهت دفع رانا فرستاده خود عزیمت ملک دکن داشتم که درین اثنا از خسرو آن حرکت ناشایسته بوقوع آمد و ضرور شد که تعاقب نموده دفع فتنه او نمایم مهمات پرویز بهمین جهت صورت پسندیده پیدا نکرد و نظری بر مصلحت وقت رانا را مهلت داده یکی از پسران او را همراه گرفته روانه ملازمت گشت و در لاهور سعادت خدمت دریافت چون خاطر از فساد خسرو جمع گشت و دفع شورش قزلباشیه که قندهار را در قبل داشتند به اسهل وجوه میسر شد بخاطر رسید که بسیز و شکار کابل را که حکم وطن مالوف دارد دریافتی بعد از آن متوجه هندوستان شویم و ارادهای خاطر از قوه بفعل آید * بنابراین بتاریخ هفتم ذی حجه بساعت سعید از قلعه لاهور برآمده باغ دل امیز را که دران روی آب راویست منزل گزیدم و چهار روز توقف واقع شد روز یکشنبه نوزدهم فروردی ماه را که روز شرف حضرت نیر اعظم بود درین باغ گذرانیدم و بعضی از بندهای درگاه بمنصب و اضافه منصب سرفرازی یافته برعایتها و شفقتها سرفرازی یافتند ده هزار روپیه

بحسن بیگ فرستاده از راه ایران مرحمت شده قلیچ خاں و میران صدر جهان و میر شریف امیر را در لاهور گذاشته فرمودم که با اتفاق مهمانی که روزه دهد بقیصل رسانند روز دو شنبه از باغ مذکور کوچ نموده بموضع هرهر که در سه و نیم کروهی شهر واقع است منزل شد روز سه شنبه جهانگیر پور نزول را بابت جلال گشت انموضع از شکار گله هائے مقرر منست * در حوالی ان مناره بفرموده من بر سر قبر آهوئی منسراج نام که در جنگ آهوان خانگی و مید آهوان صحرائی بی نظیر بود احداث نموده اند در ان منار ملا محمد حسین کشمیری که سرآمد خوش نویسان زمان بود این نثر را نوشته بر سنگی نقش کرده اند که درین فضاے دلکش آهوئی بدام جهاندار خدا آگاه نورالدین جهانگیر بادشاه امده در عرض یکماه از وحشت صحرائیت بر امده سرآمد آهوان خاصه گشت بنابر ندرت اهوے مذکور حکم کردم که هیچکس قصد آهوان این صحرانکند و گوشت انها بر هندی و مسلمان حکم گوشت گاؤ و گوشت خوک داشته باشد و سنگ قبر اورا بصورت اهو مرتب ساخته نصب کنند * و به سکندر معین که جاگیر دار پرگنه مذکور بود فرمودم که در جهانگیر پور قلعه مستحکم بنا نماید پنجشنبه چهار دهم در پرگنه چنداله منزل شد و از انجا روز شنبه شانزدهم بکمنزل درمیان بحفاظ آباد در منازلی که باهتتام کروری انجا میر قوام الدین بانجام رسیده بود توقف رویداد و بدو کوچ بکنار دریای چناب رسیده روز پنجشنبه بیست و یکم ذی حجه از پلی که بر آب مذکور بسته بودند عبور اتفاق افتاد و حوالی پرگنه گجرات منزل شد * در زمانیکه حضرت عرش اشیانی متوجه کشمیر بودند قلعه دران روزه اب احداث فرموده بودند جماعت گوجران را که بدان نواحی بدزدی و راهزنی میگذرانیدند بدین قلعه آورده ابادان ساختند و چون مسکن گوجران شد بدین جهت انرا گجرات نام نهاده پرگنه علاحده مقرر ساختند گوجر جماعه را میگویند که کسب و کار کمتر مینمایند و اوقات گذرانها از شیر و جغرات می باشد روز جمعه خواص پور که از گجرات پنجه کروه است و انرا خواص خاں غلام شیر خاں افغان آبادان ساخته بود منزل شد و از انجا دو منزل درمیان کنار دریای بهت مقام گردید درین شب باد عظیم درو زیدن امده ابر سیاه فضا آسمانرا فرو گرفت و باران بشدت شد که پیران کهن سال یاد نداشتند اخر پداله منجر شد و هر ژاله برابر تخم مرغی افتاد از طغیان اب و شدت باد و باران پل شکست من با نزدیکان حریم حرمت بکشتی عبور نمودم چون کشتی کم بود فرمودم که مردم بکشتی بگذرند و پل را از سر نو به بندند بعد از یک هفته که پل بسته شد تمام لشکر بفرامت گذشت * منبع دریای بهت چشمه ایست در کشمیر تریاک نام و تریاک بزبان هند مار را میگویند ظاهرا دران مکان ماری بزرگ بوده است در ایام حیات پدر خود دو مرتبه بسر این چشمه رسیده ام از شهر کشمیر تا بدانجا بیست کروه بوده باشد منن طور جوفی است تخمیداً بست گزدر بیست گز انار عبادتگاه ریاضت معندان در نواحی ان حجره های سنگین و غارهای متعدد بسیار است آب این سرچشمه در نهایت موی است بآنکه عمق انرا قیاس نمی توان کرد

اگر دانه خشتخاش دران اندازند تا رسیدن بزمین مشخص دیده میشود ماهی بخیار دران جلوه گراست چون شنیده بودم که این چشمه پایاب ندارد بنابراین ریسمانی بختک بسته درین چشمه گفتم که انداختند چون گز نموده شد ظاهر گردید که از قند یکذیم آدم بیشتر نبوده است * بعد از جلوس فرمودم که اطراف چشمه بختک بسته باغچه بز اطراف آن ترتیب داده جوی انرا جدولی ساختند و ایوانها و خانها بر دور چشمه ساخته جائی مرتب گشته که روندهای ربع محکون مثل آن کم نشان می دهند چون آب بموضع یم پور که در دگروره شهر است میرسد زیاده میگردد و تمام زعفران کشمیر درین موضع حاصل میشود معلوم نیست که در هیچ جای عالم این مقدار زعفران می شده باشد هر سال بوزن هندوستان بانصد من که چهار هزار من ولایت بوده باشد حاصل زعفران است در موسم گل زعفران در ملاذمت والد بزرگوار خود درین سرزمین رسیدم جنیع گلهاے عالم اول شاخ و بعد ازان برگ و گل برمی آرند بخلاف گل زعفران که چون از زمین خشک چهار انگشت ساق آن سر بر میزند گل سوسنی رنگ مشتمل بر چهار برگ شگفته میگردد و چهار ریشه نارنجی مثل گل معصفر در میان دارد بدرازی یکبند انگشت زعفران همینست در زمینی شمار نکرده آب ناداده در میان کلخها بر می آید بعضی جا یک کروه و بعضی نیم کروه زعفران زارست از دور بهتر به نظر در می آید بوقت چیدن از تنیدی بوئی آن تمام نزدیکان را درد سر پیدا شد بآنکه کیفیت شراب داشتم و پیاله می خوردم مرا هم درد سر بهم رسید از کشمیریان حیوان صفت که بگل چیدن مشغول بودند پرسیدم که حال شما یان چیست از ایشان معلوم شد که درد سر را در مدت عمر تعقل نکرده اند و اب این چشمه و تریاک که در کشمیر بهشت میگویند با دیگر ابها و نالها که از دست راست و چپ داخل گردیده دریا میشوند و از میانان حقیقی شهر میگذرد و عرضش در اکثر جاها از نکه اندازی زیاده نخواهد بود این اب را بواسطه کثافت و نا گوازی هیچکس نمینخورد تمام مردم کشمیر اب از ابگیری که بشهر متصل است و قل نام دارد میخورند و اب بهشت بدین تالاب در آمده از راه باره موله و پکلی و دنتور به پنجاب می رود در کشمیر اب رود خانه و چشمه بسیار است غایتاً بهترین آنها اب دره لار است که در موضع شهاب الدین پور بآب بهشت ملحق میگردد * و این موضع از جاهای مقرر کشمیر است بر کنار دریای بهشت واقع شده قریب حد چنار خوش اندام بر یک قطعه زمینی سبز خورم دست بیکدیگر داده چنانچه تمام این سرزمین را سایه آن چنارهاے فرو گرفته است و سطح زمینی تمام سبزه و سه بزرگ است بنوعی که فرش بر بالای آن انداختن بیدردی و کم سلیفگی است این ده آباد آن کرده سلطان رین العابدین است که پنجاه و دو سال از روس استقلال حکومت کشمیر نموده بود و او را بدو شاه کلا میگفتند خوارق عادات ازو بسیار نقل میکنند اثار و علامات و عمارات از کشمیر بسیار است آزان جمله در میان ابگیری که اولتر نام دارد و عرض و طول او از سه کروه بیشتر است عمارتی ساخته زنی لنگا نام سعی بسیار در بنای این عمارت بقدیم

رسانیده چشمه این آبگیر در ته دریای عمیق است مرتبه اول بکشتی سنگ بسیاری آورده در جای که این عمارات ساخته شد ریخته اند هیچگونه نفی نکرده آخر چندین هزار کشتی را با سنگ غرق نموده و به محنت بسیار یکه قطعه زمینی را که صد گز در مد گز بوده باشد از آب بر آورده صفا بسته است و بر یک طرف آن از صفا عمارت با تمام رسانیده عبادت کده بجهت پرستش پروردگار خود ترتیب داده که از آن نقش بر جا نمیداشد اکثر اوقات در کشتی براه آب بری جا و مقام آمده بعبادت ملک عالم قیام و اقدام مینمود میگویند که چندین اربعین در آنجا بسر آورده روزی یکی از ناخلف زادگان بقصد قتل او در آن عبادت خانه او را تنها یافته شمشیر کشیده درمی آید چون نظاو بر سلطان می افتد بنابر ملائمت پدری و شکوه صلاح سرا سیمه و مضطرب گشته میگردن بعد از لحظه سلطان از عبادت خانه برآمده با همان پسر در کشتی می نشیند و روانه شهر میگردن در اثناء راه بان پسر میگویند که تسبیح خود را در عبادت خانه فراموش کرده ام بر زورقی سوار شده تسبیح را خواهی آورد آن پسر بعبادتخانه در آمده پدر را در آنجا می بیند آن بے سعادت از روی شرمندگی تمام در پای پدر افتاده عذر خواهی تقصیر خود مینماید ازو امثال این خوارق بسیار نقل کرده اند میگویند که علم خلع بدن را نیز خوب ورزیده بود چون از اطوار و اوضاع فرزندان آثار تعجیل در طلب حکومت و ریاست می فهمد بآنها میگوید که بر من ترک حکومت چه بآید گذشتن از حیات بسیار آسان است اما بعد از من کار نخواهید ساخت و مدت دولت شما بقاء نخواهد داشت و بآنندک زمانه بجزای عمل زشت و نیت خرد خواهید رسید این سخن گفته ترک خوردن و آشامیدن نمود و یک اربعین بهمین روش گذرانیده چشم خود را آشنا بخواب نکرد و با از باب سلوک و ریاضت بعبادت حی قدیر مشغول نمود روز چهارم و بیعت حیات را باز سپرده بجوار رحمت ایزدی پیوست سه پسر ازو ماند آدم خان و حاجی خان و بهرام خان باهمدیگر در مقام مبازرت درآمده هر سه مستاصل شدند و حکومت کشمیر بجماعت چکان که از عوام الناس سپاهیان آن دیار بودند منتقل شد و در حکومت خود سه کس از حکام آنجا بر سه ضلع آن صفا که زین العابدین در تال اول ساخته بود جاها ساختند اما هیچ کدام باستحکام عمارت زین العابدین نیست خزان و بهار کشمیر از دیدن آنهاست فصل خزان را دریافتم و آنچه شنیده بودم بهتر از آن بنظر در آمد غایتاً فصل بهار آن ولایت ندیده ام امید که روزی گردد روز دوشنبه غره محرم از کنار دریای بهت کوچ فرموده یکروز در میان به قلعه رهناس که از بناهای شیرخان افغان است رسیدم * این قلعه را در شکستگی زمین بنا نهاده که بان استحکام جا خیال نتوان کرد چون این زمین بولایت کنههرا متصل است و آنها جمیع متروک و سرکش اند آن قلعه را خاص بجهت تنبیه و سرکوب آنها بخاطر گذرانیده بود که بسازی چون پاره کار کردند شیرخان درگذشت و پسر او سلیم خان توفیق اتمام یافت بر هر یکی از دروازه ها خرچ قلعه را بر سنگی کنده نصب نموده اند شانزده کروز و ده لک دام و کسری

خرج انعمارت شده که بحساب هندوستان چهل لک و بیست و پنجهزار روپیه باشد و موافق داد و ستد ایران یکصد و بیست هزار تومان و مطابق معمول توران یک ارب و بیست و یک لک و هفتاد و پنجهزار روپیه که حالیه نامند می شود روز سه شنبه چهارم ماه چهار کروه و سه پا قطع نموده به پیله منزل واقع شده پیله بزبان کهنهرا پشته را گویند و از اینجا بده بهکرا فرود امدم و بهکرا بزبان همین جماعت بیدیه است مشتمل بر بوته های گل سفید بے بو از پیله تا بهکرا تمام راه درمیان رود خانه امدم که اب روان داشت و گل های کنیر که از عالم شگوفه شفتالو در غایت رنگینی است و شگفتگی و در زمین هندوستان این گل همیشه شگفته و پربار می باشد در اطراف این رود خانه بسیار بود بسوار و پیاده که همواره بودند حکم شد که دستها ازین گل بر سر زنند و هرکس که گل بوسر نداشته باشد دستار او را بردارند عجب گلذاری بهم رسید روز پنجشنبه ششم از شهر گذشته به سها منزل شد درین راه گل پلاس بسیار شگفته بود این گلهم مخصوص جنگلهای هندوستان است بو ندارد اما رنگش نارنجی آتشی است و بیخ آن سیاه و بوته آن برابر بوته گل سرخ میشود بنوعی بنظر در می آید که چشم از آن نمیتوان برداشت چون هوا در غایت لطافت بود و پرده ابر حجاب نور و ضیا حضرت نیر اعظم گشته بارش آهسته ترشح می نمود بخوردن شراب رغبت نمودم محمّد در غایب شگفتگی و خوش حالی این راه طی شد این محل را هتیا بآن تقریب میگویند که ابادان کرده کنکهری است هاتی نام و این ملک را از مارکله تاهتیا پونهوهار میگویند و درین حدود زاغ کم می باشند از رهناس تاهتیا جا و مقام بهوکیالان است که بکهران خویش و هم جد اند روز جمعه هفتم کوچ نموده چون چهار کروه و سه پا طی شد بمنزل بکه فرود امدم بکه بدان سبب میگویند که سرای بخش پخته دارد و بزبان اهل هند بکه پخته را میگویند عجب پر گرد و خاک منزلی بود آراها بواسطه ناخوشی راه بمشقت تمام بمنزل رسیدند در همین جا زیواج از کابل آورده بودند اکثر ضایع شده بود روز شنبه هشتم کوچ نموده بعد از قطع چهار ونیم کروه بموضع کور منزل شد کور بزبان کهنهرا جرو و شکستگی را میگویند این ولایت بسیار کم درخت است روز یکشنبه نهم از راول پندی گذشته محل نزول گشت اینموضع را راول نام هندوستان اباد ساخته است و پندی بهمین زبان ده را می گویند قریب باین منزل درمیان دره رود آب جاری بود درپیش آن حوضی که اب رود آمده در آن حوض جمع میگشت چون سرمنزله مذکور خالی از صفائی نبود زمان آنجا فرود آمده از کهنهرا پرسیدم که عمق این آب چه مقدار باشد جواب مشخص نگفتند و اظهار کردند که از پدران خود شنیده ایم که درین آب نهنگ می باشد و جانوران که باب در می رفتند زخمی و مجروح بر می آمدند بدینجهت کسی جرأت در آمدن درین آب نمیکرد فرمودم که گوسفندی را در اینجا انداختند تمام حوض را شنا کرده بیرون آمد بعد از آن فراشی را نیز فرمودم که در آید او هم بهمین دستور سالم بر آمد ظاهر شد که آنچه کهنهرا میگفتند اصلی نداشته عرض این آب یک تیر انداز بوده باشد دو شنبه دهم

موضع خرپزه منزل گزیدند گنبدی در زمان سابق کهوران ساخته اند در انجا از مترددین باج میگرفته اند چون اندام آن گنبد بخرپزه مشابهنه دارد باین اسم اشتها ریافته سه شنبه یازدهم به کالا پانی فرود آمدند که بزبان هندی مراد آب سیاه است درین منزل کوتلی است مار کله نام بلفظ هندی مار زدن را و کله قافله را میگویند یعنی محل ردن قافله حد ولایت کهوران تا اینجا است عجب حیوان صفت جماعتی اند دایم باید دیگر در مقام منازعت و مجادله اند هر چند خواستند که رفع این نزاع بشود فایده نکرد

* جان جاهل بسختی ارزانی *

روز چهار شنبه دوازدهم منزل بابا حسن ابدال شد بر شرق روه این مقام بیک کره فاصله آبشاریست که آبش بغایت تند میریزد و در تمام راه کابل مثل این آبشاری نیست در راه کشمیر دو سه جا ازینقسم آبشارهاست در میان آبگیری که منبع این آبست راجه مانسنگه عمارت مختصره ساخته است ماهیان که بدرازی نیم گز و ربع گز بوده باشد درین آبگیر بسیار است سه روز درین مقام دلکش توقف افتاد بانزدیکان شراب خورده شد و به شکار ماهی توجه نمود قحالی سفره دام که از دامهای مقرر است و بزبان هندی بهنور جال میگویند نه انداخته بودم انداختن آن خالی از اشکالی نیست بدست خود این دام را انداخته ده دوازده ماهی گرفتم و مروریدها در بینی آنها کشیده بآب سردادم از مورخان و موطنان انجا احوال بابا حسن را استفسار نمودم هیچکس خبر مشخص نگفت جائیکه بمقام مذکور مشهور است چشمه ایست از دامن کوهچه بر می آید در غایت صافی و خلوت و لطافت چنانچه این بیت امیر خسرو را شاهدیست

دره آبش ز صفا ریگ خورد * کور تواند بدل شب شمرد

خواجه شمس الدین محمد خانی که مدتی بشغل وزارت والد بزرگوارم مشغول داشت صفا بسنه و حوضی در میان آن ترتیب داده که آب چشمه انجا در می آید و از انجا بزراعت و باغات صرف میشود برکنار این صفا گنبدی بجهد مدفون خود ساخته بود بحسب اتفاق انجا نصیب او نشد و حکیم ابوالفتح گیلانی و برادرش حکیم هماد را که در خدمت والد بزرگوارم نسبت مصاحبت و قرب و محرمیت تمام داشتند حسب الحکم انحضرت دران گنبد نهاده اند در یازدهم امرویهی منزل شد عجیب سبزه زار یکدستی که اصلا بلندی و پستی نداشت بنظر در آمد درین موضع و حوالی آن هفت هشت هزار خانه کهرودله راگ متوطن اند و انواع فساد و تعدی و راهزنی ازین جماعت بوقوع می آید حکم فرمودم که سرکار این حدود و آنک بظفرخان پسر زین خان کوکه تعلق داشته باشد و تا زمان مراجعت رایات اجلال از کابل تمام دله راگان را کوچانیده بجانب لاهور روانه سازد و گلان تران کهتران را بدست در آورده مقید و محبوس نگاهدارد روز دوشنبه هفدهم کوچ شد و یک منزل در میان نزدیک بقعه آنک برکنار درینای نیلاب محل نزول رایات اجلال گشت درین منزل مهابت خان بمنصب دوهزار

و پانصدی سرفرازی یافت. قلعه مذکور از بناهای حضرت عرش آشیانی است که بسی
 و اهتمام خواجه شمس الدین خوانی با تمام رسیده مستحکم قلعه است درین روزها آب
 نیلاب از طغیان فروز آمده بود چنانچه بهره کشتی بیل بسته شد و مردم بسهولت و
 آسانی گذشتند امیرالامرا را بواسطه ضعف بدن و بیماری در آنک گذاشتم و به بخشش
 حکم شد که چون ولایت کابل برداشت لشکر عظیم ندازد سواست نزدیکان و مقربان دیگری را
 از آب نگذرانند و اردو تا معاودت ریاست جلال در آنک بوده باشد روز چهار شنبه نوزدهم
 با شاهزاده‌ها و چنده از خاهان بر جاله سوار شده از آب نیلاب سلامت گذشته بگذار
 دریای کامه فروز آمدیم دریای کامه آبست که از پیش قصبه جلال آباد میگذرد جاله
 جانی است که از بانس و خس ترتیب داده در ته آن مشکهای پر باد کرده میبندند
 و درین ولایت انرا شال میگویند و دریاها و آبها که سنگها در میان دارد از کشتی ایمن
 تر است دوازده هزار رویه بمیرشریف آملی و جمعیکه در لاهور بخدمات تعین بودند داده
 شد که بفقر تقسیم نمایند به عبدالرزاق معمری و بهاریداس بخشی احداث حکم شد
 که سرانجام جمعی که بهمراهی ظفر خاں تعین شده اند نموده آنها را روانه سارند و از انجا
 یکمزل در میان بسراے باره منزل شد مقابل سراے باره دران طرف آب کامه قلعه است
 که زین خان کوکه در وقتیکه به استیصال افغانان یوسف زئی تعین بوده احداث نموده
 بنو شهر موسوم ساخته است و قریب پنجاه هزار رویه خرچ آن شده و میگویند که
 حضرت جنت آشیانی درین زمین شکار گرگ می نموده اند و از حضرت عرش آشیانی
 نیز شنیدم که من هم در ملازمت پدر خود دو سه مرتبه تماشای این شکار کرده ام روز
 پنجشنبه بیست و پنجم بسراے دولت آباد فروز آمدیم احمد بیگ کابلی جاگی دار
 پشاور باملکان یوسف زئی و غوری خیل آمده ملازمت نمودند چون خدمت احمد
 بیگ مستحسن نیکتان ولایت مذکور را ازو تغیر نموده بشیر خان افغان عنایت کردم
 چهار شنبه بیست و ششم در باغ سردار خان که در حوالی پشاور ساخته منزل شد
 کورکهری را که معبد مقرر جوگیان است درین نواحی واقع بود سیر نمودم بگمان آنکه
 شاید فقیری بنظر درآید که از صحبت او فیضی توان یافت آن خود حکم عذقا و کیمیا
 داشت یک کله بیکمی بیمعرفت بنظر در آمدند که از دیدن آنها بجز تیرگی خاطر چیزی
 حاصل نشد روز پنجشنبه بیست و هفتم بمنزل جم رود روز جمعه بیست و هشتم
 بنوئل خیدر برآمده در علمی مسجد منزل شد و شنبه بیست و نهم از کوتل مارپیچ گذشته
 بغریب خانه فروز آمدیم درین منزل ابوالقاسم تمکین جاگی دار جلال آباد نزد الوئی آورد
 که در خوبی کم از نزد الوی خوب کشمیر نبود درین منزل ده کیلاس که والد بزرگوارم
 آن را شاه الو نام نهاده اند از کابل آوردند چون میل بسیار بخوردن آن داشتم باز آنکه بمدعا
 در سیده بود در گزک شراب بر غبت تمام خورده شد سه شنبه دوم صفر ظاهر یساول که
 برکنار دریا واقع بود منزل شد آن طرف دریا کوهی است که اصلا درخت و سبزه ندارد
 و ازینجهت این کوه را کوه بیدولت می نامند از پدر خود شنیدم که امثال این کوه‌ها

معدن طلا می باشد در کوه آله بوغان در وقتی که والد بزرگوارم متوجه کابل بودند شکار قمرغه نمودم چند اهوے سرخه شکار شد چون خدمات مالی و ملکی خود را بامیدالامرا فرموده بودم و بیماری او امتداد تمام پیدا کرد و نصیان بر طبیعت او بنوعی غالب گشت که آنچه در ساعت مقرر مذکور میگشت در ساعت دیگر بیدار او نمی ماند و روز بروز این نسیان در زیادتی بود * بنابراین روز چهارشنبه سیویم صفر خدمت وزارت را با اصفهان فرموده خلعت خاصه و دوات و قلم مرموع بدو مرحمت کردم از اتفاقات حسنه قبل ازین به بیست و هشت سال در همین منزل والد بزرگوارم او را بمنصب میر بخشی سرفراز ساخته بودند لعلی که برادر او ابوالقاسم بچهل هزار روپیه خریداری نموده فرستاده بود آن لعل را بجهت تسلیم وزارت پیشکش نمود و خواجه ابوالحسن را که خدمت بخشگری و قوروغیره داشت بهمراهی خود التماس نمود جلال اباد را از ابوالقاسم تمکین تغییر نموده بعرب خان مرحمت فرمودم در میان رودخانه سنگ سفیده واقع بود فرمودم که انرا بصورت فیلی ترتیب داده سینه آن فیل اینمصرع را که مطابق تاریخ هجری بود نقش کردند

سنگی سفید فیل جهانگیر بادشاه *

در همین روز کلیان پسر راجه بکرماجیت از گجرات آمد مقدمات غیر مکرر ازین حرامزاده مفسد بعرض اشرف رسیده بود از انجمله بولبی زن مسلمانی را بخانه خود نگاهداشته ملاحظه آنکه مبادا اینمقدمه شهرت کند مادر و پدر او را کشته در خانه خود گور کرده است فرمودم که او را در بند نگاه دارند تا به حقیقت اعمال و افعال او باز رسیده شود بعد از تحقیق فرمودم که اول زبان او را بریده در زندان ابدی بوده با سگبانان و حلال خوران طعام مشخوره باشد چهار شنبه بسرخاب منزل شد از انجا بچنگد لک نزل نمودم درینمنازل چوب بلوت که برای سوختن بهترین چوبهاست بسیار دیده شد اینمنازل اگر چه کوتل و گدازه نداشت اما تمام سنگ لایح بود روز جمعه دوازدهم بآب باریک و شنبه سیزدهم بدورت باد شاه مقام شد یکشنبه چهاردهم بخورد و کابل فروه امدم مدارات و قضای کابل را درین منزل بقاغي عارف پسر ملا صادق حلوائے تفویض فرمودم شاه آلوئی رسیده از موضع گلپهار درینمقام آوردند قریب بصد عدد برعبت تمام خورده شد دولت رئیس ده جگهی گله چند غیر مکرر آورده گذرانید که در مدت العمر نه دیدم از انجا به بگرامی نزل اجل افتاد درینمنازل جانورے ابلق بشکل موش پراں که بزبان هندی گلپری میگویند آورده بنظر گذرانیدند و چنین گفتند که در خانه که اینجا نور می باشد موش پیرامون آن خانه نمیگردد باین تقریب این جانور را میر موشان میگویند چون تا حال ندیده بودم به منصوران فرمودم که شبیه انرا بکشند از راسوکلان تر است غایتاً صورت او بگربه مسکینی مشابعت تمام دارد احمد بیگ خان را به تذب و تادیب افغانان بنگش تعیین نموده بعبدالرزاق معمولی که در اٹک بود حکم شد که دولک روپیه بتحویلکاری موهنداس پسر راجه بکرماجیت همراه سازد که بکمیان اشکر مذکور تقسیم نماید و هزار بر قنداز

فیز به قهرایی این لشکر مقرز گشت. شیخ عبدالرحمن ولد شیخ ابوالفضل به متصبیب دوهزاری ذات و هزار و پانصد سوار سرفراز گشته بخطاب افضل خاننی ممتاز گردید پانزده هزار رپیله بعربخان مرحمت شد و بیست هزار رپیله دیگر بجهت مرحمت قلعه پیش بلاغ تحویل او مقرز گشت سرکار خانپور را. بجایگزین دلاور خان افغان مرحمت نمودم پنج شنبه هیزدهم از پل مستان تا باغ شهر آرا که محل نزول ریاات جلال بود دوروبه رپیله و نصف و ربع آن بر فقرا و محتاجان افشاند بباغ مذکور داخل شدم بسیار بصفا و بطراوت بنظر در آمد چون روز پنجشنبه بود به مقریان و نزدیکان صحبت شراب داشتم بجهت گرمی هنگامه از جوئی که در میان وسطه این باغ جاری است و تخمیداً چهار گز عرض آن بوده باشد بهمسالان و هم سنان فرمودم که آریس جوی بچند اکثر نتوانستند جست و در کنار جوی و میان جوی افتادند من هم اگرچه جست اما بان چستی که در سن سی سالگی در خدمت والد بزرگوار خود جست بودم درین ایام که عمر من به چهل سالگی رسیده بان قدرت و چالاکي نتوانستم جست در همین روز هفت باغ که از باغات مقرر کابل است پیاده سیر نمودم تا حال بخاطر نمی رسد که اینقدر راه پیاده رفقه باشم اول باغ شهر آرا سیر کرده بعد از آن بباغ مهتاب و باغی که مادر کلان پدر من بگه بیگم تعمیر کرده رسیدم و از آنجا باورنه و باغی که مریم مکانی که مادر کلان حقیقی من باشند ساخته گذر کردم و باغ صورت خانه یک چنار کلان دارد که مثل آن چنار در دیگر باغات کابل نیست و چهار باغ را که بزرگترین باغات بلده مذکور است دیده بجا و مقام مقرر مراجعت نمودم شاه آلو نور درخت طور نمودی دارد هر دانه چنان از آن بنظر در می آید که گویا قطعه یاقوت مدور است که بر شاخه های درخت معلق داشته اند بنای باغ شهر آرا را شهر بانو بیگم دختر میرزا ابو سعید که عمه حقیقی حضرت فردوس مکانی است بنا نهاده اند و مرتبه بمرتبه بر آن اضافها شده در شهر کابل بدان لطافت و خوبی باغی نیست اقسام میوه ها و انگورها دارد و طراوت آن بدرجه ایست که بکفش پای بر صحن آن نهادن از طبع راست و سابقه درست دور است * در حوالی این باغ زمین لایق بنظر در آمد از مالکان آن زمین را خریداری نموده فرمودم آبی که از طرف گذر گاه می آید در وسطه این زمین گرفته باغی ترتیب دهند که بان خوبی و لطافت در معموره عالم نبوده باشد و نام آن جهان ارا نهادم تا در کابل بودم بعضی اوقات بمقریان و نزدیکان و گاه باهل محل در باغ شهر آرا صحبت میداشتم و شبها بعاما و طلبه کابل میفرمودم که مجلس طبخ یغرا و بغرا اندازه ترتیب داده برقص از عیش و قیام و اقدام مینمودند بهر کدام از جماعت یغرائیان خلعتها داده هزار رپیله مرحمت نمودم که در میان خود ها قسمت نمایند و به دوازده کس از متعدها درگاه فرمودم که یک هزار رپیله در هر روز پنجشنبه تا در شهر کابل باشم بفقرا و مساکین و ارباب احتیاج برسانند * و حکم فرمودم که در میان دو چناری که بر کنار جوی وسطه باغ واقع است که یکی را فرخ بخش و دیگری را سایه بخش نام کرده ام بر پارچه سنگ سفید که طول آن

یک گز و عرض آن سه ربع گز بوده باشد نصب کردند و نام مرابا صاحبقرانی ترتیب یافته در آنجا نقش کردند و بطرف دیگر نگاشته شد که زکات و اخراجات کابل را بالتام بخشیدم هرکس از اولاد و اعقاب ما بخلاف اینعمل نماید بغضب و سخط الهی گرفتار آید تا زمان جلوس این اخراجات معمول و مستمر بود هر سال مبلغی کفی بدین علت از بندهای خدا میگرفتند رفع این بدعت در زمان سلطنت من شد درین امدن بکابل تخفیف و رفاهیت تمام در احوال رعایا و مردم آنجا واقع شد و نیکان و رئیسان غزنین و نواحی آن بخلعتها و نوازشها سرفراز گشتند و مطالب و مقاصدی که داشتند با حسن و جود فیصل پذیرفت از عجایب اتفاقات آنکه روز پنجشنبه هیزدهم صفر که بشهر کابل داخل شدم مطابق تاریخ هجری است فرمودم که بران سنگ نقش کردند و قریب به تختی که در دامن کوه جنوب رویه کابل واقع است مشهور به تخت شاه صفه از سنگ برآورده اند که حضرت فردوس مکانی بر آنجا نشسته شراب نوش جان فرموده اند یک حوض مدور بربک گوشه این سنگ کذده اند که قریب بدو من هندوستان شراب میگرفته باشد و نام مبارک خود را با تاریخ بردیوار صفه مذکور که متصل بکوه است باین عبادت نقش نموده اند که تختگاه بادشاه عالم پناه ظهیرالدین محمد بابر ابن عمر شیخ گورگان خلخال ملکه فی سنه ۹۱۴ من هم فرمودم که تختی دیگر در برابر این صفه تراشیده حوضچه بهمان دستور بر کنار آن کزدند و نام مرا بانام صاحبقرانی بر آنجا نقش کردند هر روزی که من بران تخت نشستم هر دو حوضچه را فرمودم که از شراب پر سازند و به بنده ها که در آنجا حاضر بودند دادند شاعری از شعرا غزنین در آمدن من بکابل این تاریخ یافته بود

✽ بادشاه بلاد هفت اقلیم ✽

او را بخلعت و انعام نوازش نموده فرمودم که بردیوار متصل بر تخت مذکور این تاریخ را ثبت نمایند پنجاه هزار روپیه به پرویز مرحمت شد وزیرالملک را میر بخشی ساختم بقلیچ خان فرمان صادر شد که یک لک و هفتاد هزار روپیه از خزانه لاهور بمدد خرج لشکر قندهار روانه نماید سیر خدایان کابل و بی بی ماه رو نموده بحکام آنجا فرمودم که بجای درختانی که حسن بیگ روسیاه بریده بود نهالها نشانند و او لک لورت چالاک را نیز سیر کرده عجب جاس بصفتی بنظر درآمد رئیس چکری یک رنگی به تیر زده آورد تا این وقت رنگ را ندیده بودم به بزکوهی می نماید تفاوت بز همین بر شاخ است شاخ رنگ خمدار است و شاخ بز راست مار پیچ است بتقریب احوال کابل واقعت حضرت فردوس مکانی بنظر میگذشت تمام بخط مبارک ایشان بود مگر چهار جزو آن را که بخط خود نوشتم و در آخر اجزای مذکور هم عبارتے بترکی بقلم آوردن تا ظاهر شود که این چهار جزو بخط من است باوجود آنکه در هندوستان کلان شده ام در گفتن و نوشتن بترکی نیستم و در بیست و پنجم صفر با اهل محل سیر چلگاه سفید سنگ که در نهایت صفا و خرمی بود نموده شد روز جمعه بیست و ششم سعادت زیارت حضرت فردوس مکانی دریافتم

ز رو طعام و نان و حلوائے بسیار بروج گذشتگان فرمودم که به فقرا تقسیم نمودند و قیة سلطان بیگم دختر میرزا هندیال تاحال زیارت پدر خود نکرده بودند درین روز بان شرف رسیدند روز پنجمشنبه سویم ربیع الاول در خیابان فرمودم که اسپان خاصه دونده حاضر کردند شهزاده‌ها و امراها روانیدند یک اسپ کزنک عربی که عادل خان والی دکن بجهت من فرستاده بود از همه اسپان بهتر بود در همین روزها پسر میرزا سنجر هزاره و پسر میرزا ماشی که کلاں تراس و سرداران هزاره بودند آمده ملازمت کردند هزاره‌ها دهنه میرداد و اسپ و رنگ که به تیر زده بودند آورده گذرانیدند بکلانی این رنگها دیگر دیده نشده بود ده دوازده از یکبار خور کلاں بزرگ تر بود خبر رسیدن شاه بیگ خان حاکم قندهار به پرگنه شور که جاگیر اوست رسید بخاطر قرار دادم که کابل را باو عنایت کرده روانه هندوستان شوم عرضداشت راجه نرسنگدیو آمد که برادر زاده خود را که فتنه انگیزی میکند بدست در آورده بسیاری از مردم او را بقتل رسانیده است فرمودم که بقلمه گوالیار فرستد تا در انجا مقید و محبوس بوده باشد پرگنه گجرات سرکار پنجاب به شیر خان افغان مرحمت شد چین قلیچ ولد قلیچ خان را به منصب هشتصدی ذات و پانصد سوار سرفراز ساختم * دوازدهم خسرو را طلبیده فرمودم که زنجیر از پله او برای سپهر باغ شهر آرا برداشتند و مهر بدی نگداشت که او را سپهر باغ مذکور نفرمائیم قلعه آتک و نواحی آن از تغیر احمد بیگ بطفر خان مرحمت نمودم بتاج خان که بدفع افغانان بنگش تعیین یافته بود پنجاه هزار روپیه شفقت شد در چهاردهم علی خان کرورا که از ملازمان قدیم والد بزرگوارم بود و داروغگی نقار خانه باو تعلق داشت بخطاب نوبتخانی سرفراز ساخته به منصب پانصدی ذات و دویست سوار ممتاز گردانیدم مهاسنگه پسر زاده راجه مانسنگه را هم بجهت دفع متهمان بنگش تعیین نموده رام داس را اتالیق او ساختم روز جمعه هیزدهم وزن قمری سال چهارم واقع شد دو پسر از روز مذکور گذشته این مجلس منعقد گشت ده هزار روپیه از جمله زر وزن بده کس از بندهای معتمد خود دادم که به مستحقان و ارباب احتیاج قسمت نمایند درین روز عرضداشت سردار خان حاکم قندهار از راه هزاره و غزنین رسید به دوازده روز به مضمون اینکه ایلیچی شاه عباس که روانه درگاه است داخل هزاره شد شاه بمردم خود نوشته است که کدام واقعه طلب فتنه جو بے حکم بر سر قندهار رسیده است مگر نمیداند که نسبت ما به سلسله علی حضرت صاحبقرانی بالتخصیص بحضرت جنت آشیانی و اولاد و امجاد ایشان در چه مرتبه است اگر احياناً آن ملک را در تصرف آورده باشند بکسان و ملازمان برادر جهانگیر بادشاه سپرده بجا و مقام مراجعت نمایند بخاطر قرار گرفت که بشاه بیگخار بفرومائیم که راه غزنین را بروشی ضبط نماید که مترددی قندهار بفرامت بکابل تواند آمد قاضی نورالدین را در همین روزها بمنصب صدارت سوکار مالوه و آجین تعیین نمود پسر میرزا شادمان هزاره و پسر زاده قراچه خان که از راه راسه متبرعه حضرت جنت آشیانی بودند آمده ملازمت نمود قراچه خان زنی از مردم هزاره خواسته بود این په

ازو متولد شده است روز شنبه نوزدهم رانا شنکر ولد رانا اودپسنگه را به منصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار ممتاز ساختم برای منوهر منصب هزار و ششصد سوار حکم شد فغانان شنواری قوچی آوردند که هر دو شاخ او یکی شده بود بشاخ آهوس رنگ شباهت داشت همین افغانان بربار خورس کشته آوردند که مثل او ندیده بودم بلکه تحویل هم نکرده ام به سواران فرمودم که شبیه او بکشند چهارمین بوزن هندوستان بود درازی شاخ او یک و نیم گریز در آمد روز یکشنبه بیست و هفتم شجاعت خان را به منصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار امتیاز بخشیدم و حویلی گوالیار بجایگز اعتبار خان مرحمت شد قاضی عزت الله را بابرار از خدمت بنگش تعیین فرمودم اخواهی همین روز عرض داشت اسلام خان از آگره با خط جهانگیر قلیخان که ز بهار باو نوشته بود رسید مضمون اینکه بتاريخ سوم صفر بعد از یک پسر قطب الدین خان را در بردوان از ولایت بدگاله علیقلی اسناجلو زخم زد و بعد از دوپهر شب در گذشت * تفصیل این مجمل آنکه علیقلی مذکور که سفره چی شاه اسمعیل والی ایران بود بعد از فوت او بنابر شرارت و فتنه انگیزی که در طبیعت داشت بگریخته به قندهار آمد و در ملتان خانخانان را که بر سر ولایت تلمبه تعیین شده بود ملاقات نموده بهمراهی او روانه ولایت مذکور شد خانخانان غایبانه او را داخل بندهای عرش آشیانی ساخت و دران سفر خدمات بتقدیم رسانیده به منصب فراخور حالت خود سرفراز گردید و مدتی در خدمت والد بزرگوارم بود در ایامیکه بدولت متوجه ولایت دکن شدند و مرا بر سر رانا تعیین فرمودند آمده نوکر من شد او را بخطاب شیرانگنی سرفراز ساختم چون از اله آباد بخدمت والد بزرگوار آمده بنابرنا التفاتی که نسبت من بظهور رسید اکثر ملازم و مردم من متفرق شدند او هم درین وقت از خدمت من جدائی اختیار نمود بعد از جلوس از روی مروت تقصیرات او را در نظر نیارده در صوبه بدگاله حکم جاگیر کردم و از انجا اخبار رسید که امثال این فتنه جوین را درین ولایت گذاشتن لایق نیست بقطب الدین خان حکم رفت که او را بدر گاه بفرستد و اگر خیال فاسد باطل کند به سزا رساند خان منشار الیه او را بواجبی میشناخت با مردمی که حاضر بودند بمجرد رسیدن حکم ببردوان که جاگیر او بود ابلاغ نمود و او چون از رسیدن قطب الدین خان خبردار می شود تنها با دو جلودار باستقبال متوجه میگردد بعد از رسیدن و در آمدن بمیان فوج خان مشارالیه مردم او را فریاد میکنند او چون فی الجمله ازین روش قطب الدین خان بد مظنه شده بود از روستا فریب میگوید که این چه روش تو برگشت خان مذکور مردم خود را منع کرده تنها باو همراه میشود که مضمون حکم را خاطر نشان سازد درینوقت فرصت جسته فی الفور شمشیر کشیده دو سه زخم کاری باو میرساند چون انبه خان کشمیری که از حاکم زاد هله کشمیر بخان مشارالیه نسبت و جهت تمام داشته از روی حلال نمکی و مردانگی خود را رسانیده زخم کاری بر سر علیقلی می زند و آن متفلس شمشیر سیخکی بانبه خان زده زخمش کاری می افتد چون قطب الدین خان را باینحالت

دیدند مردم هجوم آورده آورا پیاره ساختند و بجهنم فرستادند امید که همیشه در جهنم بجای آن بدبخت روسیاه بماند باشد انبه خان همانجا شهادت یافت و قطب‌الدینخان کوکله بعد از چهار پهل در منزل خود بمرحمت ایزدی پیوست ازین خبر ناخوش چه نویسم که چه مقدار متالم و از رده گشتم قطب‌الدینخان کوکله بمنزل فرزند عزیز و برادر مهربان و یار یکجبهت من بود تقدیرات الهی را چه توان کرد رضا به قضا داده صبر را پیش نهاد همت خود ساختم بعد از رحلت حضرت عرش اشیانی و شفقار شدن آن حضرت مثل دو قضیه که فوت مادر قطب‌الدینخان کوکله و شهادت یافتن او بوده باشد بر من نگذشته است * روز جمعه ششم ربیع‌الآخر بمنزل خرم که در آورده باغ ساخته بود و الحق عمارت‌بست خوش و بس موزون رفتم اگر چه سنت پدرم این بود که در هر سال دو مرتبه مطابق سال شمسی و سال قمری خود را وزن میفرمودند و شاهزادگان را در همین سال شمسی بوزن در می‌آوردند غایتاً درین سال که ابتداء شانزدهم قمری بود از سن فرزند خرم جوتگیان و منجمان بعرض رسانیدند که فی‌الجمله گرانی طالع در سال مذکور واقع است و مزاجش نیز از حد اعتدال منحرف گشته بود فرمودم که او را بطلا و نقره و سایر فلزات بدستور معهوده وزن نمودند و بفقرا و ارباب احتیاج زر مذکور تقسیم نمودند تمام انروز بمنزل بابا خرم بخور می و خوشحالی گذشت و اکثر پیشکش‌های او پسندیده افتاد * چون خوبیه‌های کابل را دریافته اکثر میوه‌هایش خورده شده بود بذایر بعضی مصلحتها و دوری از پای تخت روز یکشنبه چهارم ماه جمادی‌الاول حکم کردم که پیشخانه بجانب هندوستان بیرون برند بعد از چند روز از شهر بمانده جلگه سفید سنگ محل زیات جلال گشت اگر چه هنوز انگور بکمال نرسیده بود اما پیش ازین مکرر انگور خوب کابل خورده شده بود اقسام انگور خوب میشود خصوص صاحبی و کشمی شاه‌الوهم میوه خوش خوار خوش چاشنی است نسبت بدیگر میوه‌ها بیشتر میتوان خورد من در یک روز تامد و پنجاه دانه از آن خورده‌ام مراد از شاه‌الو کیلاس است که در اکثر جاهای ولایت میشود چون کیلاس بکیلاس که از نامهای چلباسه است مشتبه می‌شد حضرت والد بزرگوارم آنرا شاه‌آلو نام کردند زر آلو پیوندی خوب میشود و فراوان است غایتاً در باغ شهر آرا درختیست که آنرا میرزا محمد حکیم عموی من نشانده بود و بمیرزائی مشهور است زر آلو ای درخت نسبتی بدیگر زر آلوها ندارد شفق‌الو هم بغایت نفیس و بالیده میشود از استالف شفق‌الو آورده بودند در حضور خود وزن نمودم برابر بخت و پنجریده که شصت و هشت مثقال معمول است بوزن درآمده با وجود لطافت میوه‌های کابل هیچکدام در ذایقه من لذت انبه ندارند پرگنه مهابن در جاگیه مهابتخان مرحمت شد عبدالرحیم بخشی اجدیان بمنصب هفتضدی ذات و در بخت سوار سرفراز گردید مبارکخان سروالی بفروجداری سرکار حصار تعین یافت فرمودم که میرزا فریدون برلاس را در صوبه اله‌آباد جاگیر نمایند در چهاردهم ماه مذکور از آنخان برادر امینخان را بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار سرفراز ساخته خلعت‌خامه و اسب

عنایت نموده خلافت بخشداری صوبه پلته و حاجی پور را باو مرحمت کردم و چون قوریگی من بود بدست او شمشیر مرصع بجهت فرزند اسلام خان صاحب صوبه ولایت مذکور فرستادم و در وقتیکه میرفتیم در حوالی عالی مسجد و غریب خانه عنکبوت کلان را که در جثه برابر بخرنجنگ بود دیدم که گلوے مار را بدرازی یک نیم گز خفه کرده او را نیم جان ساخته است بجهت تماشا ساعتی توقف نمودم بعد از لمحہ جان داد در کابل بمن رسید که در زمان سلطان محمود غزنوی بحوالی ضحاک و بامیان شخصی خواجه یاقوت نام وفات یافته در غاری مدفون است و جسد او تاحال از یکدیگر نپاشیده بسیار غریب نمود یکی از واقعه نویسان معتمد خود را با جراحی فرستادم که بغار مذکور رفته احوال را چنانچه باشد ملاحظه کرده خبر مشخص بیاورند آمده بعرض رسانید که نصف بدن او که بزمین متصل است اکثر از یکدیگر فرو ریخته و نصفی دیگر که بزمین فرسیده بحال خود است ناخن دست و پا موے سر فرو ریخته موے ریش و بروت تا یک طرف بینی فرو ریخته از تاریکی که بر در آن غار نقش کرده اند چذیں ظاهر میشوند که وفات او پیشتر از زمان سلطان محمود بوده است کسی این سخن را بواقعی نمیداند روز پنجشنبه بنزد هم ارسلان بی حاکم قلعه کاهمرو که از نوکران میانہ والی محمد خان والی توران بوده آمده ملازمت کرد همیشه شنیده می شد که میرزا حسین پسر شاهرخ میرزا را اوزبکان کشته اند دریں آیام شخصی آمده عرضداشتی بنام او گذرانید و لعل پیازی رنگ که بصد روپیه می آرزید برسم پیشکش آورده بود اراده و استدعا آنکه فوج بکمک او تعیین گردد تا بدخشان را از دست اوزبکان برآورد کمر خنجر مرصع بجهت او فرستاده شد فرمان صادر گشت که چون رایات جلال در بخدود نزل دارد اگر فی الواقع میرزا حسین پسر میرزا شاهرخ توتی اولی آنکه بخدمت شتابی تا مملکات و مدعیات ترا برآورده روانه بدخشان سازیم دو لک روپیه بجهت خرچ لشکر که به همراهی مهاسنگه و رامداس که بر سر متمردان بدگش تعیین یافته بودند فرستاده شد * روز پنجشنبه بیست و دویم بدلا حصار رفته تماشاے عمارت انجا نمودم جائیکه قابل نشیمن من باشد نبود فرمودم که این عمارات را ویران کنند و محل و دیوان خانه بادشاهانه ترتیب دهند در همین روز از استالف شفقالدوے آوردند برابر سربہ بکلانی که تاحال باین کلانی شفقالدوے دیده نشده بود فرمودم که بوزن در آورند بقدر شصت و سه روپیه اکبری که شصت توله بوده باشد برآمد چون دو نصف کردم دانه او نیز دو نصف شد و مغز آن شربس بود در کابل ازین بهتر میوه از اقسام میوه هائے سردرختی خورده نشد * در بیست و پنجم از مالوے خبر رسید که میرزا شاهرخ عالم فانی را وداع نمود الله تعالی او را غریق رحمت بخود گرداند از آن روزیکه بخدمت والد بزرگوارم آمد تا وقت رحلت از امری بفعیل نیامد که باعث غبار خاطر اشرف گردد همیشه مخلصانه خدمت میکرد مرزائے مذکور بحسب ظاهر چهار پسر داشت حسن و حسین که از یک شکم برآمده بودند حسین از یرهانپور گریخته از راه دریا بعراق رفت و از انجا به بدخشان میگیرند که هنوز هست

آنچه بهاره از سخنان او و کس فرستادن او نوشته شد اما هیچکس بتحقیق نمیداند که همان میرزا حسین است یا بدخشیان بدستور دیگر میوزاییان جعلی این را نیز گمخته میرزا حسین نام نهاده اند از زمانی که میرزا شاهرخ از بدخشان آمده سعادت رمت پدرم دریافت تاحال که قریب بیست و پنج سال بوده باشد بچند وقت خشیان بنابر جفا و ازاری که از اوزبکان دارند بدخشی پسرے را که فی الجمله چهره مودی داشته باشد و آثار نجابتی درو ظاهر به پسرئی میرزا شاهرخ و نژاد میرزا سلیمان رت داده جمعی کثیر از اوبیاقات متفرقه و کوهستانیان بدخشان که آنها را غرچه منی بند بر سر او جمع میشوند و با اوزبکان محاصره و مغازه و مسجد له نموده بعضی از بات بدخشان را از تصرف آنها برمی آورند و اوزبکان هجوم آورده آن میوزایی جعل را ست درمی آورند و سرا را بر سر نیزه نهاده در تمام ملک بدخشان میگردانند و باز خشیان فتنه انگیز تا پگاه کرده میرزای دیگر بهمرسانیده اند تاحال چندے میوزاییان نته شده باشند بخاطر میزد که تا از بدخشیان اثر و خبر خواهد بود این هدگامه را رم خواهند داشت پسر سیوم میرزا میرزا سلطان است که صورتاً و سیرتاً از جمیع اولاد یوزا امتیاز تمام دارد من او را از والد بزرگوار خود التماس نموده در خدمت خود ناهداشتم و به تربیت احوال او پرداخته او را از جمله فرزندان میدانم در جمیع اوضاع اطوار هیچ نسبتی به برادران خود ندارد بعد از جلوس او را بمنصب دو هزاره ذات هزار سوار سرفراز ساختم و بصوبه مالوه که جله پدر او بود فرستادم پسر چهارم بدیع الزمان ست که او را همیشه در خدمت خود میداشت بمنصب هزاره ذات و پانصد سوار سرفرازی یافت تا بکابل آمده بودم شکار قمرغه واقع نشده بود چون ساعت توجه هندوستان نزدیک شد و شوق شکار آهوه سرخه بر طبیعت غالب بود فرمودم که کوه رون را که از کابل هفت کوه بوده باشد به تعجیل قبل نمایند روز سه شنبه چهارم جمادی الاول بشکار متوجه شدیم قریب صد آهو بقمرغه در آمده بود نصف آن شکار نده باشد بغایت شکار گومی دست بهم داد پنجزار روپیه به انعام رعایا که در شکار قمرغه حاضر گشته بودند مرحمت نمودم در همین روز بر منصب شیخ عبدالرحمن پسر شیخ ابوالفضل بانصد سوار اضافه حکم شد که دو هزاره ذات و سوار بوده باشد * روز پنجشنبه ششم به تختگاه حضرت فردوس مکانی رفتم چون فردای آن از کابل برمی آمدم امروز را چون عرفة عید دانسته دران سرزمین فرمودم که مجلس شراب ترتیب دهند و آن حوضچه را که در سنگ کنده بودند پر از شراب سازند به مجموع مقربان و بندهای که در مجلس حاضر بودند بیالها داده شد بان خوشحالی و شگفتگی کم روزه شده باشد * روز جمعه هفتم بعد از گذشتن یکپهر بمبارکی و خورمی از شهر برآمده جلکه سفید سنگ محل نزول گشت از باغ شهر آرا تا جلکه مذکور هر دو دست را از قسم زدود و چون که نصف و ربع روپیه بوده باشد برفقا و مساکین پاشیدم درین روز و قتیکه به نیمت برآمدن از کابل برفیل سوار میشدم خبر صحت امیرالامرا و شاه بیگ خان رسید خبر تند رستی این دو بنده

همده را برخورد بقال مبارکت دانستیم روز سه شنبه یازدهم از جایکه سفید سنگ نیک
 کروه کوچ نموده بگرامی منزل شد تا ش بیگ خانرا در کابل گذاشتیم که تا آمدن شاه بیگجان
 بواجبی از شهر و نواجی خبردار باشند روز سه شنبه هیزدهم از منزل نچاک دو نیم
 کروه براه دوابه طی نموده بر چشمه که برکنار آن چهار چنار است نزول واقع شد هیچ
 کس تاغایت در عدد ترتیب این سر منزل نشده از حالت و قابلیت آن غافل افتاده
 اند بسیار به کیفیت جائیست و قابل انست که درو عمارت و جائی بسازند در همین
 منزل شکار قمرغه دیگر واقع شد تخمیناً یکصد و دوازده آهو و غیره شکار شده باشد بیست
 و چهار آهوه رنگ و پنجاه آهوه سرخه و شانزده بزکوهی تا حال من آهوه رنگ
 را ندیده بودم الحق که عجب جانور خوش شکلمست اگرچه آهوه سیاه هندوستان
 بسیار خوش بستم بنظر درمی آید غایتاً این آهوه را بستم و ترکیب و نموده
 دیگر است فردم که قوچ و رنگی را وزن کردند قوچ یکمن و سی و سه سیر بر آمد و رنگ
 دو من و ده سیر رنگی بای کلانی چنان میدوید که ده دوازده سنگ دونده تیز تک بعد
 از آنکه مانده شده بودند او را بصد هزار محضت گرفتند از گوشت گوسفند و بز بری
 گذشته گوشتی بلذت آهوه رنگ نمی باشد در همین موضع شکار کلدک نیز شد * اگر
 چه از خسرو مکرر اعمال ناشایسته بر قوچ آمد و قابل هزار گونه عقوبت بود مهر پداری
 نگذاشت که نصیب جان او نمایم با آنکه در قانون سلطنت و طبقه جهانداری مراعات
 این امور نا پسندیده است چشم از تقصیرات او پوشیده او را در نهایت رفاهیت و
 اسودگی نگاه میداشتند ظاهر شد که او کسان نزد بعضی اربابش فاعاقبت اندیش می
 فرستاد و انها را بفساد و قصد من ترغیب نموده بوعده ها امیدوار میساخته است
 جمعی از تیره روزگاران کوتاه فکر بیکدیگر اتفاق نموده میخواستند که در شکار هاس که در
 کابل و اطراف آن واقع میشد قصد من نمایند از آنجا که کرم و حفظ الله تعالی حافظ و پاسبان
 این طایفه علیه است ترفیق این معنی نمی یابند روزی که سرخاب محل نزول گردید
 یک از ان جماعت سرباز زده خود را به خواجه ویسی دیوان فرزند خرم میرساند و میگوید
 که قریب به پانصد کس با فساد خسرو با فتح الله پسر حکیم ابو الفتح و نورالدین پسر
 غیاث الدین علی آصفخان و شریف پسر اعتماد الدوله متفق شده فرصت طلب و قابو
 جوئے اند که قصد دشمنان و بد خواهان بادشاه نمایند خواجه ویسی این سخن را بخرم
 میرساند و او بی طاقت شده این معنی را در ساعت بمن گفت من خرم را دعای برخورداری
 نموده در صدان شدم که مجموع آن کوتاه اندیشاں را بدست در آورده بعقوبت های گوناگون
 میاست نمایم باز بخاطر رسید که چون بر سر سفر واقع گردنت و گیر انها باعث شورش
 و برهم خوردگی اردو خواهد شد همان سزدار فتنها و فساد را فرمودم که گرفتند و فتح الله
 را مقید و محبوس به معتمدان سپرده ان دو بی سعادت دیگر را با سه چهاره که عده
 ان سیاه رویان بودند بیاسا رسانیدند قاسم علی که از ملازمان خضر عرش اشیانی بود
 بعد از جلوس او را بخطاب دیانت خانی سرفراز گردانیدم دایم فتح الله را انا در تلخواه

باز می نمود و در باب او سخنان مذکور میساخت روزی به فتح الله گفت که محلیکه خسرو گریخته بود و حضرت او را تعاقب می نمودند بمن گفتی که پنجاب را به خسرو میداد و این مبحث را کوتاه کرد فتح الله مبنکر شد از طرفین رجوع بسوگند نموده مباحله کردند ازین گفتگو ده پانزده روز نگذشته بود که آن بے سعادت منافق گرفتار گردید و شامت سوگند دروغ کار خود ساخت * روز شنبه بیست و دوم جمادی الاول خبر فوت حکیم جلال الدین مظفر اردستانی که از خانواده حکمت و طبابت بود رسید مدعی این معنی بود که نسبت من بجالینوس میرسد بهر تقدیر معالج بے نظیر بود تجربه او بر علم او زیادتى داشت چون بغایت خوش قیافه و خوش ترکیب بود در آیام ساده روئیا به مجلس شاه طهماسب میرسد شاه این مصرع را برو میخواند

* خوش طبیبى است بیاتا همه بیمار شوم *

حکیم یار علی که معاصر او بود در فضیلت برو زیادتى داشت غایتاً در علاج و یمس قدم و صلاح و پاکیزگی اطوار و اخلاق حکیم مذکور زیاده است دیگر اطباله زمان نسبتی باو نداشتند و راه طبابت بسیار خوبیها با او بود اخلاص خاصی بمن داشت در لاهور خانه ساخت در غایت لطافت و صفا مکرر التماس نمود که او را سرفراز سازم چون خاطر او بغایت عزیز بود قبول این معنی نمودم حکیم مذکور قطع نظر از نسبت مصاحبت و طبابت در سرانجام مهمات و معاملات دنیا نیز دسته داشت چنانچه در اله آباد مدتی دیوان سرکار خود کردم بنابر کثرت دیانت در معاملات مهمات بسیار سخت گیر بود و ازین رهگذر مردم از سلوک او آزرده بودند قریب بهست سال قرحه شش داشت و بحکمت یکطوری خود را نگاه میداشت در اثنای سخن کردن اکثر اوقات او را سرفه دست میداد که رخساره و چشمهای او سرخ می شدند و رفته رفته رنگ او بکبودی منجر میگشت مکرر باو گفتم تو طبیب دانائی چرا علاج کوفت خود نمیکنی بغرض رسانید که قرحه شش ازان بابت نیست که علاج ان توان کرد در اثنای این کوفت یکی از خدمتگاران نزدیک او در میان ادویه که همه روزه بخوردن آن معتاد بود زهر داخل نموده بحکیم می خوراند چون این معنی ظاهر میگردد در صدد علاج آن میشود در خون کم ناکردن بسیار مبالغه داشت هر چند ضروری بود بحسب اتفاق شبی بصحبت خانه میرود و سرفه بر او غلبه نمود و آن ریش و جراحت شش او میکشاید چندان خون از دهن و دماغ او روان میشود که بیهوش گشته می افتد و آواز مهیب ازو ظاهر میگردد آفتابچی خبردار شده به صحبت خانه درمی آید و او را در خون آغشته دیده فریاد میکند که حکیم را کشته اند بعد از ملاحظه ظاهر میگردد که در بدن او آثار زخم ظاهر نیست و همان قرحه شش است که منفجر شده قلیح خاں را که حاکم لاهور بود خبردار می سازند و این معامله را تحقیق نموده او را بخاک میسپارند فرزند قابلی ازو نماند * در بیست و چهارم میان باغ وفا و نیمه شکار واقع شده و قریب چهل آهو سرخه کشته شده باشد یوزی درین شکارگاه بدست افتاد زمینداران انجا یغمائی و انغان

شاهی آمده گفتند که درین صد و بیست سال نه یاد داریم و نه از پدران خود شنیده ایم که درین سرزمین یوز دیده باشند * دوم جمادی الآخر در باغ وفا منزل شد و مجلس وزن شمس‌ی منعقد گشت در همین روز ارسال بی نام اوزبکی که از سرداران و امرای عبدالمومن خان بود و درینولا حکومت قلعه کامرو بار تعلق داشت قلعه را بر تافته سعادت ملاذمت دریافت چون از روستا صدق و اخلاص آمده بود او را بخلعت خاصه سرفراز گردانیدم اوزبک ساده پرکاریست قابلیت تربیت و رعایت دارد چهارم ماه حکم شد که عزت خان حاکم جلال آباد شکار گاه دشت اورنه را قمرغه نماید قریب بسه صد جانور شکار کرده شد سی و پنج قوچ و قوشقی بیست و پنج دار علی نود و یو علی پنجاه و پنج سفیده نود و پنج چون میان روز بود که بشکارگاه رسیدم و هوا فی الجمله گرمی داشت سگان تازی خوب خوب ضایع شدند وقت دو اندیدن سگ صبح یا آخر روز است * روز شنبه دوازدهم در سراسر اکوره نزول شد درین منزل شاه بیگ خان با جمعیت خوب آمده ملاذمت نمود از تربیت یافته‌های پدر بزرگوار من حضرت عرش آشیانی است بذات خود بسیار مردانه و صاحب تردد است چنانچه مکرر در زمان دولت پدرم شمشیرهای نمایان زده و در ایام جهانداري من قلعه قندهار را در برابر افواج دارای ایران خوب نگاه داشت و تا یک سال قبل بود تا آنکه افواج قاهره بکمک او رسیدند سلوکش با سپاهی امرایانه از روستا قدرت نیست بمحض همین که در جنگها با او موافقتها نموده اند تا بمانند باز بسیاری از نوکران میکشد و این معنی او را در نظر سبک میدارد مکرر ازین سلوک او را منع نموده ام چون جبلی او شده بود فایده بر او مترتب نگشت * روز دوشنبه چهاردهم هاشم خان را که از خاندان این دولت است بمنصب سه هزاره ذات و دوهزار سوار سرفراز ساختند صاحب صوبه ولایت اودیسه ساختم در همین روز خبر رسید که بدیع الزمان پسر میرزا شاهرخ که در ولایت مالوه بود از روستا نادانی و خوردسالی بافساد جمعی از فتنه جوین روانه میشود که خود را بولایت رانا رسانیده او را به بینه عبدالله خان حاکم انجا ازین معنی آگاهی یافته تعاقب او مینماید و در اثنای راه او را گرفته بدیخت چندی را که درین امر باو متفق بوده اند بقتل میرساند حکم شد که اهتمام خان از آگوه روانه گشته میرزا را بدرگاه آورد و در بیست و پنجم ماه مذکور خبر رسید که امام قلی خان برادرزاده ولی خان حاکم ماورالنهر میرزا حسن نامی را که به پسری میرزا شاهرخ شهرت یافته بود میکشد محمداً کشتن فرزندان میرزا شاهرخ از عالم کشتن دیو شده است چنانچه میگویند که از هر قطر خون او دیو دیگر پیدا میشود و در مقام دهکده شیرخان افغان که در وقت رفتن او در پشاور بجهت محافظت کوتل خیبر گذاشته بودیم آمده ملاذمت کرد در حفظ هراست راه تقصیر نکرده بوده است ظفرخان ولد زینخان کوکه بکوچانیدن افغانان ذلک را که و جماعت گهتران که در حوالی آنک و بیاس و ان نواحی مصدر انواع قباایم بودند مامور گشته بود بعد از انصرام انخدمت و برآوردن ان مفسدان که قریب بصد هزار خا:

بودند و روان ساختن آنها بجانب لاهور در همین منزل بسعادت ملائمت سرفراز گردید و ظاهر شد که انجمن را چنانچه باید بتقدیم رسانیده بوده است چون ماه رجب که مطابق آن آبان ماه الهی بوده در رسید و معلوم شد که از میاهای مقرر وزن قمری والد بزرگوار مذمت مقرر ساختم که قیمت مجموع اجناس را که در سال شمسی و قمری خود را بدان وزن میفرمودند حساب نمایند و آنچه شود آن مبلغ را بشهرهای کلان قلمرو فرستاده بجهت ترویج روح مطهر منور انحضرت باریاب احتیاج و فقر تقسیم نمایند مجموع یک لک روپیه شد که سه هزار تومان ولایت عراق است و سه لک حالی بحساب اهل ماورالنهر بوده باشد انبلیغ را مردم معتبر در دوازده شهر عمده مثل آگره و دهلی و لاهور و گجرات و غیره قسمت نمودند * روز پنجشنبه سیوم ماه رجب فرزند صلابتخان را که کم از فرزندان حقیقی نیست بخطاب خانجانی امتیاز بخشیدم و فرمودم که او را در فرامین و احکام خانجها مینوشته باشند و خلعت خاصه و شمشیر مرصع نیز عنایت شد و شاه بیگ خان را بخاندوران مخاطب ساخته کمر خنجر مرصع و فیل مست و اسب خاصه مرحمت نمودم و تمام سرکار کابل و تیره و بنگش و ولایت سواد بجز و دفع رفع افغانان انحدون و جاگیر و فوجاری او مقرر شد و از بابا حسن ابدال مرخص گشت و امداس کچهوازه را نیز فرمودم که درین ولایات جاگیر نموده داخل کمیان این صوبه بسازند منصب کشنچند ولد مونه راجه را هزار یدات و پانصد سوار ساختم فرمانی بمرتضی خان حاکم گجرات در قلم امد که چون از صلاح و فضیلت و پرهیزگاری پسر میل وجهیه الدین بمن رسیده است مبلغی از جانب ما باو گذرانیده از اسماع الهی اسمی چند که مجرب بوده باشد نویسانیده بفرستند اگر توفیق ایزدی رفیق شود بدان مداومت نمایم قبل ازین ظفرخان را به بابا حسن ابدال بجمع آوردن شکار رخصت کرده بودم شاخ بندگی کرده بود بیست و هفت آهوه سرخه و شصت و هشت آهوه سفید در شاخ بند در آمده بود بیست و نه آهوه را من خود به تیر زدم و پرویز و خرم هم چندی را به تیر انداختند دیگر بخا صان و نزدیکان حکم شد که آنها هم تیر اندازی نمایند خانجها از همه تیر خوبتر انداخت هر آهوه که زد بر سر تیر رفت در چهاردهم ماه باز ظفرخان در راول پندی قمرغه ترتیب داده بود یک آهوه سرخه را از پله دور به تیر زدم و از رسیدن تیر و افتادن آهوه بسیار شگفته شدم سی و چهار آهوه سرخه و سی و پنج آهوه فرا قو برود که بزبان هندی او را چکاره میگویند و دو خوک شکار شده در بیست و یکم قمرغه دیگر بسعی و اهتمام هلالخان در سه کوه قلعه رهاست دست بهم داده بود پروگیان سراق عزت را درین شکار همراه کرده بودم شکار بخوبی شد بشگفتگی تمام گذشت در بیست آهوه از سرخه و سفید شکار شده بود از رهاست که کوه های آن ازین آهو دار گذشته سوا کبرچهاک و نند نه در تمام هندوستان جلای دیگر زمین نوع آهوه سرخه نیست گفتم چندی را زنده گرفته نگاه دارند که شاید چندی از آنها بجهت تخم زنده به هندوستان برسند بیست پنجم در حوالی رهاست شکار دیگر شد درین

شکار نیز همشیره هائ و اهل محل همراه بودند قریب بصد آهو سرخه شکار شد مذکور گشت که شمس خاں عموی جلال خاں که هر که درین نواحی می باشد باوجود کلاں سالی بشکار یک گونه رغبتی دارد که جوانان خورد سال را ان شوق و شغب نباشد چون طبعش را به فقر و درویشها مایل شنیدم بخانه او رفتم و طبع و طورش خوش آمد دو هزار روپیه باو و موازی همی مبلغ زر بزنان و فرزندان او داده پنج ده دیگر که محاصل کلی داشت در وجه مدد معاش او مقرر نمودم تا از روزه رفاهیت و جمعیت خاطر اوقات میگذرانیده باشد ششم ماه شعبان در مقام چنداله امیرالامرا امدۀ ملاذمت نمود از صحبت یافتن او خوشحال شدم جمیع اطباء هندو مسلمانان قرار مریون او داده بودند الله تعالی بفضل و کرم خود او را تشریف شفا ارزانی فرمود تا اسباب پرستان مشیت نا شناس را معلوم گردد که قادر پر کمال هر درد دشوار را که ظاهر بینان اسباب گزین دست ازان ها برداشته باشند بمحض لطف و مرحمت ذاتی خویش علاج و درمانی میتواند کرد * در همی روز راے رایسنکه که از امرای معتبر راجپوت است رسیده بسبب تقصیری که ازودر قضیه خسرو بوقوع امدۀ خجالت زده و شرمسار در جا و مقام خود میگشت بوسیلۀ امیرالامرا سعادت ملاذمت دریافت و گناه او بعفو مقرون گردید در حینی که از آگره بعزم تعاقب خسرو بر امدم او را از غایت اعتماد با آگره گذاشته مقرر کردم که چون محلها طلب شود همراهی نماید بعد از طلب محل دوسه منزل امدۀ در موضع متهرا بمحض شنیدن سخنان ارا چیف از محل جدا شده بمحل و وطن خود رفت و بخاطر گذرانید که فته و شورش بیای در امدۀ به بینم که منجر بکجا خواهد شد کریم کار ساز بنده نواز ان قضیه را در عرض اندک روزی صورت داده سلک جمعیت ان مفسدان را از هم پاشانید و این حرام نمکی برگردن او ماند بجهت خاطر امیرالامرا فرمودم که همان منصبی که داشت بحال خود باشد و جاگیر او مسلم و برقرار دارد سلیمان بیگ را که از ملازمان ایام شاهزادگی بود بخطاب فدای خانی سر بلند ساختم * روز دوشنبه دوازدهم باغ دل امیز که بر کنار دریای راوی واقع است منزل شد والدۀ خود را درین باغ ملاذمت نمودم میزرا غازی که در سرداری لشکر قندهار مصدر خدمات پسندیده گشته بود ملاذمت نمود عنایت بسیار باو فرمودیم * روز سه شنبه سیزدهم بمبارکی داخل لاهور شدم روز دیگرش میر خلیل الله ولد غیاث الدین محمد میر میران که از اولاد شاه نعمت الله ولی بود ملاذمت نمود و در دولت شاه طهماسب در تمام قلمرو او به بزرگی این سلسله سلسله نبود چنانچه خواهر شاه جانش بیگم نام در خانه میر نعمت الله پدر میر میران بود و دختره که از ایشان بهمرسیده شاه به پسر رشید خود اسمعیل میزرا خواستگاری نمود و پسران میر میران را داماد ساخته دختر خود را به پسر کلان او که هم نام پدر کلان خود بود داده دختر اسمعیل میزرا که از خواهرزاده شاه بهم رسیده بود به پسر دیگرش میر خلیل الله مذکور نسبت کردند بعد از فوت شاه رفته رفقه خرابیها باین سلسله راه یافت تا در عهد دولت شاه عباس یکبارگی مستاصل

گشتند و املاک و اسبانی که داشتند از دست آنها بیرون رفت دیگر درجا و مقام خود نتوانستند بود میرخلیل الله بملاذمت من آمد چون در راه محنتها کشیده بود و آثار اخلاص از احوال او ظاهر گشت مشمول عواطف بیدریغ گردانیده دوآزده هزار روبیه نقد باو مرحمت فرمودیم و بمنصب هزاری ذات و دویمست سوارسرفراز گردانیده حکم جاگیر کردم بدیوانیان حکم شد که منصب فرزند خرم را موافق هشت هزارذات و پنجهزار سوار اعتبار نموده جاگیر در حوالی اوجین و سرکار حصار فیروزه تنخواه دهنده روز پنچشنبه بیست و دوم حسب التماس اصف خان باهل محل بخانه او رفتم و شب در آنجا گذرانیده روز دیگر پیشکشهای خود را در نظر گذرانیده تا ده لک روبیه از جواهر و مرصع آلات و اقمشه و فیلا و اسپان سامان نموده بود چند قطعه لعل و یاقوت و چند دانه مروارید و باقی اقمشه و چند پارچه چینئی و غفوری و خطائی بمعرض قبول افتاده تکه باو بخشیدم مرتضی خان از گجرات انگشتی که از یک قطعه لعل خوش رنگ خوش قماش خوش آب رنگین و نگین خانه و حلقه انرا ترشیده بودند بوزن یک و نیم تانک و یکسرخ که یک مثقال و پانزده سرخ بوده باشد بطریق پیشکش فرستاده بود از نظر گذشت و بغایت بسند خاطر افتاد تا امروز چنین انگشتی شنیده نشده بود که بدست هیچک از سلاطین درآمده باشد یک قطعه لعل شش سرخه هم که در تانک و پانزده سرخ وزن داشت بیست و پنج هزار روبیه قیمت نمودند فرستاده بود انگشتی نیز بهمین مبلغ قیمت شد * در همین روزها فرستاده شریف مکه باعرضه داشت و پرده در خانه کعبه بملاذمت رسید اظهار اخلاص بسیار نموده بود پنج لک دام که هفت و هشت هزار روبیه بوده باشد بفرستاده مذکور مرحمت شد و مقرر نمودم که موازی یک لک روبیه بجهت شریف از تحفههای نفایس هندوستان روانه سازند * روز پنچشنبه دهم ماه میرزا غازي را بمنصب پنجهزاری ذات و سوار سرفراز ساخته بآنکه کل ولایت تهته بجایگزیر او مقرر بود پاره از صوبه ملتان نیز بجایگزیر او مقرر گشت و حکومت قندهار و محافظت انملک که سرحد هندوستان است بعهده گردانی و حسن سلوک او مقرر گردید و خلعت و شمشیر مرصع عنایت کرده رخصت دادم میرزا غازي فی الجمله کمالی داشت شعر هم خوب میگفت و قاری تخلص میکرد این بیت ازوست

گربه ام گرسبب خنده او شد چه عجب * ابر هرچند که گریه رخ گلشن خندد

در پانزدهم پیشکش خانخانان بنظر در آمد چهل زنجیر فیل و پاره جواهر مرصع آلات و اقمشه ولایت و پارچه که در دکن و اندکود بهم میرسد فرستاده بود مجموع یک لک و پنجاه هزار روبیه قیمت شد میرزا رستم و اکثر بندهای تعینات صوبه مذکور هم پیشکشهای خوب فرستاده بودند چند فیل از انجمله پسند افتاد خبر فوت رای درگاه از نواختهایی پدر بزرگوارم بود در هیزدهم همین ماه رسید چهل سال زیاده در ملاذمت حضرت عرش آشیانی در جرکه امرای منظم بود تا رفته رفته پله منصب او بچهار هزاری رسید پیش از آنکه سعادت ملاذمت پدر من دریابد از نوکران معتبر رانا اودیسنکه بود در عشره

نوزدهم در گذشت بکنکش سپاهگری خوب میرسید * سلطان شه افغانی که طبعش بشر و فساد آمیخته بود در خدمت خسرو بسر میبرد و نسبت محرمیت تمام داشت چنانچه علمت تامه گریختن آن را سعادتی این مفسد بود بعد از شکست و بدست افتادن خسرو جانی بیکتا بیرون برده خود را بدامن کوه خضر آباد و آن حدود کشید آخر الامر بدست میر مغل کروری اینجا گرفتار شد چون باعث ضلالت و خرابی اینقسم پسر شده بود حکم کردم که او را در میدان لاهور تیر باران کنند و کروری مذکور بزیادتی منصب و خلعت مفخر و ممتاز گردید در بیست و نهم شیر خاں افغان که از بندهای قدیم من بود فوت شد توان گفت که خود قصد خود کرد چرا که بشراب مداومت تمام داشت بذو عیقه در هر پهره چهار پیاله لبریز عرق دو آتش میخورد و روزه رمضان سال گذشته قضا بود درین سال بخاطرش رسید که ماه شعبان را عیوض قضا رمضان گذشته روزه گرفته دو ماه متصل روزه دار باشد از ترک عادت که طبیعت ثانیهست ضعف پیدا کرد و اشتها مطلق برطرف شد و رفته رفته ضعف قوی شده در پنجاه و هفت سالگی در گذشت و فرزندان و برادران او را بقدر حالت نواخته پاره از منصب و جاگیر او را باینها مرحمت فرمودم * در غره شهر شوال بصحبت مولانا محمد امین که از مریدان شیخ محمود کمال است رسیدم شیخ محمود مذکور از بزرگان وقت خود بوده اند و حضرت جذت آشیانی بدیشان عقیدت تمام داشتند چنانچه یکمرتبه آب بردست ایشان ریخته اند مولانا مشارالیه سردیست نیکذات و باوجود علایق و عوایق وارسته و بروش و شیوه فقر و شکستگی نفس آشنا صحبت ایشان مرا بسیار خوش آمد بعضی درها که بخاطر گره بودند مذکور ساختم نصابی ارجمند و سخنان دلپسند از ایشان شنیدم و خیلی تسلی خاطر ما گشت هزار بیگه زمین بطریق مدد معاش و هزار روپیه نقد گذرانیده از ایشان وداع شدم * یکپهر از روز یکشنبه گذشته از لاهور بقصد توجه دارالخلافه آگره برآمدم قلیچ خاں را حاکم و میر قوام الدین را دیوان و شیخ یوسف را بخشی و جمال الله را کوتوال ساخته هریک را فراخور حالت خلعت مرحمت نموده متوجه مقصد گشتم * بیست و پنجم از دریای سلطان پور گذشته در دو گروهی نکودر نزول واقع شد والد بزرگوارم از زروتن بیست هزار روپیه بشیخ ابوالفضل داد بودند که در میان این دو پرگنه پای بسته آبشاره ترتیب دهند الحق در غایت صفا و طراوت سرمزله سامان یافته است * بمعزالملک جاگیردار نکودر فرمودم که بیک دست این پل عمارت و باغچه بسازد که آینه و رونده از دیدن آن محسوس شوند * شنبه دهم ذیقعد وزیرالملک که پیش از جلوس سعادت خدمت من دریافته دیوان سرکار من بود بموض اسهال در گذشت در آخر عمر پسر شوم قدمی در خانه او متولد گشت که در عرض چهل روز مادر و پدر خود را خورد در سن دو سه سالگی او هم یکطرف شد بخاطر رسید که خانه وزیرالملک یکبارگی خراب نشود منصور برادرزاده او را نواخته به منصب سرفراز ساختم غایتاً بوی عشقی از منم آید * روز دوشنبه چهاردهم در اثنای راه شنیده شد که در میان بانای پت و کرنال دو شیر هست

که آزار بسیار از آنها بمترو دیدی، میرسد فیلا را جمع نموده روانه گشتم چون بجا و مقام آنها رسیدم خود بر ماده نیل سوار شده فرمودم که فیلا را بر دور آنها بطریق قمرغه ایستاده کردند هر دو را بعنایت الهی به تغلگ زده شیران درنده را که راه بریندها خدا بسته بودند دور کردم * روز پنجشنبه هیژدهم دهلی محل نزول گردید و در منزلی که سلیم خاں افغان در ایام حکومت خود در میان آب جوں ساخته بود و سلیم کده نام نهاده والد بزرگوارم انجا را بمرتضی خاں که دهلی وطن اصلی اوست داده بودند فرود آمدم خان مذکور مشرف بر دریا صفا از سنگ ساخته در غایت لطافت و صفا در ته آن عمارت متصل بآب چو کندی مرغ کاشی کاری به فرموده حضرت جنت آشیانی ساخته اند که بان هوا کم جاے باشد در ایامیکه حضرت جنت آشیانی در دهلی تشریف داشتند اکثر اوقات انجا نشسته با مصاحبان و مجلسیال خود صحبت میداشتند من چهار روز در آن سر منزل بسر برده بامقربان و نزدیکان مجلس شراب ترتیب داده دانه عیش و کامرانی دادم معظم خاں که حاکم دهلی بود پیشکشها گذرانید دیگر جاگیرداران و اهالی و موالی که بودند بقدر حالت خود پیشکشها و نذرها سامان نموده بنظر در آوردند خواستم که در برگنه پالم که از مضافات بلده مذکور است و از شکار گاههاے مقرر است طرح شکار قمرغه در انداخته چند روز بدین امر مشغولی نمایم چون بعرض رسید که ساعت نزدیک شدن آگره بسیار نزدیک است و دیگر ساعتی درین نزدیکی بهم نمیرسد فسخ عزیمت نموده بکشتی نشسته براه دریامتوجه گشتیم * در بستم ماه ذیقعده چهار پسر و سه دختر اولاد میرزا شاهرخ که به پدرم ظاهر نساخته بودند آوردند پسرانرا به بندهاے معتبر و دختران را بخدمه محل سپردم که بمحافظت احوال آنها تیام و اقدام نمایند * در بیست و یکم ماه مذکور راجه مانسنگه که از قلعه رهتاس که در ولایت پلته و بهار واقع است بعد از فرستادن شش هفت فرمال آمده ملازمت کرد او هم بطریق خان اعظم از منافقان و کنهه گرگان ایندولت ابد پیوند است آنچه اینها بمن کرده اند و آنچه از من نسبت بانها بوقوع آمد عالم السراپزداناست شاید هیچ کس از هیچکس نتواند گذرانید راجه مذکور یکصد زنجیر نیل از نرو ماده بطریق پیشکش گذرانید غایتاً یکی هم لیاقت آن نداشت که داخل فیلا خاصه شود چون از رعایت کرده هاے پدر من بود تقصیرات او را بر اوے او نیاروده بعنایت بادشاهانه سرفراز ساختم درین روز جل سخنگوے که میان مشخص طوطی گفته آواز میکرد آوردند بغایت غریب و عجیب نمود در ترکی این جانور را طرغی میگویند *

جشن نوروز سویم از جلوس همایون

بتاریخ روز پنجشنبه دوم ذی حجه مطابق غره نوروز دین افتاب عالمقاب که جهان را بفرخ خود روشن و تابان دارد از برج حوت بعشوت سراجے حمل که مقام فرح و شادمانی

اوست انتقال نموده عالم را رونق دیگر بخشید و تاراج دیدگان سرما و ستم رسیدگان خزانرا بدستیاری بهار خلعتهای نوروزی و قباله سبز فیروزی پوشانیده تلافی و تدارک نمود

باز فرمان آمد از سالارده * مرعدم را ک آنچه خوردی باز ده
در موضع نکته که در پنجه کوسه واقعست مجلس نوروز منعقد گشت و در ساعت تحویل بغیروزی و خورمی بر تخت نشستم امر او نزدیکان و سایر بندگان بلوازم مبارک بادی قیام و اقدام نمودند خانجها را در همین مجلس بمنصب پنجهزاری ذات و سوار سرفراز ساختم خواجه جهان را بخدمت بخشیدگري امتیاز دادم وزیر خاں را از وزارت صوبه بدگاله معزول ساخته ابوالحسن شهابخانی را بجای او فرستادم و نورالدین قلی کوتوال آگره گشت چون مقبره منوره حضرت عرش اشیانی بر سر راه واقع بود بخاطر رسید که اگر درین گذشتن سعادت زیارت ایشان را دریابم کوتاه اندیشان را بخاطر خواهد رسید که چون ممر عبور مرا انجا واقع بود زیارت نمودند بخود قرار دادم که درین مرتبه باگره داخل شوم بعد ازان به نیت زیارت چنانچه حضرت ایشان که بجهت حصول وجود من از آگره تا اجمیر پیاده توجه فرموده بودند من هم از آگره تا مقبره منوره ایشان که دونیم کوه است پیاده رفته این سعادت دریابم کاشکی میسر میشود که بسراپن راه را طی میکردم * دو پهر از روز شنبه پنجم ماه گذشته بساعت سعد متوجه آگره گشتیم و موزی پنجهزار رویه از ریزگی از دو دست پاشیده بدولت سراسر همایون که در درون قلعه بود داخل گردیدم درین روز راجه نرسنگدیو یوز سفیدی آورده گذرانید اگر چه دیگر انواع حیوانات پرند و چرنده جنس سفید که انرا طویغان گویند پیدا میشوند غایتاً یوز سفید دیده نشده بود خالهای او که سیاه می باشد نیله رنگ بود و سفیدی بدن او نیز همگی میل داشت از جانوران طویغان آنچه من دیده ام شاهین و باشه و شکره که در زبان پارسی لمی فو میگویند و کنجشک و زاغ و کبک و دراج و پودنه و طارس است اکثر اوقات در قوشخانه باز طویغون میباشد موش پرن طویغون هم دیده از جنس اهوے سیاه تیره بغیر از هندوستان جای دیگر نمی باشد و آهوے چکاره که بزبان فارسی سفیده میگویند طویغون مکرر بنظر در آمده است درین روزها رتن پسر بهوج هاده که از امرای معتبر راجپوت است آمده ملازمت کرد سه فیل پیشکش آورده بود یکی از آنها بغایت پسند افتاد در سرکار به پانزده هزار رویه قیمت نمودند و داخل فیلان خاصه شد و نام او را رتن گنج نهادم نهایت قیمت فیل پیش راجهای کلان هند از بستم و پنجهزار رویه زیاده نمیباشد اما حالا بسیار گران شده است رتن را بخطاب سر بلند رای سرفراز ساختم میراں صدر جهان را به منصب پنجهزاری ذات و پکھزار و پانصد سوار و معظم خانرا به منصب چهار هزار ذات دو هزار سوار ممتاز گردانیدم عبدالله خان بمنصب سه هزار ذات و پانصد سوار سرفراز گشت مظفر خاں و بهاو سنگه هر یک بمنصب دو هزار ذات و هزار سوار امتیاز یافتند ابوالحسن دیوان را هزار و پانصدی

و اعتماد الدوله را هزارى ذات و دیویست و پنجاه سوار ساختم در بیست و پنجم راجه سورج سنگه طغانی فرزند خورم امده ملازمت کرد شپام پسر عموی امرای مقهور را همراه آورد فی الجمله شعوری دارد سواری فیل را خوب میداند راجه سورج سنگه از شعراى هندي زبان شاعرے همراه آورده بود در مدح من باینمضمون شعری گذرانید که اگر افتاب پسری میداشت همیشه روز میبود و هرگز شب نمیشد چرا که بعد از غروب آن پسر جانشین او میشد و عالم را روشن می داشت بحمد الله و الممت که پدر شما را خدایه اینوع پسری کرامت کرد که بعد از شفقار شدن مردم ماتم که مانند شب است نداشتند افتاب ازین رشک میبرد که کاشکی مراهم پسری میبود که جانشینی من کرده شب را بعالم راه نمیداد چنانچه از روشنی طالع و نور عدالت شما باوجود چنین واقعه افاق چنان مذور است که گویا شب را نام و نشان نیست باین تازگی مضمونی از شعراى هند کم بگوش رسیده بجلدوسه این مدح فیلی باو مرحمت کردم راجپوتان شاعر را چارن میگویند یکی از شعراى وقت این مضمون چنین بنظم درآورده

گر پسر داشتی جهان افروز * شب نگشتی همیشه بودی روز

زانک چون او نهفته افسر زر * به نمودی کلاه گوشه پسر

شکر کز بعد انچنان پدرے * جانشین گشت اینچیں پسرے

که ز شفقار گشتن آن شاه * کس به ماتم نکرد جامه سیاه

روز پنجشنبه هشتم محرم سنه ۱۰۱۴ جلال الدین مسعود که منصب چهار صد ذات داشت و خالی از مردانگی نبود و در چند معرکه ازو کارها بوقوع امد غایتاً خالی از خطی نبود تخمیناً در سن پنجاه و یا شصت سالگی بمرض اسهال فوت شد افیون گذرانی بود افیون را مثل پذیر ریزه ریزه کرده میخورند و مقرر بود که اکثر اوقات افیون از دست مادر خود میخورند چون مرض او قوت گرفت و حالت مرگ ظاهر گردید مادرش از نهایت محبت از همان افیون که به پسر خود می خوراندید زیاده برافدازه خورده بعد از گذشتن پسر به یک دو ساعت او هم در گذشت تاغایت این قدر محبت از هیچ مادرے بفرزند نشنیده در میان هندوان رسم است که زنان بعد از فوت شوهران خواه بجهت محبت خواه حفظ ناموس پدران و شرم خویشان خود را میسوزند اما از مادران مسلمان و هندوان مثل این کارے بظهور نیامده * در پانزدهم ماه مذکور اسپیکه سرآمد اسپان من بود از روع عنایت بر اجه مانسنگه مرحمت نمودم شاه عباس این اسپ باچند اسپ دیگر و تحفه ای لایق مصحوب منوچهر که از غلامان معتبر شاه است بحضرت عرش آشیانی ارسال نموده بود و از دادن این اسپ راجه انمقدار خوشحالی و شغف نمود که اگر مملکتی باو عنایت میکردم معلوم نبود که این قدر شادی نماید و قتیکه اوردن ده چهار ساله بود در هندوستان ترقی نمود چنانچه جمیع بدهایه درگاه از مغل و راجپوت باتفاق معروض داشتند که از عراق مثل این اسپى بهندوستان نیامده است چون والد بزرگوارم ولایت خاندیس و صوبه دکن را به برادرم دانیال مرحمت

نموده با آگوه مراجعت میفرمودند از روزه مرحمت باو حکم شد که یک چیز بکند خاطره خواه تو باشد از من بطلب او وقت یافته این اسپ را التماس نمود بدینجهت باو عنایت فرمودند * روز سه شنبه بیستم عرضداشت اسلامخان مشعر برخبر فوت جهانگیر قلیخان صاحب صوبه بنگاله که غلام خاص من بود رسید بذابر جوهر ذاتی و استعداد فطری در جرکه امرای کلان انتظام داشت از فوت او خیلی آزرده خاطر گشتم حکومت گبناله و اتالیقی شاهزاده جهاندار را بفرزند اسلام خان مرحمت کردم و افضل خان را بجای او صاحب صوبه ولایت بهار ساختم * پسر حکیم علی را که بجهت بعضی خدمات به برهانپور فرستاده بودم آمده بازیگری چند کرناگه همراه آورد که نظیر و عدیل خود نداشتند چنانچه یکی از آنها بده گوئی که هر یک برابر نارنجی بود، یک برابر ترنج و یک برابر سرخ آنچنان بازی میکرد که باوجود خوردی و بزرگی یکی خطا نمی شد و همچنین از اقسام بازیها آنچنان میکرد که عقل حیران میگشت در همین روزها درویشی از سرانندیب آمده جانور غیر مکرر آورد دیونک نام روزه پشت بره کلان مشابعت تمام دارد و هیات مجموعی او بمیمون شبیه است اما دم ندارد و حرکاتش بمیمون سیاه بے دم که بزبان هندی بن مانس میگویند مینماید جثه او برابر میمون بچه دوسه ماهه باشد پنجسال پیش ازین درویش بوده است معلوم شد که ازین کلان تر نمی شود خورش او شیر است کیله هم میخورد چون بغایت عجیب نمود بمصوران فرمودم که شبیه او را با درکات مختلف کشیدند خیلی در نظرها کویه مینماید درین روز میرزا فریدون برلاس بمنصب یکهزار و پانصدی ذات و هزار و سه صد سوار سرفراز گردید و حکم شد که پایند خان مغل چون از تردد سپاهگری بپایه کبرسن افتاده است موافق دو هزاری ذات جاگیر مییافته باشد الفخان بمنصب هفتصدی ذات و پانصد سوار سرفراز گردید منصب فرزند اسلام خان صاحب صوبه بنگاله بچهار هزاری ذات و سه هزار سوار مقرر گشت و محافظت قلعه رهناس بکشور خان ولد قطب الدینخان کوکه مفوض گردید اهتمام خان بمنصب هزاری ذات و سه صد سوار سرفراز گردیده بمخدمت میر بحری و سامان نواره بنگاله تعیین یافت در غره صفر شمس الدینخان ولد اعظم خان ده زنجیر فیل پیشکش نموده بمنصب دوهزاری ذات و هزار و پانصد سوار سرفراز گردیده بخطاب جهانگیر خانی ممتاز گشت و ظفر خان بمنصب دوهزاری ذات و هزار سوار مفتخر گردید * چون دختر جگت سنگه پسر کلان راجه مانسنگه را خواستگاری نمودم بتاریخ شانزدهم هشتاد هزار روپیه ساچق بخانه راجه مذکور بجهت سرفزاری او فرستادم مقرب خان از بندر کهنابیت پرده فرنگی ارسال داشت که تا غایت باین خوبی کار مصوران فرنگ دیده نشده بود در همین روزها عمه ام نجیب النساء بیگم درس شصت و یک سالگی بمرض سل و دق بجوار رحمت ایندی پیوستند میرزا والی پسر او را بمنصب هزاری ذات و دویمت سوار سرفراز گردانیدم * اقم نام حاجی ماروالنهری که مدتها در روم بود خالی از معقولیت و معرفتی نیست خود را ایلچی خوند کار گفته در آگره

ملاذمت کرد کثابت مجهولی نیز داشت نظر باحوال و اوضاع او کرده هیچکس از بندهای درگاه تصدیق بایلچی بودن او نکردند از زمانے که حضرت صاحب قرانی فتح روم کرده و ایلدرم بایزید حاکم انجا زنده بدست افتاد و بعد از گرفتن پیشکش و تحصیل مال یکساله کل ولایت روم قرار دادند که بدستور ملک مذکور را بدصرف او باز گذارند در همین انذا ایلدرم بایزید وفات یافت یافت ملک را به پسر او موسی چلبی مرحمت کرده خود معاونت فرمودند تا حال از جانب قیامصره انجا باوجود چنین احسانے کس نیامده و ایلچی نفرستادند الحال چگونه باور توان کرد که این شخص ماورالذهرے فرستاده خوندار باشد اصلا این سخن معقول من نیفاد و هیچکس بر صدق دعوی او گواهی نداد بنابر این فرمودم که هر جا میخواستہ باشد بروم * در چهارم ربیع الاول دختر جغت سنگه داخل خدمه محل گردید و در منزل حضرت مریم زمانی مجلس عقد و طوی منعقد گشت از جمله جهیزی که راجه مان سنگه همراه نموده شصت زنجیر فیل بود * چون دفع و رفع رانا را پشینهاد همت داشتم بخاطر گذرانیدم که محباتخان را باید فرستاد دوازده هزار سوار مکمل باسواران کار دیده بهمراهی او تعیین نمودم و سوائے ان پانصد نفر احدی و دو هزار برق انداز پیاده با توپخانه مشتمل بر هفتاد توپ کجھنال و شترنال و شصت زنجیر فیل بدین خدمت معین گردید و بیست لک روپیہ خزانه حکم شد که همراه این لشکر بوده باشد در شانزدهم ماه مذکور میر خلیل الله پسرزاده میر نعمت الله یزدی که مجمای از احوال او و سلسله او پیش ازین نوشته شده بمرض اسهال در گذشت از سیمای او آثار اخلاص مندی و درویش منزلی ظاهر بود اگر عمرش آمان میداد و مدتی در خدمت میگذرانید بمناصب عالی سرفرازی می یافت بخشی برهانپور انبه چند فرستاده بود یکی از انها را فرمودم که بوزن در آورند پنجاه و دو نیم توله برآمد * روز چهارشنبه هشتدهم در منزل مریم زمانی مجلس وزن سال چهارم از سالهای قمری ترتیب یافت و زر وزن را فرمودم که بعورات و مستحقان قسمت نمودند روز پنجشنبه چهارم ربیع الآخر ظاهر بیگ بخشی احدیان بخطاب مخلص خانی و ملاے تقیای شمشیری که به فضیلت و کمالات اراسته بود و علم تاریخ و انساب را خوب میدانست بخطاب مورخ خانی سرفراز گردید و در دهم همین ماه بر خوردار برادر عبدالله خان را خطاب بهادر خانی داده از اقران ممتاز گردانیدم مونس خان پسر مهتر خان کوزه از سنگ یشم که در عهد دولت میرزا الخ بیگ گور گل بنام ناصی ایشان ساخته شده بود گذرانید بغایت تحفه نفیس و خوش اندام و سنگش در نهایت سفیدی و پاکیزگی بر در گردن کوزه اسم مبارک میرزا را باسنه هجری بخط رفاع کنده اند در حد ذات خود غایت نفاست دارد من هم فرمودم که اسم مرا و اسم مبارک حضرت عرش اشیدانی را بر کناره لب کوزه نقش کردند مهتر خان از غلامان قدیمی این دولت است سعادت خدمت حضرت جنت اشیدانی دریافته و در عهد سلطنت والد بزرگوارم بمرتبه امارت رسیده بود او را از معتمدان میدانستند در شانزدهم فرمان صادر شد

که ولایت سنگرام چنانچه یکسال دروجه انعام فرزند اسلام خان مقرر بود یکسال دیگر در وجه انعام افضل خان صاحب صوبه بهار مقرر باشد درین روز مهابتخان را بمنصب سه هزاره ذات و دو هزار پانصد سوار سرفراز گردانیدم یوسف خان ولد حسین خان تکریم بمنصب دوهزاره ذات و هشتصد سوار ممتاز گردید * در بیست و چهارم مهابتخان را با امر او مریدی که بجهت دفع و رفع رانا مقرر گشته بودند مرخص ساختم خان مذکور بخلعت و اسب و فیل خاصه و شمشیر مرصع سربلند گشت ظفر خان بعنایت علم سرفراز گردیده بخلعت خاصه و خنجر مرصع امتیاز یافت بشجاعت خان هم علم مرحمت شد خلعت و فیل خاصه عنایت کردم راجه نرسنگدیو بخلعت و اسب خاصه و منگلی خان اسب و خنجر مرصع و نرینداس کچویا و علیقلی دروس و هزارخان تهمتن دستور یافتند و به بهادر خان و معزالملک بخشی خنجر مرصع شفقت شد بهمین طریق جمع امر و سرداران هر یک بقدر حالت و مرتبه خود بعنایات بادشاهانه سرفراز گردیدند * و یکپهر از روز مذکور گذشته خانخانان که بمرتبه بلند اثالیقی من ممتاز است از برهانپور آمده ملازمت نمود آن مقدار شوق و خوشحالی بروز غلبه کرده بود که نمیدانست که بهآمد یابسر مضطر بانه خود را دریای من انداخت و من نیز سر او را از روستا مرحمت و مهربانی برداشته او را در کنار عطوفت و شفقت کشیدم و روستا او را بوسیدم دو تسبیح مروارید و چند قطعه لعل و زمرد پیشکش گذرانید قیمت جواهر مذکور سه لک روپیه شد و سواست آن از هر جنس و هر متاع بسیار بنظر درآورد * هفتدهم جمادی الاولی وزیر خان دیوان بنگاله آمده ملازمت کرد شصت زنجیر فیل نرو ماده و یک قطعه لعل قطبی پیشکش آورده چون از خدمتکاران قدیم بود از همه خدمتی میآمد فرمودم که در ملازمت باشد چون قاسم خان بابرادر کلا خود اسلامخان اصلا سازگاری نمیکرد او را بخدومت حضور طلبیده بودم دیروز آمده ملازمت نمود در بیست و دوم اصفهان لعلی بوزن هفت تانک که ابوالقاسم خان برادر او در بندر کهزبایت بهفتاد پنجم هزار روپیه خریده بود پیشکش نمود بغایت خوش رنگ و خوش اندام است اما بعقیده من زیاده از شصت هزار روپیه نمیآورد بآنکه از دلپس را به پسر را به رایسنگه تقصیرات عظیم بوقوع آمده بود چون پناه بفرزند خانجهان آوردن گناهان او بعفو مقرون گشت و دیده و دانسته از جرایم او در گذشتم و در بیست و چهارم فرزندان خانخانان که از عقب او میآمدند رسیده ملازمت کردند و موازی بیست و پنجم هزار روپیه پیشکش گذرانیدند در همین روز خان مذکور نود زنجیر فیل پیشکش کرد * روز پنجمشبه غره جمای الثانی در منزل حضرت مریم الزمائی مجلس وزن سال شمسی سرانجام پذیرفت و باره آزان زربعورات قسمت نمودم و تقمه حکم شد که بفقرای ممالک محروسه تقسیم نمایند چهارم ماه فرمودم که دیوانیان بخان اعظم مطابق منصب هفت هزاره جایگزین انتخاب شوند * درین روز ماده آهوه شیردار آوردند که بفراغت میگذاشت که او را میدوشیدند و هر روز چهار شیر شیراز دوشیده می شد تا غایت دیده و نشنیده بودم مژه شیر آهو و شیر ماده گاو و گاو میش

تفاوتی ندارد میگویند که تنگی نفس را فائده میدهد در یازدهم ماه راجه مانسنکه
 بجبهت سرانجام لشکر دکن که بدان خدمت تعیین یافته بود التماس رخصت آمیز
 که وطن اوست نمود فیل خاصه هشیار مست نام باو عنایت کرده رخصت دادم روز
 دوشنبه دوازدهم چون عرس حضرت عرش آشیانی بود سوائه اخراجات مجالس مذکور
 که علیحده مقرر است چهار هزار روپیه دیگر فرستادم که بفقرا و درویشان که در روضه
 منوره حضرت حاضر اند تقسیم کنند درین روز عبدالله ولد خان اعظم را بخطاب سرفراز
 بخانی و عبدالرحیم پسر قاسم خان را بخطاب تربیت خانی سرفراز گردانیدم * روز سه شنبه
 سیزدهم دختر خسرو را طلبیده دیدم فرزندی که اینقدر به پدر ماند کسی یاد ندارد
 منجمان میگفتند که قدم او بر پدرش مبارک نیست اما بر شما مبارک است آخر
 ظاهر شد که درست یافته بودند بعد از سه سال گفته بودند که او را باید دید چون از سن
 مذکور درگذشت دیده شد * در بیست و یکم ماه خانخانان متعهد صاف ساختن
 ولایت نظام الملکیه که در شفقار شدن حضرت عرش آشیانی بعضی فتورهایان راه یافته
 بود گردید و نوشته داد که اگر در عرض دو سال اینخدمت را بانصرام نوسانم مجرم باشم
 مشروط بآنکه سوائی لشکری که بانصوبه تعیین اند دوازده هزار سوار دیگر باده لک روپیه خزانه
 بهمراهی او معین گردد فرمودم که بزودی سامان لشکر و خزانه نموده او را روانه سازند
 در بیست و ششم مخلص خان بخشی احدیان را بخدمت بخشیدگرمی صوبه دکن سرفراز
 ساخته جاع او را به ابوالهیم حسین خان میر بحر عنایت نمودم در غره رجب
 پیشرو خان و کمال خان که از بندهای روشناس مقرر بودند وفات یافتند پیشرو خان را
 شاه طهماسب بعنوان غلامی بهدر کلان من داده بودند سعادت نام داشت در خدمت
 حضرت عرش آشیانی چون بداروغگی و مهتری فراشخانه سرفراز گردید پیشرو خان
 خطاب یافت در خدمت بنوعی ماهر بود که گویا جامه ایست که بر قامت قابلیت
 او دوخته اند در سن نود سالگی از جوانان چهارده ساله جلد تر بود و سعادت خدمت
 پدر کلان من و پدر من و من دریافت تادم مرگ یک لحظه بے کیفیت شراب نبود

الوده شراب فغانی بخاک رفت * آه ارملایکش کفن تازه بوکنند

پانزده لک روپیه ازو ماند پرسی در غایت نفاذیله دارد رعایت نام بنابر حقوق خدمت
 پدرش مهتری نصف فراشخانه باو و نصف دیگر به تهماق خان مرحمت شد کمال
 خان از بندهای فدوی با اخلاص من بود از طایفه کلان دهلوی است بنابر ظهور
 امانت و دیانت و غایت اعتماد او را بکاول بیگی ساختم اینچنین خدمت گران کم
 بهم میرسند و پسر داشت بهر دو شفقت بسیار کردم اما مثل او کجا در دویم ماه مذکور
 لعل کلا نوت که از خوردی در خدمت پدر من کلان شده بود و هر نفس و صورتی که
 بزبان و روش هندی می نشیند باو یاد میدادند در سن شصت و پنجم سالگی بلکه هفتاد
 سالگی فوت کرد یکی از کنیزان او درین قضیه افیون خورده خود را هلاک ساخت از
 مسلمانان کمتر زنی چنین وفائی بجا آورده باشد * در هندوستان خصوصاً در ولایت

سپهت که از توابع بنگاله است از قدیم رسم شده بود که رعایا و مردم انجا بعضی از فرزندان خود را خواجه سرانموده در عوض مالواجبی بحکم میدادند و این رسم رفته رفته بدیگر ولایت نیز سرایت کرده هر سال چندین اطفال ضایع و مقطوع النسل میشدند و این عمل رواج تمام یافته بود درینولا حکم نمودم که من بعد هیچکس باین امر قبیح قیام و اقدام ننماید و خرید و فروخت خواجه سواریان خورد سال بالکل برطرف باشد باسلا سخا و سایر حکام صوبه بنگاله فرمانها صادر گشت که هر کس مرتکب این امر شود تنبیه و سیاست نمایند و خواجه سوار خورد سال نزد هر کس که باشد بگیرند تا غایت هیچیک از سلاطین سابق این توفیق نیافتند انشاء الله تعالی در اندک فرصتی چنان خواهد شد که این رسم مردود بالکلیه برطرف شود هرگاه خرید و فروخت خواجه سوار منع شد هیچکس باین فعل ناخوش بینانده اقدام نخواهد نمود * اسپ سمندی از جمله اسپان فرستاده شاه عباس که سرطوبله اسپان خاصه من بود بخانخانان مرحمت کردم انقدر خوشحال شد که بشرح راست نباید الحق که باین کلانی و خوبی اسپنی تا غایت بهندوستان نیامده است و فیل فتوح را که در جنگ بے بدل است با بیست زنجیر دیگر باو عنایت نمودم چون کشتن سنگه که بهمراهی مهابتخان تعیین بود خدمات پسندیده بقتدیم رسانید و در جنگ مردم رانا زخم برچهره بیای او رسیده تابیست کس نامی او بقتل آورده بود و قریب بسه هزار کس را دستگیر ساخت بمنصب دو هزاری ذات و هزار سوار سرفراز شد در چهارم ماه مذکور حکم کردم که میرزا غازی متوجه قندهار شود از اتفاقات حسنه بمجرد آنکه میرزای مشارالیه از بهکر روانه ولایت مذکور گردد خبر فوت سردار خان حاکم انجا میرسد سردار خان از ملاذمان مقرر و روشناس میرزا محمد حکیم عم من بود تحت بیگ اشتبار داشت نصف منصب او را بفرزندان او مرحمت نمودم * روز دو شنبه هفدهم پیاده بقصد زیارت روضه منوره حضرت عرش آشیانی متوجه شدم اگر میسر می بود این راه بمژه و بسرمی پیومود حضرت والد بزرگوارم بجهت ولادت من از فتخپور به اجمیر که یکصد و بیست کروه است پیاده زیارت حضرت خواجه معین الدین سنجری چشتی متوجه گشته بودند اگر من بسرو چشم این راه به پیمایم هنوز چه کرده باشم چون بسعادت زیارت مشرف شدم عمارتی که برسر روضه منوره شده بود دیدم بنومی که خاطر خواه من بود بنظر درنیامد چرا که منظور ان بود که رونده هاله عالم مثل این عمارت در معموره دنیا نشان ندهند چون در ائذله عمارت مذکور از خسرو بیطالع این نوع امری بظهور آمد بالضرورت روانه لاهور شدم معماران به سلیقه خود یک طسوره ساخته بودند آخر الامر بعضی تصرفات نموده شد تا آنکه مبلغ کلی صرف نموده سه چهار سال کار کرده بودند فرمودم که دیگر بار معماران ماهر باتفاق مردم صاحب و قرف بعضی جاها را بنوعیکه قرار یافته بپردازند رفته رفته عمارت عالی سامان پذیر گردید و باقی در غایت مقابله عمارت مقبوره منوره ترتیب یافت و دروازه در نهایت رفعت و عظمت مشتمل بر مفاها از سنگ سفید پرداخته و ساخته شد

مجموعه پانزده لک روپيه که موازي پنجاه هزار تومان رايج ايران و چهل و پنج لک خاني مطابق زر توران بوده باشد خرج اين عمارت عالي را بمن شنوانيدند * روز يکشنبه بيست و سوم بخانه حکيم علي بتماشاي حوضي که مذل ان در زمان حضرت عرش اشيانى در لاهور ساخته بود با جمعي از مقرران که ان حوض را ندیده بودند رفتم حوض مذکور شش گز در شش گز است و در پهلوي حوض خانه ساخته شده در غایت روشني که راه بان خانه هم از درون آب است و آب از ان راه بدرون در نمي ايه ده دوازده کس در انخانه صحبت ميداشتند از نقد و جنس آنچه در وقت او گنجيد پيش کش نمود بعد از ملاحظه خانه و در آمدن جمعي از نزديکان بدانجا حکيم را به منصب دوهزاري سرفراز ساخته بدولتخانه معاودت نمودم روز يکشنبه چهاردهم شعبان خان خانان به عنايات کمر شمشير مرع و خلعت و فيل خاصه سرفراز گرده بخدمت دکن مرخص شد و راجه سورج سکه که از تعيينات خدمت مذکور بود بمنصب سه هزارى ذات و دوهزار سوار ممتاز گرديد چون مکرر بعرض رسيد که از برادران و ملازمان مرتضى خان آزار بر عايد و سگنه احمد آباد گجرات ميرسد و ضبط خويشان و مردم خود بواجبي نميتواند کرد صوبه مذکور را ازو تغيير نموده باعظم خان مرحمت نمودم و مقرر شد که خود در ملازمت بوده جهانگير قليخان پسرکلان او به نيابت او روانه گجرات گردد و منصب جهانگير قليخان از اصل و اضافه به سه هزارى ذات و دوهزار و پانصد سوار مقرر گرديد و حکم شد که باتفاق موهن داس ديوان و مسعود بيگ همداني بخشي مهمات صوبه مذکور را فيصل ميدهد باشند موهن داس بمنصب هشتصدي ذات و پانصد سوار و مسعود بيگ به سه صدي ذات و یکصد و پنجاه سوار سرفراز گرديد از بنده هاء حضور تربيت خان به منصب هفتصدي ذات و چهارصد نفر و نصرالله بهمين منصب سرفراز گشتند مهتر خان که مجملی از احوال او نوشته شده در همين روزها وفات نمود و مونس خان پسر او را بمنصب پانصدى ذات و یکصد و سي سوار سرفراز ساختم * روز چهارشنبه چهارم ذي حجه خسرو را از دختر خان اعظم پسر متولد شد نام او را بلند اختر نهادم * در ششم ماه مذکور مقرب خان صورت فرستاد که عقیده فرنگيان اينست که اين صورت شبیه صاحب قراني است در وقتیکه ايلدرم بايزيد بدست لشکر فيروزي اثر ايشان گرفتار آمد نصراني که در انوقت حاکم استنبول بود ايلچي با تحف و هدايا فرستاده اظهار اطاعت و بندگي نموده مصوريکه همراه ايلچي ساخته بودند صورت انحضرت را شبیه کشيده برده اگر اين دعوى اصلی داشته باشد هيچ چيز تحفه پيش من بهتر از اين نخواهد بود چون بصورت و حاليه اولاد و فرزندان سلسله عليه آن حضرت مشابهت ندارد خاطر براست بودن اين سخن تملي نميشود *

جشن نوروز چهارم از جلوس همایون

تحويل حضرت نیز اعظم فیض بخش عالم به برج حمل شب شنبه چهارم ذی حجه سنه ۱۰۱۷ هجری اتفاق افتاد و نوروز گیتی افروز بمبارکی و فرخی آغاز شد روز جمعه پنجم محرم سنه ۱۰۱۸ حکیم علی وفات یافت حکیم بے نظیر بود از علوم عربیه بهره تمام داشت شرحی بقانون در عهد خلافت والد بزرگوارم تالیف نموده است کدش بر فهمش زیادتی داشت چنانچه صورت او بر سیرت و کسی بر ذاتی مجمل بدباطن و شویرالنفوس بود در بیستم صفر مرزا برخوردار را بخطاب خان عالم سرفراز ساختم از نواحی قفقاز هندوانه آوردند که بایں کلانی تاحال دیده نشنیده بود فرمودم که بوزن در آورند سی وسه نیم سیر کشیده شد * روز دوشنبه نوزدهم ربیع الاولی مجلس وزن قمری در خانه والده بزرگوارم ترتیب یافت پاره ازان زر بعمراتی که دران روز جمع گشته بودند قسمت شد چون ظاهر گردید که بجهت نظام سلطنت و سرانجام مهمات صوبه دکن ضرور است که یکی از شاهزاده ها را روانه سازد بنابراین بخاطر رسید که فرزند پرویز را باید فرستاد فرمودم که سامان فرستادن او نموده ساعت رخصت تعیین نمایند * مهاتخال را که بخدمت سرداری لشکراناسه مقهور تعیین بود و بمصلحت بعضی خدمات حضور بدرگاه طلب داشته عبداللہ خان را بخطاب فیروز جنگی سرفراز ساخته بعوض او تعیین نمودم و عبدالزاق بخشی را فرستادم که بجمیع منصبداران ان لشکر حکم برساند که از گفته خانمذکور بیرون نرفته شکر و شکایت او را عظیم موثر شناسند در چهارم جمادی الاولی یکی از بزبا نیان که قبیلہ مقرر اند بز خصی بنظر گذرانید که بطریق بز ماده پستان داشت و مقدار یک پیاله قهوه خوری هر روز شیر میداد چون شیر از نعمتهای الهی است و ماده پرورش بسیاری از حیوانات است این امر غریب را شگون خوب دانستم ششم ماه مذکور خرم پسر خان اعظم را بمنصب دو هزار و پانصد سوار سرفراز ساخته بحکومت و دارائی ولایت سورته که بگونه گره مشهور است فرستادم حکیم صدرا را به منصب پانصدی ذات و سی سوار ممتاز ساخته به خطاب مسیح الزمانی نامور گردانیدم در شانزدهم کمر شمشیر مرصع بر اجه مانسنگه فرستاده شد در بست دویم بست لک روپیه بجهت مدد خرچ لشکر دکن که بهمراهی پرویز تعیین یافته اند بتحويل خزانچی علیحدہ نموده پنچ لک روپیه دیگر بجهت مدد خرچ پرویز مقرر گشت روز چهارشنبه بیست و پنجم جهاندار که قبل ازیں بهمراهی قطب الدین خان کوکه بولایت بنگاله تعیین یافته بود آمده ملازمت نمود بواقعی معلوم من شد که او مجذوب مادر زاد است چون خاطر متعلق به سامان دکن بود بتاریخ غره جمادی الاخره امیرالامرا را نیز بخدمت مذکور تعیین نمودم بعنایت خلعت واسپ سرفراز گردید که بمسجد پسر جگناتھ را بمنصب دو هزار ذات و هزار و پانصد سوار نواخته بهمراهی پرویز مقرر

فرمودم در چهارم ماه سیصد و هفتاد نفر سوار احدی بکمک لشکر رانا بهمراهی عبدالله خان مقرر گشتند یکصد راس اسب نیز از طوایل سرکار فرستاده شد که بهرکس از منصبدار و احدی که صلاح داند بدهد * در هفتدهم یکقطعه لعل که قیمت آن شصت هزار روپیه بود به پرویز عنایت کردم و یکقطعه لعل دیگر با دو مروارید که تخمیناً چهل هزار روپیه می ارزند بخورم مرحمت شد روز دوشنبه بست و هشتم جگنآته بمنصب پنج هزارینات و سه هزار سوار سرفراز گردید و در هشتم ماه رجب رای جیسنگه بمنصب چهار هزارینات ذات و سه هزار سوار سربلندی یافت و بخدمت دکن مرخص گشت روز پنجشنبه نهم شاهزاده شهریار از گجرات آمده ملازمت نمود روز سه شنبه چهاردهم فرزند پرویز را بخدمت تسخیر ملک دکن رخصت نمودم خلعت و اسب خاصه و فیلخاصه و کمر شمشیر و خنجر مرصع عنایت شد و سرداران و امرائی که بهمراهی او تعیین یافته بودند بقدر مرتبه و حالت خود هر یک بعنایت اسب و خلعت و فیل و کمر شمشیر و خنجر مرصع خوشدل و سرفراز گردیدند هزار نفر احدی در ملازمت پرویز بخدمت دکن تعیین نمودم در همین روزها عرضداشت عبدالله خان آمد که رانای مقهور را در کوهستان در جاهای قلب تعاقب نموده چند زنجیر فیل و اسباب او بدست افتاد چون شب در آمد جانی به تگ پابیرون برده بدررفت چون کار را برو تگ ساخته ام عنقریب گرفتار خواهد شد یا بقتل خواهد رسید خان مذکور را بمنصب پنج هزاری ذات سرفراز ساختم و تسبیح مروارید که بده هزار روپیه می ارزند به پرویز عنایت شد و چون ولایت خاندیس و برار بفروزد مشارالیه داده شده بود قلعه اسیر را هم بدو مرحمت کردم و سیصد راس اسب بهمراهی او مقرر گشت که باحریان و منصبداران و بهرکس که لایق عنایت باشد بدهد در بیست و ششم سیف خان باره بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار و سیصد و پنجاه سوار سرفراز گردیده بخدمت فوجداری سرکار حصار مقرر گشت روز دوشنبه چهارم شعبان یک زنجیر فیل بوزیر خا عنایت شد * روز جمعه بیست دوم حکم فرمودم که بنگ و بوزه که منشاء فساد کلی است در بازارها نفروشد و قمار خانها را برطرف سازند درین باب تاکید تمام نمودم * در بیست و پنجم شیرازی از شیرخانه خاصه آوردند که بگاو جنگ اندازند مردم بسیار بجهت تماشا ایستاده بودند جماعه از جوگیان هم بود شیر به یکی از جوگیان که برهنه بود بطریق بازی نه از روی غضب متوجه شد او را بر زمین انداخت و چنانکه بماده خود جفت میشود بهمان طریق بالای جوگی برآمده جذبیدن گرفت و روز دیگر هم همان طور حرکت نمود چند نوبت این حرکت ازو بوقوع آمد چون تا غایت چنین امری دیده نشده بود و غریبت تمام داشت نوشته شد در دویم شهر رمضان غیاث خان حسب التماس اسلام خان بمنصب هزار و پانصدینات و هشتصد سوار سرفراز گردید فریدون خان برلاس را بمنصب دو هزار و پانصدینات و دو هزار سوار ممتاز ساختم هزار توپچه طلا و نقره و هزار روپیه در روز تحویل حضرت نیر اعظم به برج عقرب که باصطلاح هندوان سنکرات میگویند تصدق نموده

شد در دهم ماه مذکور فیله بشاه بیگ یوزی مرحمت کردم و اسلام الله عرب که از جوانان قرار داده عرب است از خویشان مبارک حاکم در فول بنابر توهی که از شاه عباس در خاطر او قرار گرفته بود بملاذمت من آمد و او را نواخته بمنصب چهارمادی ذات و در دست سوار سرفراز ساختم * مجدداً نوچ دیگر که یکصد و نود و سه منصبدار و چهل و شش نفر احدی بودند از عقب پرویز بخدمت دکن فرستاده شد و پنجاه رأس اسب نیز حواله یکی از بندهای درگاه شد که به پرویز رساند در روز جمعه سیزدهم مضمون بخاطر رسیدن و این غزل درسلک نظم در آمد

من چون کنم که تیر غمت بر جگر رسد * تا چشم نارسیده دگر بر دگر رسد
مستانه می خرامی و مست تو عالی * اسبند میکنم که مبادا نظر رسد
در وصل دوست مستم و در هجر بیقرار * داد از چنین غمی که مرا سر بسر رسد
مدهوش گشته ام که بیویم ره وصال * فریاد از آن زمان که مرا این خبر رسد
وقت نیاز و عجز جهانگیر هر سحر * امید آنکه شعله نور اثر رسد
روز یکشنبه پانزدهم پنجاه هزار روپیه حاجق بخانه صبیح مظفر حسین مرزا پسر سلطان حسین مرزا ابن بهرام مرزا ابن شاه اسمعیل مقوم که بجهت فرزند خرم خواستگاری شده بود فرستادم و در هفدهم ماه مبارک خان شیروانی بمنصب هزاری ذات و سیصد سوار سرفراز گردید و پنجاه هزار روپیه نیز باو مرحمت شد و چهار هزار روپیه بحاجی بے اوزیک عنایت شد در بست و دویم یکقطعه لعل و یکدانه مروارید بشهریار شفقت شد یک لک روپیه مدد خرچ گویان بجماعه اوبماقات که بخدمت دکن تعیین یافته بودند داده شد و دو هزار روپیه بفرخ بیگ مصور که از بے بدلان عصر است لطف نمودم چهار هزار روپیه بجهت خرچ بابا حسن ابدال فرستاده شد و هزار روپیه حواله ملا علی احمد مهرکن و ملا روزبهان شیرازی نمودم که در عرس حضرت شیخ سلیم بروضه ایشان صرف نمایند و یک فیل به محمد حسین کاتب و هزار روپیه بخواجه عبدالحق انصاری مرحمت شد بدیوانیان حکم کردم که منصب مرتضی خان را مطابق پنجاه هزاری ذات و سوار اعتبار نموده جاگیر تلفخواه دهند به برادرزاده بهارچند قانون گوی سرکار آگوه حکم کردم که هزار پیاده از زمینداران آگوه سامان نموده و ماهیانه قرار داده بدکن نزد پرویز برو و پنج لک روپیه دیگر بجهت مدد خرچ پرویز مقرر گشت روز پنجشنبه چهارم شوال اسلام خان بمنصب پنجاه هزاری ذات و سوار سرفراز گردید ایول بے اوزیک بمنصب یک هزار و پانصدی وظفر خان بمنصب دو هزار و پانصدی امتیاز یافتند دو هزار روپیه به بدیع الزماں پسر مرزا شاهرخ و هزار روپیه به بهتان مصر مرحمت شد و حکم کردم که نقاره بجمعی مرحمت شود که پله منصب انها بر سه هزاری و بالاتر رسیده باشد پنجاه هزار روپیه دیگر از زر زدن بجهت تعمیر پل بابا حسن ابدال و عمارتی که در انجا واقع است حواله ابوالوفا پسر حکیم ابوالفتح شد که اهتمام نموده پل و عمارات مذکور را در غایت استحکام به انصرام رساند * روز شنبه سیزدهم چهارم گیتی

از روز مانده ماه آغاز گرفتن نمود مرتبه بمرتبه تمامی جرم او منخسف گشت و تا پنج گهزی شب گرفته بود بجهت دنع لحوست آن خود را بطلا و نقره و پارچه و غله وزن نموده اقسام حیوانات از فیل و اسب و غیره تصدق نمود قیمت مجموع پانزده هزار روپیه شد فرمودم که بمستحقان و فقرا قسمت نمودند * در بست و پنجم دختر را میچند بنذیل را بالتماس پدر او بخدمتگاری خود گرفتم و بمیرفاضل برادرزاده میرشریف که بفوجداری قبوله و انحدود مقرر شده بود یک فیل عنایت نمودم و عنایت الله بخطاب عنایت خانی سرفراز شد چهارشنبه غره ذی قعدة بهار میچند بمنصب پانصدی ذات و سیصد سوار ممتاز گشت و یک قبضه کپوه مریع بفزند بابا خرم مرحمت شد ملا حیاتی را که پیش خانخانان فرستاده بعضی سخنان زبانی که مشعر بر انواع مرحمت و شفقت بود پیغام داده بودم آمد و یک قطعه لعل و دو مروارید که خانخانان بدست او فرستاده بود تخمیناً بست هزار روپیه قیمت داشت آورده گذرانید میر جمال الدین حسینی که در برهانپور بود و بحضور او را طلب داشته بودم آمده ملازمت نمود دو هزار روپیه بشجاعت خان دکهنی مرحمت شد در ششم ماه مذکور پیش از آنکه پرویز به برهانپور برسد عرض داشت خانخانان و امرا رسید که دکهنیان جمعیت نموده در مقام فساد اند چون معلوم شد که باوجود تعیین پرویز و لشکر که در خدمت او رفته و مقرر شده هنوز بمدد و کمک احتیاج دارند بخاطر گذرانیدم که خود متوجه شوم و بعنایت الهی خاطر از این مهم جمع نمایم درین اثنا عرض داشت آصفخان هم آمد که توجه حضرت باینجانب لائق دولت روز افزون است و عرض داشت عادل خان بیجاپوری رسید که اگر یکی از معتمدان درگاه باینطرف مقرر شود که ملتزمات و مدعیات خود را باو بگیریم تا او بعرض اقدس رساند امید هست که باعث صلاح حال این بندها گردد بنابراین مقدمات با امرا و دولخواهان کنکاش نمودم تا هرکس را که آنچه بخاطر رسد عرض نماید فرزند خانجهان بعرض رسانید که باوجودیکه چندین امراء معتبر بجهت تسخیر دکن مرخص شده باشند توجه حضرت به نفس نفیس ضرور نیست اگر حکم شود بنده هم بملازمت شاهزاده پرویز و اینخدمت را در ملازمت ایشان انشاالله تعالی بتقدیم رساند همه دولت خواهان را این سخن معقول و پسندیده نمود با آنکه هرگز جدائی او را بخاطر قرار نداده بودم چون مهم کلانی بود بالضرور رضا دادم و فرمودم بمجرب آنکه مهمات آنجا صورت یابد بے توقف متوجه ملازمت شود و زیاده از یکسال در انحدود نباشد روز سه شنبه هفدهم ذی قعدة اختیار رخصت او بود خلعت خاصه زر دوز و اسب خاصه بازی مریع و کمر شمشیر مریع و فیل خاصه مرحمت فرمودم و تومان توغ هم مرحمت شد و فدائی خان را که از بندهای صاحب اخلاص است خلعت و اسب و مدد خرچ لطف نموده بمنصب هزاری ذات و چهار مد سوار از اصل و افزانه سرفراز ساختم و همراه خان جهان تعیین نمودم که اگر کسی را نزد عادل خان

حسب الالتماس او باید فرستاد او را روانه گردانند و لنگو پندت که در زمان حضرت
 عرش آشیانی از جانب عادل خان همراه پیشکش او آمده بود او را هم همراه خان جهان
 رخصت فرموده اسپ و خلعت و زر عنایت کردم و از اسوا و لشکریان که همراه
 عبدالله خان بخدمت دفع رانای مقهور تعین بودند مثل راجه نرسنگدیو
 و شجاعت خان و راجه بکرماجیت و غیره با چهار پنج هزار سوار بکمک فرزند خانجهان
 تعین شدند و معتمد خانرا بقدرغن فرستادم که آن مردم را سزاولی کرده در او حین
 بخانجهان همراه سازد و از مردم درخانه شش هفت هزار سوار از مسل سیف خان باره
 و حاجی بی اوزبک و اسلام الله عرب برادر زاده مبارک عرب که ولایت جوتره و درفول
 و آن نواحی در تصرف دارد و دیگر منصبداران و نزدیکان همراه او ساختم و در وقت
 رخصت هر یک را باضافه منصب و خلعت و مدد خرج سرفراز نمودم و محمدی بیگ
 را بخشی لشکر ساخته ده لک روپیه مقرر کردم که همراه سازند به پرویز اسپ خاصه
 و به خانخانان و دیگر امرای و بندهای که تعین یافته انصوبه بودند خلعتها مرحمت
 نموده فرستادم و بعد از اتمام این امور بقصد شکار از شهر برآمدم و هزار روپیه بمیر علی
 اکبر عنایت شده چون فصل ربیع رسیده بود بملاحظه آنکه مبادا از عبور لشکر نقصان
 بمزروعات رعایا برسد و با وجود آنکه قوریساول را با جمعی از احدیان بجهت ضبط
 زراعات تعین نموده بودم و چندی را حکم کردم که منزل بمنزل ملاحظه پائیمالی نموده
 عوض نقصان که بزراعتها برسد رعایا را میداده باشند و ده هزار روپیه بدختر خانخانان
 کوچ دانیال و هزار روپیه بعبد الرحیم خرمد خرم گویان و هزار روپیه بقاچای دکنی
 مرحمت نمودم و از دهم خنجر خان برادر عبدالله خان از اصل و اضافه به منصب هزار
 ذات و پانصد سوار و بهادر خان برادر دیگر بمنصب سیصد ذات و سه صد سوار سرفراز
 گشتند درین روز دو آهو شاخدار و یک آهوی ماده شکار شد در سیزدهم یک اسپ خاصه
 بخانجهان مرحمت نموده فرستادم بدیع الزمان پسر میرزا شاهرخ را به منصب هزار
 ذات و پانصد سوار سرفراز ساخته پنج هزار روپیه مدد خرج عنایت کردم و بهمراهی
 خان جهان بخدمت دکن رخصت یافت درین روز دو آهو نر و سه آهو ماده شکار شد
 چهار شنبه دهم یک نیل گاؤ ماده و یک آهوی سیاه به بندوق زدم در پانزدهم یک نیله
 گاؤ ماده و یک چهنکاره به بندوق زده شد در هفدهم مایه دو قطعه لعل و یک دانه
 مروارید جهانگیر قلینخان از گجرات و افین دان موضع کاری که مقرب خان از بندر
 گهنپایت فرستاده بود بنظر گذشت بستم یک شیر ماده و یک نیله گاؤ به
 بندوق زده شد دو بچه همراه ماده شیر بودند بجهت انبوهی جنگل و بسیاری
 درخت از نظر ناپدید گشتند حکم شد که تفحص نموده بدست در آورند چون
 بمنزل رسیدم یکی از شیر بچه را فرزند خرم آورده از نظر گذرانید و روز دیگر بچه دوم را
 مهاتخان گرفته حاضر ساخت * بیست دوم در وقتی که نیله گاؤ را بقا بونی زدن
 نزدیک ساخته بودم ناگاه جلو داری و دو کهار ظاهر شدند و نیل گاؤ رم خورده بدر رفت

از غایت اعراض فرمودم که جلو دار را همانجا بکشند و پای کهاران را بریده و بر خر سوار کرده گردانند و اردو بگردانند تا دیگرے این جرات نکند بعد ازاں شکار کزان بر اسب شکار باز و جره کرده بمنزل آمدم روز دیگر نیله گاؤ کلانی را بقراولی اسکندر رمی به بندوق زد و او را بمنصب سپهبدی ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه سرفراز ساختم روز جمعه بیست و چهارم صفدر خاں که از صوبه بهار آمده بود بسعادت کورنش سر بلندی یافت یکصد مهر نذر و یکقبضه شمشیر و پنج فیل ماده و یکی نر پیشکش گذرانید فیل نر مقبول افتاد در همین اثنا یاد کار خواجه سمرقندی از بلخ آمده ملازمت نمود و یک جلد مرقع و چند سر اسب با دیگر تحف پیشکش گذرانید و بخلعت امتیاز یافت روز چهارشنبه ششم ذی حجه بمعزال ملک که از خدمت بخشیگری لشکر افغانا مقهور تغیر یافته بود بیمار و خراب ملازمت نمود * در چهاردهم ماه مذکور عبدالرحیم † خورا باوجود نقصیرات کلی گناهان او را عفو فرموده بمنصب یوز باشی و بیست سوار سرفراز ساختم و فرمودم که بشمشیر رفته باتفاق بخشی انجا محله مردم قلیچ خان را و سایر جاگیرداران و اویماقات نوکر و غیر نوکر دیده طومار واقعی بدرگاه آورد کشور خاں ولد قطب الدین خاں از قلعه رهناس آمده سعادت خدمت و کورنش دریافت *

جشن نوروز پنجم از جلوس همایون

روز یکشنبه بیست و چهارم ذی حجه بعد از دوپهرو سه گه‌تی حضرت نیر اعظم به برج حمل که خانه شرف و سعادت است تحویل نموده و درین ساعت فیض بخش در مقام پاک بهل که از مواضع پرگنه باری بوده باشد مجلس نوروزی ترتیب داده بسنت پدر بزرگوارم بر تخت جلوس نمودم صبح آن که روز نوروز عالم افروز بود مطابق غره فروردین ماه سنه پنجم جلوس در همین مقام بارعام داده جمیع امرا و بندهای درگاه بسعادت کورنش تسلیم مبارکباد سرفراز گشتند پیشکش بعضی امرا از نظر گذشت خان اعظم یک دانه مروارید که بچهار هزار روپیه قیمت شده بود گذرانید و میران صدر جهان بیست و هشت دست جانور شکاری از باز و جره و دیگر تحف بنظر گذرانید مهلتک دو صندوقچه کارفرنگ که اطراف انرا به تخته های بلور ترتیب داده بودند چنانچه هرچه در درون آن نهاده میشد از برون بنوعی می نمود که گویا هیچ حایلی نیست پیشکش نمود کشور خان بست دو زنجیر فیل از نر و ماده پیشکش گذرانید همچنین هر کس از بندهای درگاه تحفه و پیشکش که داشتند گذرانیدند نصرالله پسر فتح الله شربتچی به تحویل داری

† این همان عبدالرحیم است که رفاقت خسرو نموده همه جا همراه او بود و بعد از گرفتاری بمرجب حکم در پوست خر کشیده بردند چون عهش باقی بود ازاں مهلتک نجات یافتند و از بند خلاص شده دو زندگان حاضر می بودند و خدمت میکرد تا رفته رفته بزو مهربان شدند *

پیشکش مقرر گشت به سارنگدیو که به بدن فرامین به لشکر ظفر اثر دکن تعین یافته بود بجهت پرویز و بهر یک از امرا تبرک خاصه سرفراز ساختم بشیخ حسام الدین پسر غاز بخان بدخشی که طریقه درویشی و گوشه نشینی اختیار نموده هزار رویه و فردے شال شفقت نمودم روز دیگر نوروز بقصد شکار شیر سوار شدم سه شیر دونرویکی ماده شکار شد باحدیانیکه آثار جلالت ظاهر نموده بشیر در آمده بودند انعام ها داده بزباد تی ماهیانه سرفراز ساختم بتاریخ بست ششم ماه مذکور اکثر روز ها بشکار نیله گاوها مشغولی داشتم چون هوا رو بگرمی نهان و ساعت داخل شدن آگره نزدیک رسید بچنانپ روباس توجه نموده چند روز دیگر در آن نواحی شکار آهو نمودم روز شنبه غره محرم سنه ۱۰۱۹ روب خواص که روب باس آبادان کرده اوست پیشکشی که ترتیب داده بود بنظر گذرانید آنچه خوش آمده درجه قبول یافت تته بانعام او مقرر گشت درهمین آیام بایزید بنگلی و برادران او که از صوبه بنگال آمده بودند بسعادت کورنش سرفراز گشتند سید آدم ولد سید قاسم بارهه نیز که از احمدآباد و گجرات آمده بود بدین سعادت امتیاز یافت و یک زنجیر فیل پیشکش گذرانید فوجداري صوبه ملتان از تغییر تاج خان به ابول بی اوزیک مرحمت شد دوشنبه سنه ۵ نزول اجلال درباغ منذاکر که در نزدیکی شهر است واقع شد صباح آن که ساعت دخول شهر بود بعد از گذشتن یک پهر و دو گهری سوار شدم و تا ابتدای معموره براسپ سواری نموده چون سواد شهر ظاهر گشت بجهت آنکه خلایق از دور و نزدیک تواندید سواری فیل اختیار کردم و از هر دو طرف راه زرافشان بعد از دو پهر در وقتیکه منجمان اختیار نموده بودند بمبارکی و خورمی بدولت خانه همایون داخل شدم یزبیر رسم مقرر آیام نوروز فرموده بودم که دولتخانه را آئین بسته بارگاههای آسمان تمثال ایستاده کرده بودند بعد از ملاحظه آئین خواجه جهان پیشکشی که ترتیب داده بود از نظر اشرف گذرانید آنچه از هر جنس و هر قسم از جواهر اقمشه و امتعه پسند خاطر به گزین گردید قبول فرموده تته را بانعام او مقرر داشتم بمشرفان شکار فرموده بودم که مجموع جانوران که از روز برآمدن تا تاریخ دخول شهر شکار شده باشد معروض دارند درین وقت بعرض رسانیدند که در مدت پنجاه و شش روز یک هزار و سیصد و شصت و دو جانور جاندار از چرنده و پرنده شکار شده هفت عدد شیر نیله گاو و نرو ماده هفتاد راس آهوه سیاه پنجاه و یک راس سایر جانوران از ماده آهو و بزکوهی و روج و غیره هشتاد و دو راس کلنگ و طاقس و سرخاب و سایر جانوران پرده یک مد و بیست و نه قطعه شکار ماهی یک هزار و بیست و سه عدد روز جمعه هفتم مقرب خان از بندر کهنپایت و سورت آمده سعادت ملازمت دریافت جواهر و مرصع آلات و ظروفهای طلا و نقره کار فرنگ و دیگر نفایس و تحفهای غیر مکرر و داده و غلام حبشی و اسبان عربی و از هر قسم چیزی که بخاطر رسیده آورده بود چنانچه در عرض دومین ماه تحفهای او از نظر گذشت و اکثر موافق مرضی خاطر ما بود درین روز صفدر خان که بمنصب هزاري ذات و پانصد سوار سرفراز بود بزباد تی منصب

کہ پانصدی ذات و دیوہست سوار باشد ممتاز گشته بغذایت علم سر بلند دی یافت
و بجایگز سابق خود مرخص گردید و بکشور خان و فریدون خان برلاس نیز علم مرحمت
شد و یک زنجیر فیل فوج بجہت افضل خان حوالہ پشتون پسر او شد کہ براسہ پدر خود
ببدر بخواجه حسین کہ از ندایر خواجہ معین الدین چشتی است بمعدان نیمہ سالہ ہزار
روپیہ عنایت نمود یوسف زلیخا بخط ملا میر علی مصور و مذہب جلد طلا در غایت
تکلف و صفا کہ ہزار مہر قیمت داشت خانخانان پیشکش فرستادہ بود معصوم وکیل او
آوردہ گذرانید تا روز شرف کہ انتہای صحبت نوروز است ہر روز پیشکش چندی از امرا
و بندگان درگاہ بنظر میگذشت و از نفایس پیشکش ہر کس انچہ پسند خاطر می افتاد
قبول نمودہ تدمہ را باز می داد * روز پنجشنبہ ۱۳ مطابق ۱۹ فروردین ماہ کہ روز شرف
و خرمی و خوشحالی حضرت نیر اعظم است فرمود کہ مجلس جشن ترتیب دادہ
از اقسام مکیفات حاضر سازند و بامرا و سایر بندگان درگاہ حکم شد کہ ہر کس کہ خواہد
بخواہش طبیعت میکفی اختیار کند اکثر شراب و چندے مفرح و بعضے از انیونات
انچہ خواستند خوردند مجلس شگفتہ گشت جہانگیر قلیخان از گجرات یک تخت
نقرہ منبت و مصور برورش و ساخت تازہ پیشکش فرستادہ بود بنظر گذشت و بمہاسنگہ
نیز علم شفقت شد * و در ابتدای جلوس مکرر حکم کردہ بودم کہ من بعد ہیچ کس
خواجہ سرا نکند و خرید و فروخت نشود و ہر کس کہ مرتکب این عمل گردد گنہگار
باشد درینولا افضل خان چند از ان بدکاران را بدرگاہ از صوبہ بہار فرستاد کہ بدین عمل
شنیع قیام نمودہ اند آن بے عاقبتان را فرمودم کہ در حبس مؤبد نگاہدارند * در شب
پنجشنبہ درآزہم امر عجیب و قضیہ غریب رویداد جمعی از قوالان دہلی سرود در
حضور میگفتند و سیدی شاہ بروش تقلید سماع می نمود و این بیت میر خسرو

ہر قوم راست راہ دینی و قبلہ گاہی * من قبلہ راست کردم برسمت کج کلاہ
میانخانہ این سرود جوہ من حقیقت این بیت را تخلص می نمودم کہ ملا علی احمد
مہرکن کہ در فن خود از بے نظیران عصر و عہد بود و نسبت خلیفہ و خدمتگاری قدیم
داشت و در آیام خورد سالیہا کہ سبق پیش پدر او میخواندم پیش آمدہ چنین نقل
کرد کہ من از پدر خود شنیدہ ام کہ روزے شیخ نظام الدین اولیا کلاہی بر گوشہ سر نہادہ
در کنار آب جون بالائے پشت بامی تماشای عبادت و پرستش ہندوان می نمودند
درین اثنا امیر خسرو حاضر میشود شیخ متوجہ شدہ میفرمایند کہ این جماعت را
می بینی و این مصرعہ را بر زبان جاری میسازند

* ہر قوم راست راہی دینی و قبلہ گاہی *

امیر بے تأمل از روے نیاز مندی تمام شیخ را مخاطب ساختہ مصرع ثانی را

* من قبلہ راست کردم برسمت کج کلاہی *

می خوانند ملا مشارالہ چون سخن را بدین جا رسانید و کلمہ آخر مصرع ثانی کہ
برسمت کج کلاہی بر زبانش جاری شد حال برو متغیر گشتہ بلیخودانہ افتاد و مرا از

افتادن او وحشتی عظیم شده بر سر او حاضر شدم اکثره را مطنه شد که مگر مرع او را حادث گشته است اطباء که در خدمت حاضر بودند مضطربانه در پی تشخیص و دیدن نبض و حاضر ساختن دوا شدند هر چند دست و پا زدند بحال نیامد او خود در مرتبه اول که افتاده بوده است جان بجان افرین تسلیم نموده چون بدن فی الجمله حرارتی داشت گمان می نمودند که شاید جان باقی بوده باشد بعد از اندک زمانی ظاهر شد که کار از کار گذشته فرو رفته است او را از مجلس مرده برداشته بمنزل و مقامش بردند این قسم مردنی تا حال مشاهده نشده بود مبلغی بجهت کفن و دفن او بفروندانش فرستادم و صباح او را بدلهی نقل نموده بگورخانه آبا و اجدادش مدفون ساختند روز جمعه بسمت و یکم کشورخان که به منصب هزار و پانصدی سرفراز بود به دوهزاری ذات و سوار سرفراز گردید و بعنایت اسپ عراقی از طوبله خاصه و خلعت و فیل خاصه بخت جیت نام نوازش یافته بخدومت فوجداری ملک اوچهه و تنبیه و تادیب متمردان انحدود مرخص گشت بایزید بنگلی بخلعت و اسپ ممتاز گردیده با بوان زن بهمراهی کشورخان حکم شد فیلی از حلقه خاصه عالم کمان نام حبیب الله حواله نموده جهت راجه مانسنگه عنایت کرده فرستادم بکیشوداس مارو اسپ خاصه به بنگاله مرحمت کرده شد بعرضخان جاگیردار جلال آباد ماده فیل شفقت شد در پی ایام افتخارخان فیل نادره از بنگاله پیشکش فرستاده بود چون پسند خاطر من گشت داخل فیلان خاصه ساختم احمد بیگ خان که بسرداری لشکر بنگش معین است بذابرنیکو خدمتیه با فرزندان باضافه منصب سرفراز گشته منصب خاصه او را که دوهزار بذات و هزار پانصد سوار بوده پانصدی دیگر بذات او اضافه مرحمت شد تختی طلائی مرصع کاری بجهت سرپیچ پرویز که به لعل و مروارید تزییم یافته بود به بیست و یک هزار روپیه قیمت شد بجهت خانجهاں بدست حبیب پسر سربراه خان به برهانپور عنایت کرده فرستادم * در پی روزها ظاهر شد که کوکب پسر قمرخان به سناسی اشنائی پیدا کرده و رفته رفته سخنان او که تمام کفر و زندقه است در مذاق ان جاهل جاکرده عبداللطیف پسر نقیب خان و شریف عم زادهای خود را در پی ضلالت باخود شریک ساخته بوده است چون ایداعنی شگافته شد بهچون اندک ترسانیدن چند مقدمه خود ها مذکور ساختند که ذکران کراهیت تمام داشت تادیب و تنبیه ان را لازم دانسته کوکب و شریف را بعد از شلاق مقید و محبوس ساختم و عبداللطیف را یکصد دره حد فرمودم که در حضور زنند این تنبیه خاص بجهت حفظ شریعت بوده تادیگر جاهلان امثال این امور هوس نکنند روز دوشنبه بیست و چهارم معظم خان بدلهی مرخص شد تا متمردان و مفسدان ان نواح را گوشمال دهد بشجاعت خان دکنی ده هزار روپیه مرحمت شد شیع حسین درشنی را که بجهت بردن فرامی به بنگاله و مرهمتهای که بهریک از امرای انصوبه واقع شده بود حکم کرده بودم مرخص ساختم اسلام خان را نظر برتردات و خدمات شایسته بمنصب

پنج‌هزاری ذات و سوار و خلعت خاصه سرفراز ساختم و بکشور خان نیز خلعت خاصه و بواجه کلیان اسپ عراقی و همچنین بسایر آمرایان ببعضی خلعت و ببعضی اسپ مرحمت نمودم بفریدون برلاس که بمنصب هزار و پانصدیدات و هزار و سیصد سوار سرفراز بود دو هزاریدات و هزار و پانصد سوار ممتاز گردید * در شب دوشنبه غره ماه صفر بنابر غفلت خدمتگاران آتش عظیم در خانه خواجه ابوالحسن افتاد تا خبردار شدن و فرونشاندن آتش اسباب و اشیاء او بسیار سوخته شد بنابر تسلی خاطر خواجه و تدارک زیانیکه باو رسیده بود چهل هزار روپیه باو مرحمت نمودیم به سیفخان باره که برداشته و نواخته می بود علم مرحمت نمودم معزالملک را که پدیوانی کابل تعین یافته بود در صدیدات و هفتاد و پنج سوار به منصب سابق او که هزاری ذات و دروست هفتاد و پنج سوار بود افزوده مرخص ساختم روز دیگر پهل کنگاره مرصع بجواهر قیمتی بخان جهان مرحمت نموده به برهانپور فرستادم * چون بیوه زنی از مقرب خان شکوه نمود که دختر مرا در بندر گهنپایت بزور کشیده بود بعد از مدتی که در منزل خود نگاهداشت چون طلب دختر نمودم چنین گفت که باجل موعود مرده بنابرین فرمودم که این قضیه را تفحص نمایند بعد از جست و جوی بسیار شخصی را از ملاذمان او که باعث و بانی این امر تعدی بود سیاست رسانیدم و نصف منصب مقرب خان را کم کرده بان ضعیفه ستم رسیده مدد معاش و خرچی راه مرحمت کردم چون در روز یکشنبه هفتم ماه قران نحسین واقع شده بود تصدقات از طلا و نقره و سایر فلزات و اقسام حیوانات بفقرا و ارباب حاجات مقرر نمودم که در اکثر ممالک محروسه تقسیم نمایند شب دوشنبه هشتم شیخ حسین سرهندی و شیخ مصطفی را که بعنوان درویشی و کیفیت و حالت فقر مشهور و معروف بودند طلبیده صحبت داشته شد و رفته رفته مجلس بسماع و وجد گویی تمام پیدا کرد خالی از کیفیت و حالت نبودند بعد از اتمام صحبت بهر یک زررها داده مرخص ساختم چون مکرر میرزا غازبی بیگ ترخان بجهت سامان ازوقه قندهار و ماهیانه برقداران قلعه مذکور عرضداشت نموده بود فرمودم که دو لک روپیه از خزانه لاهور روانه قندهار سازند * بتاریخ ۱۹ ماه اردی بهشت سنه ۵ جلوس مطابق ۴ صفر در پنده که حاکم نشین صوبه بهار است امری غریب و حادثه عجیب روداده افضل خان حاکم صوبه آنجا به گورکبه پور که بنازگی بجایگزین او مقرر گشته بود و از پنده تا آنجا شصت کوه مسافت است مقوجه می شود و قلعه و شهر را بشیخ بنارسی و غیاث زین خانی دیوان آنصوبه و جمعی دیگر از منصبداران می سپارد و بگمان آنکه درین حدود غنیمت نیست خاطر از محافظت قلعه و شهر چنانچه باید جمع نمی سازد بحسب اتفاق درهمین ایام قطب نام مجهول از مردم اوچبه که خلعت او سرشته فتنه و فساد بود بزین درویشان و لباس گدایان بولایت اوچینه که در نواحی پنده واقع است درمی آید و مردم آنجا که از مفیدان مقرر اند آشنائی پیدا کرده اظهار میکند که من خسرو ام که از بندی خانه گریخته خود را بدین حدود رسانیده ام اگر بمن همراهی نموده در مقام امداد و اعانت شوید بعد از آن که کاری

سرانجام یابد مدار دولت من برشمایان خواهد بود مجملأً بدین کلمات ابله نوزب آن گول طبیعتان را با خود متفق ساخته مشخص آنها میسازد که من خسروام و اطراف چشم خود را که در وقت از اوقات داغ کرده بود و علامت آن بنظر درمی آمده است بدان گمراهان می نمود و میگفت که در بند بخانه گدوری بر چشم من بسته بودند این علامت انست بدین تدویر و فریب جمعی از سوار و پیاده بر سر او جمع میشوند و خبر یافته بوده اند که افضل خان در پتله نیست ایمعنی را فوزی عظیم دانسته ایلغار می نمایند و در سه ساعت از روز یکشنبه گذشته خود را بشهر میسرانند و بهیچ چیز مقید نشده اراده قلعه میکنند و شیخ بنارسی که در قلعه بود خبر یافته مضطربانه خود را بدر قلعه میسرانند و غنیم که جلو ریزی آمده فرصت آن نمیدهد که دروازه قلعه را به بندند با اتفاق غیاث از راه کهرکي خود را بکنار آب میسرانند و کشتی بدست آورده قصد ان میکنند که خود را بافضل خان برسانند ان مفسدان بخاطر جمع بقلعه در آمده اموال و اسباب افضل خان را باخزانة بادشاهی بتصرف در می آورند و جمعی از واقعه طلبان بیدارست که در شهر و نواحی بودند بر سر او جمع میشوند این خبر در گورکپور بافضل خان میرسد و شیخ بنارسی و غیاث هم از راه آب خود را میسرانند و کتابات از شهر می آید که این بدبختی که خود را خسرو میگوید بتحقیق خسرو نیست افضل خان تکیه بفضل و کرم الهی و بدولت و اقبال ما نموده بے توقف بر سر ان مفسدان روانه میگردد در عرض پنجروز خود را بحوالی پتله میسرانند چون خبر آمدن افضل خان بان حرامزاده و مفسدان میسران قلعه را بیکی از معتمدان خود می سپارد و سوار و پیاده خود را توزک نموده چهار کروه از شهر باستقبال بر می آید و برکنار آب پی پی جنگ میشود و باندک زور خوردی سلک جمعیت ان تیره روزگاران از هم پاشیده متفرق میگردند و از غایت اضطراب دیگر باره ان بخت برگشته باچند در قلعه در می آید و افضل خان سر در پی او نهاده امان نمیدهد که در قلعه را تواند بست مضطربانه بخانه افضل خان در آمده ان خانه را قائم میسازد و تاسه بهودران خانه بوده زور خورد می نماید و تخمیناً سی کس را بزخم تیز ضایع میسازد بعد از ان که همراهان او بجهنم میروند خود عاجز و زبون میشود امان طلبیده افضل خان را می بیند بجهت تسکین این ماده افضل خان در همان روز او را بقصاص رسانیده چندی از همراهان او را که زنده بدست در آمده بودند مقید میسازد و این اخبار متعاقب یکدیگر بمسامع جلال رسید شیخ بنارسی و غیاث زیخانی و دیگر منصب دارانی که در حفظ و حراست شهر و قلعه تقصیر نموده بودند با گره طلب داشتند و فرمود همه را سروریش تراشیده و معجر پوشانیده و بر خر سوار کرده بر گرد شهر آگه و بازارها گردانیدند تا باعث تذیبه و عبرت دیگران گردد چون درین ایام عرایض پرویز و امرای تعینات دکن و دولت خواهان انجا متعاقب یکدیگر رسید که عادل خان بیجاپوری التماس و استدعا دارد که میر جمال الدین حسین انجو را که مرجع دنیا داران دکن بر قول و فعل او اعتماد تمام دارند

نزد او فرستند تا بان جماعت صحبت داشته تفرقه و وحشت را از خاطر آنها دور سازد و معامله انجا را حسب الاستصواب عادل خان که طریقه دولتخواهی و بندگی اختیار نموده صورت پسندیده دهد و بهمه جهت تفرقه و وحشت را از خاطر دور ساخته و دلاسه او نموده از الطاف و عنایات بادشاهی او را امیدوار سازد بنابر حصول این مدعا میر مومنی الیه را بتاریخ شانزدهم ماه مذکور مرخص ساخته ده هزار روپیه انعام عنایت نمودم و بر منصب سابق قاسم خان که هزاری ذات و پانصد سوار بود بجهت آنکه بکمک برادر خود اسلام خان روانه بنگاله گردد پانصدی ذات و سوار افزودم و در همین ایام بجهت تنبیه و تادیب بکرمایت زمیندار ولایت صاندهو که قدم از دایره اطاعت و بندگی کشیده است مهاسنگه پسرزاده راجه مانسنگه را تعیین نمودم که هم بدفع متمردان آن سرزمین قیام و اقدام نموده هم محال جاگیر راجه را که دران نواحی واقع است عمل نماید بستم ماه مذکور قلی بشجاعت خان دکنی مرحمت نمودم چون حاکم جلال آباد از خرنی قلعه انجا عرضداشت نوشته بود حکم فرمودم که از خزانه لاهور آنچه بجهت تعمیر قلعه مذکور درکار باشد برده صرف نماید افتخار خان در بدگاله خدمات پسندیده بتقدیم رسانیده بود حسب التماس صاحب صوبه انجا پانصدی بر منصب سابق او که هزار و پانصدی بود اضافه نمودم بتاریخ بیست و هشتم عرضداشت عبدالله خان فیروز جنگ مشتمل بر سفارش بعضی بندهای کار طلب که بهمراهی او بدفع رانا مقهور مردود تعیین بودند بعرض رسید چون از همه بیشتر اظهار خدمتگاری و کار طلبی غزنین خان جالوری نموده بود بر منصب سابق او که هزار و پانصدی ذات و سیصد سوار بود پانصدی ذات و چهار صد سوار اضافه مرحمت نمودم و همچنین در خور خدمت هریک از ان بندها بزیانته منصب سرفراز گردیدند دولت خان که بجهت آوردن تخت سنگ سیاه قبل ازین باله آباد مرخص گشته بود روز چهار شنبه چهارم ماه مهر امده ملازمت کرد و ان تخت را صحیح و سالم آورد الحق عجایب تحفه سنگی است از غایت سیاهی و براقی بسیار برانند که از قسم سنگ محک بوده باشد طول ان چهار درعه نیم پاو کم و عرض ان دو درعه و نیم و یک طسو و حجم ان سه طسو بوده باشد اطراف انرا بسنگ تراشان ماهر فرمودیم که ابیات مناسب نقش گردانند و پایهای هم از ان قسم سنگ بران نصب نموده اند اکثر اوقات بران تخت می نشینم عبدالسبحان بجهت بعضی تقصیرات در بند خانه مقید بود چون برادران خانعالم ضامن و مقصد کار او شدند او را از قید برآورده بمنصب هزاری ذات و چهار صد سوار سرفراز ساختم و بفوجداری صوبه الهباده تعیین یافته جاگیر قاسم خان برادر اسلام خان را بدو مرحمت کردم و تربیت خان را بفوجداری سوار الور فرستادم بتاریخ دوازدهم ماه مذکور عرضداشت خانجها رسید که خانخانان حسب الحکم والا برفاقت مهاتبخان روانه درگاه گشت و میرجمال الدین حسین که برفتن بیجا پور از درگاه تعیین یافته بود از برهانپور بهمراهی و کلاسه عادلخان متوجه

بیجا پور شد در تاریخ بیست و یکم ماه مذکور مرتضیٰ خان را بصاحب صوبگی صوبه پنجاب که از اعظم ممالک محروسه است سرفراز ساخته شال خاصه کرامت فرمودم تاج خان را که در صوبه ملتان بود بدارائی کابل تعین کرده بر منصب سابق او که سه هزار پانصد و هزار پانصد سوار بود پانصد سوار دیگر افزودم و حسب التماس عبدالله خان فیروز جنگ پسرانا شکر فیروز باغافه منصب سرفراز گشت مهبتخان که قبل ازین بجهت تحقیق جمعیت امرای تعینات دکن و آوردن خانخانان به برهان پور مرخص گشته بود چون بذواحي اگرو رسید خانخانان را در چند منزلی از شهر گذاشته خود پیشتر آمد و بسعادت کورنش و استانبوسی سرفراز شد * و بعد از چند روز بتاریخ دوازدهم آبان خانخانان آمده ملازمت کرد چون در باب او اکثر دولت خواهان مقدمات واقع یا غیر واقع از روی فهمیدگی خود عرضداشت نموده بودند و خاطر اشرف از منصرف گشته بود چون ان التفات و عنایت که همیشه درباره او میکردم و از پدر بزرگوار خود دیده بودم این بار بفعل نیامد و درین سلوک محقق بودم چرا که قبل ازین خط تعهد خدمت صوبه دکن بمدتی معین سپرده در ملازمت سلطان پرویز با دیگر امرای بدان مهم عظیم متوجه گشته بود بعد از رسیدن به برهانپور ملاحظه وقت ناکرده در هنگامی که حرکت لایق بود سرانجام رسد و دیگر ضروریات نشده سلطان پرویز لشکرها را بدلاے گهائی برآورده و رفته رفته بواسطه بے اتفاقی سرداران و نفاق ایشان و اختلاف رایهای ناصواب کار بجائی کشید که غله بدشواری پیدا کرده یکمن بمبلغا بدست در نمی آمد و کار سپاه مختل و درهم شده هیچ گونه کاری از پیش نرفت و اسب و شتر و دیگر چارپایان ضایع شدند و بنابر مصلحت وقت ملج گونه با مخالفان تیره بخت نموده سلطان پرویز لشکر را به برهانپور باز گردانید چون معامله خوب نه نشست این تفرقه و پریشانی را مجموع دولت خواهان از نفاق و بے سرانجامی خانخانان دانسته در پنجاب عرایض بدرگاه ارسال داشتند اگرچه این معنی مطلق بار نمی افتاد غایتاً این خدشه بخاطر راه یافت تا آنکه عرضداشت خانجهان رسید که این خلل و پریشانی تمام از نفاق خانخانان دست داده یا این خدمت را باستقلال باو باز باید گذاشت یا او را بدرگاه طلبیده این نواخته و برداشته خود را بدین خدمت تعین فرموده و سی هزار سوار معین و مشخص بکمک این بنده مقرر باید داشت تا در عرض دو سال تمام ولایت بادشاهی را که در تصرف غنیم است مستخلص ساخته و قلعه قندهار و دیگر قلعههای سرحد را بتصرف بندهای درگاه در آورده ولایت بیجاپور را نیز ضمیمه ممالک محروسه سازم و اگر این خدمت را در مدت مذکور بانصرام نرسانم از سعادت کورنش محروم بوده روزه خود را به بندهای درگاه نه نمایم چون صحبت میان سرداران و خانخانان باینجا کشیده بودن او را در اینجا مصلحت ندیدم سوارانی را بخانجهان تفویض فرمودم و او را بدرگاه طلبیدم بالفعل سبب بے توجهی و بے اتفاقی این خدمت بعد ازین آنچه ظاهر شود در خور آن مراتب توجهی و بے توجهی به عمل خواهد آمد

سید علی باره را که از جوانان مقرر است نواخته پانصدی ذات و دریست سوار
 بر منصب سابق او که هزاری ذات و پانصد سوار بود افزودم و داراب خان ولد خانخانان را
 به منصب هزاریدات و پانصد سوار سرفراز ساخته سرکار غازی پور را بجایگزین و مقرر داشتم *
 قبل ازین صبیبه میرزا مظفر حسین و لد سلطان حسین میرزای صفوی حاکم فندهار را
 بفروزد سلطان خرم نام رن فرموده بودم درین تاریخ ۱۷ ابان چون مجلس طوی منعقد
 شده بود بخانه بابا خرم رفته شب نیز در آنجا گذرانیدم و اکثر امرا را بخلعت سرفراز
 ساختم و چندین از محبوسان قلعه گوالیار به تخصیص حاجی میرک از بند خلاصی
 یافتند و یک لک روپیة اسلام خان از برگذات خالصه شریفه تحصیل نموده بود چون بر سر
 لشکر و خدمت بود بانعام او مقرر داشتم پاره طلا و نقره و از هر جنس زر و غله بمعتمدان
 داده مقرر داشتم که بفقره اگر تقسیم نمایند در همین روز عرضه داشت خان جهان بعرض
 رسید که ایرج ولد خانخانان را از شاهزاده رخصت حاصل نموده حسب الحکم روانه
 درگاه ساخت و آنچه در باب ابوالفتح بجای پوری حکم شده بود چون مشارالیه سر کار آمدنی
 است و فرستادن او بالفعل باعث نوامیدی دیگر سرداران دکن که قولها بجهت ایشان
 رفته میشد بنابراین او را نگاهداشته و حکم شده بود که چون کیشو داس پسر راس کله را
 که در خدمت پرویز میباشد طلبیده ام اگر در فرستادن او اهمال رون خواهی نخواهی
 او را روانه خواهی ساخت چون این معنی معلوم پرویز گشت فی الفور او را رخصت
 کرد و گفت که این چند کلمه را از زبان من عرضه داشت خواهی نمود که چون جان و
 حیات خود را بجهت خدمت آن خدای مجازی میخواهم وجود و عدم کیشو داس چه باشد
 که در فرستادن او استادگی نمایم غایتاً خدمتگاران اعتباری و اعتمادی مرا که بهر تقرب
 طلب میدارند باعث نومیدی و شکست خاطر دیگران می گردد و در سرحد مشهور
 شده حمل بر بیعنایتی صاحب و قبله می شود دیگر امر حضرتست * از تاریخ که
 قلعه احمد نگر بسعی برادر مرحوم دانیال بتصرف اولیای دولت قاهره درآمده تا تاریخ
 حال حفظ و حراست آنجا بخواجه بیگ میرزا صفوی که از خویشان غفران پناه شاه
 طهماسب است مقرر بود بعد ازان که شورش دکنیان مقهور بسیار شد و قلعه مذکور را
 محاصره کردند در لوازم مناسب و قلعه داری تقصیر نکرد بآنکه خانخانان و امرا و
 سرداران که در بره نپور جمع شده بودند در ملازمت پرویز متوجه رفع و دفع مقهوران
 گشتند و از اختلاف رایها و نفاق امرا و بے سرانجامی رسد و غله لشکرگران سنگی را
 که صلاحیت کارها کلاان داشتند براهای نامناسب و کوههای و کتلها صعب
 در آورده در عرض اندک روز پریشان و بے سامان ساختند چون کار بدین جا انجامید
 و تعمیر غله بجای رسید که جان در عوض نان میدادند بے علاج بمقصد نارسیده
 برگشتند و حشم قلعه که چشم برآمدن این لشکر داشتند از شنیدن این خبر بے دل
 و بے پاشده بیکبار برجوشیدند و خواستند که از قلعه برآیند خواجه بیگ میرزا چون
 بر این معنی مطلع گشت در مقام تسلی و دلایه مردم شد و هر چند کوشید نتیجه

ندان اخرا لامر بقول و قرار بامردم خود از قلعه برآمده متوجه به برهانپور گشت در تاریخ مذکور شاهزاده را ملازمت نمود عرایض که در باب آمدن او رسید چون ظاهر گشت که در تردد و نمک حلالی تقصیر نکرده فرمود که منصب او که پنج هزاری ذات و سوار بود برقرار داشته جاگیر تذخواه دهند بتاریخ نهم عرضداشت بعضی امراء دکن رسید که بتاریخ بیست و دوم شعبان میر جمال الدین حسین بلیچاپور رسید عادلخان وکیل خود را بیست و نه پیش باز فرستاده خود هم تا سه کوه استقبال نمود و از همان راه مرز را بمنزل خویش برد چون هوا شکار بر طبیعت غالب بود در ساعت مسعود که منجمان اختیار نموده بودند از شب جمعه پانزدهم رمضان مطابق دهم اذر سنه ۵ یک بهر و شش گهزی گذشته متوجه شکار شدند و در باغ دهه که متصل بشهر است منزل نخستین واقع شد درین منزل دو هزار روپیه و فرگل پرم نرم خاصگی بمیر علی اکبر داده او را رخصت شهر نمودم و از ملاحظه آنکه غلات و مزروعات بے سپر و پامال مردم نشود حکم شد که غیر از مردم ضروری و بندهای خاص پیش خدمت همه در شهر بوده باشند و حفظ و حراست شهر را بخواجه جهان فرموده او را رخصت دادیم بتاریخ چهاردهم سعد الله خان ولد سعید خان را فیل مرحمت کردم بتاریخ ۲۸ مطابق ۲۱ رمضان چهل و چهار فیل که هاشم خان ولد قاسم خان از او دیسه که اقصای بنگاله است پیشکش فرستاده بود از نظر گذشت از انجمله یک فیل بهیار خوب و مطبوع بود انرا خاصه ساختم بتاریخ ۲۸ کسوف واقع شد از برای دفع نحوست آن خود را بطلا و نقره وزن کردم یک هزار و هشت صد توله طلا و چهار هزار و نهصد روپیه شد انرا با دیگر اقسام حبوبات و انواع حیوانات از فیل و اسب و گاو فرمودم که در بلده آگره و دیگر شهرهای حوالی بر مستحقان بے مایه و محتاجان در مانده تقسیم نمودند چون مهمات لشکری که به سرداری پوربوز و سرکردگی و سربراهی خانخانان و همراهی چندی از امرای کلان مثل راجه مانسنگه و خانجهان و اصفخان و امیرالامرا و دیگر منصبداران و سرداران از هر طائفه و هر دست که به تسخیر ملک دکن تعیین یافته بودند بدان انجا مید که از نصف راه برگشته به برهانپور معارفت نمودند و همگی بندهای معتمد و واقعه نویسان راست گفتار عرایض بدرگاه فرستاده باز نمودند که اگرچه برهم خوردگی و خرابی این لشکر را جهتها و سببها بسیار بود اما عمده اسباب بے اتفاقی امرا بتخصیص نفاق خانخانان شد بنابرین بخاطر رسید که خان اعظم را بالشکر تازه زور باید فرستاد تلافی و تدارک بعضی امور نالایق و ناشایستگیها که از نفاق امرا چنانچه مذکور شد رویداد نماید یازدهم دی بتسلیم این خدمت سرفروزی یافت و حکم شد که دیوانیان سر انجام نموده او را بزودی روانه سازند و خانعالم و فریدون خان بولاس و یوسف خان ولد حسین خان تگر به و علی خان نیاززی و باز بهادر قلماق و دیگر منصبداران قریب ده هزار سوار همراہ او تعیین نمودم و مقرر شد که و راسه احدیانی که بدین خدمت تعیین اند دو هزار احدی دیگر همراہ سازند که همگی دوازده هزار سوار بوده باشد و سی لک روپیه خزانه و چند حلقه فیل همراہ

ساخته رخصت دادم و خلعت فاخره و کمر شمشیر مرصع و اسب بازی مرصع و فیل خاصه و پنج لک روبیه مدد خرج با و عنایت نمودم و حکم شد که دیوانیان عظام از محال جاگیر او باز یافت نمایند و امرای تعینات، بخلعت ها و اسب ها و رعایت ها سرفراز شدند و مهابتخان را که چهار هزاری ذات و سه هزار سوار بود بانصد سوار دیگر بر منصب او افزوده حکم کردم که خان اعظم و این لشکر را به برهانپور رساند و بحقیقت برهم خوردگی لشکر پیش باز رسیده حکم سرداری خان اعظم بامراء انحدود رسانیده همه را با او متفق و یکجهت ساخته و سامان لشکر انجا دیده بعد از نظام و انتظام مهمات مرجوعه خانخانا را همراه گرفته بدرگه آورد روز یکشنبه چهارم شوال قریب باخره ای روز بشکار چیتة مشغولی داشتم دریں روز و روز پنجشنبه مقرر کرده ام که جاندار کشته نشود و گوشت تناول نمیکنم روز یکشنبه خاصه بجهت تعظیمی که پدر بزرگوارم آن روز را میداشتند چنانچه بگوشت میل نمیفرمودند و کشتن جاندار منع بود بسبب آنکه در شب یکشنبه تولد مبارک ایشان واقع شده بود میفرمودند که دریں روز بهتر آنست که جانداران اراسیب قصاب طبیعتان خلاص باشند و روز پنجشنبه که روز جلوس منست دریں روز هم فرمودم که جاندار را بیچان نسانند تا در ایام شکار دریں دو روز تیر و تفنگ بچنوران شکاری نمی اندازم در حالتی که شکار چیتة می شد انوب راسه که از خدمتگاران نزدیک است جمعی را که در شکار همراه میباشند پاره دور تر از من سر کرده می آورد بدرختی میرسد که زغنی چند بران نشسته بودند چون نظرش بران زغنها می افتد کمان و تکه چند گرفته بدان طرف متوجه میشد اتفاقاً در حوالی اندرخت گارے نیم خورده افتاده می بیند مقارن آن شیرے بزرگ مهذب قوی جثه از میان بوته چند که دران حوالی بوده بر خاسته روان میشود با آنکه از روز دوگهری بیشتر نمانده بود چون ذوق مرا به شکار شیر میدانست خود با چندی که همراه او بودند شیر را قیل نموده کس نه نزدیک من فرستاد و مرا از شیر خبر کرد چون خبر بمن رسید فی الحال باضطراب جلو زیر متوجه گشتم بابا خرم و رامداس و اعتماد راسه و حیانت خان و یکدوئی دیگر بامن همراه بودند بمچرد رسیدن دیدم که شیر در سایه درختی نشسته است خواستم که سواره تفنگی باندازم دیدم که اسب بیطاقتی میکند از اسب پیاده شدم و تفنگ را سر راست ساخته کشاکش دادم چون من در بلندی ایستاده بودم و شیر در پستی بوده هیچ ندانستم که بدو رسید یا نرسید در لحظه مضطربانه تفنگی دیگر انداختم بخاطر میفرسد که این تفنگ بار رسیده باشد شیر برخاسته حمله آورد و میو شکاری را که شاهین در دست داشت و بحسب اتفاق در برابر او واقع شده بود زخمی کرده بجای خود به نشست دریں حالت بندوقی دیگر بر سه پایه نهاده مجرا گرفتم انوب راسه سه پایه را گرفته ایستاده بود و شمشیرے در کمر و کتکه چوبی در دست و بابا خرم جانب چپ باندک فاصله و رامداس و دیگر بندها در عقب او و کمال قراول تفنگ بر کرده بدست من میداد چون خواستم که کشاکش نمایم شیر غراں بجانب مایان روان شده

حمله اور گشت مقارن ان تفنگ را کشاد دادم از محاذی دهی شیر و دندان او گذشت صدای تفنگ او را پرتیز کرد جمعی که از خدمتگاران هجوم آورده بودند تاب حمله او نیاورده بر یکدیگر خوردند چنانچه من از دکه و آسیب آنها یکدو قدم از جای خود پس رفته افتادم به تحقیق میدانم که دو سه کس پابرسینه من نهاده از بالای من گذشتند بمدد اعتماد رای و کمال قراول استاده شدم در پی وقت شیر بمردمی که در دست چپ بودند قصد نمود انوب رای سه پایه را از دست گذاشته بشیر متوجه شد شیر بهمان چستی و چالاکی که حمله اور گشته بود برو برگشت و او مردانه بشیر روبرو شد ان چوب که در دست داشت بهر دو دست دوبار بر سر او محکم فرو کوفت شیر دهی باز کرده هر دو دست انوب رای در دهی گرفت و چنان خائید که دندان او از ان سوی هر دو دست او گذشت اما ان چوب و انگشتی چند که در دست داشت خیلی ممد شد و نه گذاشت که دست های او از کار برود از حمله و دکه شیر انوب رای در میان هر دو دست او به پشت افتاد چنانکه سرور رای او محاذی سینه شیر بود در پی وقت بابا خرم و رامداس متوجه شدند انوب رای نمایند شاهزاده تیغی بر کمر شیر انداخت و رامداس هم دو شمشیر بکار برد یکی که بشانه شیر می رسید فی الجمله کار گرمی افتد و حیانتان چوای که در دست داشت چندی بر سر او زد انوب رای زور کرده دست های خود را از دهی شیر برمی آورد و دو سه مشتکی بر کله او میزند و به پهلوی غلطیده بزور زانو راست می ایستد در وقت کشیدن دست ها از دهی شیر چون دندان او از جانب دیگر سر بر آورده بودند پاره چاک میشود و هر دو پنجه او از دوشش گذشت در حین ایستادن شیر هم ایستاده می شود و سینه او را بناخن و چنگال مجروح می سازد چنانچه زخم های مذکور روزی چند او را آزرده داشت و بجای که زمینی به راستی بود در رنگ دو کشتی گیر بر یکدیگر چسپیده غلطان شدند و در جائیکه من ایستاده بودم زمینی فی الجمله همواری داشت انوب رای میگوید که الله تعالی اینقدر شعور بمن داد که شیر را عمداً بدان سو بردم دیگر از خود خیر ندادم در پی زمان شیر او را گذاشته روان می شود او در ان بیخبری شمشیر علم کرده از پس او در می آید و بر سر او می زند شیر چون رو می میگردد تیغی دیگر بر صورت او می اندازد چنانچه هر دو چشم او بریده میشود و پوست ابرو او که بشمشیر جدا شده بود بر بالای چشم های او می افتد در پی حالت صالح نام چراغچی چون وقت چراغ شده بود مضطربانه می آید بحسب اتفاق بشیر کور که بر میخورد شیر بیک طبعانچه او را برداشته می اندازد افتادن و جان دادن یکی بود مردم دیگر رسیده کار شیر را تمام می سازند چون اینقسم خدمتی ازو بفعل آمد و جان سپاری او مشاهده گشت بعد از ان که از الم زخمها خلاصی یافت و بسعادت ملازمت سرفراز گردید بخطاب انیرای سنگه دل امتیاز بخشیدم انیرای بزبان هند سردار فوج را میگویند و از سنگه دل شیر مار مراد است شمشیر خاصه مرحمت کرده بر منصب او پاره انزومد خرم پسر خان اعظم را که بحکومت ولایت جونه گز تعیین یافته بود

بخطاب کامل خانی سرفراز ساختم روز یکشنبه سیوم ذی قعدة بشکار ماهی مشغولی داشتم هفتصد و شصت و شش ماهی شکار شد و در حضور بامرا و زنگچیان و اکثر بندها تقسیم یافت من بغير از ماهی پولکدار نمی خورم اما نه ازین جهت که شیعه مذهبان غیر پولکدار را حرام میدانند بلکه سبب تنفر من ازین جهت است که از مردم کهنه شنیده ام و به تجربه نیز معلوم شده که ماهی غیر پولکدار گوشتهاے حیوانات مرده می خورد و ماهی پولکدار نمی خورد ازین ممر خوردن او بر طبیعت می مکروه آمد شیعه میدانند که بچه وجه نمی خورند و انرا از چه جهت حرام میدانند * از شتران خانه زاد که در شکار همراه می باشند یک شتر پنج نیله گاوارا که بوزن چهل دویمن هندوستان بود برداشته ایستاده شد * نظیری نیشاپوری که در فی شعرو شاعری از مردم قرار داده بود و در گجرات بعنوان تجارت بسر می برد قبل ازین طلبیده بودم درینولا آمده ملازمت کرد قصیده انوری را که

* باز ای چه جوانی و جمالست جهان را *

تبع نموده قصیده بجهت من گفته بود گذرانید هزار روپیه واسپ و خلعت بصله اینقصیده بدو مرحمت نمودم و حکیم حمید گجراتی را که مرتضی خان تعریف بسیار نموده بود او را هم طلبیده بودم آمده ملازمت کرد نیک نفسیها و سادگیهاے او بیشتر از طبابت او بود مدتی در ملازمت بسر برد چون ظاهر شد که در گجرات سواے او طبیبی نیست و او را هم خواهار رخصت یافتم هزار روپیه و چند عدد شال باو و فرزندان او داده یک دهه درو بست بمدد معاش او مقرر داشتم خوش حال بوطن مالوف مرخص گشت یوسف خان ولد حسین خان تگریه از جایر آمده ملازمت نمود روز پنجشنبه دهم ذی حجه عید قربان شد چون در روز مذکور منع است که جاندار کشته شود روز جمعه فرمودم که حیوانات قربانی را قربان ساختند سه گوسفند را بدست خود قربان ساخته بشکار سوار شدم و شش گهزی از شب گذشته باز گشتم درین روز نیله گاؤ شکار شد بوزن نه من و سی و پنج سیر چون حکایت این نیله گاؤ خالی از غرابقی نبود نوشته شد در دو سال گذشته که بسیر و شکار همی منزل آمده بودم این نیله گاؤ را در هر مرتبه بندرق زده چون زخمی بوجاے کاری واقع نشده بود نیفتاد و بدر رفت درین مرتبه باز این نیله گاؤ در شکار گاه بنظر در آمد و قراولان شناختند که در دو سال پیش بزخمی بدر رفته بود مجملآ سه تغذگ دیگر هم درین روز برو زدم املا کارگر نیفتاد سر درپی او نهاده تا سه کروه مسافت در عقب او پیاده طی کردم هر چند تردد نمودم بدست در نیامد اخرا لامر نذر کردم که اگر این نیله گاؤ به افتد گوشت او را طعام پخته بروح حضرت خواجه معین الدین بفقران بخورانم و یک مهر و یک روپیه نذر حضرت والد بزرگوارم نمودم مقارن این نیت نیله از تردد باز ماند بر سر او دویده فرمودم که در حال حلال کردند و بار دو آورده بطرزه که نذر کرده بودم بجا آوردم گوشت نیله گاؤ را طعام پختند و مهر و روپیه را حلوا سامان نموده درویشان و گرسنها را جمع نموده در حضور خود تقسیم

نمودم بعد از دوشه روزی دیگر باز نیله گارسه بنظر در آمد هر چند تردد نموده خواستم که در یکجا آرام گیرم تا تفنگ انداخته شود مطلقاً قابو بدست در نیامد تا قریب شام از عقب او تفنگ برداش میرفتم تا وقتی که آفتاب غروب نمود نا امید از زدن او شدم به یکبار بر زبان من گذشت که خواجه این نیله هم نذر شماست گفتن من و نشستن او مقارن واقع شد تفنگ چاق ساخته انداختم و او را زدم و این را نیز بدستور نیله سابق فرمودم که طعام پخته بفقرا بخوراند روز شنبه نوزدهم ذی حجه باز شکار ماهی شد درین روز تخمیناً سه صد و سی ماهی شکار شده باشد شب چهاردهم ۲۸ ماه مذکور در روپ باس نزول واقع شد چون از شکارگاههای مقرری منست و حکم است که هیچ کس در حوالی آن شکار نکند آهوی بے نهایتی درین صحرا بهم رسید چنانچه بآبادانیها درمی آیند و از مضرت هر گونه اسیدی ایمن اند دو سه روز در آن صحراها شکار نمودم و آهوی بسیار به تفنگ و چیتة زده شکار کردم چون ساعت دخول شهر نزدیک بود دو منزل در میان کرده شب پنجشنبه دویم محرم سنه ۱۰۲۰ بیاع عبدالرزاق معموری که نزدیک بلکه متصل شهر است نزول اجال واقع شد درین شب اکثر بندهای درگاه مثل خواجه جهان و دولت خان و جمعی که در شهر مانده بودند آمده ملازمت نمودند ایرج هم که از صوبه دکن طلبیده بودم بسعادت استنای بوسه مشرف گشت روز جمعه هم در آن باغ مذکور توقف واقع شد و عبدالرزاق درین روز پیشکشهای خود را گذرانید چون آخری روز ایام شکار بود حکم شد که مدت شکار و عدد جانوران را که شکار شده بعرض رسانند مدت شکار از نهم ماه اذر لغایت بهست و نهم اسفندار مذ سنه ۵ سه ماه و بهست روز شکار بود بدین موجب شیر دوازده قلاده و گوزن یک راس چپینکاره چهل و چهار کوزه پانچ یک راس و آهوی دو راس آهوی سیاه شصت و هشت راس آهوی ماده سی و یک راس روباه چهار قلاده آهوی کوراره هشت راس پائل یک راس خرس پنج قلاده کفتار سه قلاده خرگوش شش راس نیله گاو یکصد و هشت راس ماهی یک هزار و نود و شش قطعه عقاب یکدست تغدیری یک قطعه طاوس پنج قطعه کاروانک پنج قطعه دراج پنج قطعه سرخاب یک قطعه و سارس پنج قطعه دهیک یک قطعه مجموع یک هزار و چهار صد و چهارده * روز شنبه ۲۹ اسفندار مذ مطابق ۴ محرم بر فیل سوار شده متوجه شهر شدیم از باغ عبدالرزاق تا بدولتخانه قلعه یک کوه و بهست طناب مسافت است هزار و پانصد رویه نثار کردم در ساعتی که قرار یافته بود داخل دولتخانه شدم در بازارها بطریق معهود بجهت جشن نوروز در اقمشه گرفته آئین بسته بودند * چون در ایام سیر و شکار خواجه جهان را حکم شده بود که در محل عمارت بسازد که قابلیت نشستن من داشته باشد خواجه مشارالیه این نوع عمارت عالیشانی را در سه ماه تیار و مکمل ساخته بود و بغایت کار نمایان دست بسته کرده و مصوران نیز کار نمایان و جلد دستی خوبی نمودند از گرد راه بهمان عمارت بهشت آئین داخل شده قماشان آن منزل نمودم بغایت الغایت مستحسن افتاد

و به تعریف و تحسین بسیار خواجه جهان سربلندی یانمت پیشکشی که ترتیب داده بود در همین عمارت بنظر اشرف گذرانید و بعضی از آن پسند خاطر گردید تخته را بدو بخشیدم *

جشن نو روز ششم از جلوس همایون

دو گه‌ری و چهل پل از روز دوشنبه گذشته حضرت نیر اعظم به برج شرف خود که در حمل باشد تحویل نمود روز مذکور غره فروردینی مطابق ششم محرم سنه ۱۰۲۰ جشن نو روزی ترتیب داده بر تخت دولت جلوس نمود امرا و سایر بندهای درگاه سعادت کورنش در یافته تسلیمات مبارک بادی بجا آوردند و پیشکش بندهای درگاه میران صدر جهان و عبدالله خان فیروز جنگ و جهانگیر قلیخان از نظر اشرف گذشت روز چهارشنبه هشتم محرم پیشکش راجه کاپان که از بنگاله فرستاده بود از نظر گذشت روز پنجشنبه نهم ماه مذکور شجاعت خان و بعضی از منصبداران که بطلب از دکن آمده بودند ملازمت کردند کمر خنجر مرصع به رزاق وردی اوزبک مرحمت نمود و در همین ایام پیشکش نوروزی مرتضی خان از نظر اشرف گذشت چیز بسیاری از هر قسم و هر جنس ترتیب داده بود همه را دیدم و آنچه پسند خاطر گردید از جواهر گران بها و اقمشه نفیسه و فیل و اسب گرفته تخته را باز گردانیدم و خنجر مرصع به ابوالفتح دکنی و سه هزار روپیه بمیر عبدالله و یک اسب عراقی بمقیم خان مرحمت نمودم شجاعت خان را به همین قصد از دکن طلبیده بودم که او را به بنگاله نزد اسلام خان فرستم که در حقیقت قائم مقام او باشد منصب او را که هزار و پانصدی ذات و هزار سوار بود پانصدی ذات و سوار افزوده بخدمت صوبه مذکور تسلیم کنانیدم و خواجه ابوالحسن دو قطعه لعل و یکدانه مروارید و ده انگشتری گذرانید به ایرج پسر خانخانان کمر خنجر مرصع مرحمت نمودم منصب خرم هشتزاری ذات و پنج هزار سوار بود دو هزار دیگر بر ذات او افزودم و خواجه جهان را که هزار و پانصدی ذات و هزار سوار داشت پانصدی در ذات و دو بیست سوار دیگر اضافه نمودم * بیست چهارم محرم که هیزدهم فروردینی روز شرف باشد یاد گار علی سلطان ایلچی شاه عباس گذرانید ایران که به پرسش تعزیت حضرت عرش اشیانی و تهنیت جلوس من آمده بود سعادت ملازمت دریافت و سوغاتی که شاه عباس برادر فرستاده بود در نظر اشرف گذرانید اسپان خوب و اقمشه و از هر جنس تحفه‌ای لایق آورده بود بعد از گذرانیدن سوغات در همین روز خلعت فاخره و سی هزار روپیه که بحساب ولایت هزار تومان بوده باشد باو مرحمت نمودم و کتابیکه مبنی بر تهنیت و پرسش واقع والد بزرگوارم بود گذرانید چون در کتابت تهنیت اظهار محبت بیش از بیش نموده و در مراعات نسبت

ادب و یگانگی دقیقه فرو گذاشت ندموده خوش آمد که کتابت بجنس داخل گردد *

نقل کتابت شاه عباس

تار شحات سحاب فیض ربانی و قطرات غمام فضل سبحانی طراوت بخش حدائق ابداع و اختراع باشد همیشه گلشن سلطنت و جهانبانی و چمن زار ابهت و کامرانی اعلیٰ حضرت فلک مرتبت خورشید منزلت بادشاه جوان بخت کیوان و قار شهریار نامدار سپهر اقتدار خدیو جهانگیر کشور کشا خسرو سکندر شکوه دارا لوا مسند نشین بارگاه عظمت و اجلال صاحب سرور اقلیم دولت و اقبال نزهت افزای ریاض کامرانی چمن آرای گلشن صاحب قرانی چهره کشای جمال جهانبانی مبین رموز اسمانی زیور چهره دانش و بینش فهرست کتاب افرینش مجموعه کمالات انسانی مرآت تجلیات یزدانی بلندی بخش همت بلند سعادت افزای طالع ارجمند افتاب فلک اقتدار سایه عاطفت افرید کار جمجاء انجم سپاه فلک بارگاه صاحبقران خورشید کلاه عال پناه از جو بیدار عنایت الهی و چشمه سار مرحمت نامتناهی سرسبز بوده ساحت اندس مساحتش از اسبب خشک سال عین الکمال محروس باد حقیقت شو و محبت و کیفیت خلت و مودت تحریر پذیر نیست

قلم را ان زبان نبود که راز عشق گوید باز

اگرچه از راه صورت بعد مسافت مانع دریافت کعبه مقصود گردیده اما قبله همه والا نهمت نسبت معنوی قرب باطنیست لکه الحمد که بحسب وحدت ذاتی از نیاز مند درگاه ذوالجلال و ان نهال سلسال ابهت و اجلال ایدمعی به تحقیق پیوس بعد مکانی و دوری صوری جسمانی مانع قرب جانی وصال روحانی نگشته رو یکجبهتی است و ازینجهت گرد ملال برائیده خاطر خورشید تمثال نه نشسته عکس پذیر جمال ان مظهر کمال است و همواره مشام جان بروایح فواح خلت و وداد و نس عبیر شمایل محبت و اتحاد معطر گشته بموانست روحانی و مواصلت جاودانی زند زده دوستیست

همنشینم بخیال تو و اسوده دلم * کین و صالیست که در پی غم هجرانش نیست المنة الله تعالی و تقدس که نهال از روزه دوستان حقیقی به ثمره مراد بارور شده شد مقصودیکه سالها در پرده خفا مستور بود و به تصریح و ابتهال از بارگاه و اهب متد جلوه گری ان مسامت میشد باحسن و جبهی از حجله غیب بظهور در آمده پ جمال بر ساحت آمال خجسته مال منتظران انداخته بر فواز تخت همایون سلطنت ابد مقرون هم آغوش ان انجمن ارای بادشاهی و زینت افزای سریر شاهدش گردیده و لوائه جهان کشائی خلافت و شهر باری و چتر فلک فرسای معدا و جهانداري ان رفعت بخش افسر و اورنگ عقده کشائی دانش و فرهنگ معدلت و جهانداري و مرحمت بر مفارق عالمیان انداخت امید که مهین مراد

جلوس میمنت مانوس آن خجسته طالع همایون بخت فرزانده تاج و قراونده تخت را برهمکنان مبارک و میمون و فرخنده و همایون گرداند و همیشه اسباب سلطنت و جهان بانی و موجبات حشمت و کامرانی در تزیید و تضاعف باد از دیربار آئین واد و روش اتحاد که بین الایا والاجداد انعقاد یافته و بتازگی میانه این مخلص محبت گزی و آن معدلت آئین استقرار پذیرفته مقتضی آن بوده که چون مرده جلوس آن جانشین مسند گورگانی و وارث افسر مباحقرانی بدین دیار رسید یکی از محرمان حرم حضورت برسبیل تعجیل تعیین شده بمراسم تهنیت اقدام نماید لیکن چون مهم اذر باینگان و تسخیر ولایت شروان درمیان بود تاخاطر مهر آگین از مهمات ولایت مذکور جمع نمی شد مراجعت بمستقر سلطنت میسر نبود در لوازم این امر خطیر تاخیر و تقصیر واقع شد هر چند رسوم و اداب ظاهری نزد ارباب دانش و پینش چندان اعتباری ندارد اما طی آن بالکلیه بحسب ظاهر در نظر توامر که مطمئن نظر ایشان جز امور ظاهری نیست طی مراتب دوستی است لاجرم درین ایام خجسته فرجام همین توجه خدام ملایک احترام مهمات ولایت از دست رفته بر حسب مدعای احیا صورت یافته بالکلیه ازان طرف خاطر جمع گشته بدار السلطنت اصفهان که مقر سلطنت است نزول اجلال واقع شد امارت شعار کامل الاخلاص راسخ الاعتقاد کمال الدین یادگار علمی را که ابا عنجد از زمره بندگان یکجهت و صوفیان صافی طویمت این دودمان است روانه درگاه معلی و بارگاه اعلی نمود که بعد از دریافت سعادت کورنشن و تسلیم و ادراک شرف تقبیل و تسلیم بساط عزت و آدای لوازم برش و تهنیت رخصت مراجعت یافته از اخبار مسرت اثار سلامتی ذات ملایک صفات و صحت مزاج و حاج خورشید ابتهاج بهجت افزای خاطر مخلص خیر خواه گردد مرجو آنکه پیوسته دوحه محبت ووداد موروثی و مکتسبی و حدیقه خلت و اتحاد صوری و معنوی را که باروای انهار موالات و اجزای جداول مصادقات غایت نصرت و خضرت پذیرفته از نشو و نما نینداخته بارسال رسل و رسائل که مجالست روحانیست محرک سلسله یگانگی و رافع غایله بیگانگی بوده باشند و روابط معنوی را بایتلاف صوری متفق ساخته بارجاع و انجام مهام ممنون دانند حق سبحانه تعالی آن زنده خاندان جاه و جلال و خلاصه دودمان ابهت و اقبال را بتائیدات غیب الغیب مؤید داراد *

تا اینجا نقل کتابت برادرم شاه عباس تمام شد

برادرم سلطان مراد و دانیال را که در ایام حییات پدر بزرگوارم برحمت خدا پیوسته بودند مردم باسامی مختلف نام می بردند فرمودم که یکی را شاهزاده مغفور و دیگری را شاهزاده مرحوم میگفته باشند اعتمادالدوله و عبدالرزاق معموری را که هر یک بمنصب هزار و پانصدی سرفرزا بودند بمنصب هزار و هشتصدی سرفراز ساختم و بر سواران قاسم خان برادر اسلام خان دویست و پنجاه سوار افزودم ابرج بصر کلان خاخانان را که خانه زاک قابل مستعد بود بخطاب شاه نواز خانجی و سعدالله ولد

سعید خان را بلقب نوازش خانې سرلنډې بخشیدم هنگام جلوس بر روزنها و گزها پاره افزوده بودم چنانچه سمرتی برون مهر و روپیه اضافه شده بود درین ایام بعرض رسید که در داک و سندها رفاهیت خلق در آنست که مهر و روپیه بوزن سابق باشد چون در جمیع امور رفاهیت و آسایش خلق منظور است حکم کردم که از تاریخ حال که یازدهم اردی بهشت سنه ۱۰۲۰ جلوس باشد در دارالضربهای ممالک محروسه مهر و روپیه را بدستور سابق مسکوک و مضروب میساخته باشند چون قبل ازین بتاریخ روز شنبه دوم از ماه صفر سنه ۱۰۲۰ هزار و بیست احداد بدنهاد شنید که کابل از سردار صاحب وجود خالیست و خاندوران در بیرونی هاست و معزالملک بامعدودی چند از ملازمان مومنی الیه در کابل است. فرصت غنیمت دانسته باسوار و پیاده بسیار غافل و بیخبر خود را بکابل رسانید و معزالملک باندازه قوت و حالت خود فی الجمله تردی نموده کابلیان و متوطنان و سکنه شهر خصوصاً جمیع جماعت قزلباشیان کوچهها را کوچه بنده نموده خانههای خود را مضبوط و مستحکم ساختند افغانان چند توپ شده از اطراف بکوچهها و بازارها در آمدند مردم از پشت بامها و سراهای خود آن تیره بختان را از نیرو تفنگ گرفته جمعی کثیر را بقتل رسانیدند بارکی که از سرداران معتبر ان مخدول بود کشته شد از وقوع اینمقدمه بملاحظه آنکه مبادا مردم از اطراف و جوانب جمع شده راه بیرون شدن بر آنها مسدود گردانند دل و پاهای داده ترسان و هراسان باز گشتند قریب بهشتاد نفر از ان سگان بجهنم رفتند تا دو بیست اسپ گیرانیده از ان مهلکه جان به تگ پا بیرون بردند نادعلی میدانی که در لهور بود اخر همان روز خود را رسانیده پاره راه تعاقب نمود چون فاصله بسیار شده بود و جمعیت او اندک کاری نساخته برگشت بهمان سعی که در روز آمدن نمود و فی الجمله تردی که از معزالملک واقع شد هر یک بزیادتی منصب سرفرازی یافتند و نادعلی که بمنصب هزاری ذات مفخر بود هزار و پانصدی شد و معزالملک که هزار و پانصدی بود هزار و هشت صدی سرفراز گشت چون ظاهر شد که خاندوران و کابلیان در مقام روز گردانیدن اند و دفع احداد بدنهاد بدور و دراز کشید بخاطر گردانیدن که خانخانان در درخانه بیکار افتاده است او را با پسرانش بدی خدمت تعیین باید کرد مقارن این اندیشه قلیچ خان که قیل ازین بطلب او فرمان صادر گشته بود از پنجاب آمد و سعادت خدمت دریافته از ناصیه احوالش ظاهر گشت که بجهت آنکه خدمت دفع احداد که نامزد خانخانان شده آزرده خاطر است تا آنکه صریح تعهد اینخدمت نمود و قرار یافت که صاحب صوبگی پنجاب متعلق بمقرضی خان باشد و خانخانان درخانه بسر برد و قلیچ خان بمنصب شش هزاری ذات و پنجهزار سوار سرفرازی یافت و خدمت کابل و دفع و رفع احداد بدنهاد و دزدان کوهستان را تعهد نمود خانخانان را فرمود که در صوبه آگره از سرکار قنوج و کالپی جاگیر تنخواه نمایند تا مفسدان و متمدان ان ولایت را تذبیه بلیغ نموده بینج و بنیاد آنها را بر اندازد در وقت رخصت هر یک بمخلفتهای خاص و اسپ و فیل و

خلعت سرفرازی یافته روانه شدند در همین ایام بنابر حسن اخلاص و قدم خدمت اعتمادالدوله را بمنصب دو هزارگی ذات و پانصد سوار سربلندی بخشیده مبلغ پنجهزار روپیه نقد بطریق انعام مرحمت فرمودم مهاتخان را که بجهت سامان واجب لشکر ظفر اثر دکن و دلالت نمودن امر را بحسن اتفاق و یکتادلی فرستاده بودم بتاریخ دوازدهم ماه تیر ۲۱ ربیع الثانی در دارالخلافه آگه ملاذمت نمود از عرضداشت اسلامخان بظهور پیوست که عنایتخان در صوبه بنگاله مصدر خدمات پسندیده گشته بنابری پانصدی ذات او افزودم که دو هزارگی بوده بر منصب راجه کلیان که از تعینات صوبه مذکور است پانصدی ذات و سیصد سوار اضافه نمودم که مجموع هزار و پانصدی ذات و هشت صد سوار بوده باشد هاشم خان را که در او دیسه بود غایتاً بحکومت کشمیر سرفراز ساخته عم او خواجگی محمد حسین را به کشمیر فرستادم که تارسیک او از احوال انملک خبردار باشد در زمان پدر بزرگوارم پدر او محمد قاسم کشمیر را گرفته بود چنین قلیچ که ارشد اولاد قلیچ خانست از صوبه کابل آمده سعادت ملاذمت دریافت چون نسبت خانه زادگی را با جهره ذاتی جمع داشت بخطاب خان سربلند گشت و حسب الائتماس پدر او و بشرط تعهد خدمت تیراه پانصدی ذات و سه صد سوار بر منصب او افزودم بتاریخ ۱۴ مرداد بنابر سبق خدمت و وفور اخلاص و کاردانی اعتمادالدوله را بمنصب والای وزارت ممالک محروسه سربلندی بخشیدم و در همین روز کمر خنجر مرصع به یادگار علی ایلیچی دارای ایران کرامت فرمودم عبدالله خان که بمسرداری لشکر رانا مقهور تعیین بود چون تعهد نمود که از جانب گجرات بولایت دکن در این او را بصاحب صوبگی و حکومت صوبه مذکور سرفراز ساخته راجه باسو را بعوض اوبسرداری لشکر رانا دین نمودم و پانصد سوار بر منصب او اضافه کردم و در عوض گجرات صوبه مالوه بخان اعظم مرحمت نمودم و چهار لک روپیه بجهت سامان و سرانجام لشکری که بهمراهی عبدالله خان از راه ناسک نزدیک بولایت دکن تعین یافته بود فرستاده شد صفدرخان با برادران از صوبه بهار آمده بسعادت استانبوس مشرف گشت یکی از غلامان بادشاهی که در خاتم بندخانه کار میکنند کارنامه[‡] ساخته نظر گذرانیده که تا امروز مثل این کاری دیده نشده بود بلکه نشنیده ام چون نهایت غرابت دارد به تفصیل نوشته می شود در پوست فندقی چهار مجلس از آستخوان فیل تراشیده ترتیب داده است اول مجلس کشتی گیران است در کس باهم در کشتی گرفته اند و یک در دست نیزه گرفته ایستاده است و دیگری سنگ درشتی در دست دارد و دیگری دستها بر زمین نهاده نشسته است و در پیش او چوبی و کمان و ظرفی تعبیه نموده است مجلس دوم تختی ساخته در بالای آن

[‡] ظاهر این کار نامه از غلام خاتم بند خانه شاهی معلوم نمیشود چه در مجلس چهارم ساختن صورت حضرت عیسی علیه السلام را وجهی معلوم نمیشود غالباً این کار نامه از کار نامه کارگران فرنگ بوده و بدستش انتاده آنرا از نام کار نامه خود نثر گذرانید *

شامیانه ترتیب داده و صاحب دولتی بر تخت نشسته یک پائے خود را بر بالای پائے دیگر نهاده و تکیه بر پشت او نمایان ساخته و پنج نفر از خدمت گاران او گرد و پیش او ایستاده کرده است و شاخ درختی برین تخت سایه انداخته مجلس شوم صحبت ریسمان بازانست چوبے ایستاده کرده و سه طناب برین چوب بسته اند و ریسمان بازے بر بالای آن پائے راست خود از پس سر بدست چپ گرفته و بر پائے ایستاده بزے را بر سر چوب کرده و شخصی دھلی در گردن انداخته می نوازد و مردے دیگر دستھ بالا کرده ایستاده است و چشم بر ریسمان باز دارد و پنجکس دیگر ایستاده اند از آن پنج کس یکی چوبے در دست دارد و مجلس چهارم درختی است و درتے آن درخت صورت حضرت عیسی را نمایان ساخته و شخصی سر بر پائے ایشان نهاده و پیر مردے با ایشان در سخن است و چهار کس دیگر ایستاده اند چون چنیں کار نامه ساخته بود اورا بانعام و زیادتیی علوفه سرفراز ساختم در سی ام شهریور میوزا سلطان را که از دکن طلبیده بودم آمده ملازمت کرد صفدر خان باضافه منصب سرفرازی یافته بکمکی لشکر رانا مقهور تعین یافت چون عبدالله خان بهادر فیروز جنگ اراده نموده بود که از راه ناسک نزدیک بولایت دکن در آید بخاطر رسانیدم که رامداس کچهواھه را که از بندھالے با اخلاص والد بزرگوارم بود بهمراهی او تعین نمایم که همه جا خبردار احوال او بوده نگذارد که ازو تهوور و شتاب زدگی بے وقت بفعل آید بجهت اینخدمت اورا برغایتھالے عالی سرفراز ساخته خطاب راجگی که در گمان او نبود کرامت نموده نقاره هم عنایت نمودم و قلعه رنجهنبور را که از قلعه هالے مشهور هندوستان است بدو شفقت کردم و خلعت فاخر و قیل و اسب داده مرخص ساختم خواجه ابوالحسن را که از دیوانی کل تغیر یافته بود بخدمت صوبه دکن بمناسبت آنکه در خدمت برادر مرحوم مدتھا در آن حدود بوده تعین نمودم * ابوالحسن پسر اعتماد الدوله را بخطاب اعتقاد خانی سرفرازی بخشیدم پسران معظم خان را بمناصب لایق سرفراز ساخته به بنگالھ پیش اسلامخان فرستادم راجه کلیان بسرداری سرکار آدیسه به تجویز اسلامخان مقور گشت و باضافه دو صدی ذات و سوار سرفراز گردید چهار هزار روپیہ بشجاعت خان دکھنی مرحمت نمودم هفتم ابان بدیع الزمان ولد میوزا شاهرخ از دکن آمده ملازمت کرد دریں روزها بجهت شوزیدگی و هرج و مرج که در ولایت ماورالذھر واقع شده بسیاری از امراء و سپاهیان اوزیک مثل حسین بے و پهلوان بابا و نورس بے درمن و برم بے وغیرہ التجا بدرگاہ ما آورده ملازمت نمودند هریکی بخلعت و اسب و زر نقد و منصب و جاگیر سرفراز گشتند روز دوم اذر هاشم خان از بنگالھ آمده سعادت استان بوسی دریافت پنج لک روپیہ بجهت مہد خرچ لشکر فیروزی اثر دکن که بسرداری عبدالله خان مقور بوده است بدست روپ خواص و شیخ انبیا باحمد آبان گجرات فرستادم در غوہ دے بقصد شکار موضع سمونگر که از شکار گاہ مقور مذمت متوجه شدم بیست و دو آھو شکار شد از انجمله شانزده آھو را خود شکار کردم و شش دیگر را خورم

شکار نمود دو روز و دوشنبه اینجا بوده شب یکشنبه بخیر و خوبی بشهر در امدم و شبی این بیت بخاطر م پرتو انداخت

بود براسمان تا مهر را نور * مبادا عکس او از چتر شه دور

بچراغچیان و قصه خوانان فرمودم که در وقت سلام و صلواة فرستادن و قصه گذراندن در آمدن بالین بیت کنند و حالا شایع است سریم ده روز شنبه عرضداشت خان اعظم رسیده که عادلخان بچراپوری از تقصیرات خود گذشته خون پشیمان گشته در صد بندگی و دولت خواهی بیش از پیش است * ۱۴ دی مطابق سلخ شوال هاشم خان بکشمر رخصت یافته بیادگار علی ایلچی ایران فرگل خاصه مرحمت نمودم باعتقاد خان شمشیری از شمشیرهای خاصه سراندار نام شفقت نمودم شادمان ولد خان اعظم را بخطاب شادمان خانی سرفراز ساخته منصب او از اصل اضافه به یک هزار و هفتصدی ذات و پانصد سوار مشخص شد و بزعامت علم سریلندی یافت و سردار خان برادر عبدالله خان فیروز جنگ و ارسلان بی اوزبک که حراست سیوستان بار مقرر است بعنایت علم سرفراز گشتند پوستهای آهو شکار خاصه را فرمودم که جانمازها ترتیب داده در دیوان خاص و عام نگاهدارند که مردم بران نماز می گذارده باشند میر عدل و قاضی را که مدار امور شرعی برایشان است بجهت خاص حرمت شرع فرمودم که زمینی بوس که به صورت سجده است نکنند * روز پنجشنبه بیست و دوم ماه ده باز بشکار سمونگر متوجه شدم چون آهوه بسیاری در آن حوالی جمع شده بود درین مرتبه خوانجه جهان را رخصت کرده بودم که طرح شکار قمرغه انداخته اهوان را از هر طرف رانده در جای و سیعی که دوران سرا پرده ها و گلال باز ها کشیده باشند در آورده ضبط نمایند یک و نیم کروه زمین را سرا پرده گرفته بودند چون خبر رسید که شکار گاه ترتیب یافته و شکاری بسیار بقید در آمده است متوجه گشتم روز جمعه شروع در شکار شد تا پنجشنبه آید هر روز با مردم محل بقمرغه در آمده ان مقدار که خاطر رغبت می نمود شکار میکردم باره زنده گرفتار میگشتند و بعضی به تفنگ و تیر کشته می شدند روز یک شنبه و پنجشنبه که تفنگ بجانور نمی اندازم بدام زنده گرفتند درین هفت روز نهصد و هفده نر و ماده شکار شده بودند از انجمله ششصد و چهل و یک آهوه نر و ماده که زنده گرفتار شده بودند چهار صد و چهار راس بقتحپور فرستاده شد که در میان جولان گاه اینجا سردهند و هشتاد و چهار راس دیگر را فرمودم که حلقهای نقره در بینی کرده در همان زمین ازاد کردند و دوپست و هفتاد و شش آهوه دیگر که به تفنگ و تیر و چینه کشته بودند روز بروز به بیگمان و خادمان محل و امرا و بده های درگاه قسمت می شد چون از شکار کردن بسیار دلگیر شدم بامرا فرمودم که به شکار گاه رفته آنچه مانده باشد مجموع را شکار نمایند و خود بخیریت روانه شهر شدم در غره بهمن مطابق هفدهم ذی قعدة حکم کردم که در شهرهای کلان ممالک محروسه مثل احمد آباد و اله آباد و لاهور و آگره و دهلی و غیره غلور خانه ها بجهت فقرا ترتیب دهند تاسی محل نوشته شد

از انجمله شش محل سابق دایر بودن و بست و چهار محل دیگر الحال حکم شد که دایر سازند در چهارم بهمن هزاری بر ذات راجه نوسنگه دیو اضافه نمودم که چهار هزاری ذات و دوهزار سوار باشد و شمشیر مرصع بدر مرحمت کردم و شمشیر دیگر از شمشیرهای خاصه که شاه بچه نام داشت بشاه نواز خان عنایت شد در ۱۶ اسفند از بدیع الزمان پسر میرزا شاهرخ بلشکرانا مقهور تعیین یافت و شمشیر برآه راجه باسو بدست او فرستاده شد چون مکرر بمسامع جلال رسید که امرای سرحد بعضی مقدمات که بایشان مناسبتی ندارد از قوه به فعل می آورند و ملاحظه توره و ضوابط آن نمیکند به بخشیان فرمودم که فرامین مطاعیه بامرای سرحد صادر گردانند که من بعد مرتکب این امور که خاصه بادشاهانست نگردند اول آنکه در جبهه که نشینند و باصرا و سرداران کمکی خود تکلیف چوکی و تسلیم نکنند و فیل بجنگ نیندازند و در سیاست ها کور نکنند و گوش و بینی نه برند و بزور تکلیف مسلمانی بر کسی نکنند و خطاب بملازمان خود ندهند و نوکران بادشاهی را کورنش و تسلیم نفرمایند و اهل نغمه را بروشه که در دربار معمولست تکلیف چوکی دادن نکنند و وقت برآمدن نقاره ننوازند و اسب و فیل که بمردم دهند خواه بملازمان بادشاهی و خواه بنوکران خود جلو و کجک بردوش آنها داده تسلیم نفرمایند در سواری ملازمان بادشاهی را در جلو خود پیاده نبرند و اگر چیزی بانها بنویسند مهر برونند این ضوابط که بانها جهانگیری اشتهار یافته الحال معمولست *

جشن نوروز هفتم از جلوس همایون

غره فرودی سنه ۷ جلوس روز سه شنبه ۱۶ محرم الحرام سنه ۱۰۲۱ در در الخلافه آگره مجلس نوروز عالم افروز و جشن معرفت بخش عشرت اندوز سامان پذیرفت بعد از گذشتن چهار گهری از شب پنجشنبه سیوم ماه مذکور که ساعت اختیار کرد منجمان بود بر تخت نشستم بدستور هرساله فرموده بودم که در بازار آئین بسته تا روز شرف این مجلس برقرار باشد خسرو بے اوزبک که در میان اوزبک به خسرو قرمچی اشتهار دارد در همین روزها آمده سعادت ملازمت دریافت چون از مردم قرار داد ماورالزهر بود او را بعنایتها سربلندی بخشیده خلعت فاخره دادم به یادگار علی ایلچی دارای ایران پانزده هزار رویه مدد خرج گویان عنایت نمودم و در همین ایام پیشکش افضل خا که از صوبه بهار فرستاده بود از نظر اشرف گذشت سی زنجیر فیل و هژده راس گوت و پاره اقمشه بنگاله و چوب صندل و نافه های مشک و چوب عود و از هر جنس چیزها بود پیشکش خاندوران هم بنظر درآمد و چهل و پنج راس و دو قطار شتر و چینی خطائی و پوستهای سمور و دیگر تحف و هدایا که در کابل و انحدون بهم می رسید فرستاده بود و امرای در خانه خود تکلفات در پیشکشهای خود نموده بودند بضابطه همه ساله

در هر روز از روز های جشن مذکور پیشکش یکی از بندها میگذشت و به تفصیل ملاحظه نموده آنچه پسند خاطر می افتاد میگرفتم و باقی بار مرحمت میشد سیزدهم فروردین مطابق بیست و نهم محرم عرضداشت اسلامخان رسید مشعر بر آنکه بیمن عنایت الهی و ببرکت توجه و اقبال شاهنشاهی بنگاله از فساد عثمان افغان پاک گشت پیش از آنکه حقیقت این جنگ مرقوم میگردد سطره چند از خصوصیات بنگاله در قلم می آورم بنگاله ملک بیست در نهایت وسعت در اقلیم دوم طول آن از بندر چانگام تا کروی چهارصد و پنجاه کوه و عرض آن از کوه های شمالی تا پایان سرکار مدارین دویست و بست کوه جمع آن تخمیناً شصت و سه کرور دام + بوده باشد حکام سابق اینجا همیشه بیست هزار سوار و یک لک پیاده و یک هزار زنجیر فیل و چهار پنجهزار کشتی از نوازه جنگی و غیره سرانجام می نموده اند از زمان شیر خراس و سلیم خان پسر او این ولایت در تصرف افغانان بود چون اورنگ سلطنت و فرمانروائی دارالملک هندوستان بوجود اشرف اقدس والد بزرگوارم زیب و زینت گرفت افواج تساهره بر سرانملک تعیین فرمودند و مدت مدیدی فتح اینجا را پیش نهاد همت داشتند تا آنکه ولایت مذکور بحسن سعی اولیای دولت قاهره از تصرف داؤد کرانی که آخرین حکام انجاست برآمد آن مخدول در جنگ خانجهان کشته گشت و لشکراو پریشان و متفرق گردید از آن تاریخ باز تا حال این ولایت در تصرف بند های درگاه است غایتاً پیاره از بقایای افغانان در گوشه و کنار این ملک مانده بودند و بعضی جا های دور هست را در تصرف داشته تا آنکه رفته رفته اکثر از آن جماعت زبون و عاجز گشتند و بولایاتی که متصرف بودند بدست اولیای دولت قاهره در آمد چون انتظام امور سلطنت و فرمانروائی به محض فیض و فضل ایزدی باین نیازمند درگاه الهی مفوض گشت در سال اول جلوس راجه مانسنگه را که بحکومت دارائی اینجا مقرر بود بدرگاه طلب داشته قطب الدلخان را که بشرف کو کلتاشی من از سایر بندها امتیاز داشت بجای او فرستادم در ابتداء در آمد بان ولایت بدست یکی از فتنه کیشان که از تعیینات آن ملک بوده درجه شهادت یافت و آن نا عاقبت اندیش نیز بجزای عمل خود رسید و کشته گشت جهانگیر قلی خان را که صاحب صوبه و جاگیردار ولایت بهار بود بنابر قرب جوار بمنصب پنجهزاری ذات و سوار سرفراز ساخته حکم فرمودم که به بنگاله رفته آن ولایت را متصرف شود باسلام خان که در دارالخلافه آگوه بود فرمان فرستادم که بصوبه بهار متوجه شده آن ولایت را بجایگزیر خود مقرر شناسد چون اندک مدتی از حکومت داری جهانگیر قلیخان گذشت بواسطه زبونی آب و هوائی آنجا بیماری صعب بهم رسانید و رفته رفته مرض قوی و قوی ضعیف گشته کار او به هلاکت انجامید چون خبر در گذشتن او در لاهور مسموع گردید فرمان باسم اسلام خان صادر

+ شصت کرور دام مساوی یک کرور و پنجاه لکه روپیه انگریزی می شود و سرکار آید هم داخله صوبه بنگاله بود و این متاصل مع متاصل سرکار آید است *

گشت که صوبه بهار را با فضل خان سپرده خود بتاکید هرچه تمام تر روانه بنگاله کرده در تعیین این خدمت بزرگ اکثر بندهاے درگاه بنابر خورد سالی و کم تجربگی آوسخنان میگفتند چون جوهر ذاتی و استعداد فطری او منظور نظر حق بین بود خود او را بجهت این خدمت اختیار نمودم بحسب اتفاق مهمات این ولایت بروشی ازو سر انجام پذیرفت که از ابتدای در آمد این ملک بتصرف اولیای دولت ابد پیوند تا امروز هیچ کس از بند های درگاه را میسر نشده بود یکی از کار های نمایان او دفع عثمان افغان مقهور است که مکرر در زمان حیات حضرت عرش اشپانی او را با افواج قاهره مقابله و مقاتله دست داد و دفع او میسر نگشت درینولا که اسلام خان دهاکه را محمل نزول خود ساخته بود رفع و دفع زمینداران آن نواحی را پیشنهاک همت داشته بخاطر گذرانید که فوجی بر سر عثمان مقهور ولایت او باید فرستاد اگر اختیار دولت خواهی و بندگی نماید چه بهتر والا بطریق دیگر متمدان او را سزا داده نیست و نابود سازند چون شجاعت خان در همان ایام به اسلام خان پیوسته بود قرعه سرداری این خدمت باسم او انداخته شد چندی دیگر از بندها مثل کشور خان و افتخار خان و سید ادم باره و شیخ اچیه برادر زاده مقرب خان و معتمد خان و پسران معظم خان و اهتمام خان و دیگر بندها به همراهی او تعیین نمود و از مردم خود نیز جمعی همراه کرد در ساعتیکه مشتری کسب سعادت ازو مینمود این جماعت را روانه ساخت و میر قاسم پسر میرزا مراد را میر بخشی و واقعه نویس نمود و از زمینداران نیز چندی بجهت راهنمونی همراه کرد افواج نصرت قریب روانه گشتند چون بحوالی قلعه و زمینی او نزدیک شدند چندی از مردم زبان داس را به نصیحت او فرستادند تا او را دلالت بدولت خواهی نموده از طریق بخئی و طغیان براه صواب باز آورند چون غرور بسیار در کاخ دماغ او جا گرفته بود و همیشه هواے گرفتن این ملک بلکه دیگر داعیه هادرسر داشت اصلا گوش به سخنان انجماعت ننموده مستعد جدال و قتال گردید و در کنار ناله که زمین ان تمام چپله و دلدل بود جاس جنگ قرار داد روز یکشنبه ۹ محرم شجاعت خان ساعت جنگ اختیار نموده افواج قاهره را مقرر ساخت که هر یک بجای و مقام خود رفته آماده جنگ باشند عثمان دران روز قرار جنگ باخود نداده بود چون شنید که لشکرهاے بادشاهی مستعد گشته آمده اند ناچار او هم سوار شده بکنار ناله آمد و سوار و پیاده خود را در برابر افواج منصوبه باز داشت چون هنگامه جنگ گرم گشت و فوج بفوج روبرو خود متوجه گردید درین مرتبه اول آن جاھل خیره سر فیل مسمت جنگی خود را پیش انداخته برفوج هر اول می تازد بعد از زن و خورن بسیار از سرداران هر اول سید اعظم باره و شیخ اچیه بدرجه شهادت میرسند سردار برانغار افتخار خان هم در ستیز و آویز تقصیر نکرد جان خود را نثار می نماید و جمعی که با او بودند انقدر تلاش میکنند که پاره پاره میشوند همچنان گروه جرانغار کشور خان داد مردی و مردانگی داده خود را فدای کار صاحب میسازد با آنکه تیره بخان

فیز باختری زخمی و کشته شده بودند آن مدبر حساب لشکریان را از زوای دانشتگی و فهمیدگی بخاطر می آورد و مشخص خود میسازد که سرداران هراول و برانغار و جرانغار کشته شدند همین قول مانده از کشته شدن و زخمی گشتن جمعیت خود پروا نکرده در همان گرمی بر قول می تازد و درین جانب پسر و برادران و خویشان شجاعت خان و دیگر بندها راه بران گمراهان گرفته بر مثال شیران و پلنگان به پنجه و دندان تلاش می کردند چنانچه بعضی درجه شهادت یافتند و جمعی که زنده ماندند زخمهای منکر بر داشتند درین وقت فیل مستی گچیت نام که فیل اول او بوده بر شجاعت خان میدواند شجاعتن دست بر برجه برده بر فیل میزند آن طور فیل مستی را از برجه چه پروا است دست بشمشیر برده دو شمشیر پی در پی میزند زنان هم چه صحابا بعد از آن جمدهر کشیده دو جمدهر میسراند بان هم بر نمیگردد و شجاعت خان را با اسب زیر میکند بمجرد از اسب جدا شدن جها گیر شاه گفته بر میجهد و جلو دار او شمشیر دو دستی بردستهای فیل رسانیده چون فیل برانو درمی آید اتفاقاً جلو دار فیلان را از بالای فیل بزیر میکشد و بهمان جمدهر که در دست داشت درین پیکار گی بنوعی بر خرطوم و پیشانی فیل میزند که فیل از الم آن فریاد زنان بر میگردد چون زخمها بسیار داشت بفوج خود رسیده می افتد و اسب شجاعت خان سالم بر میخیزد در حین که سوار میشد آن مخدولان فیل دیگر بر علمدار او میدوانند و علم او را با اسب زیر میکنند و از آنجا شجاعت خان نعره مردانه برکشیده علمدار را خدایدار میسازد و میگوید که مردانه باش من زنده ام و در پای علم درین وقت تنگ هر کس از بندهای درگاه حاضر بودند دست به تیرو جمدهر و شمشیر برده بر فیل میدواند و شجاعت خان هم خود را رسانیده بعلمدار نهیب میدهد که برخیز و اسب دیگر بجهت علمدار حاضر ساخته او را سوار میسازد و علمدار علم را برافراخته برجای خود می ایستد در اثنای این گیرودار تفنگی بز پیشانی آن مقهور میرسد که زنده آنرا هر چند تفحص کردند ظاهر نشد بمجرد رسیدن این تفنگ از آن گرمی باز آمده میداند که ازین زخم جان بری نیست تادو پهر هم باوجود چنین زخمی منکر مردم خون را بچنگ ترغیب مینموند و معرکه قتال و جدال گرم بود بعد از آن غنیم رو گردانید و افواج قاهره سردری آنها میفهند زده زده آن مخدولان را در محلی که دایره کرده بودند درمی آورند آن مخدولان به تیرو تفنگ مردم را نگاه داشته نمیگذارند که مردم بادشاهی بجا و مقام آنها در آیند چون ولی برادر عثمان و مریز پسر او و دیگر خویشان و نزدیکان او بر زخم عثمان مطلق میشوند بخاطر میگذارند که ازین زخم خود او را خلاصی میسر نیست اگر ما همچنین شکسته و ریخته بقلعه خود رویم یک کس زنده نخواهد رسید صلاح درینست که امشب در همین جا که دایره کرده ایم بمانیم و آخر شب فرصت جسته خود را بقلعه خود رسانیم دو پهر از شب گذشته عثمان بجهنم راصل میگردد و در پهر سوم جسد بیجان او را بر داشته و خیمه و اسبابیکه همراه داشته اند در منزل گذاشته

بمحکمه خود متوجه میشوند قراولان اشکرفیروزی اثر ازینمه نمایی خبر یافته شجاعخان را آگاه میسازند مبعوض در شنبه دوالتخواهان جمع شده صلاح می بینند که تعاقب باید نمود و نباید گذاشت که این تیره بختان نفس بر آرند غایتاً بجهت ماندگي سپاهیان و کفن و دفن شهیدان و غمخواری مجروحان و زخمیان در پیش رفتن یا فرود آمدن متروک خاطر بودند درین حالت عبدالسلام پسر معظم خاں باجمعی از بندهای درگاه که مجموع سیصد سوار و چهارصد توپچی باشند میروند چون این جماعت تازه زور در رسیدند بهمان قرار داد تعاقب نموده متوجه پیش شدند این خبر به ولی که بعد از عثمان سرمایه فتنه و فساد و شورش بود میروند که شجاعت خاں بالشکر ظفر اثر بافواج دیگر تازه زور که الحال پیوسته اند اینک رسیده آمد چاره خود جز این نمی بیند که بوسیله اخلاص درست و بازگشت بطریق مستقیم و دولت خواهی بشجاعخان رجوع آورد آخر الامر مردم در میان داده پیغام میفرستند که آنکسی که باعث فتنه و فساد بود رفت و ما جمعی که مانده ایم نسبت بزدگي و مسلمانی در میان است اگر قول بدهند آمده شمارا به بینم و بزدگي درگاه اختیار کنیم و فیلاں خود را برسم پیشکش بگذرانیم شجاعت خاں و معتقد خاں که در روز جنگ رسیده مصدر خدمات پسندیده گشته بودند و سایر دولتخواهان بمقتضای وقت و مصلحت دولت قول داده و آن جماعت را تسلی ساخته روز دیگر ولی و پسران و برادران و خربشان عثمان همگی آمده شجاعخان و دیگر بندها را دیدند و چهل و نه زنجیر فیل پیشکش گویان آورده گذرانیدند بعد از انصراف اینخدمت شجاعت خاں و چندی از بندهای درگاه را در ادهار و طرف که در تصرف آن تیره روزگار بود گذاشته ولی و افغانان را همراه گرفته بقاریخ ششم شهر صفر روز دوشنبه باافواج قاهره در جهان گیر نگر آمده باسلام خاں پیوستند چون این اخبار مسرت اثار در آگوه باین نیازمند درگاه الهی رسید سجدهات شکر بقدم رسانیده دفع و رفع اینقسم غنیمی را محض از کرم بیدریغ واجب تعالی دانست در برابر این نیکو خدمتی اسلام خاں بمنصب شش هزاره ذات سرفرازی یافت و شجاعت خاں بخطاب رستم زمان سربلند گردید و هزارذات و سوار بر منصب او اضافه فرمود و دیگر بندها هر یک باندازه خدمتی که از ایشان بفعول آمده بود بزیادتی منصب و دیگر رعایتها ممتاز گشتند در مرتبه اول که این خبر رسید کشته شدن عثمان بطریق اراجیف مذکور میشد بجهت صدق و کذب این سخن بدیوان لسان الغیب خواجه حافظ شیرازی تفاؤل نمودم این غزل برآمد

دیده دریا کنم و صبر بصحرای فکنم * اندرین کار دل خویش بدریا فکنم

خورده ام تیر فلک باده تاسروست * عقده در بند کمر نرگس و جوزا فکنم

چون این بیت بغایت مناسب مقام بود تفاؤل بان نمودم بعد از چند روز دیگر خبر آمد که عثمان را تیر قضا بل خدای رسیده هر چند تفحص نمودند زننده آن پیدا نشد بنابر غرابی که داشت اینمعنی مرقوم گردید ۱۶ فروردین ماه مقرب خاں که از

بند هائے عمده و محرم قدیم الخدمت جهانگیر نیست. بمنصب سه هزار دات و دو هزار سوار سرفرازی بافته از بندر کهنپایت رسیده سعادت ملاذمت دریافت اورا بجهت بعضی مصلحت ها حکم کرده بودم که به بندر کوده رفته و وزیري را که حاکم کوده است به بید و نقایسی که در اینجا بدست آید جهت سرکار خاصه شریفه خریداری نماید حسب الحکم باستعداد تمام بکوده رفت و مدتی در اینجا بوده نقایسی که در آن بندر بدست افتاد اصلاً روت زر ندید بهر قیمتی که فرنگیان خواستند زر داده گرفت چون از بندر مذکور معاودت نموده متوجه درگاه گشت و اسباب و نقایسی که آورده بود بدفعات از نظر گذرانید از هر جنس چیزها و تحفها داشت از آن جمله جانوریه چند آورده بود بسیار غریب و عجیب چنانچه تا حال ندیده بودم بلکه نام او را کسی نمیدانست حضرت فردوس مکانی اگرچه در واقعات خود صورت و اشکال بعضی جانوران را نوشته اند غایتاً بمصوران نفرموده اند که صورت آنها را تصویر نمایند چون این جانوران در نظر من بغایت غریب در آمده هم نوشتم و هم در جهانگیر نامه فوهمدم که مصوران شبیه آنها را کشیدند تا حیرت که از شنیدن دست دهد از دیدن زیاده گردید یکی از جانوران † در جثه از طاؤس ماده کلان تر و از نر فی الجمله خورد تر گاهی که در مستی جلوه می نماید دم خود را و دیگر پرها را طاؤس آسا پیشان می سازد و برقص در می آید نول او و پای او شبیه نول و پای خروس است سر گردن و زیر حلقوم او هر ساعت برنگ ظاهر میگردد وقتی که در مستی است سرخ است گویا که تمام را بمرجان مرصع ساخته اند و بعد زمانی همین جاها سفید میشود و بطریق پنبه بنظر در می آید و گاهی فیروزه رنگ ظاهر میگردد بوقلمون آسا هر زمان برنگی دیگر دایده میشود و دو پارچه گوشتی که بر سر خود دارد بتاج خروس مشابه است غریب اینست که در هنگام مستی پارچه گوشت مذکور بطریق خرطوم از بالای سر او تاپیک وجب می آویزد و باز که آن را بالا میکشد چون شاخ گردن بر سر او مقدار دو انگشت نمایان میگردد و اطراف چشم او همیشه فیروزه گونست و در آن تغییر و تبدیل نمیرود و پرهای او بالوان مختلف بنظر در می آید برخلاف رنگهای پر طاؤس دیگر میمون آهسته آورده بود بهیات غریب و شکل عجیب دست و پا و گوش و سر و بعینه میمون است و روی او بروی رویه میماند رنگ چشمهای او برنگ چشم باز لیکن چشم او از چشم باز کلان تر است از سر او تا سر دم یکدفع معمول بوده است از میمون پست تر و از رویاره بلندتر است پشم او بطریق پشم گوسفند و رنگ آن خاکستری است از بنا گوش تازنخ سرخست میگون دم او از نیم دایره دوسه انگشت دراز تر غایتاً بخلاف دیگر میمونها دم این جانور افتاده است بطریق دم گربه گاهی آوازی از او ظاهر میشود بطریق آواز آهوبه مجمله خیلی غرایب دارد از مرغ دشتی که او را تدر و میگویند تا حال

† این جانور را بزبان انگریزی تری می نامند و اهل هند پیر میگویند و فارسی دانان هند بغاری

فیل مرغ نام نهاده اند و الحال بکثرت در هندوستان موجود است *

شنیده نشده که در خانه ازو بچه گرفته باشند در زمان والد بزرگوارم نیز سعی بسیار کردند که تخم و بچه بکند نشد من فرمودم که چندی از نرو ماده او یکجا نگاه داشتند رفته رفته به تخم آمدند آن تخمها را فرمودم که در زیر مایگان گذاشتند در عرض دو سال مقدار شصت و هفتاد بچه برآمد و تا پنجاه و شصت کلان شدند هر کس اینمعنی شنید تعجب تمام نموده مذکور ساخت که در ولایت هم مردم سعی بسیار کردند مطلق تخم نداد و بچه ازو حاصل نشد در همین ایام بر منصب مهابتخان هزاریدات و پانصد سوار افزودم که چهار هزاریدات و سه هزار و پانصد سوار بوده باشد و منصب اعتماد الدوله از اصل و اضافه چهار هزاریدات و هزار سوار مقرر گشت و بر منصب مهاسنگه نیز پانصدی ذات و سوار افزوده شد که اصل و اضافه سه هزار ی ذات و دو هزار سوار بوده باشد و بر منصب اعتقاد خان پانصدی ذات و دویست سوار افزوده هزار ی ذات و سیصد سوار کردم خواجه ابوالحسن در پی روزها از دکن آمده سعادت ملازمت دریافت دولت خان که به فوجداری صوبه اله آباد و سرکار جونپور تعین یافته بود آمده ملازمت نمود بر منصب او که هزار ی بود پانصدی افزوده شد روز شرف که ۱۹ فروردین بوده باشد منصب سلطان خرم را که ده هزار ی بود به دوازده هزار ی سرفراز ساختم اعتبار خان را که بر منصب سه هزاریدات و هزار سوار سربلند بود چهار هزار ی کردم مقربجان که منصب او دو هزار ی ذات و هزار سوار بود پانصدی ذات و سوار افزودم و بر منصب خواجه جهان که دو هزاریدات و هزار و دویست سوار بود پانصدی دیگر اضافه فرمودم چون ایام نوروز بود اکثر بندها باضافه منصب سرفزاری یافتند در همین تاریخ دلپ از دکن آمده ملازمت نمود چون پدر اورای را سه سنگه وفات یافته بود اورا بخطاب را سه سربلند ساخته خلعت پوشانیدم پسر دیگر داشت سورج سنگه نام باوجود آنکه دلپ پسر تیکه او بود میخواست که سورج سنگه جانشین او باشد به تقریب محبتی که با مادر او داشت در وقتیکه احوال وفات او مذکور می شد سورج سنگه از کم خردی و خورد سالی بعرض رسانید که پدر مرا جانشین خود ساخته تیکه داده است این عبارت مرا خوش نیامد فرمودم که اگر پدر ترا تیکه داده است ما دلپ را سرفراز ساخته تیکه میدهم و بدست خود او را تیکه کشیده جاگیر و وطن پدر او را باو مرحمت کردم باعتماد الدوله دوات و قلم مرصع عنایت شد لکھمی چند راجه گان که از راجهای معتبر کوهستان است و پدر او راجه اودرهم در زمان حضرت عرش آشیانی آمده بود در وقت آمدن التماس نمود که پسر راجه شود و مل آمده دست مرا گرفته بملازمت آورد بنابر التماس او پسر راجه باوردن او مقرر گشته بود لکھمی چند هم التماس نمود که پسر اعتماد الدوله آمده مرا بملازمت آورد شاه پور را فرستادم که او را بملازمت آورد و از تحفه های کوهستان خود اسپان گوشت اعلی و جانوران شکاری از باز و جره و شاهین و قطاس و نافه های مشک و پوستهای آهوه مشک که نافه بران بند بود و شمشیرهای که بزبان آنها کهنه میکوبند و خنجر که بزبان

انها كناره ميگزيند و از هر جنس چيزها آورده گذرانيد درميان راجه‌ها اين كوهستان راجه مذكور با اينكه طالع بسيار دارد معروف و مشهور است ميگويند كه كان طلا در ولايت اوست بجهت طرح عمارت دولتيخانه لاهور خواجه جهان خواجه دوست محمد را كه درين كار مهارت تمام دارد فرستادم چون مهمات دكن بجهت نفاق سرداران و به پروائي خان اعظم صورت خوبي پيدا كرد و شكست عبدالله خان دست داد خواجه ابوالحسن را كه بجهت تحقيق اين قضاياء طلبيده بودم بعد از تحقيق و تفحص بسيار ظاهر شد كه شكست عبدالله خان باره از ممر غرور و تيز جلوئيها و سخن نشنويها و و باره بجهت نفاق و به اتفاقي امراء واقع شده بود مچله قرار داد ان بود كه عبدالله خان از جانب ناسك ترونگ بالشكر گجرات و امراس كه بهمراه او تعيين يافته بودند روانه كردن اين فوج بسرداران معتبر و امراس كار طلب مثل راجه رامداس و خان عالم و سيف خان و علي مردان بهادر و ظفرخان و ديگر بندها آراستگي تمام داشت عده لشكر از ده هزار گذشته و بچهارده هزار رسيده و از جانب برار مقرر بود كه راجه مانسنكه و خانجهان و اميرالامرا و بسيار از سرداران متوجه شوند و اين دو فوج از كوچ و مقام يكدیگر خبردار باشند تا در تاريخ معين از دو جانب غنيم را درميان گيرند اگر اين ضابطه منظور مي بود و دلها متفق ميگشت و غرضها دامن گير نميشد غالب ظن آن بود كه الله تعالي فتح روزي كودي عبدالله خان چون از گهائيها گذشت و ولايت غنيم در آمد مقيد نشد كه قاصدان فرستاده ازان فوج خبري بگيرد و بموجب قرار داد حركت خود را با حركت آنها موازنه نموده چنان كند كه در روز و وقت معين غنيم را در ميان گيرند بلكه تكيه بر قوت و قدرت خود كرده اين معني را در خاطر او رد كه اگر به تنهائي اين فتح از جانب من شود بهتر خواهد بود اين دايعه را در خاطر قرار داده هر چند رامداس خواست كه باو قرار دهد كه بتائي آهستگي پيش ميرفته باشد فائده فكر غنيم كه از و ملاحظه تمام داشت جمعي كثير از سرداران و تركيان بر سر او فرستاده بودند و روزها باو زد و خورد ميكوند و شبها باندلختن بان و اقسام آتشبازي تقصير نميكوند تا آنكه غنيم نزديك شد و اصلا آزان فوج باو خبري فرسيد هر چند بدولت آباد كه محل جمعيت دكنيان بود نزديك ميرسد عذير سياه‌رو يكي از اطفال را كه نسبت قرابت به سلسله نظام الملكيه باعتماد او دارد بجهت آنكه مردم از دل و جان سرداري او قبول كنند بسروري برداشته دست او گرفته و خود را پيشوا و سردار قرار داده مرتبه مرتبه مردم ميفرستد و كثرت و اژدهام غنيم زمان زمان بيشتر ميشد تا آنكه هجوم آورده باندلختن بان و ديگر اقسام آتشبازي كار را برونك ترساختند اخرا لامرد و لتخواهان صلاحديدند كه ازان فوج مدد نرسيد و دكنيان تمام رونما نهاده اند مصلحت دولت در انست كه بالفعل باز گشته سرانجام ديگر نموده شود همگي يك دل و يك زبان شده پيش از طلوع صبح صادق روانه شدند تا سرحد ولايت خود دكنيان همراه بودند و هر روز فوج با فوج روبرو گشته در زد و خورد تفصيري نمي نمودند

در پس روز چندی از جوانان مردانه کار طلب بکار آمدند علی مردان خان بهادر دای بهادر و مردانگی داده زخمهای منکر برداشت و زنده بدست غنیم افتاده معنی حلال نمکني و جان فشاني را به همراهان خود فهمانید و ذوالفقار بیک هم ترددات مردانه نموده بانی بیهای او رسید و بعد از دو روز دیگر در گذشت چون بولایت راجه بهرجو که از دولتمخواهان درگاه هست داخل شدند آن جماعت باز گشتند و عبدالله خاں متوجه گجرات گردید سخن اینست که اگر در رفتن عنان کشیده میرفت و میگذشت که آن فوج دیگر باو ملحق میشد کار خاطر خواه اولیای دولت قاهره صورت می یافت بمجرد آنکه خبر برگشتن عبدالله خا به سرداران فوج که از راه برار متوجه بودند رسید دیگر توقف را مصلحت ندیده باز گشتند و در عادل آباد که حوالی برهان پور واقع است باردوی پرویز ملحق شدند چون این اخبار در آگره بمن رسید شورش تمام در طبیعت خود یافتیم و عزیمت نمودم که خود متوجه شده این ملازمان صاحب کشته را از بیخ و بنیاد براندازم امرا و دولتمخواهان بدیمعنی اصلا راضی نشدند خواهه ابوالحسن بعرض رسانید که مهمات آنطرف را بروشه که خانخانان فهمیده دیگره فهمیده اوزا باید فرستاد تا این مهم از نظام اوفتاده را بنظام آورد و بمصلحت وقت ملکی در میان اندازد تا بمورور سرانجام بر اهل نموده شود دیگر دولتمخواهان باین مقدمه همراز گشته رایهای همه باین قرار یافت که خانخانان را باید فرستاد و خوجه ابوالحسن نیز همراه برود و همین قرار داد او دیوانیان مهم سازی خانخانان و همراهیان او نموده روز یکشنبه هفت دهم اردی بهشت سنه هفت مرخص گشت شاه نواز خاں و خواجه ابوالحسن و ازاق بردي اوزبک و چندی دیگر از همراهان در همین تاریخ تسلیم رخصت نمودند خانخانان بمنصب شش هزاري ذات سرفرازي یافت شاه نواز خاں سه هزاري ذات و سوار را تسلیم نموده داراب خاں باضافه پانصد ذات و سیصد سوار که مجموع دوهزار ذات و یک هزار و پانصد سوار باشد سر بلند گردیده و بر حرم داد پسر خورد او هم بمنصب لایق دادم بخانخانان خلعت فاخره و خنجر مرصع و فیل خاصه با تلایرها و اسب عراقی عنایت نمودم و هم چنین به پسران و همراهان او نیز خلعت و اسب مرحمت کردم و در همین ماه معزالملک بایسران از کابل آمده بسعدت آستان بوسی سرفراز گشت شایم سزگه و راه منگت بهدویه که از تعینات لشکر بنگش بودند حسب التماس قلیچ خاں بزیادتي منصب سر بلندي یافت شایم سزگه هزار و پانصدی بود پانصدی دیگر بر منصب او اضافه شد و راه منگت نیز بزیادتي منصب مفتخر گردید مدتی بود که اخبار بیماری آصفخان میرسید و چند مرتبه رفع مرض شد و باز عود نمود تا آنکه در برهانپور در سن شصت و سه سالگی در گذشت فهم و استعدادش بغایت خوب بود غایتاً چست دستگی بر طبعش غالب بود شعر هم میگفت خسرو شری بنام من نظم کرده مسمی بنور نامه در زمانه والد بزرگوارم بدرجه امارت و وزارت رسیده بود با آنکه در زمان بادشاه زادگی چند مرتبه ازو سبکیهای بفعل آمده و اکثر مردم بلکه خسرو هم

براین مذاق بود که بعد از جلوس من نسبت باو ناخوشیها بفعل خواهد آمد بخلاف آنچه درخاطر او و دیگران قرار یافته بود درمقام رعایت شده اورا بمنصب پنجهزاری ذات و سوار سرفراز ساختم و بعد ازان که مدتی وزیر صاحب استقلال شد بمذ رعایت احوال او دقیقه فرو گذاشت نشد و بعد از فوت او فرزندان اورا بمنصبها داده رعایتها کردم اخرا الامر ظاهر شد که نیت و اخلاص او درست نبوده و نظر بر اعمال ناقص خود کرده همیشه از من توهمی در خاطر داشته از قضیه و شورشی که در راه کابل وقع شد میگویند خبردار بوده بلکه تقریرات آن تیره بختان می نمود بارے مرا باور نمی افتاد که در برابر این رعایت و شفقت مصدر نا دولتیخواهی و تیره بختی گردد باندک فاصله دریست و پنجم همین ماه که اردی بهشت باشد خبر فوت میرزا غازی رسید میرزا مشارالیه از حاکم زادهاے تهته از ذات تر خانیانست در زمان والد بزرگوارم پدر او میرزا جانی دولت خواهی اختیار نموده بهمراهی خانخانان که بر سر ولایت او تعیین یافته بود در قرب لاهور بشرف ملازمت استسعاد یافت و بکرم بادشاهانه ولایت اورا بدو ارزانی داشتند و خود ملازمت دربار اختیار نموده مردم خود را بجهت حفظ و حراست تهته رخصت گذاید تابود در ملازمت گذرانید اخرا الامر دربرهانیپور و فات یافت میرزا غازی خان واد او که در تهته بود بموجب فرامین عرش آشیانی بایالت و حکومت اند یار سرفرازی یافت بسعید خان که در بهکر بود حکم شده که اورا دلاسا نموده بدرگاه اورد خان مشارالیه کسان فرستاده اورا بدولتیخواهی دلاست نمود اخرا الامر اورا باگروه آورده بشرف پابوس والد بزرگوارم سرفراز گردانید در اگره بود که حضرت عرش آشیانی شذقار شدند و من بر تخت دولت جلوس نمودم بعد ازان که خسرو را تعاقب نموده بلاهور داخل شدم خبر رسید که امرای سرحد خراسان جمعیت نموده بر سر قندهار آمده اند و شاه بیگ حاکم انجا در قلعه قبلی شده منتظر کمک است بالضرورت فوجی بسرداری میرزا غازی و دیگر امرا و سرداران بکمک قندهار تعیین شدند این فوج چون بحوالی قندهار می رسید لشکر خراسان قوت توقف در خود نادیده معاودت نمود میرزا غازی بقندهار در آمده ملک و قلعه را بسردار خان که بحکومت انجا مقرر گشته بود سپرده و شاه بیگ خان بجایگز خود متوجه گشت و میرزا غازی از راه بهکر عزیمت لاهور نمود و سردار خان باندک مدتی که در قندهار بود وفات یافت و باز آن ولایت محتاج بسردار صاحب و جودے گشت دریں مرتبه قندهار را اضافه تهته نموده بمیرزا غازی مرحمت نمودم ازان تاریخ قازمان رحلت در انجا بلوازم حفظ و حراست قیام و اقدام می نمود سلوک او بامترین بعنوان پسندیده بود چون عوض میرزا غازی سرداری بقندهار بایست فرستاد ابوالهی اوزبک را که در ملتان و ان حدود واقع بود بدین خدمت مامور ساختم منصب او هزاراوپانصدی ذات و هزار سوار بود سه هزار ذات و سوار مقرر نمود و بخطاب بهادر خانی و علم سریلندی یافت و حکومت دهلی و حفظ و حراست آنولایت بمقرر بختل مقرر گشت وروپ خواص را که از خدمتگاران نزدیک والد بزرگوارم بود بخطاب خواص خوانی

و منصب هزاره ذات و پانصد سوار سرفراز ساخته فوجداری سرکار قنوج را پدر مرحمت نمودم چون صبیحه اعتقاد خان ولد اعتماد الدوله را جهت خرم خواستگاری نموده بودم و مجلس کد خدائی او در میان بود روز پنجشنبه هجدهم خور داد بمنزل او رفته یکروز و یک شب آنجا بودم پیشکشها گذرانید و بیگماں و مادران خود خادمان محل را تورها سامان داده بامراء سرو پاها عنایت نموده عبدالرزاق را که بخشی در خانه بود بجهت سرانجام ولایت تهنه فرستادم که تابعین سردار صاحب و خود سپاهی و رعیت آنجا را دلالت نموده آنولایت را در قید ضبط در آورد باضافه منصب و عنایت فیل و برم نرم خاصه سرفرازی یافته مرخص گشت معزالملک را بجای او بخشی ساختم و خواجه جهان که بدیدن عمارت لاهور و قرار طرح آن مرخص گشته بود در اواخر همین ماه آمده ملازمت کرد مرزا عیسی ترخان از خویشان مرزا غازی در لشکر دکن تعین بود بجهت مصلحت تهنه او را طلبیده بودم در همین تاریخ بخدمت استبعاد یافت چون قابل رعایات و تربیت بود بمنصب هزاریدات و پانصد سوار ممتاز گشت خون پاره بر مزاج غلبه کرده بود باستصواب اطبا در چهارشنبه ماه مذکور قریب بیک اثار خون از دست چپ خود کشیدم چون خفت و سبکی تمام دست داد بخاطر رسید که اگر در محاورات خون کشیدن را سبک شدن میگفته باشند بهتر خواهد بود الحال همین عبارت گفته می شود بمقرب خان که فصد نموده بود کهپوه مرصع عنایت کردم کشنداس مشرف فیل خانه و امطیل که از زمان حضرت عرش آشیانی تا حال متصدی آن دو خدمت بود و عمرها آرزو خطاب راجگی و منصب هزاره ذات داشت و قبل ازین بخطاب سرفرازی یافته بود الحال بمنصب هزاره کام روا گشت میزرا رستم ولد سلطان حسین میزرا صفوه را که در لشکر دکن تعین بود حسب التماس او را طلب نموده بودم روز شنبه نهم ماه تیر بافرزندان آمده ملازمت کرد یک قطعه لعل و چهل و شش دانه مروارید پیشکش گذرانید بر منصب تاج خان حاکم بهکر که از امرای قدیم این دولت است پانصدی ذات و سوار افزوده شد قضیه فوت شجاعت خان از امور غریبه و عجیبه است بعد از آنکه مصدر چنان خدمتی گشت و اسلام خان او را بسرکار اودیسه رخصت میکند در اثنای راه شبی بر ماده فیل چوکنده دار سوار میشود و خواجه سرای خورن سالی را بر عقب خون جای میدهد وقتی که از اردوی خون برمی آید فیل مستی بر سر راه بسته بودند آنفیل از آواز سم اسبان و حرکت سواران در صدق آن میشود که زنجیر بگسلاند بدین جهت شور و غوغای بلند می شود چون این شور و غوغا بگوش خواجه سرا میرسد مضطربانه شجاعت خان را که در خواب یادربیشعوری شراب بود بیدار میسازد و میگوید که فیل مست باز شده و متوجه اینطرف است بمجرد شنیدن این سخن مضطرب شده از پیش چوکندهی خود را بزیر می اندازد بعد از انداختن انگشت پای او بسنگی رسیده شکافته می شود و بهمین زخم بعد از دوسه روز درمی گذارد مجمل از شنیدن این مقدمه حیرت تمام دست

دانه جوان مردانه بجزد فریادی که باو رسد یا سخنی که از خورده سالی بشنود این قسم مضطرب شده بے تابانه خود را از بالای فیل اندازد در واقع بجای حیرت است در ۱۹ ماه تیر خبر این حادثه بمن رسید پسران او را بنو از شات و منصبها دلجوئی کردم اگر این قضیه او را دست نمیداد چون خدمت نمایان کرده بود بر عایتها و شفقتها سرفرازی می یافت

با قضا بر نمی توان آمد
یکصد و شصت زنجیر فیل نرو ماده اسلام خان از بنگاله فرستاده بود در همین روزها از نظر گذشت و داخل فیل خانه خاصه شریفه گشت راجه یک چند راجه کامیون استدعای رخصت نمود چون به پدر او در زمان عرش آشیانی یکصد راس اسب مرحمت شده بود بهمان دستور باو مرحمت کردم و فیل نیز داده شد و تا اینجا برد بخلعنها سرفرازی یافت و خنجر مرصع هم دادم به برادران او نیز خلعتها و اسپها داده شد ولایت او را بدستور سابق باو عنایت فرمودم شادمان و کامروا بجا و مقام خود باز گشت به تقریر این بیت امیرالامرا خوانده شد

بگذر مسیح از سرما کشتگان عشق * یکنده کردن تو بصد خون برابر است
چون طبع من موزونست گاهی باختیار گاهی بے اختیار مصراعی و رباعی بایتی در
خاطر من سر میزند این بیت بر زبان گذشت

از من متاب رخ که نیم بے تو یکنفس * یکدل شکستن تو بصد خون برابر است
چون خوانده شد هر کس که طبع نظمی داشت درین زمین بیتی گفته گذرانید ملا
علی احمد مهرکن که احوال او پیش ازین گذشت بد نگفته بود

ای محتسب زگره پیرمغال بتوس * یک خم شکستن تو بصد خون برابر است
ابوالفتح دکنی که از امرای معتبر عادلخان بود و قبل ازین بدو سال دولت خواهی اختیار نموده خود را داخل اولیای دولت قاهره ساخته بود در دهم اسردان بملازمیت آمد و منظور عنایت و تربیت گشته بشمشیر خاصه و خلعت سرفرازی یافت و بعد از چند روز اسب خاصه نیز بدو مرحمت نمودم خواجگی محمد حسین که به نیابت برادر زاده خود بشمشیر رفته بود چون خاطر از مهمات اینجا جمع ساخت در همین روزها آمده ملازمیت نمود چون بحکومت پتله و دارائی انجاسردار بایست فرستاد بخاطر رسانیدیم که مرزا رستم را فرستم منصب او را که پنج هزاری ذات و هزار و پانصد سوار بود پنج هزاری ذات و سوار ساخته بتاریخ ۲۶ جمادی الثانی مطابق دوم شهریور تسلیم حکومت پتله نموده فیل خاصه با اسب و زین مرصع و شمشیر مرصع و خلعت فاخره داده رخصت نمودم و پسران او و پسران مظفر حسین خان مرزائی برادر او باضافه ای منصب و فیل و اسب و خلعت سرفرازی یافته بهمراهی او مرخص گشتند رائے دلیپ را بکومک مرزا رستم تعیین نمودم چون جاو مقام او نزدیک بان حدود است جمعیت خوب دران خدمت حاضر سازد پانصدی ذات و سوار بر منصب

او افزودم که دو هزاره ذات و هزار سوار باشد فیل هم عنایت شد ابوالفتح دکنی در سرکار ناگپور و آن حدود جاگیر یافته بود مرخص گشت که هم سرانجام جاگیر خود و هم بحفظ و حراست آن ملک قیام نماید خسرو بی اوزبک بموجوداری سرکار میوات تعین شد منصب او هشت صدی ذات و سیصد سوار بود الحال هزاره ذات و پانصد سوار حکم شد و اسب نیز بد و مرحمت نمودم چون نظر بر خدمت قدیم مقرب خاں نمودم بخاطر رسید که از روز در دل او نباید گذاشت منصب او را کلاں کرده بودم جاگیرهای خوب یافته بود از روز علم و تقارن داشت باین عنایت هم سرفراز و کامروا گشت و صالح پسر خوانده خواجه بیگ میرزا صفوی بهمدار جوانک پر کردن و کار طلب است او را بمخطاب خنجر خان سرگرم خدمت ساختم روز پنجشنبه ۲۲ شهریور موافق ۱۷ رجب سنه ۱۰۲۱ در منزل مریم الزمانی مجلس و زن شمسی منعقد گشت باین روش خود را وزن کردن طریق ستوده است حضرت عرش آشیانی که مظهر لطف و کرم بودند این روش را پسندیده هر سال خود را دو مرتبه باقسام فلزات از طلا و نقره و غیره و اکثر اطعمه نفیسه و زن میفرمودند یک مرتبه مطابق سال شمسی و دیگر موافق سال قمری و مجموع آنرا که قریب بیست لک روپیه است بفقرا و ارباب احتیاج تقسیم میکردند من هم این سنت سفیه را مرعی می دارم و بهمان دستور خود را و زن نموده آن اجناس را بفقرا میدهم معتقد خاں دیوان بنگاله چون از آن خدمت معزول گشت پسران و برادران و بعضی خدمت گاران عثمان را که اسلام خاں بهمراهی او بدرگاه فرستاده بود بعد از ملازمت بنظر اشرف گذرانید و تعهد احوال هر یک از افغانان بعهده بی از بندهای معتبر مقرر شد و پیشکش خود را که بهشت و پنج زنجیر فیل و دو قطعه لعل و پهل گناره مرصع و خواجه سربان معتبر و اقمشه بنگاله و غیره ترتیب داده بود بنظر در آورد میر میران پسر سلطان خواجه که در لشکر دکن تعین بود بطلب سعادت آستان بوسی در یافت یک قطعه لعل پیشکش گذرانید چون میان قلیچ خاں که سردار لشکر بدکش بود که سرحد کابل است و میان امرای انصوبه که بهمراهی و سرداری او تعین یافته اند بتخصیص خاں دوران نزاع و گفت و شنود بود بجهت تحقیق آنکه ناسازی از جانب کیست خواجه جهان را فرستادم یازدهم ماه مهر معتقد خاں بمنصب والی بخشیکری سرفرازی نالامت و منصب او هزار ذات و سیصد سوار مقرر گشت دیگر مرتبه بر منصب مقرر بختان پاره افزودم منصبش دو هزاره ذات و پانصد سوار بود پانصدی دیگر اضافه شد که سه هزاره ذات و دو هزار سوار بوده باشد حسب التماس خانخانان فریدون خاں بولاس بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و دو هزار سوار از اصل اضافه سرفراز گردید و راس منوهر هزار ذات و هشتصد سوار شد و راجه نرسنگه دیو بمنصب چهار هزاره ذات و دو هزار و دو سیصد سوار سرفراز شد بهارت را که نبیره رامچند بنذیله است بعد از گذشتی رامچند بمخطاب راجگی سرفراز ساختم ظفر خان از صوبه گجرات بموجب

طلب در بیست و هشتم آبان آمده ملازمت کرد یکقطعه لعل و سه دانه مروارید
 پیشکش گذراندید ششم آذر مطابق محرم شوال از بهران پور بخبر رسید که امیرالامرا روز
 یکشنبه بیست و هفتم آبان در برگرفته نهال پور فوت کردند بعد از بیماری که او را در لاهور دست
 داده بود دیگر شعور و هوش ازو کمتر ظاهر میشد بحافظه اش نقصان تمام راه یافته بود
 اخلاص بسیار می داشت حیث که ازو فرزندی نماند که قابل تربیت و رعایت باشد
 چنین قلبی خاں که از پیش پدر خود که در پیشاور بود آمده بیست و آذر ملازمت کرد
 یکصد مهر و یکصد روبیه نذر گذراندید و پیشکش خود را از اسپ و اقمشه و دیگر
 اجناس که همراه داشت بنظر درآورد ظفر خاں را که از خاله زادان و کوکه زاده های
 معتبر است نواخته بصاحب صوبگی بهار سرفراز ساختم و منصب پانصدی ذات
 و سوار افزوده سه هزاری ذات و دو هزار سوار مقرر داشتم و بابرادران بخلعت و اسپ
 سرفرازی یافته در انصوبه رخصت شد همیشه آرزوی او این بود که بخدمت علیحد
 سرفرازی یابد تا جوهر خود را بقیامت می هم خواستم که او را بیازمایم اینخدمت را
 محکم آزمایش او ساختم چون هنگام سیر و شکار بود روز سه شنبه دوم ذیقعد مطابق
 چهارم ماه دی از دارالخلافه اگر بقصد شکار برآمدم و در باغ دهره منزل شد و چهار روز
 دران باغ توقف افتاد روز دهم ماه مذکور خبر فوت سلیمه سلطان بیگم که در شهر بیمار
 بودند شنیده شد والده ایشان گلرخ بیگم صبیحه حضرت فردوس مکانی بودند و پدر ایشان
 مهرا نورالدین محمد از خواجه زاده های خواجه نقشبند اند بجمیع صفات حسنه
 آراستگی داشتند در زمان اینمقدار هنر و قابلیت کم جمع میشود حضرت جنت
 آشنایی این خواهرزاده خود را از روزه شفقت تمام نامزد بیرام خاں نموده بودند بعد
 از شلقار شدن ایشان در آغاز سلطنت حضرت عرش اشیانی این کد خدائی واقع شده
 پس از کشته شدن خان مشارالیه والد بزرگوارم ایشان را بعقد خود در آوردند درسند
 شصت سالگی برحمت خدا واصل گشتند همانروز از باغ دهره کوچ شد اعتمالدوله را
 جنبت سرانجام برداشتن ایشان فرستادم و در عمارت باغ مژداکر که بیگم خود ساخته
 بودند فرمودم که ایشان را نهادند در هفت دهم ماه دی میرزا علی بیگ اکبر شاهی
 از لشکر دکن آمده ملازمت نمود خواجه جهاں که بصوبه کابل مرخص شده بود در
 بیست و یکم ماه مذکور باز گشته سعادت خدمت دریافت و مدت رفتن و آمدن او بیست
 ماه و یازده روز کشید و دوازده مهر و دوازده روبیه نذر گویاں آورد در همان روز راجه رامداس
 فیز از لشکر فیروزی افرو دکن آمده ملازمت کرد و یکصد و یک مهر نذر گذراندید چون
 بامرای دکن خلعت زمستانی فرستاده نشده بود بدست حیات خاں فرستاده شد و
 چون بنذر سورت بجایگزین فلیج خاں مقرر بود چنین فلیج را بجهت ضبط و حراست انجا
 التماس نمود که مرخص گردد در بیست و هفتم دی بخلعت و خطاب خانگی و علم
 سرفراز گشته مرخص شد بجهت نصیحت امراے کابل و ناسازی که میان ایشان و فلیج
 خاں واقع بود راجه رامداس را فرستادم و اسپ و خلعت و سی هزار روبیه نقد خرج

عنایت شد در ششم بهمن که برگه بازی محل نزول بود خبر فوت خواجگی محمد حسین که از بندهای قدیم خدمت این دولت بود رسید بوادر گل او محمد قاسم خان در زمان والد بزرگوار رعایت کلی یافته بود و خواجگی محمد حسین هم بخدمات که از رؤی اعتماد فرموده شود مثل بکاولی و امثال آن سرفراز میگشت ازو فرزندی نماند و کوسه بود که اصلا در محاسن و بروت او یک موئی ظاهر نمی شد در وقت سخن کردن هم بسیار فریاد میکرد مثل خواجه سرایان فهمیده میشد دیگر شاه نواز خان که خانخانان از برهان پور بجهت عرض بعضی معروفات راوانه ساخته بود در پانزدهم ماه مذکور آمده ملازمت کرد یکصد مهر و یکصد روپیه نذر گذرانید چون معاملات دکن بجهت تیز جلوئیهای عبد الله خان و نقایص امور صورت خوبی پیدا نکرد دکهنیان راه سخن یافته با مرا و دولتخواهان آنجا حکایت صلح در میان آوردند و عادلان طریقه دولتخواهی اختیار نموده التماس کرد که اگر مهم دکن بمن رجوع شود چنان کنم که بعضی محال که از تصرف اولیای دولت برآمده باز بتصرف در آید و دولتخواهان نظر بر مصلحت وقت نموده این معنی را عرضداشت نمود و تجویز یک گونه شد و خانخانان تعهد سرانجام مهمات آنجا کرد بخان اعظم که همیشه خواهان دفع و رفع رانای مقهور بود و این خدمت را بجهت کسب ثواب التماس مینمود حکم شد که بمالوه که بجاگیر او مقرر است رفته بعد از سرانجام متوجه این خدمت گردد و بر منصب ابوالهی اوزبک هزاره ذات و پانصد سوار دیگر افزوده چهار هزاره ذات و سه هزار و پانصد سوار بوده باشد مدت شکار بدو ماه و بیست روز کشید درین ایام همه روز متوجه شکار بودم چون بنوروز عالم افزوز پنج شش روز بیش نمانده بود بخیریت معاودت نموده بیست چهارم اسفندار بیاض دهره محل نزول گشت و مقربان و جمعی از منصبداران که حسب الحکم در شهر مانده بودند درین روز آمده ملازمت کردند مقرنجان صراحی مرصع و کلاه فرنگی و کنجشک مرصع پیشکش گذرانید سه روز در باغ مذکور توقف واقع شد روز بیست و هفتم اسفندیار داخل شهر شدم درین مدت دو بیست و بیست و سه راس آهو و غیره و نر و بزغ نیله گاو و دو خوک و سی و شش قطعه کاروانک و غیره و یک هزار و چهار صد و پنجاه و هفت ماهی شکار شد *

جشن هشتمین نوروز از جلوس همایون

سنه هشتم جلوس مطابق محرم سنه ۱۰۲۲

شب پنج شنبه بیست و هفتم محرم مذکور مطابق غره فروردی سنه ۸ جلوسی بعد از گذشتن سه نیم گهزی حضرت فیراعظم از برج حوت در برج حمل که خانه فرخی و فیروزی اوست نقل نمودند و صباح آن که روز نوروز عالم افزوز بود مجلس جشن و بآئین همه سالها ترتیب و تزئین یافت و آخرهای آن روز بر تخت دولت جلوس واقع شد و امر او اعیان دولت و مقربان درگاه تسلیم و مبارک بادی بجا آوردند و درین

آیات خجسته فرجام همه روز بدیوانخانه خاص و عام برمی آمدم و مطالب و مقاصد و مدهیات بعرض میرسید و پیشکشهای بندهای درگاه از نظر میگذشت ابوالبی حاکم قندهار اسپان عراقی و سگان شکاری پیشکش فرستاده بود بنظر در آمد در نهم ماه مذکور افضل خان از صوبه بهار آمده ملازمت نمود و یکصد مهر و یکصد روپیه نذر گذرانید و یک زنجیر نیل بنظر در آورد و در دوازدهم پیشکش اعتماد الدوله گذشت از جواهر و اقمشه و دیگر اجناس آنچه خوش افتاد بدرجه قبول پیوست و از فیلان پیشکش افضل خان ده زنجیر دیگر درین روز دیده شد در سیزدهم پیشکش تربیت خان بنظر در آمد معتقد خان منزلی در آگره خریداری نمود و چند روزی در آنجا بسر برد و مصیبت بی در پی او را دست داد شذیده آیم که بر چهار چیز حکم سعادت و نحوست میکنند اول بر زن دوم بر بنده سوم بر منزل چهارم بر اسب بجهت دانستن سعادت و نحوست خانه ضابطه قرار یافته بلکه میگویند که بصحت پیوسته است اندک زمین را از خاک خالی باید کرد و باز آن خاکها را در آن سرزمین می باید ریخت اگر برابر آید میانه است آن خانه را نه سعد میتوان گفت نه نحس و اگر کم گردد بر نحوست آن حکم میکنند و اگر زیاده آید سعد و مبارک است در چهاردهم پیشکش اعتبار خان بنظر گذشت و آنچه مقبول افتاد برداشته شد منصب اعتبار خان که هزاری و سیصد سوار بود دوهزاری و پانصد سوار شد پانصدی ذات و پنجاه سوار بمنصب تربیت خان افزودم که دوهزاری ذات و هشتصد و پنجاه سوار بوده باشد هوشنگ پسر اسلامخان که در بنگاله پیش پدر خود بود آمده درین روزها ملازمت کرد چندی از مردم مکه را که ملک ایشان متصل پیگو دار جلنگ است بلکه درینولا این ولایت هم در تصرف آنها ست همراه آورده بود از کیش و روش آنها مقدمات تحقیق شد مجملاً حیوانی چند اند بصورت آدمی از حیوانات بری و بحری همه چیز میخورند و هیچ چیز در کیش ایشان منع نیست و با همه کس میخورند و خواهر خود را که از مادر دیگر باشد میگیرند و تصرف میکنند صورتهای ایشان بقرا قلماق شبیه است اما زبان ایشان تبی است و اصلاً بقرا نمی ماند و همی یک کوهست که یکسر آن بولایت کاشغر متصل است و سر دیگر آن بولایت پیگو دینی درست و آئینی که از آن تعبیر بدینی توان کرد ندارند از دین مسلمانان دور و از کیش هندو مسجورانند دوسه روزی بشرف مانده فرزند خرم خواهش نمود که بمنزل او رفته شود تا همانجا پیشکش نوروز از نظر بگذرد التماس او درجه قبول یافت یکروز و یک شب در منزل آن فرزند توقف نموده شد پیشکشهای خود را بنظر در آورد آنچه پسند خاطر افتاد گرفته شد تنه را بار بخشیدم روز دیگر مرتضی خان پیشکش خود را گذرانید از هر جنس چیزها سامان نموده بود قارور شرف هر روز پیشکش یکی از امرا بلکه دوسه از نظر میگذشت روز دوشنبه نوزدهم نوروزی مجلس شرف ترتیب یافت در آنروز سعادت اندوز بر تخت دولت جلوس نمودم حکم شد که آقسام کیفها از شراب و غیر آن حاضر سازند تا هر کس بخواهد خاطر خود آنچه

خواهد بخورد بسیاری ارتکاب شراب نمودند پیشکش مهابتخان درین روز گذشت یکمهر هزار توله که بکوکب طالع موسوم است بیدار گار علی ایلچی والی ایران دادم مجلس شگفته گشت بعد از برخاستن حکم کردم که اسباب و آئین را بار کنند چون در ایام نوروز پیشکش مقرب خاں سامان نیافته بود از هر قسم نفایس و تحفهات خوب بهمرسانیده بود و از جمله دوازده راس اسب عراقی و عربی که بجهاز آورده بود و دیگر زین مرصع کاری فرنگی از نظر گذشت بر منصب نوازش خاں پانصد سوار اضافه شد که دوهزاری ذات و سوار بوده باشد فیلی بزمی بدن نام که اسلام خاں از بدگاله فرستاده بود بنظر درآمده داخل فیلان خاصه شد روز سوم اردی بهشت خواجه یادگار برادر عبدالله خاں از گجرات آمده ملازمت کرد یکصد مهر جهانگیری نذر گذرانید بعد از چند روز که در ملازمت بود بخطاب سردار خانی سرفروزی یافت چون بخشی صاحب استقلال به لشکر پیشکش و آنکدود بایست فرستاد معتقد خاں را بدین خدمت اختیار نموده و بر منصب او سیصد ذات و پنجاه سوار اضافه شده که هزار و پانصد ذات و سیصد و پنجاه سوار بوده باشد رخصت نمودم مقرر شد که بزودی روانه گردد محمد حسین چلبی را که در خریدن جواهر و بهمرسانیدن تحفه و قوف تمام داشت پاره زر داده رخصت نمودم که از راه عراق باستنبول رود و تحفهها و نفایسیکه بهمرساند بجهت سرکار ما خریداری نماید درینصورت ضرور بود که والی ایران را ملازمت کند کتابتی بلو داده بودیم و یاد بودی بآن همراه بود محملاً در حوالی مشهد برادر شاه عباس را می بیند شاه ازو تفحص میکند که چه چیزها حکم است که بجهت سرکار ایشان خریداری نمائی چون مبالغه میکند چلبی یاد داشتی که همراه داشت ظاهر میسازد و دران یاد داشت فیروزه خوب و مومیائی گاهی استهباناتی داخل بود میفرماید که این دو جنس بخریدن میسر نیست من بجهت ایشان میفرستم اوبسی توپچی را که از ملازمان روشناس او بود اختیار نموده شش انبانیچه خاکه فیروزه تخمیناً بسی سیر خاکه داشت و چهارده توله مومیائی و چهار راس اسب عراقی که یکی ازان ابلق بود حواله او میکند و کتابتی مشعر بر اظهار محبت و دوستی بیش از بیش نوشته درباب زبونی خاکه و کمی مومیائی عذر بسیار خواسته بودند و خاکها بسیار زیور بنظر در آمد هر چند حکاکان و نگین سازان تفحص کردند یک نگینی که قابلیت انگشتری ساختن داشته باشد ظاهر نشد غالباً درین ایام خاکه فیروزه بطریقی که در زمان شاه مرحوم شاه طهماست از معدن برمی آمده حالا بر نمی آید همین مقدمه را در کتابت ذکر کرده بودند درباب اثر مومیائی از حکما سخنان شنیده بودم چون تجربه شد ظاهر نگشت نمیدانم که اطبا در اثر آن مبالغه از حد گذرانیده اند یا بجهت کهنگی اثر آن گم شده باشد بهر تقدیر بروشی که قرارداد اطبا بود پایی مرغ را شکسته زیاده از آنچه میگفتند خورانیده پاره بر محل شکستگی مالیده شد و تاسه روز محافظت نمودند حالانکه مذکور میشد که از صبح تا شام کافیست بعد از آنکه ملاحظه نموده شد هیچگونه اثری ظاهر نشد و

شکستگی بحال خود بود در کافه علیحده سفارش سلام الله عرب نوشته بودند همان لحظه منصب و علوفه جاگیر او را افزودم فیلی از فیلان خاصه باتلایر بعد الله خاں فرستادم و نیل دیگر هم بقلیج خاں مرحمت شد و دوازده هزار سوار برادری عبدالله خاں را بضابطه سه اسپه و دو اسپه فرمودم که تنخواه دهند و چون سابق بجهت خدمت جوئه گزه پانصدی ذات و سیصد سوار بر منصب برادر او سردار خاں افزوده شده بود و در ثانی الحال آن خدمت بکامل خاں مقرر گشت حکم کردم که آن اضافه را برقرار داشته در منصب او اعتبار نمایند و سرفراز خاں را که هزار و پانصد سوار بود دوصد سوار دیگر اضافه فرمودم بهشت هفتم اردی بهشت ماه مطابق بهشت ششم ربیع الاول سنه ۸ جلوس و سنه ۱۰۲۲ هجری روز پنجشنبه مجلس وزن قمری در خانه مورم الزمانی ترتیب یافت و پاره از زر وزن مذکور بعورات و مستحقان که در خانه والده ام جمع شده بودند فرمودم که بخش کردند و در پی روز هزاره بر منصب مرتضی خاں افزوده شد که شش هزار ذوات و پنج هزار سوار بوده باشد خسرو بیگ غلام میرزا خانی از پدغه به همراه عبدالرزاق معصومی آمده ملازمت نمود و سردار خاں برادر عبدالله خاں با حمد اباد گجرات رخصت یافت دویز که پا زهر داشتند از کرناٹک افغانی آورده بود همیشه شنیده میشد که هر جانوری که پا زهر میدارد بسیار لاغر و زبور می باشد حالانکه این بزها در نهایت فربهی و تازگی بودند یکی از انها را که ماده بود فرمودم که کشتند چهار پا زهر ظاهر شد و اینمعنی باعث خیرت تمام گشت یوز مقرر است که در غیر جاهای که میباشد بماده خود جفت نمی شود چنانچه والد بزرگوارم یک مدتی تا هزار یوز جمع کرده بودند بسیار خواهان آن بودند که اینها بایکدیگر جفت شوند اصلا نمی شد و بارها یوزهای نر و ماده در باغات قلعه بر آورده سردانند در آنجا هم نشد در پی ایام یوز نری قلعه خود را گسیخته بر سر ماده یوزی میروند و جفت میشوند بعد از دویزیم ماه سه بچه زائید و کلاں شده چون فی الحمله غریبی داشت نوشته شد هرگاه یوز بایوز جمع نگردد شیر خود بطریق اولی هرگز شنیده نشده بود که بعد از گرفتاری جفت شده باشد چون در عهد دولت من وحشت از طبیعت جانوران صحرایی برداشته شده چنانچه شیران بنوعی رام گشته اند که بیقید و زنجیر گله گله در میان مردم میگردند و ضرر ایشان بمردم نمیرسد و نه وحشت و رمیدگی دارند بحسب اتفاق ماده شیرای آبستن شد و بعد از سه ماه سه بچه زائید و این هرگز نشده که شیر جنگلی بعد از گرفتاری جفت خود جمع شده باشد از حکماں شنیده می شد که شیر شیر بجهت روشنائی چشم بغایت فائده مند است هر چند سعی کردیم که نم شیر در پستان او ظاهر شود میسر نگشت بخاطر میسرند که چون جانور غضبناک است و شیر در پستان مادران از روی مهری که به بچه خود دارند چون در پستان او مقارن خوردن و مکیدن بچه شیر میشود باشد تا در وقت گرفتن او بجهت برآوردن شیر غضب او زیاده گشته شیر در پستان خشک میشود در آواخر اردی بهشت خواجه قاسم برادر خواجه عبدالعزیز که از خواجه زادهای نقشبندی اند

از ماورالنهر آمده ملازمت نمود و بعد از چند روز دوازده هزار روپیه بطریق انعام باو مرحمت شد و چون خواجه جهان در حوالی شهر فالیزخر پوزه بعمل آورده بود بعد از گذشتن دوپه‌روز پنجمشنبه دهم خورداد بر کشتی سوار شده از راه دریا بسیر فالیز روانه شدم و مردم محل همراه بودند در دوسه گه‌زی از روز مانده رسیدیم شب در سیر فالیز گذرانیدیم عجب تند باد و جک‌زی شد که خیمه و سراپرده بر پایه نمانده بر کشتی درآمد آنشب را بسر بردم پاره از روز جمعه در سیر فالیز گذرانیدیم و بشهر باز گشت نمودم افضل خان که مدتی مدید بآلم دمل و زخم‌های غریب گرفتار بود در دهم خورداد در گذشت جاگیر و وطن راجه جگم را که در خدمت دکن تقصیر کرده بود تغیر نموده بمهابت خان عنایت نمودم شیخ پیر که از وارستان و بی تعلقان وقتست و خاص بجهت محبت و اخلاص که بامن دارد طریقه خدمتگاری و همراهی اختیار نموده است در پرگنه میزگه که وطن اوست قبل ازین بذات مسجد نهاده بودند درینولا به تقریبی مذکور گشت چون خاطر او را متعلق باتمام این بنای خیر یافتم چهار هزار روپیه باو دادم که خود رفته صرف او نماید و فرجی شال خاصه باو مرحمت نموده رخصت کردم در دیوانخانه خاص و عام در محجر از چوب ترتیب می یابند در محجر اول امرا و ایلچیان و اهل عزت می باشند و درین دایره کسی بغیر حکم داخل نمیشود و در محجر دوم که وسیع تر از محجر اول است جمیع بندگان از منصبداران و احدیان و وکسانیکه اطلاق نوکری توان کرد راه می یابند و در بیرون این محجر نوکران امیر و سائر مردمی که در دیوانخانه مذکور در می آیند می ایستند چون میان محجر اول و دوم تفرقه نبود بخاطر رسید که محجر اول را به نقره باید گرفت فرمودم که محجر مذکور و در بنای را که ازین محجر بیدلانخانه جهروکه نهاده اند و در فیل را که بهردو دست نشین جهروکه که هنرمندان از چوب ترتیب داده اند در نقره گیرند بعد از اتمام بعرض رسید یکصد و بیست و پنجمین نقره بوزن هندوستان که هشتصد و هشتاد من ولایت باشد صرف فرموده شد الحاق که صفا و نمود دیگر پیدا کرده چنانچه گویا چنین می بایست سوم ماه تیر مظفر خان از پتله آمده ملازمت کرد دوازده مهر نذر گذرانید مصحف جلد مرصع و دوگل مرصع پیشکش گویان بنظر در آورد و در چهار دهم ماه مذکور صفدر خان از صونه بهار آمده ملازمت کرد و یکصد و یکصد مهر نذر گذرانید بعد از آن که مظفر خان روزی چاند در ملازمت بود پانصدی ذات بر منصب سابق او افزوده علم عنایت فرمودم و شال خاصه داده رخصت پتله کردم میدنستم که سگ دیوانه هر خانواری و جانداری را که بگردد البته می‌میرد غایتاً اینامعنی در فیل به‌صحت نه پیوسته بود در زمان من چنین واقع شد که شبی سگ دیوانه بجای بستن یکی از فیلان خاصه کچی نام در آمده در پایه ماده فیل که همراه فیل خاصه بود می‌گردد بیکبار ماده فیل بفریان در می آید فیلانان دویده خود را می‌روسانند آن سگ رو برگزیده نهاده بزقوه زاری که در آن حوالی واقع بود در می آید و بعد از زمانی باز در آمده خود را

بفیل خاصه میرساند و دست او را میگیرد فیل او را میکشد چون مدت یکماه و پنج روز ازینمقدمه میگذرد و روزیکه هوای ابرناک بود خریدن رعد بگوش ماده فیل که در عین چرا بود میروند و بیکبار فریاد میکنند و اعضای او بلرزه درآمده خود را می اندازد و باز برخاسته هفت روز آب از دهان او میروفت و ناگاه فریادی میکند و بی آرامی داشت فلبنان هر چند در صدد علاج شدند نفع نکرد و روز هشتم افتاده مرد بعد از مردن ماده فیل بیکماه فیل کلان را بکنار آب بصحرای می بردند بهمان طریق ابر و رعد ظاهر شد فیل مذکور در عین مستی یکبار بلرزه درآمده بر زمین نشست فیلبنان او را بهزار مشقت بجا و مقام خود آورده بعد از همان مدت و بهمان حالت که ماده را دست داده بود این فیل نیز تصدق شد از وقوع این مقدمه حیرت تمام دست داد و الحق جای حیرت است که جانوری باین بلانی و بزرگی هیکل و ترکیب باندک جراحتی که از حیون ضعیفی باورسد این مقدار متاثر گردد چون خانانان مکرر باستدعای رخصت شاه نواز خان پسر خود نموده بود بتاریخ ۴ مرداد اسب و خلعت داده رخصت دهن نمودم و یعقوب بدخشی را که بمنصب او صد و پنجاهی بود بذابرتدوی که ازو بوقوع آمده بود بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوارسرفراز ساخته بخطاب خانی او را سر بلند گردانیدم و علم نیز کرامت شد طوایف هنوز بر چهار گروه قرار یافته و هر کدام بائین و طریق خاص عمل مینمایند و در هر سال روزی معین دارند اول طایفه برهمن یعنی شناسنده ایندو بیچون و وظیفه ایشان شش چیز است علم آه و خن و دیگران را تربیت دادن و آتش پرستیدن و مردم را دلالت به آتش پرستش کردن چیزی به محتاجان دادن و چیزی گرفتن این طایفه را روزی معین است و آن روز آخر ماه سارن است که ماه دوم از برسات است این روز را مبارک دانسته عابدان ایشان بکنار دریاها و تالابها میروند و انسونه خوانده بر ریسماها و رشته های رنگین میدهند و روز دوم که اول سال نو است آن رشته ها را در دست راجها و بزرگان عهد می بندند و شگون میدهند و این رشته را راکھی میگویند یعنی نگاهداشتن این روزه در ماه تیر که آفتاب جهانتاب در برج سرطانست واقع میگردد طایفه دوم چهتریست که بکهتری معروف و مشهور است و مراد از چهتری طایفه ایست که مظلومان را از شرطالمان محفوظ دارند آئین این طایفه سه چیز است یکی آنکه خود علم بخواند و دیگران را تعلیم ندهد دوم آنکه آتش را پرستش کند و دیگران را به پرستش دعوت نه نماید سیوم آنکه به محتاجان چیزی بدهد و خود باوجود احتیاج چیزی نگیرد روز این طایفه بجی و دسمین است درین روز سواری کردن و لشکر بر سر خصم کشیدن پیش ایشان مبارک است و رام چند که او را بخدا می می پرستند درین روز لشکر کشیده بر خصم خود ظفر یافته است این روز را معتبر می دانند و فیلان و اسپان را آرایش کرده پرستش می نمایند و این روز در هر ماه شهریور که آفتاب در برج سنبله میباشد واقع میشود به نگاه دارنده های اسپان و فیلان انعامها میدهند طایفه سیوم

بیش است و این جماعت این دو طایفه را که ذکر ایشان گذشت خدمت میکند زراعت و خرید و فروخت و سود و سودا شغل ایشان مقرر است این طایفه را هم روزی معین است که انرا دیوالی هم میگویند و این روز در ماه مهر که افتاب در برج میزان است واقع میگردد و در بیست هشتم ماهی قمری می باشد در شب این روز چراغهای می افروزند و دوستان و عزیزان در خانه های یکدیگر جمعیت نموده هنگامه قمار بازی گرم میسازند چون نظرای طایفه بر سود و سودا است بردن و پایدادن را درین روز شگون میگیرند طایفه چهارم شودر است این گروه کهترین طایفه هذود اند همه را خدمت میکنند و ازین چیزها که مخصوص هر طایفه مذکور گشت بهره ندارند روز این ها هولی است که باعتقاد ایشان روز اخر سال است این روز در ماه اسفندار مذ که حضرت نیر اعظم در برج حوت منزل دارند واقع میشود در شب این روز اتشها در سر کوچه ها و گذرها بر می افروزند و چون روز میشود تا یک پهر آن خاکسترها بر سر و رو یکدیگر می افشانند و شر و غوغای عجیبی بر می انگیزانند و بعد از آن خود را شست و شوی داده رختها می پوشند و بسیر باغات و صحراها میروند چون ضابطه مقرر هذود است که مرده های خود را می سوزانند آتش افروختن درین شب که شب اخر سال گذشته است کنایه از انست که سال گذشته را که بمنزله مرده است میسوزانند در ایام والد بزرگوار امروای هذود و دیگر طوایف بتقلید ایشان رسم را که بی بجای رسانیدند که لعلها و مرواریدها و گلهای مرصع بجواهر گران بها در رشته ها کشیده بر دست مبارک ایشان می بستند و تا چند سال این رسم معمول بود چون تکلف را از حد گذرانیدند اینمعنی برایشان گران آمده منع فرمودند و برهمان بشگون همان رشتهها و ابریشمها را که ضابطه ایشان است می بستند من هم درین سال بستم پسندیده ایشان عمل نموده فرمودم که امروای هند و اعیان این طایفه را که بدست من نه بندند روز را که که نهم امرداد بود باز همان معرکه قایم شد و دیگر طوایف براه تقلید رفته دست ازین تعصب باز نداشتند همین سال را قبول نموده فرمودم که بهمان ضابطه قدیم بر همان رشتهها و ابریشمها می بسته باشند درین روز بحسب اتفاق عرس حضرت عرش آشیانی واقع شد و عرس از قاعدها است که در هندوستان معمول است در هر سال در روز فوت پیر و عزیز خود طعامها و اقسام خوشبوینها باندازه حالت و قدرت خود ترتیب داده علما و صلحا و سایر مردم جمع می شوند و این مجلس گاه باشد که بیک هفته بکشد درین روز بابا خورم را فرستادم که بروضه متبرکه ایشان رفته این مجلس را مدعقد سازد و ده هزار روبی به ده کس از بندهای معتبر داده شد که به فقرا و ارباب احتیاج تقسیم نمایند در پانزدهم ماه امرداد پیشکش اسلامخان از نظر گذشت بستم و هشت زنجیر فیل و چهل راس اسب آن سر زمین که بتانگن مشهور است و پنجاه نفر خواجه سرا و پانصد پرکاله نفیس ستار کانی فرستاده بود چون ضابطه شده که وقایع جمیع صوبها به تخصیص

سرحداتها بعرض می رسیده باشد و واقعه نویسان از درگاه بدی خدمات تعیین می شوند و این از ضوابط است که پدر بزرگوارم کرده اند و من هم موافق آن عمل می نمایم و درین ضمن فواید کلی و نفع عظیم مشاهده میشود و اطلاع دیگر بر احوال عالم و عالمیان بهم میرسد اگر فواید آن مرقوم گردد سخن دراز میشود درین ایام وقایع نویس لاهور نوشته بود که در اواخر ماه تیر ده کس از شهر بامی آبک که در دوازده گروهی واقع است رفته اند چون هوا گرمی بهم میزدند پناه بسایه درختی میبردند مقرر آن باد و چکری بهم میزد و آن باد چون بجماعت مذکور می وزد بلرزه در آمده نه کس از آنها هم در زیر درخت جان دادند و یک کس زنده ماند و آن زنده مدت ها بیماری داشت تا بعد از محنت بسیار خلاص شد و جانورانی که بر درخت مذکور نشیمن داشتند همگی افتاده مردند و در آن نواحی هوا این قسم خرابی پیدا کرد که جانوران صحرائی بکشت زارها آمده خود را می انداختند و بر بالای سبزه غلطیده جان میدادند مجمل جانوران بسیاری هلاک شدند در روز پنجشنبه ۳۱ مرداد تسبیح نموده بقصد شکار بکشتی سوار شده متوجه موضع سمونگر که از شکارگاههای مقرر است گشتم در ۳ شهرپور خان عالم را که از دکن بمصلحت فرستادن عراق و همراهی ایلیچی دارای ایران طلب نموده بودم در اینجا رسیده ملازمت کرد صد مهر نذر گذرانید و چون سمونگر بجاگیر مهابت خان مقرر بود منزلی دلکشا بغایت تکلف در کنار دریا ساخته بود بسیار خوش افتاد یک زنجیر فیل و یک انگشتری نگین زمرد پیشکش نمود فیل را داخل فیلان خاصه نمودم تا ۶ شهرپور بشکار مشغول بودم درین چند روز چهل و هفت راس اهو نرو ماده و دیگر جانوران شکار شد درین روزها دلاور خان یک قطعه لعل پیشکش فرستاده بود مقبول افتاد شمشیر خاصه جهت اسلام خان فرستادم بر منصف حسن علی ترکمان که هزاری ذات و هفت صد سوار بود پانصدی ذات و یکصد سوار افزوده شد آخرهای روز پنجشنبه ۲۰ ماه مذکور در منزل مریم الزمانی وزن شمسی بفعل آمد خود را با فلزات و دیگر چیزها بدستور معمول وزن نمودم درین سال سن من چهل و چهار سال شمسی پوره شد و در همین روز یادگار عالی ایلیچی دارای ایران و خان عالم که ازین جانب به همراهی او تعیین شده بود مرخص گشتند بیادگار عالی اسپ بازی مرصع و کمر شمشیر مرصع و چارقب طلا دوزی و کلغی و با پروجیغه و سی هزار روبیه نقد مرحمت شد که مجموع چهل هزار روبیه بوده باشد و بخان عالم کپوره مرصع یا پهل کتاره که علاقه از مروارید داشت شفقت نمودم در ۲۲ ماه مذکور به زیارت روضه مقدسه منوره والد بزرگوارم به بهشت آباد فیل سواره متوجه گشتم در رفتن پنجهزار روبیه زر بزرگی افشاندند و پنج هزار روبیه دیگر بخواجه جهان دادم که بدرویشان قسمت نماید و تسبیح نماز شام کرده بکشتی متوجه شهر شدم چون منزل اعتماد الدوله بر کنار آب جمعه واقع بود انجا فرو آمد و شب در منزل او گذرانیده تا آخرهای روز دیگر انجا بسر بردم و از پیشکش های او آنچه خوش آمد قبول نموده متوجه دولتخانه گشتم منزل اعتقاد خان هم بر کنار آب

جمنه بود جصبب الالتماس او با مردم محل اینجا فرود آمده منازل او را که تازه ساخته بود سیر کردم الحق جایه‌های مطبوع و دلپسند بود بسیار خوش آمد پیشکش‌های لایق از اقمشه و جواهر و دیگر اجناس سرانجام نموده بود مجموع از نظر اشرف گذشت و اکثر پسند خاطر افتاد و قریب به شام داخل دولت‌خانه همایون شدم چون منجمان و اختر شناسان امشب ساعت توجه بجانمبا اجمیر اختیار نموده بودند هفت گه‌ری از شب دوشنبه ۲ شعبان مطابق ۲۴ شهریور گذشته بغیر روزی و اقبال بقصد انصوب از دارالخلافه آگره برآمدم و درین عزیمت دو چیز منظور خاطر بود اول زیارت روضه منوره خواجه معین‌الدین چشتی که از برکات روح پرفتوح ایشان کشایشه‌های بزرگ باین دودمان والا رسیده و بعد از جلوس زیارت مرقد بزرگوار ایشان میسر نگشته بود دوم دفع و رفع رانا امر سنگه مقهور که از زمینداران و راجه‌های معتبر هندوستان است و سرب و سرداری او و ابا و اجداد او را جمیع راجه‌ها و رایان این ولایت قبول دارند و دیربست که دولت ریاست در خانواده آنهاست مدتی در حدود مشرق که پررب رویه باشد حکومت داشته اند و دران ایام ب خطاب راجگی معروف و مشهور بوده اند بعد ازان بزمین دکن انتداند و بیشتر ولایات اینجا بتصرف در آوردند و بجای راجه لقب راول را جزو اسم خود ساختند پس ازان بکوهستان میوات در آمدند و رفته رفته قلعه چیتور را بتصرف در آوردند ازان تاریخ تا امروز که هشتم سال از جلوس منست یکهزار و چهار صد هفتاد و یک سال میشود بیست و شش کس دیگر ازین طایفه که مدت حکومت ایشان یک هزار و ده سال است راول خطاب داشته اند و از راول که اول شخصیت که برارل شتهار یافته تا رانا امر سنگه که امروز رانا است بیست و شش نفر اند که در عرض چهار صد و شصت و یک سال ریاست و سروری داشته اند و درین مدت مدید گردن باطاعت هیچ یک از سلاطین کشور هندوستان در نیاورده اکثر اوقات در مقام سرکشی و فتنه انگیزی بوده اند چنانچه در عهد سلطنت حضرت فردوس مکانی رانا سانگا جمیع راجه‌ها و رایان و زمینداران این ولایت را جمع ساخته با یک لب و هشتاد هزار سوار و چندین لک پیاده در حوالی بیانه جنگ صف نمود و به تائید باری تعالی و یاری بخت لشکر ظفر اثر اسلام بر افواج کفر غلبه کردند و شکست عظیمی باحوال اواره یافت تفصیل این جنگ در تواریخ معتبره بتخصیص در واقعات که از تصدیقات حضرت فردوس مکانیست مذکور و مسطور است والد بزرگوارم که مرقد منورش محل فیوض نامتناهی باد در دفع این سرکشان سعهیای بلیغ بجا آوردند و چندین مرتبه لشکرها بر سر او تعین نمودند و در سال دوازدهم از جلوس خود به تسخیر قلعه چیتور که از محکم قلعه‌های مقوره معموره عالم است و برهم‌زدن ملک رانا عزیمت نمودند و قلعه مذکور را بعد از آنکه چهار ماه و ده روز در قیل داشتند از کسال پدر رانا امر سنگه ب جنگ و جدال از روی قدرت و قوت تمام گرفتند و قلعه را خراب نموده بر گشتند و در هر مرتبه افواج قاهره کار را بر تو تنگ ساخته چنان می کردند که بدست در اید یا خراب و آواره گردد و مقارن این امری روی میداد که این مهم

انضام نمی یافت تا در اواخر عهد در یک روز و یک ساعت خود به تسخیر ملک دکن متوجه گشتند و مرا با لشکر عظیم و سرداران معتبر بر سر رانا فرستادن بحسب اتفاق این هردو کار بواسطه استیلائی که ذکر آن طول تمام دوازده صورت پذیر نگشت تا آنکه زمان خلافت بمن رسید چون این مهم نیم کاره می بود بعد از جلوس اولین لشکر که بحدود ممالک فرستادم این لشکر بود فرزند پرویز را سردار ساخته محاطه دولت که در پای تخت حاضر بودند بدین خدمت تعیین گشتند و خزانه معمور و توپخانه موفور همراه نموده روانه ساختم چون هرکاری موقوف بوقتست درین اثنا قضیه بدعا قیامت خسرو بوقوع آمد مرا ناچار تعاقب او بجانب پنجاب باید نمود و ولایت و پایه تخت که در دار الخلافه آگه بود خالی میماند بالضرورت نوشته شد که پرویز یا بعضی امرا برگشته بمحافظت اگر و حوالی و حواشی آن قیام نمایند محکم درین مرتبه هم مهم رانا چنانکه بایست نشد چون بعد از تعاقب الهی بخاطر از فتنه خسرو جمع گردید و دیگر یاره اگر محل نزول رایات عالیان گشت افواج قاهره بسر کردگی مهابتخان و عبدالله خان و دیگر سرداران تعیین نموده شد و از آن تاریخ تا وقت عزیمت رایات جلال بجایگزینی و ولایت او پایمال عساکر فیروزی ماثربود غایتاً مهم او صورت پسندیده پیدا نمیکرد بخاطر گذرانیدم که چون در اگر کاره ندارم و یقین من گشت که تا من خود متوجه نشوم این مهم صورتی پیدا نمیکند بساعت مقرر از قلعه اگر برآمده در باغ دهوه منزل واقع شد روز دیگر جشن دسیره روست داد بدستور معمول اسپان و فیلان را آرایش داده از نظر گذرانیدم چون مکرر والدها و همشیره های خسرو بعرض رسانیدند که از کوه های خود بخیان نادم و پشیمانست عرق عظمت و شفقت پدری در حرکت آمده اورا طلبیدم و مقرر کردم که هر روز بگورنش منی آمده باشند در باغ مذکور هشت روز بمقام شد در بیست و هشتم خبر رسید که راجه رامداس که در بنگش و حدود کابل بهمراهی قلیچ خان خدمت مینمود وفات یافت غره ماه مهر از باغ کوچ شد و خواجه جهان را برای نگاهبانی دارالسلطنت آگه و محافظت خزاین و محالها رخصت فرمودم و فیل و فرگل خاصه باو مرحمت شد در دوم مهر خبر رسید که راجه باسو در تهنانه شاه آباد که سرحد ولایت امری مقهور است وفات یافت دهم ماه مذکور روپ باس که الحال بامن آباد موسوم شده منزل گشت سابق این محال بجایگزینی روپ خواص مقرر بود بعد از آن به بسر مهابتخان که امان الله نام دارد مرحمت نموده فرمودم که بنام او میخوانده باشند یازده روز درین منزل مقام واقع شد چون از شکارگاههای مقرر است هر روز بشکار سوار میشدم چنانچه درین چند روز یک صد و پنجاه و هشت آهو نر و ماده و سایر جانوران شکار شد بیست و پنجم ماه مذکور از امن آباد کوچ نموده شد در سنی و یکم این ماه مطابق هشتم رمضان خواجه ابوالحسن را که از برهانپور طلبی نموده بودم آمده ملازمت کرد پنجاه مهر نذر و بانده پناه مروض آلات و یکرنجیز فیل که اورا داخل فیلا خاصه کردم پیشکش گذرانید دوم آباد مطابق دهم رمضان خبر فوت قلیچ خان رسید از قدیمان این دولت

بود و به هشتاد سالگی برحمت خدا رفت در پشاور بخدا منت دفع و رفع افغانان پرتاریکی قیام داشت منصب او شش هزار بذات و پنجهزار سوار بود مرتضی خاں دکنی که در علم بولته بازی که باصطلاح دکنیان یک انگلی گویند و مغلان شمشیر بازی میگویند به نظر بود مدتی پیش او بانی ورزش متوجه بودم درینولا او را بخطاب ورزش خانی سرفراز گردانیدم چون ضابطه کرده ام که شبها ارباب استحقاق و درویشان را از نظر من میگردانیده باشند تا نظر بحالت هر یک انداخته زمین و زر نقد و بوشش بانها مرحمت نمایم در میان آن مردم شخصی اسم جهانگیر را با اسم اعظم الله اکبر بحساب ایجاد مطابق یافته بود بعرض رسانید و اینمعنی را بتفائل و شگون خوب گرفته به یادده آن زمین و اسب و زر نقد و خلعت کرامت نمودم روز دوشنبه پنجم شوال مطابق بسنت و ششم آبان ساعت داخل شدن باجمیر قرار یافته بود صبح روز مذکور متوجه گشتم چون قلعه و عمارات روضه حضرت خواجه بزرگوار ظاهر گشت قریب بیک کوه راه را پیاده طی کردم و از دو جانب راه معتمدان را تعیین نمودم که بفقرا و ارباب احتیاج زر داده میرفتند چون چهار گهزی از روز گذشت داخل شهر و معموره شدم و در گهزی پنجم شرف زیارت روضه متبرکه دست داد بعد از دریافت زیارت بدولتخانه همایون متوجه گشتم و روز دیگر فرمودم که همه حاضران این بقعه شریف را از خورد و بزرگ شهری و رهگذری از نظر بگذرانند تا فراخور استحقاق بعطایای جزیل خوشنود کردند هفتم آذر بقصد سیرو شکار تالاب پهنکه از معابد مقرر هفود است و در فضیلت آن سخنان میگویند که بهیچ عقلی راست نمی آید و در سه کوهی اجمیر واقع است متوجه گشتم و دوسه روز در آن تالاب شکار مرغابی کردم و باجمیر معاودت نمودم معبد های قدیم و جدید که به اصطلاح کفار دیوهه میگویند در اطراف این تالاب نظر در آمد از جمله رانا شنکر که عم امری مقهور است و در دولت ما از امرای بزرگ است دیوهه ساخته در غایت تکلف چنانکه یک لکحه رویه مذکور شد که خرج نموده بتماشای آن عمارت در آمدیم صورتی دیدم از سنگ سیاه تراشیده از گردن بالا بهیئت سرخوک و مابقی شبیه به بدن آدمی عقیده ناقص هفود آنست که یک وقتی بنابر مصلحتی که رای حکیم علیم اقتضا فرموده بدینی صورت جلوه ظهور نموده است اینصورت را بدینی جهت عزیز داشته پرستش مینمایند فرمودم که آنصورت کوبه را درهم شکسته در تالاب مذکور انداختند بعد از ملاحظه این عمارت بر قله کوهی گذیده سفید مشاهده گشت که مردم از هر طرف بدانجا می آمدند از حقیقت آن پرسیدم گفتند جوگی در آنجا میباشد ساده لوحانیکه بدیدن او میروند کف آردی بدست بد آنها میدهد که در دهن انداخته آواز جانور که از آن سفها در یک وقت آزار یافته باشد نمایند تا آن گناه بدینی عمل زایل گردد فرمودم تا آن محل را خراب نموده آن جوگی را از آنجا اخراج نمودند و صورت بتی که در آن گنبد بود شکستند دیگر عقیده داشتند که این تالاب را عمق نیست بعد از تفحص ظاهر شد که هیچ جای آن از دوازده درع زیاده عمق ندارد دور آنرا نیز پیمودم قریب

یک و نیم گروه بود شانزدهم آذر خبر رسید که قراولان ماده شیرینی را قیل نموده اند در ساعت متوجه شده بمجرد رسیدن بتفنگ زده باز گشتم بعد از چند روز نیله گاو شکار شد در حضور خود فرمودم تا از پوست برآوردند و بجهت فقرا طعام بختند در بسمت و چند نفر جمع شده بودند از آن طعام خوردند و بهر یک بدست خود زرها دادم در همین ماه خبر رسید که فرنگیان کوده بیقوایی نموده چهار جهاز اجنبی را که از جهازات مقررہ بندر سورت بود در حوالی بندر تاراج نمودند و جمع کثیر را از مسلمانان اسیر نموده مال و مطاعی که در آن جهاز بود متصرف گشتند این معنی بر خاطر گران آمده مقر بخانرا که بندر مذکور حواله او بود بجهت تدارک و تلافی این امر اسب و فیل و خلعت داده هیجدهم آذر مرخص ساختم بذایر حسن تردد و خدماتی که از یوسف خان و بهادر الملک در صوبه دکن بوقوع آمده بود علم بجهت آنها فرستادم و نوشته شد که مقصد اصلی ازین عزیمت بعد از زیارت حضرت خواجه سرانجام مهم رانا مقهور بود بذایرین بخاطر گذرانیدم که خود در اجمیر توقف نموده فرزند سعادت مند بابا خورم را پیش بفرستم و این اندیشه بغایت صواب بود بذایرین ششم دی که اختیار ساعت شده بود بفرخي و فیروزي اورا مرخص ساختم و قبای طلا دوزی گل مرصع که مروارید بر اطراف گلهای آن کشیده بودند و چیره زر دوزی رشته مروارید و فوطه زربفت مسلسل مروارید و فیل فتح گچ نام خاصه معه تلایر و اسب خاصه و شمشیر مرصع و کپهه مرصع معه پهل کتاره بدو مرحمت نمودم سواے مردمی که سابق بسر کردگی خان اعظم درین خدمت تعیین بودند دوازده هزار سوار دیگر بهمراهی آن فرزند معین ساختم و سران سپاه را فراخور قدر هریک باسپان خاصه و فیلان و خلعتهای خاصه فاخره سرفراز ساخته رخصت نمودم و فدائی خان بخشد مت بخشیکری این لشکر تعیین یافت در همین ساعت صفدر خان بحکومت کشمیر از تغیر هاشم خان مرخص شد اسب و خلعت یافت روز چهارشنبه یازدهم خواجه ابوالحسن را بخشی کل ساخته خلعت مرحمت نمودم و یک دیگ کلانی در اگره حکم کرده بودم که بجهت روزه متبرکه خواجه بسازند در همین روزها آورده بودند فرمودم که بجهت فقرا طعامی در آن دیگ طبخ نمایند و درویشان اجمیر را جمع سازند تا در حضور بانها خورائیده شود پنجهزار کس حاضر شدند و همه ازین طعام سیر خوردند و بعد از خوردن طعام بدست خود بهر یک از درویشان زرها داده شد اسلام خان حاکم بنگاله درین ایام بمنصب شش هزاری ذات و سوار سرفرازی یافت و به مکرم خان پسر معظم خان علم مرحمت شد غره اسفندار مز مطابق دهم محرم سنه ۱۰۲۳ به شکار نیله گاو از اجمیر برآمدم روز نهم معاودت نمودم و بچشمه حافظ جمال که در دروگوهی شهر واقع است منزل نمودم و شب جمعه را در آنجا گذرانید آخر روز بشهر داخل شدم درین بسمت روز ده نیله شکار شد چون نیکو خدمتی خواجه جهان و کم جمیعتی او بجهت حفظ و حراست اگره و آن نواحی بعرض رسید پانصد ذوات و یکصد سوار بر منصب او افزوده شد و در همین روزها ابوالفتح دکهنی از جاگیر آمده شرف ملازمت دریافت در ۳

ماه مذکور خبر فوت اسلامخان رسید که در روز پنجشنبه پنجم رجب سنه ۱۰۲۲ وفات یافته بود در یک روز ب سابقه بیماری و تشویش این امر ناگهانی و ناگهانی او را دست داد از خانه زاده و تربیت یافته این مقدار جوهر کار دانی که از بظهور رسید از دیگر ظاهر نشد حکومت بنگاله را از روی استقلال کرد و ولایات که در عمل هیچ یک از جاگیرداران سابق و بتصرف اولیای دولت قاهره در نیامده بود داخل ولایات عملی شد اگر اجل او را در نمی یافت مصدر خدمات کلی میگشت خان اعظم با آنکه خود استعدانموده بود که شاهزاده فیروز منذ باین خدمت مامور گردد باوجود انواع دلاسا و رضا جوئی از جانب آن فرزند تن بسازگاری در نداده بشیوه ناستوده خود عمل می نمود چون این مقدمه مسموع گشت ابراهیم حسین را که از خدمتگاران معتمد حضور بود همراه او فرستادم و سخنان لطیف آمیز مهر انگیز بدو پیغام کردم که وقتی در برهان پور بودی بارز هائے این خدمت را از من التماس نمودی چون این خدمت را که سعادت دارین خود دران میدانستی و در مجالس و محافل مذکور میکردی که درین عزیمت اگر کشته شوم شهید و اگر غالب آیم غازی خواهم بود بنقو تفویض نمودم آنچه از کمک و مهتد تو بخانه خواستی سرانجام یافت بعد آزان نوشتی که ببحرکت رایات جلال بدین حدود فیصل این مهم خالی از اشکالی نیست بکنش تو نزول اجلال در اجمیر واقع شد و این نواحی محل سرادفات جبه و جلال گشت الحال که شاهزاده را بعراض وجه معقوله استدعا نمودی و مجموع مقدمات برای و کنش و صوابدید تو بعمل آمده باعث چیست که با از معرکه بیکبار میکشی و در مقام ناساگاری در آمده باباخرم را که درین مدت هرگز از خود جدا نساخته ام محض با عماد کار دانی تو فرستادم باید که طریقه نیکخواهی و نیک اندیشی منظور و مرعی داشته شب و روز از خدمت فرزند سعادت منذ غافل نباشی و اگر بخلاف این سخنان عمل نموده از قرار داد خود قدم بیرون نهی دانسته باش که زبان کار خواهی بود ابراهیم حسین رفت و این سخنان را بهمین تفصیل خاطر نشین او ساخت اصلا نتیجه نداد از جهل و قرار داد خود باز نیامده با با خورم چون دید که وجود او درین کار محمل است او را نگاهداشته عرضداشت نمود که بودن او بهیچ وجهه لایق نیست و محض بجهت نسبتی که با خسرو دارد در مقام کارشکنیست بمهابت خان فرمودم که رفته او را از او دیپور بیارد و محمد تقی دیوان بیوتات تعیین شد که بمندسور رفته فرزندان و متعلقان او را باجمیر رساند در یازدهم ماه مذکور خبر رسید که دلیپ ولد رایسنکه که جبلت او سرشته بغی و فساد است از برادر کوچک خود را و سورج سنگه که بر سر او تعیین شده بود شکست عظیم خورده در یکی از محکمهای سزکار حصار در قیلاست مقارن ان هاشم خوستی فوجدار و جاگیرداران ان نواحی او را بدست در آورده مقید بدرگاه رسانیدند چون مکرر ازو قبایح سرزده بود به بیاسا رسید و کشتن او باعث عبرت بسی از مفسدان شد و بجلدوی این خدمت بر منصب را و سورج سنگه پانصدی ذات و دولتمت سوار افزوده گشت در چهاردهم ماه عرضداشت

فرزند بابا خرم رسید که فیل عالم کمان که رانا را بدان نازش تمام بود با هفته فیل زنجیر دیگر بدست بهادران لشکر فیروزی اثر افتاد و عنقریب صاحبش نیز گرفتار خواهد گشت *

جشن نهمین نوروز از جلوس همایون

آغاز سال نهم از جلوس همایون مطابق سنه ۱۰۲۳ هجری

دو بهر یک گهری از شب جمعه ۹ شهر صفر گذشته افتاد عالیشان ببرج حمل که خانه شوکت و شرف اوست بر تو انگی گشت و صباح آن که غره فروردی ماه بوده باشد مجلس جشن نوروزی در خطه دلپذیر اجمیر دست داد و در وقت تحویل که ساعت سعد بود جلوس بر تخت اقبال نمودم برسم مقرر دولت خانه همایون را با تمشه نفیسه و جواهر و مرصع آلات آئین بسته بودند در همین وقت خجسته فیل عالم کمان که لیاقت خاصه شدن داشت با هفته زنجیر فیل دیگر از نرو ماده که فرزند بابا خرم از نیلان رانا فرستاده بود از نظر اشرف گذشت و باعث انبساط خاطر دولتخواهان گشت روز دوم نوروز در سواری انرا تیمناً خوب دانسته بران سوار شدم و زر بسیاری نثار شد و در تاریخ سیوم منصب اعتقاد خان را که دو هزار ذات و پانصد سوار بود سه هزار ذات و هزار سوار مقرر فرمودم و بختاب اصفخانی که دو کس هم از سلسله آنها بدین خطاب سرفرازی یافته بودند سر بلند ساختم و بر منصب دیانت خان نیز پانصدی ذات و دویست سوار افزوده شد و هم در پی ایام اعتماد الدوله را بمنصب پنج هزار ذات و دو هزار سوار از اصل و اضافه سرفراز ساختم حسب الائتماس بابا خرم بر منصب سیف خان باره پانصد ذات و دویست سوار و بر منصب دلاور خان پانصدی ذات و دویست سوار و بر منصب کشن سنگه پانصد سوار افزودم و بر منصب سرفراز خان پانصدی ذات و سیصد سوار افزوده شد روز یکشنبه دهم پیشکش آصفخان از نظر اشرف گذشت و در ۱۴ اعتماد الدوله پیشکش خود گذرانید در پی دو پیشکش نفایس بنظر در آمد آنچه پسند خاطر افتاد گرفتم تقمه را باز دادم چین قلیج خان با برادران و خویشان و لشکر و جمعیت پدر خود از کابل آمده سعادت ملازمت دریانت ابراهیم خان که منصب هفت صدی ذات و سیصد سوار داشت بمنصب هزار و پانصدی و شش صد سوار سرفرازی یافته بخدمت جلیل القدر بخشیکری در خانه شوکت خواجه ابوالحسن مقرر گشت در ۱۵ ای ماه مهاتبخان که به آوردن خان اعظم و پسر او عبدالله مقرر گشته بود آمده ملازمت کرد در ۱۹ مجلس شرف ترتیب یافت در پی روز پیشکش مهاتبخان از نظر اشرف گذشت و فیل خاصه روپ سندر نام بجهت فرزند پرویز فرستاده شد بعد از گذشتن روز مذکور فرمودم که خان اعظم را با اصفخان بپارند که او را در قلعه گوالیار نگاهدارد و چون غرض از فرستادن او بقلعه آن بود که میبادا در مهم رانا بنا بر رابطه و جهت که بخسرو دارد نفاق و فساد از او بوقوع آید حکم فرمودم که او را در قلعه بطریق بندیان نگاه

ندارند بلکه اسباب فراغت و آسودگی از خوردنی و پوشیدنی بجهت او امانده و مهیا دارند چنان‌که قلعه خان را در همین روزها بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هفتصد سوار از اصل و اضافه سرفراز ساختم و بر منصب تاج خان که بدارای ولایت بهکر معین بود پانصدی ذات و سوار افزوده شد در ۱۸ اردی بهشت خسرو را منع کورنش نمودم و سبب آن بود که بنابر شفقت و عطوفت پدری و التماس والد‌ها و همشیره‌ها و مقرر فرموده بودم که همه روز بکورنش می آمده باشد چون ار سیما و اثار شگفتگی و خوشحالی ظاهر نمیشد همیشه ملول و گرفته خاطر بنظر درمی آمد فرمودم که بکورنش در نیاید در زمان والد بزرگوارم مظفر حسین میرزا و رستم میرزا پسران سلطان حسین میرزا برادر زاده شاه طهماست مقوی که قندهار و زمین داور و الحدود در تحت و تصرف داشتند بواسطه قرب خراسان و آمدن عبدالله خان اوزبک بدان ملک عریض فرستادند که ما از عهده نگاهداشتن این ولایت بیرون نمیتوانم آمد اگر یکی از بندها درگاه را بفرستند تا این محال را بدو سپریم و خردها روانه ملازمت شویم چون ایسمعی را مکرر عرض داشت نمودند شاه بیگ خان را که الحال بخطاب خاندورانی سرفراز است بدارائی و حکومت قندهار و زمین داور و الحدود فرستادند و فرامی عنایت امیر میرزا یان نوشته ایشانرا بدرگاه طلب فرمودند بعد از آمدن عنایات شامل حال هر یک نموده ولایات که دوسه برابر قندهار جمع داشتند بد آنها مرحمت شد غایتاً سرانجامی که بایست از آنها نشد رفته رفته آن ولایت تغییر یافت مظفر حسین میرزا هم در ایام حیات والد بزرگوارم برحمت خدا رفت و میرزا رستم را بهمراهی خانخانان بصوبه دکن فرستادند در آنجا اندک مایه جاگیری داشت چون تخت و سلطنت بوجود من آرایش یافت او را از دکن بقصد آنکه رعایت نموده به یکی از سرحد‌ها بفرستم طلب نمودم مقارن آمدن او میرزا غازی ترخان که حکومت تهنه و قندهار و آن نواحی متعلق بدورون برحمت خدا رفت بخاطر رسیدن او را به تهنه فرستم تا آنجا جوهر ذاتی خود را خاطر نشان ساخته آن ملک را به عنوان پسندیده محافظت نماید و بمنصب پنج هزار بذات و سوار سرفراز ساخته دو لک روپیه نقد مدد خرج یدو مرحمت فرموده بصوبه داری ملک تهنه او را رخصت نمودم عقیده آن بود که ازو در آن سرحد خدمت‌ها بوقوع آید بخلاف توقع مصدر هیچگونه خدمتی نشد ظلم و تعدی را بجای رسانید که خلق بسیاری از سلوک زشت او بشکوه در آمدند و خبری چند از و شنیده شد که آوردن او لازم گشت یکی از بندها درگاه را بطلب او تعیین نموده او را بدرگاه طلبیدم در بستم و ششم اردی بهشت او را آوردند چون ظلم و تعدی ازو بخلاق خدا بسیار رسیده بود باز خواست آن بمقتضای عدالت لازم گشته او را بانیراسته سنگه دلی سپردم تا بحقیقت عمل او باز رسیده شود و او فی الجمله تنبیهی یافته دیگران متنبه و عبرت پذیر گردند هم درین روزها خبر شکست احدات افغان رسید و حقیقتش آنکه معتقد خان در پولم گذر که حوالی پرشاور واقع است بانواح قاهره پیوسته

بود و خاندوران باجمعی دیگر در حدود کابل و آن توأخی سر راه آن رسیدند داشتند درین اثنا نوشته از پیش بولاف بمعتمد خان می‌رسد که اعداد بکوت تیره که در هشت کره می جلال آباد واقعت باجمعی بسیار از سوار پیاده آمده است و از جماعتی که دولتخواهی و اطاعت اختیار نموده بودند پاره را کشته و چندی را بندی کرده می خواهد که به تیره فرستد و اراده تاختن جلال آباد و پیش بولاف دارد بمحور رسیدن این خبر معتقد خسان باجمعی که بار بودند بسرعت تمام روانه میشود چون به پیش بولاف می‌رسد جاسوسان جهت تفحص غنیم می فرستد صبح چهارشنبه ششم خبر می آید که اعداد در همان جا است تکیه بعنایت الهی که در باره این نیازمند درگاه الهی است نموده افواج قاهره را و در فوج میسازد و خود رابه غنیم می‌رساند غنیم با چهار پنجه سوار پیاده کار دیده بغرور و بغفلت تمام نشسته در گمان او نبود که بغیر از خاندوران درین نواحی فوجی باشد که باو چیره تواند شد چون خبر رسیدن افواج بادشاهی بدان بخت برگشته می‌رسد و آثار و علامت لشکر ظاهر می‌گردد مضطربانه مردم خود را چهار توپ ساخته خود بر بندنی که یک بندرق انداز رفعت داشت و بر آمدن بران بدشواری میسر میشد نشسته مردم خود را بچنگ می اندازد و برقند از آن افواج قاهره آن مقهور را به شست تفنگ گرفته جمع کثیری را بچنگ می‌فرستد بمعتمد خان بالشکر قول خود را بهر اول رسانیده غنیم را فرصت زیاده از انداختن دوسه شست تیر ننداده پاک و پاکیزه بر میدارند و سه چهار کروه تعاقب نموده قریب هزار و پانصد نفر سوار و پیاده بقتل می‌رسند و بقیت السیف اکثری زخمی و محروج و براق انداخته قرار برقرار میدهند افواج قاهره شب در جنگ گاه بسه برده صبح آن ششصد سر جدا کرده بر پرشاور می آورند و کله منارها در آنجا می‌سازند و پانصد سراسپ و موآشی بیشمار و مال و اسلحه بسیار بدست می افتد و بندگان تیره خلاص میشوند و ازین طرف از مردم روشناس کسی ضایع نمیشود شب پنجشنبه غره خور دان بعزم شکار شیر متوجه بهکوشدم روز جمعه دو قلاده شیر را به تفنگ زدیم در همین روز معروض گشت که نقیب خان برحمت خدا رفت خان مشارالیه از سادات سیفی و قزوینی الاصل است مزار پدر او میر عبداللطیف هم در اجمیر بوده دو ماه پیش از آنکه وفات یابد کوچ او که بایکدیگر انس و الفت تمام داشتند و دوازده روزی در جمیاری تب گذرانیده شربت ناگوار مرگ نوشید فرمودم که او را هم در پهلوی زن او که در درون روضه متبرکه خواجه بزرگوار نهاده بود نهاند چون از معتمد خان خدمت شایسته در جنگ اعداد بر وقوع آمد بجلد می این خدمت بخطاب لشکر خانی سرفراز گشت و دیانتخان که به اودی پور بخدمت بابا خورم و برسانیدن بعضی احکام مرخص گشته بود بهفتم ماه خوردان آمد و از سر برائیها و توژک بابا خورم مقدمات خوب بعرض رسانید فدائی خان که از نوکران ایام شاهزادگی من بود بعد از جلوس رعایتهاے یافته درین لشکر او را بخشی ساخته بودم در دوازدهم همین ماه ودیعت حیات سپرد میرزا رستم

چون از کرده‌ها ناخوش خود اظهار ندامت و پشیمانی می‌کرد و مروت و مردمی مقتضی آن شد که تقصیرات او را بعفو مقبول و مقرون گرداند در آخر همین ماه او را بحضور طلبیده تلافی خاطر او نمودم و خلعت پوشانیده حکم کردم که بکورش و سلام می آمده باشد در یازدهم ماه تیر شب یکشنبه ماده فیلی از فیلیخانه خاصه در حضور من زائید مکرر فرموده بودم که تحقیق مدت حمل نمایند اخرا الامر ظاهر شد که بچه ماده یکسال و شش ماه و بچه نرنوزده ماه در شکم مادر می ماند بخلاف تولد آدمی که اکثر بچه از شکم مادر بعمر فروری آیند و بچه فیل اکثر بپا برمی آید چون بچه از مادر جدا شد مادر بپا خاک ببالای او افشاند و آغاز مهربانی و لایه گری نمود و بچه لمحی افتاده بعد از آن برخاسته متوجه پستان مادر شد ۱۴ مجلس گلاب باشی که از زمان قدیم بآب باشی مشهور است و از رسوم مقروء پیشینیانست منفذ گشت در پنجم اسرداد خبر فوت راجه مانسنگه رسید راجه مذکور از عمده‌های دولت والد بزرگوارم بود چون اکثر بندهای درگاه را مرتبه مرتبه بخدمت دکن فرستاده بودم او هم از تعینات اینخدمت بود بعد از آن که در آن خدمت وفات یافت مرزا بهار سنگه را که خلف رشید او بود بدرگاه طلب نمودم چون از ایام شاهزادگی طریقه خدمتگاری بیش از پیش بمن داشت با آنکه ریاست و کلا تری سلسله آنها مطابق ضابطه که در هندوان معمول است بمها سنگه پدر جگت سنگه که کلا تری اولاد راجه بود و در ایام حیات او وفات یافت می‌رسید من او را منظور نداشته بهار سنگه را بخطاب میرزا راجه ممتاز ساختم و بمنصب چهار هزارای ذات و سه هزار سوار سرفرازی یافت و انبیر که وطن آبا و اجداد او بود باو مرحمت کردم و تلافی و تراخی خاطر مها سنگه نموده پانصدی بر منصب سابق او افزودم و ولایت کره را بانعام او مقور داشتم و کمر خنجر مرصع و اسب و خلعت بجهت او فرستادم در هشتم اینماه که اسرداد باشد تغییری در مزاج خود یافتم رفته رفته به تپ و درد سرکشیده بملاحظه آنکه مبادا اختلالی باحوال مانک و بندهای خدا راه یابد اینمعنی را از اکثر محرمان و نزدیکان پنهان داشته حکما و اطبا را نیز آگاه نساختم چند روز چنیز گذشت از محرمان حریم عصمت بغیر از نور جهان بیگم که ازو بخود مهربان تری گمان نداشتم هیچکس را برین قضیه محرم نساختم پرهیز از خوردن خورشهای گران می نمودم و باندک مایه غذای سبک قناعت کرده همه روز بقاعده مقرر بدیوانخانه خاص و عام و جهروکه و غسلخانه بطریق معتاد برمی آمدم تا آنکه در بشرة آثار ضعف ظاهر گشت بعضی از بزرگان مطاع گشتند به یکدوئی از اطبا که محل اعتماد بودند مثل حکیم مسیح الزمان و حکیم ابوالقاسم و حکیم عبدالشکور اظهار نمودم چون تپ مفارقت نکرد و سه شب معتاد شراب خورده شد اینمعنی باعث زیادتیی ضعف و کمی قوت گشت در اندک تشویش و غلبه سستی بروضه مذوره خواجه بزرگوار رفتم و دران آشیانه متبرکه محبت خود را از باری تعالی درخواست و صدقات و نذرات قبول نمودم الله تعالی بحض فضل و کرم خود خلعت محبت عطا فرموده فته رفته

تخفیف یافت و درد سر که شدت عظیم داشت بتصرف و علاج حکیم عبد الشکور فرونشست و مزاج در عرض بخت و در روز بحالت اصلی باز آمد بندهای درگاه بل سائر خلائق بشکرانه این عطیه بزرگ تصدقات گذرانیدند تصدق هیچ یک را قبول نکردم و فرمودم که هر کس در خانه خود هر چه خواهد بفقرا تقسیم نماید در دهم شهر یور خبر رسید که تاج خان افغان حاکم پنده وفات یافت از امرای قدیم این دولت بود در بیماری بخاطر گذرانیده بودم که چون صحت کامل روزی گرد چنانچه در باطن از حلقه بگوشان و معتقدان خواجه بزرگوارم و توجه ایشان را سبب وجود خود میدانم ظاهرا نیز گوش خود را سوراخ نموده در جرکه حلقه بگوشان ایشان داخل باشم پنجشنبه دوازدهم شهر یور مطابق شهر رجب گوش خود را سوراخ نموده در هرگوشی یک دانه مروارید آبدار در کشیدم چون این معنی مشاهده بندگان درگاه و مخلصان هواخواه گشت چه جمعی که در حضور و برخی که در سرحدات بودند همگی بتلاش و پیافه گوشهای خود را سوراخ نموده به دروایی که در جواهرخانه خاص بود و بدیشان مرحمت میشد زینت بخش حسن اخلاص گشتند تا آنکه رفته رفته سرایت باحادی و سائر مردم نمود آخر روز پنجشنبه بخت درم ماه مذکور مطابق دهم شهر شعبان مجلس وزن شمسی در دیوانخانه خاص آراسته گشت و بدستور مقرر شرایط بجا آوردند در همین روز میرزا راجه بهاؤ سنگه کاهنوا و دوستکام بوطن خود رخصت یافت بوعده آنکه از دوسه ماه زیاده توقف نکند در بخت هفتم ماه مهر خبر رسید که فریدونخان برلاس در آودی پور برحمت خدا واصل گشت از طبقه برلاس به غیر از سرداری نمانده بود چون اینطایفه را درین دولت حقوق بسیار و نسبت بیشمار است مهرعلی پسر اورا نوازش نموده به منصب هزاری ذات و سوار سرقران ساختم بذابرخدمات پسندیده که از خاندوران بوقوع آمده هزاری بر منصب ذات او افزودم که اصل و اهافه شش هزاری ذات و پنجهزار سوار باشد ششم آبان قراولان خبر آوردند که در شش کرهی سه شیر دیده شد بعد از نیمروز متوجه شده هرسه را بتفنگ شکار کردم در هشتم ماه مذکور هنگامه دوائی آغاز شد دوسه شب در حضور خود فرمودم که بندهای درگاه با یکدیگر بازیها نمودند بردها و باختها واقع شد در هیزدهم اینماه نعلش سکندر متین قراول را که از خدمتگاران قدیم من بود و در زمان شاهزادگی خدمت بسیار کرده از آودی پور که محل نزول فرزند سلطان خرم بود باجمیر آوردند بقراولان و هم جرکهای او فرمودم که نعلش اورا برده در کنار تالاب رانا شنکر بمبارند خدمتگاری با اخلاص بود در دوازدهم آذر در دختر که اسلام خان در حیات خود از زمین داران کوچ که ملک او در انتهای ولایت شرق واقع است گرفته بود با پسر او و نود و چهار زنچیر فیل از نظر گذشت از قیلان مذکور چندی داخل قیلان خاصه شدند در همین تاریخ هوشنگ پسر اسلامخان از بنگاله آمده سعادت آستان بوس دریافت و دو زنچیر فیل پیشکش و یکصد مهر و یکصد روپیه نذر گذرانید در شبی از شبهای دی بخواب می بینم که حضرت عرش آشیانی

بمن میگویند که بابا گناه عزیز خان را که خان اعظم است بجهت خاطر من به بخش بعد ازین خواب بخاطر قرار دادم که او را از قلعه بطلبم در حوالی اجمیر دره واقع است در نهایت صفا و در انتهای این دره چشمه ظاهر شده که آب آن در آبگیری دراز و پهناور جمع میشود و بهترین آبهای اجمیر این آبست و این دره و این چشمه بحفاظ جمال معروف و مشهور است چون عبور درین مقام واقع شد فرمودم که عمارتی در خور این جا بسازند چون محل مستعد و قابل ترتیب بود در مدت یکسال جای و مقامی ترتیب یافت که روندهای عالم مثل آن جای نشان نمی دهند حوضی چهل گز در چهل گز ساخته بودند و آب چشمه را بفواره درین حوض جاری ساخته اند فواره ده دوازده گز میجهد و برکنار این حوض نشیمنها عمارت یافته و همچنین در مرتبه بالای آن که تالاب و چشمه در اینجا واقع است جاهای موزون و ایوانهای دلکش و آرامگاههای خاطر بسند بعضی از آن مصور و منقش بعمل استادان ماهر و نقاشان چابک دست ساخته و پرداخته اند چون خواستم که نام آن مکان نسبتی بنام مبارک من داشته باشد نام آنرا چشمه نور نهادم مجمله عینی که دارد اینست که بایستی اینجا و مقام در شهری عظیم یا گذرگاهی که خلیق را بران عبور افتادی واقع می بود از آن تاریخی که اتمام یافته اکثر اوقات پنجشنبه و جمعه را درین میگذرانم فرمودم که بجهت اتمام آن شعرا تاریخی فکر کنند سعیدای گیلانی زرگر باشی این مصرعه را که *

محل شاه نورالدین جهانگیر

تاریخ یافت خوب نوشت فرمودم که بر بالای ایوان عمارت پایان نقطه را برسنگ نقش کرده نصب کنند در اوایل ماه دی سوداگران از ولایت آمدند و انار بزد و خرپزه کاریز که سرآمد خرپوزه های خراسان است آوردند چنانچه جمیع بندهای درگاه و امرائی سرحد ازین میوه حصه یافته بلوازم شکرگذاری منعم حقیقی پرداختند تا غایت گویا فرد اعلائی خرپزه و انار را در نیافته بودیم تا آنکه همه ساله از بدخشان خرپزه و از کابل انار می آوردند غایتاً آن خرپزه و انار هیچگونه مناسبتی با انار بزد و خرپزه کاریز نداشته چون حضرت والد بزرگوارم را انار الله برهانه بمیوه میل و رغبت تمام بود انوسوس بسیا خورده شد که این میوه ها کاشکی در ایام فیروزی بخش آن حضرت از ولایت بهندوستان می آمد تا از آن بهره ور و محظوظ میگشتند همین تاسف بعطر جهانگیری دارم که مشام شریف شان ازین نوع طریاب نگشت این عطر اختراع نیست که در زمان دولت اید پیوند ما بمصعی والده نور جهان بیگم بظهور آمد در هنگامی که گلاب میگیرند فی الجمله چربی بر بالای ظرفهای که گلاب را گرم از کوزه برمی آرند در اینجا ظاهر میشود آن چربی را اندک اندک جمع ساختند چون از گل بسیاری گلاب گرفته شود قدر محسوسی از آن چربی بهم می رسد در خوشبوئی و عطریست بدرجه ایست که اگر یک قطره آن بر کف دست مالیده شود مجلسی را معطر می سازد و چنان ظاهر میشود که چندین غنچه گل سرخ بیکبار در شگفتگی آمده باین شوخی و ملایمت بوئی

نمی باشد دل‌های رفته را بجای می آرد و جانهای پژمرده را شگفته می سازد بجلدوری این اختراع یک عقد مروارید بمختصر آن عطا فرمودم سلیمه سلطان بیکم نورالله مرقد‌ها حاضر بودند این روغن را عطر جهانگیری نام نهادند در هواهای هندوستان اختلاف تمام مشاهده میشود در همین فصل دی در لاهور که واسطه است میان ولایت و هندوستان دوخت توت بار آورد و بهمان شیرینی و لطافتی که در وقت خود می‌رساند رسانید و مردم چند روز از خوردن آن محظوظ بودند این معنی را واقع نویسان اینجا نوشته بودند در همین ایام بخترخان کلانوت که بعد از خان نسبت تمام دارد چنانچه برادر زاده خود را بعقد او در آورده و او را در گویندگی و در پست گفتن خلیفه خود ساخته است در لباس درویشان و فقیران ظاهر گشت او را طلبیده و استفسار احوال او نموده در رعایت خاطر او گوشیدم در مجلس اول ده هزار روپیه نقد و پنجاه پارچه از همه قسم و یک عقد تسبیح مروارید باو بخشیدم و او را مهمان اصفهان ساخته فرمودم که بواجبی از احوال او خبر دار باشد این معنی ظاهر نگشت که خود بی اذن و رخصت عادل خان آمده یا آنکه عادل خان او را باین لباس فرستاده تا حقیقت کنگایش اینجا را دریافته خبر مشخص بجهت او ببرد و غالب ظن آنست که او با این همه نسبت بے تجویز عادل خان نیامده باشد و دلیل بر رخصت این معنی عرض داشت است که میر جمال الدین حسین که در این ایام بعنوان ایلچی گری در بیجاپور است نوشته بود که عادل خان اظهار نموده که آنچه نسبت به بخترخان از جانب بندگان حضرت بوقوع آمد گویا آن شفقت و مرحمت درباره من از قوت یفعل آمده است بدین جهت در رعایت او افزوده تا اینجا بود هر روز بمنایت تازه سرفرازی می یافت شبها بمنالزمت بسر میبرد و در پتهای که عادل خان بسته و مختصر آن طرز است و آن را نورس نام نهاده می شنواید تلمه احوال در تاریخ که رخصت یافته نوشته خواهد شد در این روزها جانورے از ولایت زیباد آورده بودند که رنگ اصل بدن او موافق بزرگ طوطیست لیکن درجه از کوچک تراست یکی از خصوصیات این جانور آنست که تمام شب پاهای خود را بر شاخ درختی و یا چوبی که او را بر آن نشاندیده باشند بزد کرده خود را سرشیب میسازد و با خود زمزمه میکند چون روز شد بر بالای آن شاخ درخت می نشیند اگرچه می گویند که جانوران را هم عبادت میباشند اما غالب ظن آنست که این فعل طبیعی او باشد آب مطلق نمی خورد و در طبیعت او کار زهر میکند با آنکه بقای حیوانات بآبست در ماه بهمن اخبار خوش پیاپی رسید اول خبر اختیار کردن رانا امرسنکه اطاعت و بندگی درگاه را کیفیت اینمقدمه آنست که چون فرزند سعادت مند بلند اقبال سلطان خرم از جهت نشاندن تهاجا بسیار خصوصاً درجای چند که بواسطه زبونی امروها و صعوبت مکان گمان اکثر مردم آن بود که در اینجا نشستن تهاجات ممکن نباشد و از جهت دوانیدن افواج قاهره متعاقب یکدیگر بے ملاحظه شدت گرما و کثرت بیابان و اسیر شدن اهل و عیال اکثر سکنه آن دیار کار را برانا بنوعی تنگ ساخته بود که

معلوم او شد که اگر زمان دیگر برین روش برونگذران ازان ملک اواره و یا گرفتار خواهد شد
 لاعلاج اختیار اطاعت و دولتخواهی کرده سوب کرن نام خالوے خود را باهر داس جهاله
 که از مردم معتبر فهمیده او بود پیش آن فرزند اقبالمند فرستاد و التماس نمود که اگر
 آن فرزند ارجمند التماس گذشتن از سر تقصیرات او نموده تسلی خاطر او شود و نشان
 پنجه مبارک از برای او بگیرد او خود آمده ملازمت آن فرزند نماید و پسر جانشین
 خود را که کرن است بدرگاه والا فرستد یا بطریق سایر راجه‌ها در سلک بندهاے این درگاه
 منظم بوده خدمت نماید و از جهت پیری او را از آمدن بدرگاه معاف دارد بنابراین
 آن فرزند نیز آنها را همراه ملاشکرالله دیوان خود که او را بعد از اتمام این مهم بخطاب
 افضل خانی سرفرار فرمودیم و سندر داس میر سامان خود را که بعد از انصرام این کار
 بخطاب رای را بیان ممتاز شد بدرگاه والا فرستاده حقیقت را معروض داشت چون پیوسته
 همت والا نهمت مصروف آنست که تا ممکن باشد خانواده‌هاے قدیم را خراب نسازیم
 غرض اصلی آن بود که چون رانا امر سنگه و آباء او مغرور باستحکام کوهستان و مکان
 خود ها شده هیچک بادشاهان هندوستان را ندیده اطاعت نکرده اند در ایام دولت من
 این مقدمه از پیش نرو حاسب التماس آن فرزند تقصیرات او مقرون بعبود نموده فرمان
 عنایت آمیز که سبب خاطر جمعی او میشد و نشان پنجه مبارک عنایت فرمودم
 و فرمان مرحمت عنوان بان فرزند نوشتم که اگر نوعی نماید که این مقدمه بوقوع آید
 این خدمت عمده را دلخواه ما کرده خواهد بود آن فرزند نیز آنها را همراه ملاشکرالله و
 سندر داس پیش رانا فرستاد تا تسلی او نموده امیدوار بمراحم و عنایات شاهنشاهی
 ساختند و فرمان عنایت عنوان و نشان پنجه مبارک را باو دادند و قرار یافت که روز
 یک شنبه بیست و ششم ماه بهمن او با فرزندان آمده آن فرزند را ملازمت نماید دوم خبر
 فوت بهادر که از حاکم زادهای ولایت گجرات و خمیر مایه فتنه و فساد بود رسید که
 الله تعالی بکرم خود او را نیست و نابود ساخت باجل طبعی در گذشت سوم خبر
 شکست میرزائی که بقصد گرفتن قلعه و بندر سورت استعداد تمام نموده آمده بود
 در خورمیان بندر مذکور و میان انگریزان که پناه بدی بندر آوردند و رای جنگ افتاده
 اکثر جهازات او از آتشباری انگریزان سوخته شد تا چارتاب مقاومت نیارده گریزان
 گشت و کس نزد مقر بخان که حاکم بنادر گجرات بود فرستاد و در صلح زد و اظهار نمود
 که ما بجهت صلح آمده بودیم نه بقصد جنگ انگریزان این جنگ برانکسیتند و دیگر
 خبر رسید که چندین از راجپوتان که زدن و گشتن غیر را بخود قرار داده بودند در همین
 تاریخ کمین کرده فرصت بسته خود را باو میرسانند و زخمی ناقص از دست یکی
 از آنها بدو میرسد مردمی که در گن غیر بودند آن راجپوتان را کشته غیر را بمنزل او
 میرسانند هیچ نموده بود که مخدول و معدوم گردن او را این ماه که در بیرونهای اجمیر
 بشکار مشغول بودم محمد بیگ ملازم فرزند بلند اقبال سلطان خرم رسید و عرض داشت
 آن فرزند گذرانیده معروض داشت که رانا با پسران خود آمده شاهزاده را ملازمت نمود

کیفیت این مقدمه از عرضداشت او معلوم میشود در حال روزه نیاز بدرگاه بی نیاز
آورده سجده شکر بجا آوردم اسپ و فیل و خنجر مرصع بمحمد بیگ مذکور عنایت
کرده اورا بخطبات ذوالفقار خان سرفراز فرمودم از مضمون عرضداشت چنان معلوم شد
که روز یکشنبه ۲۹ ماه بهمن رانا با آداب و توره که بندها ملازمت نمایند فرزند بلند
اقبال را ملازمت کرد و یک لعل کلاں مشهور که در خانه او بود یاپاره مرصع آلات و هفت
زنچیر فیل که بعضی از آن لایق خاصه بود و از فیلان او که بدست نیفتاده بود همین مانده
بود و نه راس اسپ پیشکش گذرانید آن فرزند هم از روزه کمال عنایت نسبت باو پیش
آمدند چنانچه وقتی که رانا پای آن فرزند را گرفته عذر تقصیرات خود میخواست آن
فرزند اقبال مند سیر اورا در برگرفته اورا تسلی بنوعی نمود که باعث خاطر جمعی او شد
خلعت فاخره و شمشیر مرصع و اسپ با زین مرصع و فیل خاصه بایراق نقوه باو عنایت
کرد و چون از جمله مردمی که از جماعت او بودند بیشتر از صد کس نبود که قابل سروبا
دادن باشد صد دست سروبا و پنجاه راس اسپ و دوازده کپیوه مرصع بانها داد چون روش
زمیداران است که پسر جان نشین باید در یکجا بملازمت سلطان و سلاطین نمی آیند او هم این شیوه
را مرعی داشته کرن را که پسر صاحب تیکه او بود همراه نیارده بود از پنجهت که
ساعت روانه شدن آن فرزند سعادت مند بلند اقبال از آنجا آخر هائے همان روز بود اورا
رخصت نمود تارفته کرن را بملازمت فرستد بعد از رفتن او کرن آمده ملازمت کرد باو
هم خلعت فاخره با شمشیر و خنجر مرصع و اسپ با زین طلا و فیل خاصه عنایت کرد
و همان روز کرن را در رکاب خود گرفته روانه درگاه الا شد سیوم اسفندار مز باجمیر از شکار
معاودت واقع شد هفت دهم بهمن تا غایت تاریخ مذکور که ایام شکار بود یک ماده
شیر با سه بچه و سیزده نیله گاو شکار شده بود شاهزاده کامگار روز شنبه دهم ماه مذکور
در ظاهر موضع دیورانی که نزدیکی شهر اجمیر واقع است نزول نموده و حکم شد که
جمیع امرا باستقبال رفته هریک در خور حالت و نسبت خود پیشکش بگرداند و فردا
که روز یکشنبه یازدهم باشد سعادت ملازمت مشرف گردن روز دیگر شاهزاده بکوبه
و شکوه تمام با جمیع عساکر منصوره که بهمراهی آن فرزند بخدمت تعیین بودند داخل
دولتخانه خاص و عام گشت دو پهر و دو گهزی از روز گذشته که ساعت ملازمت بود
دولت کورنش دریافت و سجدهات و تسلیمات بجا آورده یک هزار اشرفی و یک هزار روپیه
بطریق نذر و یک هزار مهر و یک هزار روپیه بعنوان تصدق گذرانید آن فرزند را پیش طلبیده
در آغوش گرفت و سرو روزه اورا بوسیله به مهریانیها و نوازشهای خاص اختصاص
بخشیدم چون از لوازم خدمت و گذرانیدن نذر و تصدق باز پرداخت معروضداشت که
اگر حکم شود کرن سعادت سجده و کورنش سرفراز گردد فرمودم که اورا بیا ورنه بخشیاں
بآداب مقرر حاضر ساخته بعد از فراغ کورنش سجده نموده حسب االتماس فرزند خورم
حکم کردم که اورا بر جرکه دست راست مقدم ایستاده کنند بعد از آن بخرم حکم کردم که
که تارفته والد هائے خود را ملازمت نماید و خلعت خاصه که مشتمل بود بر چار قمی

مرمع و قبایع زرینفت و یک تسبیح مروارید بان فرزند عنایت شد و بعد از تسلیم خلعت خاصه اسب خاصه بازی مرمع و فیل خاصه مرحمت شد و کرن را نیز بخلعت فاخره و شمشیر مرمع سرفراز ساختم و امرا و منصب داران جماعت جماعت بسعادت کورنش و سجده سربلندی یافته نظر گذرانیدند و هریک در خور خدمت و مرتبه خود بعنایات سرفراز گشتند چون بدست آوردن دل کرن که وحشی طبیعت و مجلس نادیده در کوهستان بسر برده بود ضرور بود بنابر آن هر روز مرحمتی تازه می نمودم چنانچه در روز دهم ملازمت خنجر مرمع و روز دیگر اسب خاصه عراقی بازی مرمع بدو عنایت شد و درهمی روز بدربار محل رفته از جانب نور جهان بیگم هم بخلعت فاخره و شمشیر مرمع و اسب بازی و فیل سربلندی یافت بعد ازین عنایات تسبیح مروارید گران بها مرحمت نمودم روز دیگر فیل خاصه با تلایر مرحمت شد چون در خاطر بود که از هر جنس و هر چیز باو داده شود سه دست باز و سه دست جره و یک قبضه شمشیر خاصگی و یک بکترویک جوشن خاصگی و دو انگشتری یکی نگیل لعل و یکی نگیل زمرد بدو عنایت نمودم و در آخر ماه مذکور فرمودم که از جمیع اقسام اقمشه گرفته باقالی و نمک تکیه و از هر قسم خوشبوئی با ظروفهای طلا و دو منزل بهل گجراتی و اقمشه را در صد خول نهاده و احدىها بدست و درش گرفته در دیوانخانه خاص و عام حاضر ساختند و مجموع بدو مرحمت نمودم و نائبخان همیشه در مجلس بهشت آئین سخنان فالایق و کنایاتهای صریح باعتماد الدوله و پسر او آصفخان میگفت یکدر مرتبه اعتراض نموده او را ازین گفت و شنود ناخوش منع نمودم بهیچ وجه باخود بس نیامد چون خاطر اعتماد الدوله را بسیار عزیز میداشتم و با سلسله ایشان نسبتها و پیوندها شده بود اینمعنی بر طبع من گران می آمد با آنکه شبی بیتقریب و بی جهت باو سخنان ناخوش گفتن آغاز کرد و آن مقدار گفت که آثار رقت و آزرنگی تمام در بشوه اعماد الدوله ظاهر گشت صباح آن بدست یکی از خدمتیهای درگاه او را به نزد آصفخان فرستادم که چون شب سخنان بیمزه نسبت به پدرت مذکور ساخته او را بدو سپردم خواه در اینجا خواه در قلعه گوالیار هرجا میخواهی نگاهدار و مادامیکه تلافی و تدارک خاطر پدرت نکند گناه او را نخواهم بخشید حسب الحکم آصفخان او را بقلعه گوالیار فرستاد درهمین ماه جهانگیر قلیخان باضافه منصب سرفراز گشت دو هزار و پانصدی ذاق و دوهزار سوار اضافه عنایت شد احمد بیگلخان که از بندهای قدیم ایندوامت است در سفر صوبه کابل ازو بعضی تقصیرات بوقوع آمد و مکرر از نفاق و نارسائیهای او قلیخاں که سردار لشکر بود شکوه نمود بالضرورت او را بدرگاه طلب نمود و بجهت تنبیه و تادیب بمهابتخان سپردم که در قلعه رننهذبور نگاهدار و اقسام خان حاکم بنگاله دو قطعه لعل پیشکش فرستاده بود بنظر گذشت چون ضابطه کرده ام که درویشان و ارباب حاجت را که در درگاه والا جمع شده باشند بعد از دو بهر شب بنظر در آورند درین سال بهمین روش درویشان را بدست و حضور خود پنجاه و پنجهزار رپییه و یک لک و

نوروز هزاربیکه زمینی و چهارده موضع درو بست و بست و شش قلیه زراعت و یازده هزار خوار شالی مرحمت نمودم و هفتصد و سی و دو دانه مروارید بقیامت سی و شش هزار روپیه بجمعی از بندها که از روز اخلاص گوش خود را سوراخ نموده بودند عنایت کردم در اواخر ماه مذکور خبر رسیده که چهار گهزی و نیم از شیب یکشنبه یازدهم همین ماه گذشته در بلده برهان پوز الله تعالی از دختر شاهزاده مراد پفرزند ارجمند سلطان برریز پوری کرامت فرموده او را سلطان دور اندیش نام نهادم *

جشن دهمنیس نوروز از جلوس همایون

از روز شنبه غره فروردیمه سنه ۱۰۰ مطابق هشتم شهر صفر سنه ۱۲۴ هجری پنجاه و پنج پل گذشته حضرت نیر اعظم از برج حوت بشر فخانه حمل نزول اجلال ارزانی داشت بعد از گذشتن سه گهزی از شب یکشنبه بر تخت دولت جلوس نمودم جشن نوروزی و آئین بذدی بدستور سابق ترتیب یافت شاهزادهای والا قدر و خوانین عظام و اعیان حضرت و ارکان سلطنت تسلیم مبارکبادی بجای آوردند روز غره بر منصب اعتمادالدوله که پنجهزاری ذات و دو هزار سوار بود هزاریدات و سوار افزوده شد و بکنور کرن و جهانگیر قلیخان و راجه نرسنگه دیو اسپان خاصه مرحمت نمودم و روز دوم پیشکش آصفخان از نظر گذشت پیشکش پسندیده از جواهر و مرصع آلات و طلا آلات و اقمشه از هر قسم و از هر جنس ترتیب داده بود بتفصیل دیده شد آنچه پسند خاطر افتاد موازی هشتاد و پنجهزار روپیه بود درین روز شمشیر مرصع معه پرده و بند و بار بکرن و یکنجیر فیل جهانگیر قلیخان مرحمت شد چون اراده توجه بطرف دکن و آنحدود قرار داد خاطر بود بعد الکرم معموری حکم فرمودم که بمند و رفته عمارات بجبهت سرکار خاصه از سر نو تعمیر نماید و عمارات سلاطین ماضی مرمت کند روز سوم پیشکش راجه نرسنگه دیو بنظر در آمد و یک لعل و چند دانه مروارید و یکنجیر فیل بدرجه قبول افتاد روز چهارم بر منصب مصطفی خان پانصدیدات و دو صد سوار افزوده شد که دو هزار ذات و دو صد و پنجاه سوار باشد روز پنجم علم و نقاره باعتمادالدوله مرحمت نمودم و حکم شد که نقاره می نواخته باشد بر منصب آصفخان هزاریدات و سوار افزوده شد که چهار هزار ذات و دو هزار سوار باشد و هفت صد سوار نیز بر منصب راجه نرسنگه دیو افزوده رخصت وطن عنایت نمودم که بموعده مقرر بدرگاه حاضر شود در همین روز پیشکش ابراهیم خان از نظر گذشت از هر قسم چیزها پسند خاطر افتاد کشتن چند از راجه زادهای ولایت نگر کورت بخطاب راجگی سرنواز گردید روز پنجشنبه ششم پیشکش اعتمادالدوله در چشمه نور از نظر اشرف گذشت مجلس عالی ترتیب یافته بود و از روز شگفتگی تمام پیشکش او دیده شد از جواهر و مرصع آلات و اقمشه نفیسه موازی یک لک روپیه مقبول افتاد تلمه باز گشت شد روز هفتم بر منصب کشتن سنگه که دو هزار ذات و هزار و پانصد سوار بود هزار ذات افزودم

درین روز در حوالی چشمه نور یک شیر شکار شد دز هشتم گرن را بمنصب پنجهازری ذات و سوار شرفراز ساختم و یک تسبیح خور از مروارید و زمرد که لعلی در میان بود و باصطلاح هندوان افراشمن گویند باو عذایت شد و بر منصب ابراهیم خان هزارری ذات و چهار صد سوار افزودم که اصل و اضافه دوهزاری ذات و هزار سوار باشد و بر منصب حاجی بی اوزیک سیصد سوار افزوده شد و بر منصب راجه شیام سنگه پانصدی ذات اضافه نمودم که دو هزار و پانصدی ذات و هزار و چهار صد سوار بوده باشد روز یکشنبه نهم کسوف شد دوازده گهری از روز مذکور گذشته از جانب مغرب آغاز گرفتگی کرد و از پنج حصه چهار حصه حضرت نیر اعظم در عقده ذنب منکسف شد و از آغاز گرفتگی تا روشن شدن بهشت گهری گذشت تصدقات از هر جنس و هر چیز از فلزات و حیوانات و حبوبات به فقرا و مساکین و آریاب احتیاج داده شد درین روز پیشکش راجه سورج سنگه از نظر گذشت آنچه برداشته شد موازی چهل و سه هزار روپیه بود پیشکش بهادر خان حاکم قندهار درین روز گذشت مجموعه چهارده هزار روپیه رسید دوپهر از شب گذشته مطابق شب دوشنبه بست فہم صفر بطالع قوس در خانه باباخرم از دختر صفحان پسری متولد شد اورا داراشکوه نام نهادم امید که قدم او برین دولت ابد پیوندد و بر پدر اقبالمندش مبارک و میمون باشد بر منصب سید علی باره پانصدی ذات و سیصد سوار افزوده شد که هزار و پانصدی ذات و هزار سوار بوده باشد و در تاریخ دهم پیشکش اعتبار خان از نظر درآمد از جمله پیشکش او موازی چهل هزار روپیه مقبول افتاد درین روز بر منصب خسرو بی اوزیک سیصد سوار و بر منصب منگلی خان پانصدی ذات و دو صد سوار افزوده شد روز یازدهم پیشکش مرتضی خان از نظر گذشت از جمله جواهر او هفت قطعه لعل و یک تسبیح مروارید و دو صد هفتاد دانه دیگر برداشته آنچه از پیشکش او قبول افتاد موازی یک لک و چهل و پنج هزار روپیه بود در دوازدهم پیشکش مرزا راجه بهار سنگه و راوت شنکر از نظر گذشت در سیزدهم از پیشکش خواجه ابوالحسن یک قطعه لعل قطبی و یک الماس و یک عقد مروارید و پنج انگشتری و چهار دانه مروارید کلاں و باره اقمشه که مجموع سی و دو هزار روپیه باشد مقبول افتاد روز چهاردهم بر منصب خواجه ابوالحسن که سه هزارری ذات و هفتصد سوار بود هزارری ذات و پانصد سوار افزودم و بر منصب وفادار خان هفتصد و پنجاهی ذات و دو صد سوار اضافه حکم شد که دوهزاری ذات و هزار و دو صد سوار بوده باشد در همین روز مصطفی بیگ فرستاده دارای ایران سعادت ملازمت دریافت بعد از سرانجام مهم گرجستان برادر عالیقدر او را با کثابت مشتمل بر انواع محبت و اظهار صداقت فرستاده بود با چند زاس اسب و اشتر و چند اقمشه خلب که از جانب روم بجهت آن برادر کامگار آمده بود و نه قلاده سک فرنگی کلاں درنده که در طاسب آن ایمان رفته بود بدست او روانه ساخته بودند بنظر درآوردن و مرتضی خان بخد مت تسخیر قلعه کانگزه که در کوهستان پنجاب بلکه در معموره عالم باستواری و استحکام آن قلعه نشان نمیدهند درین

روز رخصت یافت از ابتدائی که صییت اسلام بدبار هندوستان رسیده تا این زمان خجسته فرجام که اورنگ سلطنت بوجود این نیازمند درگاه الهی آراستگی دارد هیچ یک از حکام و سلاطین گذشته دست بران نیافته اند در ایام والد بزرگوارم یکمرتبه لشکر پنجاب بر سر این قلعه تعیین شد و مدتی در قیل و محاصره داشتند آخر الامر منصوبه برنشست که قلعه بدست درنیامده آن لشکر به مهمی از آن ضرورت مقرر گشت در وقت رخصت فیل خامه با تلابر بمرتضی خان مرحمت نمودم و راجه سورجمل ولد راجه باسوهم چون ولایت او متصل بدین قلعه بود تعیین یافت و بر منصب سابق او بانصدي ذات و سوار افزوده شد و راجه سورجسنگه از جا و جاگیر خود امده ملازمت کرد و یکصد عدد اشرفی نذر گذرانید در هفتد هم پیشکش میوزا رستم بنظر درآمد در خنجر مرصع و یک تسبیح مروارید با چند طاق پارچه و یکزنجیر فیل و چهار اسپ عراقی درجه قبول یافت تخته باز گردانیدم پانزده هزار روپیه قیمت آنها شد و درین تاریخ پیشکش اعتقاد خان که هزده هزار روپیه بقیمت درآمد از نظر گذشت روز هیجدهم پیشکش جهانگیر قلیخان دیده شد از جواهر و اقمشه بمقدار پانزده هزار روپیه قبول افتاد بر منصب اعتقاد خان که هفتصدی ذات و دو بیست سوار بود هشتصدی ذات و سیصد سوار افزودم که اصل و اضافه هزار و بانصدي ذات و بانصد سوار باشد خسرو بی اوزبک که از سپاهیان قرار داده بود بمرض اسهال در گذشت روز هشتم که پنجشنبه بود بعد از گذشتن دو بهر و چهار نیم گهری آغاز شرف شد درین روز فرخنده بر تخت سعادت و فیروزی جلوس نمودم و مردم تسلیمات مبارکبادی بجا آوردند چون یک بهر از روز مذکور باقی ماند متوجه چشمه نور شدیم پیشکش مهتابخان بموجب قرار داد در اینجا بنظر درآمد از جواهر نفیس و مرصع آلات و اقمشه و آنچه از هر قسم و از هر جنس بخاطر رسید ترتیب داده بود از جمله کعبه مرصع که حسب الاتماس اوزر گران سرکار ساخته بودند و از روی قیمت مثل آن در سرکار خاصه من نبود بیک لکبه روپیه قیمت شد سواے آن از جواهر و دیگر اجناس یک لک و سی و هشت هزار روپیه برداشته شد الحقی که پیشکشی نمایان بود به مصطفی بیگ فرستاده دایره ایران بیست هزار در که ده هزار روپیه باشد عنایت کردم در بست و یکم خلعت بدست عبدالغفور به پانزده کس از امراء دکن فرستادم راجه بکرماجیت بجایگزین رخصت یافت و پرم نرم خامه بناو مرحمت شد در همین روزها کمر خنجر مرصع به مصطفی بیگ ایلچی عنایت نمودم بر منصب هوشنگ پسر اسلام خان که هزار بی ذات و بانصد سوار بود بانصدي ذات و دو صد سوار افزودم در بیست و سوم ابراهیم خان بصاحب موگی بهار سرفراز شد و ظفر خان را حکم شد که متوجه درگاه شود و بر منصب ابراهیم خان که دو هزار بی ذات و هزار سوار بود بانصدي ذات و هزار سوار افزودم سیدف خان در همین روزها بجایگزین مرخص شد و حاجی بے اوزبک بخطاب اوزبک خانی سربلند گشته بجایگزین رخصت یافت بهادر الملک از تعینات لشکر دکن که منصب دو هزار و بانصدي ذات و دو هزار و یک صد سوار داشت

باضافه پانصدی ذات و دویصد سوار ممتاز گشت بر منصب خواجه تقی که هشتصدی ذات و یکصد و هشتاد سوار بود دویصدی دیگر افزوده شد در بیست و پنجم بر منصب سلام الله عرب دویست سوار اضافه مقرر گشت که هزار و پانصدی ذات و هزار سوار باشد از اسپان خاصه اسپ سیاه ابلق که دارای ایران فرستاده بود بمهابتخان عنایت نمودم آخر روز پنجشنبه بخانه بابا خرم رفتم و تا یک پهر شب آنجا بودم پیشکش دوم او درین روز از نظر گذشت در روز اول که ملازمت نموده باقطعه لعل مشهور رانا که در روز ملازمت بآن فرزند گذرانیده بود و جوهریای بشصت هزار رویه قیمت نموده بودند گذرانید اما آنقدر که تعریف میکردند نبود وزن این لعل هشت تانکه است و سابق را به بالدیو که سردار قبیلہ رنهور و از رایان عمده هندوستان بود در تصرف میداشت و ازو به پسر او چند سینه منقل گشت و او در ایام پریشانی و ناکامی برانا اودیسنکه فروخت و ازو برانا پرتاب رسید و از رانا پرتاب باین رانا امر سنکه انتقال یافت چون بهتر ازین تحفه در سلسله انها نبود باتمام فیلاں خود که با مطلق هندوان کهیته چار میگویند در روز ملازمت بفروزد اقبالمند بابا خرم گذرانید و من حکم کردم که دران لعل چنین نقش کنند که سلطان خرم در حین ملازمت رانا امر سنکه پیشکش نمود و چند چیز دیگر هم دران روز از پیشکشهای بابا خرم قبول اولتاد از آنجمله صندوقه بلوری بود کار فرنگ که در غایت تکلف ساخته بودند با چند قطعه زمرد و سه انگشتری و چهار راس اسپ عراقی و دیگر متفرقات که قیمت انها هشتاد هزار رویه میشد درین روز که بخانه او رفتم پیشکش کلان ترتیب داده بود تخمیناً چهار پنجم لک رویه اسباب و نفایس بنظر در آمد از مجموعه انها موازی یک لک رویه برداشته تقمه را باو مرحمت نمودم در بیست و هشتم بر منصب خواجه جهان که سه هزاری ذات و هزار و هشتصد سوار بود پانصدی ذات و چهار صد سوار افزودم در آخر ماه به ابراهیم خاں اسپ و خلعت و خنجر مرصع و علم و بقاره مرحمت نمودم و رخصت مویه بهار ارزانی داشتم خدمت عرض مکرر که بخواجه حاجی محمد تعلق داشت چون وفات یافت بمخلص خاں که اعتمادی بود مرحمت فرمودم سیصد سوار بر منصب داور خاں افزوده شد که هزار بذات و سوار باشد چون ساعت رخصت کنور کرن نزدیک بود میخواستم او را پاره بر تفنگ اندازیم خود آگاه سازم درین اثنا قراولان خبر ماده شیری آوردند با آنکه قرار داد آنست که بغیر شیر نر شکار نکند بملاحظه آنکه مبادا تا رفتن او شیری دیگر بهم نرسد بهمین شیر ماده متوجه شدم و کرن را همراه بوده ازو پرسیدم که هرجایه او را که بگوئی بز حکم بزیم بعد از قرار داد بجایه که شیر را قیل داشتند رسیدم بمسب اتفاق باد و شورش در هوا بهم رسید و فیل ماده که بران سوار بودم و همه شیر او را مضطرب داشت و در یکجا قرار نمیگرفت باوجود این دو مانع قوی تفنگ را بجانب چشم او سر راست کرده آتش ادا دادم الله تعالی بکرم خود مرا از ان راجه زاده شومند نساخت و چنانچه قزردان بود در میان چشم او زده او را انداختم کرن در همین روز التماس تفنگ خاصه نمود

تفنگ رومی خامگی باو مرحمت نمودم چون بابراهیم خان در روز رخصت فیل عنایت
نموده بودم فیل خامگی التفات نمودم یک فیل به بهادرالملک و فیل دیگری به وفادار
خان عنایت نموده فرستادم هشتم اردی بهشت مجلس وزن قمری ترتیب یافت و
خود را بذقرا و دیگر اجناس وزن کرده بمسئقان و محتاجان تقسیم فرمودم و نوازش
خان بجایگز خود که در صوبه مالوه بود رخصت یافت در همین روزها فیلی بخواجه
ابوالحسن مرحمت نمودم در تاریخ نهم خان اعظم را که در آگوه از قلعه گوالیار آمده بود و
حکم طلب شده بود آوردند با آنکه ازو تقصیرات بسیار بوقوع آمده بود و آنچه درباب او
یعمل آورده بودم همگی حق بامن بود بوقتیکه اورا بحضور من آوردند و چشم بپرو افتاد
آثار خجالت در خود بیشتر از یافتن تمامی تقصیرات او بعفو مقرون ساخته شال که در
کمره اشتم باو مرحمت شد بکنور کرن یک لک درب عنایت نمودم و راجه سورج سنگه
در همین روز فیل کلان را راوت نام که از فیلان نامی او بود آورده گذرانید الحق نادر
فیلی است داخل فیلان خاصه ساختم در دهم پیشکش خواجه جهان که از آگوه
بجست من بدست پسر خود فرستاده بود بنظر اشرف گذشت از هر قسم چیزها بود
بچهل هزار روپیه قیمت شد در دوازدهم پیشکش خاندوران که پنج تاقور اسپ و دو
قطار شتر و سگان تازی و جانوران شکاری بود بنظر در آمد در همین روز هفت زنجیر
فیل دیگر راجه سورج سنگه پیشکش گذرانید داخل فیل خانه خاصه شد تحیر خان
بعد از آنکه مدت چهار ماه در ملازمت گذرانیده بود درین روز مرخص گشت سخنان
بتعالیخان پیغام داده شد و سود و زیان دوستی و دشمنی را خاطر نشان او نموده
تمهیدات کرده چنین قرار داد که مجموع این سخنان را معقول عادلخان ساخته اورا در
راه دولخواهی و اطاعت در آورد در وقت رخصت هم باو چیزها عنایت شد مجمعه
درین مدت اندک چه از سرکار خاصه و چه از پادشاهان و از تکلفات امرا که حسب
الحکم باو نموده بودند قریب بیک لک روپیه حساب شد که باو رسیده است در
چهاردهم منصب و جلدی خدمت فرزند خرم مشخص شد منصب او دوازده
هزار اذات و شش هزار سوار بود و منصب برادرش پانزده هزار اذات و هشت هزار
سوار بود فرمودم که منصب اورا برابر منصب پرویز اعتبار نموده سوائی دیگر را بصیغه
انعام و جلدی خدمت باضافه منظور دارند و فیل خاصه پنجمی گچ نام معه یواق
که دوازده هزار روپیه قیمت داشت بدر مرحمت نمودم در شانزدهم فیلی بمهابتخان
عنایت شد در هفدهم بر منصب راجه سورج سنگه که چهار هزار اذات و سه هزار سوار بود
هزاری افزوده اورا بمنصب پنجهزاری سر بلند ساختم حسب التماس عبدالله خان بر
منصب خواجه عبداللطیف که پانصدی اذات و دویست سوار بود دویست افزودم
حکم شد که هزار اذات و چهارصد سوار باشد عبدالله پسر خان اعظم که دو قلعه رننهنبور
محبوس بود و بالتماس پدرش اورا طلبیده بودم بدر گاه رسید و بند از پای او برداشته
بخانه پدرش فرستادم در بیست و چهارم راجه سورج سنگه فیل دیگر فوج سنگار

نام بطریق پیشکش گذرانید اگرچه این فیل هم خوب است و داخل فیلان خاصه شد اما بآن فیل اول نسبتی ندارد از نوادر روزگار است و بیست هزار روپیه قیمت آن شده در بیست و ششم بر منصب بدیع الزمان ولد میرزا شاهرخ که هفتصدی ذات و پانصد سوار بود دو صدی ذات اضافه مقرر گشت در همین روز خواجه زین الدین که از خواجه زادهای نقشبندیست از ماورالذهر آمده ملازمت نموده هیجده راس اسپ پیشکش گذرانید قزلباشخان که از کمکیان صوبه گجرات بود چون بیرخصت صاحب صوبه بدرگاه آمده بود حکم فرمودم که احدی او را مقید ساخته باز نزد حاکم گجرات برده رساند تا دیگران را این هوس نشود بر منصب مبارکخان سزاولی پانصدی ذات افزوده شد که هزار و پانصدی ذات و هفتصد سوار باشد در بیست و نهم یک لک روپیه بخت اعظم مرحمت نمودم و حکم شد که برگذنه داسنه و برگذنه کاسنه که موافق پنجهزاری ذات میشود بجایگزین و مقرر باشد و در آخر همین ماه جهانگیر قلیخان را با برادران و خویشان بصوبه اله آباد که بجایگزین آنها مقرر است رخصت فرمودم و درین مجلس بیست راس اسپ و قباله پرم نرم خاصگی و دوازده راس آهو و ده قلاده سگ تازی بکرم مرحمت شد و روز دیگر که غره خور دان بود چهل راس اسپ و روز دوم چهل و یک راس و روز سوم بیست راس که در عرض سه روز صد و یک راس بوده باشد بانعام کثور کرم مرحمت شد و در عرض فیل فوج سنکار فیلی از فیلان خاصه که ده هزار روپیه قیمت داشت براج سورجسنگه مرحمت نمودم و در پنجم ماه مذکور ده چیزه و ده قباله و ده کمر بند بکرم عنایت شد و در بستم یکنجیر فیل دیگر مرحمت نمودم درین روزها واقع نویس کشمیر نوشته بود که ملا گدائی نام درویشی مرتاض که چهل سال در یک از خانقاهای بلده مذکور مدزوی بود دو سال قبل از آنکه ودیعت حیات باز سپارد از وارثان آن خانقاه استدعا نموده که اگر رخصت باشد بجهت محل دفن خود گوشه درین خانقاه اختیار نمایند آنها گفتند که چنین باشد القصه جای اختیار نموده چون مدت مذکور سپری میگردد بدوستان و عزیزان و آشنایان خود اظهار مینماید که بمن حکم رسیده که امانتی که نزد من است سپرده متوجه عالم آخرت شریم چندی که حاضر بودند از گفت و شنود او متعجب بوده اظهار میکنند که انبیا را برین سر اطلاع نیست چگونه این سخن را باور توان نمود میگوید که بمن چنین حکم شده و بعد از آن بیکی از معتقدان خود که از قاضی زادهای آن ملک است متوجه شده میگوید که مصحف مرا که به هفتصد تنگه می ارزد هدیه نموده صرف برداشتن من خواهی نمود چون بانگ نماز جمعه بشنوی از من خبر خواهی گرفت و این گفتگو در روز پنجشنبه واقع میشود و همه اسباب حجره خود را با آشنایان و مریدان قسمت نموده آخر همان روز بحمام رفته غسل مینماید قاضی زاده مذکور پیش از آنکه بانگ نماز بشنود بخانقاه آمده تفحص احوال ملا مینماید چون بدر حجره میرسد در حجره را بزد کرده می بیند و خادمی بر در نشسته از خادم احوال را می پرسد او میگوید که ملا سفارش نموده که تا در این خانه

بخود بخود باز نشود به حجره در نخواهی آمد ساعتی ازین سخن گذشته در حجره باز میشود و قاضی زاده بآن خادم در می آیند می بیدند که رو بقبله بدو زانو نشسته جان بحق تسلیم نموده است خوشا حال و راستگای که ازین دامگاه تعلق بدین آسانی پرواز توانند نمود بر منصب کرمسین راهپور دو صدیدات و پنجاه سوار اضافه نموده هزاری ذات و سیصد سوار مقرر فرمودم در یازدهم این ماه پیشکش لشکر خاں که سه قطار شتر ولایتی و بیست پیاله و رکابی خطائی و بیست قلاده سگ تازی بود از نظر گذشت در دوازدهم خنجر مرصع باعتبار خاں مرحمت شد و بکرن کلگی که دو هزار روپیه قیمت داشت عنایت نمودم در چهاردهم به پسر بلند را به خلعت مرحمت نموده رخصت دکن فرمودم در شب جمعه پانزدهم امری غریب رویداد بحسب اتفاق من درین شب در بکر بودم ما حاصل سخن آنکه کشتن سنگه برادر حقیقی راجه سورج سنگه از گوبنداس که وکیل راجه مذکور بود بواسطه کشتن برادر زاده خود گوبالداس نام جوانی که پیش ازین بمدتی بدست گوبنداس مذکور ضایع شده بود آزار تمام داشت و سبب این نزاع طولی دارد القصه کشتن سنگه توقع انداشت که گوبالداس چون در حقیقت برادر زاده راجه هم بود او بانتهای این امر گوبنداس را بکشد راجه بواسطه کاردانی و سروراهی گوبنداس قطع نظر از بازخواست خون برادر زاده نموده به تعافل میگردانید کشتن سنگه چون اینقسم اغماض از راجه دید بخاطر گذرانید که من انتقام برادر زاده خود را میکشم و نمیکذارم که این خون بخسب مدتی اینمعنی را در خاطر داشت تا آنکه در شب مذکور برادران و یاران و ملازمان خود را جمع نموده اظهار این مقدمه مینماید که امشب بقصد کشتن گوبنداس میرویم هرچه شود و بخاطر نداشت که هراچه ضرر و آسیبی رسد راجه خود ازین مقدمه بیخبر و قریب بصبح صادق بانفاق کون برادر زاده خود و دیگر همراهان روان میشود چون بدروازه حویلی راجه میرسد چندی از مردم آزموده خود را پیاده ساخته بر سر خانه گوبنداس که متصل بخانه راجه بود میفرسند و خود همچنان سوار بر سر دروازه می ایستند آن پیاده ها بدرون خانه گوبنداس در آمده چندی را که بطریق محافظت و چوکی بیدار بودند در ته شمشیر کشیده میکشند در انداز این زد و خورد گوبنداس بیدار میشود و مضطربانه شمشیر خود را برداشته از یکطرف خانه برمی آید تا خود را بچوکیداران بیرون خانه رساند آن پیاده ها چون از کشتن چند نفر فارغ میشوند از خیمه برآمده تفحص و تجسس گوبنداس میکنند درین اثنا باو بر میخورند و کار او را تمام میسازند پیش از آنکه خبر کشتن گوبنداس مشخص بکشتن سنگه رسد بیتابانه از اسب پیاده شده بدرون حویلی در می آید هر چند مردم او اضطراب میکشند که پیاده شدن لایق نیست اصلا گوش بسخن نمیکند که اگر اندک زمانی دیگر توقف میکرد و خبر کشته شدن غنیم بدو میرسید همچنان سواره ممکن که کار را اتمام ساخته سالم و آزاد برگردد چون قلم تقدیر بپوش دیگر رفته بود مقارن پیاده شدن و در آمدن او راجه که در درون محل خود بود از شور و غوغای

مردم بیدار میشوند و بدروازه خانه خود برهنه شمشیری در دست می ایستد مردم از اطراف وجوانب خبردار شده برین مردم که پیاده شده در آمده بودند متوجه میشوند پیاده شده‌ها معلوم که چه مقدار کس بودند و مردم راجه از حد شمار بیرون بهریک از مردم کشن سنگه ده کس روبرو میشوند مجملاً کشن سنگه و برادر زاده او کرن چون برابر خانه راجه میرسند مردم هجوم آورده هردو را میکشند کشن سنگه هفت زخم و کرن نه زخم بر میدارند همگی درین معرکه شصت و شش نفر از طرفین بقتل در می آیند از طرف راجه سی نفر و از جانب کشن سنگه سی و شش نفر چون آفتاب عالمتاب سرزد و عالم را بنور خود منور ساخت این قضیه بروی کار افتاد راجه برادر و برادر زاده و چنان نوکر که از خود عزیزتر میدانست کشته دید و مابقی مردم متفرق هرکس بجای بدر رفتند این خبر در بهر بمن رسید حکم کردم که کشتها را بنوعی که رسم انهاست بسوزند و تحقیق این قضیه بواقعی نمایند آخر الامر ظاهر شد که حقیقت بنوعی بوده که نوشته شده و باز خواست دیگر نداشت در هشتم میزبان صدر جهان از وطن خود آمده ملازمت نمود یکصد مهر نذر گذرانید و رای سورج سنگه بخدمت دکن مرخص گشت یک جفت مروارید برای گوش او و پرم نرم خاصه مرحمت نمودم بجهت خانجهان نیز یک جفت مروارید فرستاده شد در بیست و پنجم بر منصب اعتبار خان شصت سوار اضافه نمودم که پنجهزاری ذات و دو هزار سوار باشد در همین روز کرن بجای خود رخصت یافت اسپ و فیل خاصه با خلعت و عقد مروارید که پنجاه هزار روبیه قیمت داشت و خنجر مرصع که بدو هزار روبیه اتمام یافته بود باو مرحمت نمودم از روز ملازمت تا هنگام رخصت مجموع آنچه از نقد و جنس و جواهر و مرصع آلات باو عنایت کردم دو لک روبیه و یکصد و ده راس اسپ و پنج زنجیر فیل بود و سوای آنچه فرزند خرم بدفعات بدو داده است و مبارک خان سزاولی را اسپ و فیل عنایت نموده بهمراهی او مقرر ساختم و بعضی سخندان زبانی برانا پیغام نمودم راجه سورج سنگه نیز بوعده دوماه بوطن خود رخصت حاصل نمود در بیست و هفتم پاینده خان مغل که از امرای قدیم این دولت بود و دیعت حیات سپرد در اواخر این ماه خبر رسید که دارای ایران پسر کلان خود صفی میرزا را بقتل رسانید انیمعنی باعث خیبرانی تمام گشت چون تحقیق نموده شد گفتند که درش که یکی از شهرهای مقرر گیلان است به بهبود نام غلامی حکم فرمود که صفی میرزا را بکش غلام مذکور وقت یافته در صبح نهم محرم سنه هزار و بیست و چهار که میرزا از حمام برآمده متوجه خانه بود بدو زخم شمشیر سیخکی کار او را تمام میسازد بعد از گذشتن بسیاری از روز که جسد او در میان آب و گل بود شیخ بهاءالدین محمد که بداندائی و پارسائی معروف و مشهور آندیار است و شاه را باو عقیده تمام این سخن را اظهار میکنند و رخصت برداشتن گرفته نعش او را بار دبیل که گورخانه آبا و اجداد ایشانست میفرستد هر چند از متروکین ایران تحقیق اینمعنی نمودم هیچکس حرفی نگفت که خاطر

از آن تسلی گردد چه فرزند کشتن را قوی سببی باید تارفع آن بدنمایی نماید در غوغا تیر ماه یک زنجیر فیل رنجیت نام باتلایر بمیرزا رستم مرحمت نمود و به سیدعلی باره نیز بکنجیر فیل عنایت شد میرک حسین خویش خواجه شمس الدین به بخشیدگرمی و وقایع نویسی صوبه بهار مقرر گشت و رخصت یافت خواجه عبداللطیف قوش بیگی را فیل و خلعت داده بجایگزین رخصت نمود در نهم ماه مذکور شمشیر مرصع بخاندوران و خنجر به جهت الهدایه ولد جلاله افغان که طریقه دولتیخواهی اختیار نموده فرستاده شد سیزدهم مجلس عید آب پاشان منعقد گشت و بند هائے درگاه کلابها به یکدیگر پاشیده شکفتگیها کردند در هفتمدهم امانت خان به بندر کهنپایت تعیین شد چون مقرب خان اراده آمدن درگاه داشت بندر مذکور ازو تغییر شد در هفتمین روز کمر خنجر مرصع بفرزند پرویز فرستاد در هیجدهم پیشکش خانخانان از نظر گذشت از همه جنس چیزها ترتیب داده بود جواهر مرصع آلات که سه قطعه لعل و یکصد و سه دانه مروارید و یکصد یاقوت و دو خنجر مرصع و کلگی مرصع بیاقوت و مروارید و مراحمی مرصع و شمشیر مرصع و ترکش مخمل بند و بار مرصع و یک انگشتری نگین الماس بود قریب بیک لک روپیه قیمت شد سوائے جواهر و مرصع آلات پارچه دکنی و کرناٹکی و از هر قسم زردار و ساده و پانزده زنجیر فیل و یک راس اسب که یالش بزمین میرسید نیز بنظر در آمد پیشکش شهنواز خان نیز پنج زنجیر فیل و سیصد عدد پارچه از هر قسم بود بنظر گذشت در هشتم هوشنگ را بخطاب اکرامخانی سرفراز ساختم روز افزون که از راجه زادهای معتبر صوبه بهار بود و از خوردی باز بخدمت حضور قیام میدمود اورا بشرف اسلام مشرف ساخته با آنکه پدرش راجه سنگرام در مخالفت باولیاے دولت قاهره کشته گشته بود راجگی ولایت پدرش باو عنایت نموده و فیل مرحمت کرده رخصت وطن فرمود بکنجیر فیل بجاینگیر قلیخان عنایت نموده فرستاده شد بیست و چهارم جگت سنگه ولد کنور کن که در سن دوازده سالگی بود آمده ملازمت کرد و عرضداشت پدر کلا رانا امر سنگه و پدر خود گذرانید خیلگی آثار نجابت و بزرگ زادگی از چهره او ظاهر است و بخلعت و دلجوئی خاطر او را خوش ساختم بر منصب موزا عیسی ترخان دوصدی ذات افزوده شد که هزار و دوصدی ذات و سیصد سوار بوده باشد در اواخر همین ماه شیخ حسین روهیلہ را بخطاب مبارز خانی سرفراز ساخته بموعده مقرر رخصت جایگزین نمود بخویشان میرزا شرف الدین حسین کاشغری که درینولا آمده سعادت آستان بوسی در یافتند ده هزار درج مرحمت شد در پنجم امرداد بر منصب راجه نهم که هزار و پانصدی ذات و یک هزار و یکصد سوار بود پانصدی ذات و یکصد سوار افزوده شد در هفتم کیشو مارو که بسرکار اودیسه جایگزین داشت و بواسطه شکوه صاحب صوبه آنجا بدرگاه طلب داشته شده بود آمده ملازمت نمود چهار زنجیر فیل پیشکش گذرانید چون اشتیاق دیدن فرزند خانجهاں بسیار داشتم و بجهت تحقیق مهمات صوبه دکن هم یکمرتبه آمدن او ضروری بود اورا طلبیده بودم روز سه شنبه هشتم

ماه مذکور ملازمت نمود یک هزار مهر و یک هزار روپیه نذر و چهار قطعه لعل و بیست دانه مروارید و یک قطعه زمرد و پهل کثاره مرصع که قیمت آنها پنجاه هزار روپیه بود بطریق پیشکش گذرانید شب یکشنبه چون عرس خواجه بزرگوار بود بروضه متبرکه ایشان رفته تا نصف شب در آنجا گذرانیدم و خدام و صوفیان وجدها و حالها نمودند بفقر و خدام زرها بدست خود دادم همگی شش هزار روپیه نقد و یکصد ثوب کرده و هفتاد تسبیح مروارید و مرجان و کهربا و غیره داده شد مها سنگه پسرزاده راجه مانسنگه را بخطاب راجگی سرفراز ساخته نقاره و علم عنایت نمودم در شانزدهم یکرأس اسپ عراقی از طویله خاصگی و یک اسپ دیگر به مهالبتخان مرحمت شد در نوزدهم فیل بخان اعظم عنایت شد در بستم بر منصب کیشو مارو که دوهزاری ذات و هزار سوار بود دویست سوار اضافه شد و بخلعت سربلندی یافت و بر منصب خواجه عاقل که هزار و دو مدیدات و ششصد سوار بود دوصدی ذات و سوار افزوده شد در بیست و دوم میوزا راجه بهاو سنگه رخصت آندیر که وطن قدیم انهاست یافته جامه پوپ کشمیری خاصه عنایت نمودم در بیست پنجم احمد بیگ خاں که در قلعه رنجه پور محبوس بود ملازمت نموده تقصیرات او بذات سابق خدمت بعفو مقرون گشت در بیست و هشتم مقر بخاں از صوبه گجرات آمده ملازمت نمود و یک کلگی و یکقطعه تختی مرصع گذرانید بر منصب سلام الله عرب پانصدی ذات و سوار افزوده شد که دوهزاری ذات و هزار و یکصد سوار باشد در اول ماه شهریور بر منصب هاسه جمعی که بخدمت دکن میرفتند برین موجب افزوده شد بر منصب مبارز خاں سیصد سوار که هزار و ذات و سوار باشد و ناهر خاں نیز بهزاری ذات و سوار سرفراز گردید دلاور خاں باضافه سیصد سوار سرفراز شد که دو هزار و پانصدی ذات و سوار باشد و منگلی خاں را دوصد سوار افزوده هزار و پانصدی ذات و هزار سوار ساختم گرد هر پسر را یسال بهشتصدی ذات و سوار ممتاز گشت و الف خاں قیام خانی بهمین منصب از اصل و اضافه سربلند گردید یادگار حسین به هفتصدی ذات و پانصد سوار امتیاز یافت کمال الدین پسر شیر خاں را به همین منصب نواخته شد و صد و پنجاه سوار بر منصب سید عبدالله بارهه افزودم که از اصل و اضافه هفتصدی ذات و سیصد سوار باشد در هشتم ماه مذکور یکصد مهر نور جهانی که شش هزار و چهار صد روپیه میشد به مصطفی بیگ فرستاده دارای ایوان مرحمت نمودم و پنج قلاده چیتة بقاسم خاں حاکم بنگاله مرحمت نموده میوزا مراد پسر کلان میوزا رستم در دوازدهم همین ماه بخطاب التفات خانی سرفراز گشت در شب شانزدهم که مطابق شب برات بود فرمودم که کوههای اطراف تال رانا ساگر و کنار هاسه آنرا چراغان نمودند خود به تماشای آن رفتیم عکس چراغها در آب افتاده عجب نموده داشت بیشتر آنشب را بامردم اهل محل در کنار تال مذکور گذرانیدم روز هفدهم میوزا جمال الدین حسین که به ایلیچیکوری بلجایور رفته بود آمده ملازمت نمود سه عدد انگشتی که نگین یکی از آنها عقیق یمنی بود در غایت

لطافت و سیزابی که از جنس عقیق یمنی بان خوبی کم دیده شده است بنظر درآورد عادلخان سید کبیر نام شخصی را از جانب خود همراه میرمذکور نموده از فیلاں معه یراق طلا و نقره و اسپان عربی و جواهر مرصع آلات و اقسام اقمشه که دران ملک بعمل می آید پیشکش فرستاده بود در بیست و چهارم اینماه از نظر گذشت و عرقداشتی که آورده بود از نظر گذرانید در همین روز مجلس وزن شمسی نیز منعقد گشت در بیست و ششم مصطفی بیگ ایلچی رخصت یافت سوائے آنچه در مدت خدمت باو مرحمت شده بود بیست هزار روپیه دیگر نقد و خلعت عنایت نمودم و در جواب کتابتی که آورده بود محبت نامه مشعر بر کمال دوستی نوشته شد در چهارم ماه مهر منصب میر جمال الدین حسین که دو هزار و پانصد سوار بود چهار هزار و دو سوار مقرر گشت در پنجم مهابتخان به همراهی خانجهاں که بخدمت دکن نامزد شده بود بملاحظه ساعتی که بجهت او اختیار نموده بودند رخصت یافت بخلعت و خنجر مرصع با پهل کتاره و شمشیر خاصه و فیل سربلند گردید در نهم خانجهاں مرخص گشت و خلعت و نادری خاصه و اسپ راهوار بازایی و فیل خاصه و شمشیر خاصه مرحمت نمودم در همین تاریخ هزار و هفتصد سوار از تابینان مهابتخان را حکم شد که دو اسپه و سه اسپه تلخواه دهند مجموع مردمی که در نیمرتبه بخدمت دکن تعیین یافتند سیصد و سی نفر منصب دار و سه هزار احدی و هفتصد سوار او یماق و سه هزار افغان دله زاک بود که همگی سه هزار سوار موجود میشود با سی لک روپیه خزانه و توپ خانه مستعد و فیلاں جنگی بخدمت مذکور متوجه شدند بر منصب سربلند راے پانصدی ذات و در بیست و شصت نفر سوار افزوده شد که دو هزار و یک هزار و پانصد سوار بوده باشد بالجو برادر زاده قلیچ خان به منصب هزار و ذات و هفتصد سوار از اصل و اضافه سرفراز گشت بر منصب راجه کشند اس هم پانصدی ذات اضافه نمودم حسب التماس خانجهاں منصب شهبازخان لودی که از تعیینات دکن است از اصل و اضافه دو هزار و ذات و هزار سوار مقرر شد و در بیست سوار بر منصب وزیرخان افزوده شد و منصب سهراب خان پسر میرزا رستم هزار و ذات و چهار صد سوار از اصل و اضافه قرار یافت در چهاردهم همین ماه هزار و دیگر بر ذات میر جمال الدین حسین و پانصد سوار افزوده او را به منصب والے پنجهزاری و دو هزار و پانصد سوار سرفراز گردانیدم در نوزدهم راجه سورجسنگه با پسر خود گجسنگه که بوطن رخصت شده بود آمده ملازمت کرد و یکصد مهر و یک هزار روپیه نذر گذرانید بسید کبیر فرستاد عادلخان یکصد مهر نور جهانی که پانصد تولچه وزن داشت مرحمت نمودم در بیست و سیوم نود زنجیر فیل از فیلاں که قاسم خان از فتح ولایت کوچ و فتح مکه و زمیداران اودیسه بدست آورده بود بنظر گذشت و داخل فیل خانهای خاصه شریفه گردید در بیست و ششم ارادت خان به منصب میرسامان و معتمد خان بخدمت بخشیدگری احدیان محمد رضاے جابری به بخشیدگری صوبه پنجاب و واقعه نویسی آنجا سرفرازی

یافتند سید کبیر که از جانب عادلخان بجهت التماس عفو تقصیرات دنیا داران دکن و تعهد باز گذاشتن قلعه احمد نگر و ولایات بادشاهی که بانسان بعضی مفسدان از تصرف اولیای دولت قاهره برآمده بود بملازمت آمده بود درین تاریخ رخصت شد و خلعت و نین و اسپ یافته روانه گردید چون راجه راج سنگه کچهواکه در دکن وفات یافت رامداس پسر او را به منصب هزاری ذات و چهار صد سوار سرفراز ساختم در چهارم ماه آبان بسیف خان بارهه نقاره مرحمت شد و بر منصب او سیصد سوار اضافه نمودم که سه هزار و ذات و دو هزار سوار بوده باشد در همین تاریخ راجه مان را که در قلعه گوالیار در بند بود بضامنیت مرتضی خان خلاص ساخته منصب او را برقرار داشته بخدمت قلعه کانگڑه نزد خان مذکور فرستادم حسب التماس خاندوران بر منصب عادلخان سیصد سوار اضافه حکم شد که هزاری ذات و سوار باشد میرزا عیسی ترخان از ولایت سنبل که بجایگزین او مقرر بود آمده ملازمت کرد و یکصد مهر نذر گذرانید در شانزدهم راجه سورج سنگه بخدمت دکن رخصت شد و سیصد سوار بر منصب او اضافه کردم که پنج هزار و ذات و سه هزار و سیصد سوار بوده باشد خلعت و اسپ یافته روانه گردید در هیجدهم منصب میرزا عیسی را از اصل و اضافه هزار و پانصد ذات و هشتصد سوار مقرر ساخته خلعت و فیل مرحمت نمودم و بدکن رخصت یافت در همین روزها خبر فوت چین قلیچ بدبخت از مضمون عرضداشت جهانگیر قلیخان مسموع گشت بعد از فوت قلیچ خان که از بندهای قدیم این دولت بود من این بیسعادت را عنایت کلي نموده از امر ساختن و مثل جونپور ولایتی را بجایگزین او مقرر داشتم و دیگر برادران و خویشان او را به همراه او ساخته همه را به نیابتی او دادم لاهوری نام برادری داشت در غایت بی اندامی و شرارت نفس بمن رسید که بندهای خدا از سلوک او در عذاب اند احدی فرستادم که او را از جونپور بیاورند برسیدن احدی بے سببی و باعثنی و همه برچین قلیچ غلبه کرده بخاطر میگذرانند که برادر مخط خود را همراه گرفته بیداد گزشت منصب و حکومت و جا و جایگزین و زر و سامان و فرزندان و مردم خود را گذاشته باره زر و طلا و جواهر بر میدارد و با معدودی چند بمیان زمینداران میبرد این خبر چند روز پیش ازین رسید و تعجب تمام دست داد مجملآبهر زمیندار که میبرد مبلغها از او گرفته او را از خود میگذرانند تا آنکه خبر رسید که ولایت جوهت درآمد بجهت اتفاق زمیندارانجا روزی چند دران نواحی میگذرانند چون این خبر بجهانگیر قلی خان میبرد چندی از مردم خود میفرستد که ان بیعاقبت را گرفته بیاورند بمجرد رسیدن او را بدست آورده اراده میکنند که بجهانگیر قلیخان رسانند در همین اثنا بچشم واصل میگردند چندیکه با او همراه بودند چینی تقریر کردند که چند روز قبل ازین بیماری بهمرسانیده بود و ان بیماری او را گشت و اینقدمه نیز مسموع گشت که خود قصد نموده باشد تا بدینحال او را به نزد جهانگیر قلیخان بیاورند بهر تقدیر جسد او را بافرزندان و خدمتگاران که همراه داشت بآله ایاک آوردند اکثر زرهای او را ضایع ساختند

و زمینداران از او گرفته بودند حاشا که نمک مثل ایندوع روسیاهان را بچنین عقوبت‌ها گرفتار نکنند

از پس فرضی که بود بر اسم * فرض بود حق ولی النعم
در بست و دوم حسب الائتماس خاندوران بر منصب ناد علی میدانی که از تعینات
بذکش بود دویست سوار افزوده شد که هزار و پانصدیدات و هزار سوار باشد و لشکر خان
را که دو هزاریدات و نهصد سوار بود صد سوار دیگر اضافه مرحمت شد در بست
و چهارم مقربخان را که سه هزاریدات و دو هزار سوار بود پنجهزاری ذات و دو هزار
و پانصد سوار مقرر داشم * در هین روزها قیام پسر شاه محمد قندهاری که از امرا
زادها بود و خدمت قزاولی داشت بخطاب خانفی سرفراز شد در پنجم ماه آذر خنجر
مرصع بداراب خان عنایت شد بدست راجه سارنگدیو خلعت بجهت امرای دکن
مرحمت نمودم چون از صفدر خان حاکم کشمیر بعضی مقدمات مسموع گشت او را از
حکومت انجا معزول ساخته احمد بیگ خان را بنابر سبق خدمت نواخته بصاحب
صوبگی ولایت کشمیر سرفرازی بخشیدم و منصوب او را که دو هزار و پانصدیدات و هزار
و پانصد سوار بود بر قرار داشته بکمر خنجر مرصع و خلعت امتیاز یافت و رخصت شد و
بدست اهتمام خان خلعت زمستانی بقاسم خان حاکم بدگاله و امراء تعینات انجا فرستادم
پیشکش مکئی وک افتخار خان که یکزنجیر فیل و چهارده زاس گوت و پاره اقمشه بود در
پانزدهم ماه مذکور از نظر گذشت و بخطاب مروت خانفی ممتاز گردید دیانتخان را که در
قلعه گوالیار بود حسب الائتماس اعتماد الدوله طلب داشته بودم سعادت کورنش یافت
و اموال او که بقید ضبط در آمده بود بدو مرحمت شد درینولا خواجه هاشم ده بندی که
در مارا دلنهر امروز سلسله درویشی گرم دارد و مردم انملک را نسبت بایشان اعتقاد
تمام است بدست یکی از درویشان سلسله خود کتابتی مبینی بر اظهار دعا گوئی
قدیم و نسبت و اخلاص ابوالاجداد باین دو دمان با فرجی و کمان فرستاده بودند
و بیتی که حضرت فردوس مکانی بجهت خواجگی نام عزیزی هم از ان سلسله درسلک
نظم در آورده بودند و مصراع اخرا اینست

خواجگی را بنده ایم و خواجگی را بنده ایم

در آن کتاب درج بود ماهم در برابر این کتابت سطرے چند بقلم خاص مرقوم ساخته
این رباعی را در بدیهه گفته با هزار مهر جهانگیری بخواجه مذکور فرستادیم
ای آنکه مرل مهر تو بیش از بیش است از دولت یاد بودت ای درویش است
چندانکه زمرده ات دلم شاد شود شادیم از آنکه لطف از حد بیش است
چون فرموده بودیم که این رباعی را هر که طبع نظمی داشته باشد بگوید حکیم
مسیم الزمان گفت و بسنار خوب گفت

داریم اگرچه شغل شاهي درپیش هر لحظه کنیم یاد درویشان بیش
گرشاد شود زمانل یک درویش آنرا شمیرم حامل شاهي خویش

هزار مهر دیگر بجایزه و صله این رباعی بحکیم مذکور عنایت کردم در هفتم ماه دس که از سیر بهکرباز گشته متوجه اجمیر بودم در راه چهل و دو خوک شکار شد در بیستم میر میوان آمده ملازمت نمود * مجملی از احوال او و سلسله او مرقوم میگردد از جانب پدر پسرزاده میر غیاث الدین محمد میر میوان ولد شاه نعمت الله ولی است در دولت سلاطین صفویه عزت تمام یافته بودند چنانچه حضرت شاه طهماسب همشیره خود جانس خانم را بشاه نعمت الله داد و از مشیخت ردهایت به نسبیت دامادی و خویشاوندی ممتاز گشت و از جانب مادر دخترزاده شاه اسمعیل خونبست یعد از فوت شاه نعمت الله پسر او میر غیاث الدین محمد میر میوان رعایت تمام یافت و شاه غفران پناه دختری از کریم خانزاده سلطنت و عظمت را به پسرکال او عقد بسته دختر شاه اسمعیل مذکور را به پسر دیگرش میر خلیل الله داد که میر میوان ازو تولد شده میر خلیل الله مذکور هفت و هشت سال قبل ازین از ولایت آمده در لاهور مرا ملازمت نمود چون از سلسله مردم عزیز و عظیم بود باحوال او بسیار پرداختم و منصب و جاگیر و عزت او را معمور ساخته در صد تربیت و رعایت او بودم بعد از آنکه آگره مقام خلافت شد باندک مدتی بسبب افراط خوردن انبه او را بیماری اسهال کبد روندان و در عرض ده دوازده روز جان را بجان افری سپرد از رفتن او آزرده خاطر شدم باز گذاشته او را از نقد و جنس فرمودم که بفزند او که در ولایت بودند رسانیدند درینولا میر میوان که در سن بست و دو سانگی قلندر و درویش شده بروشی که او را در راه نشناختند خود را در اجمیر بما رسانید جمع کلفت های خاطر و پریشانی های باطن و ظاهر او را اصلاح و تدارک نموده بمنصب هزاربذات و چهار صد سوار سرفراز ساختم و سی هزار درب نقد باو عنایت کردم الحال در خدمت و ملازمت است در دوازدهم ظفرخان که از صوبه داری بهار تغیر یافته بود آمده ملازمت نمود و یکصد مهر نذر گذرانید و سه فیل پیشکش نمود در پانزدهم دی بر منصب قاسم خان صاحب صوبه بنگاله هزاربذات و سوار افزوده شد که چهار هزاربذات و سوار باشد چون از دیوان و بخشی بنگاله که حسین بیگ و طاهر باشد خدمت پسندیده بوقوع نیامد مخلص خان را که از بنده های معتمد این درگاه بود بخدمات مذکور تعیین نموده شد منصب او را دو هزاربذات و هفتصد سوار مقرر داشتم و علم نیز عنایت کردم و خدمت عرض مکرر بدیانت خان حکم فرمودم در بست و بنجم روز جمعه وزن فرزند خرم واقع شد تا سال حال که سنش به بیست و چهار سالگی رسیده و کدخدائیها کرده و صاحب فرزندان شده اعلا خود را بخوردن شراب آلوده ن ساخته بود درین روز که مجلس وزن او بود گفتم که با صاحب فرزندان شده و بادشاهان و بادشاهزادگان شراب خورده اند امروز که روز جشن وزن تست بتو شراب میخورانیم و رخصت میدهم که در روزهای جشن و ایام نوروز و مجلسهای بزرگ میخورده باشی اما طریقه اعتدال مرعیه داری که خوردن باندازه که عقل را زایل کند دانایان روانداشته اند و می باید که از خوردن آن غرض نفع و فایده باشد و بو علی که بزرگ طبقه حکما

و اطیباست این رباعی را بنظم در آورده

می دشمن مست و دوست هوشیار است * اندک تریاق و بیش زهر مار است

در بسیارش مضرت اندک نیست * در اندک او منفعت بسیار است

بمبالغه بسیار شراب باو داده شد من تا سن پانزده سالگی نخورده بودم مگر در ایام طفولیت که دومی مرتبه والد و انکهای من بتقریب علاج اطفال دیگر از والد بزرگوارم عرق طلبیده مقدار یک توله انهم بگلاب و آب آمیخته برای دفع سرفه دارو گفته مرا خورانیده باشند * دران ایام که آردوی والد بزرگوارم بجهت دفع فساد افغانان یوسف زئی در قلعه اٹک که برکنار آب نیلاب واقع است نزول اجلال داشت روزی بعزم شکار برنخستم چون تردد بسیار واقع شد و آثار ماندگی ظاهر گشت استاد شاه قلی نام توپچی نادری که سرآمد توپچیان عم بزرگوارم میرزا محمد حکیم بود بمن گفت که اگر یک پیاله شراب نوشجان فرمایند دفع ماندگی و کسالت خواهد شد چون ایام جوانی بود و طبیعت مایل بارتکاب این امور بمحمود ابدار فرمودم که بخانه حکیم علی رفته شربت کیف ناک بیمار حکیم مقدار یک نیم پیاله شراب زرد رنگ شیرینی مزه در شیشه خورده فرستاد انرا خوردم کیفیت ان خوش آمد بعد از ان شروع در شراب خوردن کردم و روز بروز می افزودم تا آنکه شراب انگوری از کیفیت بازماند و عرق خوردن گرفتم رفته رفته در مدت نه سال به بستی پیاله عرق دو آتش کشید چهارده در روز باقی در شب خورده میشد وزن آن شش سیر هندوستان که یک و نیم من ایران باشد و خورش من دران ایام مقدار یکمغ با نان و ترب بود در انحال هیچکس را قدرت بر منع من نبود کار بجای کشید که در خمارها از بسیاری رعشه و لرزیدن دست پیاله خود نمیتوانستم خورد بلکه دیگران می خوراندند تا آنکه حکیم هماد برادر حکیم ابوالفتح را که از مقربان والد بزرگوارم بود طلبیده بر احوال خویش اطلاع دادم او از کمال اخلاص و نهایت دلسوزی بے حجابانه بمن گفت که صاحب عالم بدین روش که شما عرق نوشجان میکنید نعوذ بالله تا ششماه دیگر احوال بجای خواهد کشید که علاج پذیر نباشد چون سخن او از خیر اندیشی بود و جان شیرینی عزیز است در من اثر کرد من از ان تاریخ شروع در کم ساختن کرده خود را بخوردن فلونیا انداختم هر چند در شراب میکاستم بر فلونیا می افزودم و فرمودم که عرق را بشراب انگوری ممزوج سازند چنانچه دو حصه شراب انگوری و یک بخش عرق بوده باشد هر روز از انچه میخوردم چیزی کم نموده در مدت هفت سال بشش پیاله رسانیدم وزن هر پیاله هزده مثقال و یکپاؤ الحال پانزده سال می شود که به همین دستور خورده میشد و ازین نه کم میشد نه زیاده و در شب میخورم مگر در روز پنجشنبه چون روز جلوس مبارک منست و شب جمعه که از شبهای متبرکه ایام هفته است و روز متبرک در بیش دارد بملاحظه این دو چیز در آخر هاله روز میخورم که خوش نمی آید که این شب بغفلت گذرانیده در ادای شکر منعم حقیقی تقصیر رود در روز پنجشنبه و روز یکشنبه گوشت هم نمیخورم در پنجشنبه چون جلوس مبارک

من واقع شده و روز یکشنبه که روز ولادت والد بزرگوار منست و این روز را بسیار تعظیم میکردند و عزیز میداشتند و بعد از چند گاه فلونیا را بافیون بدل ساختم اکنون که عمر من بچهل و شش سال و چهار ماه شمسی و چهل و هفت سال و نه ماه قمری رسیده هشت سرخ افیون بعد از گذشتن پنج گهری از روز و شش سرخ بعد از یکپهر شب میخورم * خنجر مرصع بدست مقصود علی بعدالله خاں مرحمت نمودم شیخ موسی خویش قاسم خاں بخطاب خانیه سرفراز گشته بمنصب هشتصدیات و چهار صد سوار امتیاز یافت و به بنگاله مرخص شد بر منصب ظفرخان بانصدیات و سواراضافه مرحمت شد و بخدومت بنگش تعیین یافت در همین روزها محمدحسین برادر خواجه جهان بخدومت فوجداری سرکار حصار سرفراز گردیده مرخص شد و دوبست سوار بر منصب او اضافه مرحمت نمودم که بانصدیات و چهار صد سوار باشد و فیل نیز عنایت کردم در پنجم بهمن بمیرمیران فیل عنایت شد خواجه عبدالکریم سوداگر چون از ایران روانه هندوستان بوده برادر عالیهمقدارم شاه عباس بدست او تسبیح عقیق یمنی و رکابی کار وندیک که بسیار تحفه و نادر بود فرستاده بودند در نهم ماه مذکور بنظر در آمد در هفتم بعضی پیشکشها از قسم مرصع آلات و غیره که سلطان پرویز ار سال داشته بود بنظر در آمد * هفتم اسفندارمذ صادق برادرزاده اعتمادالدوله که بخدومت بحشیگری قیام داشت خطاب خانیه سرفراز گشت اینخطاب را بخواجه عبدالغریز عنایت کرده بودم مذاسبتها را مرعی داشته‌اورا بخطاب عبدالغریزخان و صادق را خطاب صادقخان سرفراز ساختم در دهم جگمت سنگه ولد کنور کرن که بوطن خود دستوری یافت در هنگام رخصت بست هزار روبیه و یک اسپ و یک زنجیر فیل و خلعت و شال خاصه بدو مرحمت نمودم و هرداس جهاله که از معتمدان رانا ست و اتالیق پسر کرن بود باو هم پنج هزار روبیه و اسپ و خلعت عنایت نمودم و بدست اوشش پری از طلبجهت رانا فرستادم در بستم همین ماه راجه سورجمل ولد راجه باسو که بنابر نزدیکی جا و مقام بهمراهی مرتضی خان بگرفتن قلعه کانگزه تعیین یافته بود بطالب آمده ملازمت کرد خان مذکور را بعضی مظنه‌ها از و در خاطر قرار گرفته بود بدینجهت همراهی او را محل دانسته مکرر عرایض بدرگاه فرستاد و در باب او سخنان نوشت تا آنکه حکم طلب او صادر گشت در بستم و ششم نظام‌الدین خاں از ملتان آمده ملازمت کرد در آخر همین سال اخبار فتح و فیروزی و ظفرو بهروزی از اطراف ممالک محروسه رسید اول قضیه احداث افغان که از دیر باز در کوهستان کابل در مقام سرکشی و فتنه انگیزیست و بسیاری از افغانان آن سرحد بروجع شده اند و از زمان والد بزرگوارم تا حال که سال دهم از جلوس منست افواج همیشه بر سر او تعیین بوده اند رفته رفته شکستها خورد و پریشانیها کشید جمعیت او پاره متفرق شد و پاره کشته گشت و در جری که محل اعتماد او بود مدتی پناه برد و اطراف آنرا خاندوران قیل نموده راه در آمد و بر آمدن را برو بست چون بجهت حیوانات گاه و وجود خوراک در محکمه مذکور نماند شبها مواشی خود از کوه پایان آورده در دامنها میچرانید و خود

فیر بجبهت آنکه مردم همراهی نمایند می آمد تا آنکه اینخبر بخاندوران رسید جمعی از سرداران و مردم کار کرده را در شبی معین تعیین کرد که بحوالی جرجی رفته کمی نمایند و آن جماعت رفته شب خود را در پناه گاهها پنهان ساختند و روزش خاندوران بهمان طرف سواری نمود چون آن تیره بختان حیوانات خود را بر آورده بچراسر میدهند واحداً بدنهاد با جماعه خود از کمین گاهها گذشته که یکبار گردی از پیش ظاهر میشود چون خبر میگیرند معلوم میگردد که خاندورانست متلاشی و مضطرب گشته قصد بازگشتن میکنند و قراولان خان مذکور نیز خبر کردند که احداً است خان جلو داده خود را باحداً میبرسانند مرد میکه در کمین گاه بودند آنها نیز سررا گرفته حمله اور می شوند تا دوپهر بجبهت قلبی و سکشگی جا و بسیاری جنگل معرکه جنگ قایم بود اخراالامر شکست بر افغانان افتاده خود را بکوه در میکنند و قریب سیصدکس از مردم کاری بجهنم میروند و یکصد نفر اسیر میگردند احداً نمیتواند که دیگر باره خود را بدان محکمه رسانیده پا قایم سازد بالضرورت خود را بجانب قندهار رو میکشد افواج قاهره بجرجی و جاهای و خانهای آن تیره روزگاران در آمده همه را میسوزند و خراب ساخته از بیخ و بنیاد برسی اندازند خبر دیگر شکست خوردن عنبر بد اختر و برهمزدگی لشکر نکبت اثر اوست خلاصه کلام آنکه جمعی از سرداران معتبر و جماعه از برکیان که قومی اند در نهایت سخت جانی و مدار قطره و تردد در انملک بر آنهاست از عنبر رنجیده اراده دولخواهی نمودند از شاهنواز خان که بافوجی از عساکر منصوبه در بالاپور بود استدعای قول نموده قراردادند که خانمذکور را به بینند و خاطر جمع نموده ادم خان و یاقوت خان و جمعی دیگر از سرداران و برکیان جادو راس و بابو کانتیه امده دیدند شاهنواز خان بهر یک از آنها اسپ و فیل و زر و خلعت فراخور قدر و حالتی که داشتند داده سرگرم خدمت و دولخواهی ساخت و از بالاپور کوچ نموده بهمراهی اینمردم برسر عنبر مقهور روانه شدند در اثناء راه بفوجی که از دکنیان که محملدار و دانش و دلاور و بجلی و فیروز و چنده دیگر از سرداران باشد برخورده انفوج را تار مار ساختند و ان مقهوران

شکسته سلاح و گسسته کمر نه یارای گفت و نه پروای سر

خود را بار دوسه ان بد اختر رسانیدند و او از غایت غرور درین مقام شد که بافوج قاهره جنگ نماید مقهور انیکه با او بودند و لشکر عادل خانیه و قطب الملکیه جمع ساخته و توپخانه و استعداد خود را سرانجام نموده روبرو لشکر ظفر اثر روانه شد تا آنکه فاصله پنج شش گروهی پیش نماند روز یکشنبه بیست و پنجم بهمن افواج نور و ظلمت بهم نزدیک شده فوجها و بساوها نمایان گشتند سه بهر از روز گذشته آغاز بان کاری و توپ انداز شد اخراالامر دارا بخشان که سردار هراول بود با دیگر سرداران و کار طلبان مثل راجه نرسنگدیو و رای چند و علی خاں تناری و جهانگیر قلی بیگ ترکمان و سایر شیران بیشه دلاوری شمشیرها کشیده بر فوج هراول غنیمت تاختند و داد مرده و مردانگی داده این فوج را

بنات النعش وار از هم برا گنده ساختند و مقید بطرف دیگر نشده خود را بفوج غول رسانیدند و همچنین بر فوج روسیه خود متوجه شده چپقلش دست داد که دیده نظارگیان از مشاهده آن خیره ماند تا دو گهزی تخمیناً ای زده خورد در کار بود از کشته ها پشته ها بهم رسیده و عنبر تیره بخت تاب مقاومت نیاورده رو بگریز نهاد اگر تاریکی و ظلمت بفریاد ان سیه بختان نرسیده یکی را از آنها راه بودایی سلامت نبوده نهنگان دریای هیجا سردر پی کرختگان نهاده دوسه گروه را تعاقب نمودند چون در اسپ و آدمی هیچ حرکت نماند و شکست یافتها متفرق گشتند جلو باز کشیده بجای مقام خود معاونت نمودند توپخانه غنیمت بیک قلم با سیصد شتر که باں بار داشت و فیلان جنگی و اسبان تازی و یراق و اسلحه از اندازه حساب بیرون بدست اولیای دولت افتاد و کشته و افتاده را حساب و شمار نبود و جمعی کثیر از سرداران زنده بدست افتاده بودند روز دیگر افواج قاهره از منزل فتح کوچ نموده متوجه کرکی که اشیانه ان بوم صفقان بود گشتند و اثر از انجماع ندیده همانجا دایره کردند و خیر یافتند که هریک از آنها در ان شب و روز ابتر بجائی افتاده بودند چند روز عساکر منصوبه در کرکی توقف نموده عمارت منازل مخالفان را بخاک تیره برابر ساخته ان معموره را سوختند و بواسطه حدوث بعضی امور که تفصیل آن در بنده مقام باعث طول کلام است از انجا باز گشته از گهائی رهن کهنه فرود آمدند بجلدوی این خدمت بر منصبه های جمعیه ترددات و خدمات نموده بودند افاضها حکم فرمودم * خبر سویم فتح ولایت کوکهره و بدست آمدن کان الماس است که بحسن سعی ابراهیم خان گرفته شد این ولایت از توابع صوبه بهار و پشته است و رودخانه در انجا جاریست که بروش خاں الماس از انجا برمی آورد و مطابق آنست که در ایام کمی آب گورابها و آب کندها بهم می رسد و جمعی را که باینکار مشغول دارند بطریق تجربه معلوم شده که بر بالا هر گورابی که الماس دارد پشته پشته جانورگان ریزه پرده از عالم پشه که اهل هند انرا چهنگه میگویند هجوم آورده در پرواز اند طول رودخانه را تا جائیکه راه توان یافت بنظر در آورده اطراف گورابها را سنگچس می سازند بعد از ان به بیل و کلند ان گورابها را تایک گز و یک نیم گز بهایان برده دور آن را می کاوند و تفحص نموده در میان سنگ و ریگ ریزه که از انجا برمی آید الماس خورد و کلاں برمی آورند گاه باشد که پارچه الماس بدست در آید که بیک لک روپیه قیمت کنند مگر این ولایت و این رودخانه را هندو زمیندار در جن سال نام مقصر بود و هر چند حکام صوبه بهار بر سر او فوجی میفرستادند و یا خودها متوجه می گشتند بظاهر استحکام راهها و جنگل بسیار بگرفتگی دوسه الماس قناعت نموده او را بحال خود میگذاشتند چون صوبه مذکور از ظفر خان تغیر یافت و ابراهیم خان بجای او مقرر گشت در وقت رخصت فرمودم که بر سر ان ولایت رفته آنزمین را از تصرف آن مردک مجهول بر آورند ابراهیم خان بمجرد در آمدن بولایت بهار جمعیت کرده بر سر آن زمینداران میشود بدستور سابق کسان فرستاده تعهد ان چند دانه الماس و چند زنجیر فیل مینماید

خانمذکور بدین معنی راضی نگشته تیزوتند بولایت او درمی آید پیش از آنکه آن مردک جمعیت خود را جمع سازد راهبران پیدا ساخته ایلاخار می نماید مقارن آنکه خبر بدو برسد کوه دره که مسکن مقرر او بود قیل میکند و کسان به تفحص او پریشان ساخته او را در غارے باچند از عورات که یکی مادر حقیقی او و دیگری از زنان پدرش بودند با برادری از برادران او بدست درمی آورند و تفحص نموده الماس ها که همراه داشته اند از آنها میگیرند بست و سه زنجیر فیل نروماده هم بدست می افتد بجلد روی این خدمت منصب ابراهیم خان از اصل و اضافه چهار هزار بذات و سوار مرحمت شد و بخطاب فتح جنگی سرفرزنی یافت و همچنین بر منصبهای جمعیکه درین خدمت همراهی کرده تردیات مردانه نموده بودند اضافها حکم شد الحال انولایت در تصرف اولیای دولت قاهره است و در آن رود خانه کار میکنند دروهر قدری که الماس بر می آید بدرگاه می آورند درین نزدیکیها یک الماس کلان که به پنجاه هزار روپیه می ارزد بر آمد چون پاره کار کنند بحتمل که الماس های خوب داخل جواهر خانه خاصه من گردد *

جشن یازدهمین نوروز از جلوس همایون

از روز یک شنبه اخرا سفندار مذ مطابق غره ربیع الاول پانزده گهری روز گذشته حضرت نیر اعظم از برج حوت بدولت سرای حمل پرتو سعادت افکند درین ساعت خجسته لوازم بندگی و نیاز مندی بدرگاه حضرت باری بتقدیم رسانیده در دیوانخانه خاص وعام که صحن انرا ببارگاهها و شامیانه ها و اطراف انرا به پردهای نرنگی و زربفتهای مصور واقمشهای نادر مرتب و اراسته ساخته بودند بر تخت دولت جلوس نمود شاهزادها و امرا و اعیان حضرت وارکان دولت و سایر بندهای درگاه تسلیات مبارکبادی بجا آوردند چون حافظ ناداعلی گوینده از بندهای قدیم بود فرمود که آنچه در روز و شنبه هرکس از نقد و جنس پیشکش کند بانعام او مقرر باشد روز دویم پیشکش بعضی از بندها بنظر گذشت و در روز چهارم پیشکش خواجه جها که از آگره فرستاده بود مشتمل بر چند قطعه الماس و چند دانه مروارید و بعضی مرمع آلات و اقمشه از هر قسم و یک زنجیر فیل که مجموع آن پنجاه هزار روپیه باشد بنظر در آمد پنجم کنور کون که بجا و مقام خود رخصت شده رفته بود آمده ملازمت نمود یکصد مهر و یک هزار روپیه نذر و یک زنجیر فیل معه یزاق و چهار راس اسب پیشکش گذرانید در هفتم بر منصب آصفخان که چهار هزار بذات و دو هزار سوار بود هزار بذات و دو هزار سوار اضافه نموده بعزایت نقاره و علم او را سر بلند ساختم درین روز پیشکش میر جمال الدین حسین بنظر در آمد آنچه گذرانید همه مستحسن و پسند افتاد از انجمله خنجر مرمعه خود هنر کاری نموده با تمام رسانیده بود بزباله دسته آن یاقوت زر در نشانیده بودند در غایت صفا و لطافت در حجم مقدار نصف بیضه مرغی چنانچه با آن لطافت و کلانی از قسم یاقوت زرد دیده

نشده است با دیگر قوتها بزرگ پمندی و زمرد هسه کهنه بطرح و اندام خاص صورت اتمام یافته بود مقیمان به پنجاه هزار روپیه قیمت نمودند بر منصب میر مذکور هزار سوار افزودم که پنجهزاریدات و سه هزار و پانصد سوار بوده باشد در هشتم بر منصب صادق خادق سیصدی ذات و سوار و بر منصب ارادت خان سیصدی ذات و دو بیست سوار اضافه مرحمت نمودم که هر یک به هزاریدات و پانصد سوار ممتاز باشند در نهم پیشکش خواجه ابوالحسن بنظر گذشت از جواهر مرمع آلات و اقمشه موازی چهل هزار روپیه درجه قبول یافت تکه را باو مرحمت نمودم پیشکش تاتارخان بکاول بیگی یکقطعه لعل و قطعه یاقوت و یک عدد تختی مرمع و دو عدد انگشتری و چند پارچه اقمشه قبول افتاد در دهم سه زنجیر فیل که راجه مهاسنکه از دکن و یکصد و چند طاق زربفت و غیره که مرتضی خان از لاهور فرستاده بود از نظر گذشت دیانتخان هم پیشکش خود را که دو تسبیح مروارید و دو قطعه لعل و شش دانه مروارید کلا و یک عدد خوانچه طلا بود و بیست و هشت هزار روپیه قیمت شد در دین تاریخ گذرانید اخرهای روز پنجمین یازدهم بجهت سرفرازی اعتمادالدوله بخانه او رفتم پیشکش خود را همانجا بنظر درآورد و اسباب و اشیای پیشکش او را که اکثر در کمال نفاست بود بتفصیل دیدم از جواهر دودانه مروارید که سی هزار روپیه قیمت داشت و یک قطعه لعل قطعی که به بیست و دو هزار روپیه به بیع درآمده بود با دیگر مرواریدها و لعلها که مجموع قیمت آنها یک لک و ده هزار روپیه میشد درجه قبول یافت و از اقمشه و غیره نیز موازی پانزده هزار روپیه برداشته شد چون از ملاحظه و مشاهده پیشکش باز پرداختم قریب یک پهر شب را بصحبت و خوش وقتی گذرانیده بامرا و بندها فرمودم که پیاله دادند مردم محل نیز همراه بودند مجلس خوبی منعقد گشت بعد از تمام صحبت اعتمادالدوله را عذرخواهی نموده متوجه دولت خانه شدم در همین روزها فرمودم که نور محل بیگم را نور جهان بیگم میگفته باشند در دوازدهم پیشکش اعتبارخان بنظر گذشت ظرفی بشکل ماهی مرمع بجواهر نفیسه در غایت تکلف و اندام باندازه معناد من ساخته بودند انرا با دیگر جواهر و مرمع آلات و اقمشه که قیمت مجموعه اینها پنجاه و شش هزار روپیه میشد قبول نمودم و تکه را باز دادم بهادرخان حاکم قندهار هفت اسب عراقی و نه تفر اقمشه فرستاده بود پیشکش ارادتخان در راجه سورجمل و در راجه باسو در سیزدهم بنظر گذشت عبدالسبحان که بمنصب هزار و دو صدی ذات و ششصد سوار سرفراز بود بهزار و پانصدی ذات و هفت صد سوار امتیاز یافت در پانزدهم صاحب صوبگی ولایت تهته و انحدود از شمشیرخان اوریک تغیر یافته بمظفر خان مرحمت شد در شانزدهم پیشکش اعتقادخان ولد اعتمادالدوله بنظر درآمد از انجمله موازی سی و دو هزار روپیه برداشته تکه را باو عنایت فرمودم در هفدهم پیشکش تربیت خان دیده شد از جواهر و اقمشه هفده هزار روپیه پسند افتاد در هیزدهم بخانه آصف خان رفتم و پیشکش او همان جا بنظر درآمد از دولت خانه تا بمنزل او تخمیناً یک گروه مسافت بود نصف راه را مخمل زربفت و

زربخت دارائی یاف و مخمل ساده پایندار نموده بود چنانچه ده هزار روبیه قیمت آن بعرضید آن روز تا نصف شب با اهل محل در منزل او بسر برده پیشکش هائی که سر انجام نموده بود بتفصیل از نظر گذشت از جواهر و مرصع آلات و طلا آلات و اقمشه نفیسه موازی یک لکه و چهار ده هزار روبیه و چهار راس اسپ و یگراس اشتر پسند خاطر اشرف افتاد نوزدهم که روز شرف نیز اعظم بود در دولتیخانه مجلس عالی ترتیب یافت بذکر ملاحظه ساعت دو نیم گهزی از روز مذکور مانده بر تخت جلوس نمودم فرزند بابا خرم درین ساعت متبرکه لعلی در غایت آب و صفا گذرانید که هشتاد هزار روبیه قیمت نمودند منصب آن فرزند را که پانزده هزاریدات و هشت هزار سوار بود به بست هزاریدات و ده هزار سوار مقرر داشتیم و هم درین روز وزن قمری بعمل آمد * اعتمادالدوله را که بمنصب شش هزاریدات و سه هزار سوار ممتاز بود بمنصب هفت هزاریدات و پنجاه هزار سوار سرفراز ساخته تومن وتوع باو عنایت نمودم و حکم کردم که نقاره او بعد از نقاره فرزند خرم مینواخته باشند بر منصب تربیت خان پانصدیدات و سوار افزوده شد که سه هزار و پانصدی ذات و هزار و پانصد سوار بوده باشد اعتقاد خان باضافه هزاریدات و چهار صد سوار سرفراز گشت نظام الدین خان از اصل و اضافه بمنصب هفتصدیدات و سیصد سوار ممتاز گردیده بخدمت صوبه بهار تعیین شد * سلام الله عرب بخطاب شجاعتهائی سر بلند ی یافت و بحلقه مروارید سرفراز گشته از حلقه بگوشان درگاه شد میر جمال الدین انجو را بخطاب عضدالدوله سرفراز ساختم در بست و یکم الله تعالی از دختر مقیم ولد مهتر فاضل و کابدار پسر بخسرو داد بالهداد افغان که طریقه بندگی اختیار نموده از روی اخلاص تمام از اهداد بد نهاد جدا شده بدرگاه آمده است بیست هزار درج مرحمت شد در بست پنجم خبر فوت رای منوهر که از تعینات لشکر ظفر اثر دکن بود رسید پسر او را بمنصب پانصدیدات و سیصد سوار سرفراز ساخته جا و مقام پدر او را باو عنایت کردم در بست ششم پیشکش یاد علی میدانی که نه راس اسپ و چند دهانه کیش و چهار شتر ولایتی بود از نظر گذشت در بست و هشتم یکنجیر فیل به بهادر خان حاکم قندهار و یکنجیر فیل بمیر میران ولد خلیل الله و یکنجیر فیل بسید بایزید حاکم بهکر مرحمت نمودم در غره اردی بهشت حسب الائتماس عبداله خان به برادر او سردار خان نقاره عنایت نمودم در سویم کپوه مرصع بالهداد خان افغان مرحمت نمودم در همین روزها خبر رسید که قدم پگانه بنکانه از افغانان آفریدی که دولتخواه و فرمان بردار بود و راهداری کتل خیبر بدو تعلق داشت باندک توهمی قدم از دایره اطاعت بیرون نهاده سر بفساد برآورده بر سر هرتهانه جمعی را فرستاد و هر جا که او و مردم او رسیدند بنا بر غفلت آن مردم دست بقتل و غارت برآورده خلقی کثیرا ضایع ساختند محلاً از حرکت شنیع این افغان بیعقل شوری مجدداً در کوهستان کابل رویداد چون این خبر رسید هزارون برادر قدم و جلال پسر او را که در دربار بودند فرمودم که گرفته باصفخان سپارند که در قلعه

گوالیار محبوس سازد از امارات رحم و شفقت سبحانی و علامات عنایات یزدانی امری درین روزها مشاهده افتاد که خالی از غرایبی نیست لعل در غایت لطافت و صفا فرزند خرم بعد از فتح رانا دراجمیر بمن گذرانید که بشصت هزار روپیه قیمت نمودند و در خاطر گذشت که این لعل را در بازاری خود باید بست غالباً دو مروراید نادر خوش آب یک اندام که هم اغوشی اینوع لعلی را سزد می بایست تا آنکه یکدانه مروراید اعلی بقیمت بست هزار روپیه مقرنخان بدست آورده در پیشکش نوروزی گذرانید بخاطر رسید که اگر همتای این بهم رسد بازو بند مکمل خواهد شد خرم که از خوردی بار شرف ملازمت حضرت والد بزرگوارم دریافته شب و روز در خدمت بود بعرض رسانید که در مروراید هاله سر بند قدیم بهمی وزن و اندام مرورایدی بنظر من در آمده است سربیع کلان قدیمی را حاضر ساختند بعد از ملاحظه بهمان مقدار و وزن و اندام مرورایدی ظاهر شد که در وزن یک ذره تفاوت نداشت چنانچه جوهریان از ین معنی تعجبها نمودند و در قیمت و اندام و آب و تاب موافق بود گویا از یک قالب ریخته شده است مرورایدیها بر اطراف لعل کشیده بر بازاری خود بستم و سر بشکرانه خداوند بنده نواز بر زمین نیاز و فروتنی نهاده زبان بشکر گویا ساختم

از دست و زبان که بر آید کز عهده شکرش بدر آید

در پنجم سی راس اسپ عراقی و ترکی که مرتضی خان از لاهور فرستاد بود بنظر گذشت شصت و سه راس اسپ و پانزده نفر شتر نرو ماده و یکدسته پر کلمگی و نه عدد عاقری و نه چنی خطائ و نه عدد دندان ماهی جوهر دار و سه قبضه بندوق باد یگر پیشکش هاله خاندوران که از کابل فرستاده بود منظور نظر گشت و یک زنجیر فیل خورد از فیلان حبشه که از راه دریا بجهاز آورده بودند مقرب خاں پیشکش گذرانید نسبت بفیلان هندوستان در خلقت بعضی تفاوت ها دارد از جمله گوشهای او کلانتر از گوشهای فیلان اینجاست خرطوم و دم او دراز تر واقع شده در زمان والد بزرگوارم یک فیل بچه اعتماد خان گجراتی پیشکش فرستاده بود رفته رفته کلاں شد بسیار تند و تیز و بدخو بود در هفتم خنجر مرصع بمظفر خان حاکم تهنه مرحمت شد در همین روزها خبر رسید که جمعی از افغانان بگانه بنکانه بر سر عبدالسیحان برادر خان عالم که در یکی از تهانها مقرر بود رفته تهاه او را قیل کردند و عبدالسیحان با چنده دیگر از منصبداران و بندها که بهماهی او تعین بودند داد مردانگی داده در زدو خورد بتقصیر از خود راضی نگشته اخر بمقتضای آنکه * پشه چو پشه بزند فیل را * آن سگان دست بر آنها یافته عبدالسیحان را با چنده از مردم آن تهاه بدرجه شهادت رسانیده اند بجهت پرسش اینقضیه فرمان مرحمت عنوان و خلعت خامه بخان عالم که بایلچی گری ایران تعین شده بود عنایت نموده فرستادم در چهاردهم پیشکش مکرم خاں ولد معظم خاں از بنگاله آمده بود از اجناس وامتنعه که در انولایت بهم رسدا بنظر در آمد بر منصب چندی از جاگیرداران گجرات اضافه حکم نمودم از جمله سردار خاں که هزاری ذات و پانصد سوار

بود بمنصبها هزار و پانصدیذات و سیصد سوار سرفراز گشت و علم نیز باو مرحمت شد سید قاسم وک سید دلاور بارهه از اصل و اضافه بمنصب هشتصدی و چهار صد و پنجاه سوار و یار بیگ برادر زاده احمد قاسم کوکه بمنصب ششصدی دویست پنجاه سوار ممتاز گردیدند در هفدهم خبر فوت رزاق مروه اوزبک که از تعینات لشکر دکن بود شنیده شد به کنکش سپاهگری خوب میرسید و از امرای مقرر ماوراءالنهر بود در بیست و یکم الیهاد افغان را بخطاب خان سرفراز ساخته منصب او که هزاریدات و ششصد سوار بود دو هزاریدات و هزار سوار ساختم سه لک روپیه از خزانه لاهور بانعام و مدد خرچ خاندوران که در شورش افغانان سعی بلیغ بجا آورده بود مقرر گشت در بیست هشتم کنور کرن بجهت کد خدائی بجا و مقام خود رخصت شد خلعت و اسب عراقی خاصه معه زین و فیل و کمر خنجر مرصع باو مرحمت نمودم در سویم اینماه خبر فوت مرتضی خاں رسید از قدیمان ایندولت بود حضرت والد بزرگوارم او را تربیت نموده بدرجه اعتماد و اعتبار رسانیده بودند در زمان دولت من نیز توفیق خدمت نمایانی یافت که آن زیر کدین خسرو بود و بله منصب او بشش هزاری ذات و پنجاه سوار رسید درینولا چون صاحب صوبه پنجاب بود تعهد گرفت قلعہ کانگره کد در کوهستان انولایت بلکه در معموره عالم باستحکام آن قلعہ نمیداشت نموده بدانخدمت رخصت یافته مشغولی داشت ازین خبر ناخوش خاطر ازردگی تمام بهم رسانید الحق بجهت فوت اینچنین دولتخواهی ازردگی گنجایش داشت چون در دولتخواهی روزگار گذرانیده بکار آمد مغفرت او را از الله تعالی مسالت نمودم در چهارم خرداد منصب سید نظام از اصل و اضافه نهصدی ذات و ششصد و پنجاه سوار مقرر گشت و خدمت مهمانداری اینچیان اطراف را بنورالدین قلی فرمودم در هفتم خبر فوت سیف خاں بارهه رسید بسیار جوان مردانه و کار طلب بود در جنگ خسرو تردهائے نمایان کرد در صوبه دکن بعلمت هیضه جهان فانی را و داع نمود پسران او را رعایتها فرمودم علی محمد که بزرگ و ارشد اولاد او بود به منصب سه صدیذات و چهار صد سوار و برادر دیگرش بهادر نام چهار صدیذات و دویست سوار سرفراز گردیدند و سیدعلی که برادر زاده او بود باضافه پانصدیذات و سوار ممتاز گشت در همین روزها خوبه الله پسر شهباز خاں کذبو بخطاب رندازخانی امتیاز یافت در هشتم منصب هاشم خاں از اصل و اضافه بدو هزار و پانصدیذات و یک هزار و هشتصد سوار مقرر شد درین تاریخ بیست و هزار درج باله داد خاں افغان مرحمت نمودم بکوماجیت راجه ولایت ماندهون که ابا واجداد او از زمینداران معتبر هندوستان اند بوسیله فرزندان اقبال مند با با خرم سعادت کورزش در یافته تقصیرات او بعفو مقرون گشت در نهم کلیان جیمسلمیری که راجه کشنداس بطلب او رفته بود آمده ملازمت نمود یکصد مهر و هزار روپیه بطریق نذر گذرانید برادر کلاں او راول بهیم صاحب جا و مقام بود چون او در گذشت از و طفل در ماهه ماند و او هم چند روزی بیش نزیست صبیحه او را در ایام شاهزادگی بجهت خود خواستگاری نموده بخطاب ملکه جهان

مخاطب نمودم چون ابا واجد این طایفه از قدیم دولتخواه آمده اند این پیوند نیز بمیان آمده بود کلیان مذکور را که برادر را ول بهیم بود طلبیداشته به تیکه راجگی و خطاب را ولی سرفراز ساختم خبر رسید که بعد از فوت مرتضی خان از راجه مان دولتخواهی بظهور آمد و دلاسامی مردم قلعه کانگوه نموده قرار داده است که راجه زاده انولایت را که در سن بیست و نه سالگی است بدرگاه آورد بنابر زیادتیی سرگرمی او در خدمت مذکور منصب او را که هزارذات و هشتصد سوار بود بهزار و پانصدی ذات و هزار سوار مقرر داشتم خواجه جهان از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار ذات و دو هزار و پانصد سوار سرفراز گردید در پی تاریخ واقعه رونمود که هر چند خواستم که در سلک تحریر در کشم دست و دلم یاری نداد هرگاه قلم گرفتم حال متغیر شد ناگزیر با اعتمادالدوله فرمودم که بنویسد

پیر غلام با اخلاص اعتمادالدوله حسب الحکم در پی جریده اقبال ثبت مینماید تاریخ یازدهم خور داد صبیحه قدسیه شاهزاده بلند اقبال شاه خرم را که بلند کانتحضرت بان فواید بوستان سعادت غایت تعلق و نهایت الفت داشتند اثر تپی بهمرسید و بعد از سه روز ابله ظاهر شد و بتاریخ ۲۹ ماه مذکور مطابق چهارشنبه ۲۹ شهر جمادی الاولی سنه ۱۰۲۵ طایر روحش از قفس عنصری پرواز نموده برپایض رضوان خرامید و از پی تاریخ حکم شد که چهارشنبه را کم شنبه میگفته باشند چه نویسم که از پی واقعه جانسوز و سائحه غم اندوز بر ذوات مقدس حضرت ظل الهی چه گذشته باشد هرگاه آن جان جهانرا حال بدیمنوال بوده دیگر بندها را که حیات بان ذات قدسی صفات بسته احوال چون خواهد بود در روز بندها بار نیافتند و خانه که جالے نشست و برخاست آن طایر بهشتی بود حکم شد که دیواری از پیش برآورد تا بنظر در نیاید معهدا در دولتخانه نیازستند روز سویم بیتابانه بمنزل شاهزاده والا قدر تشریف فرمودند و بندها بسعادت کورنش سرفراز شده حیات زیاده یافتند در اثناء را حضرت هر چند میخواستند که ضبط خود فرمایند بی اختیار اشک از چشم مبارک میریخت و مدت های مدید چنین بود که بمجرّد شنیدن حرفی که بوی دردی آزان آمدی حال آن حضرت متغیر میشد چند روز در منزل شاهزاده عالمیان گذرانیده روز دو شنبه تیر ماه الهی بخانه اصفخان تشریف بردند از آنجا باز گشته بچشمه نور توجه فرمودند و دوسه روز دیگر خاطر مبارک خود را آنجا مشغول داشتند لیکن تا اجمیر که معسکر اقبال بود ضبط خود نمیتوانستند فرمود هرگاه سخن اشنای بگوش میرسید بی اختیار اشک از چشم میچکید و دل مخلصان فدائی شرحه شرحه میشد چون نهضت مرکب اقبال بصوبه دکن اتفاق افتاد قدری تسکین حاصل شد *

در پی تاریخ پرتوی چند ولد راے منوهر خطاب رائی و منصب پانصد ذات و چهار صد سوار و جایگزین در وطن یافت روز شنبه یازدهم از چشمه نور متوجه دولتخانه اجمیر گشتم شب یکشنبه دوازدهم بعد از گذشتن سی و هفت پل در وقتیکه بست

و هفتم درجه قوس طالع بود بحساب منجمان هندو پانزدهم درجه جدی بحساب یونانیان از ششم صبیحہ اصغیان دری گرانمایہ بعالم وجود آمد بشادمانی و خوشدلی این عطیہ والا نقارہا بلند آوازہ گردید و در عیش و خرمی بر روی خلائق کشودہ شد بی تامل و تفکر نام او شاه شجاع بر زبان می آمد امید کہ قدم او بر ماو بر پدر او مبارک و فرخندہ باشد دوازدهم یکقبضہ مرصع و یکزنجیر فیل بر اول کلیان جیسمیری مرحمت نمودم در ہمیں روزها خبر فوت خواصخان کہ جاگیر او در سرکار قنوج بود رسید فیل برای کنور دیوان گجرات مرحمت نمودم در بست دوم ہمیں ماہ پانصدی بر ذات و سوار راجہ مہاسنگھہ اضافہ مرحمت افزودم کہ چہارہزار بذات و سہ ہزار سوار باشد منصب علیخان تناری کہ قبل ازین بخطاب نصرتخانی سر فرار گشتہ بود دویزاری ذات و پانصد سوار مقرر گردید علم نیز مرحمت شد بجهت بر آمدن بعضی مطالب نذر نمودہ بودم کہ محجری از طلا شبکہ دار بر مرقد منورہ خواجہ بزرگوار ترتیب دہند در بست و ہفتم اینماہ اتمام یافت فرمودم کہ بردہ نصب نمایند بیک لک و دہ ہزار روپیہ تمام شد چون سرداری و سرکردگی لشکر ظفر اثر دکن چنانکہ خاطر می خواست از فرزند سلطان پرویز نشد بخاطر رسید کہ فرزند مذکور را طلبد اشتہ بابا خرم را کہ اثار رشد و کار دانی از احوال او ظاہر است ہراول لشکر فیروزی اثر ساختہ بنفس نفیس از عقب او روانہ گردیم و این مہم در ضمن ہمیں یورش با تمام رسد بنابری قرار داد قبل ازین فرمان باسم پرویز صادر گشتہ بود کہ روانہ صوبہ الہ آباد کہ در وسط بمالک محروسہ واقع است گردد در ایامیکہ مادران عزیمت باشم بحفظ و حراست آن مالک قیام و اقدام نماید در تاریخ بست و نهم ماہ مذکور عرضداشت بہاریداس واقعہ نویس بر ہانپور رسید کہ شاہزادہ در تاریخ بستم بخیریت و خوبی از شہر بر آمدہ عازم صوبہ مذکور شدند در غرہ امرداد طوہ مرصع بجهت میوزا راجہ بہاوسنگھہ عنایت نمودم بدرگاہی گشتی گیر فیل مرحمت شد در ہز دہم چہار راس اسپ را ہوار لشکرخان ارسال داشتہ بود از نظر گذشت میر مغل بفوجداری سرکار سنبیل از تغیر سید عبدالوارث کہ بجای خواصخان بحکومت سرکار قنوج تعین یافتہ بود مقرر گشت و منصب او بشرط خدمت مذکور پانصد بذات و سوار قرار گرفت در بست و یکم پیشکش راول کلیان جیسمیری از نظر گذشت سہ ہزار مہرونہ راس اسپ و بست و پنچ نفر شتر و یکزنجیر فیل بود منصب قزلباشخان از اصل و اضافہ ہزار و دوصد بذات و ہزار سوار مقرر شد در بست و سہم شجاعخان رخصت جاگیر یافت کہ رفتہ سرانجام نوکرو ولایت خود نمودہ در موعده مقرر حاضر شود دریں سال بلکہ در اثنای سال دہم جلوس و بائی عظیم در بعضی از جاہای ہندوستان ظاہر گشت و آغاز این بلیہ از پرگنات پنجاب ظہور نمودہ رفتہ رفتہ بشہر لاہور سرایت کرد و خلق بسیاری از مسلمان و ہندو بدین علت تلف شدند بعد ازان بسر ہند و میان دواب تا دہلی و پرگنات اطراف آن رسیدہ دیہا و پرگنہا را خراب ساخت دریں ایام تخفیف تمام دارد و

از مردم دراز عمر و از تواریخ پشینان ظاهر شد که این مرض در ولایت هرگز رخ نه نموده سبب آن از حکما و دانایان پرسیده شد بعضی گفتند که چون دو سال پی در پی خشکی رویداد و باران برساتی کمی کرد بعضی گفتند که بواسطه عفونت هوا که از ممر خشکی و کمی بهم رسیده انفجاده رویداد بعضی حواله بامور دیگر می‌کردند العلم عندالله تقدیرات الهی را گردن باید نهاد

چکند بنده که گردن نه نهد فرمان را

در پنجم شهر ربور پنجهزار رومیه بصیغه مدن خرچ والده میرمیران که صبیله شاه اسمعیل ثانی بود مصحوب سوداگران بولایت عراق فرستاده شد تاریخ ششم عرشداشت عابدخان بخشی و واقعه نویس احمدآباد آمد مدنی برانکه عبدالله خان بهادر فیروز جنگ بجهت آنکه بعضی مقدمات که مرضی خاطر او نبوده داخل واقعه ساخته ام بامری در مقام ستیزه در آمد و جمعی را بر سرمن فرستاد و مرا بیعزت ساخته بخانه خود برد چینی و چنان کرد اینمدنی بخاطر من گران آمد میخواستم که یکبارگی او را از نظر انداخته ضایع مطلق سازم اخرا الامر بخاطر رسید که دیانت خان را باحمدآباد فرستم تا اینقضیه را در انجا از مردم بیغرض تحقیق نموده اگر این امر واقع باشد عبدالله خان را همراه گرفته بدرگاه آورد و حفظ حراست احمدآباد بعهده سردار خان بردار او باشد پیش از روان شدن دیانت خان این خبر بخان فیروز جنگ میرسد او از غایت اضطراب و اضطراب خود را کنهنگار قرار داده پداده روانه درگاه میگردد دیانتخان در اذنای راه بخان مذکور میرسد و او را بحال عجیبی مشاهده نمود چون پیدایی پاها را مجروح و آزاده ساخته بود تکلیف سواری میکنند و همراه گرفته روانه ملازمت میشود و مقرب خان که از خدمتگاران قدیم این درگاه است از زمان شاهزادگی مکرر استدعای صوبه گجرات از من میکرد چون اینوع حرکتی از عبدالله خان بوقوع آمد بخاطر رسید که آزرده خدمتگار قدیمی خود برآورد او را بجای خانه مذکور باحمدآباد فرستم در همین روزها ساعت اختیار نموده به تسلیم حکومت و صاحب صوبگی صوبه مذکور او را کامروائی صورت و معنی ساختم در دهم برمنصب بهادرخان حاکم قندهار که چهار هزار بانات و سه هزار سوار بود پانصد بانات افزوده شد شوقی طنبنوزه نواز را که از نادر هائے روزگار است و نعمات هندی و پارسی را بروشی مینواز که زنگ از دلها می زنداید بخطاب انداختنی دلخوش و مسرور ساختم آنند بزبان هندی خوشی و راحت را میگویند ایام بودن آنند در ولایت هندوستان تا اواخر تیر ماه پیش نیست مقر بخان در پرگنه کرانه که وطن آبا و اجداد اوست و باغات احداث نموده اندها را تا دو ماه دیگر زیاده بر ایام بودن آن بنوعی محافظت نموده و سامان کرده بود که همه روزه آنده تازه بمیدوه خانه خاصه میرسانید چون این امر فی الجمله غرایبی داشت نوشته شد در هشتم اسف عراقی نادری لعل بی بها نام جهت پرویز بدست شریف خدمتگار انفرزند فرستاده شد صورت رانا و کرن پسر او را بسنگ تراشان تیز چنگ فرموده بودیم که از سنگ مرمر بقدر و ترکیبی که دارند بتراشند درین تاریخ

صورت اتمام یافت و بنظر در آمدن فرمودم که باکره برده در باغ پائین چهاروکه درشن نصب کنند † در بخت و ششم مجلس وزن شمسی بطریق مقرر منعقد گشت وزن اول شش هزار و پانصد و چهارده تولچه طلا بود و تا دوازده وزن هر وزن بیک جنسی میشود چنانچه وزن دویم بسیماب وزن سیوم ابریشم وزن چهارم اقسام عطریات از عنبر و مشک تا مندل و عود و پان و بهمین روش تا دوازده وزن اتمام مییابد و از حیوانات بعدد هر سالی که گذشته یک گوسفند نر و یکقطعه مرغ بدست نهاده بفقرا و درویشان می دهند این ضابطه از زمان والد بزرگوارم تا امروز درین دولت ابد پیوند معمول جاریست و بعد از وزن مجموع آن اجناس را که قریب بیک لک روپیه میشود بفقرا و ارباب حاجات تقسیم مینمایند درین روز لعلی که مهتابتخان در برهانپور بمبلغ شصت و پنجهزار روپیه از عبدالله خان فیروز جنگ خریداری نموده بود از نظر گذشت و مستحسن افتاد خیلی لعل خوش اندام است منصب خامه خان اعظم از قرار هفت هزاریدات مقرر گشت و حکم شد که دیوانیان مطابق آن جاگیر تنخواه دهند و آنچه از منصب دیانتخان بواسطه مقدمات گذشته کم شده بود حسب التماس اعتمادالدوله برقرار ماند و عضدالدوله که جاگیردار صوبه مالوه یافته بود مرخص گشت و بعنايت اسپ و خلعت سرفرازی یافت منصب راول کلیان جیسلمیری بدو هزاریدات و هزار سوار مقرر گشت و حکم شد که ولایت مذکور را بجایگزین او تنخواه دهند و چون ساعت رخصت او در همین تاریخ بود اسپ و فیل و شمشیر مرصع و کهنه مرصع و خلعت و پرم نرم خاصه یافته بدلقوشتی و سرفرازی تمام بولایت خود رخصت یافت درسی و یکم مقرر بخان باحمداباد مرخص گشت و منصب او که پنجهزاریدات و دو هزار و پانصد سوار بود پنجهزاریدات و سوار قرار گرفت و بخلعت خاصه و نادری معه تکه مروارید سربلندی یافت و دو راس اسپ از طویله خاصه و بکرنجیر فیل خاصه و یکقبضه شمشیر مرصع باو مرحمت نمودم و بخوشحالی و شاد کامی متوجه صوبه مذکور گردید در یازدهم ماه مهرجگت سنگه ولد کنور کرن از وطن خود آمده ملازمت نمود در شانزدهم میرزا علی بیگ اکبرشاهی از ولایت اوده که بجایگزین او مقرر بود آمده ملازمت کرد هزار روپیه نذر گذرانید و فیلی که یکی از زمینداران آن نواحی داشت و حکم شده بود که از زمیندار مذکور بگیرد آن فیل را بنظر در آورد در بست و یکم پیشکش قطب الملک حاکم گولکنده که مشتمل بر بعضی مرصع آلات بود دیده شد و منصب سید قاسم بارهه از اصل و اضافه هزاریدات و ششصد سوار مقرر گشت در شب جمعه بست و دویم میرزا علی بیگ که سزاش از هفتاد و پنج در گذشته بود و دیعت حیات سپرد درین دولت تردادات و خدمات خوب ازو بوقوع آمد پله منصبش رفته رفته بچهار هزار پی رسید از جوانان قوار داده کریم الطبع مردانه این الوش بود ازو فرزند و نسل نمائند طبع نظمی هم داشت چون در روزیکه بزیارت روضه منوره خواجه بزرگوار خواجه معین الدین رفته بود حالت ناگزیر او را

† انوس که الحال ازین تصاویر اثری در اگره نیست اگر می بودند از نوادر روزگار می بودند

دست داد فرمود که او را در همان مقام متبذره موقوف ساختند در وقتیکه ایلیچیان عادل خاں بیلجاپوری را رخصت می نمود سفارش کرده بود که اگر در ولایت مذکور کشتی گیر سرآمدی یا شمشیر باز نامی بوده باشد بعد از آن بگویند که جهت مابفرستد بعد از مدتی که ایلیچیان باز آمدند شیرعلی نام مغل زاده که در بیلجاپور تولد یافته بود ورزش کشتی گیری نموده درین فن مهارت تمام داشت با چند نفر شمشیر باز آورده بودند شمشیر بازان خود سهل ظاهر شدند اما شیرعلی را با کشتی گیران و پهلوانان که در ملازمت بودند بکشتی انداختم هیچکدام باو مقاومت نتوانستند کرد خلعت و هزار روبیه و فیل بدو مرحمت شد بسیار خوش بست و خوش ترکیب و زور آور ظاهر گشت او را در ملازمت خود نگهداشتند به پهلوان پای تخت مخاطب ساختم منصب و جا گیر داده رعایت تمام نمودم در بیست و چهارم دیانت خان که به آوردن عبدالله خاں بهادر فیروز جنگ تعین یافته بود او را آورده ملازمت نمود و یکصد مهر نذر گذرانید در همین تاریخ رامداس ولد راجه راج سنگه از امرای راجپوت که در خدمت دکن وفات یافته بود به منصب هزاربذات و پانصد سوار سرفراز گردید چون از عبدالله خاں تقصیرات بوقوع آمده بود بابا خرم را شفیع گندهان خود ساخت در بیست و ششم بجبهه خاطر بابا خرم حکم کورنش نمودم از روزه خجالت و شرمندگی تمام ملازمت نمود یکصد مهر و یک هزار روبیه نذر گذرانید چون قبل از آمدن ایلیچیان عادل خاں قرار داد خاطران بود که بابا خرم را هراول ساخته خود متوجه دکن شوم و این مهم را که بجبهه بعضی امور در کشال افتاده صورتی دهم بنابری حکم کرده بودم که مهم دنیاداران دکن را بغیر از شاهزاده دیگری بعرض نرساند درین روز شاهزاده ایلیچیان را بملازمت آورده عرایضی که داشتند گذرانیدند بعد از وفات مرتضی خاں راجه مان و اکثر سرداران کمکی خانمذکور بدرگاه آمده بودند درین تاریخ راجه مان را حسب التماس اعتماد الدوله بسرداری گرفتن قلعه کانگوه تعین فرمودم مجموع مردم را به همراهی او مقرر داشتم و هر کدام را فراخور حالت و منزلتی که داشتند بانعام اسب و فیل و خلعت و زر دلخوش ساخته رخصت دادم بعد از چند روز به عبدالله خاں که بسیار دل شکسته و از روزه خاطر بود به نیابت و التماس بابا خرم خنجر مرصع عنایت نمودم و حکم شد که منصب او بدستور سابق برقرار بوده در ملازمت فرزند مذکور از تعینات خدمت دکن باشد در سویم آبان منصب وزیر خاں را که در ملازمت بابا پرویز میدود بدو هزاربذات و هزار سوار از اصل و اضافه حکم نمودم در چهارم خسرو را که انیرای ساندلن بمحافظت و خبرداری او مقرر بود بنابری بعضی ملاحظه ها باصفخان سپرده شال خاصه بار عنایت نمودم در هفتم مطابق هفدهم شوال محمدرضا بیگ نام شخصی که دارائی ایران بطریق حجابیت فرستاده بود بملازمت نمود بعد از ادای مراسم کورنش و سجده و تسلیم کتابتی که داشت گذرانید مقرر گشت که اسپان و هدیه که همراه آورده از نظر بگذرانند آنچه نوشته و گفته فرستاده بودند همگی از روزه یاری و برادری و صداقت بود بایلیچی مذکور در همین روز تاج مرصع و خلعت عنایت

نمودم چون در کتابت اظهار دوستی و محبت بسیاری نموده بودند خوش آمد که بجنس آن کتابت داخل جهانگیرنامه گردن *

نقل کتابت دارای ایوان

نصارت سرابوستان اخلاص و عقیدت و طرار، بهارستان اعتقاد و عبودیت درنپایش معبودی موجود است که افسردولت و اقبال برگزیدگان عرصه فرمانروائی و دیهیم سلطنت اجلال فارساں مضمار جهانکشائی را بجهر توفیقات نامتناهی اراسته بدرقه توفیق بشاهراه ترویج دین و دولت و تدسیق ملک و ملت هدایت نمود لیکن چون وسعت آباد خاطر را گنجائی شمه از مراتب ستایش شایسته پرستش نیست بهتر آنست که پای اندیشه از طی این بیدای حیرت افزا باز دارد و دست استشفاع را در اذیال مقدسه حضرت سلطان رسل و هدای سیدالکمل فی الکل و حضرات ائمه هدی و شفیعیان روز جزا سیما شاه اولیای و سرور اصفیا علیهم من الصلوٰۃ ازکیها که غوامان بحار مکرمت ربانی و جوهریان دیار مرحمت یزدانی اند استوار نموده شمه از خصایص نسبت معنوی و قرب باطنی که پیش نهاد همت حقیقت شناسان دور بین و آگاه دلان حق گزین است بجلوه گاه ظهور آورد بر مراتب ضمیر انور و اینده خاطر فیض گستر که مقتدس از انوار ولایت و متجلی از اشعه هدایت است مخفی و مستجب نیست که درین عالم چیزی بر محبت فایق نیست و امری چون صورت لایق نه چه مدار نظام کون بر تود و تالف آمده خوشادلی که پذیرای بر تو افتاد محبت گشته جهان جان و عالم روح را از ظلمت وحشت پردازد لله الحمد که این شیدوه رضیه و شیمه مرضیه ارثا و اکتساباً میان این دو سلسله علیه استقرار یافته صیت اتحاد و آوازه داد چون هبوب صبا و فروغ ذکا در بساط غبرا فاتح ولایع گشته مسرت افزای خاطر فیکخرهاں عاقبت اندیش و حقیقت گزینان وفا کیش گردیده بنابر اقتضای وحدت حقیقی و تالف ازلی که میانه این اخلاص شعار و آن برادر نامدار کا مگار است بمرتبه استحکام یافته که اندر غلظم که من توام یا تومنی

توافق صورت و معنی بحدی انجامید که دوئی و جدائی را در دنیا و عقبی گنجائی نماند از ظهور این معنی گذار دوستی سرسبزی گرفته غنچه آرزونه آنچنان شگفتن آغاز کرد که عندایب جال مشتاق و مرغ روح کثیرالاشتیاق بهزارستان از عهده شکر بعضی از آن بیرون تواند آمد خواهش ضمیر محبت تاثیر آنست که من بعد یکی از طرز دانان بساط عزت پیوسته چلیس مجلس انس باشد چون رفعت پناه عزت دستگاه محمدحسین چلبی که سبق ارادت و اخلاص این دردمان را بانسبت خدمت و اختصاص آن آستان ارتباط داده بوفور عقل و گیاست متصف و از طرز خدمت سلاطین واقف است و اوضاع او پسندیده خاطر اشرف افتاده از جانب عالی بانجام بعضی مهام [که به تاخیر افتاده مامور و بشدمات دیگر متصرف بود شایسته این امر دانسته چند روزی توقف فرمودیم بنابراین که جمع مملکت و مانتعرف مخلیس طفیل ملازمان عالی است

و تکلفات رسمی بالکلیه موقوف است مشارالیه را که مرد آگاه و مزاجدان آن بادشاه عالیجاه است مقرر نموده ایم که هرچه در سرکار محسوب ربا باشد با امتعه و اجناس این ولایت بنظر در آورد که آنچه پسند خاطر اقدس داند فرستاده شود بعد از آنکه خدمات بر حسب دلخواه بتقدیم رسد اگر توقف او موافق مزاج اقدس باشد مقرر فرمایند که بجهت فصل مهمات آنحضرت در این ولایت باشد والا شخصی دیگر که قابل این خدمت باشد تعیین فرمایند و سفارشی که در باب خریداری جواهر نفیسه خصوصاً چند قطعه لعل که در این دو دماں بود و یکی از آنها باسم سامی ابا و اجداد آن والانزاد مزین است و بموجب وقف شرعی بسرکار مقدس نجف اشرف تعلق گرفته بچلیپی مذکور فرموده بودند چشمداشت آن بود که هر خدمتی که در این دیار داشته باشد از روی بے تکلفی و یگانگی بدین خیرخواه رجوع دارند که هر چند ولایت ایران را مختصر شمارند و قابل رجوع خدمات ندانند از عهده اینگونه خدمتی بیرون می آید لعلهای مذکور بمصلحت علما و صدور از سرکار فیض اثار گرفته مذوقچه از فرنگ جهت مخلص آورده بودند که لیاقت ظرفیت آنها داشت چون مذوقچه را که چلیپی مذکور جهت سرکار آنحضرت بهمرسانیده دیده دانستم که خاطر خاطر بچیزها که فی الجمله غرابنی داشته باشد مایل است باوستانان کار دان دادیم که ترتیب نمایند انشاء الله تعالی بعد از اتمام با لعلها بخدمت سامی میفرستم چون خاطر محبت ذخایر بافتاح ابواب بی تکلفیها متعلق است و از انجانب استشمام روایع این القفات نمیشد مخلص و متعدد قدیمی محمد رضاییگ را که از ایام صبا الی یومنا هذا در ملازمت بسر برده بجهت تحقیق ایمعنی بملازمت عالی فرستاده بعضی سفارشات زبانی نموده ایم که در وحدت سرای انس بعرض رساند و سعادت اثار اخلاص شعار محمد قاسم بیگ برادر چلیپی مذکور را که ملازم خاصه شریفه است بواسطه سامان بعضی مهمات فرستادیم مرجو آنکه بخلاف گذشته بالکلیه رفع حجاب دویی و جدائی فرموده مرغوبات خاطر خورشید ماثرا بر بی تکلفانه اشاره فرمایند و مشارالیهما را بزودی مرخص فرموده باعلام احوال و مکذونات ضمیر بیهمال مسرور و خوشحال سازند همواره تأییدات ربانی و توفیقات سبحانی قرین ایام دولت قاهره و رفیق روزگار خلافت باهره باد *

روزی که شنبه هژدهم شوال مطابق بستم ابان پیشخانه فرزند بابا خرم بعزیمت تسخیر ولایات دکن از جمیع برآمد و قرار یافت که فرزند مذکور بطریق هراول از پیش روان شده رایات جلال نیز از عقب او متوجه گردد روز دوشنبه نوزدهم مطابق نهم آبان سه گهزی از روز گذشته دولتخانه همایون بر همان سمت حرکت نمود در دهم منصب راجه سورجمل که بهمراهی شاهزاده مقرر شده از اصل و اضافه دو هزارند و سوار مشخص گشت در شب نوزدهم آبان بعبادت معهود در غسلخانه بودم بعضی از امرا و خدمتگاران و بحسب اتفاق محمد رضاییگ ایلچی دارای ایران هم حاضر بودند بومی بعد از گذشتن شش گهزی بالای بام بلند از بامهای محل آمده نشست و بهیار

کم بنظر در می آمد چنانچه اکثر مردم از تشخیص آن عاجز بودند تفنگ طلبیده برسمتی که اوزا می نمودند سر راست ساخته کشاد دادیم تفنگ چون قضای آسمانی بران جانور شوم رسیده باش پاش گردید فریاد از حاضران برخاسته بے اختیار لب بتحسین و افرین کشادند در همین شب از فرستاده برادر شاه عباس سخنان پرسیده شد تا آنکه سخنی بکشتن صقی میرزا پسر کلان ایشان کشید چون این عقده در خاطر گره بود اینم عنی را ازو پرسیدم چنین اظهار نمود که اگر در همان روزها کشتن او از قوه بفعل نمی آمد البته او قصد شاه میکرد چون این مقدمه از اثار و علامات نسبت بسلوک او ظاهر گشت شاه پیشدستی نموده حکم بکشتن او نمودند منصب مرزا حسن ولد میرزا رستم در همین روزها از اصل و اضافه هزاریدات و سیصد سوار مشخص شد منصب معتمدخان که بخدمت بخشیکری لشکر که بهمراهی بابا خرم مقرر بود تعیین یافته بود بهزاریدات و دیو بست و پنجاه سوار قرار یافت روز جمعه بیستم ساعت رخصت بابا خرم بود اخر هالے این روز در دیوانخانه خاص و عام خلاصه مردم خود را مسلح و مکمل سواره بدرون در آورده از نظر گذرانید از عنایات نمایانیکه بفرزند مذکور واقع شد خطاب شاهي بود که جزو اسم او گردانیده فرمودم که او را من بعد شاه سلطان خرم میگفته باشند و خلعت و چارقب مرصع که اطراف دامن و گردبان بهروزاید ترتیب یافته بود و یک اسپ عراقی بازمی مرصع و یک اسپ ترکی و فیل خاصه بدسی بدن نام و رتبه طرز فرنگ انگیزی که بران فاشسته متوجه گرد و شمشیر مرصع با پرده خاصگی اول که در فتح قلعه احمد نگر بدست افتاده بود و پرده بسیار نامی و مشهور است و خنجر مرصع بدو مرحمت نمودم و باستعداد تمام متوجه گشت آمید از کرم واجب تعالی آنست که درین خدمت سرخرو گردد و بهر یک از امراء منصبداران بقدر حالت و منزلت اسپ و خلعت مرحمت شد شمشیر خاصه از کمر خود باز کرده بعبدالله خان فیروز جنگ مرحمت نمودم چون دیانتخان بهمراهی شاهزاده تعیین یافته بود خدمت عرض مکرر را بخواجه قاسم قلیچ خانی فرمودم پیش ازین جمعی از دزدان بر خزانه از خزاین بادشاهی که در حوالی چبوتره کوتوالی بود رخنه مبلخی برده بودند بعد از چند روز هفت نفر از آنجماعه با سرداران آنها که نول نام داشت بدست افتادند و پاره ازان زرها نیز پیدا شد بخاطر رسید که چون مصدر اینقسم دلیری شدند اینهارا بسیاستهای عظیم باید رسانید هر یک را بسیاستی خاص رسانیدند نول را که سردار همه بود فرمودیم که پیالے فیل اندازند او بعرض رسانید که اگر حکم شود بفیل جنگ میکنم فرمودم که چنین باشد فیل بدستی حاضر ساخته مقرر نمودم که خنجر بدست او داده بفیل روبرو ساختند چند مرتبه فیل او را انداخت و در هر مرتبه آن متهور بیباک با آنکه آن سیاستهای رفیقان خود دیده و مشاهده کرده بود پای خود قائم ساخته همان طور قوی دل و مردانه خنجر بخراطوم فیل رسانیده چنان کرد که فیل از حمله کردن بجانب او باز ایستاد چون این دلیری و مردانگی او مشاهده شد فرمودم که از احوال او خبردار باشند بعد از اندک مدتی

بمقتضای بدن‌انی و دون طبعی هوا و مقام خود نموده گریخت این معنی بر خاطر بغایت گران آمده بجایگیدن اران ان نواحی فرمودم که تفحص نموده او را بدست در آورند بحسب اتفاق دیگر باره گرفتار گشت درین مرتبه فرمودم که آن ناسپاس قدر ناشناس را از خلق برکشیدند مضمون گفته شیخ مصلح‌الدین سعدی مطابق حال او آمد

عاقبت گرگ زاده گرگ شود گرچه با آدمی بزرگ شود

روز سه‌شنبه غره ذیقعد مطابق بیست و یکم آبان بعد از آنکه دوپهر و پنج گه‌ری از روز مذکور گذشته بخیریت و عزیمت درست از بلده اجمیر بر رتبه فرنگی که بچهار اسپ بسته بودند سوار شده بر آمدند و حکم کردم که اکثر امرا بر رتبه سوار شده در ملازمت باشند و قریب بغروب نیر اعظم بمنزل که دو کوه پاو کم بود در موضع دیورائی نزول نمودم قرار داد اهل هند آنست که اگر بسوی شرق بادشاهان و بزرگان را حرکتی بقصد ملک گیري واقع شود بر فیل دندان‌دار سوار شوند و اگر حرکت بجانب مغرب باشد بر اسپ یکنرنگ و اگر شمالی بود بر بالکی و سکنه‌اس و جانب جنوب که دکن رویه است بر رتبه که از عالم اربابه است و بهل سواری میکنند مدت سه سال پنجروز کم در اجمیر توقف واقع شده معموره اجمیر را که محل مرقه متبرک خواجه بزرگوار خواجه معین‌الدین است از اقلیم دویم دانسته اند هوایش قریب به اعتدال است مشرق این دارالخلافه آگوه واقع شده و شمال قصبهات دهلی و جنوب آن صوبه گجرات است و مغرب آن ملتان و دیدالپور بوم این ولایت همه ریگستانست آب بدشواری از زمین آن برمی آید و مدار کشت و کار این صوبه بر زمین تر و فرو ریختن بارانست زمینانش اعتدال تمام دارد و تابستانش از آگوه ملایم تراست ازین صوبه هشتاد و شش هزار سوار و سه لک و چهار هزار پیاده راجپوت هنگام کارزار برمی آیند درین معموره دو تال کلان واقع است یکی را نیل‌تال و دیگری را انا ساگر میگویند نیل تال خرابست و بند آن شکسته درینولا حکم کردم که آن را به بندند و اناساگر درین مدت که رایات جلال درین مقام نزول داشت همیشه پر آب و موج بود تال مذکور یک ونیم کوه و پنج طنابست در هنگام توتف نه مرتبه بزیارت روضه منوره خواجه بزرگوار شرف استعداد یافتم و پانزده مرتبه بتماشای تال بهکر متوجه گشتم و سی و هشت مرتبه بچشمه نور حرکت واقع شد پنجاه مرتبه بقصد شکار شیر و غیره سواری نمودم پانزده قلاده شیر و یک قلاده چیتة و یک قلاده سیه گوش و پنجاه و سه راس نیله گاو و سی و سه راس گوزن و نود راس آهو و هشتاد راس خوک و سیصد و چهل قطعه مرغابی شکار کردم در منزل دیورائی هفت مقام شد درین مقام پنج نیله گاو و دوازده قطعه مرغابی شکار گشت در بیست و نهم از دیورائی کوچ نموده بموضع داسه والی که از دیورائی تا اینجا دو کوه یک ونیم پاو بود نزول اجلال واقع شد فیلی درینروز بمعتمد خان مرحمت کردم روز دیگر درینموضع مقام افتاد درینروزها یک نیله شکار شد و دودست باز خاصه بجهت فرزند خرم فرستادم در سویم آذراز موضع مذکور کوچ واقع شد و بموضع ماوهل که دو کوه و یک پاو بود نزول اجلال رویداد در آنجا زاه شش قطعه

مرغابی و غیره شکار شد در چهارم یک و نیم کروه راه رفته حوالی رامسر که تعلق بنور جهان بیگم دارد محل نزول جاه و جلال شد هشت روز در بنمزل مقام رویداد میرتوزکی از تغیر خدمتکارخان بهدایت الله فرمودم روز پنجم هفت آهو و یکقطعه کلنگ و پانزده ماهی شکار شد روز دیگر جگت سنگه ولد کنور کرن اسپ و خلعت یافته بوطن خود مرخص گشت به کیشوداس لا هم اسپ شفقت شد یک زنجیر نیل به الهداد خان افغان عنایت شد در همین روز یک گوزن و سه آهو و هفت ماهی و دو مرغابی شکار کردم خیر فوت راجه سیام سنگه که از تعینات لشکر بنگش بود همدریں روزها شنیده شد روز هفتم سه آهو و پنج مرغابی و یک قشقلاغ † شکار گردید روز پنجشنبه و شب جمعه چون رامسر جاگیر نور جهان بیگم بود مجلس جشن و مهمانی ترتیب یافت و از جواهر مرصع آلات واقمشه نفیسه و رخوت دوخته و هر جنس و هر قسم پیدشکها از نظر گذشت و در شب اطراف و میان تالاب را که بغایت وسیع افتاده چراغان نموده بودند بسیار مجلس خوبی ترتیب یافته بود آخر روز پنجشنبه مذکور امرا را نیز طلبداشته حکم پیاله بانثر بندها نمودم در سفرهای خشکی همیشه چند منزل کشتی همراه اردوئی ظفر قوین می باشد که ملاحان آنها را به اربابها همراه میکشند روز دیگر این مجلس بکشتیها نشسته متوجه شکار ماهی شدم در اندک مدتی دو بستم و هشت ماهی کلان بیکدام درآمد که نصف آن از قسم رهو بود شب در حضور خود به بندها قسمت نمودم در سیزدهم اذر از رامسر کوچ واقع شد و چهار کروه راه شکار کنان بموضع بلوده منزل اردوئی گیهان پوس گشت و دو روز دیگر در بنمزل مقام فرمودم شانزدهم سه کروه و یک پاو راه رفته در موضع نهال محل نزول اجلال گردید هژدم کوچ شد دو کروه و یک پاو قطعه نموده شد در این روز فیلی بمحمد رضابیک ایلچی دارائی ایران عنایت شد موضع چونسه محل سراقات عظمت و اقبال گشت روز بستم کوچ نموده منزل دیوگانوں بود مسافت سه کروه راه شکار کنان قطع شد و دو روز در بنمزل مقام افتاد و آخرهای روز بقصد شکار سواری دست داد در این منزل امری عجیب مشاهده گشت پیش از آنکه رایات عالیات بدین منزل و مقام رسد خواجه سرائی بکنار تال عظیمی که درین موضع واقعست میرسد و دو بچه سارس را که از عالم کلنگ جانور بستم میگردد و شب که بمنزل مذکور نزول افتاد دو سارس کلان فریاد کنان در حوالی غسلخانه که بر لب همین تال زده بودند ظاهر شدند چنانچه کسی تظلمی داشته باشد بے وحشت و دهشت آغاز فریاد کرده پیش آمدند بخاطر رسید که البته باینها ستمی رسیده است بیشتر انست که بچه اینها را گرفته باشند بعد از تفحص خواجه سراسی که بچهائی سارس را گرفته بود آورده بنظر گذرانید چون سارسها فریاد و آواز این بچهها را شنیدند بیتابانه خود را بر سرانها انداختند و بگمان آنکه شاید طعمه باینها نرسیده باشد هریک از این دو سارس طعمه در دهن آن بچهها می نهادند و انواع غمخواری میکردند آن دو بچه را در میان گرفته بال افشانان

† قشقلاغ در ترکی نام پرندۀ ایست ابی که انرا ماغ و زاغ اب و به هندی جل کوا گویند ۵۵ اشهر اللغات

و شوق کنان باشیانه خرد متوجهه گشتند بست و سویم کوچ نموده سه کروه سه پاو قطع نموده موضع بهاسو محل نزول اجلال گردید دو روز درین منزل مقام شد هر روز بشکار سواری دست داد در بست و ششم رایات جلال در حرکت آمد و ظاهر موضع کاکل محل بعد از قطع دو کروه منزل و مقام شد بست و هفتم منصوب بدیع الزمان واد میرزا شاهرخ از اصل و اضافه هزار و پانصد ذوات و هفتصد و پنجاه سوار مقزر شد در بست و نهم کوچ شد دو کروه و سه پاو قطع نموده موضع لاسه که در نزدیکی پرگنه بوده است محل اقامت گشت این روز مطابق عید قربان بود فرمودم که لوازم این بجا آورند از تاریخ برآمدن اجمیر تا آخر ماه مذکور که سیم آذر باشد شصت و هفت راس نیله گاو واهو و غیره و سی و هفت قطعه مرغابی و غیران شکار شده بود دویم دیمه از لاسه کوچ واقع شد سه کروه و ده جویب شکار کنان قطع نموده حوالی موضع کانه منزل و مقام شد در چهارم کوچ واقع شد سه کروه یک پاو رفته موضع سورتیه منزل گردید در ششم چهار و نیم کروه قطع نموده در ظاهر موضع برد را نزول واقع شد در هفتم که مقام بود پنجاه قطعه مرغابی و چهارده قشقنداغ شکار گشت روز دیگر هم مقام دست داد درین روز بست و هفت قطعه مرغابی صید گردید روز نهم کوچ واقع شد چهار کروه و نیم پاو شکار کنان و صید افکنان بمنزل خوش تال فرود آمدیم درین منزل عرضداشت معتمدخان رسید که چون حوالی ولایت راندا محل نزول شاه خرم گردید بانکه قرار داد نه این بود هیئت و صلابت افواج قاهره تنزل در ارکان صبر و ثبات او انداخته در منزل اودیپور که سرحد جاگیر او بود آمده ملازمت نمود و جمیع شرایط و اداب بغدادی را بجا آورده دقیقه فرو گذاشت نکرد شاه خرم مراعات خاطر او نموده بخلعت چارقب و شمشیر مرصع و کهدوه مرصع و اسب عراقی و ترکی و فیل او را خوشدل ساخته بعزت تمام مرخص ساخت و فرزندان و نزدیکان او را نیز بخلعت نواخت و از پیشکش او که پنجرنجیر فیل و بست و هفت راس اسب و خوانچه پر از جواهر مرصع الات بود سه راس اسب گرفته تقمه را باو باز داد و قرار یافت که پسرش کرن درین یورش با هزار و پانصد سوار در رکاب بابا خرم بوده باشد در دهم پسران راجه مهاسنگه از جاگیر و وطن خود آمده در حوالی رنجهنپور ملازمت نمودند و سه زنجیر فیل و نه راس اسب پیشکش گذرانیدند و هر یک فراخور حالت خود بمنصب سرفرازی یافتند چون حوالی قلعه مذکور محل نزول رایات جلال گشت بندیانی را که دران قلعه مقید بودند چندین ازا ساختم درین منزل دو روز مقام افتاد و هر روز بشکار سواری و میداد سی و هشت قطعه مرغابی و قشقنداغ شکار شد دوازدهم کوچ نموده بعد از قطع چهار کروه موضع کوبله محل نزول گردید در اثنای راه چهارده قطعه مرغابی و یک آهو شکار نمودم چهاردهم سه کروه و سه پاو را قطع نموده حوالی موضع ایکتوره منزل گشت و یک راس نیله گاو و دوازده قطعه کروانک و غیره در اثناء راه شکار شد در همین تاریخ اغا فاضل که به نیابت اعتماد الدوله بمحکومت لاهور معین است بخطاب فاضل خانگی سرولند گردید درین منزل دولت خانه همایون را بر کنار تالایی

ایستاده کرده بودند که نهایت صفا و لطافت داشت. بنا بر خوبی منزل دو روز مقام افتاد. آخر هائے روز بشکار مرغابی توجه نمودم پسر خورد مهلتخان بهره‌ور نام درین منزل از قلعه رنجه‌نبور که جاگیر پدر اوست آمده ملازمت کرد دوزنجیر فیل آورده بود هر دو داخل فیلان خامه گردید صفی پسر امانتخان را بخطاب خانگی و اضافه منصب سرفراز ساخته بخشی و واقعه نویسنه صوبه گجرات ساختم هفدهم چهار نیم کوزه در نور دیده موضع لسانی محل اقامت گشت در روز مقام یک قطعه مرغابی و بیست و سه دراج شکار شد چون لشکر خاں را بجهت ناسازی که میان او و خاندوران رویداده بود بدرگاه طلب نموده بودم درین منزل عابد خاں را بجای او بخدمت بخشی گری و واقعه نویسی تعیین نموده شد نوزدهم کوچ رویداد دو کوزه یکپا در نوشته حوالی موضع کورا که برکنار آب چنبل واقعست محل نزول گردید بنا بر خوبی جا و لطافت آب و هوا سه روز درین منزل توقف دست داد هر روز در کشتی سوار شده بشکار مرغابی و سیر و گشت دریای مذکور توجه واقع شد در بیست و دویم کوچ افتاد و چهار و نیم کوزه شکار انگدان قطع نموده موضع سلطان پور و چیله مله محل نزول اردوی ظفر قرین گشت روز مقام بمیران صدر جهان پنج هزار روپیه داده اورا بجای مقام او که بجایگزینش مقرر بود رخصت نمودم و هزار روپیه دیگر بشیخ پیر مرحمت شد در بیست و پنجم کوچ دست داد سه و نیم کوزه شکار کنان قطع کرده موضع مانپور محل نزول گردید بنا بر ضابطه مقرر یک مقام و یک کوچ مقرر شده روز بیست و هفتم کوچ فرمودم چهار کوزه و یک نیم پار شکار کنان در نور دیده موضع ردها منزل و مقام گردید دو روز درین منزل توقف افتاد درین ماه دی چهار صد و شانزده قطعه جانور شکار شد نود و هفت دراج و یکصد و نود و دو قشقلداغ و یکقطعه سارس و هفت قطعه کروانک و یک صد و هیزده مرغابی و یک خرگوش * غره بهمین مطابق دوازدهم محرم سنه ۱۰۲۹ با محل در کشتیها نشسته متوجه منزل پیش شدم یک گهزی از روز مانده در حوالی موضع روپا هیرو که محل اقامت بود رسیده شد چهار کوزه و پانزده جویب راه قطع کرده شد و پنج قطعه دراج شکار کردم در همین ایام به بست و یک کس از امرای تعینات دکن خلعت زمستانی بدست کیچکنده فرستاده شد و ده هزار روپیه مقرر گشت که از امرای مذکور بشکرانه خلعت بگیرد این منزل طراوت و لطافت تمام داشت روز سویم کوچ شد باز بدستور روز پیش بر کشتی سوار شده بعد از قطع دو کوزه و یک نیم پاو ظاهر موضع کاکهاداس محل نزول اردوی ظفر قرین گشت در اثنای راه که شکار کنان می امدم دراجی پریده در بوته افتاد پس از آنکه تفحص بسیار نموده شد یکی از قراولانرا امر کردم که اطراف آن بوته را قیل کرده دراج را بدست آورد و خود گذاره شدم درین اثنا دراجی دیگر برخاست انرا بباز گیرانیدم مقارن ان قراول امد و ان دراج آورده بذکر گذرانید فرمودم که باز را باین دراج سیر گردانیده ان دراج را که ما گیرانیده ایم چون جوانه است نگاهدارند تا رسیدن این حکم میر شکار این باز را بهمین دراج سیر کرده بود بعد از ساعتی قراول معروض داشت که اگر دراج را نمیکشم میمیرد فرمودم که اگر چنین

باشد بکشند. چون تیغ بر حلقوم او نهاد باندک حرکتی از زیر تیغ خلاص نموده به پرواز درآمد بعد از آنکه از کشتی بر اسب سوار شدم ناگاه کنجشکی از اسب بک بپیکان تیریهی از قراولان که در دست داشت و در جلو من میرفت خود را زد و در ساعت افتاده جان داد از نیرنگیهای زمانه حیرت و تعجب نمودم اینجا دراج وقت نارسیده را حفظ نموده در اندک زمانی از سه مخاطره چنانش خلاصی داد و اینجا کنجشک اجل رسیده را این چنین به پیکان تقدیر در پنجه هلاک اسیر گردانید

اگر تیغ عالم بجنبد ز جای * نبرد رگه تا نخواهد خدای

باصراف کابل نیز خلعت زمستانی بدست قرایسارول فرستاده شد بواسطه لطافت جا و خوبی هوا درین منزل مقام افتاد درین روزها خبر فوت یاک علی خان مبدائی از کابل رسید پسران او را بمناصب سرفراز ساختم بر منصب راوت شکر حسب اللتماس ابراهیم خان فیروز جنگ پانصدی ذات و هزار سوار افزوده شد ششم کوچ وقوع یافت و چهار کروه و یک نیم پاواز دره که بگهاٹی چاندا مشهور است گذشته موضع امکار محل نزول اردوی اعلی گردید این دره بغایت سبز و خرم خوش درخت بنظر در آمد تا این منزل که انتهای ولایت صوبه اجمیر است هشتاد و چهار کروه راه قطع شد این منزل هم از منازل خوب بود * نور جهان بیگم قریباً اینجا به بدوق زد که تا حال بان کلانی و خوش رنگی دیده نشده بود فرمودم وزن نمودند نوزده توله و پنج ماشه بوزن در آمد موضع مذکور ابتدای ولایت مالوه است مالوه از اقلیم دریم است درازی این صوبه از پایان ولایت کرنه تا ولایت بانسواله دو بیست و چهل و پنج کروه میشود و پهنایش از پرگنه چند پری تا پرگنه ندر بار دو بیست و سی کروه شرقی او ولایت مندهو و شمالی قلعه نور جنوبی ولایت بکلانه غربی صوبه گجرات و اجمیر بسیار ولایت پر آب و خوش هوای است پنچ دریا بغیر از نهرها و جویها و چشمهها در و جاریست گوداوری و بهیما و کالی سند و نیرا و نرید او هوایش باعث دال نزدیکست زمین این ولایت نسبت باطراف باره بلند است در قصبه دهار که از جاهای مقرر مالوه است تا یک در سالی دو مرتبه انگور میدهد در اول حوت در ابتدای اسد اما در حوت انگور شیرین تر است کشاورز و محترقه اش بی سلاح نمی باشند بسمت و چهار کروز و هفت لک دام جمع این ولایت است و در وقت کار نه هزار و سیصد و چند نفر سوار و چهار لک و هفتاد هزار و سیصد پیاده بایکصد زنجیر فیل از بی ولایت برمی آیند هشتاد سه کروه و دویست پاو قطع نموده حوالی خیرابان منزل و مقام گردید در اثنای راه چهارده قطعه دراج و سه قطعه کروانک شکار شد و سه کروه شکار گدان در نوریده حوالی موضع سندهاره محل نزول گردید در یازدهم که مقام بود آخرهای روز بشکار سوار شده نیله گویرا کشتن دوازدهم بعد از قطع چهار کروه و یکپا و ظاهر موضع بجهیاری منزل گشت در همین روز رانا امر سنگه چند سبد انجیر فرستاده بود الحق که میوه خوش است و تا غایت من انجیر هندی باین لطافت ندیده بودم اما کمتر میتوان خورد در بیش خوردن مضرت دارد چهاردهم کوچ

دست داد چهار کره و یک نیم پاو قطع نموده موضع بلبلای محل اقامت گردید راجه جانبیا که از زمینداران معتبر اینحدود است دو زنجیر فیل پیشکش فرستاده بود از نظر گذشت در همین منزل خرپزه بسیار از کاربز که در نواحی هرات واقع است آوردند خاں عالم هم پنجاه شتر فرستاده بود مجمل بایں فراوانی در سالهای پیش نیاورده بودند در یکخون چندین قسم میوه حاضر آوردند خرپزه کاربز و خرپزه بدخشان و کابل و انگور سمرقند و بدخشان و سیب سمرقند و کشمیر و کابل و جلال آباد که از توابع کابلست و انناس که از میوه های بنادر فرنگ است و در آگوه بوته ان را نشانیده بودند هر سال چندین هزار در باغات آگوه که متعلق بخالصه شریقه است بر میدهند و کوله که در شک و اندام خوردتر از نارنج است و چاشنی آن بشیرینی قابل تر است و در صوبه بنگاله خوب میشود شکر این نعمت بکدام زبان ادا تواند نمود والد بزرگوارم را بمیوه میل تمام بود بتخصیص به خرپزه و انار و انگور چون در عهد دولت ایشان خرپزه کاربز که فرد اعلی خرپزه و انار یزد که معروف و مشهور عالم است و انگور سمرقند به هندوستان نیارده بودند هرگاه که آن میوه ها بنظر درمی آید تا سف تمام روی میدهند که کاش این میوه ها در آن عهد و ایام می آمد تا ادراک لذت آن میفرمودند در پانزدهم که روز مقام بود خبر فوت میرعالی ولد فریدون خاں برلاس که از امرا زادهای معتبر این الوش بود شنیده شد روز شانزدهم کوچ دست داد چهار کره و نیم پاو قطع نموده حوالی موضع گری محل نزول اردوی فلک شکوه گردید در اثنای راه قراولان خبر آوردند که بدری نواحی هست بقصد شکار ارمه توجه گشتم و بیک بندوق کار او را تمام ساختم چون دلاوری شیر ببر قرار داده شده است خواستم که احتشای درون او را ملاحظه نمایم بعد از برآوردن ظاهر شد که بخلاف حیوانات دیگر که زهره آنها خارج جگر واقعست زهره شیر بدر در درون جگر جا دارد بخاطر میرسد که دلاوری شیر ببر ازین صمر خواهد بود هژدهم بعد از قطع دو کره و سه نیمپاو موضع امیریا منزل گشت در نوزدهم که مقام بود بقصد شکار سوار شدم بعد از قطع دو کره موضعی بنظر در آمد در غایت لطافت و نزاهت و قریب بصد درخت انبه در یک باغ مشاهده گشت که بان کلانی و سبزی و خرمی درخت انبه کم دیده شده بود در همین باغ درخت بری بنظر در آمد در غایت عظمت و کلانی فرمودم که طول و عرض و بلندی انرا بگز درآورند بلندی ان از روی زمین تا سرشاخ هفتاد و چهار درج و دورتنه آن چهل و چهار نیم درج و پهنای ان یکصد و هفتاد و پنج و نیم بگز در آمد چون غریب تمام داشت نوشته شد روز بیستم کوچ دست داد در اثنای راه نیله گاؤ بتفنگ زده شد روز بیست و یکم که مقام بود اخرهای روز بقصد شکار سوار شده بعد از معاونت بخانه اعتماد الدوله بجهت جشن خواجه خضر که انرا خضری میگویند امدم و تا یک پیر شب در انجا بسر برده بطعام میل نموده بدولتسرای همایون مراجعت اتفاق افتاد درین روز اعتماد الدوله را به نسبت محرمیت نواخته بمقیمان

حرم سراسر عزت فرمودم که از وره نپوشند و بدین عنایت والا اورا سر بلند جارید ساختم بیست و دوم حکم کوچ شد و سه کروه و نیمپاو قطع نموده موضع بول گهری محل اقامت گردید در اثنای راه دو نیله گاؤ شکار شد روز بیست و سوم تیر که مقام بود یک نیله گاؤ به بندوق زدم بیست و چهارم بعد از قطع پنجکروه ظاهر موضع قاسم کهیره منزل گشت در اثنای راه جانور سفیدی شکار شد که از عالم کوتاه پایه بود غایتاً چهار شاخ داشت و دو شاخ که بمحاذی دنباله چشم او واقع بود دو انگشت بلندی داشت دو شاخ دیگر بفاصله چهار انگشت که بجانب قفا بود چهار انگشت بلندی داشت اهل هند اینجانور را دو دهاریه گویند و مقرر است که نر آن چهار شاخ و ماده آن شاخ ندارد و چنین مذکور شد که نوع این آهو زهره نمیدارد چون احشای درون او را ملاحظه کردند زهره ظاهر شد و معلوم گردید که این سخن اصلی نداشته است روز بیست و پنجم که مقام بود آخرهای روز بشکار سوار پی دست داد یک نیله ماده به بندوق زدم مالچو برادر زاده قلیچ خان را که بمنصب هزاربند و هفتصد و پنجاه سوار سرفراز بود و در صوبه اوده جایگزین داشت دو هزاربند و دو هزار دویست سوار ساخته بخطاب قلیچ خان پی سر بلند گردانیده بصوبه بنگاله تعین نمودم بیست و ششم کوچ واقع شد چهار کروه و سه پاو قطع مسافت نموده ده قاضیان که در نواحی اوجین واقع است منزل شد درخت انبه بسیار درین منزل گل کرده بود دیره را برکنار ای ایستاده نموده جای دلنشینی ترتیب داده بودند *

پهلو ولد غزنین خان درینمنزل بسیار است رسید این بیسعادت را بعد از فوت پدر نواخته قلعه و ولایت جالور را که جا و مقام پدران او بود باو مرحمت ساختم چون خورد سال بود مادرش او را از بعضی قبایح منع میکرد آن روسیاه ازل و ابد با چندی از ملازمان خود شبی بدرون خانه در آمده مادر حقیقی خود را بدست خون میکشید اینخبر بمن رسید حکم فرمودم که او را حاضر ساختند بعد از آنکه گناه او به ثبوت رسید فرمودم که به بیاسا رسانیدند *

درینمنزل درخت خرما به نظر در آمد که اندام او و وضعش خیلی غریب است داشت اصل ایندرخت یک تنه دارد چون شش گز بالا رفته دو شاخ شده یک شاخ آن ده گز و شاخ دیگر نه گز و نیم فاصله میان هر دو شاخ چهار و نیم گز از زمین تا جای که شاخ و برگ برآمده از طرف یک شاخ کلان شانزده گز از طرف شاخ دیگر پانزده و نیم گز و از جائیکه شاخ و برگ سبز شده تا سر درخت دوییم گز و دور آن دوییم گز و یکپاو فرمودم که چدوتره به بلندی سه گز بدور آن بندند در نهایت راستی و موزونی بود مصوران را گفتم که در مجالس جهانگیر نامه شبیه آنرا بکشند بیست و هفتم کوچ شد دو کروه و نیم پاو در نور دیده ظاهر موضع هندوال نزول واقع گردید در اثنای راه یک نیله شکار شد بیست و هشتم دو کروه راه قطع نموده منزل کالیاده محل نزول گشت کالیاده عماراتی است از بناهای نامرالدین بن سلطان غیاث الدین بن سلطان محمود خلجی که حاکم مالوه بود در ایام حکومت خود در حوالی اوجین که از شهرهای مشهور معروف صوبه مالوه است ساخته میگویند که حوراف بر طبیعت او غالب گشته بود چنانچه در اب بمر میبرد این

عمارت را در میان رود خانه برآورده و آب این رود را تقسیم نموده جوئی ها ترتیب داده است و در اطراف و جوانب و بیرون و اندرون این عمارت آب مذکور درآورده و حوضه ها، خورک و کلان مناسب جا و مقام سرانجام نموده بسیار دلنشینی و فرح انگیز جایست و از عمارات و منازل مقرر هندوستانست پیش از آنکه این منزل محل نزول گردد معماران فرستاده فرمودم که اینجا را از سرنو صفا دهند سه روز بجهت خوبی و لطافت درین منزل مقام شد شجاعت خان از جاگیر خود در همین جا آمده ملازمت کرد اوجین از شهر هله قدیم است و از هفت معابد مقرر هندو یکی این شهر است و راجه بکرماجیت که رصد افلاک و ستارگان در هندوستان او نموده درین شهر و ولایت می بوده از رصد او تاحال که هزار و بیست شش هجری و یازده سال از جلوس منست یک هزار و ششصد و هفتاد و پنج سال گذشته و مدار استخراج منجمان هند بدین رصد است این شهر برکنار آب سپرا واقع است اعتقاد هندوان اینست که در سالی یکبار بے تعین وقت آب این دریا شیر می گردد در زمان والد بزرگوارم در وقتی که شیخ ابوالفضل را بجهت اصلاح احوال برادرم شاه مراد فرستاده بودند او از بلده مذکور عرض داشت نموده بود که جمعی کثیر از هندو مسلمان گواهی دادند که چند روز قبل ازین شبی این آب شیر شده بود چنانچه مردمی که در آن شب آب را از این دریا برداشته بودند صبح ظروف آنها پر شیر شده بود چون این سخن شهرت تمام داشت نوشته شد اما عقل من اعلای قبول نمیکند تحقیق این سخن را العلم عند الله تاریخ دوم اسفندار مذ از منزل کالیاده بر کشتی سوار شده متوجه منزل پیش شدم مکرر شنیده بودم که سناستی مرقاضی جدروپ نام که چندین سال است که نزدیک بمعموره اوجین در گوشه صحرا از آبادانی دور متوجه و مشغول پرستش معبود حقیقی است خواهش صحبت او بسیار داشتم و قتی که در دارالخلافه اگر بودم میخواستم که او را طلبیده به بینم غایتاً ملاحظه تصدیق او کرده نطلبیدم چون بحوالی شهر مذکور رسیدم از کشتی برآمده نیمپا و کروه پیاده بدیدم او متوجه گشتم جائیکه بودن خود اختیار نموده سوراخه است که میان پشته کنده دروازه در آمد اول آن محرابی شکل افتاده بطول یک گز بعرض ده گز و فاعله ازین دروازه تا سوراخی که اصل نشیمنگاه اوست دو گز و پنج گز طول و یازده گز و یکپا عرض دارد و ارتفاع از زمین تا سقف یک گز سه گز و سوراخی که درون آن نشیمن جای در می آید طولش پنج و نیم گز و عرضش سه و نیم گز است شخص ضعیف جثه بصدتشوبش بدرون آن تواند در آمد طول و عرض آن سوراخ همین مقدار بوده باشد نه بورائی دارد نه فرش گاهی و تنها در آن سوراخ تنگ و تیره می گذرانند در ایام زمستان و هوا سرد بآنکه برهنه مستحض است و جز پارچه لته که پیش و پس خود را پوشیده لباسی ندارند هرگز آتش هم نمی افروزد چنانچه ملاه روم از زبان درویشی بنظم در آورده

پوشش ما روز تاب افتاب ❀ شبیه نهالی و لحاف از مهابتاب

درایی که نزدیک بمحل بودن اوست هر روز دوبار رفته غسل میکند روز یکبار بدرون

معموره اوجین در می آید و بجز خانه سه نفر برهنی که از جمله هفت نفر اختیار کرده است و صاحب زن و فرزند اند و اعتقاد درویشی و قناعت بانها دارد در آمده پنج لقمه از خوردنی که آنها بجهت خوردن خود ترتیب داده اند بطریق گدائی برکف دست گرفته بے خائیدن فرو میدهند تا ذایقه ادراک لذت آن نکند بشرطیکه درین سه خانه مصیبتی رو نداده باشد و ولادت واقع نگشته و زن حایض در اینخانه نباشد طریق زیست و زندگانی او برین نهج است که نوشته شد خواهان ملاقات مردم نیست لیکن چون شهرت تمام یافته مردم بدیدن او میروند خالی از دانش نیست علم بیدانست را که علم تصوف باشد خوب ورزیده تاششگهتری باو صحبت داشته سخنان خوب مذکور ساخت چنانچه خیلی در مس اثر کرد او را هم صحبت من در افتاد در حالیکه والد بزرگوارم قلعه اسیر ولایت خاندیس را فتح نموده متوجه دارالخلافه اگره بودند در همین جا و مقام او را دیده بودند و همیشه خوب یاد میکردند دانایان هند برای زیست و زندگانی طایفه برهنی که اشرف طوایف هنوز اند چهار روش قرار داده اند و مدت عمر چهار قسم ساخته اند و این چهار طور را چهار اسرم میگویند در خانه برهنی پسری که متولد میگردد تا مدت هفت سال که مدت طفولیت است او را برهنی نمیگویند و تکلیف برنیدست بعد از آنکه بسن هشت سالگی رسید مجلسی را ترتیب داده برهمنان را جمع می سازند و رسانی از کاه مونج که انرا مونجی گویند بدرازی دوگز و یکپاو می باشد دعا و افسونها بران خوانده و سه گره بنام سه تن از پاک نهادانی که بانها اعتقاد دارند بران زده در میال او می بندند و زناری از ریسمال خام تافته حمایل وار بردوش راست او می اندازند چوبه بدرازی یک گزو کسری که بجهت محفوظ داشتن خود از اسپید موزیات و ظرفی از مس بجهت خوردن آب بدست او داده او را به برهنی داناسه میسپارند که تا دوازده سال در خانه او بسر بده بخواندن بید که انرا کتاب الهی اعتقاد دارند مشغولی نماید و ازین روز باز او را برهنی میخوانند و درینمدت میباید که مطلق گود لذات جسمانی نگیرد چون نیمه روز بگذرد بطریق گدائی بخانه برهنی دیگر رفته آنچه باو دهند نزد اوستاد آورده برخصت او تناول نماید و از پوشش بغیر لنگی کرباسی که ستر عورت کند دوسه کز کرباس دیگر که بردوش اندازد چیزی دیگر اختیار نه نماید این حالت را برهنی چرچ گویند یعنی مشغولی بکتاب الهی بعد از گذشتن مدت مذکور برخصت اوستاد و پدر که خدا شود درینوقت او را رخصت است که از جمیع لذات حواس پنجگانه خود را بهره مند گرداند تاوقتیکه او را فرزندی بهم رسد که سنش بشانزده سالگی رسیده باشد و اگر او را فرزند نشود تا سن چهل و هشت سالگی در لباس تعلق بسر برد این ایام را گرهست خوانند یعنی صاحب منزل آنگاه از خویشان و اقربا و بیگانه و اشنا جدائی گزیده و اسباب عیش و عشرت را فروهشته از تعلق اباد کثرت بمقام تنهایی نقل نموده در جنگل بسر برد و این حالت را مان پرست نا مند یعنی سکونت جنگل و چون مقرر هنوز است که هیچ عمل خیر از اهل تعلق بپشروکت و حضور

زن که او را غیمه مرد گفته اند تمام نمیشود و هنوز بعضی اعمال و عبادات او را در پیش است زن را همراه بجنگل بدر و اگر او حامله باشد رفتن را موقوف دارد تا وقتی که بزیاد و سن بچه به پنجسالگی رسد آنگاه فرزند را به پسرکلان یا دیگر خویشان سپرده عزیمت خود را بفعل آورد و همچنین اگر زن حیضه باشد توقف نماید تا وقتی که پاک گردد بعد ازین باو مباشرت نه نماید و خود را بملاقات او الوده نسازد و شبها قطعه درمیان آلت نهاده خواب کند و تا دوازده سال درین مقام بسر برد خورش او از نباتاتی باشد که در صحرا و جنگلها خود رسته باشد و زنا را با خود میدارد و عبادت آتش بجامی آورد و اوقات را بگرفتگی ناخن و موی سرو اصلاح ریش و بروت ضائع نمیسازد چون این مدت بروشی که مذکور گشت بانتهای رساند دیگر باره بخانه خود بیاید و زن را با فرزندان و برادران و خویشان او سفارش نموده خود بملازمت مرشد کامل رفته هرچه باو باشد از زنا و موی سر و غیره در حضور او در آتش انداخته بسوزد و بگوید هر تعلقی که داشتم حتی که ریاضت و عبادت و اختیار از دل خود بیرون کردم و راه خوار را بردل به بندد و در مراقبه حق همیشه مشغول باشد و هیچ چیز را بغیر از موجود حقیقی صاحب وجود نداند و اگر سخن از علم کند علم بیدانست باشد که حاصل انرا بابا فغانی درین بیت بنظم در آورده *

یک چراغ است در پنخانه که از پرتوان * هر طرف می نگرم انجمی ساخته اند
و اینکالت را سرپ بیاس گویند یعنی همه گذاشتن و صاحب این مقام را سرپ
بیاسی نامند بعد از ملاقات جدروپ بر فیل سوار شده از میان معموره اوجین گذشتم
و موازی سه هزار و پانصد رویه زر بزرگی در گذشتن بردست راست و چپ خود
افشاندیم و یک کروه و سه پاو قطع نموده بظاهر داد و کپیذا که محل نزول اردوی ظفر
قرین بود فرود آمدم در روز سویم که روز مقام بود بذابر اشتیاق صحبت جدروپ بعد
از نیم روز بدیدن او متوجه گشتم و تا شش گهزی بملاقات او مسرور خاطر بودم درین روز
هم سخنان خوب مذکور گشت قریب بشام داخل دولت سراے خاص گشتم روز چهارم
سه کروه و یکپاو نور دیده شد حوالی موضع اجرا در باغ پوانیه نزول اجلال گشت اینمزل
هم بغایت خوش و خورم و پر درخت جا بود در ششم کوچ واقع شد بعد از قطع مسافت
چهار کروه و سه پاو بر گذار تال دیبالپور بهرینه نزول افتاد بذابر خوبی جا و مقام لطافت
تال درینمزل چهار روز مقام نموده شد و اخرهای هر روز بر کشتی سوار شده بشکار
مرغابی و دیگر جانوران ابی مشغول می نمودم درینمزل انگور فخری از احمدنگر آورده
بودند اگرچه در بزرگی با انگور فخری کابل نمیرسید اما در لطافت از آن هیچ کمی
نداشت منصب بدیع الزمان ولد میرزا شاهرخ بalthماس فرزند باباخرم بهزار و پانصدی
ذات و هزار سوار مقرر گشت یازدهم کوچ نمودم بعد از قطع سه کروه و یکپاو حوالی پرگنه
دولت آباد محل اقامت گردید در دوازدهم که مقام بود بقصد شکار سواری دست داد
در موضع شیخوپور از مضامفات پرگنه مذکور درخت بری بنظر در آمد در غایت بزرگی

و تناروی دور تنه آن هزده گز و نیم و بلند می از بیخ تا سر شاخ یکصد و بیست و هشت درع و یکپا و اطراف شاخ‌ها که از تنه جدا شده سایه گستر گردیده است دو بیست و سه درع و نیم و شاخی که هیئت دندان فیل بر آن ظاهر ساخته‌اند چهل گز درازی آن است در وقتی که حضرت والد بزرگوارم از اینجا می‌گذشته اند سه گز و سه پا و بالا از تنه بیخی که سرزمین نهاده پنجه خود را بطریق نشانی بر آنجا نهاده اند من بر شاخ بیخ دیگر هشت گز بالا فرمودم که پنجه مرا نیز نقش کنند و بجهت آنکه بمرو زمان این نقش فرسوده نگردد صورت هر دو پنجه را بر سنگ مرمر نگار نموده بر همان تنه درخت نصب سازند و فرمودم که بر اطراف اندرخت چبوتره بصفا ترتیب دهند چون در ایام شاهزادگی بمیرضیاءالدین قزوینی که از سادات سیفی است و در زمان دولت من بخطاب مصطفی‌خانی سرفرازی یافته و عده نموده بودم که برگنه مالد را که از برگنه مشهور صوبه بنگاله است بطریق التماس با و فرزندان او مرحمت نمایم درین منزل این عطیه عظمی در شان او از قوه بفعل آمد در سیزدهم کوچ واقع شد از منزل مذکور بقصد سیر و شکار با بعضی از محملها و چندی از نزدیکان و خدمتگاران از آردو جدا شده بموضع حاصلپور متوجه گشتم و آردو در حوالی بالچه فرود آمد و ما در موضع سانگور منزل فرمودیم از خوبی و لطافت این موضع چه نویسد درخت انبه بسیار و زمین‌ها سرسبز و خرم محملاً درین منزل بنا بر سبزی و خرمی جاسه روز مقام شد و این موضع از تغیر کیش و مارو بکمال خنثی قراول مرحمت نمودم و حکم شد که بعد ازین موضع مذکور را کمالپور میگفته باشند در همین منزل شب شیورات واقع شد جوگی بسیار جمع آمده بودند لوازم این شب بفعل آمد و بادانیان اینطایفه محبت‌ها داشته شد درین روزها سه نیله گاو شکار نمودم خبر گذشته شدن راجه مان در اینجا رسید او را بسرداری لشکر که بر سر قلعه کانگزه تعیین بود معین ساخته بودم چون بلاهور میرسد می شنود که سنگرام که یکی از زمینداران کوهستان پنجابست بر سر جا و مقام او آمده بعضی از ولایات او را بتصرف درآورده است دفع او اولی دانسته بر سر او متوجه میشود چون سنگرام مذکور را قوت مقاومت با او نبود ولایات متصرف شده را میگذارد و بکوه‌های صعب و محکم‌ها مشکل پناه میبرد راجه مان سردری او نهاده بهمان محکم‌ها در می آید و از غایت غرور ملاحظه بیش و پس در آمد و بر آمد خود نا کرده به اندک جماعتی خود را با و میرساند سنگرام چون می بیند که جای گریز محال بدر رو ندارد بمقتضای این بیت

وقت ضرورت چو نمائد گریز * دست بگیرد سر شمشیر تیز

در مقام مقاتله و مدافعه در می آید بحسب تقدیر سنگی راجه مان میرسد و جان بجان افرین میسپرد و شکست بر مردم او می افتد و جمع کثیری کشته میشوند بقیه مردم زخمی اسب و یراق انداخته بصد تشویش نمیجانی بر می آورند هفدهم از سامکپور کوچ نموده بعد از قطع سه گروه بموضع حاصلپور رسیدم در اثنای راه یک نیله گاو شکار شد موضع مذکور از جاهای مقرر معین صوبه هالوا است انگور

قراوان و درخت انبه بیرون از حساب و شمار دارن آبهای روان بر اطراف آن جاری وقتی رسیدم که انگوران بخلاف موسم انگور ولایت رسیده بود بآن ارزانی و قراوانی که ادنی پاجنئی آن مقدار که خواهد و میسر باشد بخرد و خشخاش گل کرده بود و قطعه قطعه برنگهای گوناگون بنظر درمی آمد مجمل باین لطافت دیهی کم میداشت سه روز دیگر درین موضع مقام افتاد سه نیله گاو به بندوق انداخته شد در بستم و یکم از حاصلپور بدو کوچ باردوبی بزرگ داخل گشتم در اثنای راه یک نیله شکار شد روز یکشنبه بستم دویم از حوالی لعلچه کوچ کرده تالی که در پایان قلعه ماند و واقع بود محل نزول گشت درین روز قراوان خبر آوردند که شیر را درین سه کوهی در قیل داریم بآنکه روز یکشنبه بود و درین دو روز که روز مذکور و پنجشنبه بوده باشد بشکار بندوق متوجه نمیشوم بخاطر رسید که چون از جانوران موذیست دفع باید کرد متوجه شدم چون بجای و مقام اورسیدم در سایه درختی نشسته بود از بالای فیل دهن او را که نیم باز بود در نظر داشته بندوق را کشاد دادم بحسب اتفاق بدرون دهن او در آمده در کله و مغز او جاکرد و بهمین یک بندوق کار او را تمام ساختم بعد از آن جمعی که همراه بودند هر چند تفحص نمودند که محل زخم را ببابند نتوانستند یافت چه بحسب ظاهر بر هیچیک از اعضای او علامت زخم بندوق نبود اخرا الامر فرمودم که دهن او را ملاحظه نمایند بعد از آن ظاهر شد که گولی بدهن او رسیده بود و بدین زخم از پا در آمده گرگ نری میرزا رستم شکار کرده بود آورد میخواستیم که ملاحظه نمایم که زهره او بطریق زهره شیر در درون جگر واقع است یا مانند جانوران دیگر در برون جگر دارد بعد از تفحص ظاهر شد که زهره او هم در درون جگر می باشد * روز دو شنبه بستم و سویم یک پهر گذشته بطالع سعد و ساعت فرخ بمبارکی بر فیل سوار شده بقلعه ماند و متوجه گشتم یک پهر و سه گهری از روز مذکور گذشته داخل مغالئی که جهت نزول احوال ترتیب داده بودند شدم یک هزار و پانصد رویه در راه افشاندیم از اجمیر تا ماندو که یک صد و پنجاه و نه کروه بود در عرض چهار ماه و دو روز چهل و شش کوچ و هفتاد و هشت مقام نور دیده آمد درین چهل و شش کوچ منازل بحسب اتفاق در جاهای دلکش بر کنار تالابها یا جویها و نهراهای عظیم که پردرختها و سبزهها و خشخاش زارها گل کرده داشت واقع می گشت و روزی نگذشت که در مقام و کوچ شکار نشده باشد تمام راه بر اسب و فیل سوار سیر کنان و شکار افکنان می آمدیم و مشقت سفر اصلا ظاهر نشد گویا که از باغی بباغی نقل می افتاد درین شکارها اصفهان و میرزا رستم و میر میران و انیراس و هدایت الله و راجه سارنگ دیو و سید کاسو و خواصخان همیشه در جلو من حاضر می بودند چون پیش از آنکه رایات جلال متوجه این حدود گردید و عبدالکریم معموری را که بجهت تعمیر عمارات حکام سابق در ماندو فرستاده بودم مشارالیه در مدتی که رایات اقبال در اجمیر نزول داشت بعضی از عمارات قدیم که قابل تعمیر بود مرمت نموده بعضی جاها را مجدداً احداث نمود مجمل منزلی

ترتیب داده که تا غایت در هیچ جا بدان فراغت و لطافت عمارتی معلوم نیست که باتمام رسیده باشد قریب سه لک روپیه که دو هزار تومان ولایت بوده باشد صرف آن شده بایستی که این عمارت رفیع در شهرهای رفیع که قابلیت نزول اجلال میداشت واقع می بود این قلعه بر بالای کوهی واقع است دوران ده کوه به محاسن در آمده در آیام برسات جای بخوش هوایی و لطافت اینقلعه نمی باشد شبها در قلب الاسد مرتبه سرد میشود که بے لحاف نمیتوان گذرانید و روزها احتیاج بپادزن نمیشود گویند که پیش از زمان راجه بکرماجیت راجه بود جیسنکه دیونام در زمان او شخصی بجهت آوردن کاه بصحرای برآمده بود در آنجا درویدن داسی که در دست داشت بزرگ طلا ظاهر گشت و او داس خود را چون متغیر دید نزد مادن نام آهنگری آورد که اصلاح آن نماید اهنگر دانست که این داس طلا شده قبل ازین شنیده بود که درین دیار سنگ پارس که بملاقات آن آهن و مس طلا میگردد هست در ساعت آن کاهی را همراه گرفته بدان جا و مقام آمد و آن سنگ را بدست آورد بعد ازان این گوهر بے بها بنظر راجه وقت گذرانید راجه بوسیله این سنگ زرها حاصل نموده پاره ازان صرف عمارات این قلعه نموده در عرض دوازده سال باتمام رسانید و بخواهش آن اهنگر بیشتر سنگها که در دیوار اینقلعه تعبیه نموده اند بهیئت سندان تراشیده فرموده که بکار بردند در آخرهای عمر که دل از دنیا برگرفته بود بر ساحل دریای نزدیک که از معابد مقرر هندو است مجلسی ترتیب داد و برهمنان را حاضر ساخته بهریک لطفها و شفقتها از نقد و جنس نمود چون نوبت برهمنی که نسبت قدیم باو داشت رسید این سنگ را بدست او داد او از ناشناسائی خشمگین شده آن گوهر بے بها را در آب انداخت بعد ازانکه بر حقیقت او مطلع گشت بحسرت جاوید گرفتار آمد هر چند تفحص نمود اثری ازان ظاهر نه گشت اینمقدمات کتابی نیست از زبان شنیده شد اما این حکایت را اصلا عقل من قبول نمیکند و در پیش من تبتالی می نمایم مانند سرکاریست از سرکارهای مقرر صوبه مالوه یک کرور و سی و نه لک دام جمع اوست مدتها تختگاه سلاطین ایندیایر بود عمارات و اثرهای سلاطین قدیم بسیار در او برپا و برجاست و تاحال نقصانی بدانجا راه نیافته در بیست و چهارم بقصد سیر عمارات سلاطین سابق سوار شدم اول بمسجد جامع که از بناهای سلطان هوشنگ غوریست در امدم بغایت عمارت عالی بنظر در آمد تمام از سنگ تراشیده ساخته اند و با آنکه یکصد و هشتاد سال از زمان ساختن آن گذشته چنان مشاهده می شود که گویا امروز بنا دست از عمارت آن کشیده است بعد ازان بعمارت مقبره حکام خلجیه در امدم که قبر روسیاه ازل و ابد نصیرالدین ابن سلطان غیاث الدین نیز در آنجا واقع بود چون مشهور است که آن بے سعادت بقتل پدر خود سلطان غیاث الدین که در سن هشتاد سالگی بوده اقدام نموده دو مرتبه زهر داد و او بزهرمهره که در بازو داشت دفع آن نمود در مرتبه سویم کاسه شربت بزهر آمیخته بدست خود به پدر داد که این را می باید نوشید پدر چون اهتمام او درینکار فهمید اول زهرمهره از بازو خود باز کرده

پیش او انداخت و روسته عجز و نیازمندی بدرکه خالق بی نیاز آورده بر زبان راند که خداوند! عمر من بهشتاد سال رسیده و این مدت را بدولت و عشرت و کامرانی گذرانیدم چنانچه هیچ بادشاهی را میسر نگشته و اکنون که زمان بازبینی منست امید دارم که نصیر را بخون من نگیری و موت مرا باجل مقدر حساب نموده باز خواست ان نعمتی بعد از ادای این کلمات ان کاسه شربت بزهرا میخسته را لاجرم در کشید و جان بجان افرین سپرد مقصود او از ذکر این مقدمه ان بود که ایام دولت را بعیش و عشرت گذرانیده‌ام که هیچیک از سلاطین را میسر نگشته است که چون در سن چهل و هشت سالگی باورنگ حکومت نشست بمحرم‌ان و نزدیکان خود اظهار نمود که در خدمت پدر بزرگوار خود مدت سی سال است که لشکر کشی نموده در لوازم تردد سپاهگری تقصیر نکرده الحال که نوبت دولت بمن رسید اراده ملک گیری ندارم و میخوام که بقیه عمر را بعیش و عشرت بگذرانم میگویند که پانزده هزار زن در محل خود جمع نموده بود شهری از بدایفه ترتیب داده مشتمل بر جمیع طوایف از اقسام و اصناف پیشه کار و حاکم و قاضی و کوتوال و آنچه بجهت نظام شهر در کار است از زنان تعیین نموده بود و هرجا خبر کنیزی صاحب جمال شنیدی تا بدست نیآوری از پانه نشستی اقسام صنایع و علوم بکنیزان اسوخت و بشکار میل بسیار داشت اهو خانه ساخته بود و در آنجا اصناف جانوران جمع آورده اکثر اوقات با زنان دران آهو خانها شکار میکرد مجمل در مدت سی و دو سال زمان حکومت خود چنانچه قرار داده بود بر سر هیچ غنیمی سواری نکرد و این مدت را بفرغت و آسودگی و عشرت گذرانید و همچنین هیچکس بر سر ملک او نیامد بر زبانهاست که چون شیرخان افغان در ایام حکومت و سلطنت خود با وجود حیوان طبعی بر سر قبر نصیرالدین رسید بجهت همین عمل شذیع بجمعی که باو همراه بودند فرمود که چوبها بر سر قبر او زدند من نیز چون بقبر او رسیدم لکدی چند برگزیده به بندها که در ملازمت بودند فرمودم تا قبر او را لکدکاری نمودند چون خاطر را بدین تسلی نشد گفتم که گور او را شگافته اجزای نا پاک او را باتش اندازند باز بخاطر رسید که چون آتش نوربست از نور الهی حیف است که بسوختن جسد کثیف او انچه هر لطیف الوده گردد و نیز مبادا که ازین سوختن در نشاء دیگر تخفیفی در عذاب او رود فرمودم که استخوانهای فرسوده او را باجزای خاکشده در دریای نرید انداختند چون در ایام حیات بواسطه حرارتی که در طبیعت او غالب بود همیشه در آب بسر میبرد چنانچه مشهور است که در حالت مستی یکبار خود را در یکی از حوضهای کالیاده که عمق تمام داشت انداخت چندس از خدمتگاران محل سعی نموده موه او را بدست در آوردند و از آب بیرون کشیدند بعد از آنکه بهوش آمد مذکور ساختند که چنین امری واقع شد از شنیدن این مقدمه که موه سر او را کشیده بر آوردند بسیار غضبناک گشته فرمود که دست ان خدمتگاران را ببردند بار دیگر که اینقسم حالتی دست داغ هیچکس به برآوردن او جرات نکند تا در آب غوطه خورده جاندان بحسب اتفاق بعد از گذشتن یکصد و ده سال از فوت او این مقدمه بوقوع

آمد که اجزای فرسوده او هم بآب بیوست در بیست و هشتم عبدالکریم را بجلادوسه عمارت ماندو که بحسن سعی و اهتمام او باتمام رسیده بود بمنصب هشتصد بذات و چهار صد سوار از امل و اضافه سرفراز ساخته بخطاب معمور خانی بلند نام گردانیدم در همان تاریخ که ریات جلال بقلعه ماندو در آمد فرزند بلند اقبال سلطان خرم باعساکر منصوره بشهر برهانپور که حاکم نشین ولایت خاندیس است داخل میشود بعد از چند روز عرایض افضلخان و رای رایان که در وقت بر آمدن اجمیر فرزند مشارالیه آنها را بهمراهی ایلچی عادل خان مرخص ساخته بود میرسد مشعر برانکه چون خبر آمدن مایان بهادل خان رسید هفت کروه باستقبال فرمان و نشان شاهزاده بلند اقبال برآمده در لوازم تسلیم و سجده و ادابی که معمول درگاه است سرمونی فرو گذاشت نه نموده در همین ملاقات اظهار دلخواهی بیش از پیش نموده تعهد کرد که ولایاتیکه از تصرف اولیای دولت قاهره برآمده مجموع را از عنبر تیور بخت انتزاع نموده بتصرف بندهای بادشاهی باز گذارد و تقبل نمود که پیشکش لایق بهمراهی ایلچیان بعزت تمام روانه درگاه سازد بعد از ذکر این مقدمات ایلچیان را بعزت تمام بجا و مقامی که بجهت آنها ترتیب یافته بود فرود می آورد در همان روز کس به عنبر فرستاده مقدماتیکه بار اعلام می بایست نمود پیغام میدهد این اخبار از عرایض افضلخان و رای رایان بمسامع جلال رسید از اجمیر تا روز دو شنبه بستم و سویم ماه مذکور در مدت چهار ماه دو قلاده شیر و بستم و هفت راس نیله گاو و شش راس چیتل و شصت راس آهو و بستم و سه خرگوش و روباه و یک هزار دویست قطعه مرغابی و سایر جانوران شکار شده بود درین شبها حکایت شکارهای ایام پیش و شوق خواهشی که خاطر را بدین شغل بود باستادهای پای سرب خلافت مصیر نقل مینمودم بخاطر رسید که این شماره شکار که از ابتدای سن تمیز تاحال واقع شده بدست توان آورد بظاہرین مقدمه بواقع نویسان و مشرفان شکار و قراولان عمله و فعله اینخدمت امر نمودم که در صد تحقیق شده آنچه از هر جنس جانور شکار شده مجموعه را فراهم آورده بمن بشنوند ظاهر شد که از ابتدای سن دوازده سالگی که سنه نهصد و هشتاد و هشت سال هجریست لغایت آخر همین سال که یازدهم سالست از جلوس همایون و سن من به پنجاه سال قمری رسیده بستم و هشت هزار و پانصد و سی و دو شکار در حضور واقع شده ازینجمله هفده هزار و یکصد و شصت و هفت جانور بدست خود به بندوق و غیره برینموجب شکار نموده ام جانوران چرنده سه هزار و دویست و سه از قلاده و راس و غیره شیر هشتاد و شش قلاده و خرس و چیت و روباه و اود بلو و کفتار و نه قلاده نیله گاو هشتصد و هشتاد و نه راس مها که از عالم گوزنست غایتاً در بزرگی و کلانے برابر نیله گاو میشود سی و پنج راس اهوی نرماده و چکاره و چیتل و بز کوهی و غیره یک هزار و شش صد و هفتاد راس و قوچ و اهوی سرخه دویست و پانزده راس گرگ شصت و چهار راس گاو میش صحرایی سی و شش راس خوک نوک راس زنگ بستم و شش راس قوچ کوهی بستم دو راس

ارغلی سی و دو راس گورخویشش راس خرگوش بست و سه راس جانوران پرندۀ سیزده هزار و نهصد و شصت و چهار کبوترده هزار و سیصد و چهل و هشت قطعه لگژ و جگژ سه قطعه عقاب دودست قلیواج بست و سه قطعه چغد سی و نه قطعه قوطان دوازده قطعه موش جوز پنج قطعه کنجشک چهل و یک قطعه فاخته بست و پنج قطعه بوم سی قطعه مرغابی و قاز و کاروانک و غیره یکصد و پنجاه قطعه زراف سه هزار و دو صد و هفتاد و شش قطعه جانور آبی مگر مچمه که نهنگ ازان تعبیر توان نمود ده عدد *

جشن دوازدهمین نوروز از جلوس همایون

یک گهزی از روز دوشنبه سیم ماه مذکور مطابق دوازدهم ربیع الاول سنه ۱۰۲۹ مانده حضرت نیر اعظم از برج حوت بعشرت سراس حمل که خانه شرف و سعادت اوست انتقال فرمودند در همین وقت تحویل که ساعت سعد بود بر تخت جلوس نمودم بدستور سابق مقرر فرموده بودم که دیوانخانه خاص و عام را در اقمشه نفیسه گرفته آئین بندگی نمایند باوجودیکه اکثر امرا و اعیان دولت در خدمت فرزند خرم بودند مجلس ترتیب یافته که از سنوات سابق هیچ کمی نداشت پیشکش روز سه شنبه به اندک خان مرحمت نمودم در همین روز که غره فروردین سنه دوازده است عرضداشت شاه خرم رسید مضمون آنکه جشن نوروزی بدستور سالهای گذشته ترتیب یافت اما چون ایام سفر و بساق در میانست پیشکش همه ساله به بندها معاف شود این معذی بغایت مستحسن افتاد فرزند دلبد را بدعای خیرمندی یاد آورده از درگاه الهی خیریت دارین بجهت او مسالت نمودم و حکم کردم که درین نوروز هیچکس پیشکش نگذارد بواسطه افساد تنباکو که در اکثر مواجها و طبیعتها مقرر است فرموده بودم که هیچکس متوجه بکشیدن آن نشود و برادر شاه عباس نیز بضرر آن مطلع گشته در ایران میفرمایند که هیچکس متکب کشیدن آن نگردد چون خانعالم بمد اومت کشیدن تنباکو بی اختیار بود در اکثر اوقات بدین امر قیام و اقدام می نمود یادگار علی سلطان ایلیچی دارای ایران ایمعنی را بشاه عباس عرض می نمود که خانعالم یک لحظه بی تنباکو نمیتواند بود جواب عرضداشت او این بیت مرقوم می سازد *

رسول یار میخواهد کند اظهار تنباکو * من از شمع وفا روشن کنم بازار تنباکو

خانعالم نیز در جواب بیتم گفته فرستاده است

من بشپاره عاجز بودم از اظهار تنباکو * ز لطف شاه عادل گرم شد بازار تنباکو
در سویم ماه مذکور حسین بیگ دیوان بنگاله سعادت استان بوسی در یافته دوازده زنجیر فیل نر و ماده پیشکش گذرانید طاهر بخشی بنگاله که مخاطب و معاطب به بعضی تقصیرات بود سعادت کورنش در یافته فیلان او که بست و بکرنجیر بود از

نظر اشرف گذشت دوازده زنجیر پسند افتاده تقمه را باو مرحمت نمودم در پی روز مجلس شراب ترتیب داده باکثر بندها اینکه در ملازمت بودند شراب مرحمت نموده همه را سرمست باده اخلاص ساختم در چهارم قراولان خبر رسانیدند که ببری درحوالی سکر تالاب که درون قلعه از عمارات مقرر حکام مالوه است قیل داریم همان لحظه سوار شده متوجه آن شکار گشتم چون بدر مذکور ظاهر گشت بر احدیان و جماعیه در جلو بودند حمله اور گشته ده دوازده نفر را مجروح و زخمی ساخت اخرا لامریه سه تیر بندوق کار او ساخته شرار او از بندها خدا دور ساختم در هشتم منصب میر میوان که هزاری ذات و چهار صد سوار بود بهزار و پانصد ذات و پانصد سوار مقرر گشت در نهم منصب الائتماس فرزند خرم بر منصب خانجهان هزار ذات و سوار افزوده شد که شش هزار ذات و سوار بوده باشد و یعقوب خاں که بهزار و پانصد ذات و هزار سوار سرفراز بود بدو هزاری ذات و یک هزار و پانصد سوار سربلند گردید بر منصب بهلولخان بیانه پانصد ذات و سبصد سوار افزوده شد که هزار و پانصد ذات و هزار سوار بوده باشد و منصب میرزا شرف الدین حسین کاشغری که در صوبه دکن ثرویات مردانه از او و پسر او بوقوع آمده بود از اصل و اضافه بهزار و پانصد ذات و هزار سوار مقرر گشت در دهم مائة مذکور مطابق بست و دریم ربیع الاول سنه هزار و بیست و شش وزن قمری منعقد گشت درینروز دو راس اسپ عراقی از طوبله خاصه و خلعت بفرزند خرم مرحمت نموده مصحوب بهرام بیگ فرستاده شد هزار سوار بر منصب اعتبارخان افزودم که به پنج هزاری ذات و سه هزار سوار سرفراز باشد در یازدهم حسین بیگ تبریزی که دارای ایران او را نزد حاکم گلکنده بطریق رسالت فرستاده بود چون بواسطه نزاع فرنگیان با قزلباشیان راه بر میر مسدود بود با ایلچی حاکم گلکنده ملازمت نمودند دو راس اسپ و چند تغور پارچه دکن و گجرات پیشکش او گذشت در همین تاریخ اسپ عراقی از طوبله خاصه بخانجهان مرحمت نموده شد در پانزدهم هزار ذات بر منصب میرزا راجه بهار سنگه افزوده شد که پنج هزار ذات و سه هزار سوار بوده باشد در هفدهم پانصد سوار دیگر بر منصب میرزا رستم افزوده پنج هزار ذات و یک هزار سوار کردم و منصب صادقخان بهزار و پانصد ذات و هفتصد سوار از اصل و اضافه مقرر گشت و ارادت خان بمنصب هزار و پانصدی و ششصد سوار بهمین دستور سرفراز گردید بر منصب انیرای پانصدی و یکصد سوار افزوده گشت که هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار بوده باشد سه گهری از روز شنبه نوزدهم مانده آغاز شرف شد و در همین وقت مجدداً جلوس نمودم از گرفتاران لشکر عنبر مقهور که سی و دو نفر بودند و در جنگ شهنازخان و شکست آن بد اختر بدست اولیای دولت قاهره افتاده بودند یکی را باعتقاد خان سپرده بودم محافظانیکه بجهت حفظ او معین بودند غفلت ورزیده او را میگزینانند این معنی بر خاطر من بسیار گران آمد اعتقاد خان را در مدت سه ماه از کورنش منع نموده بودم چون محبوس مذکور بی نام و نشان بود هر چند تردید نمودند بدست در نیامد

اخرا لامر فرمودم که سردار انجمنه را که در محافظت او غفلت نموده بودند بسیاست رسانیدند اعتقاد خاں درینروز حسب التماس اعتمادالدوله سعادت کورنش دریافت چون مدتی بود که احوال بنگاله و سلوک قاسم خاں خوب شنیده نمیشد بخاطر رسید که ابراهیم خاں فتح جنگ را که مهمات صوبه بهار را یک گونه صورتی داده کان الماس را که بتصرف و عمل بندها درگاه در آورده است بصوبه بنگاله فرستاده جهانگیر قلیخان را که در صوبه اله آباد جاگیردار بجای او به بهار روانه سازم و قاسم خاں را بدرگاه طلسم دارم در همین ساعت در روز متبرک حکم شد که دریندبای فرامین مطاعه بقلم در آورند و سزاواران تعیین شوند که جهانگیر قلیخان را به بهار برده ابراهیم خاں فتح جنگ را روانه بنگاله سازند و سکندر جوهری را نواخته بهزاردات و سیصد سوار سرفراز ساختم * در بیست و یکم محمد رضا ایلچی دارائی ایران را رخصت نمودم شصت هزار درب که سی هزار روبیه بوده باشد با خلعت باو مرحمت شد در برابر یادبودی که برادر شاه عباس بجبهت من فرستاده بود تکفه چند از قسم مرصع الاتی که دنیا داران دکن فرستاده بودند با دیگر پارچها و نفایس از هر جنس و هر قسم که تکفگی را شایان بود موازی یک لک روبیه همراه ایلچی مذکور روانه ساختم از انجمله پیاله بلوری بود که چلبی از عراق فرستاده بود آن پیاله را شاه دیده بودند بایلچی گفته باشند که اگر درین پیاله برادرم شراب نوشیده بجبهت من بفرستد شفقست تمام خواهد بود چون ایلچی اینمعنی را اظهار نمود در حضور او چند مرتبه ازین پیاله شراب خورده فرمودم که سرپوش و رکابی بجبهت ان تیار ساختند و داخل سوغاتها نموده فرستادم سرپوش میناکاری بود بمنشیان عطار رقم فرمودم که جواب کتابت که آورده بود بر وجهه صواب مرقوم سازند در بیست و دوم قراولان خبر شیر آوردند همان لحظه سوار شده خود را بسر شیر رسانیدم و سه تیر بندوق خلق را از شر او و او را از شر نفس خسیس خلاص ساختم مسیح الزمان گریه آورده گذرانید که این گریه خنثی است در منزل من بچه اهام از تولد یافت و هم بگریه دیگر جفت شده بچه ازوبه رسید در بیست و پنجم فوج اعتمادالدوله در میدان جهرکه در شش از نظر گذشت دو هزار خوش اسبه که اکثر مغل بودند و پانصد پیاده تیر انداز و توپچی و چهارده زنجیر نیل فوج را بخشیان بشمار در آورده بعرض رسانیدند که فوج مذکور بسیار ارسته و بتوزک بنظر در آمد در بیست و ششم شیر ماده شکار شد روز پنجمشنبه غره اردی بهشت الماسی که مقر بخاں بمصحب قاصدان فرستاده بود بنظر در آمد بیست و سه سرخ وزن داشت جوهریان بسی هزار روبیه قیمت نمودند فرد اعلی الماس بود بغایت پسند افتاد فرمودم که انگشتری ساختند در سویم منصب یوسفخان حسب التماس باباخرم از اصل و اضافه هزارینات و هزار پانصد سوار مشخص شد و همچنین منصب چند دیگر از امرا و منصبداران بتجویز فرزند مذکور اضافه حکم شد در هفتم چون قراولان چهار شیر در قیل داشتند بعد از گذشتن دو بهر و سه گهری با محل متوجه شکار آنها شدم چون شیران بنظر در آمدند نور جهان بیگم از من التماس نمود که اگر حکم شود من

شیران را به بندوق یزمن فرمودم که چنان باشد دو شیر را به بندوق و درونی دیگر را به هریک بدو تیر زده انداخت تا چشم برهم زدیم قالب این چهار شیر را بشش تیر از حیات پرداخت تا حال چنان تفنگ اندازی مشاهده نشده بود که از بالای فیل از درون عمارت شش تیر انداخته شود که یکی خطا نیفتد و چهارده فرصت جستن و حرکت جذبیدن نیابند. † بمجددوسی این کمانداری هزار اشرفی نثار نموده یک جفت پهنچی الماس که یک لک روبیه قیمت داشت مرحمت نمودم در همین روز معمور خان باتمام عمارات دولتیخانه لاهور مرخص گشت در دهم فوت سید وارث که فوجدار صوبه اوده بود بعرض رسید در دوازدهم میر محمد چون استدعای فرجدار می نمود او را بخطاب تهورخانی و اضافه منصب سرفراز ساخته بمفوداری بعضی از برگذات صوبه ملتان تعیین نمودم در بست و دریم طاهر بخشی بنگاله که منج کورنش او شده بود ملازمت نمود و پیشکش که داشت نذر گذرانید و هشت زنجیر فیل پیشکش قاسم خان حاکم بنگاله بادو زنجیر فیل شیخ مود هو درین روز از نظر گذشت و بیست هشتم بالتماس خاندوران پانصدی بر منصب عبدالعزیز خان اضافه حکم شد در پنجم خرداد خدمت دیوانی صوبه گجرات از تغییر کیشو بمیرزا حسین مقرر گشت او را بخطاب کفایت خانی سرفراز ساختم در هشتم لشکر خان که بخدمت بخشیدگی بکش تعیین بود آمده ملازمت کرد یکصد مهر و پانصد روبیه نذر گذرانید چند روز قبل ازین اوستاد محمد نائی را که در فن خود از به نظیران بود فرزند خرم بموجب طلب فرستاده بود چند مجلس ساز ازو شنیده شد و نقشی که در غزل بنام من بسته بود گذرانید در دوازدهم صا مذکور فرمودم که او را برویه وزن نمودند شش هزار و سیصد روبیه و فیل حوضه داری نیز باو عنایت نموده مقرر فرمودم که برآن فیل سوار شده و زرها بر اطراف و جوانب خود چیده و پاشیده بمنزل خود برو و ملا صد قصه خوان از ملازمان میرزا غازی در همین روزها از تهله آمده ملازمت نمود چون بر نقل و شیرین حکایت و خوش بیان بود صحبت او بمن در افتاد او را بخطاب محظوظ خانی خوشدل ساخته یک هزار عدد روبیه و خلعت و اسب و پیکر زنجیر فیل و پالکی بدو عنایت نمودم بعد از چند روز فرمودم که برویه او را بر کشند چهار هزار و چهار صد عدد روبیه شد و بمنصب در صدیقات و بیست سوار سرفراز گردید فرمودم که همیشه در مجلس گپ حاضر میبوده باشد در همین تاریخ لشکر خان جمعیت خود را در جهور که در شن بنظر در آورن پانصد سوار و چهارده زنجیر فیل و یکصد نفر بندوقچی بود در بیست و چهارم خبر رسید که مهاسنگه ندیده راجه مان سنگه که داخل امرای کلاں بود در بالا پور ولایت برار با فراط شراب در گذشت پدر او هم درین سن سی و دو سالگی بخوردن شراب بیرون از اندازه و حساب ضایع شده در همین روزها انبه بسیاری

† میگویند که شاعری فی البدیهه این بیت خواند

نورجهای گرچه بصورت زن است در صف مردان زن شیر افکن است

لطف این شعر این است که قبل از آن که نورجهای داخل محل جهانگیر شود زوجه شیر افکن خان برده اسه

از اطراف ولایات دکن و برهانپور و گجرات و برگنات مالوه بمیوه خانه خاصه شریفه آورده بودند با آنکه اینولایت بخوش انبگنی معروف و مشهورند در شیرینی و کم رنگی و کلائے انبه کم جاعه برابری بانبه اینولایت میکند چنانچه مکرر در حضور فرمودم که بوزن در آورند یکسیر و یکپاو و بلکه چیزه زیاده ظاهر گشت غایتاً بخوش ابی ولدت و چاشنی و کم ثقلی انبه چهپرامو که در حوالی اگره واقعست زیادتیه بر جمیع انبه هله اینولایت و سایر جاهای هندوستان دارد در بست هشتم نادری خاصه که تا حال بایی نفاست نادری زردوزی در سرکار من دوخته نشده بود جهت فرزند بابا خرم فرستادم و حکم شد که برنده آن مذکور سازد که چون این نادری این خصوصیت داشت که در روز برآمدن از اجمیر بقصد تسخیر ولایات دکن پوشیده بودم جهت انفرزند فرستاده شد در همین تاریخ دستاری که از سر خود برداشته بودم بهمان طور پیشچیده برسر اعتماد الدوله گذاشتم و او را بدین عنایت سرلند ساختم سه قطعه زمرد و یک قطعه اوربسی مرصع و انگشتری نگین یاقوت مهابتخان بطریق پیشکش فرستاده بود از نظر اشرف گذشت مبلغ هفت هزار روپیه بقیمت رسید در روز مذکور باران کرم و عنایت الهی متقاطر گشت آب در ماند و خیلی روی بکمی فهاده بود و خلق ازینممر مضطرب احوال بودند چنانچه بکثر بندها حکم شد که بکنار دریایه نربدا روند و امید بارش و باریدن درین روزها نبود بجهت اضطراب خلایق از روی نیازمندی متوجه بدرگاه باری گشتم الله تعالی بکرم و فضل خود بارانی عطا فرمود که در عرض یکشبانه روز تالابها و برکها و نالها پرگشت و آن اضطراب خلایق بارامش تمام مبدل گردید شکرانه این عنایت را بکدام زبان ادا توان کرد غره ساه تیر علم بوزیر خاں مرحمت شد و پیشکش رانا که مشتملبر دو راس اسب و پاره پارچه گجراتی و چند کوزه اچار و مربا بود بنظر در آمد در سویم معزا خبر گرفتاری عبدالطیف نامی از حاکم زادهای ولایت گجرات که همیشه در انصوبه منشاء فتنه و فساد بود اورا چون گرفتاری او باعث رفاهیت خلق بود حمد و سپاس باری بجا آورده شد فرمودم که مقربخان او را بدست یکی از منضبداران تعینات آنجا بدرگاه فرستد زمینداران نواحی ماند و اکثر آمده ملازمت نموده پیشکشها گذرانیدند در هشتم رامداس پسر راجه راجسنگه کچهواکه را تیکه راجگی کشیده او را بدین خطاب سرفراز ساختم یادگار بیگ که در ماوراءالنهر بیادگار قورچی مشهور است و زن حکام آنجا خالی از نسبت و حالت نبوده آمده ملازمت کرد از جمله پیشکش او پیاله سفید خطائی پایه داری مستحسن افتاد و پیشکش بهادر خاں حاکم قندهار که نه راس اسب و نه تغور اقمشه نفیسه و دو دانه پوست روباه سیاه و دیگر چیزها بود از نظر گذشت هم درین تاریخ راجه کدیهه پیمتراین نام سعادت ملازمت دریافت و هفت زنجیر فیل فرموده پیشکش گذرانید در دهم اسب و خلعت بیادگار قورچی مرحمت شد در سیزدهم عید گلاب پاشان بود لوازم آنروز بجا آورده شد و شیخ مودود چشتی که از تعینات صوبه بنگاله است بخطاب چشتی خانی سرفراز گشت و اسب بدو مرحمت

شد در چهاردهم راول سمرسی بسر راول اودیسنگه زمیندار بانسواله ملازمت نمود سی هزار روپیه و سه زنجیر فیل و یک عدد پاندا و یک کمر مرصع پیشکش گذرانید * در پانزدهم نه قطعه الماس از حاصل کان و از اندوخته‌های زمیندار انجا ابراهیم‌خان فتح جنگ حاکم صوبه بهار مصحوب محمد بیگ فرستاده بود از نظر اشرف گذشت از جمله یکقطه چهارده و نیم تانک بود بیک لک روپیه قیمت شد در همین روز بیادگار قورچی چهارده هزار درب انعام مرحمت شد و او را بمنصب پانصد ذات و سیصد سوار سرفراز کردم منصب تاتار خان بکاول بیگی از اصل و اضافه دوهزار ذات و سیصد سوار مقرر داشتم و پسران او علحدده هر یک باضافه منصب سرفراز شدند حسب التماس شاهزاده سلطان پوریز پانصدی بر منصب ذات وزیر خان افزوده شد در بیست و نهم که روز مبارک پنجشنبه بود سید عبدالله بارهه فرستاده فرزند بلند اقبال بابا خرم بملازمت رسید و عرایض انفرزند رسانید مشتمل بر اخبار فتح ولایات دکن که جمیع دنیا داران انجا سرخدمت بر رتبه اطاعت نهاده بندگی و فرمانبرداری قبول نمودند و مقالید قلعها و حصنها بتخصیص ثلعه احمدنکر را بنظر در آوردند بشکرانه این نعمت عظمی و عطیه کبری سر نیازمندی بدرگاه بی نیاز نهاده اس بشکر کشادم و داد عجز و نیازمندی داده فرمودم که نقاره‌های شادیانه بنوازش در آوردند لله‌الحمد که ولایات از دست رفته بتصرف اولیای دولت قاهره در آمد مفسدانی که دم سرکشی و استکبار میزدند بعجز و ناتوانی خود اعتراف آورده مال سپار و خراج گذار گشتند چون اینخبر بوسیله نور جهان بیگ بمسامع جلال رسید برگذره بود که دو لک روپیه حاصل دارند باو عنایت نمود انشاءالله تعالی چون انواع قاهره ولایت دکن و قلاع انجا در آیند و خاطر فرزند ارجمند بابا خرم از تصرف انها جمع گردد پیشکش دنیاداران دکن را که درینمدت این چنین پیشکش بهلچیک از سلاطین عهد و عصر خود نداده اند همراه گرفته بایلچیان انها روانه ملازمت خواهد شد امرائی را که درین صوبه جاگیردار خواهند بود مقرر است که همراه آورد تا سعادت ملازمت در یافته مرخص گردند و رایات جلال بافتح و فیروزی عازم پایه سرب خلافت مصیر گردن چند روز قبل از انکه اخبار فتح مذکور بوسه شبی بدیوان خواجه حافظ تفرول نمودم که عاقبت این کارچه نوع خواهد شد این غزل برآمد *

روز هجیران و شب فوقت یار آخر شد * زدم این فال گذشت اخترو کار آخر شد

چون لسان الغیب حافظ چنینی املا نمود مرا امیدواری تمام دست داد چنانچه بعد از بیست و پنجروز اخبار فتح و فیروزی رسید در بسیاری از مطالب بدیوان خواجه رجوع نموده ام و بحسب اتفاق آنچه برآمده نتیجه مطابق همان بخشیده و کم است که تکلف نموده باشد در همین روز هزار سوار بمنصب اصفخان افزوده اورا به پنج هزار ذات و سوار سرفراز ساختم و آخرهای روز بامردم محل بسیر عمارت هفت منظر متوجه شدم و ابتدای شام بدولتخانه باز گشتم این عمارت از احداث یافته‌های حکام سابق مالوه است که سلطان محمود خلجی باشد هفت طبقه قرار داده و در هر طبقه چهار صفا

ساخته مشتمل بر چهار درجه بلندی این مینار پنجاه و چهار درع و نیم است و در پنجاه گزینده از سطح زمین تا طبقه هفتم یکصد و هفتاد و یک در رفتن و آمدن یک هزار و چهار صد روپیه نثار شد در سی و یکم سید عبدالله را بخطاب سیفخانی سرفراز ساخته و بخلعت و اسب و فیل و خنجر مرصع سر بلند گردانیدم و بخد مت فرزند بلند اقبال مرخص ساختم و لعلی که از سی هزار روپیه زیاده می ارز بدست او بجهت فرزند بلند اقبال فرستادم و نظر بر قیمت آن نموده چون مدتی مدید بر سر خود می بستم او را مبارک دانسته بطریق شگون فرستاده شد سلطان محمود خویش خواجه ابوالحسن بخشی را بخد مت بخشیدگري و واقعه نویسی صوبه بهار تعیین نمودم و در وقت رخصت فیلی باو عنایت نمودم آخر های روز پنجشنبه امر داد با مردم محل بقصد سپر نیل کندی که از جاهای دلکش قلعه ماندو است متوجه گشتم شاه مذاق خاں که از امرای معتبر والد بزرگوارم بود در وقتیکه این ولایت را بجایگزین داشت عمارتی در اینجا ساخته بغایت دلنشین و فرج بخش تا دوسه گهزی شب توقف نموده بعد ازان متوجه دولت خانه مبارک گشتم چون از مخلص خان که دیوان و بخشی صوبه بنگاله بود بعضی سبکیها بعرض رسید از منصب او هزار بذات و دو بست سوار کم نمودم در هفتم فیل مستی از فیلان پیشکش عادل خان گجراج نام بجهت رانا امر سنگه فرستاده شد در یازدهم بقصد شکار متوجه گشتم و یکمذول از قلعه پائین امدم غایتاً کثرت باریدگی و گل بدرجه بود که مطلق تردد و حرکت میسر نشد بنابر رفاهیت مردم و آسودگی حیوانات فسخ این عزیمت نموده روز پنجشنبه در بیرون گذرانیده شب جمعه باز گشتم در همین روز هدایت الله که در خدمت توزک و ترددات حضور بسیار چسپان است بخطاب فدائخانی سرفراز گشت درین برسات بارش بدرجه شد که پیران کهن سال گفتند که این قسم بارانی در هیچ عهد و عصر یاد نداریم قریب بچهار روز ابر و باران بود چنانچه گاه حضرت فیر اعظم ظهور میفرمودند باد و کثرت باران برآمده رسید که اکثر عمارتها قدیم و جدید از پا درآمدند در شب اول باران و برق و صاعقه چندی افتاد که بان صلابت صدا کم بگوش رسیده بود قریب بیست کس از زن و مرد ضایع شدند و بر بعضی عمارات سنگین رسیده شکست در بناهای آن راه یافت هیچ صدا بیش ازین دلکوب تر نیست تا وسط ماه مذکور شدت باد و باران در ترقی بود بعد ازان رفته رفته رو بکمی نهار و از کثرت سیمه و ریاحین خود رو چه نویسد دره و دشت و کوه و صحرا فرو گرفته است در معموره عالم معلوم نیست که مثل ماندو جله از حیثیت خوبی هوا و لطافت جا و صحرا بوده باشد بتخصیص در فصل برسات در بنفصل که از ماهای مقرر تا بستانست شبها در درون خانها بے لحاف نمیتوان خوابید و روزها بذوعی که مطلق ببادزن و تغیر جا و منزل احتیاج نمی افتد آنچه از بدعالم نوشته شود هنوز اندکی از بسیاری خوابیده است انجاست در چیز مشاهده افتاد که در هیچ جا از هندوستان ندیده بودیم یکی درخت کیله جنگلی که در اکثر صحراهای این قلعه رسته است دیگر اشیانه مموله که بزبان فارسی دم

سیچہ میگویند تا خال هیچیک از میدان خبر از اشیان او نداده بودند بحسب اتفاق در عمارتیکه بسر میبردیم اشیانه او ظاهر شد دو بچه برآورده بود سه پھر از روز پنجشنبه نوزدهم گذشته با مردم محل بقصد سیر و تماشای محکمها و عمارت سکر تالاب که از احداث پادشاهای حکام سابق مالو است سوار شدم چون بجهت دارائی و حکومت صوبه پنجاب باعتماد الدوله فیل مرحمت نشده بود در انداز راه فیل از فیلان خاصه که جگت جوف نام داشت با و مرحمت نمودم و تا شام دران عمارت دلکش بسر برده از خرمی و سبزی صحرای اطراف بغایت محظوظ گشتم و بعد از ادای عبادت و تسبیح شام متوجه مستقر دراست گردیدیم در روز جمعه فیلی زبادل نام که جهانگیر قلیخان بطریق پیشکش فرستاده بود از نظر گذشت بعضی لباسها و قماشها را مخصوص پوشش خود ساخته حکم فرمودم که هیچکس نپوشد مگر آنکه من عنایت کنم اول دگله نادری که بربالای قبا پوشند درازی قد آن از کمر پایان سرین و استیس ندارد پیش آن بکمه بسته میشود مردم ولایت آنرا کوبی میگویند من نادری نام نهادم دیگر جامه شال طوس است که والد بزرگوارم خاصه کوبه بودند دیگر قبا بگو گردید و سر استین چکن دوزی پوشیدن آنرا نیز مخصوص خود ساخته بودند دیگر قبا حاشیه دار که علمهای پارچه محرمات را بریده بر دور دامن و گردید و سر استین میدوزند دیگر قبا اطلس گجراتی دیگر چیره و کمر بند ابریشم باف که کلابتون طلا و نقره را دران بافته باشند چون ماهیانه پاره از سواران مهابتخان مطابق بر دست سه اسبه دو اسبه بجهت سرانجام خدمت دکن اضافه شده بود و در ثانی الحال انخدمت بانصرام نرسید حکم کردم که دیوانیان آن تفاوت را از جاگیر او باز یافت نمایند آخرهای روز پنجشنبه بیست ششم موافق چهاردهم شهر شعبان که شب برات بود در یکی از منازل و عمارات محل نور جهان بیگم که در میان تالابهای کلال واقع است مجلس جشن نمودم و امرا و مقربان را درین مجلس که ترتیب داده بیگم بود طلبداشته حکم کردم که بمردم پیاله و اقسام مکیفات بمقتضای خواهش هر کس بدهند بسیاری پیاله اختیار نمودند فرمودم که هر کس که پیاله بخورد بمثل منصب و حالت خود نشیند و اقسام کبابها و میوه ها بطریق گزک مقرر شد که در پیش هر کس بدهند عجب مجلسی منعقد گشت در آغاز شام بر اطراف تال و عمارات فانوس ها و چراغها روشن ساخته چراغانی بهم دست داد که تا این رسم را معمول ساختند اند شاید در هیچ جا مثل این چراغانی نشده باشد جمیع چراغها و فانوسها عکس در آب انداخته بنوعی بنظر درمی آمد که گویا تمام صحن این تالاب یکمیدان آتشست بسیار شگفته مجلسی گذشت و پیاله خواران زیاده از حوصله طاقت پیالها تناول نمودند *

دل افروز بزمی شد اراسته * بخوبی بد انسان که دل خواسته
فکندند در پیش این سبز کاخ * بساطی چو میدان همت فراخ
زبس نگهت بزم میرفت دور * فلک نافه مشک بود از بخور
شده جلوه گرنزدیان باغ * رخ افروخته هر یکی چو چراغ

بعد از گذشتن سه چهار گه‌ری از شب مردم را رخصت نموده اهل محل را طلب نمود و تا یکپهر شب درین موضع نزهت بسر برده داد خرمی و عیش دادم چون درین پنجشنبه بعضی از خصوصیات دست بهم داده بود اول آنکه روز جلوس من بود دیگر آنکه شب بوات بود دیگر روز را که پی بود که پیش از آن شرح داده شد و نزد هندو از روز های معتبر است بنابراین سه سعادت اینروز را مبارک‌کننده نام نهادم * در بست و هفتم سید کا سو بخطاب پرورشخانی سرفراز گردید دیگر روز چهار شنبه بهمان رنگ که مبارک‌کننده بمن نیک افتاده است اینروز برعکس بمن افتاده است بنابراین نام این روز شوم کم شنبه نهادم که دایم این روز از جهان کم باد در روز دیگر خنجر مرصع بیدگار قورچی مرحمت شد و فرمودم که او را بعد ازین یادگار بیک میگفته باشند چیسنگه پسر راجه مهاسنگه را که در سن بست سالگی است طلب نموده بودم در همین روز ها ملازمت نمود و یکونجیر نیل پیشکش گذرانید یکپهر سه گه‌ری از روز مبارک شنبه دویم شهر یور ماه بقصد سیر بجانب نیل کند و انحدود سواری دست داد و از اینجا بصحرائی عیدگاه بر بالای پشته که نهایت سبزی و خرمی دارد گذار افتاد گل چنپا و دیگر ریاحین صحرائی بدرجه شگفته بود که بر هر طرف که نظر می افتاد عالم سبزه و گل مشاهده میگشت یک پهر از شب گذشته بدولتسرای همایون داخل گشتم چون مکرر مذکور میشد که از کیله صحرائی یکقسم شیرینی بهم میدهند که اکثر درویشان و ارباب احتیاج انرا قوت خود می سازند در صدد تفحص آن شدم ظاهر شد که میوه آن چیزی زسخت و بی حلاوت است غایتاً در پایان طرف صوبه‌ری شکل که اصل میوه کیله ازان برون برمی آید یک پارچه شیرینی بسته که بعینه طعم و مزه و قوام پالوده دارد و ظاهر میگردد که مردم انرا تناول مینمایند و ذایقه از ادراک لذت آن بسیار محظوظ میشود در باب کبوتر نامه بر سخنان نیز بگوش رسیده بود که در زمان خلفای بنی عباس کبوتران بغدادی را که نامه بر میگرفتند و الحق که از کبوتران صحرائی ده پانزدهی کلان پرهستند اموخته میکردند بکبوتران بازان فرمودم که اینها را اموخته کنند و این کبوتران چند جفتی را چنان اموخته کردند که در اول روز که از ماندن پرواز انهامی نمودیم اگر کثرت بازان بسیار می شد نهایتش تا دو نیم پهر بلکه تا یک و نیم پهر به برهانپور میرسیدند و اگر هوا بغایت صاف می بود اکثری در یکپهر میرسیدند و بعضی کبوتران در چهار گه‌ری هم میرسیدند * در سویم عرض داشتم بابا خرم مشعر بر آمدن افضل خاں و راسه رایان و رسیدن ایلچیان عادل خاں و آوردن پیشکش های لایق از جواهر و موصع آلات و فیلاں و اسپاں که در هیچ عهدی و عصری این چنین پیشکش نیامده بود و اظهار شکر گذاری بسیاری از خدمات و دولت خواهی خان مشارالیه و وفا بقول و عهد خود نمودن و التماس فرمان عنایت عنوان درباره او مزین بخطاب مهتطاب فرزندی و دیگر عنایات که تا حال در شان او صادر نگشته بود رسید چون خاطر فرزند مذکور بغایت عزیز و التماس او بجای بود حکم فرمودم که منشیان عطار رقم فرمانی باسم عادل خاں مرقوم ساختند مبنی

بر انواع شفقت و مرحمت و در تعریف القاب او ده دوازده هراچمه در ایام سابق نوشته میشود افزودند و قید شد که او را در فرامین مطاعه فرزند مینوشته باشند و در صدر فرمان بقلم خاص این بیت مرقوم گردید *

شدی از التماس شاه خرم * بفروندی ما مشهور عالم

در روز چهارم فرمان مذکور با نقل فرستاده شد تا فرزند شاه خرم نقل را ملاحظه نموده اصل را روانه سازد روز مبارک شنبه نهم با اهل محل بخانه اصفخان رفتم منزل او در حوالی دره واقع بود در نهایت لطافت و صفا و چندی دره دیگر بر اطراف دارد و چند جا ابشارهاسه جاری و درختان انبه و غیره در نهایت سبزی و خرمی سایه افکن گشته قریب بدوبست و سیصد گل کیوژه در یک دره رسته است مجمل روز مذکور در نهایت شگفتگی و خرمی گذشت و مجلس شراب منعقد گردید بامرا و نزدیکان پیدالها مرحمت شد و پیشکش اصفخان بنظر در آمد اکثر نغایس بود آنچه پسند خاطر افتاد برداشته تدمه را باو عنایت کردم در همین روز خواجه میروک سلطان خواجه که از خدمت بکنش بموجب طلب آمده بود ملازمت نمود یک قطعه لعل و دو دانه مروارید و یکونجیر فیل پیشکش گذرانید راجه بهیم نراین زمیندار ولایت گدیبه بمنصب هزاربذات و پانصد سوار سرفراز گردید و حکم شد که جاگیر هم از وطن او تنخواه دهند در دوازدهم عرضداشت فرزند خرم رسید که راجه سورج مل ولد راجه باسو که زمین و ولایت او متصل بقلعه کانگزه است تعهد مینماید که در عرض یکسال ان قلعه را بتصرف اولیای دولت قاهره در آورد و خط تعهد او را نیز فرستاده بود حکم شد که مطالب و مدعیاتی که دارد فهمیده و خاطر نشان خود ساخته راجه مذکور را روانه ملازمت سازد تا سرفانجام مهمات خود نموده بخدمت مذکور متوجه گردد *

در همین روز که یکشنبه دوازدهم باشد مطابق غره رمضان بعد از گذشتن چهار گهری و هفت پل صبیبه فرزند مذکور از مادر شاهزادهاسه دیگر که دختر اصفخان باشد تولد یافت و مسمی بروشن ارا بیگم گردید زمیندار جیت پور که در حوالی ماندو واقع است چون بمقتضای بیسعادتیا اراک استانبوسی فذمون فدائی خان رافرمودم که باچندی از منصبداران و چار صد پانصد نفر برق انداز بر سر او رفته ولایت او را بتنازد در سیزدهم یک فیل بدائی خان و یک فیل بمیرو قاسم ولد سید مراد مرحمت شد در شانزدهم جیسنگه ولد راجه مهاسنگه که در سن دوازده سالگی بوده باشد بمنصب هزاربذات و پانصد سوار سرفراز گردید بمیرو میران ولد میروخلیل الله یک زنجیر فیل که خون پسند نموده شد و یک فیل بملا عبدالستار عنایت کردم بهوج پسر راجه بکرماجیت بهدوریه بعد از فوت پدرش از صوبه دکن آمده ملازمت نمود و یک صد مهر نذر گذرانید در هفدهم بعرض رسید که راجه کلیان از ولایت اورپسه آمده اراده استانبوسی دارد چون در باب او حکایات ناخوش بعرض رسیده بود حکم شد که او را باپسرش باصف خان بسپارند تا تحقیق سخنانی که در باب او مذکور شده است نماید

در نوزدهم یک زنجیر فیل بجیسنگه مرحمت شد در بستم در بستم سوار بر منصب کیشومارو مرحمت گردید که منصب او از اصل و اضافه دو هزار یدات و هزار و دویست سوار بوده باشد * در بستم و سیوم الهداک افغان را بخطاب رشید خانی امتیاز داده برم نرم خاعه عنایت نمودم فیلا پیشکش راجه کلیان سنگه که هژده زنجیر فیل بود از نظر گذشته شانزده زنجیر فیل داخل فیل خانه خاصه شد دو زنجیر را باو مرحمت کردم چون از ولایت عراق خبر وفات والده میومیران دختر شاه اسمعیل ثانی از طبقه سلاطین صفویه رسیده بود خلعت بجبهت او فرستاده او را از لباس تعزیت برآوردم در بیست و پنجم فدائی خان خلعت یافته باتفاق برادرش روح الله و دیگر منصبداران به تنبیه زمیندار جیت پوری مرخص گشتند در بیست و هشتم بقصد تماشاے نوبدا و شکار آنحدود از قلعه فرود آمده با اهل محل متوجه گشتم و بدو منزل کنار آب مذکور محل نزول اجلال گشت چون پشه و کیک بسیار داشت زیاده از یک شب توقف نیفکاد روز دیگر به تارا پور آمده روز جمعه سی و یکم مراجعت واقع شد در غره مهر ماه بمحسن خواجه که درینولا از ماوراءالنهر آمده خلعت و پنجهزار روبیه مرحمت شد در دویم بعد از تفحص مقدماتی که در باب راجه کلیان بعرض رسانیده بودند و اصفخان بتفحص ان مامور بود چون بیگناه ظاهر گشت سعادت استانبوسی در یافته یکصد مهر و یک هزار روبیه نذر گذرانید و پیشکش او که یک سلک مروارید بود مشتمل بر هشتاد دانه و دو قطعه لعل و یک پهنچی که یک قطعه لعل و دودانه مروارید داشت و صورت اسب طلا مرصع بجواهر از نظر گذشت عرضداشت فدائی خان رسید که چون افواج قاهره ولایت جیت پور در آمدند زمیندار انجا قرار بر قرار اختیار نموده تاب مقاومت نیاورد و ولایات او بتاراج حادثات رفت الحال از کرده خود پشیمانست و اراده دارد که بدرگاه جهان بنده آمده طریقه بندگی و اطاعت اختیار نماید روح الله را با فوجی بعقب او فرستاده شد که او را بدست آورده بدرگاه آرد یا اواره وادی ابدار سازد و زنان و متعلقان او را که بمیان ولایت زمینداران همسایه در آمده اند ببندد در آورد در هشتم خواجه نظام چهارده عدد انار که از بندر موخا بود آورده گذرانید از بندر مذکور بسورت در عرض چهارده روز آورده بودند و از سورت بماندو بهشت روز آمده بود کلانی انار مذکور برابر انار تهته است غایتاً انار تهته بیدانه و این انار بادانه و نازکی دارد در شادابی بر انار تهته زیادتی میکند در نهم خبر رسید که روح الله بدیهی از دیهات ان نواحی میرسد و بدو خبر میسرانند که زنان و متعلقان جیت پوری در بی دیهه است بقصد تفحص در برون دیهه فرود آمده کسان میفرستد و مردمی را که در بی دیهه بوده اند حاضر میسازد در اثنائے تحقیق و تفحص یکی از فدویان زمیندار مذکور بمیان مردم دیهه در آمده در حینیکه مردم جابجا فرود آمده بودند و روح الله با چند خست بر آورده بر بالای قالیچه نشسته بوده است انقدوی خود را بعقب سر او رسانیده برچهه باو میسرانند و ان برچهه کارگر افتاده سرازینده او برمی آورد کشیدن برچهه و اصل گشتن

جشن دوازدهمین نو روز

روح الله هقارن یکدیگر واقع میگردد چندیکه حاضر بودند انمردک را بجهنم میفرستند و مجموع مردمی که متفرق فرود آمده بودند سلاح پوشیده بر سر دیبه روانه میشوند آنخون گرفتارها بشامت جادادن مخالفان و متمردان در یکساعت نجومی بقتل میرسند زنان و دختران آنها به بند گرفتار میگردد و آتش در دیبه زده چنان می کنند که بجزئی خاکستری بنظر در نمی آید و تمامی آن مردم جسد روح الله را برداشته خون را بفدائی خاں ملحق می سازند در مردانگی و کارطایی روح الله سخن نبدون غایقاً غفلت این شعبده انگیخت چو آثار آبادانی در انولایت نماند زمیندار انجا بکوه و جنگل در آمده خود را پنهان و گمنام ساخت و به فدائی خاں کس فرستاده القماس عفو گناهان خود نموده حکم شد که او را قول داده بدرگاه اورن منصب مروت خاں از اصل و اضافه بشرط نیست و نابود ساختن هر بهان زمیندار چندر کوته که مقردین از ازار تمام می یابند بدو هزار دینار و هزار پانصد سوار مقرر گشت در سیزدهم راجه سورجمل بهمرایه تقی بخشی ملازم بابا خرم آمده ملازمت کرد مطالبی که داشت مجموع بعرضرسانید سرانجام خدمتیکه تعهد نموده بود بواجبی شد و حسب القماس فرزند مشارالیه بعدایت علم و نقاره سربلندی یافت به تقی که همراهی او معین بود کهپوه مرصع شفقت شد و مقرر گشت که سرانجام کارخون نموده بزودی روانه گردد و منصب خواجه علی بیگ میدوزا که بحفظ و حراست احمد نگر تعیین یافته بود پنجهزار دینار و سوار حکم شد بذورالدین قلی و خواجگی طاهر و سید خان محمد و مرتضی خان و وای بیگ بهر کدام یکرنجیر فیل مرحمت نمودم در هفدهم منصب حاکم بیگ از اصل و اضافه بهزاری ذات و دویست سوار مقرر گردید در هجدهم روز راجه سورجمل را خلعت و فیل و کهپوه مرصع و تقی را خلعت داده بخدمت کانگزه مرخص ساختم چو فرستاده های فرزند بلند اقبال شاه خرم با انلچیان عادل خان و پیشکشهاییکه فرستاده بود داخل برهانپور شدند و خاطر انفرزند بالکلیه از مهمات صوبه دکن جمع گشت صاحب صوبگی بوار و خاندیس و احمد نگر به سبه سالار خانانان القماس نموده شاهنواز خان پسر او را که در حقیقت خانانان جوانست با دوازده هزار سوار موجود بضمط ولایت مفتوحه فرستاد و هر جا و هر محل را بجایگیری از معتبران قرار داده بندوبست انجا بروشی که لایق و مناسب بود سرانجام نموده و از جمله لشکری که بهمرایه انفرزند مقرر بود موازی سی هزار سوار هفت هزار پیاده بوق انداز در انجا گذاشته تنه مردم را که بیست و پنجهزار سوار دوهزار توپچی بود همراه گرفته روانه ملازمت شد و بتاریخ روز مبارکشنبه هشتم مهرماه الهی سنه دوازده جلوس موافق یازدهم شهر شوال سنه ۱۰۲۹ هزار بست و شش هجری بعد از گذشتن سه بهرو یک گهزی در قلعه ماند و بمبارکی و فوخی سعادت ملازمت دریافت مدت مفارقت پانزده ماه و یازده روز کشید بعد از تقدیم اداب کورنش و زمین بوس بالای جهور که طلبدیم و از غایت محبت و شوق بی اختیار از جاس خود برخاسته در اغوش عاطفت گرفتیم چندانکه او در اداب و فروتنی

مبالغه نمود من در عنایت و شفقت افزودم و نزدیک بخود حکم نشستن فرمودم هزار اشرفی و هزار روپیه بصیغه نذر و هزار اشرفی و هزار روپیه برسم تصدق معروض داشت و چون وقت مقتضی آن نبود که پیشکش های خود را تمام بنظر در آورد فیل سرناک را که سر حلقه فیلا پیشکش عادل خاں بود با صندوقچه از جواهر نفیس درین وقت گذرانید بعد ازان به بخشیان حکم شد که امرائی که همراه آن فرزند آمده اند بترتیب منصب ملازمت نمایند اول خاں جهان بسعادت ملازمت سرفرازی یافت او را بالا طلبیده بدولت قدمبوس امتیاز بخشیدم هزار مهر و هزار روپیه نذر و صندوقچه پر از جواهر و مرصع آلات پیشکش گذرانید و از پیشکشهای او آنچه مقبول افتاد چهل و پنج هزار روپیه قیمت شد بعد ازان عبداللہ خان آستانبوس نموده صد مهر نذر آورد و آنگاه مہابتخان بزمین بوس سر بلندی یافت صد مهر و هزار روپیه نذر و گرهی از جواهر و مرصع آلات پیشکش گذرانید یک لک و بیست و چهار هزار روپیه قیمت آن شد از آنجمله لعلی است بوزن یازده مثقال که سال گذشته در اجمیر فرونگی بچپت فروختن آورده بود دو لک روپیه بها میکند و جوهریان هشتاد هزار روپیه قیمت می نمودند بنا بر آن سودا راست نیامد باز گردانیده بود چون بدرهانیپور می رسید مہابتخان بیک لک روپیه ازو میخورد بعد از آنکه راجہ بہاؤ سنگھ ملازمت نموده هزار روپیه نذر و قدری از جواهر مرصع آلات پیشکش گذرانید و همچنین داراب خان بسر خانخانان و سردار خاں برادر عبداللہ خان و شجاعخان عرب و دیانتخان و شہبازخان و معتمدخان بخششی و آودارام که از سرداران عمدہ نظام الملکی بودند بقول فرزند شاہ خرم امده در سلک دولتخواهان منظم گشته و دیگر امرآ بترتیب منصب ملازمت نمودند بعد ازان وکلای عادل خاں دولت زمین بوس دریافتہ عرضداشت او را گذرانیدند پیش ازین بجلدوی فتح رانا منصب بیست هزار و دہ هزار سوار بفرزند اقبال مند مرحمت شده بود چون بتسخیر دکن شتافت بخطاب شاهی اختصاص یافت الحال بجلدوی این خدمت شایسته منصب سی هزار و بیست هزار سوار و خطاب شاہجہاں عنایت فرمودم و حکم شد کہ بعد ازین در مجلس بہشت ائین مندلی نزدیک بہ تخت می نہادہ باشند کہ آن فرزند نشنید و این عنایتیست مخصوص بانفرزند کہ پیش ازین در سلسلہ مراسم نبود خلعت خاصہ با چار قب زربفت دوز گریبان و سراستین و حاشیہ دامن مروارید دوخته کہ پنجاہ هزار روپیه قیمت داشت و شمشیر مرصع با پردہ مرصع و خنجر مرصع مرحمت شد بچپت سرفرازی او خود از جہر وکہ پائیں امده خوانچہ از جواهر و خوانی زر بر سر او نثار کردم و فیل سرناک را نزدیک طلبیده دیدم بی تکلف آنچه از تعریف و خوبی این فیل شنیده شد بجای خود است در کلانی و راستگی و جمال و خوش فعلی تمام عیار است و باین خوبی فیل کمتر دیده شد از بسکہ در نظرم مقبول افتاد خود سوار شدہ تادرون دولتخانہ خاص بردم و پارہ از زر بر سر او نثار کردم و حکم فرمودم کہ درون دولت

خانه می بسته باشند و باین نسبت نوربخت نام او نهاده شد روز جمعه بخت و چهارم راجه بهرجیو زمیندار بکلانه آمده ملازمت نمود نام او پرتا بخت و راجه انجارا هر کس که بوده باشد بهرجیو میگویند قریب بهزار و پانصد سوار موجب خوار اوست در وقت کار تا سه هزار سوار هم سامان میتواند کرد ولایت بکلانه در میان گجرات و خاندیس و دکن واقع است دو قلعه مستحکم دارد سالیرو و مالیر و چون مالیر در میان معموره است خود در انجاسی باشد ملک بکلانه چشمهای خوش و ابهای روان دارد از به انجا بغایت لطیف و بالیده میشود از ابتدای غورگی تا اخرین ماه می کشد انگورش فراوان است اما فرد اعلی نیست راجه مذکور با حکام گجرات و دکن و خاندیس سر رشته مدار و ولایت از دست نینداده غایتاً خود بدیدن هیچکدام نمیرفته و چون ازینها خواستی که دست تصرف بملک او دراز سازد بحماییت دیگری از اسیب دیگری محفوظ ماندی بعد از آنکه ولایت گجرات و دکن و خاندیس بتصرف حضرت عرش اشیا نی در آمدند به بوهانپور آمده سعادت زمیندوس دریافت و در سلک بندها منظم گشته بمنصب سه هزار سوار سرفراز شد درینولا که شاهجهان بپوهانپور رسید یازده زنجیر فیل پیشکش آورده ملازمت نمود در خدمت انفرزند بدرگاه آمد و در خور اخلاص و بندگی بعواطع و مراحم خسروانه سر بلندی یافت و عنایت شمشیر مرصع و فیل و اسب و خلعت ممتاز گشته بود از چند روز سه انگشتی از یاقوت و الماس و لعل بدو مرحمت نمودم روز مبارک شنبه بیدست و هفتم نور جهان بیگم جشن فتح فرزند شاه جهان کرده بشاه جهان خلعتهای گران بها بانادری که بگلهای مرصع و مروارید های نفیس اراسته بود و سر پینج مرصع بجواهر نادر و دستار با طره مروارید و کمر بند مسلسل مروارید و شمشیر با پرده مرصع باپهل کتاره و سده مروارید و دو اسب که یکی زین مرصع داشت و فیلهخاصه با دو ماده فیل عنایت نمودند و همچنین بفرزندان و اهل حرم او خلعت های و تغور های اقمشه باقسام زرین بخشیدند و بندهای عمده او را اسب و خلعت و خنجر مرصع انعام فرمودند بهمه جهت سه لک روپیه صرف اینچیشن شده باشد در همین روز عبدالله خاں و سردار خاں برادر او را خلعت و اسب عنایت نمود؛ بسرکار کالپی که بجایگزین آنها مقرر شده بود رخصت فرمودم و شجاعخان را نیز بجایگزینش که در صوبه گجرات تنخواه یافته رخصت داده خلعت و فیل مرحمت شد و سید حاجی را که جایگزین دار بهار بود اسب بخشیده رخصت نمودم چون مکرر بعرض رسید که خاندوران پیرو و ضعیف شده چنانکه باید قاب قطره و تروند ندارد و صوبه کابل و بنکش سرزمین فتنه خیز است و بجهت استیصال افغانان پیوسته سواری و حرکت لازم دارد از انجا که احتیاط شرط جهاندار است مهابت خاں را بصاحب صوبگی کابل و بنکش تسلیم فرموده خلعت عنایت کردم و خاندوران بحکومت ولایت تهنه سرفرازی یافت ابراهیم خاں فتح جنگ چهل و نه زنجیر فیل از بهار پیشکش فرستاده بود بنظر گذشت درین ایام بجهت من سون کیله آوردند تا امروز ازینقسم کیله

خورده نشده بود در کلانی مقدار یک انگشت بوده باشد خیلی شیرین و راست مزه است هیچ نسبت بدیگر اقسام کیله ندارد غایتاً خالی از ثقلی نیست چنانچه دو عدد از آن من خوردم اثر گرانی در خود یافتم و دیگران میگویند که تاهفت و هشت میتوان خورد اگرچه کیله در اصل قابل خوردن نیست اما از اقسام او آنچه توان خورد همین است و بس امسال تا بیست و سویم ماه مهر مقربخاں انبه گجرات را بداک چوکی رسانید درین تاریخ شنیده شد که محمد رضا ایلچی برادر شاه عباس در اگره بموض اسهال و دیعت حیات سپرد و محمد قاسم سوداگر را که از پیش برادر امده بود وصی خود ساخته حکم فرمودم که بموجب وصیت اسباب و اشیای او را بخدمت شاه رساند تا ایشان در حضور خود بورثه مرحوم لطف نمایند بسید کبیر و بختر خاں و کلاے عادل خان خلعت و فیل مرحمت شد روز مبارک شنبه سیزدهم آبان ماه الهی جهانگیر قلی بیگ ترکمان که بخطاب جانشپار خانی سرفراز است از دکن امده ملازمت نمود پدرش در سلک امرای ایران انقظام داشت در زمان عرش اشیانی از ولایت امده بود منصب عنایب نموده بصوبه دکن فرستادند در انصوبه نشوونما یافت اگرچه غایتاً مکرر مچراے خدمت او شده بود درینولا که فرزند شاه جهان بملازمت رسید و از اخلاص و جانشپاری او معروضداشت حکم فرمودم که جریده بدرگاه امده سعادت ملازمت دریابد و باز مراجعت نماید درینروز اودا رام را بمنصب سه هزار و هزار پانصد سوار سرفراز ساختم ذات او برهن است و پیش عنبر اعتبار تمام داشت در وقتیکه شاهنواز خاں بر سر عنبر میرفت ادم خاں حبشی و جادو راے و بابو راے کایتقه و اودا رام و چندی از سرداران نظامالملکی جدا شده نزد شاه نواز خاں امده بودند و بعد از شکست عنبر باز بملایمتھای عادلخان و فریب عنبر از راه رفته ترک بندگی و دولتخواهی نمودند و عنبر بآدم خاں سوگند مصحف خورده او را غافل ساخت و بفریب گرفته در قلعه دولت آباد محبوس گردانید و آخر او را کشت بابوراے کایتقه و اودا رام بر امده بسرحد عادلخان رفتند عادلخان در ملک خود راه نداد در همان چند روز بابوراے کایتقه بفریب و غدر یکی از اشنایان نقد هستی در باخت و عنبر فوجی بر سر او دار ام فرستاد او جنگ خوب کرده فوج عنبر را شکست داد بعد از آن در انملک نتوانست بود خود را بسرحد ولایت بادشاهی انداخت و قول گرفته با اهل و عیال خویش و پیوند بخدمت فرزند شاه جهان امده و انفرزند او را بانواع عنایت و اقسام رعایت سرافراز ساخت و بمنصب سه هزار بذات و یک هزار سوار امیدوار گردانیده همراه بدرگاه آورد چون بنده کار آمدنی بود پانصد سوار دیگر اضافه مرحمت نمود و شهباز خاں را که منصب دوهزار بذات و هزار و پانصد سوار داشت پانصد سوار دیگر افزوده بفوجداری سرکار سازنگهور و بعضی از صوبه مالوه تعیین فرمودم بخانجهاں اسپ خاصه و فیل مرحمت شد روز مبارک شنبه دهم ماه مذکور فرزند شاه جهان پیشکشهای خود را بنظر در آورد جواهر و مرصع آلات و اقمشه نفیسه و دیگر نفایس و نوادر تمام در محن جبروکه بترتیب

چیده فیلان و اسپان را با سازهای طلا و نقره آراسته در برابر داشته بود بجهت خاطر جوئی او خود از جواهر و کلاه پائین آمده بتفصیل دیده شد از انجمله لعلى است نفیس که در بند کمر کوده بجهت انفرزند بمبلغ دو لک روپیه ایتباع نموده اند و زنش نوزده تانک که هفده مثقال و پنج و نیم سرخ باشد در سوکار من لعل از دوازده تانک بیشتر نبود جواهریان نیز همان قیمت منظور داشتند * دیگر فیلمی است از بابت پیشکش عادل خان شش تانک و هفت سرخ یک لک روپیه قیمت شد تا حال بایں کلاف و نفاست و خوشرنگی و شادابی فیلم در نظر نیامده * دیگر الماس جمکوره است از بابت عادل خان وزن یک تانک و شش سرخ چهل هزار روپیه بها کرده اند وجه تسمیه جمکوره آنکه در دکن سبزی است که انرا ساگ جمکوره میگویند در وقتیکه مرتضی نظام‌الملک برار را فتح کرد روزی با اهل حرم خود بسیر باغ رفته بود یکی از عورات در میان ساک جمکوره این الماس را یافته پیش نظام‌الملک برد از انروز بالماس جمکوره شهرت گرفت و در قدرات احمد نگر بتصرف ابراهیم عادل خان که الحال هست در آمد * دیگر زمردیست هم از پیشکش عادل خان اگرچه از کان نو است اما بغایت خوشرنگ و نفیس چنانچه تا حال اینطور دیده نشده * دیگر دو مروارید یکی بوزن شصت و چهار سرخ که دو مثقال و یازده سرخ باشد بیست و پنج هزار روپیه قیمت شد دویم شانزده سرخ در نهایت غاطانی و لطافت دوازده هزار روپیه قیمت نمودند * دیگر الماسی است از بابت پیشکش قطب‌الملک بوزن یک تانک سی هزار روپیه قیمت نمودند یکصد و پنجاه فیل از انجمله سه فیل با سازهای طلا از زنجیر و غیره و نه فیل با ساز نقره اگرچه بیست فیل داخل حلقه خاصه شد اما پنج فیل بغایت کلا و نامی است اول نوربخت که انفرزند روز ملاحت گذرانید یک لک و بیست و پنج هزار روپیه قیمت قرار یافت دیگر مهرپت از بابت عادل خان یک لک روپیه قیمت نموده درجن سال نام نهادم دیگر بخت بلند هم از پیشکش او یک لک روپیه قیمت نمودند چنانچه گرانبار نام نهادم دیگر فیل قد و سخا و فیل امام رضا از بابت قطب‌الملک اینها را نیز هر کدام یک لک روپیه بها شد دیگر یکصد راس اسب عربی و عراقی که اکثر اسبهای خوب بود از انجمله سه اسب زینهای مرصع داشت اگر پیشکشهای انفرزند آنچه از خاصه خود و از دنیا داران دکن گرفته است بتفصیل مرقوم گردد بطول میکشد مجمل آنچه از پیشکشهای او مقبول افتاد موازی بیست لک روپیه میشود سوائے این قریب بدو لک روپیه بوالده خود نورجهان بیگم پیشکش نمود و شصت هزار روپیه بدیگر والدہها و بیگماں گذرانید مجموع پیشکش انفرزند بیست و دو لک و شصت هزار روپیه شد که هفتاد و پنج هزار تومان رایج ایران و شصت و هفت لک و هشتاد هزار خانی رایج توران باشد چنانچه پیشکشی درین دولت ابد پیوند از نظر نگذشته بود توجه و عنایت بسیار بدو نمودم در حقیقت فرزندی که شایان لطف و شفقت باشد نواست نهایت رضامندی و خوشنودی از دارم الله تعالی او را از عمر و دولت برخوردار

گرداند چون در مدت عمر شکار فیل نکرده بودم و میل دیدن ولایت گجرات و تماشای دریای شور هم داشتم و مکرر قراولان رفته فیلها را صحرائی دیده جای شکار قرار داده بودند بخاطر رسیدن که سیر احمد آباد و تماشای دریا نموده وقت برگشتن که هوا گرم شود و موسم شکار فیل شود شکار کرده متوجه بدار الخلافه اگره شوم باینحضرت حضرت مریم الزمانی و دیگر بیگمنا و اهل محل را با سیب و کارخانه جات زیادتی رانده اگره ساخته خود با جمعی که از همراهی آنها گزیر نیست برسم سیر و شکار متوجه صوبه گجرات شدم و شنبه جمعه آبان ماه بمبارکی و فرخی از ماندو کوچ کرده در کنار تال لعلچه فرود آمده شد صبح بشکار رفته یک نیله گاؤ به بندوق زدم شب شنبه مهاتنخان را اسپ و فیل خامه عنایت نموده بخدمت صوبه کابل و بذکش رخصت فرمودم و بالتماس او رشیدخان را خلعت و اسپ و فیل و خنجر مرصع مرحمت نموده بکمک او تعیین کردم ابراهیم حسین را بخدمت بخششگری دکن سرفراز ساختم و هیرک حسین بواقع نویسی صوبه مذکور مقرر شد راجه کلیان پسر راجه گودرمل که از صوبه اورتیسه آمده بود بجهت تقصیرات که بار نسبت میکردند روزی چند از سعادت کردنش محرومی داشت بعد از تحقیق بیگناهی او ظاهر شد اسپ و خلعت عنایت نموده همراه مهاتنخان بخدمت بنگش تعیین نمودم روز دوشنبه بودکالای عادل خاں طرہ هاس مرصع بطرح دکن مرحمت شد یکی پنج هزار روپیہ و دیگر چهار هزار روپیہ قیمت داشت چون افضل خاں و راسه رایان وکلای فرزند شاهجهان اینخدمت را چنانچه شرط بذدگیست و خدمتگاری بقدیم رسانیده بودند هر دو را بزیادتی منصب سرفراز فرموده راسه رایان را بخطاب بکرمادیت که در هندوان خطاب عمده است ممتاز ساختم و الحق بذده شایسته قابل تربیت است روز شنبه دوازدهم بشکار رفته دو نیله گاؤ ماده را به بندوق زدم چون از بندمنزل شکار دور بود روز دوشنبه چهار و نیم کروه کوچ فرموده در موضع کید حسن فرود آمدم روز سه شنبه پانزدهم سه نیله گاؤ زدم یکی از آنها که کلانتر بود دوازده من بوزن در آمد * درین روز از میوزا رستم غریب خطا گذشت ظاهراً بذدق را به نشانه سراسر است کرده اول یک تیروی اندارد باز بذدق را پر میکند چون تیرش بسپار روان بوده بذدق را بر سینه خود تکیه داده غلوه را زیر دندان میکند که درست شود و گرفتگی داشته باشد قضا را درین وقت فقیله بآتشخانه میبرد و بالای سینه جائیکه سر بذدق نهاده بود مقدار کف دست میسوزد چنانچه ریزه های دارو در پوست و گوشت فروسی نشیند و خیلی جراحات میشود و الم بسیار به میوزا رسید روز یکشنبه شانزدهم چهار نیله شکار شد سه ماده نیله گاؤ و یک بوکره نیله گاؤ روز مبارک شنبه بسیر دره کوهی که آبشار داشت و نزدیک به آردو واقع بود رفته شد اگرچه درین ایام آب کمتر داشت اما چون دو سه روز پیشتر مجراء آب از بالا بسته بودند و نزدیک رسیدن من گذاشتند بغایت خوب میریخت ارتفاعش بسست گزیده باشد از فراز کوه جدا شده میوزن درین قسم سر راهی غنیمت است پیاپی معتاد را بر لب آب

و سایه کوه بخورده شب به آرد و آمدن درین روز زمیندار جیلت پوتی که بالقلماس فرزند شاهجهان گناه او بخشیده شده بود دولت استانبوس دریافت روز جمعه هزدهم یک نیله گاؤ کلان و یک بوکوه و روز شنبه نوزدهم دو ماده شکار شد چون قراران عرض کردند که در برگه حاصلپور شکار فراوانست اردوی کلانرا درین منزل گذاشته روز یکشنبه بستم با جمعی از بندهاے نزدیک بحاصلپور که سه کوه مسافت داشت شتافتیم میر حسام الدین ولد میر جمال الدین حسین انجو که بخطاب عضدالدوله اختصاص دارد بمنصب هزاریدات و چهار صد سوار از اصل و اضافه سرفرازی یافت یادگار حسین قوش بیگی و یادگار قورچی را که بخدمت بنکش تعیین شده اند فیل مرحمت نمودم درین تاریخ انگور حسینی بیدانه از کابل رسید بغایت تر و تازه آمده بود زبان این نیازمند درگاه ایزدی از ادای شکر نعمتهاے او قاصر است که باوجود سه ماه مسافت راه انگور کابل در دکن تازه بقازه میروند روز دو شنبه بستم و یکم سه راس نیله گاؤ خورد روز سه شنبه بستم دریم یک نیله گاؤ و سه ماده و روز کم شنبه بستم سویم یکماده شکار شد روز مبارک شنبه بستم و چهارم در کنار تل حاصلپور بزم پیداله ترتیب یافت بفرزند شاهجهان و چندی از امرای عظام و بندهاے خاص پیداله عنایت شد یوسفخان پسر حسین خان را که از خانزادان لایق تربیت است بمنصب سه هزار ی ذات و هزار و پانصد سوار از اصل و اضافه مرحمت نمودم و بفوجداری گوندوانه رخصت نمودم و بانعام خلعت و فیل سرفرازی یافت راس بهاریداس دیوان صوبه دکن بسعادت استانبوس ممتاز گشت روز جمعه جانبسارخان را بعنایت علم سر بلند ساخته اسپ خلعت مرحمت نموده بصوبه دکن رخصت فرمودم امروز بندوق نمایانی انداختم قضا را در درون دولخانه درخت کهنی واقع شده بود قریب آمده بر سر شاخ بلندی نشست و همی میانه سینه اش بنظر در می آمد بندوق را بروی دست گرفته در میان سینه او زدم و از جائیکه ایستاده بودم تا سر شاخ بستم و دو گز بود روز شنبه بستم و ششم قریب بدو کوه کوچ کرده در موضع کمالپور منزل شد یک نیله درین روز به بندوق زدم رستم خان که از بندهاے عمده فرزند شاهجهانست و از بهرانپور با جمعی از بندهاے درگاه بر سر زمینداران گوندوانه تعیین نموده بود صد و ده زنجیر فیل و یک لک و بستم هزار روپیه پیشکش گرفته درین تاریخ بآستانبوس رسید زاهد ولد شجاعخان بمنصب هزاریدات و چهار صد سوار از اصل و اضافه سرفراز شد روز یکشنبه بستم و هفتم شکار باز و جوه کردم روز دو شنبه نیله گاؤ کلان و یک بوکوه شکار شد نیله دوازده من و نیم بوزن در آمد روز سه شنبه بستم و نهم یک نیله شکار شد بهلول میانه واله یار کوکه از خدمت گوندوانه آمده سعادت ملازمت در یافت بهلولخان پسر حسن میانه است و میانه الکوشی است از افغانان در مبادی حال حسن نوکر صادقخان بود اما نوکر پادشاه شد اس و آخر در سلک بندهاے بادشاهی انتظام یافت و در خدمت دکن فوت شد بعد از و پسرانش

بمنصب سرفراز گشتند اگرچه هشت پسر داشت اما دو پسرش هر دو بچو هر شمشیر
 روشناس آمدند برادر کلان در آغاز جوانی و بیعت حیات سپرد بهلول رفته رفته بمنصب
 هزاره سر بلندی یافت درین وقت فرزند شاهجهان به پوهانپور رسیده او را قابل تربیت
 دانسته بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار آمیدوار ساخت و چون تا حال مرا
 ملازمت نکرده بود و بسیار آرزوی استانبوس داشت بدرگاه طلب فرمودم بی تکلف
 خوب خانزاد بیست همچه‌نانه باطنش بحسن شجاعت آراستگی دارد ظاهرش هم
 خالی از نمودی نیست منصبی که فرزند شاهجهان تجویز نموده بود بالتامس او
 مرحمت شد و بخطات سر بلند خانی سرفراز گشت الهیار کوکه نیز جوان مردانه
 و بنده لایق تربیت است او را بخدمت حضور مناسبت و چسپان یافته بدرگاه طلب
 فرمودم روز کم شنبه غره ماه اذر بشمار رفته یک نیله‌گار به بندوق زدم درین تاریخ واقعات
 کشمیر بعرض می‌رسد که در خافه ابریشم فروشی دو دختر دندان دار بوجود آمده که پشت
 تا کمر بهم متصل بود اما سر و دست و پاهای هر کدام جدا اندک زمانی زنده بوده فوت
 شدند روز مبارک شنبه دویم درکنار تال که دیوه شده بود بزم پیکاله ترتیب یافت لشکر خان
 را خلعت و فیل مرحمت نموده بخدمت دیوانی صوبه دکن سرفراز ساختم منصب
 او از اصل و اضافه دو هزار پانصد ذات و هزار و پانصد سوار حکم شد بواله عادل خاں
 مهر کوکب طالع که هر کدام بوزن پانصد مهر دستوری میشود انعام شد سر بلند خاں
 اسپ و خلعت عنایت نمودم چون از الهیار کوکه هم خدمات شایسته و تودات
 پسندیده بوقوع آمده بود بخطاب همت خانی سرفراز گشته خلعت مرحمت شد روز جمعه
 سه چهار کروه و یکپاو کوچ نموده برگزیده دکن محل نزول رایات اقبال گشت روز شنبه
 نیز چهار کروه و یکپاو کوچ نموده در قصد ده‌هار منزل شد * ده‌هار از شهرهای قدیم است
 و راجه بهوج که از راجهای معتبر هندوستانست درین شهر می‌بود و از عهد او هزار
 سال گذشته در زمان سلاطین مالوه نیز مدت‌ها حاکم نشین بوده و قتیکه سلطان محمد
 تغلق بعزم تسخیر دکن میرفت قلعه از سنگ تراشیده برفراز پشته اساس ساخته ظاهرش
 غایت نمود و صفا دارد و درون قلعه از عمارات خالی است فرمودم که طول و عرض و
 ارتفاعش را مساحت کنند طول درون قلعه دوازده طناب و هفت گز عرض هفت
 طناب و سیزده گز و عرض دیوار قلعه نوزده و نیم گز و ارتفاع تا کنگره هفده و نیم گز ظاهر
 شد و در برون قلعه پنجاه و پنج طناب بود عمید شه‌غوری مخاطب بدلاور خاں که در
 زمان سلطان محمد پسر سلطان فیروز بادشاه دهلی حکومت ولایت مالوه باستقلال
 داشت در معموره برون قلعه مسجد جامع بنا نهاده در مقابل در مسجد میل آهنی
 مربع نصب کرده بود چون سلطان بهادر گجراتی ولایت مالوه را بتصرف در آورد
 خواست که این میل را بگجرات نقل نماید کارفرمایان در وقت فرود آوردن احتیاط
 نکردند و بر زمین افتاده دو پاره شد یکی از آن هفت و نیم گز و دیگری چهار گز و یکپاو
 و دورش یک گز و یکپاو است چون در پنجا ضایع افتاده بود حکم کردم که لخت کلان

را باگوه برده در محن روزه حضرت عرش اشیانی نصب کنند + که شبها چراغ برباله
ان میسوخته باشند مسجد مذکور دود در دارن برپیش طاق یکدر فقره از نثر برلوح
سنگی نقش کرده اند مضمون آنکه عمید شغوری درسند سبعین و ثمانمائه این مسجد
را اساس نهاده و بر پیشطاق دیگر قصیده نوشته اند که این چند بیت از انجاست

خدا یگان زمان کوکب سپهر جلال * مدار اهل زمین آفتاب اوج کمال

بغاه و پشت شریعت عمید شه دایم * که افتخار کند غور ازان حمیده خصال

معین و ناصر دین نبی دلاور خاں * که برگزیده خداوند ایزد متعال

بشهر دهار بنا کرد مسجد جامع * بوقت سعد خجسته بروز فرخ فال

گذشته بود ز تاریخ هشتصد و هفتاد * که شد تمام ز انبال در گه امال

چون دلاور خاں و بیعت حیات سپرد در انوقت هندوستان بادشاه باسقلال

نداشت و ایام هرج و مرج بود هوشنگ پسر دلاور خاں که چون رشید و صاحب

همت بود قابو دانسته بر سر بر سلطنت مالوه جلوس نمود بعد از فوت او بحسب

تقدیر سلطنت بمحمود خلجی پسر خانبههاں که وزیر هوشنگ بود منتقل شد

و ازو بر پسرش غیاث الدین رسید و بعد ازان به ناصرالدین پسر غیاث الدین که پدر را زهر

داده بر مسند زشت نامی نشست و ازو بفرزندش محمود انتقال یافت و سلطان

بهادر گجراتی ولایت مالوه را از محمود گرفت و سلسله سلاطین مالوه بمحمود مذکور

منتهی شد روز دوشنبه ششم بشکار رفته یک نیله گاو ماده را به بندوق زدم بمیرزا

شرف الدین حسین کاشغری فیلی عنایت نموده بخدمت صوبه بندکش رخصت

نمودم باز آرام خنجر مرصع و مهر صد توله و بیست هزار درب انعام شد روز سه شنبه

هفتم در تال دهار یک مگر مچّه به بندوق زدم بانکه همین سربینی او بنظر در می آمد

و باقی تله اش در اب نهان بود بقیاس و قرینه میان ششش زدم و بیک زخم تمام شد

مگر مچّه از عالم نهنگ جانور دست و در اکثر ابهائے هندوستان میباشد و بغایت کلال

میشود این چندان کلال نبود مگر مچّه دیده شد که هشت گز طول و یک گز عرض

داشته روز یکشنبه چهار و نیم کروه کوچ کرده سعداپور منزل شد در پدموضع رودخانه

ایست که ناصرالدین خلجی بالای انرا پل بسته و نشیمنها ساخته است از عالم کالیاده

جائی است و هردو از بناهای و اثرهای اوست اگرچه عمارتش قابل تعریف نیست

چون در میان رودخانه ساخته شده جوئیها و حوضها ترتیب داده اند یکطوری بنظر در می

آمد شب فرمودم که بر دور ان جوئیها و ابها چراغان کردند روز مبارکشنبه نهم بزم پیماله ترتیب

یافت در پرنور و فرزند شاهجهان یکقطعه لعل یک رنگ بوزن نه تانک و پنج سرخ که یک

لک و بست و پنج هزار اوپه قیمت داشت با دو مروارید انعام شد و این لعایت که

در زمان ولادت من حضرت مریم مکانی والده حضرت عرش اشیانی برسم روزنابین

القیات نموده بودند و سالها در سر پیچ خاصه آنحضرت بود بعد از ایشان من هم تیرنگ

+ احوال این ملک اهلی در اگره پر روزه اکبر که بهقام سکندره است موجود نیست

خود در سرپیچ میداشتم قطع نظر از مالیت و نفاست چون بحسب شگون برین دولت ابد مقرون مبارک و همایون آمده بانفرزند مرحمت شد مبارز خاں را بمنصب هزار و پانصدیدات و سوار از اصل و اضافه سربلند ساخته بفوجداری سرکار میوات تعیین فرمودم و بانعام خلعت و شمشیر و فیل ممتاز گشت بهمت خان ولد رستمخان شمشیر مرحمت شد بکمالخان قراول که از خدمتگاران قدیم است و همیشه در شکارها حاضر میباشد خطاب شکارخانی عنایت نمودم و اودارام بخدمت صوبه دکن تعیین شد و بانعام خلعت و فیل و یادپایان عراقی سرفرازی یافت و خنجر زر نشان خامه مصحوب او بسپه سالار خانخانان اتالیق مرحمت شد روز جمعه دهم مقام فرمودم روز شنبه یازدهم چهار کروه پاو کم کوچ نموده در موضع حلوت نزول اقبال افتاد روز یکشنبه دوازدهم پنجکروه کوچ کرده در برگنه مذکور منزل شد این برگنه از زمان پدرم بجایگیر کیشوداس مارو مقرر است و در حقیقت طور وطن او شده عمارات و باغات ساخته از جمله بارلی در سر راه اساس نهاده بغایت خوش طرح و اندام بخاطر رسید که اگر در جای بارلی در سر راه ساخته شود بهمین طرح باید فرمود که بسازند اما اقل در برابر این باید ساخت روز دو شنبه سیزدهم بشکار رفته یک نیله گاؤ به بندوق زدم از تاریخی که فیل نور بخت بفیلخانه خاصه آمده حکم است که در دولتخانه خاص و عام می بسته باشد چون از حیوانات فیل را بآب الف تمام است باوجود زمستان و سردی هوا از در آمدن آب محظوظ میشود و اگر آبی نباشد که تواند بر آمد آب را از مشک بخراطوم گرفته بر بدن خود میریزد بخاطر رسید که هر چند فیل از آب محظوظ است و بالطبع بان مجبور اما یقین که در زمستان از آب سرد متاثر خواهد بود فرمودم که آب را شیر گرم کرده در خراطوم او میریزند باشند روزهای دیگر که آب سرد بر خود میریزند اثر ریشه و لرزه بر ظاهر می شد و از آب گرم بخلاف آن آسوده و محظوظ میگشت و این تصرف خاصه منست روز سه شنبه چهاردهم شش کروه کوچ کرده در مقام سیلگده منزل شد روز کم شنبه پانزدهم از در بایه مهی گذشته نزدیک رام گده منزل گشت شش کروه کوچ واقع شد روز مبارک شنبه شانزدهم مقام نموده در سرایشاری که قریب بار دو واقع است بزم پیناله ترتیب یافت سربلند خاں را بعنایت علم ممتاز ساخته و فیل بخشیده بخدمت صوبه دکن رخصت فرمودم و منصب او از اصل و اضافه هزار و پانصدیدات و هزار دو صد سوار حکم شد راجه بهیم نراین زمیندار کرهه که بمنصب هزاری سرفراز است رخصت جایگیر یافت راجه بهرجو زمیندار بکلانه را بمنصب چهار هزاری سربلند ساخته بوطن او رخصت فرمودم و حکم شد که چون بملک خود برسد پسر کلان را که جانشین اوست بدرگاه فرستد که در خدمت حضور میباشد باشد حاجی بلوچ که سردار قراولانست و نسبت سابق و بندگی قدیم دارد بخطاب بلوچ خانی سرفراز گشت روز جمعه هفت دهم پنج کروه کوچ نموده در موضع دهاوله نزول فرمودم روز شنبه هوزدهم که عید قربان بود بعد از فراغ قربانی و لوازم آن سه کروه و یکپاو کوچ نموده در کنار تال موضع ناگور منزل شد روز یکشنبه

نوزدهم قریباً پنج‌کروہ مسافت طی نموده در کنار تال موضع سمربه ریات اقبال بر افراخت روز دوشنبه بستم چهار کوه و یکپاؤ کوچ نموده برگشته دوحد محل نزول ریات جلال گشت این برگشته سرحد است میان ولایت مالوه و ملک گجرات تا از بد نور عبور واقع شد تمام راه جنگل و انبوهی درخت و زمین سنگ لاخ بود روز سه شنبه بستم و یکم مقام کردم روز کم شنبه بستم و دویم پنج‌کروہ و یکپاؤ کوچ نموده در موضع رنپاؤ نزول نمودم روز مبارکشنبه بستم و سویم مقام نموده در کنار تال موضع مذکور بزم پیداله ترتیب یافت روز جمعه بستم و چهارم و نیم‌کروہ کوچ نموده در موضع جالوت ریات اقبال بر افراشت درین منزل باز یگران ملک کرناٹک آمده فزون بازی خود نمودند یکی از آنها زنجیر آهنی را که بنج و نیم گز طول و یک سیر و دو دام وزن داشت یکسر اندر در خلق نهاده اهسته اهسته تمام را بمدد آب فرو برد و ساعتی در شکم او بود بعد ازان بر آورد و روز شنبه بستم پنجم مقام شد روز یکشنبه بستم و ششم پنج‌کروہ کوچ نموده بموضع نیمده فرو آمد روز دوشنبه بستم و هفتم نیز پنج کوه کوچ کرده در کنار تالابی نزول فرمودم روز سه شنبه بستم و هشتم چهار کوه پاؤ کم کوچ نموده نزدیک بقصبه سحر در کنار تال ورود ریات اقبال اتفاق افتاد گل نیلوفر را که بزبان هندی کمودنی گویند بسه رنگ میشود سفید و کبود و سرخ پیش ازین کبود و سفید دیده شد اما سرخ تا حال بنظر در نیامده بود درین تال سرخ گل تازه و سبز رنگ مشاهده شد بے تکلف گلیست بغایت نادر و لطیف چنانچه گفته اند ❀

ز سرخی و تری خواهد چکیدن

گل کنول از کمودنی گلاتر میباشد رنگش سرخ چهره است و من در کشمیر کنول صد برگ هم بسیار دیده ام و قرر است که کنول روز میشگفت و شب غنچه میشود و کمودنی بخلاف آن روز غنچه میگردد و شب میشگفت و زنبور سیاه که اهل هند انرا بهونرا میگویند همیشه برین گلهای می نشیند و بجهت خوردن شیره که در میان این هردو گلست بدرون میروند و بسیار چنبن واقع میشود که گل کنول غنچه میگردد و تمام شب بهونرا در آن غنچه میماند و همین طور در گل کمودنی هم بعد از شگفتن از میان بر آمده پرواز میکند و چون زنبور سیاه ملازم دائمی این گلهاست شعراي هند انرا چون بلبل عاشق گل اعتبار نموده مضامین عالی در سلک نظم کشیده اند از جمله تان سین کلانوت که در خدمت پدرم بے نظیر زمان خود بوده بلکه در هیچ عهد و قرن مغنی مثل او نگذشته در یکی از نقشها روی جوانرا بافتاب و چشم کشودن او را بشگفتن گل کنول و بر آمدن بهونرا از میان آن تشبیه داده و در جائی دیگر بگوشه چشم نگریستن محبوب را بحرکت گل کنول در هنگام نشستن بهونرا نسبت کرده درین منزل انجیر از احمد اباد رسید اگرچه انجیر برهانپور هم شیدری و بالیده میشود اما این انجیر کم دانه و شیرین تر است ده دوازه بهتر توان گفت روز کم شنبه بستم و نهم و مبارکشنبه سیم مقام شد درین منزل سرفراز خان از احمد اباد آمده سعادت استاذ موس در یافت از پیشکشهای

او تسبیح مرواریدی که به یازده هزار روپیه خریده بود باد و فیل و دواسپ و هفت راس گاؤ و بیل و چند تغور پارچه گجراتی مقبول افتاد تقمه را بار بخشیدم سرفرازخان نبیره مصاحب بیگ است که از امرای حضرت جذت اشیانی بود حضرت عرش اشیانی او را بنام جدش مصاحب بیگ میخواندند و من در آغاز جلوس منصب او را افزودم بصوبه گجرات تعیین فرمودم چون نسبت خانۀ زادی مرواریدی باین درگاه داشت در خدمت صوبه گجرات هم خود را نغزک ظاهر ساخت لایق تربیت دانسته بختاب سرفرازخان در عالم سربلند گردانیدم و منصب او بدو هزار و دشت و هزار سوار رسیده روز جمعه غره دیماه چهارکروزه پاوکم کوچ نموده در کنار تال جهسود نزول فرمودم درین منزل راسمان سردار پیاده هاسه خدمتیه ماهی رو هو شکار کرده آورد چون طبعم بگوشت ماهی رغبت تمام دارم خصوصاً ب ماهی رو هو که بهترین اقسام ماهی هندوستان است و از تاریخ عبور کانی چند تا حال که یازده ماه گذشته باوجود نهایت تفحص بهم نرسیده بود امروز بدست آمد بغایت معظوظ شدم و اسپی برای من عنایت فرمودم اگرچه پرگنه دو حد داخل سرحد گجرات است غایتاً ازین منزل در همه چیز اختلاف صریح ظاهر میشود صحرای زمینی نوعی دیگر مردم بومعی دیگر زبانها بوش دیگر جنگلی که درین راه بنظر در آمد درخت میوه دار مثل انبه و کهرنی و تمر هندی داشت و مدار محافظت زراعت بوخار بست زقوم است مزارعان بر دور مرزعه خویش زقوم نشانیده هر کدام قطعه زمینی خود را جدا ساخته اند و در میان کوچه راه تنگ بجهت آمدن و رفت گن شده اند چون تمام این ملک رنگ بوم است باندک تردد راژد حایمی که واقع شود چندان گرد و غبار بهم میرسد که چهره آدم بدشواری بنظر در می آید بخاطر رسید که احمدآباد را بعد ازین گردآباد باید گفت نه احمدآباد روز شنبه دویم چهارکروزه پاوکم کوچ نموده در کنار دریای مهبی منزل شد روز یکشنبه سویم باز چهارکروزه پاوکم کوچ نموده در موضع بدله نزول فرمودم درین منزل جمعی از منصبداران که بخدمت صوبه گجرات تعیین بودند سعادت استاز بوس در یافتند روز دوشنبه چهارم پنجکروزه کوچ کرده چترسپما نزول رایات اجلال اتفاق افتاد روز سه شنبه پنجم پنج و نیمکروزه مسافت طی نموده در پرگنه موده رایات اقبال برافراشت درین روز سه نیله گاؤ شکار شد یکی از هده کلانتر بود سیزده من و ده سیر بوزن در آمد روز کم شنبه ششم شش کروزه کوچ فرموده در پرگنه نیلاؤ منزل شد و از میدان قصبه گذشته موازی یک هزار و پانصد روپیه نثار کردم روز مبارکشنبه هفتم شش و نیمکروزه کوچ نموده در پرگنه نیلاب نزول فرمودم در ملک گجرات کلانتر ازین پرگنه نیست هفت لک روپیه که بست و سه هزار تومان رایج عراق باشد حاصل دارد معموره قصبه مذکور هم خیلکی است در وقت آمدن از میان قصبه گذشته هزار روپیه نثار کردم همگی همت مصروف بر آنست که بهر بهانه فیضی بخلق خدا برسد چون مدار سواری مردم این ملک به عرابه است مراهم میل سواری عرابه شد تا دو کروزه بر عرابه نشستیم اما از گرد و غبار بسیار آزار کشیدم بعد از آن تا آخر منزل براسپ سواری

کردم در اثنای راه مقر بخان از احمدآباد رسیده سعادت ملازمت دریافت و یک دانه مروارید که بسی هزار رویه خورده بود پیشکش گذرانید روز جمعه هشتم شش کروه و نیم کوچ نموده ساحل دریای شور محل نزول بارگاه اقبال گشت * کهناییت از بندرهای قدیم است بقول برهمنان چندین هزار سال از بنای این گذشته در ابتدا نامش ترنباوتی بوده و راجه ترنبدک کنوار حکومت این ملک داشته اگر تفصیل احوال راجه مذکور بشرحی که برهمنان میگویند نوشته شود بطول میکشد مجمل چون نوبت ریاست براجه ابهی کمار که از نجایر او بود میرسد بقضای آسمانی بلای درین شهر نازل میشود چندان گرد و خاک میریزد که تمام منازل و عمارت شهر در زیر این خاک پنهان میگردد و بنیاد حیات بسیاری از مردم زیر و زیر میگردد و غایت پیش از نزول بلا بته که راجه انرا پرستش میکرد بخوابش آمده ازین حادثه آگاه میسازد و راجه با عیال خود بجهاز درمی آید و ان بت را باستونی که در پس بت بجهت تکیه داشته بودند با خود همراه میدرد قضا راجه از هم از طوفان بلا میشکند چون مدت حیات راجه باقی بود بمدد همان ستون کشتی وجودش بساحل سلامت میرسد و باز اراده تعمیر این شهر مینماید و ان ستون را بجهت علامت آبادانی و فراهم آمدن مردم نصب میکند چون بزبان هندی ستونرا استنبد و کهنبد هر دو میگویند باین نسبت استنبد نگری و کهنباوتی میگویند و گاه بمناسبت نامش ترنباوتی نیز میگفتند و کهنباوتی رفته رفته بکثرت استعمال کهناییت شد و این بندر از اعظم بندار هندوستانست و متصل بجزیری از جزایر عمان واقع شده عرض جزیر هفت کروه و طول قریب بچهل کروه تخمیناً مقرر کرده اند جهاز بدرون جزیر در نمی آید و در بندر کوکه که از توابع کهناییت است و نزدیک بدریا واقع گشته اندگر میکنند و از انجا اسباب را بغرابها انداخته به بندر کهناییت می آرند و همین طور در وقت پر ساختن جهاز اسباب را در غرابها کرده می برند و بجهاز درمی آرند پیش از ورود موکب منصور چند غراب از بنادر فرنگ بکهناییت آمده خرید و فروخت نموده اراده مراجعت داشتند روز یکشنبه دهم غرابها را اراسته بنظر در آوردند و رخصت گرفته متوجه مقصد شدند روز دوشنبه یازدهم من خود بر غراب نشسته تخمیناً یک کروه بر روی آب سیر کردم روز سه شنبه دوازدهم بشکار یوز رفته دو آهو گیرانیده شد روز کم شنبه سیزدهم به تماشای تال تارنگ سر سوار شده از میان راسته و بازار گذشتم و قریب به پنج هزار رویه نثار کردم در زمان حضرت عرش اشیانی انار الله برهانه کلیان راے متصدی بندر مذکور بحکم آنحضرت حصار بخته از خشت و آهک بر دور شهر ساخته و سوداگر بسیار از اطراف آمده درین شهر توطن گزیده اند و خانها بصفا و منازل نیک اساس نهاده و صرفه الحال روزگار بسر میدهند بازارش اگرچه مختصر است غایتاً پاکیزه و پر جمعیت و کثرت است در زمان سلاطین گجرات تمغای این بندر مبلغی کلی بوده و الحال در بندر است حکم است که از چل یک زیاده نگیرند در دیگر بنادر عشور گویان ده یک و هشت

یک میگیرند و انواع تکالیف و مزاحمت بتجار و متردین میسرانند و در جدۀ که بذور مکه است چار یک میگیرند بلکه بیشتر هم و از اینجا قیاس می باید نمود که تمغای بنادر گجرات در زمان حکام سابق چه مبلغ بوده و لله الحمد که این نیازمند درگاه ایزدی توفیق بخشایش تمغای کل ممالک محروسه که از حساب و شمار بیرونست یافته و نام این تمغا از قلمرو من افتاده * درینولا حکم شد که تنکه طلا و نقره ده بست وزن مهر و رویه معمول سکه کنند سکه تنکه طلایکطرف لفظ (جهانگیر شاهی سنه ۱۰۲۷) و جانب دیگر (ضرب کهنابایت سنه ۱۲ جلوس) مقرر شد و سکه تنکه نقره یکرو در میان تنکه لفظ (جهانگیر شاهی سنه ۱۰۲۷) و بر دور اینمصرع *

بزرای سکه زد شاه جهانگیر ظفر پرتو

و بر روی دیگر در میان تنکه (ضرب کهنابایت سنه ۱۲ جلوس) و بر دور مصرع دوم پس از فتح دکن آمد چو در گجرات از ماندو

در هیچ احدی تنکه غیر از من سکه نشده و تنکه طلا و نقره اختراع منست نامش تنکه جهانگیری فرمودم روز مبارکشنبه چهاردهم پیشکش امانتخان متصدی بذور کهنابایت در محل بنظر گذشت منصب او از اصل و اضافه هزار و پانصدینات و چهار صد سوار حکم شد نورالدین قلی بمنصب سه هزارینات و ششصد سوار از اصل و اضافه سرفرازی یافت روز جمعه پانزدهم بر فیل نور بخت سوار شده بر اسب روانیدم بغایت خوب درید در وقت نگاهداشتن هم خوب ایستاد این مرتبه سویم است که من خود سوار می شوم روز شنبه شانزدهم رامداس ولد جیسنگه بمنصب هزار و پانصدینات و هفتصد سوار از اصل و اضافه سرفراز شد روز یکشنبه هفدهم بدارانخان و امانتخان و سید بایزید باره فیل عنایت شد درین چند روز که ساحل دریا شور معسکر اقبال بود از سوداگرو اهل حرفه و ارباب استحقاق و سائر متوطنان بذور کهنابایت را بنظر در آورده فراخور حال هرکس خلعت و اسب و خرچی و مدد معاش مرحمت فرمودم و هم درین تاریخ سید محمد صاحب سجاده شاه عالم و فرزندان شیخ محمد فوٹ و شیخ حیدر نبیره میاں وجیه الدین و دیگر مشایخ که در احمد اباد توطن دارند باستقبال آمده ملازمت نمودند و چون غرض تماشای دریا و مدد جزر آب بوده ده روز مقام نموده روز سه شنبه نوزدهم رایات عزیمت بصوب احمد اباد بر افراشت بهترین اقسام ماهی که در اینجا بهم میرسد نامش عربیت و ماهی گیوان مکر بجهت من گرفته آوردند بی تکلف نسبت دیگر اقسام ماهی که درین ملک میشود لذیذ تر و بهتر است اما بلذت ماهی رهو نیست ده نه بلکه ده هشت توان گفت و از غذاها که مخصوص اهل گجرات است کهچری باجوه است و افرا لذیذ نیز میگویند از اقسام ریزه غله آنست و این غله غیر از هندوستان در دیار دیگر نمیشود و نسبت بسایر بلاد هند در گجرات بیشتر است و از اکثر حبوبات ارزان تر چون هرگز نخورده بودم فرمودم که تیار ساخته آوردند خالی از لذتی نیست مرا خود خیلی در افتاد حکم کردم که در ایام صوفیانه که التزام ترک

جیوانی نموده ام و طعامهای بی گوشت میخورم اکثر ازین کچتری می آورده باشند روز سه شنبه مذکور شش کروه و یکپاو کوچ نموده در موضع کوساله منزل شد روز کم شنبه بستم از پرگنه بابه گذشته در کنار دریا فروز آمدم این منزل شش کروه بود روز مبارک شنبه بستم و یکم مقام نموده بزم پیاله ترتیب یافت در همین آب ماهی بسیار شکار کرده بجمعه ازبندها که داخل مجلس بودند قسمت شد روز جمعه بستم و دوم چهار کروه مسافت طے نموده در موضع باربچه سعادت نزول اتفاق افتاد و درین راه دیوارها بنظر در آمد از دینیم گز قاسه گز بعد از تحقیق معلوم شد که مردم بقصد ثواب ساخته اند که چون حماله در راه مانده شود بار خود بران دیوار نهاده نفسی راست سازد و باز بے مدد غیر بفراغت برداشته متوجه مقصد گردد و این تصرف خاصه اهل گجراتست بسیار مرا این دیوار ساختن خوش آمد فرمودم که در جمیع شهرهای کلان بهمین دستور دیوارها از طرف بادشاهی بسازند روز شنبه بستم و سویم پنج کروه باو کم کوچ نموده کنار تال کاکریه محل نزول آردی گیهان شکوه شد این تال را قطب الدین محمد نبیره سلطان احمد یانی شهر احمد آباد ساخته و بر درش زینه پایها از سنگ و آهک بسته اند و در میان تال باغچه مختصر و یک دست عمارت بنا نهاده و از کنار تال تاعمارت میان پل بسته اند که راه آمد و شد باشد و چون مدتها برین گذشته اکثر از هم ریخته و ضایع شده و جائیکه قابل نشستن باشد نمانده بود درینولا که موکب اقبال بصوب احمد آباد توجه فرمود صفی خان بخشی گجرات از سرکار بادشاهی شکست و ریخت انرا مرمت نموده و باغچه را صفا داده عمارتی نو مشرف بر تال و باغچه ساخت بے تکلف منزلیست بغایت مطبوع و دلنشین طرحش مرا خوش در افتاد و در ضلعی که پل واقست نظام الدین احمد که در زمان پدرم یک چندی بخشی گجرات بود باغی ساخته بر کنار تال مذکور درین وقت بعرض رسید که عبدالله خان بجبهت نزاعی که با عابد پسر نظام الدین احمد داشته درخت هائے این باغ را بروده است و نیز شنیده شد که در ایام حکومت خود در مجلس شراب مرد نامزادی را که خالی از طرنگی و مضحکی نبوده بمجره آنکه در مستی و بی شعوری حرفی نا ملایم از روی مطایبه گفته بے طریق شده بیکه از قلامان خود اشارت کرد که در همان مجلس گردش زده است از شنیدن این دو مقدمه خاطر عدالت آئین بغایت آشفته گشت و حکم فرمودم که دیوانیان عظام هزار سوار دو اسبه و سه اسبه او را موافق یک اسبه مقرر داشته تفاوت انرا که هفتاد لکدام میشود از محال جاگیر اوضاع نمایند چون درین منزل مزار شاه عالم بر سر راه واقع بود فاتحه خوانده گذشتم تخمیناً یک لک روبیه خرج عمارت این مقبره شده باشد شاه عالم پسر قطب عالم است و سلسله ایشان بمخدوم جهانیان منتهی میشود و مردم این ملک را از خاص و عام غریب اعتقادی بایشانست چنانچه میگویند که شاه عالم احیای اموات می کرد و بعد از آنکه چندین مرده را زنده ساخته بود پدرش برینمعنی وقوف یافته مانع آمده است که دخل در کارخانه الهی کردن گستاخی است و شرط بندگی نیست قضا را شاه عالم

خادمی داشت و او را فرزند نمیشد و بدعای ایشان حق تعالی پسرری باو کرامت فرمود چون به بیست و هفت سالگی رسید در گذشت و انخادم گریه و زاری کذا بخندست ایشان آمده معروض داشت که پسر من فوت شده و مرا همین یک فرزند بود چون بدوجه شما حق تعالی کرامت فرموده بود امیدوارم که بدعای شما زنده شود شاه عالم لحظه متفکر گشته بدرون حجره رفتند و خادم مذکور بخندست پسر ایشان که او را بسیار دوست میداشت رفته الحاح نمود که شما از شاه التماس کنید که فرزند مرا زنده سازند و پسر ایشان چون خورد سال بود بدرون حجره در آمده درین باب مبالغه میکند شاه عالم میگوید که اگر شما راضی باشید عوض او جان بحق تسلیم کنید شاید التماس من قبول افتد و او عرض کرد که در آنچه رضای شما و خواست خدا باشد عین رضای منست شاه عالم دستهای پسر خود را گرفته از زمین برداشته روی سوه اسمان کرده گفت که بار خدایا عوض آن پزغاله ای بزغاله را بگیر در ساعت پسر جان بحق تسلیم کرد و شاه او را بر بالای پلنگ خود خوابانیده چادری بر روی او پوشانید و خود از خانه برآمده بان خادم گفته اند که بخانه برو و از پسر خود خبر بگیر شاید سگته کرده باشد و نموده باشد چون او بخانه می آید پسر را زنده میدیدند چه در ملک گجرات اینقسم حرفهای بسیار بشاه عالم تسلیت میکنند و من خود از سید محمد که صاحب سجاده ایشانست و خالی از فضیلتی و معقولیتی نیست پرسیدم که این حرف چه صورت دارد گفت من هم از پدر و جد خود همین طور شنیده ام و بقواتر رسیده و العلم عند الله اگرچه این مقدمه از این خرد دور است غایتاً چون در مردم شهرت تمام داشت بجهت غرابت نوشته شد و رحلت ایشان ازین سرای فانی بعالم جاودانی در سنه هشتصد و هشتاد واقع شده در زمان سلطنت سلطان محمود بیکره و عمارات مقبره ایشان از آثار تاج خاں دیرانی است که از امرای سلطان مظفر ابن محمود بوده چون روز دوشنبه ساعت بجهت در آمدن شهر اختیار شده بود روز یکشنبه بیست و چهارم مقام فرمودم درین مقام خریزه کاریز که قصبه ایست از توابع هرات رسید و مقرر است که در خراسان هیچ جا خریزه بخوبی کاریز نمیشود با آنکه یک هزار و چار صد کروه مسافت داشت و قافله به پنج ماه می آمد بسیار درست و تازه آمده و انقدر آوردند که بجمیع بندها کفایت میکند و مقارن این کونله از بنگاله رسید و با وجود هزار کروه مسافت اکثر تروتازه آمده چون بغایت میوه لطیف و نازک است همانقدر که بجهت خاصگی کفایت باشد پیاده های داکچوکی دست بدست میرسانند زبان از ادای شکر الهی قاصر است شکر نعمتهای تو چند آنکه نعمتهای تست

درین تاریخ امانت خاں دو دندان فیل گذرانید بغایت کلان که یکی از آن سه درم و هشت طسو طول و شانزده طسو ضخامت داشت سه من و در سیر بوزن در آمد که بیست و چهار و نیم من عراق باشد روز دو شنبه بیست و پنجم بعد از گذشتن شش گهری در ساعت مسعود بمبارکی و فرخی متوجه شهر شدم و بر فیل صورت گچ که از

فیلق دوستدار منیست و در صورت و سیرت تمام عیار با آنکه مست بود چون اعتماد بر سواری خود و خوش جلویی او داشتم سوار گشتم خلقه انبوه از مرد و زن در کوچه و بازار و درو دیوار بر آمده منتظر بودند تعریف شهر احمد آباد چنانکه شنیده شده بود بنظر در نیامد اگر چه میان رسته بازار را عریض و وسیع گرفته اند غایتاً دکانها را درخور وسعت بازار نساخته اند عمارتش همه از چوبیست و ستون دکانها باریک و زبون و کوچه بازار پرگرد و غبار از تال کاکریه تادرون ارک که باصطلاح اینملک بدر گویند نثار کنش شفافتم و بدر بمعنی مبارکست منازل سلاطین گجرات که در درون بدر واقع بود درین پنجاه شش سال خراب شده و اثری از آنها نمانده غایتاً جمعی از بندهای ما که بحکومت اینملک تعیین بودند عمارات ساخته اند درینولا که از ماندو متوجه احمد آباد شدم مقربخان منازل قدیم را از سرنو تعمیر نموده نشیمنهای دیگر که ضروری بود مثل جهره که وعام و خاص و غیره ترتیب داد چون امروز روز مبارک وزن فرزند شاهجهان بود برسم معهود او را بطلا و دیگر اجناس وزن فرمودم و سال بیست و هفتم از مولود مسعود او بخرمی و نشاط آغاز شد امید که حضرت واهب العطا یا او را بایی نیازمند درگاه خود ازانی دارد و از عمر و دولت خود برخوردار گناه همدین روز ولایت گجرات را بجایگزیند انفرزند مرحمت فرمودم از قلعه ماندو تا بندر کهنابایت براهی که آمدیم یک صد و بیست و چهار کروزه است بیست و هشت کوچ و سی مقام واقع شد و در کهنابایت تاده روز مقام اتفاق افتاد و از آنجا تا شهر احمد آباد بیست و یک کروزه بود به پنج کوچ و دو مقام طی شد مجمل از ماندو تا کهنابایت و از کهنابایت تا احمد آباد بشرحی که گذارش یافت یکصد و چهل و پنج کروزه مسافت بدو ماه و پانزده روز آمدیم درینمدت همگی سی و سه کوچ و چهل و دو مقام شد روز سه شنبه بیست و ششم بدیدن مسجد جامع که در میان بازار واقعست رفته بچندی از فقرا که در آنجا حاضر بودند قریب پانصد روبیه بدست خود خیرات کردم این مسجد از آثار سلطان احمد بانی شهر احمد آباد است مشتمل بر سه در و در هر طرف بازار و مقابل دریکه بجانب مشرق واقع شده مقبره سلطان احمد مذکور است و در آن گنبد سلطان احمد و محمد پسر او و قطب الدین نبیره او آسوده اند طول صحن مسجد غیر از مقصوره یکصد و سه درعست و عرض هشتاد و نه درع و به دور آن ایوان ساخته اند بعرض چهار درع و سه پاو فرش صحن از خشت تراشیده و ستونها ایوان از سنگ سرخست و مقصوره مشتمل است بر سیصد و پنجاه و چهار ستون و بالای ستونها گنبد زده اند طول مقصوره هفتاد و پنج درع و عرض سی و هفت درع است و فرش مقصوره و محراب و منبر از سنگ مرمر ترتیب یافته است و بر دیوار و پیشطاق دو میزار پرکار از سنگ تراشیده مشتمل بر سه آشیانه در غایت اندام نقاشی و نگاره کرده اند و بجانب دست راست منبر متصل بکنج مقصوره شاه نشین جدا کرده اند و از میان ستونها به تخته سنگ پوشیده اند و دوران را تاسقف مقصوره به پنجره سنگ نشانیده اند غرض آنکه چون باد شاه بنماز جمعه و عید حاضر شود

باجمعی از مخصوصان و مقربان خود بران بالا رفته ادای صلوة نماید و انرا با مصطلاح این ملک ملوکخانه گویند و همانا که این تصرف و احتیاط بجهت هجوم عام شده باشد و الحق این مسجد بنای ایست بغایت عالی روز یکشنبه بستم و هفتم بخانقاه شیخ وجیهه الدین که نزدیک بدو لتخانه بود رفته بر سر مزار ایشان که در محلی خانقاه واقع است فاتحه خوانده شد این خانقاه را صادق خان که از امرای عمده پدرم بود ساخته است شیخ از خلفای شیخ محمد غوث است اما خلیفه که مرشد بخلافت او مباحثات کند و ارادت ایشان برهانیست روشن بر بزرگی شیخ محمد غوث و شیخ وجیهه الدین بفضایل صوری و کمالات معنوی ارادتگی داشت پیش ازین بسی سال درین شهر ودیعت حیات سپرده بعد ازان شیخ عبداللہ بوصیت پدر بر مسند ارشاد نشسته بغایت درویشی مرتاض بود چون مشارالیه بجوار رحمت ایزدی پیوست فرزندش شیخ اسدالله جانشین گشت و همدران زودی بعالم بقا شتافت و بعد از و برادرش شیخ حیدر صاحب سجاده شد و الحال در قید حیات است و بر سر مزار جد و ابای خود بخدمت درویشان و تیمار حال ایشان مشغول و اثر صلاح از ناصیه روزگارش ظاهر چون عرس شیخ وجیهه الدین در میان بود یک هزار و پانصد روپیه بجهت خرچ عرس بشیخ حیدر عنایت شد و یک هزار پانصد روپیه دیگر بجمعی از فقرا که در خانقاه ایشان حاضر بودند بدست خود خیر کردم و پانصد روپیه به برادر شیخ وجیهه الدین لطف نمودم همچنین بهر کدام از خویشان و منسوبان ایشان در خور استحقاق خرچی و زمین مرحمت شد و بشیخ حیدر فرمودم که جمعی از درویشان و مستحقان را که معرفتی بحال آنها داشته باشند بحضور آورده خرچی و زمین التماس نمایند روز مبارک شنبه بیست و هشتم بسیر رستم خان بازی رفته یک هزار و پانصد روپیه در راه نثار کردم بازی با مصطلاح اهل هند باغ را گویند و این باغیست که برادرم شاه مراد بنام پسر خود رستم ساخته بود یک جشن مبارک شنبه درین باغ کرده بچندے از بندهای خاص پیالها عنایت کردم و آخر روز بیانچه حوبلی شیخ سکندر که در جوار این باغ واقعست و انجیرش بغایت خوب رسیده بود رفته شد چون میوه را بدست خود چیدن لذتی دیگر دارد و من تاحال انجیرے بدست خود نچیده بودم و درینضمن سرفرازی او هم منظور بود بے تکلفانه رفتم شیخ سکندر گجراتی الاصل است و خالی از معقولیتی نیست و بر احوال سلاطین گجرات استحضار تمام دارد و مدت هشت نه سال است که در سلک بندها منتظم است چون فرزند شاهجهان رستم خان را که از عمده بندهای ارست بحکومت احمد آباد مقرر فرموده بود بالتماس ان فرزند رستم بازی را بمناسبت اسمی بار بخشیدم درین روز راجه کلیان زمیندار ولایت ایدر سعادت استانبوسی در یافته یک زنجیر فیل و نه اسپ پیشکش گذرانید فیل را بار بخشیدم این از زمینداران معتبر سرحد گجرات است و ملک او متصل بکوهستان رانا واقع شده و سلاطین گجرات پیوسته بر سر راجه انجا لشکرے کشیده اند اگرچه بعضی اطاعت گونه میکردند و

پیشکش میداده غایتاً خود بدیدن هیچکدام نرفته اند بعد از آنکه حضرت عرش اشیانی فتح گجرات فرموده اند افواج منصوبه بر سر او تعیین شد چو خلاصی خود را منحصر در اطاعت و فرمان پذیریه یافت ناگزیر بندگی و دولتخواهی اختیار نموده بسعادت استانبوس شتافت و از آن تاریخ در سلک بندها منظم است و هر کس بحکومت احمد آباد تعیین میشود بدیدن او آمده در وقت کار و خدمت با جمعیت خود حاضر میشود روز شنبه غره ماه بهمن سنه ۱۲ چندرسین که از عمده زمینداران این ملک است دولت استانبوس در یافته ده اسب پیشکش گزیدند روز یکشنبه دوم بهارجه کلیان زمیندار ایدر رسید مصطفی و میر فاضل فیل عنایت شد دوشنبه بشکار باز جره سوار شده قریب به پانصد رویه در راه نثار کردم در پی تاریخ ناشپاتی از بدخشان رسید روز مبارک شنبه ششم بسیر باغ فتح که در موضع سیر خیر واقعت شتافته یک هزار و پانصد رویه در راه نثار کردم * چون مزار شیخ احمد کهتو بر سر راه واقع بود نخست بدانجا رفته فاتحه خوانده شد کهتو نام قصبه است از سرکار ناگور و مولد شیخ از آنجا است شیخ در عهد سلطان احمد که بانی شهر احمد آباد بوده اند و سلطان احمد بایشان ارادت و اخلاص تمام داشت و مردم این ملک را باو غریب اعتقاد است بایشان و از اولیای کبار میدانند و در هر شب جمعه خلق انبوه از وضع و شریف بزیارت ایشان حاضر میشوند سلطان محمد پسر سلطان احمد مذکور عمارات عالی از مقبره و مسجد و خانقاه بر سر مزار ایشان بنا نهاده و متصل بمقبره در ضلع جنوب تالی کلان ساخته و دور انرا بسنگ و اهنک ریخته برآورده و اتمام این عمارات در زمان قطب الدین ولد محمود مذکور شده مقبره چندی از سلاطین گجرات برکنار تال در طرف بایه شیخ واقع است و در آن گنبد سلطان محمود بیکره و سلطان مظفر پسر او و محمود شهید نبیره سلطان مظفر که آخرین سلاطین گجرات است اسوده اند بیکره بزبان اهل گجرات بروت برگشته را گویند و سلطان محمود بروت هاله کلان برگشته داشت باین نسبت بیکره میگفته اند و متصل بمقبره ایشان گنبد خوانین آنهاست و بے تکلف مقبره شیخ بغایت عمارت عالی و جانی نفیس است و از روی قیاس تخمیناً پنجاه رویه صرف این عمارت شده باشد والله اعلم بالصواب بعد از فراغ زیارت به باغ فتح رفته شد این باغ در زمینی واقعت که سپه سالار خانان اتالیق بانجو که خود را بمظفر خان مخاطب ساخته بود جنگ صف کرده شکست داده از منجبهت باغ فتح نام نهاده و اهل گجرات فتح بازي میگویند و تفصیل این اجمال آنکه چون بمیامن اقبال حضرت عرش اشیانی ملک گجرات مفتوح گشت

* شیخ احمد کهتو لقب جمال الدین در دهلی سال هفصد و سی و هفت یزاد از بزرگ زادگان انجا است مرید و خلیفه بابا استحق مغربی است نام او نصیر الدین از نیرنگی سپهر نیلی در طوفان باد از ینگاه خود جدا شده پس از روزگار به خدمت بابا استحق مغربی سعادت الدرخ و دانش صوری و معنوی گرد آورد و در زمان سلطان احمد بگجرات رفت و خود و بزرگ او را پذیرفتند و به نیایش گوی برخاستند سپس سفر عرب و عجم نموده بسی بزرگان را دریافت خوابگاه میر گنج احمد آباد ۱۲ آئین اکبری

و نپو بدست افتاد و اعتماد خاں بعرض رسانید که این پسر بهمانیست و چون از سلطان محمود فرزند نماند و از اولاد سلاطین گجرات نیز هیچکس نبود که بسطنتت برداریم ناگزیر صلاح وقت را منظور داشته چندی ظاهر ساختیم که این پسر محمود است و سلطان مظفر نام کرده بسطنتت برداشتیم و مردم بذایر ضرورت قبول اینمعنی کردند چون انحضرت قول اعتماد خاں را در پس سواد معتبر میدانستند او را وجودی نهبادند و مدتها در میان خواصان خدمت میکرد و توجه بحال او نمی فرمودند بذایر پس از فتحپور گریخته بگجرات آمده چند سال در پناه زمینداران روزگار بسر برد بآنکه شهاب الدین احمد خاں را از حکومت گجرات معزول ساخته اعتماد خاں را بجای او تعیین فرمودند جمعی از نوکران شهاب الدین خاں که دل نهباد گجرات بودند ازو جدائی گزیده بامید نوکری اعتماد خاں در احمدآباد ماندند بعد از آن که اعتماد خاں بشهر درآمد بدو رجوع آورده اقبالی از جانب او نیافتند نه روستای نزد شهاب الدینخان داشتند نه راه ماندن در احمدآباد چون از همه جهت نامیدی دست داد چاره کار منحصر بر آن دیدند که خود را به نپو رسانیده او را دست او بزنند و فساد سازند و باین عزیمت ششصد هفتصد سوار از آن جماعت نزد نپو رفته او را بالوبند کاهی که نبود در پناه او بود برداشته متوجه احمدآباد شدند و تارسیدن بحوالی شهر بمسیرای از بیدولتان واقع طلب باو پیوستند و قریب بهزار سوار از مغول و اهل گجرات جمع شدند چون اعتماد خاں ازین سانحه وقوف یافت شیرخان نام پسر خود را در شهر گذاشته خود بطلب شهابخان که متوجه درگاه شده بود شتافت تا بامداد او تسکین این شورش دهد بآنکه اکثر از مردم خوب ازو جدا شده بودند از نقوش پیدایشانی باز ماندند نیز حرف بیوفائی نمیخواند ناچار برفاقت اعتماد خاں عطف عنان نموده قضارا پیشتر از رسیدن اینها نپو در حصار احمد اباد در آمده بود دولتخواهان در سواد شهر به ترتیب صفوف پرداختند و مفسدان از قلعه بر آمده بعرض کارزار شتافتند و چون فوج اهل ادبار نمودار شد آنچه از نوکران شهابخان باز مانده بودند همه بیکبار راه بحقیقتی سپرده بخنیم پیوستند و شهاب خاں شکست خورده بصوب پٹی که در تصرف بندهای بادشاهی بود شتافت حشم و بنگاه او بغارت رفت و نپو باین مفسدان منصبها و خطابه داده بر سر قطب الدین محمد خاں که در برگه بروده بود رفت و نوکران مشارالیه نیز بروش نوکران شهابخان طریق بیوفائی سپرده جدائی اختیار نمودند چنانچه شرح این وقایع در اکبرنامه بتفصیل مسطور است آخر قطب الدین محمد خاں را قول داده بدرجه شهادت رسانید و مال و اموال او که در برابر خزانه مردمی باشوکتی بود بتاراج حادثات رفت و قریب بچهل پنجهزار سوار در اندک مدت برگرد او فراهم آمدند چون صورت واقعه بعرض حضرت عرش آشیانی رسید میرزا خاں خلف بیرمخان را با جمعی از بهادران رزم جوے بر سر او تعیین فرمودند و روزیکه میرزا خاں بحوالی شهر رسیده صفوف اقبال آراست تخمیناً هشت نه هزار سوار داشت و نپو با سی هزار سوار در برابر آمده عساکر

ادبار اثر خود را ترتیب داد بعد از قتال و جدال بسیار تقسیم فتح و فیروزی بر علم دولخواهان وزید و نبو شکست خورده بحال تباه راه ادبار پیش گرفت پدرم بجلدوستی این فتح منصب پنج‌هزایی و خطاب خانانانی و حکومت ملک گجرات بمیرزاخان عنایت نمودند باغی که خانخانان در عرصه کارزار ساخته برکنار دریای سامر منتهی واقع است و عمارات عالی باصفه در خور آن مشرف بر دریا بنا نهاده و اطراف باغ را دیوارهای سنگ و آهک در غایت استحکام کشیده و این باغ یکصد و بیست جریب است و بی تکلف سیوگاه خوشی است یمن که دو لک روپیه خرچ شده باشد مرا خود خیلی در اوقات توان گفت که در تمام گجرات مثل این باغی نباشد جشن مبارک شنبه کرده به بندهای خاص پیاله عنایت نمودم و شب در آنجا بسربرده آخرهای روز جمعه بشهر درآمد قریب هزار روپیه در راه نثار شد درینوقت باغبان بعرض رسانید که چند درخت گل چنپه از بالای صفا که مشرف بر دریا است نوکر مقربخان بریده از شنیدن اینکسرف خاطر آزرده گشت و خون متوجه تحقیق و بازخواست شدیم چون ثبوت پیوست که این نعل زشت از سرزده حکم فرمودم که هر دو انگشت ابهام او را قطع کردند تا موجب عبرت دیگران شود و ظاهر اینست که مقربخان را ازین معنی اطلاعی نبود و الا در همان وقت بسزا می‌رسانید روز سه شنبه پانزدهم کوتوال شهر دزدی را گرفته آورد که پیش ازین چند دفعه او را بدزدی گرفته هوبار عضو از اعضایش بریده بودند یکمرتبه دست راست و بار دوم انگشت ابهام دست چپ و دفعه سیوم گوش چپ و نوبت چهارم پی هر دو پا و بار آخر بیضی و معیندا ترک کار خود نموده دوش بخانه کاه فروشی بدزدیدن آمده بود قضا را صاحب خانه خبردار شد و او را گرفت دزد چند زخم کارد بکاه فروش زده او را هلاک میسازد درین شور و غوغا خربش او هجوم آورده دزد را می گیرند فرمودم که دزد را بخوبیشاں مقتول حواله نمایند تا او را بقصاص رسانند

هم در سران روی که در سرداری

روز کم‌شنبه دوازدهم مبلغ سه هزار روپیه بعظمت خاں و معتقد خاں سپرده شد که فردا برسر مزار شیخ احمد کهتو رفته به فقرا و ارباب استحقاق که دران بقعه توطن دارند قسمت نمایند روز مبارک شنبه سیزدهم بمنزل فرزند شاهجهان رفته جشن مبارک‌شنبه در آنجا ترتیب یافت و بجمعی از بندهای خاص پیاله مرحمت شد و فیل سندر متهمی را که در فیلان خاصه بجلدی و سبک‌پائی و خوش جلولی امتیاز تمام داشت و باسپ هم خوب میدوید و از فیلان اول اول بود و حضرت عرش اشپانی بغایت این را دوست میداشتند چون فرزند شاهجهان بسیار مایل بود و مکرر التماس نمود بپیاره شده باساز طلا از زنجیر و قیصره بایک ماده فیل درین روز بانفرزند مرحمت فرمودم و یک لک درب بولای عادل خاں انعام شد درینفول بعرض رسید که مکرم خاں ولد معظم خاں که بصاحب صوبگی او دیسه سرفراز است فتح ولایت خورده کرده و راجه آنجا گزینده

براج مهندره رفته است و چون از خانزادان لایق تربیت بود منصب او را از اصل و اضافه سه هزار بذات و دو هزار سوار حکم فرمودم و بعنایت نقاره واسپ و خلعت سرفراز ساختم درمیان سرحد ولایت او دایسه و کولکذده دو زمیندار واسطه بودند یکی راجه خورده دوم راجه مهندره ولایت خورده خود بتصرف بندهاے درگاه در آمد بعد ازین نوبت راج مهندره است بکرم الهی امید چنانست که قدم همت پیشترهم بگذرد درین وقت عرضداشت قطب الملک بفرزند شاهجهان رسید که چون ملک می بسرحد بادشاهی قریب شده و مرانسیبت بندگی باین درگاه است امیدوارم که بمکرم خان فرمان شود که دست تصرف بملک من دراز نسازد و این دلیلی است بر جرات و جلالت او که مثل قطب الملک همسایه ازو در حسابست درین تاریخ اکرام خان پسر اسلام خان به فوجداری فتحپور و نواحی آن سرفراز ساخته خلعت و فیل مرحمت نمودم چندرسپین زمیندار هلوذ بخلعت و اسپ و فیل ممتاز گشت و بلاچین قاقشال فیل عنایت شد و هم درین وقت مظفر پسر میرزا باقی ترخان سعادت استانبوس دریافت والدۀ او دختر بارهه زمیندار کچ بود چون میرزا باقی برحمت حق پیوست و ریاست تهته بمیرزا جانی رسید از توهم میرزا جانی پناه بزمیندار مذکور برده از طفولیت تا حال در آن حدود گذرانیده درینولا که نزول موکب اقبال باحمدآباد اتفاق افتاد آمده ملازمت نمود اگرچه درمیان مردم صحرائی نشوونما یافته و از رسم و عادت بیگانه است غایتاً چون سلسله اینها را نسبت خدمتگاره و حقوق بندگی از زمان حضرت صاحبقران ثانی انارالله برهانه باین دودمان عالیشان ثابت است رعایت احوال او لازم شمرده بانفعل دو هزار روبیۀ خرجی و خلعت عنایت فرمودم و منصبی که در خور حال او باشد مرحمت خواهد شد شاید که در سپاهگریها خود را خوب ظاهر سازد روز مبارک شنبه بست دوم بباغ فتح رفته سیر گل سرخ کرده شد یک تخته خوب شگفته بود درینملک گل سرخ کمتر میشود در یک جا اینقدر غنیمت بود شقایق زارش هم بد نبود انجیر هاے رسیده هم داشت چند انجیر بدست خود چیدم آنکه از همه کلان تر بود وزن فرمودم هفت و نیم توله بوزن در آمد درین تاریخ هزار و پانصد خرپزه کاریز که خان اعظم پیشکش فرستاده بود رسید هزار خرپزه به بندهاے که در رکاب بودند انعام شد و پانصد خرپزه باهل محل و چهار روز درین باغ بعیش و کامرانی گذرانیده شب دو شنبه بست و چهارم بشهر آمدم ازین خرپزه چندی بمشایخ احمدآباد عطا شد و باعث تعجب آنها گشت که در ملک گجرات خرپزه بغایت زیون دیده میشود از خوردن این خرپزه حیران ماندند که در عالم چنین نعمتی هم بوده است روز مبارک شنبه بست و هفتم در باغچه بکینه نام که در درون دولتخانه واقعست و انریکی از سلاطین گجرات ساخته اند بزم پیاله تربیب یافت و بندهاے خاص بساغر هاے لبریز عنایت سرخوش گشتند یک تخته انگور درین باغچه به کمال رسیده بود حکم فرمودم که

جمعی از یندها که پیاله خورده اند خوشه‌های انگور بدست خود چیده مژه سازند روز دو شنبه غره اسفندارمذ از احمدآباد کوچ فرموده رایات مراجعت بصوب مالوه برافراشت و تا دولتخانه که در کنار تال کاکریه ترتیب یافته بود نثار کنان شتافتم سه روز درین منزل مقام واقع شد روز مبارک شنبه چهارم پیشکش مقرنخان بنظر گذشت تحفه که نفاست داشته باشد و خاطر بآن رغبت کند نبود و از همین خجالت پیشکش را بفرزندان خود داده که در درون محل گذرانند از جواهر و مرصع آلات و اقمشه موازی یک لک روپیه را قبول نموده تئمه را باو بخشیدم از اسپان کچه‌پی هم قریب بصد راس گرفته شد اما اسپ برجسته نبود که تعریف توان کرد روز جمعه پنجم شش کوره کوچ کرده بر کنار دریای احمد اباد نزول اجلال اتفاق افتاد چون فرزند شاهجهان رستم خان را که عمده بندهای اوست بحکومت گجرات میگرداشت بالتماس انفرزند علم و نقاره و خلعت و خنجر مرصع عنایت فرمودم تاحال درین دولت رسم نبود که بنوک شاهزاده‌ها علم و نقاره مرحمت شود چنانچه حضرت عرش اشیانی باکمال شفقت و مهربانی که بمن داشتند تجویز خطاب و علم و نقاره باصرای من نه فرموده بودند چون توجه والتفات من نسبت بانفرزند نه بحدیست که در هیچ مرتبه از مراتب خاطر جوئی او را از دست توانم داد و در واقع فرزند یست شایسته و بهمه عنایتی زبنده و در عذقوان عمر و دولت بهر جانب که رے همت نهاده آن مهم را خاطر خواه من صورت داده و همدربین روز مقرنخان رخصت وطن یافت چون مناز قطب عالم پدر شاه عالم بخاری که در موضع بذوه واقعست بر سر راه بود خود بانجا رفته پانصد روپیه بمقیمان ان مقام خیر کردم روز شنبه ششم در دریای محمود اباد بکشتی نشسته شکار ماهی کرده شد بر کنار آب مذکور مقبره سید مبارک بخاری واقعست که از امرای عمده گجرات بوده و این عمارت را بعد از فرزندش سید میوان ساخته و بغایت گنبدیست عالی بر دور آن حصار یست از سنگ و آهک در نهایت استحکام ترتیب یافته تخمیناً از دو لک روپیه بیشتر خرچ شده باشد مقبره‌های سلاطین گجرات که بنظر در آمده هیچکدام ده یک این نیست هر چند انها صاحب ملک بوده اند و این نوکر غایتاً همت و توفیق خدا داد است هزار آفرین بر فرزندی که مقبره پدر خود را چنین ساخته

کزو مانده بگیتی یادگار

روز یکشنبه مقام فرموده شکار ماهی کرده شد چهار صد ماهی بدام افتاد از انجمله یک ماهی بی پولک بنظر در آمد که آن را سنگ ماهی گویند شکمش بغایت کلا و برآمده می نمود فرمودم که در حضور چاک کردند از میانش ماهی پولک داری برآمد که تازه فرو برده بود و هنوز تغیر درو نرفته حکم کردم که هر دو را وزن کنند سنگ ماهی شش و نیم سیر بنظر در آمد و آنرا که فرو برده بود قریب بدو سیر ظاهر شد روز دوشنبه هشتم چهار کوره و یک پاؤ کوچ فرموده در موضع موده منزل شد مردم اینجا تعریف برسات گجرات میکردند قضا را شب گذشته و امروز تا چاشت خیلکی باران

شد و گرد و خاک فرونشست چون این ملک ریگ بوم است یقین که در برسات گرد و خاک نباشد و گل و لاله نشود صحراها سبز و خرم گرد و خراب خواهد بود بهر حال نمونه از برسات هم دیده شد روز سه شنبه پنج و نیم کره کوچ نموده در گذار موضع جر سیدما نزول اقبال افتاد دربی منزل خبر رسید که مانسنگه سیوره جان بمالکان جهنم سپرده تفصیل این اجمال آنکه سیوره گروهی اند از ملاحدۀ هذون و همیشه سروپا برهنه میداشند جمعی موسه سرو ریش و بروت میکند و بعضی می تراشند و لباس دوخته نمی پوشند و مدار اعتقاد آنها برین است که هیچ جاندار را آزرده نداید ساخت و طایفه بانیه آنها را پیرو مرشد خود میدانند بلکه سجد و پرستش مینمایند و این سیوره ها دو فرقه اند یکی را پتا گویند و دیگر کرتهل مانسنگه مذکور سردار طایفه کرتهل بود و بالچند کلان کرده پتا هر دو پیوسته در خدمت حضرت عرش آشیانی می بودند چون انحضرت شفقار شدند و خسرو گریخت و من از پۀ او ایلغار کردم رایسنگه برنیه زمیندار بیکانیور که به یمن تربیت و نوازش انحضرت بموتبه امارت رسیده بود از مانسنگه مذکور مدت سلطنت و پیش آمدن احوال مرا می پرسید و آن سیاه زیبا که خود را در علم نجوم و تسخرات ماهر میگفت باو میگوید که نهایت سلطنت ایشان تا دو سال است و آن خرف مبهوت باعتماد این سخن بیرخصت بوطن خویش رفت و بعد از آن که حق جل سبحانه این نیازمند را بکرم و لطف خود برگزید و همعنان فتح و فیروزی بمستقر خلافت متمکن گشتم شرمندۀ و سرافکنده بدرگاه آمد و خاتمت احوال او در جاس خود گذارش یافته القصه مانسنگه مذکور در همان سه چهار ماه بعلمت جزام مبتلا شد و اعضایش از هم ریخت تا حال بزندگانی که مرگ از آن بمراتب بهتر است در بیکای فیروزگار بسر می بود درینولا اورا بیک آوده حکم طلب فرمودم در اثنای راه که بدرگاه می آوردند از غایت توهم زهر خورده جان بمالکان جهنم سپرد و هرگاه نیت این نیازمند درگاه ایزدی مصروف بر عدالت و خیر باشد یقین که هرکس در حق من بد اندیشد در خور نیت خود خواهد یافت طایفه سیوره در اکثر بلاد هذو می باشد غایتاً در ملک گجرات چون مدار سودا و خرید و فروخت برپایانست سیوره بیشتر میباشد و غیر از بتخانه منازل بجهت بودن و عبادت کردن آنها ساخته اند که در حقیقت دارالفساد است و زن و دختر خود را پیش سیوره ها میفرستند و اصلاً حیا و ناموس در میان نیست و انواع فساد و بیبایی از آنها بوقوع می آید بنابراین حکم باخراج سیوره ها فرمودم و فرامین باطراف فرستاده شد که هر جا سیوره باشد از قلمرو من برآورند روز کم شنبه دهم بشکار رفته دو نیله گاؤ یکی نرو یکی ماده به بندوق زدم دربی روز پسردلور خاں از پتن که بجایگزید پدرش ننخواه بود آمده سعادت زمین بوس دریاقت و اسب کچه پیشکش گذرانیده بغایت خوش شکل است و خوش سواری تا بملک گجرات در آمده ایم بایں خوبی اسب هیچکس پیشکش نیاورده قیمتش هزار روپیه حکم شد روز مبارک شنبه یازدهم در کنار تال مذکور بزم پیاله ترتیب یافت و جمعی

از بندهای درگاه را که بخدمت این صوبه تعیین شده بودند مشمول عواطف و نوازش بیدریغ ساخته رخصت فرمودم از جمله شجاعت خان عرب را بمنصب دوهزار و پانصدینات و دوهزار سوار از اصل و اضافه سرفراز فرموده نقاره و اسب و خلعتا عنایت شد و همت خان را بمنصب هزار و پانصدی و هشتصد سوار سرفراز ساخته خلعت و فیل لطف نمودم کفایت خان که بخدمت دیوانی صوبه مذکور اختصاص دارد بهزار و دویصدی و سیصد سوار از اصل و اضافه ممتاز گشت صفی خان بخشی باسب و خلعت سرفراز شد خواجه عاقل را بمنصب هزار و پانصدی و ششصد و پنجاه سوار از اصل و اضافه اختصاص بخشیده بخدمت بخشی گری احدیان تعیین فرمودم و بخطاب عاقلخانگی امتیاز یافت و سی هزار درب بوکیل قطب الملک که پیشکش آورده بود انعام مرحمت شد درین تاریخ فرزند شاهجهان انار و به که از فرای بجهت او آورده بودند بنظر گذرانید که تاحال باین کلانی دیده نشده بود فرمودم که وزن کنند بی بی و نه توله و نه ماشه و انار چهل و نیم توله بوزن در آمد روز جمعه دوازدهم بشکار رفته دو نیله گاؤ یکی نرو یکی ماده شکار شد و روز شنبه سیزدهم سه نیله گاؤ دو نرو یکی ماده به بندوق زدم روز یکشنبه چهاردهم بشیخ اسمعیل ولد شیخ محمد غوث خلعت و پانصد روپیه خرچ عنایت فرمودم روز دوشنبه پانزدهم بشکار رفته دو ماده نیله گاؤ به بندوق زدم روز سه شنبه شانزدهم مشایخ گجرات را که بمتابعیت آمده بودند مرتبه دیگر خلعت و خرچ با اراضی مدد معاش داده رخصت فرمودم و به هریک ازینها کتابی از کتاب خانه خاصه مثل تفسیر کشاف و تفسیر حسینی و روضة الاحباب مرحمت شد و بر پشت آن کتب تاریخ آمدن گجرات و مرحمت نمودن کتاب مرثوم گشت درینمدت که شهر احمدآباد از نزول ریاست جلال آراستگی داشت شغل شبانروزی من این بود که ارباب استحقاق را بنظر در آورده زو زمین عنایت فرمایم و با آنکه شیخ احمد صدر و چندی از بندهای مزاجدان تعیین شده بودند که درویشان و مستحقان را بملازمت می آورده باشند و فرزندان شیخ محمد غوث و نبیره شیخ وجیه الدین و دیگر مشایخ نیز حکم فرموده بودم که از ارباب استحقاق هر جا گمان داشته باشند بخدمت حاضر سازند و همچنین در محل چندی از عورات بهمین خدمت مقرر بودند که ضعیفها را بنظر بگذرانند و همگی همت مصروف آن بود که چون بعد از سالها مثل من بادشاهی بطالع فقرای این ملک آمده باشد باید که هیچ احدی محروم نماند و حق تعالی شاهد است که درین عزیمت کوتاهی نکرده ام و هیچ وقت ازین شغل فارغ نبوده ام اگرچه از آمدن احمدآباد اصلاً مضبوط نشده ام غایتاً خاطر حقیقت شناس را باین خورسند دارم که آمدن من موجب رفاهیت حال جمعی کثیر از درویشان شد و خلقی بنوا رسید روز سه شنبه شانزدهم کوکب پسر قمرخان را که در برهانپور بلباس فقر در آمده سر بصحرای غربت نهاده بود گرفته آوردند و شرح این برسم اجمال آنکه کوکب نبیره میر عبداللطیف قزوینی است که

از سادات سیفی بوده و نسبت خانزادگی موروثی باین درگاه دارد از تعینات لشکر دگر بود گویا روزی چند دران لشکر به تنگدستی و پریشانی میگذرانید و چون مدتی بود که باضافه منصب سرفروزی نیافته بود توهم بے عنایتی من علاوه آن میشوند و از آشوب خاطر و تنگ حوصلگی بلباس تجرد در آمده سر بصرای آوارگی می نهد و در عرض شش ماه تمام ملک دکن را از دولت آباد و بیدر و بیجاپور و کرناٹک و گلکنده سیر کرده به بندر وایل میرسد و از آنجا بکشتی نشسته در بندر کوکه می آید و بندر سورت و بروج و دیگر قصبات را که در سوره واقع بود سیر نموده باحمد آباد میرسد در بنوخت زاهد نام یکی از نوکران فرزند شاهجهان اورا گرفته بدرگاه آورد حکم فرمودم که باین گران بحضور آورند چون بنظر در آمد پرسیده شد که باوجود حقوق خدمت پدر و جد و نسبت خانزادگی باعث این بیسعادت چه بود عرض کرد که در خدمت قبله و مرشد حقیقی دروغ نمیتوان گفت راستی آنکه پیش ازین امیدوار مرحمت بودم و ازینکه طالع موافقت نکرد ترک تعلقات ظاهری نموده سراسیمه رو بودای غربت نهادم چون از گفتارش آثار صدق ظاهر بود در دلم اثر کرد و ازان شدت فرو آمدم و پرسیدم که درین سرگشتگی عادلخان و قطبالمک و عنبر هیچ کدام را دیده معروض داشت که هرگاه طالع من درین درگاه مدد نکرده باشد و ازین دولت که بحرست بیکران لب تشنه مرا مانده باشم حاشا که بچشمه سار آنها لبها همت تر سازم و بریده بان سر که بسجود این درگاه رسیده باشد و بدیگری فرود آید از روزیکه قدم بودای غربت نهاده ام تا حال وقایع خود را بطریق روزنامه بر بیاضی ثبت نموده ام حقیقت احوال من از آنجا ظاهر خواهد بود اینکرف بیشتر موجب ترحم گشت و مسودات اورا طلبیده خواندم معلوم شد که درین سرگشتگی و غربت محنت و ریاضت بسیار کشیده و اکثر پیاده گردیده و بقوت ناگزیر عاجز گردیده ازینجهت خاطر من مأیوسان شد و روز دیگر بحضور طلبیده بند از دست و پایش فرمودم که بر دارند و خلعت و اسب و هزار روپیہ خرجی عنایت شد و منصب او آنچه بود ده پانزده اضافه مرحمت نمودم و چندان اظهار لطف و عنایت فرمودم که هرگز در محبلی او نگذشته بود بزبان حال این بیت میگفت

اینکه می بینم به بیداریست یارب یا بخواب

خویشتر را در چنبن نعمت پس از چندین عذاب

روز کم شنبه هفدهم شش کروه کوچ فرموده در مقام باره سید نوروز اقبال اتفاق افتاد پیش ازین مذکور میگشت که در کشمیر اثر و بانی ظاهر شد و درین تاریخ عرضداشت واقعه نویس آنجا رسید نوشته بود که درینماک علت و با اشتداد تمام یافته و کس بسیار تلف میشود باین طریق که روز اول در سردی و تب بهم میرسد و خون بسیار از بینی می آید روز دوم جان بحق تسلیم می کند و از خانه که یک کس قوت شد تمام مردم آن خانه در معرض تلف اند و هر که نزد بیماری یا مرده برون بهمان حال مبتلا میگردد از جمله شخصی

مرده بود او را بر بالای کاه انداخته شسته اند اتفاقاً گاو امده از آن کاه مخلوک و می میو و بعد از آن سگی چند از گوشت آن گاو خورده تمام مرده اند و کار تا بجای رسیده که از توهم مرک پدر نزدیک پسر و پسر نزدیک پدر نمی رود و از غریب آنکه در محله که ابتداء بیماری از آنجا شده بود آتشی در گرفته قریب بسه هزار خانه در آن محله می سوزد و در آنکس طغیانی اینکادنه صباحی که اهل شهر و مواضع و نواحی بر میخیزند شکل مستدیری بر درهائی خانه ظاهر شده می بینند سه دایره کلاں بر روی هم و دو دایره اوسط و یک دایره خور و دیگر دایره که میان آن بیاض ندارد و این اشکال در همه خانهها بهم رسیده و در مساجد نیز ظاهر میگردد از روزیکه آتش افتاده و این اشکال نمایان گشته فی الجمله تخفیفی در ویا میگویند که شده است چون این مقدمه غریب تمام داشت نوشته شد غایتاً بقانون خلک راست نمی آید و عقل من قبول اینمعنی نمی کند والعلم عندالله امید که حق جل سبحانه تعالی بریندهای گناه کار خود مهربان گردد و ازین بلیه بالکلیه نجات یابد روز مبارک شنبه هژدهم دونیم کروه کوچ نموده در کنار آب مهی منزل شد درین روز زمیندار جام دوست زمینی بوس دریافتی پنجاه راس اسب پیشکش و صد مهر و صد روپیه نذر گذرانید نامش جسا است و جام لقب است هرکس که جانشین شود او را جام میگویند و این از زمینداران عمده ملک گجرات است بلکه از راجهای نامی هندوستانست ملکش بدریای شور متصل است پنج شش هزار سوار همیشه میدارد و در وقت کار تاده دوازده هزار سوار هم سامان میتواند داد و در ولایت او اسب بسیار بهم میرسد چنانچه تا دو هزار روپیه اسب کچھی خرید و فروخت میشود بر اجه مذکور خلعت عنایت فرودم و همدریں روز لچھی نوابین راجه ولایت کوچ که در اقصای بلاد بنگاله واقعست سعادت آستانبوس دریافتی پانصد مهر نذر گذرانید و بعنایت خلعت و خنجر مرصع سرفراز گشت نوازش خان پسر سعید خان که بحکومت ولایت چونکرة تعیین بود بدولت زمینی بوس استسعاد یافت روز جمعه نوزدهم مقام شد روز شنبه بستم چهار کروه پاؤ کم کوچ نموده بر کنار تال جهنم نزل نمود روز یکشنبه بستم و یکم چهار کروه ونیم کوچ کرده در کنار تال بدراله فرود آمده شد درین روز خبر فوت عظمت خان گجراتی که بجهت بیماری در احمد آباد مانده بود بمسامع جلال رسید او از بندهای مزاجدان بود و خدمات نیک از وی می آمد و از حقیقت ملک دکن و گجرات وقوف تمام داشت خاطر حق شناس از خبر فوت او گرانی پذیرفت در تال مذکور گیاهی بنظر درآمد که بمجرد رسیدن انگشت و یا سرچوب برگهایش نیز بهم می آورد و بعد از زمان باز شگفته میگردد و برگش از عالم برگ درخت مرهذیست نامش بعربی شجر الحیا است و بهندی لجنوتی میگویند لاج بمعنی حیا است چون از رسیدن دست و انگشت سربم می آرد ازین جهت به حیا نسبت کرده اند بے تکلف خالی از غریبی نیست و نامش را هم نوزک یافته اند و میگویند که در خشکی هم میشود روز دوشنبه بیستم و دریم مقام شد قراولان خبر

آوردند که درین نزدیکی شیربهرت که بمردم راهگذری مزاحمت و آسیب می‌رساند و در پیشه که می‌باشد کله و استخوان چنده از آن میان که تازه خورده بود دیده شد بعد از دو پهر روز بشکاران شیرسواری نموده بیک زخم بندوق کارش ساختم اگرچه شیرکلان بود غایتاً ازینهم کلان توپارها زده شد از جمله شیر که در قلعه ماند و زده بودم هشت و نیم من بود این هفت و نیم من یوزن در آمد یکمن از آن کمتر روز سه‌شنبه بیست و سوم سه و نیم کروه و کسری کوچ نموده بر لب آب بایب نزل نمودم روز کم‌شنبه بیست و چهارم قریب بشش کروه طی نموده در کنار تال همده منزل شد روز مبارکشنبه بیست و پنجم مقام فرموده بزم پیاله ترتیب یافت و بندهای خاص بساغر عنایت سرخوش گشتند نوازش خاں را بمنصب سه هزار و دو هزار سوار که اضافه پانصدی ذات باشد سرفراز ساخته و خلعت و فیل مرحمت نموده رخصت جاگیر فرمودم و محمد حسین سبک را که بجهت ابتیاع اسپان راه‌واریه بلخ فرستاده شده بود درین تاریخ بدرگاه رسیده سعادت زمین‌دوس دریافت از اسپان آورده او یک اسپ ابرش بغایت خوش رنگ و خوش بست است تاحال باین رنگ ابرش دیده نشده بود و چند راه‌وار دیگر خوب آورده بود بنابراین او را بخطاب تجارت خانن سرفراز فرمودم روز جمعه بیست و ششم پنج کروه و یک پاوی طی نموده در موضع جالون منزل شد و راجه لچهمی نراین عموی راجه کوچ که الحال ملک گجرات را باو عنایت فرموده ام اسپ عنایت کردم روز شنبه بیست و هفتم سه کروه کوچ کرده در مقام بوده نزل اجل اتفاق افتاد روز یکشنبه بیست و هشتم پنج‌کروه طی نموده کنار قصبه دوح که این قصبه سرحد گجرات و مالوه است محل نزل رایت جلال گشت پهلوان بهاولالدین برق انداز بچه لنگوری را با بزی به ملازمت آورده عرض نمود که در راه یکی از توپچیان این بنده لنگور ماده را که بچه خود را در سینه گرفته بر بالای درختی نشسته بود می‌بزند و آن سنگ دل رحم نکرده ماده لنگور را به بندوق می‌زند بمجرد رسیدن بندوق بچه را از سینه جدا کرده بر شاخی می‌گذارد و خود بوزمین افتاده جان می‌سپارد درین اثنا من رسیدم و آن بچه را فرود آورده بجهت شیر خوردن نزدیک این بز بردم حق تعالی بز را برو مهربان ساخته شروع در لیسیدن و مهربانی کرد و باوجود عدم جنسیت باهم چنان الفت گرفته اند که گویا از شکم او برآمده فرمودم که بچه را از جدا سازند بمجرد جدا ساختن بز آغاز فریاد و بیطاعتی کرد و بچه لنگور فیزیابی تابى بسیار نمود اما الفت بچه لنگور بجهت شیر خوردن چندان تعجب ندارد و مهربانی بز بان بچه جای تعجب بسیار است لنگور جانور بیست از عالم میمون غایتاً موه میمون بزرگه مایل و رویش سرخ و موه لنگور سفید و رویش سیاه و دم لنگور دوچندان از دم میمون دراز است بنابراین غرابت این مقدمه نوشته شد روز دوشنبه بیست و نهم مقام نموده بشکار نیله گاؤ رفتم و دو نیله گاؤ یک و نیم را که ماده به بندوقی زدم روز سه‌شنبه سی ام نیز مقام واقع شد *

تمام شد جلد اول توک جهان گیزی

حکم جہانگیر

حکم فرمودم کہ این دوازده سالہ احوال را یک جلد ساختہ نسخہ ہائے متعدد
ترویج نمایند کہ بہ بندہ های خاص عنایت فرمایم و بسایر بلاد فرستادہ شود کہ ارباب
دولت و اصحاب سعادت دستور العمل روزگار خود سازند *

جشن هینز دهمین نوروز از جلوس همایون

شب کم‌شنبه بیست و سوم ربیع‌الاول سنه ۱۰۱۷ هجری بعد از گذشتن چهارده نیم گه‌زی تحویل آفتاب یعنی حضرت نیراعظم عطیه بخش عالم به برج حمل اتفاق افتاد و تا این نوروز جهان افروز دوازده سال از جلوس همایون این نیازمند درگاه الهی بخیر و خوبی گذشته سال نو بمبارکی و فرخی آغاز شد روز مبارک شنبه دوم ماه فروردی ماه الهی جشن وزن قمری انجمن افروز گشت و سال پنجاه و یکم از عمر این نیازمند درگاه ایزدی بمبارکی آغاز شد آمد که مدت حیات در مرضیات الهی صرف شود و نفسی بے یاد او نگردد بعد از فراغ وزن تازه بتازه بزم نشاط ترتیب یافت و بندهای خاص بساغر ابدوز عنایت سرخوش گشتند درین روز آصف‌خان که بمنصب پنج‌هزاری ذات و سه هزار سوار سرفرازی داشت بعنایت چهار هزار سوار دو اسبه و سه اسبه ممتاز شد و ثابتنخا بخدمت عرض مکرر سرفرازی یافت خدمت توپخانه بمعتمد خان مرحمت نمود و اسپ کچھی که پسر دلاور خان پیشکش آورده بود با آنکه تا در ولایت گجرات نزول موکب اقبال اتفاق افتاده مثل این اسپ بسرکار نیامده چون میوزا رستم بسیار اظهار میل و خواهش نمود خاطر او را عزیز میداشتیم باو عنایت نمودم بچهار انگشتی از الماس و یاقوت و زمرد و نیلم و دو دست باز مرحمت شد و براجہ لچهمی نراین نیز چهار انگشتی از لعل و عین‌الهیة و زمرد و نیلم نیز عنایت شد مروتنخان از بدگاله سه زنجیر فیل پیشکش فرستاده بود دو فیل خاصه شد شب جمعه فرمودم که دور تال را چراغان کردند بغایت خوب شده بود روز یکشنبه حاجی رفیق از عراق آمده سعادت آستان بوس دریافت و مکتوبی که برادرم شاه عباس مصکوب او ارسال داشته بود گذرانید مشاور الیه غلام میر محمد امین‌خان قافله باشی است و میر او را از عالم فرزندان تربیت کرده در واقع خوب خدمتگار است مکرر بعراق آمد و رفت نموده به برادرم شاه عباس آشنا شده درین دفعه از اسپان پنچاق و اقمشه نفیسه آورده بود چنانچه از اسپ هاه او چند اسپ داخل طوایل خاصه شد چون بنده کار آمدنی و خدمتگار لایق عنایت است بخطاب ملک‌التجار سرفراز ساختم روز دوشنبه براجہ لچهمی نراین شمشیر خاصه و تسبیح مرصع و چهار دانه مروارید بجهت حلقه گوش مرحمت نمودم روز مبارک شنبه میوزا رستم که به منصب پنج‌هزاری ذات و هزار سوار سرفراز بود باضافه پانصد سوار امتیاز یافت اعتقاد خان بمنصب چهار هزار سوار ممتاز شد

سرفراز خان به منصب دو هزار و پانصدی و هزار و چهار صد سوار سرفراز گشت معتمد خان بمنصب هزار و سیصد و پنجاه سوار سرلندی یافت به انفرادی سنجیدن و فدائی خان اسپ مد مهري عنایت شد چون صوبه پنجاب بحفظ و حراست اعتماد الدوله مقرر است حسب التماس او میر قاسم بخشی احدیان را که نسبت و سلسله ایشان دارد بحکومت صوبه مذکور سرفراز فرمود و منصب هزار و چهار صد سوار و خطاب قاسم خان مرحمت کردم پیش ازین بوجه لچمی نراین اسپ عراقی عنایت نموده بودم درین تاریخ فیل و اسپ ترکی بخشیده رخصت بدنگاله فرمودم جام بانعام کمر شمشیر مرصع و تسبیح مرصع و اسپ یک عراقی دیگره ترکی و خلعت سرفرازی یافته رخصت وطن شد صالح برادر زاده آصفخان مرحوم را بمنصب هزار و سیصد سوار ممتاز ساخته رخصت صوبه بدنگاله فرمود و اسپ بمشارالیه مرحمت شد درین تاریخ میر جمله از عراق آمده دولت زمین بوس دریافت مشارالیه از سادات معتبر اصفهان است و سلسله اینها در عراق همیشه عزت داشته اند و الحال برادر زاده او میر رضی در خدمت برادرم شاه عباس بمنصب صدارت اختصاص دارد و شاه صبیح خون را باو نسبت کرده میر جمله پیش ازین بچهارده سال از عراق بر آمده نزد محمد قلی قطب الملک بگلگنده رفته بود نامش محمد امین است و قطب الملک او را میر جمله خطاب داده بود مدت ده سال مدار علیه او بوده و صاحب سامان شده بعد از آنکه قطب الملک مذکور دیعت حیات سپرده و نوبت ریاست به برادر زاده او رسیده بمیر سلوکی که خاطر خواه او باشد نکرده و میر رخصت گرفته بطریق اشتافته و شاه بنابر نسبت میر رضی و عزتی که مردم صاحب سامان را در نظرها میباشد بمیر مذکور توجه و شفقت بسیار ظاهر فرموده و او نیز پیشکشهای لایق گذرانیده مدت سه چهار سال در عراق بسر برده و ملک ها بهم رسانیده چون مکرر معروض گشت که او اراده خدمت این درگاه دارد فرمان فرستاده بدرگاه طلب فرمود و مشارالیه بمجرد رسیدن فرمان ترک تعلقات نموده جریده روست اخلاص بدرگاه نهاد و درین تاریخ بعزیماسط بوس مفتخر گشته دوازده راس اسپ و نه غور قماش و دو انگشتری پیشکش گذرانید چون از روست عقیدت و اخلاص آمده مشمول عواطف و مراحم ساخته بالفعل بیست هزار درج خرج و خلعت عنایت شد و درین روز خدمت بخشی گری احدیان را از تغیر قاسم خان بعنایتخان مرحمت فرمود و خواجه عاقل را که از بندهای قدیم است ب خطاب عاقل خان سرفراز فرموده است به عنایت فرمود روز جمعه دلاور خان از دکن آمده سعادت آستان بوس دریافت مد مهر و هزار روبیه نذر گذرانید باقر خان فوجدار صوبه ملتان بمنصب هشتصدی ذات و سیصد سوار سرفراز گشت تجارت خان و باهوئی زمیندار صوبه ملتان بانعام فیل ممتاز شدند روز شنبه یازدهم بعزم شکار فیل از دوحه کوچ فرموده در موضع کوه باره نزل اجلاص اتفاق افتاده روز یکشنبه دوازدهم موضع صجارا محل ورود مرکب منصور گشت ازینجا تا دو خله هشت کروه است و تا شکار گاه یک و نیم کروه مباح روز دوشنبه سیزدهم با جمعی از بندهای

خاص بشکار فیل متوجه شدم چرا که فیل در کوهستانی واقع است و فراز و نشیب بسیار گذار پیاده بصعوبت میسر است بدش ازین جمعی کثیر از سوار و پیاده بطریق قمرغه در جنگل را احاطه نموده بودند و بیرون جنگل بر فراز درختی بجهت نشستن من تختی از چوب ترتیب داده در اطراف آن بر چند درخت دیگر نشیمن ها بجهت آسرا ساخته بودند دو بست فیل نر با کمند های مستحکم و بسیاری از ماده فیلان آماده داشته و بر هر فیل دو نفر فیلبان از قوم جرگه که شکار فیل مخصوص آنهاست نشسته و مقرر شده بود که فیلان صحرایی از اطراف جنگل بحضور بیآوند تا تماشای شکار آنها کرده شود قضا را در وقتی که مردم از اطراف به جنگل در آمدند از انبوهی درخت و پست و بلند بسیار سلسله انتظام از هم کسبخت ترتیب قمرغه برجا نماند فیلان صحرایی سراسیمه بهر طرف روه نهادند و دوازده زنجیر فیل از نرو ماده بایں ضلع افتادند چون بیم آن بود که میبادا بدر روند فیل های خانگی را پیشتر رانده هرجا یافتند بستند اگر چه فیل بسیار بدست نیامدند غایتاً دو فیل نفیس شکار شد بغایت خوب صورت و اصیل و تمام عیار چون کوهی را که در میان جنگل واقع است و این فیلان در آن جنگل می بودند را کس بهازی می گویند یعنی دیو کوه بایں نسبت راون سرو و پاوی سر که نام دیوهاست این هر دو فیل را نام کردم روز سه شنبه چهاردهم و کم شنبه پانزدهم مقام فرمودم شب مبارک شنبه شانزدهم کوچ نموده بمنزل کرهه بارهه نزول اجلال اتفاق افتاد حاکم بیگ که از خانزاده درگاه است بخطاب حاکمخانی سرفراز گشت و مبلغ سه هزار روپیه بسنکرام زمیندار کوهستان پنجاب انعام شد چون گرما نهایت اشتداد داشت و سواری روز متعذر بود کوچ بشب قرار یافت روز شنبه هجدهم در برگنه دوحد منزل شد روز یکشنبه نوزدهم حضرت نیر اعظم عطیه بخش عالم در شرف خانه حمل جلوه جهان افروزی فرمود درین روز جشن عالی ترتیب یافته بر تخت مراد جلوس فرمودم شهنواز خان را که بمنصب پنج هزار پادشاه سرفرازی داشت بعنایت دو هزار سوار دو اسبه و سه اسبه ممتاز ساختم خواجه ابوالحسن میر بخشی بمنصب چهار هزار پادشاه و دو هزار سوار اصل و اضافه سرفرازی یافت چون احمد بیگ خان کابلی که بحکومت کشمیر سرفرازی داشت تعهد نموده بود که در عرض دو سال فتح ولایت تبمت و کشتوار نماید و آن وعده مذقضي گشت و اینخدمت ازو بانصرام نرسید بذابریں اورا معزول ساخته دلاور خاں کاکرا را به صاحب صوبگی کشمیر سرزنشیدی بخشیدم و خلعت و فیل مرحمت نموده رخصت فرمودم و او نیز خط تعهد سپرد که در عرض دو سال فتح تبمت و کشتوار نماید بدیع الزمان پسر شاه رخ میرزا از جاگیر خود که در سلطان پور داشت امدت سعادت استانبوس دریافت قاسمخان را بعنایت خنجر مرصع و فیل سرفراز ساخته بحکومت صوبه پنجاب رخصت فرمودم شب سه شنبه بیست یکم از منزل مذکور کوچ فرموده عنان مرکب اقبال بصوب احمد آباد معطوف داشتم چون از شدت گرما و عقوبت هوا محنت

بسیار می کشیدند و تا رسیدن باگروه مسافت بعید بایستی پیمود بخاطرم گذشت که ایام تابستان درین موسم بدارلخلافه توجه نفرمائیم چون تعریف برشکال ملک گجرات بسیار شنیده می شد و شهرت احمد اباد را نسبتی نمانده بود قصد گجرات بخيال گذشت اخرا را بهبودن احمد اباد قرار گرفت و از انجا که حمایت و حر است این حق سبحانه همه جاو همه وقت حافظ و ناصر این نیازمند است مقارن اینحال خبر رسید که باز در آگوه اثر و بآظهار شد و مردم بسیار تلف میشوند بنابراین فسخ عزیمت آگوه که بالهام غیبی در خاطر پرتو افکنده بود مصمم گشت جشن مبارک شنبه بیست سویم بمنزل جالود ترتیب یافت پیش ازین ضابطه سکه چنان بود که یک روزه زراسم مرافقش میکردند و بر روزه دیگر نام مقام و ماه و سنه جلوس درینولا بخاطر رسید که بجای ماه صورت برجی را که بآن ماه منصوب باشد نقش بکنند مثلا در ماه فروردی صورت بره و در آردی بهشت شکل ثور و چون همچنین در هر ماه که سکه شود یکطرف صورت آن برج را بمنوعی نقش کنند که حضور نیز اعظم ازان طالع باشد و این تصرف خاصه من است و تا حال نشده بود *

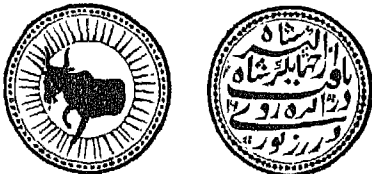
درین روز اعتقاد خان بعنایت علم سرفرازی یافت به مروتخان که از تعیینات صوبه ینگاله است نیز علم مرحمت شد و شب شنبه بیست و هفتم در موضع بدرواله از پرگنه سهرانزل اقبال اتفاق افتاد و درین منزل آواز کوپل شنیده شد کوپل مرغی است از عالم زاغ غایتاً در جثه خورک تر هر دو چشم زاغ سیاه می باشد و از کوپل سرخ ماده او خاله های سفید می دارد و نر سیاه یکرنگ است نر او بغایت خوش آواز می باشد بلکه آواز او را هیچ نسبتی بآواز ماده او نیست کوپل در حقیقت بلبل هندی است همچنان که مستی و شورش به بلبل در بهار میباشد آشوب کوپل در آمد برسات که بهار هندوستان است می شود ناله اش بغایت دلنشین و موثر است و آغاز مستی او مقارن است برسیدن انبه اکثر بر درخت انبه می نشیند و از رنگ و بو انبه محظوظ است و از غرایب آنکه کوپل خود بچه از بیضه بر نمی آرد و در وقت بیضه نهان هر جا آشیانه زاغ را خالی می یابد بیضه آن را بمنقار شکسته بیرون می اندازد و خود بجای آن بیضه می نهد و میبرد و زاغ آن را بیضه خود تصور کرده بچه بر می آورد و پرورش میدهد و این امر غریب را من خود در اله آباد مشاهده کرده ام شب کم شنبه بیست و نهم گذار دریای مهبی منزل شد و جشن مبارک شنبه در آن محل ترتیب یافت دو چشمه در کنار دریای مهبی ظاهر شد بغایت آب صاف داشت چنانچه که اگر دانه خشخاش هم در او افتد تمام ظاهر میشود تمام آن روز بهمراهی اهل محل گذرانیده شد چون سیر بمنزل دلکش بود فرمودم که بر لب هر چشمه صفه بستند روز جمعه در دریای مهبی شکار ماهی کرده شد و ماهی های کلاں پولک دار بدام افتاد نخست بقرزند شاه جهان حکم شد که شمشیر خود بیازماید بعد ازان بامول فرمودم که شمشیر های که در کمر بسته اند بپندازند شمشیر آن فرزند بهتر از همه برید

ایندست نقش های سکه عهد جهانگیري که یکطرف ان بشکل بروج دوازده گانه نقش
میشد و من بسعی بسیار اصل ان سکه های دوازده گانه را بهم رسانیده نقل
ان ها بعینه در بمقام نقش میکنم

نقش سکه صورت حمل مطابق ماه فروردین

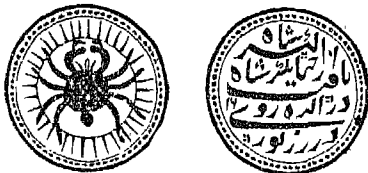
نقش سکه صورت ثور مطابق ماه اردیبهشت

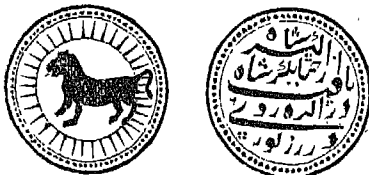
نقش سکه صورت جوزا مطابق ماه خرداد

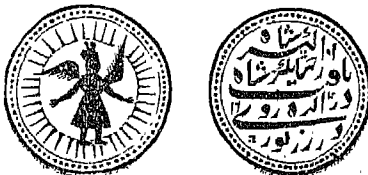
نقش سکه صورت سرطان مطابق ماه تیر

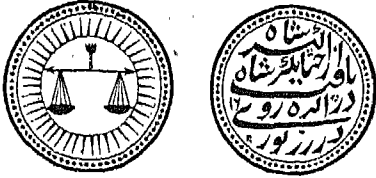
نقش سکه صورت اسد مطابق ماه مرداد

نقش سکه صورت سنبله مطابق ماه شهریور

نقش سکه صورت میزان مطابق ماه مهر

نقش سکه صورت عقرب مطابق ماه ابان

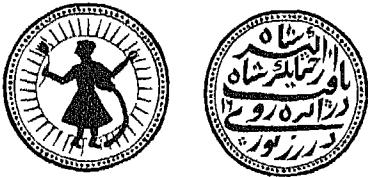
نقش سکه صورت قوس مطابق ماه آذر

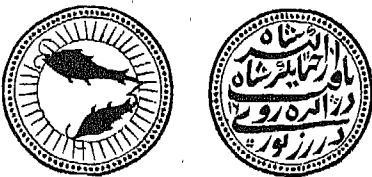
نقش سکه صورت جدی مطابق ماه دی

نقش سکه صورت دلو مطابق ماه بهمن

نقش سکه صورت حوت مطابق ماه اسفند/ارمنه

ماه‌های باجمعی از بندها که حاضر بودند قسمت نموده شد شب شنبه غره اردی بهشت ماه از منزل مذکور کوچ فرموده به بسالان و تواچیان حکم کردم که از مواضعی که بر سر راه و نزدیک برآه واقع است بیوه و بیچاره آنجا را جمع ساخته بحضور بیاورند که بدست خود خیرکدم که هم باعث مشغولیت و هم نامردان بفیض میرسند کدام مشغولی به ازین خواهد بود روز دو شنبه سویم شجاعت خاں عرب و همت خاں و دیگر بندها که از تعیینات صوبه دکن و گجرات بودند دولت آستان بوس در یافتند مشایخ و ارباب سعادت که در احمدآباد توطن دارند ملازمت نمودند روز سه شنبه چهارم کنار دریای محمود آباد محل نزول عساکر اقبال گشت رستم خاں را که فرزند شاهجهان بحکومت گجرات گذاشته بود بسعادت زمینی بوس سرفراز شد جشن مبارک شنبه ششم در کنار تال کاکریه ترتیب یافت ناهار خاں حسب الحکم از صوب دکن آمده بسعادت کورنش فرق عزت برافراخت بفرزند شاه جهان انگشتی الماس از بابت پیشکش قطب الملک که هزار مهر قیمت داشت مرحمت شد اتفاقاً دران الماس سه خط در برابر یکدیگر و خط محرف در زیر آن واقع بود چنانچه نقش لاله ظاهر میشد این الماس را از نوادر روزگار دانسته فرستاده بود حالانکه رک و تراش در جواهر عیب است لیکن بظاهر عام فریب بود و معیناً از معدنی که معتبر است نبود چون فرزند شاه جهان میخواست که از غذایم فسخ دکن یاد بدهد بجهت برادرش شاه عباس فرستد این الماس را با دیگر تحفه ها بجهت ایشان ارسال میدارد درین روز هزار روپیه در وجه انعام برگه‌های باد فروش عنایت فرمودم مشارالیه گجراتی الاصل است و از نقل و سرگذشت احوال این ملک استحضار تمام دارد نامش برونه بود یعنی نهال بخاطر رسید که پیر مرد را برونه گفتن بے نسبت است خصوص الحال که بسحاب مکرمت ما سرسبز و بارور بوده باشد بنابراین حکم فرمودم که بعد ازین او را برگه‌های میگفته باشند بزبان هندوی درخت را میگویند روز جمعه هفتم ماه مذکور موافق غره جمادی الاولی در ساعت مسعود مختار بمبارکی و فرخی بشهر احمدآباد در آمد و وقت سواری فرزند بلند اقبال شاه جهان بیست هزار چرن که پنجهزار روپیه باشد بجهت فئاد آورده بود تا در دولتخانه فئاد کنان شتافتم چون بدولتخانه نزول اقبال فرمودم طرط مروج که بیست و پنجهزار روپیه قیمت داشت برسم پیشکش گذرانید و از بندها که او که درین صوبه گذاشته بود نیز پیشکشها آوردند بهمه جهت قریب بچهل هزار روپیه شده باشد چون بعرض رسید که خواجه بیگ میرزای صفوی در احمد نگر بجوار مغفرت ایزدی پیوسته خنجر خان را که بفرزندی برگزیده بود بلکه از فرزند ملای گرامی تر میداشت و در حقیقت جوان رشید خدمت طلب و بنده قابل تربیت است بمذنب دهرزاری ذات و سوار از اصل و اضافه سرفراز ساخته حراست قلعه احمد نگر بعهده او مقرر فرمودم درین ایام از شدت گرما و عفونت هوا بیماری در میان مردم شایع شده و از اهل شهر وارد و کم کسی باشد که دو سه روز باین بلا مبتلا نشده باشد تب محرق یا درد اعضا بهم میرسد

و در عرض دو سه روز آزار تمام میرساند چنانچه بعد از صحت مدتی اثر رفع و سستی باقی می ماند غایتاً عاقبت بخیر است و حذر جانے بکسی کم میرسد و از مردم کهن سال که درین ملک توطن دارند شنیده شد که پیش ازین به سی سال همین قسم تب بهم رسیده بود و بخیر گذشت بهر حال در آب و هوا و گجرات زبونی ظاهر شد و ازین آمدن بغایت پشیمانم امید که حق جل و علی بفضل و کرم خویش این گرانی را که سبب نگرانی خاطر است از میان مردم بردارد روز مبارک شنبه سیزدهم بدیع الزمان پسر میرزا شاهرخ بمنصب هزار و پانصدی ذات و سوار و عنایت علم سرفروزی یافته بخدمت فوجداری سرکار پتن تعیین شد سید نظام فوجدار سرکار لکهنو بمنصب هزاری ذات و هفتصد سوار ممتاز گشت منصب عالی قلی درمن که از تعینات صوبه قندهار است بالتماس بهادر خاں صاحب صوبه قندهار هزاری ذات و هفتصد سوار حکم شد سید هزبرخاں باره بمنصب هزاری ذات و چهار صد سوار سرپانذی یافت زبردست خاں را بمنصب هشتصدی ذات و سیصد و پنجاه سوار سرفراز فرمود درینولا قاسم خواجه ده بندی پنج دست باز توپغون از ماورالذهر بمصحب یکی از اقوام خود برسم نیاز ارسال داشته بود یک دست در راه ضایع شد چهار دست سلامت در اوجین رسیدند حکم فرمود که مبلغ پنجهزار روپیه حواله کس ایشان نمایند که از هر قسم متاع که مرضی خواجه داند بقیع نموده ببرد و هزار روپیه بمشارالیه انعام شد و همدریس وقت خاں عالم که نزد دارای ایران بایلچی گری رفته بود یک دست باز اشیانی که بزبان پارسی گفته می گویند پیشکش فرستاده بود از نظر گذشت بظاهر علامتی که از باز دانی تمیز توان کرد ندارد بعد از پرائیدن تفاوت ظاهر میشود و روز مبارک شنبه بیستم میر ابوالصالح خویش مرحومی میرزا یوسفخان حسب الحکم از دکن آمده سعادت استان بوس دریافت مد مهر نذر و کلگی مرصع پیشکش گذرانید میرزا یوسفخان از سادات رضوی مشهد است و سلسله اینها در خراسان همیشه معزز و مکرم بوده اند و بالفعل برادر شاه عباس صبیحه خود را به برادر خورد میر ابوالصالح مذکور نسبت کرده پدرش مرزا اتخ خادم باشی روضه رضیه امام هشتم است و میرزا یوسف خاں بمیامین تربیت حضرت عرش اشیانی بمرتبه امارت و منصب پنجهزاری رسیده بود بے تکلف خوب میری بود و نوکر را بسیار بتوزک میداشت و بسیاری از خویشان او برگرد او فراهم بودند در صوبه دکن برحمت حق پیوست اگرچه فرزند بسیار ازو ماند و نظریه حقوق قدیم رعایتها ینتند خصوص در تربیت پسر کلانش نهایت توجه مبذول گشت در اندک مدت بمرتبه امارت رسانیدم غایتاً ازو تا پدر فرق بسیاری است روز مبارک شنبه بیست و هفتم بحکیم مسیح الزمان بیست هزار درب انعام مرحمت شد و بحکیم روح الله مد مهر و هزار روپیه عنایت فرمودم چون مزاج مرا بسیار خوب دریافته بود دید که هوا و گجرات بغایت ناسازگار است حکیم مذکور گفت همین که شما در شراب و افیون معتاد اندک کمی خواهند فرمود تمام

این کوفت شما بیکبارگی بر طرف خواهد شد و همی که من در یک روز هر دو ازینها کم کردم در همان روز اول بسیار فایده کرد روز مبارک شنبه سویم خورداد ماه قزلداش خان بمنصب هزاروپانصدینات و هزارو دویست سوار از اصل و اضافه سرفرازی یافت و عرضداشت گچپت خان داروغه فیل خانه و بلوچ خان قراول بیگی رسید که تاحال شصت و نه زنجیر فیل از نو ماده شکار شده بود و بعد ازین هرچه شود عرضداشت خواهد شد حکم کردم که فیل پیرو آنچه خورد باشد زنهار نگیرند و غیر ازین دو قسم از نو ماده هرچه بنظر در آید شکار کنند روز دوشنبه چهار دهم مبلغ دو هزار روپیه بجهت عرس شاه عالم بسید محمد صاحب سجاده ایشان عنایت نمودم و اسب خاصگی کچپی که از اسپان سره جام بود پیشکش نموده بود براج نرسنگه دیو مرحمت شد هزار روپیه به بلوچ خان قراول بیگی که بخد مت شکار فیل تعیین است انعام فرمودم روز سه شنبه پانز دهم اثر گرانی درن سردر خود یافتیم آخر به تب منجر شد شب پیداله هاله معتاد را نخوردم و بعد از نیم شب آزار خمار بر محنت تب افزودم و تا دم صبح بر بستر می طپیدم آخر روز کم شنبه شانزدهم تب تخفیف یافت و باستصوب حکما شب ثلثان معتاد پیداله خورده شد و بجهت خوردن شوربایه ماش و برنج هر چند تکلیف میکردند و مبالغه می نمودند نتوانستم بخود قرار داد تا بعد تمیز رسیده ام یا ن ندارم که هرگز شوربایه بوغان خورده باشم امید که بعد ازین هم حاجت نه افتد چون درین روز غذا آوردند طبیعت رغبت نه نمود مجملاً سه روز و دو شب بفاصله گذشت با آنکه یک شبان روز تب کشیده ام و ضعف و بیطاقتی بحدیست که گویا مدتها صاحب فراش بوده ام اشتها مطلق نمانده و بطعام رغبت نمیشود و در حیرتم که بانی این شهر را چه لطافت و خوبی منظور بوده که در چنین سرزمین بی فیض شهر ساخته بعد ازو دیگران نیز عمر عزیز خود را درین خاکدان بر همه چیز گذرانیده اند هوایش مسموم و زمینش کم آب و ریگ بوم و گرد و غبار بحدی که پیش ازین شرح داده شد آب بغایت زبون و ناگوار و رود خانه که در کنار شهر واقع است غیر از ایام برسات همیشه خشک میباشد چاهها اکثر شور و تلخ تالابها که در سواد شهر واقع است بصابون گذران دو غاب شده مردم اعیان که بقدر سامان دارند در خانه هاله خود برکها ساخته اند و در ایام برسات از آب باران پر می سازند و تا سال دیگر از آن آب میخورند و مضرات آبی که هرگز هوا یاو نرسد و راه بر آمد بخار نداشته باشد ظاهر است بیرون شهر بجای سبزه و ریاحین تمام محکرا زقوم زار است و نسیمی که از روزه زقوم وزد فیض او معلوم مصرع

ای تو مجموعه خوبی بچه نامت خوانم

پیش ازین احمدآباد را گردآباد گفته بودم الحال ندیدانم که سدومستان نام نهم یا بیمارستان خوانم یا زقوم گویم یا جهنم آباد که شامل جمیع صفات است اگر موسم برسات مانع نبوده بکروز درین محنت سرا توقف نمی فرمودم و سلیمان وار بر تخت باد نشسته بیرون می شتافتم و خلق خدا را ازین رنج و محنت خلاص میساختم

چون مردم این شهر بغایت ضعیف دل و عاجز اند بجهت احتیاط که مبادا بعضی از اهل اردو به تعدی و ستم در خانه ملکی آنها فرود آیند و مزاحم احوال فقرا و مساکین شوند و قاضی و میر عدل بجهت رویدگی مدهنمت نمایند تا نتوانند بان ستم پیشه با بس آمد از تاریخ که درین شهر نزول سعادت اتفاق افتاد با وجود حدت و حرارت هوا هر روز بعد از فراغ عبادت دوپهر بجهت طرف دریا که هیچگونه خایلی و مانعی از درو دیوار و یساول و چوبدار ندارند برآمده دوسه ساعت نجومی می نشینم و بمقتضای عدالت بفریاد داد خواهان رسیده ستم پیشه ها را در خور جرایم و تقصیرات سیاست میفرمایم حتی در ایام ضعف باکمال درد و آلم هر روز بدستور معهود بجهت برآمده تن اسانی بر خود حرام داشته ام

بهر نیکبانی خلق خدا * شب نکند دیده بخواب اشنا

از بی اسودگی جمله تن * رنج پسندم به تن خویشتن

بکرم الهی عادت چنان شده که در میان شبانروزی پیش از دوسه ساعت نجومی نقد وقت بقاراج خواب نمیروم درین ضمن دو فائده منظور است یکی آگاهی از ملک و دوم بیدار دلی بیدار حق و حیف باشد که این عمر چند روزه بغفلت بگذرد چون خواب گرانی در پیش است این بیداری را که دیگر در خواب نخواهم دید غنیمت شمرده یک چشم زدن از یاد حق غافل نباید بود

باش بیدار که خواب عجبی در پیش است

و همان روز که تپ کردم فرزند بجان پیروند شاه جهان تپ کرد و کوفت او بامداد انجامید و تا ده روز بکورنش نتوانست رسید روز مبارک شنبه بیست و چهارم آمده ملازمت نمود بغایت ضعیف و ناتوان بنظر در آمد چنانچه اگر کسی نگوید توان فهمید که این کس بیماری یک ماه بلکه بیشتر هم کشیده باشد شکر که عاقبت بخیر گذشت روز مبارک شنبه سی و یکم میر جمله که درینولا از ایران آمده محملی از احوال او رقمزده کلک وقایع نگار شده بمنصب هزار و پانصدینات و دویست سوار فرق عزت برافراخت درین روز بجهت ضعفی که کشیده ام یک زنجیر فیل و یک راس اسب و اقسام چهار پایه بامقدارے از طلا و نقره و دیگر اجناس برسم تصدق بمستحقان عنایت شد اکثر از بندها در خور سرمایه خویش تصدقات آورده بودند فرمودم که اگر غرض اظهار اخلاص و سحر است مقبول نیست و اگر از صدق عقیدت است چه حاجت باوردن حضور غایبانه خود بفقرا و ارباب استحقاق قسمت نمایند روز مبارک شنبه هفتم تیر ماه الهی صادق خان بخشی بمنصب دوهزاری ذات و سوار از امل و اضافه سرفروزی یافت اراد نجان میر سامان بمنصب دو هزار و هزار سوار ممتاز گشت میر ابو صالح رضوی بمنصب دوهزاری و هزار سوار خطاب رضویخانی و عنایت علم و فیل سرفراز شده بصوبه دکن رخصت یافت درینولا بعرض رسید که سپهسالار اتالیق خان خانان در تجمیع این مصرع مشهور که

بهر یک گل زحمت صد خار می باید کشید
غزلی گفته و میزرا رستم صفوی و میزرا مراد پسر او نیز طبع آزمایی نموده اند مطلع
در بدیهه بخاطر رسید

ساغر می بر رخ گلزار می باید کشید * ابر بسیار است می بسیار می باید کشید
از ایستاد های بزم حضور هر که طبع نظمی داشت غزلی گفته گذرانید این مصرع ظاهر
شده که از مولانا عبدالرحمن جامی است و غزل او تمام بنظر در آمد غیر از آن مصرع
که بطریق مثل زبان زد روزگار شده دیگر کاره ساخته بغایت ساده و هموار گفته درین
تاریخ خبر فوت احمد بیگ خان حاکم کشمیر رسید پسران او که از خانه زادان این درگاه
اند و اثر رشد و کار طلبی از ناصیه احوال آنها ظاهر بود بمنصب مناسب سرفرازی
یافته بمخدمت صوبه بنگش و کابل تعیین شدند بمنصب او دوهزار و پانصدی بود
پسر کلان او بمنصب سه هزار و سه پسر دیگر بمنصب نهصدی ممتاز گشتند روز
مبارک شنبه چهار دهم خواجه باقیکان که بجواهر اصالت و شرافت و نجابت
و شجاعت آراستگی دارد و یکی از تهنجیات ملک برار بعده اوست بمنصب هزار و
پانصدی و هزار سوار از اصل و اضافه و بخطاب باقیکانی علم عزت بر افراخت
راے کهذور که سابق دیوان صوبه گجرات بود بدیوانی صوبه مالوا ممتاز گشت درینولا
جفت شدن سارس که تاحال دیده نشده بود و در مردم شهرت دارد که هرگز هیچکس
ندیده بنظر در آمد سارس جانوریست از عالم کلنگ غایتاً از کلنگ ده دوازده پر کلان تر
و میان سر پر ندارد و پوستی است بر استخوان سر کشیده و از پشت چشم تا مقدار
شش انگشت از گردن او سرخ میباشد اکثر در صحرا جفت جفت بسر می بود
و احياناً خیل خیل هم بنظر در می آیند و جفت آن را از صحرا آورده در خانه ها نگاه
می دارند و با مردم انس میگیرند القصة جفت سارسی است در سرکار من که
لیلی و سجنون نام نهاده ام روزی یکی از خواجه سرایان عرض کرد که در حضور من
اینها باهم جفت شدند حکم فرمودم که هرگاه باز اراده جفت شدن داشته باشند مرا
آگاه سازند هنگام سفیده صبح آمده عرض کرد که باز میخواهند که جفت شوند در لحظه
خود بجهت تماشا شتافتم ماده پاهای خود را راست گذاشته اندک خم کرد نر اول
یک پای خود را از زمین برداشته بر پشت او نهاد و بعد از آن پای دوم راو لحظه
بر پشت او نشسته جفت شد نگاه فرود آمد و گردن را دراز ساخته نول را بر زمین
رسانیده یک مرتبه برگرد ماده گشت یکی که بیضه نهاده بچه هم برآورد و از الفت
و محبت سارس با جفت خود نقلها غریب و عجیب بسیار شنیده شد چون بتواتر
رسیده و غرابت تمام دارد نوشته می شود از جمله قیام خان که از خانه زادان این
درگاه است و در فن شکار و قزاقی و قوت تمام دارد عرض کرد که روزی بشکار رفته بودم
سارسی نشسته یافتم چون نزدیک تر شتافتم از جای خود برخاسته روان شد و از رفتار
او اثر ضعفی و الهی یافته شد جای که نشسته بود رفتم استخوانی چند بامشتی پر

بنظر درآمد که در زیر خوق گرفته نشسته بود بر دوران دام چیده خون را بگوشه کشیدم خواست که بجای خود آمده بنشیند پایش بدام مضبوط شد پایش رفته گرفتم بغایت سبک به نظر درآمد چون نیک دیدم در سینه و شکم اصلا برنمانده گوشت و پوست از هم ریخته و کرم افتاده بلکه در تمام اعضا اثری از گوشت نمانده مشت پرست با استخوانی چند بدست درآمد ظاهر شد که جفتش مرده و از فراق او باین روز نشسته

بگذاخت تن از هجر دل افروز مرا * افروخت چو شمع آه جانسوز مرا
روز طرب سیاه شد چون شب غم * بنشانند فراق تو بدین روز مرا
همه خاں که از بندهای خوب من است و سخن او اعتماد را میباید عرض کرد که در پرگنه دوحه جفت سارے برکنار تال بنظر درآمد از بند و قچیان من یک راز و همان جاسرش بریده پاک ساخت قضا را دران منزل دوسه روز مقام واقع شد جفت او پیوسته دران گرد و پیش میگشت و فریاد و فغان میکرد و مرا از بیقراری او دل بدرد می آمد و غیر از ندامت اجازه نبود چون ازان منزل کوچ شد بحسب اتفاق بعد از بیست و پنج روز بهمان مقام عبور افتاد از متوطنان انجا مال و حال و خاتمت احوال ان سارس پرسیدم گفتند که در همان روز جان داد و هنوز اثری از استخوان و پروبال او برجاست من خود بانجا رفته دیدم بنوعی که گفته بودند نشان یافتم ازین عالم نقلها در میان مردم بسیار است نوشتن انها طولی دارد روز شنبه شانزدهم خبر فوت راوت شنکر که از تعینات صوبه بهار بود بعرض رسید و مانسنگه پسر کلان او بمنصب دو هزاره ذات و ششصد سوار سرفراز گشت و دیگر فرزندان و اقوام او باضافه منصب سرفراز شدند و بمتابعت او مامور گشتند روز مبارک شنبه بیست و یکم فیل باون سرشکار خاصه که بجبهت رام شدن در پرگنه دوحه گذاشته شده بود بدرگاه رسید حکم فرمودم که نزدیک بجهرو که طرف دریا نگاه دارند که همیشه در مد نظر باشد در فیل خانه حضرت عرش اشیانی کلان تراز فیل در جسد سال که مدتها سر حلقه فیلان خاصه بود بنظر من در نیامد ارتفاع ان چهار درع و سه نیم پاگز الهی بود که هشت درع و سه انگشت شرعی باشد و بالفعل در فیلان سرکار من از همه کلان تر بهلوان عالم گجراج است که عرش اشیانی خود بدولت شکار فرموده بودند و سر حلقه فیلان خاصه منست از تفاعش چهار درعه و نیم باست که هفت درعه و هفت انگشت شرعی باشد گز شرعی بعرض بست و چهار انگشت ادم متساوی الخلقه قرار یافته و گز الهی بعرض چهل انگشت است درین تاریخ مظفر خاں که بخدمت صاحب صوبگی ولایت گهته سرفراز شده بود سعادت استانبوس دریافت مد مهر و صد روبیه نذر و موازی یک لک روبیه از جواهر و مرصع آلات پیشکش گذرانیده درینولا خبر رسید که حق سبحانه تعالی بفرزند پوویز پسر از صوبه مغربی شاه مراد کرامت فرمود امید که قدمش برین دولت مبارک باشد روز یکشنبه بیست و چهارم راس بهاره دولت استانبوس دریافت در ملک گجرات کلان تر ازین زمینداری نیست

ملکش بدرگاه شور پیوسته است بهاره و جام از یک جد اند و بده پشت بالا تر بهم می‌رسند غایتاً بجهت ملک و جمعیت اعتبار بهاره از جام بیش است می گویند که بدیدن هیچ یک از سلاطین گجرات نیامده سلطان محمود فوجی بر سر او فرستاده بود جنگ صف کرد و شکست بر فوج محمود افتاد القصه در وقتی که خان اعظم به تسخیر قلعه جوناگړه ملک سورت شتافت نذر که مخاطب بمسلطان مظفر بود و خود را وارث ملک می‌گرفت بحال تباہ در پناه زمینداران روزگار بسر می برد بعد از آن جام با افواج منصوره جنگ صف کرده شکست خورد و نذوبه پناه راه بهاره در آمد خان اعظم نذورا از راه بهاره طلب نمود مشارالیه چون تاب مقاومت با لشکر منصور نداشت نذورا سپرده پایش دولتخواهی از مدمات افواج قاهره محفوظ ماند در آن وقت که احمد آباد بمورد موکب اقبال اراستگی یافت و بزودی کوچ شد بملازمت نرسید و زمین او هم خیلی راه بود و فرصت نیز مقتضی تعیین افواج نبود چون بحسب اتفاق باز مراجعت واقع شد درین دفع نذرند شاهجهان راجه بکر محبت را با فوجی از بندها درگاه تعیین فرمود او نجات خود را منحصر در آمدن دانسته خود بسعادت آستان بوس شتافت و دو بیست مهر و دو هزار روپیه نذر و صد اسپ پیشکش گذرانید غایتاً از اسبان او یکی آنچنان نبود که خاطر پسند باشد عمرش از هشتاد زیاده بنظر می در آمد و خود میگوید که نود سال دارم در حواس و قوای ظاهر فتورے نرفته از مردم او پیری بنظر در آمده سر ریش و بروت و ابرو او سفید شده میگوید که ایام طفولیت مرا راه بهاره یاد دارد و دریش او از خوردی کلان شده ام درین تاریخ ابوالحسن منصور بخطاب نادر الزمانی سرفراز گشت مجلس جلوس مرا در دیباچه جهانگیر نامه کشیده بنظر در آورد چون سزاوار تحسین و اقرین بود مورد الطاف بیکران گشت کارش بعبار کامل رسیده و تصویر او از کار نامه هائے روزگار است درین عصر نظیر و عدیل خود ندارد اگر درین روز استاد عبدالحی و استاد بهزاد در صفحه روز گار می بودند انصاف کار او می دادند پدرش اقرارائی مروی در زمان شاهزادگی من بخدمت من پیوسته او را نسبت خانزادی باین درگاه است غایتاً او را هیچ اشنائی و مناسبت بکار پدرش نیست بلکه از یک عالم نمیتوان گفت و مرا نسبت باو حقوق تربیت بسیار است از صغر سن تا حال خاطر همیشه متوجه تربیت او بوده تا کارش بدین درجه رسیده الحق نادره زمان خود بوده و همچنین استاد منصور نقاش که بخطاب نادر العصری ممتاز است و در فن نقاشی یگانه عصر خود است و در عهد دولت پدر من و من این دو تن ثالث خود ندارند مرا ذوق تصویر و مهارت تمیز او بجای رسید که از استادان گذشته و حال کار هر کس بنظر در می آید بی آنکه نامش مذکور شود بدیهه دریابم که کار فلا است بلکه اگر مجلسی باشد مشتمل بر چند چهره و هر چهره کار یکی از استادان باشد می توانم یافت که هر چهره کار کیست و اگر در یک صورت چشم و ابرو را دیگری کشیده باشد در آن صورت می فهمم که اصل چهره کار کیست و چشم و ابرو را که ساخت شب یکشنبه سی و

یکم تیر ماه باران عظیم شد تا روز سه شنبه غره امرداد ماه الهی بشدت هرچه تمام تر بارید و تا شافزده روز پیوسته ابر و باران بود چون این ملک رنگ بوم است و بناهاش در بغایت زیبونی عبارات بسیار افتاد و اساس حیات جمعی از با در آمد از متوطنان این شهر شنیده شد که مثل باران امصال یاد ندارند که در هیچ سده شده باشد رود خانه سانبهر متهی اگرچه بظاهر بر آب می نماید غایتاً اکثر جا پایابست و فیل خود همیشه آمد و رفت میکند همین که یکروز امساک باران شد اسب و آدم نیز پایاب میگذرند سرچشمه این رودخانه در کوهستان در ملک رانا واقع است از کربوه کوکوه برمی آید و یک و نیم کوه طی نموده از ته میریزد میگردد و در اینجا این رودخانه را دریای و اکل میگویند چون سه کوه از میریزد گذشت سانبهر متهی می نامند روز مبارک شنبه دهم راو بهار بعنایت فیل نو و ماده فیل و خنجر مرصع و چهار انگشتری از یاقوت سرخ و یاقوت زرد و نیام و زمرد سرفرازی یافت پیش ازین اتالیق جان سپارخان خاندان سپه سالار حبيب المحکم فوجی بسرکردگی پسر خود امیرالله بجانب گوندوانه بجهت گرفتن کان الماس که در تصرف پنجروزه میندار خاندیس است تعیین نموده بود درین تاریخ عرضداشت او رسید که زمیندر مذکور مقاومت با لشکر منصور زیاده از اندازه و مقدار خویش دانسته کان را پیشکش نمود و داروغه بادشاهی بضبط آن مقرر گشت الماس آنجا باصالت و نفاست از سایر اقسام الماس امتیاز تمام دارد و نزد جوهریان بغایت معتبر و همه نیک اندام و بهتر تر و برتر میشوند و دوم کان گوکوه که در حدود ملک بهار واقع است و الماس آنجا از کان بر نمی آید رودخانه ایست که در ایام برسات سیل از فراز کوه می آید و پیش آن را می بندند و چون سیل از روسته بند گذشت و آب کم شد جمع که درین فی مهارت دارند و مخصوص این کار اند برونخانه در آمده الماس می آرند و الحال سه سال است که اینمک بتصرف اوایل دولت ابد قرین در آمده و زمیندار آنجا محبوس است غایتاً آب آنسرزمین بغایت مسموم است و مردم بیگانه در آنجا نمی توانند بسربرد سویم در ولایت کرناک متصل بسرحد قطب الملک در پنجاه کوه مسافت چهار کان واقع است و در تصرف زمینداران است و الماس آنجا اکثر پخته بهم میرسد روز مبارک شنبه دهم ناهر خا بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار سرفراز گشت و یک زنچیر فیل باو عنایت شد مقتوب خا داروغه کتب خانه به منصب هزار و پانصدی ذات سربلندی یافت چون حکم فرمود بود که شب برات بر دور تال کاکریه چراغان ترتیب نمایند آخرهاس روز دوشنبه چهارده ماه شعبان بقصد تماشاے آن توجه فرمود اطراف تال را با عمارت میان بفانوس البوان و اقسام صنایع که در چراغان مقرر است آراسته آتشبازیها ترتیب داده بودند بغایت چراغان عالی شد و با آنکه درینمدت پیوسته ابر و باد و باران بود بعنایت الهی از اول شب هوا صاف شد و اثرے از ابر نماند و بر حسب دلخواه تماشاے چراغان میسر گشت و بندهاس خاص بساغر نشاط خوشوقت گردیدند حکم کردم

شب جمعه باز بهمین دستور چراغان کنند و از غرایب اتفاقات آنکه آخر روز مبارک شنبه هفدهم متصل باریدگی بود و در وقت روشنی چراغ باران استاد و تماشاچه چراغان خاطر خواه شد دریں روز اعتماد الدوله یکقطعه نیلم قطبی در غایت نفاست و یکزنجیر فیل بی دندان بایراق نقره پیشکش نمود چوں خوبصورت و خوش ترکیب بود داخل فیلا خاصه مقرر شد در کنار تال کاکریه سناسی که از مرتاضان طایفه هذود اند کلبه درویشانه ساخته منزوی بود چوں خاطر همواره بصحبت درویشان راغب است بے تکلفانه بملاقات او شتافتم و زمانی ممتد صحبت او را دریافتم خالی از آگاهی و معقولیت نیست و بآئین دیی خود از مقدمات صوفیه وقوف تمام دارد و ظاهر خود را بروش اهل فقر و تجرید موافق ساخته و خود را از طلب و خواهش گذرانیده توان گفت که ازین طایفه بهتر از روی بنظر نیامده روز دوشنبه بخت و یکم سارسی که جفت شدن آنرا در اوراق سابقه ثبت کرده ام در باغچه خس و خاشاک فراهم آورده اول یکبیضه نهاده روز سویم بیضه دوم نهاده این جفت سارس را در یک ماهگی گرفته شده بود و پنج سال در سوکار مانده القصه بعد ازین پنج و نیم سال جفت شدند و تا یکماه جفت میشدند در بیست و یکم ماه امرداد که باصطلاح اهل هند ماه سارن گویند بیضه نهادند ماده تمام شب تنها بر بیضه می نشیند و نر نزدیک ماده استاده پاس میدارد و چنان آگاه می باشد که هیچ جانداری را مجال آن نیست که نزدیک باو توان گذشت یکمرتبه راسو کلان نمودار شد بشدت هرچه تمام تر بجانب او دویده تا راسو خود را بصور اوج نرسانیده دست ازو باز نداشت چوں غیر اعظم جهان را بذور خویش نورانی ساخت نر بر سر ماده آمده بمنقار پشت او را می خار و بعد از آن ماده بر می خیزد و نر می نشیند و باز ماده نیز بهمین دستور آمده او را بر می خیزاند و خود می نشیند مجده تمام شب ماده تنها بر بیضه نشسته پرورش می دهد و روز نرو ماده به نوبت می نشیند و در وقت نشستن و برخاستن نهایت احتیاط بجای می آرد که مبادا اسیدی به بیضه رسد درین هنگام مراجعت از شکار فیل چوں موسم شکار باقی بود گچبخت خان داروغه و بلوچ خان قراول بیگی را گذاشته شده بود که تا ممکن و مقدور باشد فیل بگیرند و همچنین جمعی از قراولان فرزند شاهجهان نیز باینخدمت مامور و تعیین شده بودند درین تاریخ آمده ملازمت نمودند همگی یکصد و هشتاد و پنج زنجیر فیل از نرو ماده شکار شده هفتاد و سه زنجیر نرو یکصد و دوازده ماده ازین جمله چهل و هفت زنجیر نر و هفتاد و پنج ماده که یکصد و بیست و دو زنجیر باشد قراولان و فوجداران بادشاهی شکار کردند و بیست و شش زنجیر نرو سی و هفت ماده که شصت و سه زنجیر باشد قراولان و فیلبانان فرزند شاهجهان گرفتند روز مبارک شنبه بیست و چهارم بسیر باغ فتح رفته دو روز در آنجا بعیش و نشاط گذرانیده شد آخر روز شنبه بدولتخانه معارف اتفاق افتاد چوں اصفخان بعرض رسانید که باغچه حویلی بنده بغایت سبز و خورم شده انواع گل و ریاحین شکفته حسب التماس مشارالیه روز مبارک شنبه سی

و یکم بمنزل او رفتم الحق خوب سر منزه به نظر در آمده و خوشوقت گشتم از جواهر مرصع آلات و اقمشه موازی سی و پنجهزار روپیه پیشکش او قبول افتاد مظفر خاں بعزایت خلعت و فیل سرفرازی یافته بدستور سابق خدمت حکومت صوبه تپته بعیده او مقرر شد خواجه عبدالکریم گیلانی که برسم تجارت از ایران آمده بود برادر شاه عباس مکتوبی با محقر تحفه مصحوب او ارسال داشته بودند درین تاریخ مشارالیه را خلعت و فیل عزایت نموده رخصت انعطاف ارزانی فرمودم و جواب کتাব شاه بآیاد بودی مرسول گشت و خان عالم بفرمان مرحمت هذون و خلعت خاصه سرفرازی یافت روز جمعه غره شهرپور ماه شد از روز یکشنبه سویم تا شب مبارک شنبه باران بارید غرایب آنکه روزهای دیگر خفت سارس پنج شش مرتبه بنوبت بالاس بیضه می نشیند درین شب نوز که پیوسته باران بود و هوا بقدر برودت داشت بجهت گرم داشتن بیضه ها از اول صبح تا نصف النهار متصل نر نشست و ازین روز تا صباح روز دیگر بی فاصله مانه نشست که مبادا از برخاستن و نشستن بسیار برودت هوا تاثیر کند و نم به بیضه ها رسد و ضایع شوند مگر آنکه ادسی برهنمون عقل ادراک می کند و حیوان بمقتضای حکمت از این مجبور بان شده و غریب تر آنکه در اوایل بیضه ها را متصل بهم در زیر سینه نگاه میداشت بعد از آن که چهارده پانزده روز گذشت در میان بیضه ها بقدر فاصله گذاشت که مبادا از اتصال انها حرارت بافراط شود از گرمی بسیار فاسد گردند روز مبارک شنبه هفتم بمبارکی و خورمی پیشخانه بجانب آگره بر آورده شد پیش ازین منجمان و اختر شناسان بجهت کوچ ساعت مذکور اختیار نموده بودند چون باران بافراط شد از رودخانه محمود آباد و دریای مهبی عبور لشکر منصور متعذر بود ناگزیر درین ساعت پیشخانه را بر آورده روز بخت و یکم شهرپور ساعت کوچ مقرر گشت چون فرزند شاهجهان خدمت فتح قلعه کانگوه که کمند تسخیر هیچ یک از سلاطین والا شکوه بر فراز کلکوه آن نرسید بر ذمت همت خویش لازم شمرده فوجی بسرگردگی راجه سوار جمل پسر راجه باسو و نقی که از بندهای روشناس اوست پیش ازین فرستاده نمود درینولا ظاهر شد که فتح آن حصن متین بجمعی که پیش ازین تعیین فرموده صورت پذیر نیست بنابراین راجه بکرمادیت را که از بندهای عمده اوست با دو هزار سوار موجود از ملازمان خاصه خود و جمعی از بندهای جهانگیری مثل شاهبازخان لودی و هردی نواین ها را و راس پرتی چند و پسران رام چند و دو بیست نفر برق انداز سوار و پانصد نفر توپچی پیاده سواره فوج که سابقاً فرستاده تعیین فرمودند و چون ساعت رخصت او درین روز مقرر گشته بود مشار الیه تسبیح زمره که ده هزار روپیه قیمت داشت برسم پیشکش گذرانیده بعزایت خلعت و شمشیر سرفرازی یافته بالخدمت رخصت شد چون در انصوبه جاگیر نداشت فرزند شاهجهان برگزیده برهانه را که بخت و دو نکه دام جمع دارد و خود بالاعمال التماس نمود که بجایگزین او مقرر دارد و خواجه تقی دیوان بیرونات که بالخدمت دیوانی صوبه دکن مقرر گشته بود بخطاب معتمد خانی

و فیل و خلعت ممتاز شد و همت‌خان را به فوجداری سرکار بهرونچ و آن حدود رخصت فرموده اسب و پریم نرم خاصه عنایت نمودم و برگنه بهرونچ بجایگزین او مرحمت شد و راه پرتی چند که بخدومت کانگه مقرر گشته بمنصب هفتصدی و چهار صد و پنجاه سوار فراق عزت برافراخت چون عرس شیخ محمد غوث در میان بود هزار درب بجهت خرچ آن بفرزندان ایشاں لطف شد مظفر ولد بهادر الملک که از تعیینات صوبه دکن است بمنصب هزار و سیصد سوار سر بلندی یافت چون وقایع دوازده سال از جهانگیر نامه به بیاض برده شده بود بمتصدیان کتاب خانه خاصه حکم فرمودم که این دوازده ساله احوال را یک جلد ساخته نسخه‌های متعدد ترتیب نمایند که به بندهای خاص عنایت فرمائیم و بسایر بلاد فرستاده شود که ارباب دولت و اصحاب سعادت دستور العمل روزگار خود سازند روز جمعه هشتم یکی از واقعه نویسان تمام را نوشته و جلد کرده بنظر در آورد چون اول نسخه بود که ترتیب یافته به فرزند شاهجهان که او را در همه چیز از همه فرزندان خود اول میدانم مرحمت نمودم و بر پشت کتاب بخط خاص مرقوم گشت که در فلان تاریخ و فلان مقام بان فرزند عنایت شد امید که توفیق دریافت این مطالب که باعث رضاجوئی خالق و دعاگوئی خلق است نصیب و روزی باد روز سه شنبه دوازدهم سبحان قلی قراول بسیاست رسیده و تفصیل این اجمال آنکه او پسر حاجی جمال بلوچست که از قراولان خوب پدرم بود و بعد از شفقار شدن انحضرت نوکر اسلامخان شده همراه او به بنگاله رفته بود او را اسلام خان بنابر نسبت خانه زادگی این درگاه مراعات احوال بواجبی نموده و محل اعیان دانسته پیوسته در سواری و شکار نزدیک بخود می داشت عثمان افغان که سالها به تهر و عصیان دران صوبه گذرانیده و خاتمت احوال او در اوراق گذشته گذارش یافته چون هراس بیقیداس از اسلام خان داشت کس نزد این بے سعادت فرستاده بجهت قتل تقیالات می نماید و او تعهد این کار کرده دو سه کس دیگر را باخود متفق می سازد قضا را پیش از آنکه اراده باطل این حق ناشناس از حیز قوه بفعل آید یکی از آنها آمده او را آگاه میکند اسلامخان در لحظه آن حرام نمک را گرفته مقید و محبوس می گرداند القصه بعد از فوت مشارالیه بدرگاه آمد چون برادران و خویشان او در سلک قراولان انتظام داشتند حکم شد که او نیز در زمره قراولان منظم باشد درین وقت پسر اسلامخان بطریق معما عرض کرد که لایق خدمت نزدیک من نیست بعد از شگافتن ظاهر شد که چنین مقدمه باو نسبت کرده بودند معینا چون برادرانش بمبالغه عرض نمودند که محض تهمت بوده و بلوچ خان قراول بیگي ضامن شد از قتل و سیاست او در گذشته و حکم فرمودم که همراه بلوچ خان خدمت می کرده باشد باین کرامت و جان بخشی بے سبب و جهت از درگاه گریخته بجانب آگره و انحدود رفت به بلوچ خان حکم شد که چون ضامن بود اول او را حاضر سازد او کسان به بعضی فرستاده در یکی از مواضع آگره که خالی از تهر و بی نیست و چهنده نام دارد برادر

بلوچ خان که به تفحص او رفته بود او را دریافت هر چند بملايئت خواست که بدرگاه آورد بهیچ وجه اراضی نشد و مردم بحمايت برخاستند ناگزیر نزد خواجه جهان باگوه رفته حقيقت را باز نمود مشارالیه فوجی بر سر آن ده تعیین فرمود که جبراً و قهراً او را گرفته بیاورند مردم آن موضع چون ویرانی و خرابی خود را در آینه حال مشاهده نمودند او را بدست او دادند درین تاریخ مقید و مسلسل بدرگاه رسید حکم بقتل او فرمود میرو غضب بسرعت هرچه تمام تر او را بسیاست گاه بود بعد از زمانه بشفاعت یکی از نزدیکان جان بخشی فرموده حکم به بریدن پاهای او شد و بحسب سرنوشت پیش از رسیدن حکم بسیاست رسیده بود هر چند آن خوں گرفته استحقاق کشتن داشت مع هذا خاطر حق شغاس ندامت گزیده مقرر فرمود که بعد ازین حکم بقتل هر کس شود با وجود تاکید و مبالغه تا وقت غروب آفتاب عالمتاب نگاهدارند و نکشند و اگر تا آنوقت حکم نجات نرسد ناگزیر بسیاست رسانند روز یکشنبه در پاهای مہی عظیم طغیان نمود و موج های کلاں کلاں بنظر درآمد باوجود بارانهای گذشته هرگز باین شدت بلکه نصف این نیامده بود از اول روز آغاز آمدن سیل شد و آخر روز رو بکمی نهاد مردم کهن سال که درین شهر توطن دارند عرض کردند که یک مرتبه در ایام حکومت مرتضی خان چنین جلوریز سیل آمده بود و غیر از آن بخاطر نمیوسد درین ایام یکی از قضایک مغربی که مداح سلطان سنجر و ملک الشعراء او بود استماع افتاد بغایت سلیس و هموار گفته مطلعش اینست

ای آسمان مسخر حکم روان تو * کیوان پیر بنده بخت جوان تو
سعید او زرگر باشی که طبع نظمی داشت قصیده مذکور را تتبع نموده بعرض رسانید
خوب گفته بود این چند بیت از آن قصیده است

ای نه فلک نمونه از استن تو * دوران پیر گشته جوان در زمان تو
بخشد دل تو فیض و نجوید سبب چومهر * جانها همه فدای دل مهربان تو
از باغ قدرت است فلک یک ترنج سبز * انداخته بروی هوا باغبان تو
یارب چه گوهری تو که افروخت در ازل * جان های قدسیان همه از نور جان تو
بادا جهان بکام تو ای بادشاه عهد * در سایه تو خورم شاه جهان تو
ای سایه خدا ز تو پر نور شد جهان * بادا همیشه نور خدا سایبان تو
روز مبارک شنبه چهاردهم بصله این قصیده حکم فرمود که سعید را بزرزن کنند آخر روز بسیر باغ رستم بازی رفته شد بغایت سبز و خورم بنظر درآمد وقت شام بر کشتی نشسته از راه دریا بدولتخانه معاودت نمودم روز جمعه پانزدهم ملا امیری نام پیر مردی از طرف ماورالنهر آمده سعادت استن بوس دریافت و چنین بعرض رسانید که از قدیمان عبدالله خان اوزبک بودم و از ایام جوانی و عذقوان نشوونما تا وقتی که خان شنقار شدند در سلک خدمتگاران قدیم و نزدیک امتیاز داشته در خلاصه محرم بوده و بعد از گذشتن خان تاحال در آن ملک بآبرو گذرانیده درینولا بقصد زیارت خانه مبارک از وطن

مالتوفه برآمده خود را بملازمت رسانیدم او را در بودن و رفتن مختار ساختم عرض نمود که روزی چند در خدمت خواهم بود هزار روپیه خرجی و خلعت مرحمت شد بغایت پیر شکفته روئی پر زقل و سخن است فرزند شاهجهان نیز پانصد روپیه و سربو با لطف کرد در میان باغچه دولتخانه خورم صفا و حوضی واقع است و یک ضلع آن صفا درخت مورسریست که پشت بران داده می توان نشست چوں یک طرف تذه او مقدار سه ربع گز کاواک شده بد نما بود فرمودم که لوح سنگ مرمر تراشیده در آنجا مضبوط سازند که پشت بران نهاده توان نشست درینوقت بیستی بدیهه بزبان جاری گشت و بسنگ تراشان حکم شد که دران لوح نقش کنند تا بطریق یادگار در صفحه روزگار بماند وان بیت اینست

نشینم گاه شاه هفت کشور * جهانگیر این شاهنشاه اکبر

شب سه شنبه نوزدهم در دولتخانه خاص بازار ترتیب یافت پیش ازین ضابطه چنان بود که هر چند گاه اهل بازار و محترفه شهر حسب الحکم در صحن دولتخانه دکان ها اراسته از جواهر مرمع آلات و انواع اقمشه و اقسام امتعه آنچه در بازارها بفروخت میبود حاضر ساخته بنظر در آوردند بخاطر رسید که اگر در شب این بازار ترتیب یابد و فاندوس بسیاری در پیش دکانها چیده شود طور نمودی بخواهد داشت بے کالمف خوب برآمد و غیر مکرر بود بجمیع دکانها سیر کرده آنچه از جواهر و مرمع آلات و هر قسم چیزه خوش آمد خریدم از هر دکان متاعی بملا امیری انعام شد و چندان جنس باو رسید که از ضبط آن عاجز آمده بود روز مبارک شنبه بیست یکم شهر یور ماه الهی سنه ۱۳ جلوس مبارک مطابق بیست و دوم رمضان سنه هزار و بیست و هفت هجری بعد از گذشتن دویتم ساعت نجومی بمبارکی و فرخی ریات عزیمت بصوب دارالخلافه اگره برافراشته شد و از دولتخانه تا تال کاکریه که محل نزول ریات اقبال بود بدستور معهود نثار کندان شتافتم درهمین روز جشن وزن شمسی معنقد گشت و بحساب سنه شمسی سال پنجاهم از عمر این نیازمند درگاه ایزدی بمبارکی آغاز شد و بضابطه مقرر خود را بطلا و دیگر اجناس وزن نموده مروارید و گل زرین نثار کردم و شب تماشای چراغان نموده در حرم سرای دولت بعیش و عشرت گذرانیده شد روز جمعه بیست و دریم حکم کردم که جمیع مشایخ و ارباب سعادت را که درین شهر توطن دارند حاضر سازند که در ملازمت افطار نمایند و سه شب برین و تیره گذشت و هر شب تا آخر مجلس خود برمریا استاده بزبان حال میگفتم

خداوند گارتونکر توئی * توانا و درویش پرور توئی

نه کشور کشایم نفرمان دهم * یکی از گدایان این در گهم

تو بر خیر و نیکی دهم دسترس * و گرنه چه خیر اید از من بکس

منم بندگان را خداوند کار * خداوند را بنده حق گذار

جمععی از فقرا را که تا حال بملازمت نرسیده بودند التماس مدد معاش داشتند

در خور استحقاق هر یک زمین و خرجه مرحمت شده کامیاب خواهش گردانیدم شب مبارک شنبه بیست و یکم سارس یک بچه برآورد و شب دوشنبه بیست و پنجم بچه دوم مجمل یک بچه بعد از سی و چهار روز و دوم بعد از سی و شش روز برآمد در چنده از بچه قازده پازده کلاں تر یا برابر بچه طاوس یکماهه توان گفت پشمش نیله رنگ است روز اول هیچ نخورد و از روز دوم مادرش ملخه‌ای خورد را بمنقار گرفته گاه مثل کبوتر می خوراند و گاه بروش مرغ پیدش بچه می انداخت که خود بچینه اگر ملخه ریزه بود درست میگذاشت و اگر کلاں تر بعضی را دو پاره و بعضی را سه پاره می کرد تا بفراغت بچه‌ای او تواند خورد چون بسیار میل دیدن آنها داشتم حکم فرمودم که با احتیاط تمام چنانچه از اری و اسببی بانها نرسد بحضور بیارند و بعد از دیدن باز فرمودم که بهمان باغچه درون دولخانه برده بمحافظت تمام نگاه دارند هرگاه نقل و حرکت توان فرمود بملازمت خواهند آورد درین روز حکیم روح‌الله بانعام هزار روپیه سرفراز شد بدیع‌الزمان پسر میرزا شاهرخ از جاگیر خود آمده ملازمت نمود روز سه‌شنبه بیست و ششم از تال کاکریه کوچ کرده در موضع کچ منزل گزیدم روز کم‌شنبه بیست و هفتم برکنار دریای محمودآباد که ایزک نام دارد نزول اقبال اتفاق افتاد چون آب و هواے احمدآباد بسیار زیور بود محمود بیکره باستصوات حکما بر ساحل دریای مذکور شهری اساس نهاده اقامت گزیده بود بعد ازان که جاپانی‌ها را فتح کرد آن جا را دارالملک کرد و نازمان محمود شهید حکام گجرات اکثر اوقات در آنجا می بودند محمود مذکور که آخرین سلاطین گجرات است باز در محمودآباد نشیمن گاه خود قرار داد بے تکلف آب و هواے محمودآباد را هیچ نسبتی با احمدآباد نیست بجهت امتحان فرمودم که گوسفندی را پوست کنده در کنار تال کاکریه بیاورند و همچنین گوسفندی را در محمودآباد تا تفاوت هو ظاهر گردد اتفاقاً بعد گذشتن هفت گهری روز در آنجا گوسفندی را او بختند چون سه گهری از روز ماند بمرتبه متعفی و متغیر گشت که عبور از حوالی آن دشوار بود در محمودآباد وقت صبح گوسفند را او بختند تا وقت شام اصلاً متغیر نشد و بعد از گذشتن یک و نیم پهر از شب تعفی پیدا کرد مجمل در سواد شهر احمدآباد بعد از هشت ساعت نجومی متعفی گشت در محمودآباد بعد از چهارده ساعت روز مبارک‌شنبه بیست و هشتم رستم خان را که فرزند اقبال مذکور شاهجهان بحکومت و حراست ملک گجرات مقرر نموده بعنایت اسپ و فیل و بره نرم خاصه سرفراز ساخته رخصت فرمود و بندهای جهانگیری که از تعینات صوبه مذکور اند در خور رتبه و پایه خویش با اسپ و خلعت ممتاز گشتند روز جمعه بیست و نهم شهر یور مطابق غره شوال راس بهار بخلعت و شمشیر مرصع و اسپ خاصه فرق عزت را برافراخته بوطن خود مرخص گشت و فرزندان او نیز با اسپ و خلعت سرفرازی یافتند روز شنبه بسید محمد نبید شاه عالم فرمودم که هرچه میخواسته باشد بی حجابانه التماس نماید و برطبق ای سوگند مصحف دادم مومی الیه عرض کرد که چون بمصحف قسم میدهند التماس

مصطفی می نمایم که پیوسته با خود داشته باشم و از قلاوت ثواب بحضرت رسد بنابراین
مصطفی بخط یا قوت بقطع مطبوعه مختصر که از نفایس و نوادر روزگار بود بمیر مذکور
عنایت شد و بر پشت آن بخط خاص مرقوم گشت که در فلان تاریخ و فلان مقام بسید
محمد این کرامت بظهور رسید نفس الامر آنکه میر بغایت نیک نهاد و مغتنم است
با نجابت ذاتی و فضایل کسبی با خلق حمیده و آطور پسندیده آراسته بسیار شگفته رو و
کشاده پیشانی است و از مردم این ملک بخوش ذاتی میر کسی دیده نشد بمشارالیه فرمودیم
که مصحف بعبارت سلیس خالی از تکلف و تصنع ترجمه نماید و اصلاً بشرح و بسط
و شان نزول آن مقید نشده بلغات ریخته قران را لفظ بلفظ فارسی ترجمه کند و یک حرف
بر معنی تحت اللفظ نیفزاید و بعد از تمام آن مصحف مصحوب فرزند خویش
جلال الدین سید روانه درگاه سازد و فرزند میر نیز جوانی است بفنون ظاهری و باطنی
آراسته آثار صلاح و سعادت مندی از ناصیه احوالش ظاهر و میر بفرزندی او می نازد و
الحق شایستگی این دارد و نگرک جوانکی است با آنکه مکرر بمشایخ گجرات موهبتها
بظهور رسیده بود مجدداً در خور استحقاق هر یک از نقد و جنس رعایتها کرده رخصت
انعطاف ارزانی داشتیم چون آب و هوا ای ملک بمزاج من ناسازگار بود حکما
چنین صلاح دیدند که قدری از معتاد پیاله کم باید کرد بصوابدید انها شروع در کم ساختن
پیاله نموده شد و در عرض یک هفته بوزن یک پیاله کم کردم اول هر شب شش پیاله بود
و هر پیاله هفت و نیم توله که مجموعه آن چهل و پنج توله باشد شراب ممزوج معتاد
بود الحال شش پیاله هر پیاله شش توله و سه نماشه که در کل سی و هفت و نیم توله
باشد خورده میشود از بدایع و قایع آنکه پیش ازین بشانزده و هفتده سال در اله آباد
با خدای خود عهد کرده بودم که چون سنین عمرم به خمسین رسد ترک شکار تیرو
بندوق نموده هیچ جاندار را بدست خود از زده نسازم و مقر بخان که از منظوران
محفل قدس بود ازین نیت آگاهی داشت القصه درین تاریخ که عمرم به سن مذکور
رسیده آغاز سال پنجاه است روزی از کثرت دود و بخار نفسم تنگی کرد آزار بسیار
کشیدم در آن حالت بالهام غیبی از عهدهی که با خدای خود کرده بودم بیدام آمد
و عزیمت سابق در خاطرم تصمیم یافت و با خود قرار دادم که چون سال پنجاهم
باخر رسیده مدت و عده بمرآید بتوفیق الله تعالی روزیکه بمسعدت زیارت حضرت عرش
آشیانی انار الله برهانه مشرف گردم استمداد همت از بواطن قدسی موطن آنحضرت
جسته دل را از ان شغل باز دارم بمجرد ظهور این نیت در خاطر آن کلفت و آزدگی
رفع شد خود را خوش وقت و تازه یافتیم و زبان را بکمد و سپاس ایند جلشانه و شکر
مواهب او چاشنی بخشیدم امید که توفیق میسر گردد

چه خوش گفت فردوسی پاک زاد * که رحمت بران تربت پاک باد

میازار موزی که دانه کش است * که جاندار و جان شیرین خوش است

روز مبارک شنبه چهارم ماه الهی سید کبیر و اختر خان و کلابه عبدالحان را که پیشکش

او بدرگاه والا آورده بودند رخصت انعطاف ارزانی داشتیم سید کبیر بخلعت و خنجر مرصع و اسب سرفرازی یافت و بختر خاں با اسب و خلعت و اوربسی مرصع که اهل این ملک در گردن می آورند ممتاز گشت و مبلغ شش هزار درب خرچ بهر دو انعام شد و چون عادل خاں مکرر بوسیله فرزند اقبال مند شاهجهان التماس شبیه خاصه شریفه نموده بود شبیه خود را با یک قطعه لعل گران بها و فیل خاصه بمشارایه عنایت فرمودم و فرمان مرحمت عدوان صادر گشت که از ولایت نظام الملک و قطب الملک هرجا و هر قدر تواند تصرف نمود بانعام او مقور باشد و هرگاه کمک و مدد میخواستند باشد شاه نواز خاں فرج آراسته بکمک او تعیین نماید در زمان سابق نظام الملک که کلان ترین حکام دکن بود و همه او را بکلانی قبول داشتند و برادر مهین میدانستند درینولا عادل خاں مصدر خدمات شایسته گشت و بخطاب والا فرزندش شرف اختصاص یافت او را بسر داری و سرتی تمام ملک دکن بلند مرتبه ساختیم و بجهت شبیه این رباعی بخط خاص مرقوم گشت

آی سوسه تو دایم نظر رحمت ما * آسوده نشین بسایه دولت ما
سوسه تو شبیه خویش کردیم روان * تا معنی ما به بینی از صورت ما
و فرزند شاهجهان حکیم خوشحال پسر حکیم همام را که از خانه زادان خوب این درگاه است و از صغرس در خدمت آن فرزند کلان بوده بجهت رسانیدن نوید مزاحم جهانگیری بمرافقت و کلاسه عادل خاں نزد او فرستاد و همدین روز میرجمله بخدمت عرض مکرر فرق عزت بر افراخت چون کفایت خاں دیوان صوبه گجرات را در هنگامیکه بدیوانی صوبه بنگاله اختصاص داشت بعضی حوادث روی داده بود از سامان افتاده بنابرین مبلغ پانزده هزار روپیه بانعام او مرحمت شد درینولا دو جلد جهانگیر نامه ترتیب یافته بنظر گذشت یکی را چند روز پیش ازین بمدارالملکی اعتماد الدوله لطف فرمودم و درین تاریخ دیگر بفرزندی اصفخان عنایت نمودم روز جمعه پنجم بهرام پسر جهانگیر قلخاں از صوبه بهار آمده دولت زمین بوس دریافت و الماسی چند از حاصل کان کوکوه آورده گذرانید چون دران صوبه از جهانگیر قلی خاں خدمت شایسته بظهور فرسیده بود معه ذالک بعرض مکرر رسید که چنده از برادران و خویشان او دران ملک دست تسلط و تعدی دراز ساخته بندهای خدا را مزاحمت و آزار میروسانند و هر یکی خود را حاکمی تراشیده جهانگیر قلخاں را تمکین نمی دهند بنابران مقررخاں که بنده قدیم الخدمت مزاجدان است فرمان بدستخط خاص صادر گشت که بصاحب صوبگی بهار سرفراز و ممتاز بوده بمجرد رسیدن فرمان قضا جریان بدانصوب شتاب از الماس های که ابنزاهیم خاں فتح جنگ بعد از فتح کان مذکور بدرگاه ارسال داشته بود چند قطعه بجهت تراشیدن حاکمان سرکار شده بود درینوقت که بهرام ناگاه باگه رسید روانه درگاه می شد خواجه جهان چنده را که طیار شده مصحوب او بدرگاه فرستاد یکی از آنها با نقش است و بظاهر از نیلم تمیز نمیتوان کرد تا حال الماس باین رنگ دیده نشده چند سرخ

بوزن در آمده جوهریان سه هزار روبیه قیمت کردند و عرض کردند که اگر سفید و تمام عیار می بود بیست هزار روبیه می ارزید امسال تا تاریخ ششم مهرماه انبه خورده شد در بنملک لیون فرادان است و بالیده می شود و از باغ کاکونام هندوک چند لیمن آورده بودند بغایت لطیف و بالیده یکی را که از همه کلاں تر بود فرمودم که وزن کنند هفت توله برآمد روز شنبه ششم جشن دسره ترتیب یافت اول اسپان خاصه را آراسته به نظر در آوردند بعد از آن فیلان خاصه را آراسته گذرانیدند چون در بایه مهی هنوز پایاب نشده بود که اردو گیها شکوه عبور تواند نمود و آب و هواي محمود آباد در آن هیچ نسبتی بدیگر منازل نمود باز ده روز در پی سر منزل مقام واقع شد روز دوشنبه هشتم از منزل مذکور کوچ کرده در موده نزل اقبال افتاد خواجه ابوالحسن بخشی را که با جمعی از بندهای کار گذار ملاح و خاداه بسیار پیشتر فرستادم که در بایه مهی را پل بزدند که انتظار پایاب نباید کشید و اردو ظفر قرین بسهولیت عبور تواند نمود روز سه شنبه نهم مقام شد روز کم شنبه دهم موضع اینده محل نزل رایات جلال گشت در اوایل سارس فریاد بچه خود را بمنقار گرفته سرنگون اویزان میساخت و بیم آن میشد که مجددا از اثر بیمهری باشد ضایع سازد بنابراین حکم فرموده بودم که نرا جدا نگاه دارند و پیش بچه ها نگذارند درینولا بجهت امتحان فرمودم که نزدیک بچه ها بگذارند تا حقیقت بیمهری و محبت ظاهر گردد و بعد از گذاشتن نهایت تعلق و مهر دریافته شد و محبت او هیچ کمتر از محبت ماده نیست و معلوم می شود که آن ادا هم از روی دوستی بوده روز مبارک شنبه یازدهم مقام شد و آخر روز بشار یوز رفته سه اهو سیاه و چهار ماده اهو و چکاره بیوز گیرانیده شد روز یک شنبه چهاردهم نیز بشار یوز رفته پانزده راس اهو از نرو ماده گیرانیده شد بمیرزا رستم و سهراب خاں پسر او حکم فرموده بودم که بشار نیله گاؤ رفته هر قدر که توانند با بندوق بزنند هفت راس از نرو ماده پدر و پسر شکار کردند چون بعرض رسید که درین نواحی شیر است مردم از آنرا که بگوشت آدم عادت کرده و اسیب او بخلق خدا میرسد بفرزند شاه جهان حکم شد که شرورا از بندهای خدا کفایت کند آن فرزند حسب الحکم بندوق زده شب بنظر در آورده فرمودیم که در حضور پوست کنند اگر چه بظاهر پر کلاں مینمود چون لاغر بود از شیر هاله کلاں که من خود انداخته ام در وزن کمتر بر آمد روز دو شنبه پانزدهم و روز سه شنبه شانزدهم بشار نیله گاؤ شتافته هر روز دو نیله گاؤ به تغذک زده شد روز مبارک شنبه هیزدهم برکنار تاکه که مخیم بارگاه اقبال بود بزم پیاله ار استگی یافت گلها کنول بر روی آب نغزک شگفته بود بندهای خاص بساغر نشاط خوشوقت گشتند جهانگیر قلیخان بست زنجیر فیل از صوبه بهار و مروت خاں هشت زنجیر از یدگاله پیشکش ارسال داشته بود بنظر گذشت یک فیل از جهانگیر قلی خاں و دو فیل از مروت خاں داخل فیلان خاصه شدند تقمه بخلفها تقسیم یافت میر خاں پسر میرزا ابوالقاسم تمکی که از خاں زادان این درگاه است بمنصب هشتصدی ذات و ششصد سوار از اصل و اضافه سوارانی یافت

قیام خان بخدمت قراول بیگ و منصب ششصد ذوات و هند و پنجاه سوار ممتاز گشت
 عزت خان که از سادات باره و بمرتبه شجاعت و کار طلبی امتیاز دارد از تعیینات صوبه
 بنگش است حسب التماس مهالتخان صاحب صوبه مذکور بمنصب هزار و پانصدی
 ذوات خاصه و هشتصد سوار فرقی عزت بر انراخت کفایت خان دیوان صوبه گجرات
 بعنایت فیل سرفراز شده سرخص گشت بصفی خان بخشی صوبه مذکور شنشیر
 مرحمت نمودم روز جمعه نوزدهم بشکار رفته یک نیله گاؤ ترزدم در مدت العمر بیک
 ندارم که تیر بندوق از نیله گاؤ و نرکلان پراگذاشته باشد از ماده بسیار میگردد درین تاریخ
 با آنکه چهل و پنج قدم مسافت بود از دو پوست آزاد گذشت باصطلاح اهل شکار قدم
 عبادت از دو گام است که پیش و پس نهاده شود روز یکشنبه بسمت و یکم خود بشکار
 باز و جره خوشوقت گشته بمیرزا رستم و داراب خان و میرمیران و دیگر بندگان حکم
 فرمودم که بشکار نیله گاؤ رفته هر قدر توانند به بندوق بزنند نوزده راس از نرو ماده شکار
 کردند و ده راس آهو هر کس از هر قسم بیوز گیرانیده شد ابراهیم خان بخشی صوبه
 دکن حسب التماس خانخانان سده سالار بمنصب هزار ذوات و دوپست سوار سرفرازی
 یافت روز دوشنبه بیست و دوم از منزل مذکور کوچ واقع شد روز سه شنبه بسمت و
 سوم باز کوچ فرمودم قراولان عرض کردند که درین نواحی ماده شیر با سه بچه بنظر
 در آمده چون نزدیک بود خود بقصد شکار متوجه گشته هر چهار را به تفک زدم و از آنجا
 بمنزل پیش شتافته از پلی که بر بالای مهی بسته شده بود عبور فرمودم با آنکه درین
 دریا کشتی نبود که پل توان بسمت و آب بغایت عمیق بود و تند میگذاشت بحسن
 اهتیمام خواجه ابوالحسن میر بخشی پیش از دو سه روز پلی در نهایت استحکام که
 طول یکصد و چهل درعه و عرض چهار درعه است مرتب گشته بجهت امتحان فرمودم
 که فیل کن سند خاص را که از فیلان کلا قوی هیکل است با سه ماده فیل از روی پل
 گذرانیدند بنوعی مستحکم بسته شده بود که قوایم او از بار فیل کوه بیکر اصلا متزلزل
 نگشت از زبان معجز بیان حضرت عرش آشیانی انا الله برهانه شنیده ام که میفرمودند
 که روزی در عفوان جوانی دوسه پیاله خورده بودم و بر فیل مست سوار شده با آنکه
 هشیار بودم و فیل در غایت خوش جلوی باراده و اختیار من می گشت خود را
 بیهوش و فیل را بدمست و سرکش و نموده بجانب مردم میدوانیدم بعد از آن فیل دیگر
 طلبیده هر دو را بچنگ انداختم و آنها جنگ کنان تا سر پل که بر دریای جمنا بسته شده
 بود شتافتند قضا آنفیل گریخت و چون از طرف دیگر راه گریز نیافت ناگزیر بوسمت
 پل روان شد و فیل که من برو سوار بودم از پی او شتافت هر چند عنان او بدست
 اختیار من بود و باندک اشارتی می ایستاد بخاطر رسید که اگر فیل را از رفتن بالای
 پل باز دارم مردم آن اداهای مستانه را محمول بر ساختگی خواهند داشت و ظاهر
 خواهد شد که نه من مست بشخود بوده ام نه فیل بدست و خود سرو این اداها
 از بادشاهان ناپسندیده است لاجرم بتائید این سببخانه استعانت جسته فیل خود را

از تعاقب او باز نداشتیم و هر دو بر روی پل روان شدند چون پل بکشتی ترتیب یافته بود هرگاه قیل دستهای خود را بر کنار کشتی می نهاد نصف کشتی باب فرو می رفت و نصف دیگر بلند می ایستاد در هر قدم گمان آن می شد که پیروند کشتی ها از هم گسیخته گردند و مردم از مشاهده این حال غریب بحیرت و اضطراب و شورش می بودند چون حمایت و حراست حق جل و علا همه جا و همه وقت حارس و حامی این نیازمند است هر دو فیل در ضمان سلامت ازان پل عبور نمودند روز مبارک شنبه بهشت و پنجم بر کنار آب مهی بزم پیاله ترتیب یافت و چندی از بندهای خاص که درین قسم مجالس و محافل راه دارند بساغرهای لبریز و عنایت های سرشار کام دل برگرفتند بے تکلف منزلی است بغایت دل نشین بدو وجه دران منزل چهار مقام واقع شد یکی خوبی جاو دوم آنکه مردم در گذشتن اضطراب ننمایند روز یکشنبه بهشت و هشتم از کنار آب مهی کوچ فرمودم روز دو شنبه باز اتفاق کوچ افتاد درین روز غریب تماشائے مشاهده شد جفت سارس که بچه کشیده بود روز مبارک شنبه از احمد آباد آورده بودند در محسن دولت خانه که بر کنار تال ترتیب یافته بود با بچه های خود می گشتند اتفاقاً نرو ماده هر دو آواز کردند و جفت سارس صحرایی آواز اینهارا شنیده از آن طرف تال فریاد بر آوردند و بر اثران پرواز کنان آمده نریا نرو ماده با ماده بچنگ افتادند و با آنکه چند کس ایستاده بودند اصلاً محابا و ملاحظه مردم نکردند و خواهی سربانی که بمحافظت انها مقرون بقصد گرفتن شتادته یکی بر نردر آویخت و دیگری بماده آنکه نر را گرفته بود بقتلاش بسیار نگاهداشت و آنکه بماده دست انداخته نتوانست نگاهداشت و از چنگ او بدر رفت من بدست خود حلقه در بینی و پاهای او انداخته آزاد ساختم و هر دو بجای مقام خویش رفته قرار گرفتند غایتاً هر دو دفعه که سارس های خانگی فریاد می کردند انها نیز در برابر آوازی دادند و هم ازین عالم تماشائے آهوی صحرایی دیده شد در پرگنه کرنال بشکار رفته بودم قریب به سی کس از اهل شکار و خدمت گار در ملازمت حاضر بودند آهوی سیاه با ماده آهوی چند بنظر در آمد یک مرتبه آهوی آهوگیر را بچنگ او سردادیم دوسه شاخ جنگ کرده پس پا برگشته آمد دفعه دیگر خواستم که بهاند بر شاخ آهوی آهوگیر بسته بگذاریم تا گرفتار شود درین اثنا آهوی صحرایی از شدت غضب و غیرت هجوم مردم را در نظرنه آورده بی محابا دویده آمد و دوسه شاخ آهوی خانگی جنگ در گریز کرده از میان بدر رفت درین تاریخ خبر فوت عذایتخا رسید او از خدمتگاران و بندهای نزدیک بود با آنکه افسوس می خورد و هنگام فرصت مرکب پیاله هم میشد رفته رفته شیفته شراب گشت چون ضعیف بنیه بود زیاده از حوصله و طاقت خویش ارتکاب می نمود بمرض اسهال مبتلا شد و درین ضعف دوسه دفعه از عالم صرع غشی بر مزاجش مستولی گشت حسب الحکم حکیم رکناً بمعالجه او پرداخت هر چند تدبیرات بکار برد نفعی بران مرتب نگشت مع ذالک غریب جوئی بهمرسانید و با آنکه حکیم مبالغه و تاکید می نمود که در شبان روزی

پیش از یک نوبت مرکب غذا نشود ضبط احوال خود نمی توانست کرد دیوانه وار خود را بر آب و آتش می زد تا آنکه بمسوالقنیه واستنقا منجر شد بسیار زبون وضعیف گشت چند روز پیش ازین التماس نمود که خود را پیشتر باگزه رساند حکم فرمودم که بحضور آمده رخصت شود در پالکی انداخته آورند بحدی نحیف وضعیف بنظر در آمد که موجب حیرت گشت

کشیده پوستی براستخوانی

بلک استخوان هم به تحلیل رفته با آنکه مصوران در کشیدن شبیه لاغر نهایت اغراق بکار می برند اما ازین عالم بلکه نزدیک باین هم بنظر در نیامده سبحان الله آدم زاده باین هیات و ترکیب هم میشود این دو بیت اوستاد درین مقام مناسب افتاده

سایه من گرم نگیرد پای * تا قیامت ندارم برجای

ناله از بسکه ضعف دل بیند * تا بلب چند جای به نشیند

از غایت غرایب فرمودم که مصوران شبیه او را کشند القصه حال او را بسیار متغیر یافتیم گفتیم که زنهار در چنین وقت نفسی از یاد حق غافل نباید شد و از کرم او نا امید نباید شد اگر مرگ آمان بخشد آن را دستگاه معذرت و فرصت تدارک باید شمرد و اگر مدت حیات بسر آمده هر نفس که بپای او بر آید غنیمت باید دانست از باز ماندنهای خویش دل مشغول مباش که اندک حق خدمت پیش ما بسیار است و چون از پریشانی او بعرض رسیده بود دو هزار روپیه خرچ راه باو داده رخصت کردم روز دوم مسافرا عدم گشت روز سه شنبه سی ام کنار آب مانب محل نزول اردوی گیهان پوی گردید جشن نو روز مبارک شنبه دویم امان ماه الهی درینمزل اراستگی یافت امان الله پس مهتابتخان حسب التماس او بمنصب هزاری ذات و سیصد سوار سرفراز شد گرده ولد راه سال بمنصب هزاری ذات و هشتصد سوار سربلندی یافت عبدالله پسر خار اعظم بهزاری ذات و سیصد سوار ممتاز گشت دلیرخان که از جاگیرداران صوبه گجرات است بمرحمت اسپ و فیل سرفراز نمودم رنبا زخان پسر شهنازخان کندهو حسب الحک از صوبه دکن آمده بخدمت بخشگیری و واقعه نویسی لشکر بنگش سرفراز گشت منصب او هشتصدی ذات و چهار صد سوار مقورش روز جمعه سویم کوچ فرمودم درین منزل شاهزاده شجاع جگر گوشه فرزند شاهجهان که در دامن عصمت نور جهان بیگم پرورش می یابد و مرانسبت باو تعلق خاطر و دل بستگی بمرتبه ایست که از جان خود عزیز میدارم بیماری که مخصوص اطفال است و آنرا ام الصبیان میگویند بهم رسانید و زمانی ممتدا از هوش رفت هر چند اهل تجربه تدبیرات و معالجات بکار برند سود فداد و بیپوشی او هوش از من ربود چون از تداوی ظاهری نا میدی دست داد از روی خضوع و خشو فرق نیاز بدرگاه کریم کار ساز و رحیم بنده نواز سوده صحت او را مسالت نمودم درین حالت بخاطر گذشت که چون باخدای خود عهد کرده بودم که بعد از تمام سر خمیدن از عمر این نیاز مذکور شکار تیر و بندوق نموده هیچ جائداره را بدست

خود از رده نهارم اگر به نیت سلامتی او از قاریض حال دست ازان کار باز دارم ممکن که حیات او وسیله نجات چندین جاندار شود حق سبحانه تعالی او را باین نیازمند ارزانی دارد القصه بعزم درست و اعتقاد صادق با خدا عهد کردم که بعد ازین هیچ جاندار را بدست نیازم بکرم الهی کوفت او تخفیف تمام یافت و در آن هنگام که این نیازمند در بطن والده بود بدستوری که دیگر اطفال در شکم حرکت میکنند روزه اثر حرکت ظاهر نشد پرستاران مضطرب و متلاشی گشته صورتحال را بعرض حضرت عرش اشیانی رسانیدند در آن ایام پدرم پیوسته شکار یوز میفرمودند چون آنروز جمعه بود به نیت سلامتی من نذر فرمودند که در مدت عمر روز جمعه شکار یوز نکنند تا انتهای حیات برین عزیمت ثابت قدم بودند و من نیز متابعت الحضرت نموده تا حال شکار یوز روز جمعه نکرده ام مجمل بجهت ضعف نورچشمی شاه شجاع سه روز درین منزل توقف واقع شد امید که حق تعالی او را عمر طبعی کرامت فرماید روز سه شنبه هفتم کوچ اتفاق افتاد روزی پسر حکیم تعریف شیر شتر میکرد بخاطر رسید که اگر روزی چند بدان مداومت نمایم ممکن که نفعی داشته باشد و بمزاج من گوارا باشد آصفخان ماده ولایتی شیردار داشت قدری ازان شیر تناول کردم بخلاف شیر دیگر شتران که خالی از شوری نیست بمذاق من شیرین و لذیذ آمد و الحال قریب یکماه است که هر روز پیاله که مقدار نیم کاسه آبخوری باشد ازان شیر می خورم و نفعی ظاهر شده واقع تشنگی است غریب آنکه در سال پیش ازین اصفخان این مایه را خریده بود و در آن وقت بچه نداشت و اصلا اثر شیر ظاهر نبود درین ایام بحسب اتفاق از پستان او شیر برآمد هر روز چهار شیر گاؤ و پنج شیر گندم و یک شیر قند سیاه و یک شیر بادیان بخورد او می دهد که شیرش لذیذ و شیرین و مفید باشد بے تکلف بمذاق من خیلکی در افتاد و گوارا آمده و بجهت امتحان شیر گاؤ و شیر گاؤ میش را طلبیده هر سه را چشیدم در شیرینی و عذوبت شیر این شتر را نسبتی نیست فرمودم که چند مایه دیگر را هم ازین قسم خوراک بدهند تا ظاهر شود که از اثر غذاهای لطیف عذوبت است یا در اصل شیر این شتر شیرین است روز کم شنبه هشتم کوچ فرمودم روز مبارک شنبه نهم مقام واقع شد دولت خانه بر مقام تال کلائے ترتیب یافته بود فرزند شاه جهان کشتی طرح کشمیر که نشیمن گاه اس را از نقره ساخته بودند پیشکش نمود آخرهای آنروز بران کشتی نشسته سیر تال کرده شد عابد خان بخشی بنگش را که بدرگاه طلبداشته شده بود درین روز سعادت استعانبوس در یافته بخدمت دیوانی بیوتات سرفراز گشت سرفراز خان که از ککبان صوبه گجرات است بعنایت علم و اسب پنچاق خاصه و فیل فرق عزت به افراخته رخصت یافت عزت خان که از تعینات لشکر بنگش است بعنایت علم سر بلند گردید روز جمعه دهم کوچ فرموده شد میز میزان بمنصب دو هزار اذات و ششصد سوار سرفرازی یافت روز شنبه یازدهم پرگنه دوحه محل ورود موکب مسعود گشت شب یکشنبه دوازدهم آبان ماه الهی سنه سیزده جلوس مطابق پانزدهم ذیقعده

هزار و بیست و هفت هجری بطالع نوزده درجه میزان بخشنده میمنت بفرزند اقبالمند شاهجهان از صبیبه آصفخان گرامی فرزند کرامت فرمود آمد که قدمش برین دولت ابد قرین مبارک و فرخنده باد سه روز در منزل مذکور مقام نموده روز یکشنبه پانزدهم در موضع نمونه نزول اقبال اتفاق افتاد چون التزام شده که جشن مبارک شنبه تا مقدور و ممکن باشد در کنار آب و جای بصفا ترتیب یابد درین نزدیکی سرزمینی که قابلیت آن داشته باشد نبود ناگزیر قریب نیمی از شب مبارکشنبه شانزدهم گذشته باز سواری فرمودم و هنگام طلوع نیز اعظم فروغ بخش عالم در کنار تال باکهور نزول اجلال واقع شد آخرهای روز بزم پیاله آراسته بچندی از بندهای خاص پیاله عنایت فرمودم روز جمعه هفدهم کوچ فرمودم کیشوداس مارو جاگیردار آن نواحی است حسب الحکم از دکن آمده بسعادت زمینی بوس سربلندی یافت روز شنبه هیزدهم حوالی رام گده معسکر اقبال گشت چند شب پیش ازین سه گهزی بطلوع مانده بود در کوه هوا ماده بخار و د خانی بشکل عمود نمودار شد و هر شب یک گهزی پیشتر از شب دیگر ظاهر میگشت و چون تمام نمود صورت حربه پیدا کرد هر دو سربار یک و میان گنده خمدر مانند دهره پشت اجاذب جنوب و روزه بسوی شمال الحال یکپهر بطلوع مانده ظاهر می گردید منجمان و اختر شناسان قد و قامت او را باسطرلاب معلوم کردند که بسمت و چهار درجه فلکی را باختلاف منظر ساز است و بحرکت فلک اعظم متحرک و حرکت خاصه نیز در جهت حرکت فلک اعظم درو ظاهر می شود چنانچه اول در برج عقرب بود انرا گذاشته بمیزان رسید و حرکت عرض در جهت جنوب بیشتر دارد دانایان فن نجوم در کتب این قسم را حربه نامیده اند و نوشته اند که ظهور این دلالت میکند بر ضعف ملوک عرب و استیلاء دشمنان ملوک عرب بر ایشان والعلم عندالله تا تاریخ مذکور بعد از شانزده شب که علامت ظاهر شده بود در همان سمت ستاره نمودار گشت که سرش روشنی داشت و تا دوسه گز دم او دراز مینمود و اما در دم اصلا روشنی و درخشندگی نبود الحال قریب هشت شب است که نمودار شده هرگاه که منتفی گردد مرقوم خواهد نمود و از آثار او آنچه بظهور رسد نوشته خواهد شد روز یکشنبه نوزدهم مقام کرده روز دوشنبه در موضع سینل کهنه نزول فرمودم روز سه شنبه بسمت و یکم باز مقام شد بروشید خان افغان خلعت و فیل مصحوب رنباز خان مرحمت نموده فرستادم روز کمشنبه بسمت و دوم پرگنه مدنپور مخیم آردوی گیپاں شکوه گشت روز مبارکشنبه بسمت و سیم مقام کرده بزم پیاله ترتیب یافت و داراب خان بخلعت نادری سرفراز شد روز جمعه مقام نموده روز شنبه بسمت و پنجم پرگنه نوازی مخیم معسکر اقبال گشت روز یکشنبه بسمت و ششم در کنار آب چنبل نزول فرمودم و روز دوشنبه بسمت و هفتم بر لب آب کهنر منزل شد روز سه شنبه بسمت و هشتم سواد بلده اوجین مورد ریاست فیروزی گردید از احمدآباد تا اوجین نود و هشت کوه مسافت را به بسمت و هشت کوچ و چهل و یک مقام که دو ماه و نه روز باشد آمده شد روز کم شنبه بسمت و نهم باجد روپا

که از مرتاضان کیش هندو است و تفصیل احوال او در اوراق سابق نگاشته کلک وقایع نگار گردید صحبت داشته بسیر و تماشا که کالیاده توجه فرمودم بے تکلف صحبت او از مغنمات است در پی تاریخ از مضمون عرض داشت بهادر خان حاکم قندهار بوضوح پیوست که در سنه هزار و بست و شش هجری که عبارت از سال پار باشد در قندهار و نواحی آن کثرت موش بحدی رسیده که جمیع محصولات و غلات و مزروعی و سردرختیهای انولایت را ضایع ساخته اند تا زراعت درو نشده بود خوشه ها را بریده میخوردند چون رعایا مزروعات خود را بخیرمن در آوردند تا کوفتن و پاک ساختن نصف دیگر تلف شده بود چنانچه ربعی از محصولات شاید بدست در آمده باشد و همچنین از فالیزها و از باغات اثر نماند. بمروز چندی آواره و معدوم شدند چون فرزند شاهجهان جشن ولادت پسر خود را نکرده در او چنین که محال جاگیر اوست التماس نمود که بزم روز مبارکشنبه سی ام در منزل او آراستگی یابد لاجرم آن فرزند را کامروای خوااهش ساخته در منزل او بعیش و طرب گذرانیده شد و پنجاه خاص که در پی قسم مجالس و محافل بار می یابند بساغرهای لبریز عنایت سرخوش گشتند و فرزند شاهجهان آن مولود مسعود را به نظر در آورده خوانی از جواهر و مرمع آلات و پنجاه زنجیر فیل سی ترو بیست ماده برسم پیشکش گذرانیده التماس نام نمود انشالله بساعت نیک نهاده خواهد شد و از فیلان او هفت زنجیر فیل داخل حلقه خامه شد تقمه به فوجداران تقسیم یافت و در کل آنچه از پیشکشهای او مقبول افتاد دواک رویه خواهد بود در پی روز عضدالدوله از جاگیر خود رسیده سعادت آستان بوس دریافت هشتاد و یک عدد مهر بضیعه نذر و فیله برسم پیشکش گذرانید قاسم خاں که از حکومت بنگاله معزول ساخته بدرگاه طلب داشت شده بود بدولت زمیں بوس مستعد گشته هزار مهر نذر گذرانید روز جمعه غره اذر ماه بشکار باز و جره خاطر را رغبت افزود در اثنای سواری بقطع زراعتی از جوار گذر افتاد بآنکه هر تنه یکخوشه بار می آورد تنه بنظر درآمد که دوازده خوشه داشت موجب حیرت گشت درینحال حکایت بادشاه و باغبان بخاطر گذشت

حکایت بادشاه و باغبان

یکی از سلاطین در هوای گرم بدزباغی رسید پیر باغبانی دید برادر استاده پرسید که در پی باغ انار هست گفت هست سلطان فرمود که قدحی آب انار ببار باغبان را دختره بود بجمال صورت و حسن سیرت آراسته باو اشارت کرد تا آب انار حاضر سازد دختر رفت و فی الحال قدحی پر آب انار بیرون آورد و برگی چند بر روی آن نهاده سلطان از دست او گرفت و در کشید انگاه از دختر پرسید که مقصود از گذاشتن این برگها بر روی آب چه بود دختر بزبان فصیح و ادای ملیح معروف داشت که در چنین هوای گرم غرق از عرق قطره و سواری رسیدن و آب را بیکدم در کشیدن منافی

حکمت است بنابرین احتیاط برگها را بر روی آب و قدح نهادن تا با هم تنگی و تانی
نوش جان فرمایند سلطان را این حسن ادا بغایت خوش آمد و بخاطر گذراندن که
این دختر را داخل خدمه محل خود سازم بعد از آن از باغبان پرسید که هر سال حاصل
تو از این باغ چیست گفت سیصد دینار گفت بدیوان چه میدهی گفت سلطان از
سودرختی چیزی نمیکرد بلکه از زراعت عشره می ستاند سلطان را بخاطر گذشت
که در مملکت من باغ بسیار و درخت بیشمار است اگر از حاصل باغ نیز عشری دهد
مبلغی کفایت می شود و رعیت را چندان زیانی نمی رسد بعد ازین بفرمود
که خراج از محصول باغات نیز بگیرند پس گفت قدری آب دیگر هم از انار
بیار دختر رفت و بعد از دیری آمد و قدحی آب انار آورد و سلطان گفت که
ان نوبت که رفتی زود امدهی و بیشتر اوردی و این مرتبه انتظار بسیار دادی
و کمتر اوردی دختر گفت که ان نوبت قدح را از اب یک انار مالا مال
ساخته بودم و درین دفعه پنج شش انار افشردم و انقدر اب حاصل نشد سلطان را حیرت
افزود باغبان معروفه داشت که برکت محصول از اثر نیت نیک پادشاه است مرا
بخاطر می رسد که شما پادشاه باشید در وقتی که حاصل باغ را از من پرسیدید نیت
شما دگرگون شده باشد لاجرم برکت از میوه رفت سلطان متأثر گشت و ان اندیشه از
دل برآورد پس گفت یک نوبت دیگر قدحی از اب انار بیار دختر باز رفت و بزودی
قدح را با اب برون آورد خندان و شادان بدست سلطان داد سلطان بر فراست باغبان
افزون کرده صورت حال ظاهر ساخت و ان دختر را ازو درخواست و خواستگاری نمود
این حقیقت از ان پادشاه حقیقت آگاه بر صفحه روزگار یادگار ماند القصة ظهور این امور
معنی اثر نیت نیک و ثمرات عدالت است هرگاه همگی همت و نیت سلاطین
معدلت ائین مصروف و معطوف بر اسودگی خلق و رفاهیت رعایا باشد ظهور خیرات
و محصول زراعت و باغات مستبعد نیست ولله الحمد که درین دولت ابد قرین بر
سودرختی هرگز محصول رسم نبوده است و نیست و در تمام ممالک محروسه یکدام و
یکجبه باین صیغه داخل خزانه عامه و واصل دیوان اعلی نمی شود بلکه حکم است
که هرکس در زمین مزروعی باغ سازد حاصل ان معاف باشد امید که حق سبحانه این
نیاز مند را همواره بر نیت خیر موافق داراد

چون نیت بخیر است و خیرم دهی

روز شنبه دوم بار بصحبت جد روپ خاطر شوق افزود بعد از فراغ عبادت نیمروز بکشتی
فشسته بقصد ملاقات او شتافتم که در آخر روز در گوشه انزوائی او دریده صحبت داشتم
بما سخنان بلند از حقایق و معارف استماع افتاد بے اغراق مقدمات تصوف مذکور
بیان می کند و از صحبت او محظوظ میتوان شد شصت سال از عمرش گذشته بصفت
و دو ساله بود که قطع تعلقات ظاهری کرده قدم همت بشاهراه تجرید نهاده و سی و
هشت سال است که در لباس بے لباسی بسر میبرد در وقت رخصت گفت که شکر

این موهبت الهی بکدام زبان ادا نمایم که در عهد دولت چنین بادشاه عادل بجمعیّت وقت و آرامش خاطر عبادت معبود خود مشغول و از هیچ رهگذر غبار تفرقه برداشتن عزیمت من نمی نشیند روز یک شنبه سویم از کالیاده کوچ فرمودم در موضع قاسم کهنه قزول واقع شد در اثنای راه بشکار باز و جره مشغولی داشتم اتفاقاً کاروانکی برخاست باز توبغون را که نهایت توجه بان دارم از پی او پرانیدم کاروانک از چنگ او بدرجست و باز هوا گرفته بمرتبه بلند شد که از نظرها غایب گردید هر چند قراولان و میرشکاران از پی او باطراف تاخفند اثری از او نیافتند و محال نمود که در چنین صحرای باز بدست آید و لشکر میر کشمیری که سردار میرشکاران کشمیر است و باز مذکور حواله او بود سراسیمه بے سراغ و نشان در اطراف صحرای شتافت ناگاه از دور درختی دید چون نزدیک رسید باز را بر سر شاخ نشسته یافت مرغ خانگی را نموده باز را طلبید سه گهری پیشتر نگذاشته بود که گرفته بحضور آورد و این موهبت غیبی که در گمان و خیال هیچکس نبود مسرت افزای خاطر گشت بانعام این خدمت منصب او را افزوده اسپ و خلعت مرحمت نمودم روز دوشنبه چهارم و سه شنبه پنجم و کمشنبه ششم پی در پی کوچ واقع شد روز مبارکشنبه هفتم مقام نموده در کنار تال جشن نشاط آراستگی یافت نور جهان بیگم بیماری داشت که مدتها بران گذاشته بود و اطباء که بسعادت خدمت اختصاص دارند از مسلمان و هندو هر چند تدبیرات بکار بردند سود مندی نیفتاد و از تدوای آن بعجز معترف گشتند درینوقت که حکیم روح الله بخدمت پیوست و متصدی علاج آن شد بتائید ایزد عزاسمه در اندک مدت صحت کامل رو نمود و بصله این خدمت شایسته حکیم را بمنصب لایق سرفراز ساخته سه موضع از وطن او بطریق ملکیت عنایت فرمودم و حکم شد که مشارالیه را بقصره وزن کرده در وجه انعام او مقرر دارند روز جمعه هشتم تا روز یکشنبه سیزدهم پی در پی کوچ اتفاق افتاد و هر روز تا آخر منزل بشکار باز و جره مشغول بوده دراج بسیار گیرانده شد روز یکشنبه گذشته گذر کردن پسرانا امر سزگه بدولت زمین بوس سرفراز گشته تسلیمات مبارکباد فتم دکن بتقدیم رسانیده صد مهر و هزار روپیه بصیغه نذر و موازی بست و یک هزار روپیه از قسم مرصع آلات با چند اسپ و فیل پیشکش گذرانید آنچه از قسم فیل و اسپ بود باو بخشیدم و تنمه بمعرض قبول مقرون گشت و روز دیگر باو خلعت مرحمت شد بمیر شریف وکیل قطب الملک یک زنجیر فیل و باراد تخان میر سامان نیز یک زنجیر فیل عنایت شد سید هزبر خان بفوجداری سرکار میوات سرفراز شد منصب او از اصل و اضافه هزار پی ذات و پانصد سوار مقرر گشت سید مبارک را بحراست قلعه رهناس ممتاز ساخته منصب پانصدی ذات و دوصد سوار مرحمت فرمودم روز مبارک شنبه چهاردهم در کنار تال موضع سندهارا مقام کرده بزم بیاله ترتیب یافت و بندهای مخصوص بساغرهای نشاط خوشوقت شدند جانوران شکاری که در آغزه بگریز بسته بودند خواجه عبداللطیف قوش بیگی در پی روز آورده بنظر گذرانید آنچه لایق سرکار

خاصه بود انتخاب نموده تلمه را باصرا و دیگر بندها بخشیده شد درین تاریخ خبری
 و کانر نعمانی راجه سورجمل ولد راجه باسو بمسامع جلال رسید راجه باسو چند پسر داشت
 مشارالیه اگرچه بسال از همه کلاں تر بود غایتاً پدر بجهت بداندیشی و فتنه جوئی
 پیوسته او را محبوس و مضبوط میداشت همچنان ازو ناراض و آزردہ خاطر گذشت
 بعد از فوت او چون این بی سعادت از همه کلاں تر بود دیگر فرزند قابل ورشید نداشت
 حقوق خدمت راجه باسو ملحوظ و منظور فرموده بجهت انتظام سلسله زمینداری
 و محافظت ملک و وطن او این بیدولت را بخطاب راجگی و منصب دوهزاری سرفراز
 ساخته جا و جاگیر پدرش را که بسعی خدمت و دولخواهی بدست آورده بود و مبلغهای
 کلمی از نقد و جنس که بسالهای دراز اندوخته بود با و ارزانی داشت و در هنگامیکه مرحومی
 مرتضی خان بخدمت فتح کانگڑه دستور یافت چون این بیدولت زمیندار عمده آنکوهستان
 بود بظاهر تعهد خدمات و دولخواهی ها نمود بکمک مشارالیه مقرر گشت و بعد از آن
 که بمقصد پیوست مرتضی خان محاصره را بر اهل قلعه تنگ ساخت و این بد سگال از
 صورتحال دریافت که عنقریب مفتوح خواهد شد در مقام ناسازی و فتنه پرازی در آمده
 پرده آزر از پیش رو بر گرفت و با مردم مشارالیه کارها بمنازعت و مخاصمت رسانید
 مرتضی خان نقش بیدولتی و ادبار از صفحه جبین آن برگشته روزگار خواننده شکایت
 او را بدرگاه والا عرضداشت نمود بلکه ضریح نوشت که اناریعی و نا دولخواهی از
 احوال او ظاهر است و چون مثل مرتضی خان سردار عمده بالشکر گران دران کوهستان
 بود آن بی سعادت وقت را مقتضی ترتیب اسباب شورش و اشوب نیافته بخدمت
 فرزند شاه جهان عرضداشت نمود که مرتضی خان بتحریک ار باب غرض بامی سوی
 مزاجی بهم رسانیده در مقام خراب ساختن و بر انداختن من شده به عصیان و بغی
 متهم میسازد امید که سبب نجات و باعث حیات من گشته مراد درگاه طلب فرمایند
 هر چند که بر سخن مرتضی خان نهایت اعماد داشتم غایتاً ازین که او التماس طلب
 خود بدرگاه نموده شبیه بخاطر رسید که مبادا مرتضی خان به تحریک ار باب فساد
 بشورش در آمده و غور نکرده او را متهم میساخته باشد مجتهداً بالتماس فرزند شاه جهان
 از تقصیرات او گذشته بدرگاه طلب فرمودم و مقارن این حال مرتضی خان بجوار رحمت
 ایزدی پیوست و فتح قلعه کانگڑه تا فرستادن سردار دیگر در عقدۀ توقف افتاد چون
 این فتنه سرشت بدرگاه والا رسید نظر بظاهر احوال او افکنده دران زودی مشغول
 و مشمول عطوطف بیدریغ ساخته در ملازمت شاه جهان بخدمت فتح دکن رخصت
 نموده شد بعد از آن که ملک دکن به تصرف اولیای دولت ابد قرین در آمد در خدمت
 آن فرزند وسایل برانگیزته متصدی فتح قلعه کانگڑه گشت هر چند این بی حقیقت
 حق ناشناس را باز دران کوهستان راه دادن ازائیں حزم و احتیاط دور بود لیکن چون
 این خدمت را آن فرزند بعهده خویش گرفته بود ناگزیر به اراده و اختیار او گذشته
 شد و فرزند اقبالمند او را با نقی نام به یکی از بندهای خود و نوجوی شایسته از

منصبداران و احرار و برق اندازان بادشاهی تعین فرمود چنانچه این احوال برسم اجمال در اوراق گذشته سمت ذکر یافته چون بمقصد پیوست با تقی نیز آغاز خصوصیت و بهانه جوئی نموده جوهر ذاتی خود را ظاهر ساخت و مکرر شکایت او را عرضداشت نمود حتی که سریم نوشت که صحبت من بار راست نمی آید و این خدمت ازو متمشی نمی شود اگر سردار دیگر مقرر نمایند فتح این قلمه بزودی خواهد شد ناگزیر تقی را بحضور طلب داشته راجه بکرماجیت را که از بندهای عمده اوست با فوجی از مردم تازه زور بایش خدمت رخصت نمود چون این بی سعادت دریافت که زیاده برین حیل و تدویر از پیش نخواهد رفت تا رسیدن بکرماجیت جمعی از بندهای درگاه را به بهانه آنکه مدتها یساق کشیده بی سامان شده اند رخصت نمود که بجایگرفته های خود شتافته تا آمدن راجه بکرماجیت بسامان خود پردازند چون بظاهر تفرقه در سلسله جمعیت دولتمخواهان راه یافت و اکثری بمحال جایگزین خود رفتند و معدودی از مردم روشناس در آنجا ماندند قابو دانسته اثار بغی و فساد ظاهر ساخت سید صفی باره که بمزید شجاعت و جلالت اختصاص داشت با چندی از برادران و خویشان پادشاهت افشوده شربت خوشگوار شهادت چشید و بعضی را به زخمهای کاری که پیرایه شیران کارزار است آن بد ذات از عرصه نبرد بر گرفته به نکبت سزای خود برد جمعی از جاده دوستی به نگ پا خود را بگوشه سلامت کشیدند و آن بد بخت دست تعدی و تصرف به پرگنات داس کوه که اکثر ازان بجایگزین اعتمادالدوله مقرر است در از ساخته از ناخست و تاراج سر موئی فرو نگذاشت امید که همبرین زودی بسزای اعمال و جزای افعال مبتلا گردد و نمک این دولت کار خود بکند انشاءالله تعالی روز یکشنبه هفدهم از گهائی چاندا عبور واقع شد روز دوشنبه هیجدهم اتالیق جان سپار خانخانان سپه سالار به سعادت استانبوس منفر گشت چون مدت های مدید از حضور دور بود و مرکب منصور از نواحی سرکار خاندیس و برهانپور عبور میفرمود التماس دریافت ملازمت نمود حکم شد که اگر خاطر او از همه جهت جمع باشد جریده امده بزودی معاودت نماید بنابراین حسب الحکم بسرعت تمامتر شتافته درین تاریخ دولت زمین بوس دریافت و بانواع نوازش خسروانه و اقسام عواطف شاهانه فرق عزت برافراخته هزار مهر و هزار روپیه بصیغه نذر گذرانید چون آرد و در گذشتن گهائی صعوبت بسیار کشیده بود بجهت رفاهیت احوال مردم روز سه شنبه نوزدهم مقام فرمودم روز کم شنبه بستم کوچ کرده روز مبارک شنبه بیست و یکم باز اتفاق مقام افتاد در کنار دریای که به سند استظهار دارد بزم پیداله مرتب گشت اسب سمنده خاصه سمیر نام که از اسپان اول بود بخانخانان عنایت نمودم سمیر باصطلاح اهل هند کوه طلا را گویند و بجهت مناسبت رنگ و کلان جثه باین اسم موسوم گشته روز جمعه بیست و دوم و شنبه بیست و سوم پی در پی کوچ شد درین روز عجیب ابشاری مشاهده افتاد آب در غایت صفا پر جوش و خروش از جای مرتفع می ریزد بر اطراف نشیمن های خدا افرین بے تکلف درین نزدیکی

باین خوبی ابشاری بنظر در نیامد نادر سیرگاه است لحظه از تماشای آن محظوظ گشتم روز یک شنبه بیست و چهارم مقام نموده در تالایه که پیش دو لتخانه واقع شد پر کشتی نشسته شکار مرغابی کرده شد روز دو شنبه بیست پنجم و سه شنبه بیست و ششم و کم شنبه بیست و هفتم به در پی کوچ افتاد بخانخانان پیوستن خاصه که در برداشتم لطف نمودم و هفت راس اسب از طوبله خاصه که بر هر کدام سواری کرده شد نیز بال اتالیق مرحمت نمودم روز یک شنبه دوم دیماه الهی قلعه رن تهنبور محل ریات جلال گشت این قلعه از اعظم قلاع هندوان است در زمان سلطان علاءالدین خلجی را به پتمبر دیو متصرف بود سلطان مدتهای مدید محاصره نموده بمحنت و تندر بسیار مفتوح ساخت و در آغاز سلطنت حضرت عرش ایشیانی انارالله بهرانه را به سرجن هادا در تصرف داشت و پیوسته شش هفت هزار سوار ملازم او می بودند و انحضرت بمیامین تائید ایزد سبحان در عرض یکماه و دوازده روز فتح کردند و را به سرجن بهرمنونی بخت سعادت استانبوس دریافتند در سالک دو لتخواهان منتظم گشت و از امرای معتبر و بندگان معتد شد بعد از و پسروش را به بهوج نیز در زمرة امرای عظام انتظام داشت الحال نبیره او سر بلند را به داخل بندهای عمده است روز دو شنبه سیوم بعزم تماشای قلعه توجه نمودم دو کوه در برابر یکدیگر واقع است یکی را رن میگویند و دیگری را تهنبور قلعه بر فراز تهنبور اساس یافته و این هر دو اسم را ترکیب داده رن تهنبور نام کرده اند اگرچه قلعه در غایت استحکام است و آب فراوان دارد غایتاً کوه رن حصنی است قوی و فتح این حصار منحصراً است از آن جانب چنانچه والد بزرگوارم حکم فرمودند که توپ هارا بر فراز کوه رن بر آورده و عمارات درون حصار را مجرا گیرند اول توپی را که آتش دادند بچوکندهی محل را به سرجن رسید و از افتادن آن عمارت زلزله در بنای همت او راه یافته و توهم عظیم بر باطن او مستولی گشته و نجات خود را منحصراً در سپردن قلعه دانسته فرق عبودیت و خاکساری بدرگاه شهنشاه جرم بخش عذر پذیر سود القصد قرار داد خاطر چنان بود که شب در بالای قلعه گذرانیده روز دیگر بارود مراجعت فرایم چون منازل و عمارات درون حصار بروش هندوان اساس یافته و خانها را بهی هوا و کم فضا ساخته اند دلنشین نیفتاد و خاطر نیز بتوقف راضی نشد حمامی بنظر در آمد که یکی از نوکران رستم خان متصل بحصار قلعه ساخته باغچه و نشیمنی مشرف بر محراب خالی از فضائی و هوائی نیست و در تمام قلعه به ازیں جائی نه رستم خان از امرای حضرت عرش ایشیانی بوده از مغرسن در بندگی انحضرت تربیت یافته نسبت محرمیت و قرب خدمتی داشته از غایت اعتناء این قلعه را حواله باو فرموده بودند بعد از فراغ تماشای قلعه و منازل آن حکم شد که جمعی از مجرمان را که درین حصار محبوس اند حاضر سازند تا بجمعیّت جال و حقیقت احوال هر یک را رسیده بمقتضای عدالت حکم فرموده شوند مجملّاً غیر از معامله خون یا شخصی که از خلاصی او فتنه و اشوب در ملک راه می یافت دیگر همه را ازاد ساختم و بهر کدام در خور حال او

خرچی و خلعت عنایت شد و شب سه شنبه چهارم بعد از گذشتن یکپهر و سه گهری بدولتخانه مراجعت فرمودم روز یکشنبه پنجم قریب به پنج کروه کوچ نموده روز مبارک شنبه ششم مقام واقع شد درین روز خانخانان پیشکش خود بنظر در آورد از قسم جواهر و مرصع آلات و اقمشه و فیل آنچه پسند افتاد برگزیده تخته را بمشار الیه مرحمت فرمودم مجموع پیشکش او آنچه بدرجه قبول رسید مواری یک لک و پنجاه هزار روبیه قیمت شد روز جمعه هفتم پنج کروه کوچ نمودم پیش ازین سارس را به شاهین گیرانیده بودم لیکن شکار درنا تا حال تماشا نکرده بودم چون فرزند شاه جهان ذوق شکار شاهین بسیار دارد و شاهین های او خوب رسیده حسب التماس آن فرزند صبح پگاه سوار شدم یک درنا بدست خود گیرانیدم و درنا دیگر را شاهین که آن فرزند در دست داشت گرفت بی تکلف از شکارهای خوب خوب است بغایت الغایت محظوظ گشتم اگرچه سارس جانور کلا است غایتاً سست پرکارا که واقع شد شکار درنا را هیچ نسبتی با نیست بنام دل و جگر شاهین را که این قسم جانوران قوی جثه را میگیرد و بزور سر پنجه همت زبون میسازد حسن خاش قوشچی آن فرزند بجلدوی این شکار بغایت فیل و اسب و خلعت سرفرازی یافت و پسرش نیز باسپ و خلعت ممتاز گشت روز شنبه هشتم چهار کروه و یکپاکوچ کرده روز یکشنبه نهم باز مقام نمودم درین روز خانخانان سپه سالار بخلعت خاصه و کمر شمشیر مرصع و فیل خاصه با تلایر فرق عزت برافراخته مجدداً بصاحب صوبگی ملک خاندیس و دکن سر بلندی یافت و منصب آن رکن السلطنت از اصل و اضافه هفت هزاری ذات و سوار مرحمت شد چون صحبت او با لشکر خان راست نیامد حسب التماس مشارالیه عابد خان دیوان بیوتات را بخدمت دیوانی بیوتات مقرر فرمودم و منصب هزاری ذات و چهار صد سوار عنایت شد اسب و فیل و خلعت مرحمت نموده بدان صوب فرستادم و همدری روز خاندوران از صوبه کابل رسیده دولت زمین بوس دریافت هزار مهر و هزار روبیه بصیغه نذر گذرانید و تسبیح مروارید با پنجاه راس اسب و ده قطار شتر نو مایه ولایتی و چند دست جانور شکاری و چینی و خطائی و غیره برسم پیشکش معروض داشت روز دوشنبه دهم سه کروه و یکپاکوچ روز سه شنبه یازدهم پنج کروه و سه پاو کوچ شد درین روز خاندوران مردم خود را آراسته بنظر در آورد و هزار سوار مغل که اکثر اسب ترکی و بعضی عراقی و مجنس داشتند بشمار داد با آنکه جمعیت او اکثر متفرق گشته بعضی ملازم مهابتخان شده در همان صوبه مانده اند و جمعی از لاهور جدائی گزیده باطراف ممالک رفته اند اینقدر سوار خوش اسبه غنیمت نمود بیتکلف خاندوران در شجاعت و دلوری و جمعیت داری از یکتایان روزگار است اما افسوس که پیر منحنی شده و کبر سن او را دریافته و باصراش بسیار ضعیف و زبون گشته دو پسر جوان و رشید دارد خالی از معقولیتی نیستند غایتاً خود را در برابر خاندوران نمودن کاری است مشکل و عظیم درین روز بمشارالیه و فرزندان او خلعت و شمشیر مرحمت شد روز یکشنبه دوازدهم سه نیم کروه در نور دیده برکنار تال ماند و نزول

سعادت اتفاق افتاد در میان تال نشیمن از سنگ واقع است بر یکی از ستونها این رباعی شخصی ثبت نموده بود بنظر در آمد و مرزا از جا در آورد الحق از شعر هاسه خوب است

یاران موافق همه از دست شدند * در دست اجل یگان یگان پست شدند
بودند تنگ شراب در مجلس عمر * یک لحظه زما پیشترک مست شدند
در وقت رباعی دیگر هم ازین عالم شنیده شد چون بسیار خوب گفته آن را نیز نوشتم
افسوس که اهل خود و هوش شدند * از خاطر همدما فراموش شدند
آنها که بصد زبان سخن میگفتند * آیا چه شنیدند که خاموش شدند

روز مبارکشنبه سیزدهم مقام کرده شد عبدالعزیز خان از صوبه بنگش رسیده سعادت آستاندوس دریافت اکر امكان كه بفوجداری فتح پور و اطراف آن متعین بود بدولت ملازمت سربلند گشت خواجه ابراهیم خان بخشی صوبه دکن بخطاب عقیدت خانی سرفراز شد میر حاج از کومکیان صوبه مذکور از جوانان مردانه است بخطاب شریزه خانی و عالم سربلندی یافت روز جمعه چهاردهم بذج کروه و یکپا کوچ شد روز شنبه پانزدهم سه کروه طے نموده در سواد بیانه نزول اجلال اتفاق افتاد خود با اهل حرم به تماشای باله قلعه شتافتیم محمد بخشی حضرت جنّت آشیانی که حراست قلعه بعده او مقرر بود منزلی ساخته مشرف بر صحرای بغایت مرتفع و خوش هوا و مزار شیخ بهلول نیز در جوار آن واقع است و خالی از فیضی نیست شیخ برادر کلان شیخ محمد غوث است و در علم دعوت اسما بد طولی داشته و جنّت آشیانی را بشیخ مذکور رابطه محبت و حسن عقیدت بروجه کمال بوده در هنگامیکه آنحضرت تسخیر ولایت بنگاله فرموده یکچندی در آن ولایت اقامت گردیدند مرزا هندان بحکم آنحضرت در آگره مانده بود جمعی از قلعهچیان زر بنده که سرشت انها به فتنه و فساد مجبول است راه بیوفانی سپرده از بنگاله نزد میرزا آمدند و سلسله جذبان خبث باطن میرزا شده به بغی و کافر نعمتی و ناحق شناسی رهنمون گردیدند و میرزا را به عاقبت خطبه بلام خود خوانده صریحاً اعلام بغی و عناد مرتفع گردانید چون صورت واقعه از عرضداشت دولتمخواهان بمسامع جلال رسید آنحضرت شیخ بهلول را بجهت نصیحت فرستادند که میرزا را از اراده باطل گردانیده بشاهراه اخلاص و اتفاق ثابت قدم سازد چون آن بیدولتان فتنه سرشت چاشنی سلطنت را در کام میرزا شیدری ساخته بودند میرزا باندیشه باطل خام طمع شده بموافقت و متابعت راضی نگشت و بتحریک ارباب فساد شیخ بهلول را در چارباغ که حضرت فردوس مکانی بابر بادشاه بر لب آب چون ساخته اند به تیغ بیباکی شهید گردانید و چون محمد بخشی را بشیخ مذکور نسبت ارادت بود نعمش او را در قلعه بیانه برده مدفون ساخت روز یک شنبه شانزدهم چهار و نیم کروه طي نموده در منزل بوه رسیده شد چون باغ و باواری که بحکم مریم زمانی در بونگه جوست اساس یافته در سر راه واقع بود بتماشای آن توجه فرمودم بے تکلف

بناؤنی عمارتی است عالی و بغایت خوب ساخته اند از کارفرمایان تحقیق شد که مبلغ
 بیست هزار روبه صرف این عمارت شد و چون درین حوالی شکار خیلی بود روز
 دوشنبه هفت دهم مقام فرمودم روز سه شنبه هیژ دهم سه کروه و یک نیم پار گذشته
 در موضع دایرمنو ورود موکب مسعود اتفاق افتاد روز کم شنبه نوزدهم دو کروه و نیم
 طی نموده در کنار کول فتحپور ریات منصور برافراشت و چون هنگام عزیمت فتح
 دکن از رن تهنبور تا اوجیس آسامی منازل و بعد مسافت انها نوشته شده بود درین
 مرتبه به تکرار نوشتن مناسب ندید و از راه رن تهنبور تا فتحپور براهی که آمده شد
 دو بیست و سی و چهار کروه مسافت به شصت و سه کوچ و پنجاه و شش مقام
 که مجموع یکصد و نوزده روز بوده طی نموده شد بحساب شمسی چهار ماه
 و یکروز کم گذشته و قمری چهار ماه کامل و از تاریخی که موکب اقبال بعزم فتح راندا
 و تسخیر ملک دکن از مستقر الخلافه نهضت فرموده تاحال که ریات جلال همعنان
 نصرت و اقبال باز بمرکز سلطنت قرار گرفت پنج سال و چهار ماه شد منجمان و اختر
 شناسان روز مبارک شنبه بیست و هشتم دیمه الهی سده سیزدهم مطابق سلخ محرم
 سده یکهزار و بیست و هشت هجری ساعت در آمدن بدار الخلافه اگر اختیار فرموده
 بودند درینولا مکر از عرایض دولتخواهان معروض گشت که علت طاعون در شهر آگره
 شایع است چنانچه در روزی قریب بصد کس کم و زیاده در زیر بغل و یا کیش ران یا در ته
 گلو دانه بر آورده ضایع میشوند و این سال سیوم است که در موسم زمستان طغیان میکند و
 در آغاز تا بستان معدوم میگردد و از غرایب آنکه درین سه سال بجمیع قصبات و قریات
 نواحی آگره سرایت کرده و در فتحپور املا اثر این ظاهر نشده حتی در آمان آباد تا
 فتحپور دو نیم کروه مسافت است مردم انجا از بیم وبا ترک وطن داده بدیگر مواضع
 پناه برده بودند ناگزیر مراعات حزم و احتیاط از ضروریات دانسته مقرر شد که درین ساعت
 مسعود بمبارکی و فرخی در معمره فتحپور نزول موکب منصور اتفاق آتند و بعد از تخفیف
 بیماری و گرانی ساعت دیگر اختیار نموده بدولت و سعادت ورود ریات جهاں کشا
 بمستقر الخلافه ارزانی فرمائیم انشاء الله تعالی و تقدس جشن مبارک شنبه در کنار کول فتحپور
 ترتیب یافت چون ساعت داخل شدن بمعموره بیست و هشتم قرار یافته هشت روز در
 همین منزل توقف مقرر گشت حکم فرمودم که دور تال را پیمودند هفت کروه برآمد درین
 منزل غیر از حضرت مریم الزمانی که بقدر تکسر میداشته اند دیگر جمیع بیگمان و خلوت
 نشینان سراق عفت و سایر بندهای درگاه دولت استقبال دریافتند صبیبه آصفخان مرحوم
 که در خانه عبدالله خان پسر خان اعظم است قلع عجیب و غریب بذرانیده نهایت تاکید
 در تصحیح آن نمود بجهت غرابت مرقوم گشت گفت روزی در محن خانه موشی
 بنظر درآمد سراسیمه افتاد و خیزان بطرز مستل هرسو میرفت و نمی دانست که
 بجای میزد به یک از کنیزان گفتم که دم آن را گرفته پیش گربه انداخت گربه بشوق و
 میل از جای چسبته موش را بدهن گرفت و فی الفور گذاشته نفرت ظاهر ساخت

زنده رفته آثار مال و آزردگی از چهره او پیدا شد روز دیگر نزدیک مردن رسید بخاطر گذشت که اندک تریاق فاروق باید داد چون دهانش کشوده شد کام و زبان سیاه بنظر آمد تا سه روز بحال تباه گذرانیده در چهارم بهوش آمد بعد ازان کنیز که را دانه طاعون ظاهر شد و از افراط سوزش و فزونی درد آرام و قرار درو نمائده و رنگش متغیر گشت زردی بسیاهی مایل و تب محرق کرد روز دیگر از پایان اطلاق شده در گذشت و بهمین روش هفت و هشت کس در انخانه ضایع گشتند و چندی بیمار بودند که ازان منزل برآمده بباغ رفتن آنها نیکه بیماری داشتند در باغ فوت شدند و در اینجا دیگر دانه بر نیارود مجمل در عرض هشت و نه روز هفده کس مسافرا را عدم شدند و نیز گفت آنها که دانه بر آورده بودند اگر آب جهت خوردن یا غسل کردن از دیگر طلبیدند فی الفور دروهم سرایت کرده و آخر چنان شد که از غایت توهم هیچکس نزدیک بانها نمیگشت روز شنبه بستم و دوم خواجه جهان که بحراست اگر مقرر بود سعادت آستانبوس در یافته پانصد مهر بصیغه نذر و چهار صد روپیه برسم تصدق گذرانید روز دوشنبه بیست و چهارم بمشارالیه خلعت خاصه مرحمت شد روز مبارک شنبه بستم و هشتم بعد از گذشتن چهار گهری که قریب بدو ساعت نجومی باشد بساعتی که تولا کند بدو تقویم

بمبارکی و فرخی رایات منصور بمعموره فتحپور نزول سعادت ارزانی فرمود در همین ساعت جشن فرزند ارجمند اقبالمند شاهجهان ترتیب یافت و او را بطلا و دیگر اجناس وزن فرمود و سال بستم و هشتم بحساب ماه هاس شمسی بمبارکی آغاز شد امید که بعمر طبعی رسد و همدیس تاریخ حضرت مریم الزمانی از اگر تشریف گرمی ارزانی فرمودند و بدریافت دولت ملازمت ایشان سعادت جاوید اندوختم امید که ظل تربیت و شفقت ایشان بر سر این نیازمند مخلد باد چون اکرام خان پسر اسلماخان خدمت فوجداری این حدود را چنانچه باید بقید ضبط در آورده بود منصب او را از اصل و اضافه هزار و پانصد دات و هزار سوار مرحمت شد سهرابخان پسر میرزا رستم صفوی بمنصب هزار دات و سیصد سوار ممتاز گشت درین روز عمارت دولخانه حضرت عرش اشیانی را به تفصیل سیر کرده بفرزند شاه جهان نموده شد درون آن حوض کلانی از سنگ تراشیده در غایت صفا ترتیب یافته کپور تلاء نام سی و شش درعه در سی و شش درعه مربع و عمقش چهار و نیم درعه و بحکم انحضرت متصدیان خزانه عامره بفلوس و روپیه مملو ساخته بودند سی و چهار کرور و چهل و هشت لک و چهل و شش هزار دام که شانزده لک و هفتاد و نه هزار و چهار صد روپیه باشد که مجموع یک کرور و سه لک بحساب هندوستان و سیصد و چهل و نه هزار تومان بضابطه ایران بوده باشد مدتها تشنه لبان بادیه طلب را ازان چشمه سار مکرمت سیراب امید می ساختند روز یک شنبه غره بهمین ماه بحفاظ یاد علی گوینده هزار درع انعام شد محب علی پسر بدانخان چکنی و ابوالقاسم خان گیلانی که دارای چشم جهان بین آنها را میل کشیده سر بصرای او را رگی داده مدتی است

که در پناه این دولت روزگار بفراغت خاطر بسر می برند و بهر کدام در خور حال آنها وجه معیشت مقرر گشته در پی تاریخ از اگر آمده سعادت استانبوس دریافته و بهر یک هزار روبه انعام شد جشن مبارک شنبه پنجم در دولتخانه با اسکی ترتیب یافت و بنده های خاص به باغچه های نشاط خوشوقت گشتند نصرالله که فرزند سلطان پرویز فیل کوه دمان را مصحوب او بدرگاه فرستاده بود رخصت معاونت یافت جلد جهانگیر نامه با اسب پنجاق خامه عذایت شد که بجهت انقزرنده به بزد روز یکشنبه هشتم بکنور کون پسر انا امر سزنگه اسب و فیل و خلعت و کپوه مرصع با پهل کتاره مرحمت نموده شد بجایه جایگزین رخصت فرمودم و مصحوب او اسبی براندا فرستاده شد و همدین روز بعزم شکار امان آباد توجه نمودم چون حکم بود که اهلوان آن سرزمین را هیچکس شکار نکند در پی شش سال اهو بسیار فراهم آمده و بغایت رام شده اند تا روز مبارک شنبه دوازدهم بدولتخانه معاونت نمودم و روز مذکور بدستور معهود بزم پیاله ترتیب یافت شب جمعه سیزدهم بروحه غفران پناه شیخ سلیم چشتی که شمه از محامد ذات و محاسن صفات ایشان در دیباجه ای اقبال نامه ثبت افتاده رفته فائحه خوانده شد هر چند اظهار کرامات و خوارق عادات نود برگزیده های درگاه ابزدی پسندیده نیست بلکه درون مرتبه خود دانسته از اظهار آن اجتناب می نمایند یکی و قتی از اوقات در جذب مستی بے اراده و اختیار با قصد هدایت شخصی ظاهر شد از جمله آن که پیش از ولادت من حضرت عرش اشیمانی را بنویسد قدوم این نیازمند و دو برادر دیگر امیدوار ساخته بودند دیگر آنکه روزی بتقریبی حضرت عرش اشیمانی پرسیدند که عمر شما چند است و زمان ارتحال بدارالملک بقا کی خواهد بود در جواب گفتند که حق جل اعلی عالم السرور الخفیات است و بعد از مبالغه و اغراق اشارت باین نیازمند فرمودند که هرگاه شاهزاده به تعلیم معلم یا دیگر چیزی یاد گیرند و بان متکلم میشوند نشان وصال است لاجرم آنحضرت بجمعی که در خدمت من مقرر بودند تاکید فرمودند که هیچکس بشاهزاده از نظم و تدبیر چیزی تعلیم نکند تا آنکه دو سال هفت ماه گذشت و روزی یکی از عورات مستحقه که در آن محله می بود اسپند همیشه بجهت دفع عین الکمال می سوخت باین بهانه در خدمت من راه داشت و از خیرات و تصدقات بهره مند میشد موا تنها یافته غافل از آن مقدمه این بیت را بمن تعلیم نمود

الهی غنچه آمید بکشی * گلی از روضه جاوید بنماید

من بخدومت شیخ رفته ای بیت را خواندم شیخ بی اختیار از جله خود برجسته بملازمت حضرت عرش اشیمانی شتافتند و از ظهور این واقعه چنانچه بود آگاهی بخشیدند قضا را همان شب اثار تب ظاهر شد و روز دیگر کس بخدومت آنحضرت فرستاده تالسمین کلافوت را که از گوینده های بی نظیر بود طلب داشتند تالسمین بملازمت ایشان رفته آغاز گویندگی نمود بعد از آن کس بطلب حضرت عرش اشیمانی

فرستادند چون آنحضرت تشریف آوردند فرمودند که وعده وصال رسیده و از شما وداع می شویم و دستار از سر خود برداشته بر سر من نهادند گفتند که ما سلطان سلیم راجا پیشین خود ساختیم و او را بخدای حافظ و ناصر سپردیم و زمان زمان ضعف ایشان امتداد میدادند و اثر گذشتن بیشتر ظاهر میشد تا بومال محبوب حقیقی پیوستند یکی از اعظم اثار که در عهد دولت و زمان خلافت حضرت عرش اشیانی بظهور آمده این مسجد و روضه است بی اغراق عمارتی است نهایت عالی تمکین که مثل این مسجد در هیچ بلادی نیست عمارتش همه از سنگ در کمال صفا اساس نهاده پنج لکروپیه از خزانه عامه صرف شده تا باتمام رسیده و آن که قطب الدینخان کولکناش محکمر و دور روضه و فرش گنبد پیشطاق مسجد را از سنگ مرمر ساخته سواست این است این مسجد مشتمل است بر دو دروازه کلان بر سمت جنوب واقع است در غایت ارتفاع و نهایت تکلف پیشطاق دوازده درعه عرض و شانزده طول پنجاه و دو درع ارتفاع دارد بسی و دو زین بالا باید رفت تا بانجا رسید و در دیگر خورد ترازین رو بمشرق واقع است طول مسجد از مشرق و بمغرب با عرض دیوارها دوصد و دوازده درعه است از انجمله مقصوره بیست و پنج و نیم درع پانزده در پانزده درع گنبد میان است و هفت درع عرض و چهارده طول و بیست و پنج درع ارتفاع پیشطاق است و هر دو پهلوئی این گنبد کلان دو گنبد دیگر خورد تر است و ده درع درده درع تخته ایوان ستون دار ساخته اند و عرض مسجد از شمال بجنوب یک صد و هفتاد و دو درع است و بر اطراف نود ایوان و هشتاد و چهار حجره است عرض حجره چهار درعه و طول پنج درع است و ایوان بعرض هفت و نیم درع است و صحن مسجد سواست مقصوره و ایوان و در یکصد و شصت و نه درع طول و یکصد و چهل و سه درع عرض است و بالای ایوانها و در و بالای مسجد گنبد هائے خورد ساخته اند که در شب هائے عرس و ایام متبرکه که شمع دران میان نهاده دوران را بهارچه ایوان میگیرند و از عالم فانوس می نماید و زیر صحن مسجد را برکه ساخته اند که باب باران مملو میسازند و چون فتحپور کم آب و بد آب است و با هل این سلسله و درویشانی که پیوسته مجاور این مسجد اندک تمام سال کفایت می کند و در مقابل دروازه کلان بر سمت شمال مایل بمشرق روضه شیخ است میان گنبد هفت درع و دور گنبد ایوان سنگ مرمر که پیش انرا نیز پنجره سنگ مرمر ساخته اند در غایت تکلف و مقابل این روضه بر سمت مغرب باند فاصله گنبد دیگر واقع است که خوبشان و فرزندان شیخ در انجا آسوده اند از عالم قطب الدینخان و اسلامخان و معظمخان و غیره که همه نسبت این سلسله و مراعات حقوق بمرتبه امارت و پایة عالی رسیده اند چنانچه احوال هر یک در جاع خویش مذکور گشت الحال پسر اسلامخان که بخطاب اکرام خان سرفرازی دارد و صاحب سجاده است و اثار سعادت مندی از احوال او ظاهر و خاطر به تربیت او متوجه بسیار است روز مبارک شنبه نوزدهم عبد العزیزخان را بمنصب دو هزار و هشتاد و هشتاد و دو هزار سوار

سرفراز ساخته خدمت فتح قلعه کانگه و استیصال سورجمل کافر نعمت تعیین فرمودم و قیل و اسب و خلعت بمشار الیه مرحمت شد ترسون بهادر نیز بهمان خدمت دستوری یافت و منصب او هزار و دو صدی ذات و چهار صد و پنجاه سوار مقرر گشت و اسب عنایت نموده رخصت فرمودم چون منزل اعتمادالدوله در کنار تال واقع بود و بغایت جاه بصفا و مقام دلنشیں تعریف می نمودند حسب التماس ان مشار الیه جشن روز مبارک شنبه بستم و ششم درانجا ترتیب یافت و آن رکن السلطنت بلوازم پاه انداز و پیشکش پرداخت و مجلس عالی آراست و شب بعد از خوردن طعام بدولتخانه معاودت واقع شد روز مبارک شنبه سویم ماه اسفند از مد الهی سید عبدالوهاب بارهه که در صوبه گجرات خدمت و ترددات ازو بظهور رسیده بود بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار سرفرازی یافته بخطاب دلیر خانی فرق عزت برافراخت روز شنبه دوازدهم بقصد شکار امان آباد نهضت موکب اقبال اتفاق افتاد تا روز یکشنبه با اهل محل به نشاط شکار مشغول بوده شب مبارک شنبه بستم و هفتم بدولت خانه مراجعت واقع شد قضا را روز سه شنبه در اثنا شکار عقد مروارید و لعلی که نور جهان بیگم در گردن داشت گسیخته یک قطعه لعل که بده هزار روپیه می ارزید با یکدانه مروارید که هزار روپیه بها داشت گم شد روز کمشنبه هرچند قراولان تفحص و تجسس نمودند بدست نیفتاد بخاطر رسید که هرگاه نام این روز کمشنبه است پیدا شدن آن درین روز از محالات است بخلاف آن چون روز مبارک شنبه همیشه برمی خپسته و مبارک آمده است باندک تفحص قراولان هر دو را دران محرابه بے سرورین یافته بملازمت من آوردند و از اتفاقات حسنه انکه در همین روز فرخنده جشن وزن قمری و بزم بسمت بارے آراستگی یافت و بشارت فتح قلعه مؤ و شکست سورجمل سیاه بخت نیز رسید تفصیل این اجمال انکه چون راجه بکرماجیت بانواج منصوبدان حدود پیوست سورجمل برگشته روز خواست که روزی چند به تنبال و بناوه درائی بگذراند مشار الیه که از حقیقت کار آگهی داشت بسخن او نه پرداخته قدم جرات و جلالت پیش نهاد و ان مخدول العافیت سر رشته تدبیر از دست داده نه بچنگ صف پاء همت قایم داشت و نه بلوازم قلعداری همت گماشت باندک زد و خوردی کس بسیار بکشتن داده راه اوارگی پیش گرفت و قلعه مؤ و شهره که اعتضاد قوی ان برگشته بخت بود بے محنت و تعب هر دو مفتوح گشت و ملکی که اباعن جدا در تصرف داشت پامال عساکر اقبال شد و ان سرگشته بادیه ضلالت و ادبار بحال تباہ پناه بکریوه هاه دشوار گذار برده خاک مذلت و خواری بر فرق روزگار خویش بخت راجه بکرماجیت ملک اورا پس سر گذاشته بانواج قاهره بتعاقب او شتافت چون صورتحال بمسامع جلال رسید بجلد و این خدمت شایسته نقاره براجه مرحمت فرمودم و فرمان قضا جریان از قهرمان جلال شرف ارتفاع یافت که قلعاه و عماراتی که ساخته و پرداخته او و پدر او باشد از بیخ و بنیاد برانداخته اثری از ان بر روی زمین نگذارند و از غریب انکه سورجمل برگشته روزگار

برادری داشت جگت سنگه نام چون او را بخطاب راجگی و پایه امارت سربلند ساختیم و ملک رانا را و سامان و حشم و خدم بے شریک و سهیم بمشارالیه عنایت نمودم بجهت مراعات خاطر او جگت سنگه را که با او سرساز گاری نداشت منصب قلیلی تجویز نموده بصوبه بنگاله فرستاده بودم و او بپنجاره دور از وطن در غربت روزگار به بخواری و دشمن کامی گذرانیده انتظار لطیفه غیبی داشت تا آنکه بطالع او چنین منصوبه نشست و او بے سعادت تیشه بر پای خود زد جگت سنگه را بسرعت هرچه تمامتر بدرگاه طلب داشت بهخطاب راجگی و منصب هزاربذات و پانصد سوار سرفراز ساخته بست هزار دربار مدد خرج از خزانه عامره عنایت شد و کهبوه مرصع و خلعت واسپ و فیل مرحمت فرموده نزد راجه بکرماجیت فرستادم و فرمان گیتی مطاع شرف صدور یافت که اگر مشارالیه برهنه‌نوی طالع مصدر خدمات شایسته گردد و دولتخواهی ازو بظهور رسد دست تصرف او را دران ملک قوی مطلق گرداند * چون تعریف باغ نور منزل و عمارت که بتازگی احداث یافته مکرر بعرض رسیده بود روز دو شنبه برپارگی شوق سوار شده در باغ بوستان سرا منزل گزیدم و روز سه شنبه دران گلشن دلکشا بعیش و فراغت گذرانیده شب کم شنبه باغ نور منزل بوررد موکب مسعود ارستگی یافت این باغ است مشتمل بر سیصد و سی جویب به گز الهی و دوران را دیوار عریض رفیع از خشت و آهک ریخته برآورده در غایت استحکام و درمیان باغ عمارات عالی و نشیمن گاه به تکلف و حوضهای لطیف ساخته شده و در بیرون دروازه چاه کلان تزیین یافته که سی و دو جفت گاؤ متصل اب میکشند و شاه جونی درمیان باغ درآمده بحوضها میریزد و غیر ازین چندین چاه دیگر است که اب انها بحوضها و چمن ها تقسیم می یابد بانواع و اقسام فواره و ابشار زینت افزوده و تالاب درمیان حقیقی باغ واقع است که بآب باران پر میشود اگر احياناً در شدت گرما اب او رو بکمی نهد از اب چاه مدد می‌رسانند که پیوسته لبریز باشد قریب یک لک و پنجاه هزار روبیه تاحال صرف این باغ شده و هنوز نا تمام است و مبلغها بساختن خیابانها و نشاندن نهال ها صرف خواهد شد و نیز قرار یافته که میان باغ را از سرنو حصر نموده راه مداخل و مخارج آب را بذوی استحکام بخشند که همیشه پر آب باشد و اب او از هیچ راه بدر نرود و نقصان نه پذیرد یمکن که قریب بدو لک روبیه بهمه جهت صرف شود تا باتمام رسد روز مبارک شنبه بیست و چهارم خواجه جهان پیشکش کشید از جواهر و مرصع آلات و اقمشه و فیل و اسپ موازی یک لک و پنجا هزار روبیه انتخاب نموده تمه بمشارالیه عنایت نمودم تا روز شنبه دران گذار نشاط بعشرت و انبساط گذرانیده شب یکشنبه بست و هفتم به فتحپور عنان مراجعت معطوف داشتم و حکم شد که امراء عظام بدستور هر سال دولتخانه را آئین بندی نمایند روز دو شنبه بیست و هشتم بقدر اشوبی در چشم خود یافتیم چون از غلبه خون بود فی الفور بعلی اکبر جراح فرمودم که نصف گیرد و روز دریم نفع آن ظاهر شد و هزار روبیه باو مرحمت شد روز سه شنبه

بخت و نهم مقرآن از وطن خود آمده سعادت استانبوس دریافت و بانواع مراسم سرفراز ساختیم *

جشن چهاردهمین نوروز از جلوس همایون

مبیم مبارک شنبه چهارم شهر ربیع الآخر سنه هزار و بیست و هشت هجری حضرت نیر اعظم فروغ بخش عالم به بیت الشرف حمل شرف و سعادت تحویل ارزانی داشت و سال چهاردهم از مبداء جلوس این نیازمند بمبارکی و فرخی آغاز شد در روز مبارک شنبه غره نوروز گیتی نوروز فرزند اقبال منذ شاه جهان که غره ناصیه مرادات و فروغ جبهه سعادت است جشن عالی ترتیب داده منتخب تحف روزگار از نفایس و نوادر هردیار بسم پیشکش معروض بساط اخلاص گردانید از آن جمله یاقوتی است بوزن بیست و دو سرخ خوش رنگ و آبدار و باندام جوهریان چهل هزار روپیه قیمت نمودند دیگر لمبی است قطیعه که وزن آن سه تانک بغایت نفیس قیمت آن نیز چهل هزار روپیه شد دیگر شش دانه مروارید که یکی از آنها یک تانک و هشت سرخ وزن دارد و کلاه آن فرزند در گجرات به بیست و پنج هزار روپیه ابتیاع نمودند و پنج دانه دیگر بسی و سه هزار روپیه و یک قطعه الماس که هزده هزار روپیه ارزش آن شده و همچنین پردله مرصع با قبضه شمشیر که در زرگر خانه آن فرزند با تمام رسید و اکثر جواهران را تراشیده نشانده اند و آن فرزند نهایت دقت تصرف طبیعت بکار برده پنجاه هزار روپیه قیمت قرار یافته و این تصرفات خاصه اوست که تا حال بخاطر هیچکس نرسیده بود و به تکلف خوب یافته یک جفت نقاره مرسل نواز را از طلا ساخته همه کورکه و نقاره و کرنا و سرفا و غیره آنچه لازمه نقارخانه بادشاهان ذی شوکت است تمام را از فقره ترتیب داده در ساعت فرخنده و مسعود که بر تخت مراد جلوس نمودم به نوازش در آوردند مجموع به شصت و پنج هزار روپیه برآمده دیگر تخت سواری فیل که اهل زمان هوده گویند از طلا ساخته بسی هزار روپیه مرتب گشته دیگر دو زنجیر فیل کلاں با پنج زنجیر تلایر از بابت پیشکش قطب الملک حاکم گولکنده فیل اول داد الهی نام داشت چون در نوروز داخل فیلخانه خاصه شد نور نوروز نام کردم الحق فیل است بغایت عالی در کلانی و جمال و شکوه هیچ کاستی ندارد چون در نظرم خوش نمود خود سوار شده در محن دولتخانه گردانیدم قیمت این فیل هشتاد هزار روپیه مقرر گشت و بهای شش زنجیر دیگر بست هزار روپیه و رخوت طلا از زنجیر و غیره که بجهت فیل نور نوروز آن فرزند ترتیب داده بود بسی هزار روپیه قیمت شد و فیل دوم با رخوت نقره گذشت و ده هزار روپیه دیگر از جواهر متفرقه برگزیده شد و از پارچه های نفیس گجرات که گرگان آن فرزند ترتیب داده فرستاده بودند اگر به تفصیل مرقوم گردد بطول می انجامد القصه مجموع پیشکش او چهار لک و پنجاه هزار روپیه شد امید که از عمر و دولت برخوردار روز جمعه دوم شجاعتخان

عرب و نورالدین قلی کوتوال پیشکش گذرانیدند روز شنبه سیوم دارالامتحان پسر خانخانان روز یکشنبه چهارم خانجهان التماس ضیافت نمود از پیشکشهای او یک مروارید که به بست هزار روپیه خوریده بود با دیگر نفایس که مجموع آن یک لک و سی هزار روپیه قیمت شد قبول افتاد تکه بمشارالیه بخشیده شد روز دوشنبه پنجم راجه کشنداس و حاکم خان روز سه شنبه ششم سوار خان روز کم شنبه هفتم مصطفی خان و امانت خان پیشکش گذرانیدند از هر کدام قلیلی بجهت سرفرازی آنها قبول نموده شد روز مبارکشنبه هشتم مدارالملکی اعتمادالدوله در منزل خویش جشن ملوکانه آراسته التماس ضیافت نمود بقبول این ملتسم پایه قدر او افزوده شد الحق در آراستن مجلس و افزایش پیشکش نهایت اغراق و تکلف بکار برده اطراف تال را تا جائیکه چشم کار میکرد و کوچههای که از دور و نزدیک می نمود باقسام چراغان و فانوس الوان زینت بخشیده بود از جمله پیشکشهای آن مدارالسلطنت تختی است از طلا و نقره در نهایت تکلف و تصنع و بایه های آن را بصورت شیر نموده که تخت را برداشته اند در مدت سه سال باهتمام تمام باتمام رسیده بود و بچهار لک و پنجاه هزار روپیه مرتب گشت و این تخت هنرمند نام فرنگی ساخته که در فنون زرگری و حکاکی و انواع هنرمندی عدیل و نظیر خود ندارد و بغایت خوب ساخته و این خطاب را من باو عنایت فرمودم و سوائے آن پیشکشی که بجهت من آورده موازی لک روپیه از مرصع آلات و اقمشه به بیگم و اهل محل گذرانید بے اغراق از ابتدای زمان دولت حضرت عرش آشیانی انارالله پرهانه تا حال که سال چهاردهم از عهد سلطنت این نیاز مند است هیچکس از امیران عظام چنین پیشکشی نگشیده الحق او را بدیگران چه نسبت درین روز اگر امتحان پسر اسلامخان منصب دو هزار بذات و هزار سوار از اصل و اضافه سرفرازی یافت و آنے راس سنگدل بمنصب دو هزار بذات و هزار و ششصد سوار از اصل و اضافه سرفرازی یافت روز جمعه نهم اعتبار خان پیشکش گذرانید و همدین تاریخ خاندوران بعنایت اسپ و فیل سرفراز شده به ایالت ولایت پتله رخصت یافت و منصب او بدستور سابق شش هزار بذات و پنجهزار سوار مقرر گشت روز شنبه دهم فاضلخان روز یکشنبه یازدهم میر میران روز دوشنبه دوازدهم اعتقاد خان روز سه شنبه سیوهم تاتار خان و آنے راس سنگدل روز کم شنبه چهاردهم میوزا راجه بهاو سنگه پیشکش کشیدند و از هر کدام آنچه نفایس و تازگی داشت برگزیده تکه بانها مرحمت فرمودیم روز مبارک شنبه یازدهم اصف خان در منزل خود که بغایت جای بصف و دلنشین بود مجلس عالی و جشن بادشاهانه آراسته التماس ضیافت نمود ملتسم او را پایه قبول بخشیده با اهل محل تشریف برده شد و آن رکن السلطنت این عطیه را از سواهب غیبی شمرده در افزونی پیشکش و تزیین مجلس غایت اغراق بکار برده بود از جواهر گران بها و زربفت های نفیس و اقسام تحف آنچه پسند افتاد برگزیده تکه بمشارالیه عنایت نمود از جمله پیشکشهای او لعلی است بوزن دوازده و نیم تانک که بیک لک و بیست و پنج هزار روپیه خورده

بود قیمت مجموع پیشکش او آنچه مقبول افتاد یک لک و شصت و هفت هزار روپیه شده درین تاریخ خواجه جهان بمنصب پنج هزار و پانصد سوار سرفراز شد لشکر خان حسب الحکم از دکن آمده بدولت ملازمت سربلندی یافت چون در خاطر قرار گرفته که بعد گذشتن آیام بهرسات در آغاز خوبی های هوا بفضل ایند جل و علی مرکب گیهان نظیر بسیر گذار همیشه بهار کشمیر نهضت فرماید لاجرم محافظت و محارست قلعه و شهر آگره و فوجداری اطراف و نواحی بدستوریکه خواجه جهان داشت بلشکر خان مناسب دیده او را بنویسد این مرحمت ممتاز ساختم امانتخان بخدمت داروغگی داغ و گذرانیدن سواران خود محله سرفراز گشت روز جمعه شانزدهم خواجه ابوالحسن میر بخشی و روز شنبه هفدهم صادق خان بخشی و روز یک شنبه هشتدهم اراد تخان میر سامان و روز دوشنبه نوزدهم که جشن روز شرف بود هضالدوله پیشکشها گذرانیدند و از هر کدام آنچه پسند افتاد بجهت سرفرازی آنها پایه قبول یافت درین نوروز قیمت پیشکشها که بندهای درگاه گذرانیده اند و بمعرض قبول افتاده بستم لک روپیه شده روز شرف بفرزند سعادت منذ شاهزاده سلطان پریز منصب بیست هزار و پانصد سوار از اصل و اضافه مرحمت نمودم اعتمادالدوله بمنصب هفت هزار و پانصد سوار شرف اختصاص یافت عضدالدوله را بخدمت انالیقی قرة العین خلافت شاه شجاع امتیاز بخشیدم امید که بعمر طبعی برسد و از اهل سعادت و اقبال باد قاسم خان منصب هزار و پانصد سوار و باقر خان بمنصب هزار و پانصد سوار و چهار صد سوار سرفراز شدند چون مهتابخان التماس کمک نموده بود پانصد سوار احدی بصوبه بنگش تعیین فرمودم و عزتخان را که دران صوبه مصدر خدمات شایسته شده بود بعنایت فیل و کپوره مرصع سرفراز ساختم درینروز عبدالستار مجموعه بخط خاص حضرت جذمت آشیانی انارالله برهانه مشتملبر بعضی از دعوات و مقدمه از علم تنجیم و دیگر امور غریبه که اکثری را آزموده و بحقیقت و رسیدن دران جویده ثبت فرموده اند بوسم پیش کش گذرانید بعد از زیارت خط مبارک ایشان ذوقی و نشاطی در خود مشاهده نمودم که خود را کم بآن حال یاد دارم بغایت الغایت محظوظ گشتم بخدا که هیچ تحفه پیش من بانها نمیبرد بجلد و به اینخدمت منصب او از آنچه در متخیله او نگذشته بود افزوده هزار روپیه انعام فرمودم هنرمند فرهنگی که تخت مرصع را ساخته بانعام سه هزار درب و اسب و فیل سرفراز شد بخواجه خواند محمود که سالک طریق خواجه هاست و خالی از درویشی و نامرادی نمینماید هزار روپیه لطف فرمودم لشکر خان بمنصب سه هزار و پانصد سوار سرفراز شد و دو هزار سوار سربلندی یافت معمور خان بمنصب نه صد و پانصد و چهار صد و پنجاه سوار و خواجه طاهر بهشتی ذات و سید سوار و سید احمد قادری بهشتی و شصت سوار سرفراز گشتند براجا سارنگدیو منصب هفت صد و پانصد و سی سوار میر خلیل الله پسر عضدالدوله بمنصب ششصد و پانصد و دو صد و پنجاه

سنسوار فیروز خان خواجه سرا بمنصب ششصدی و یکصد و پنجاه سوار و خدمتخان
 بمنصب پانصد و پنجاهی و یکصد و سی سوار و محرم خان پانصدی و یک صد و
 بیست سوار عزت خان بمنصب ششصدی ذات و یکصد سوار راے نیوالیداس
 مشرف فیلخانه بمنصب ششصدی ذات و یکصد و بیست سوار و راے مانیداس
 مشرف محل بمنصب ششصدی ذات و یکصد سوار سر بلندی یانت قنهمل و جگمل
 پسوان کشن سنگه هر کدام بمنصب پانصدی و دو صد و بیست و پنج سوار امتیاز یافتند اگر
 اضافه منصب داری آنها که از پانصدی کمتر اند نگاشته شود بطول انجامد بخضرخان
 متعینه خاندیس دوهزار روپیه انعام شد روز کم شنبه بیست و یکم بقصد شکار
 متوجه امان آباد گشتم پیش ازین بچند روز حسبالحکم خواجه جهان و قیام خان
 قرارل باشی بجهت شکار قمرغه فضاے و سیعی اختیار نموده بر دور ان سرابره کشیده
 آهوه بسیار از اطراف صحرا رانده بدرون سرابره آورده بودند چون عهد کرده ام که بعد
 ازین هیچ جائداری را بدست نخود نیازم بخاطر رسید که همه را زنده گرفته در میان
 چوکان فتحپور گذاشته شود که هم ذوق شکار دریافته باشم و هم آسیبی بانها نرسد بنابراین
 هفتصد راس در حضور گرفته به فتحپور فرستاده شد چون ساعت در آمدن بدرا اختلافه
 نزدیک بود برایمان خدمتیه حکم فرمودم که از شکار گاه تا میدان فتحپور در رویه مثل
 کوچه سرابره میکشیده باشند و آهوان را از انجا رانده بمیدان رسانند و قریب هشتصد
 آهوبایی طریق فرستاده شد که مجموع یکهزار و پانصد راس بوده باشد شب کم شنبه
 بیست و هشتم از امان آباد کوچ فرموده در بوستان سراسر منزل گزیده شد و از انجا
 شب مبارک شنبه بیست و نهم بباغ نور منزل نزول اقبال اتفاق روز جمعه سی ام
 والده شاه جهان بجوار رحمت ایزدی پیوست روز دیگر خود بمنزل ان فرزند گرامی
 رفته بانواع و اقسام دلنوازی و خاطر جوئی او رسیده همراه خود بدولت خانه اوردم روز
 یکشنبه غره ارضی بهشت ماه الهی بساعت سعادت قریبی که منجمان و اختر شناسان
 اختیار نموده بودند بر فیل خاصه دلیر نام سوار شده بمبارکی و فرخی بشهر در آمدن
 خلق انبوه از مردوزن در کوچه و بازار و درو دیوار فراهم آمده انتظار داشتند باین معهود
 تا درون دولت خانه نثار کنان شتافتم از تاربخیکه موکب مسعود باین سفر عاقبت
 محمود نهضت فرموده تاحال که قریب سعادت و اقبال مراجعت نموده پنج سال و
 هفت ماه و نه روز است درینولا بفرزند سلطان پرویز فرمان شد که چون مدتهاست مدینه
 گذشته که از خدمت حضور محروم است و بادراک سعادت زمیں بوس مستعد نگشته
 اگر آرزو مند ملازمت باشد بموجب حکم متوجه درگاه شود بعد از ورو فرمان مرحمت
 عنوان ان فرزند ظهروا بن مکرمت را از مواهب غیبی دانسته روی امید بدرگاه سپهر
 اشتباه نهاد درین مثال بفقرا و ارباب استحقاق چهل و چهار هزار و هفتصد و هشتاد
 و شش بیگه و دو دینه در و بست و سیصد و بیست خروار غله از کشمیر و هفت قلبه
 زمین از کابل مدد معاش لطفه نمودم امید که همواره توفیق کام بخشی و خیر سگالی

نصیب و روزی باد از سوانح این ایام باغی شدن اله داد پسر جلال افغان است تفصیل این اجمال آنکه چون مه‌بختان بضبط بنگش و استیصال افغانان دستوری بامت بگدان آنکه شاید این بی سعادت در برابر مزاحم و نوازش ما مصدر خدمتی تواند شد التماس نموده همراه برد چون سرشت این کافر نعمتان حق ناشناس بنفاق و بد اندیشی مجبور است بنابر حزم و احتیاط مقرر شد که فرزند و برادر او را بدرگاه فرستد که بطریق یرغمال در خدمت حضور باشد و بعد از آنکه پسر و برادر او بدرگاه رسید بجهت تسلی و دلای او بانواع مزاحم و نوازش سرفراز ساختم لیکن از آنجا که گفته اذ

گلبم بخت کسی را که بافتند سیاه * بآب زمزم و کوثر سفید نتوان کرد

از تاریخی که بال سرزمین پیوست آثار بی دولتی و حق ناشناسی از وجنات احوال او ظاهر شدن گرفت و مه‌بختان بجهت نظام کار سرشته مدارا از دست نمدان تا آنکه درینولا فوجی بسرداری پسر خود بر سر طایفه از افغانان فرستاده بود او را همراه ساخت چون بمقصد پیوستند از نفاق و بد اندیشی مومی الیه آن یورش خاطر خواه بانجام نرسید و بی حصول مقصود مراجعت نمودند اله داد بدنهاده بقوه آن که مبادا درین مرتبه مه‌بختان ترک مدارا نموده در مقام تحقیق و باز پرس در آمده به پاداش کردار خود گرفتار شود پده آرم از میال بر گرفته بغی و حرام نمکی را که درین مدت پوشیده میداشت بی اختیار ظاهر ساخت و چون حقیقت حال از عرضداشت مه‌بختان بمسامع جلال رسید حکم فرمودم که پسر او را با برادرش در قلعه گوالیار محبوس دارند اتفاقاً پدر این بی دولت نیز از خدمت حضرت عرش اشیدانی گریخته بود و سالها بدزدی و راهزنی روزگار بسر می برد تا بسزای کردار زشت خود گرفتار شد امید هست که این بی سعادت هم درین زودی بپاداش اعمال خودیش مبتلا گردد روز مبارک شنبه پنجم مانسنگه ولد راوت شنبکر که از کمکیان صوبه بهار است بمنصب هزاری ذات و ششصد سوار سرفزاری یافت عاقلخان را بجهت دیدن محله و تحقیق جمعیت منصبدارانی که بخدومت بنگش مقرر اند رخصت فرمودم و فیلی بمشار الیه عزایت شد بمه‌بختان خنجر خاصه طرح ماژندران مصحوب دوست بیگ مرحمت نموده فرستادم پیشکش روز دوشنبه به محمود آبدار که از زمان شاهزادگی و ایام طفولیت بلوازم بندگی و خدمتگاری اشتغال دارد انعام مقرر شد بیزن خویش پاینده‌خال مغول بمنصب هفت صده ذات و چهار صد و پنجاه سوار ممتاز گشت محمدحسین برادر خواجه جهان را که بخدومت بخشیدگی کانگزه اختصاص دارد منصب ششصد ذات و چهار صد و پنجاه سوار مرحمت نمودم درین تاریخ تربیت خال که از خاندان موروثی این درگاه بود و بیست و نیت درست در سلک امرا انتظام داشت و دیعت حیات سپرد خالی از نافرادی و سلامت نفس نبود جوانی عیاش طبیعت بود تمامی عمر خود را میخواس که بفرات بگذراند به نغمه هندی بسیار میل داشت و بد هم نمیفهمید مرد بی بدی بود راجه سورجسنگه بمنصب دو هزاری ذات و سوار سرفراز شد بکرم الله

ولد علي مردان خان بهادر و باقر خان فرجدار ملتان و ملک محبت افغان و مکتوبخان
 فیل مرحمت شد سید بایزید بخاری که حراست قلعه بهکوه و فوجداري آنکدو بهمه
 اوست نیز بعنايت فیل سرفرازی یافت امان الله پسر مهتابخان بانعام خنجر مرصع
 ممتاز گشت بشیخ احمد هانسی و شیخ عبدالطیف سنبلې و فراست خان خواجه
 سرا و رای کنور چند مستوفي فیل مرحمت نمودم محمد شفیع بخشي صوبه پنجاب
 بمنصب پانصدي ذات و سیصد سوار فرق عزت برافراخت بمونس پسر مهتر خان که
 حراست قلعه کالنجر بهمه اوست بمنصب پانصدي ذات و یکصد و پنجاه سوار عنایت
 شد درین تاریخ خبر فوت شاه نواز خان پسر سپه سالار خانخانان سبب گراني خاطر
 گشت در هنگامیکه آن اتالیق از ملازمت رخصت میشد بتأکید تمام فرموده شده بود
 که چون مکرر بمسامح جلال رسیده که شاه نواز خان شیفته شراب گشته و پیداله بافراط
 میخورد اگر در واقعه این سخن فروغ صدق دارد حیث باشد که درین سن خود را ضایع
 سازد باید که او را بطور او نگذارد و ضبط آن احوال بواجبی نماید اگر خود از عهده او
 بیرون نتواند آمد صریح عرضداشت نماید که بحضور طلبداشتنه باملاح حال او توجه
 فرمایم چون به برهانپور رسید شاه نواز خان را بغایت ضعیف و زبون دریافته بتدبیر
 علاج او پرداخت قضارا بعد از روزی چند صاحب فراش گشته بر بستر ناتوانی افتاد
 هر چند اطبا معالجات و تدبیرات بکار بردند سودمند نشد در عین جوانی و دولت در سنه
 سی و سه سالگی با جهانجهان نگرانی و حسرت بجوار رحمت و مغفرت ایزدی پیوست
 از شنیدن این خبر ناخوش تأسف بسیار خوردم الحق خوب خانه زاده رشید بود
 بایستی درین دولت مصدر خدمات عمده شدی و اثرهای عظیم مانده اگرچه همه
 را این راه در پیش است و از فرمانگیتی مطاع قضا و قدر هیچکس را چاره و گزیر نی
 لیکن باین روش رفتن گران مینماید امید که از اهل امرزش باد راجه سازند و او را که از
 خدمتگاران نزدیک و بندهای مزاجدان است نزد آن اتالیق فرستاده بانواع مراحم
 و نوازش پرش و دلجوئی فرمودم و منصب پنجهزاری شاه نواز خان را بر منصب
 برادران و فرزندان او افزوده شد دارابخان برادر خورد او را بمنصب پنجهزاری ذات و
 سوار از اصل و اضافه سرفراز ساخته بعنايت خلعت و فیل و اسب و شمشیر مرصع
 امتیاز بخشیدم و نزد پدرش رخصت فرمودم که او را بجای شاه نواز خان بسرداری
 صوبه بوار و احمد نگر مقرر نماید رحمن داد برادر دیگرش بمنصب دوهزاری و هشتصد
 سوار سربلندی یافت منوچهر پسر شاه نواز خان بمنصب دوهزاری ذات و هزار سوار معشر
 گشت طغزل ولد شاه نور خان بمنصب هزاریدات و پانصد سوار ممتاز شد روز مبارک هفده
 دوازدهم قاسم خان خویش اعتمادوله به عنایت علم فرق برافراخت اسدالله پسر
 سید حاجي را که باراده بندگی و خدمت آمده بود بمنصب پانصدي ذات و یکصد
 سوار عنایت شد صدر جهان خویش مرحومي مرتضی خان بمنصب هفتصدیدات و
 ششصد سوار بخدمت فوجداري سنبل سرفرازی یافت و فیل مرحمت نموده رخصت

فرمودم بهارقه بندیده را بمنصب ششصدی ذات و چهار صد سوار امتیاز بخشیده فیل
 عنایت شد بسنگرام راجه جمو نیز فیل مرحمت شد در احمدآباد دو بکه مارخور
 همراه داشت چون ماده در سرکار نبود که جفت توان کرد بخاطر رسید که اگر با بز بربری
 که در عربستان خصوص که از بندر شهر درخار می آرند جفت کرده شود اما نتاج آنها
 بچه شکل و شمایل بهم رسد القصه با هفت بربری ماده جفت فرموده شد و بعد از
 انقضای مدت ششماه در فتحپور هر کدام یک بچه آوردند چهار ماده و سه نر و بغایت
 خوش صورت و خوش ترکیب و خوش رنگ و در پس رنگها آنچه بکه مشابهت
 و مناسبت دارد مثل سمنه خطهای سیاه در پشت داشته باشد و سرخ نیز از دیگر
 الوان خوشرنگ و خوشتر مینماید و اصالت درو بیشتر ظاهر میشود و از شوخی و دیگر
 آدای مضحک و انواع جست و خیز چه تو بسد ادای چند مشاهده میشود که بے
 اختیار خاطر را بتماشای آن رغبت افزاید و اینکه در مردم شهرت گرفته که مصور اداهای
 جست و خیز بزغاله خوب نمیتواند کشید اینجا یقین شد اگر احياناً اداهای بزغاله را
 یک طوری تواند کشید در کشیدن اداهای غریبه و انواع جست و خیز و شوخیهای
 این شک نیست که بعجز اعتراف خواهد نمود از جمله بچه یکماهه بلکه بسمت روزه
 بشوخی از جاهای مرتفع جسته خود را بر روست زمین میگیرند که اگر غیر بزغاله بجهت
 یک عضو در دست نخواهد ماند از بسکه مرا خوش آمده فرمودم که همیشه نزدیک
 نگاهدارند و هر کدام را نامی مناسب آنها نهاده شد بغایت محظوظ و در فراهم آوردن
 بکه مارخور و بز اصیل نهایت توجه دارم و میخواهم که نتایج اینها بسیار شود و در مردم
 انتشار یابد بعد ازان که نتایج اینها را بایکدیگر جفت کرده شود ظن غالب آن است
 که نفیس تر بهم رسد و یکی از خصوصیات و امتیاز اینها نسبت به بزغاله آنکه
 بزغاله بمنچر زائیدن تا پستان بدهن نگیرد و شیر نخورد فویان و اضطراب بسیار ظاهر
 می کند و این بخلاف آن اصلا اواز بر نمی آرد و در غایت استغنا و بے نیازی استاده
 می باشد شاید که گوشت اینها در غایت خوش مزگی بوده باشد قبل ازین فرمان
 می بود که مقرنخان بصاحب صوبگی بهار سرفراز گشته بدانصوب شتاب مشارالیه
 خود را بدرگاه رسانید که زمینی بوس نموده متوجه مقصد گردن بنابرین روز مبارک شنبه
 دوم خرداد فیل باتلایر و دو اسب و کهنه مرصع عنایت نموده رخصت فرمودم و
 پنجاه هزار روپیه برسم مساعدت مرحمت شد و همدرین تاریخ سردار خان بخلعت و
 فیل و اسب سرفراز گشته بجاگیری در ای سرکار منگیر که در ولایت بهار و بنگاله است
 رخصت یافت میر مشرف وکیل قطب الملک که در درگاه بود رخصت شد فرزند
 اقبالمند شاه جهان برادر افضل خان دیوان خود را بمراقت او تعیین نموده چون قطب
 الملک اظهار اخلاص و ارادت نموده مکرر التماس شبیهه کرده بود حسب التماس
 مشارالیه شبیهه خود را با کهنه مرصع و پهل کتاره مرحمت فرمودم و بسمت و چهار
 هزار در و خنجر مرصع و اسب و خلعت بمیر شریف مذکور عنایت شد فاضلخان

دیوان بیوتاتک بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار سرفراز شد حکیم رگفاته بمنصب ششصدی ذات و شصت سوار سرفراز شد چون درین ایام عرس حضرت عرش اشیانی بود پنجهزار روپیه حواله چندی از بندهای معتبر شد که بفقرا و ارباب استحقاق قسمت نمایند حسنعلی خان را که جاگیردار سرکار مذکور بود بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و سوار افتخار بخشیده بکمک ابراهیم خان فتح جنگ صاحب صوبه ولایت بنگاله مقرر فرمودم و شمشیری بمشارالیه عنایت شد چون میرزا شرفالدین حسین کاشغری در خدمت بنگش جان نثار گشت ابراهیم حسین پسر او را بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار سرفراز ساختم درینولا ابراهیم خان دو منزل کشتی که باصلاح آن ملک گوشه گویند نشیمن گاه یکی را که از طلاو دوم را از نقره ساخته برسم پیشکش ارسال داشته بود از نظر گذشت بی تکلف در قسم خود از فرد اعلی است یکی را بفروزد شاهجهان لطف فرمودم روز مبارک شنبه نهم سادات خان بمنصب هزاری ذات و شصت سوار سر بلندی یافت درین تاریخ عضد الدوله و شجاعت خان عرب بحال جاگیر خود رخصت شدند روز مبارک شنبه باصفهان کهپوه مرصع معه پهل گناره عنایت فرمودم چون فروزد سعادت مند سلطان پرویز متوجه درگاه والا شده التماس خلعت نادری خاصه نموده بود که در روز ملازمت بمبارکی پوشیده سعادت زمین بوس در یابد حسب التماس او خلعت نادری و چیره و فوطه خاصه حواله شریف وکیل آن فروزد فرمودم که نزد او روانه سازد روز مبارک شنبه بست و سویم میرزا والی بهر عمه این نیارمند حسب الحکم از صوبه دکن آمده دولت استانبوس دریافت پدرش خواجه حسن خالدار از خواجه زاده های نقشبندی است عم من میرزا محمد حکیم همشیره خود را بخواجه نسبت کرده بودند تعریف خواجه از مردم بسیار شنیده شد حسب و نسب باهم جمع داشت و مدت ها حل و عقد سرکار میرزا محمد حکیم عمومی من بقبضه اختیار خواجه بنود و مراعات خاطر خواجه بسیار میفرمودند پیش از شفقار شدن میرزا و دیعت حیات سپردن او در پسر ماند میرزا بدیع الزمان و میرزا والی میرزا بدیع الزمان بعد از فوت مرزا گریخته بماوراءالنهر رفت و در آن غربت محاسن راه عدم شد و بیگم با میرزا والی بدرگاه آسمان جاه پیوست و حضرت عرش اشیانی مراعات خاطر بیگم بسیار می فرمودند میرزا هم جوان سنجیده آرمیده است خالی از معقولیت و فهمیدگی نیست از علم موسیقی و قوف تمام دارد درینولا بخاطر رسید که صبیبه شاه زاده مرحوم دانیال را بمیرزا نسبت فرموده شود و باعث طلب میرزا بدرگاه همین بود این صبیبه از دختر قلیچ محمد خان است امید که توفیق رضاجویی و خدمتگاری که وسیله سعادت مندی و برخورداری است نصیب و روزی باد درین تاریخ سر بلند راس که بخد مت صوبه دکن معین است بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار و پانصد سوار سرفراز شد درین ایام بعرض رسید که شیخ احمد نام شیادی در سهند دام زرق و سالوس فروچیده بسیاری از ظاهر پستان بیمعنی را صید خود کرده و بهر شهر و دیار یکی از مردان

خود را که آئین دکان آرائی و معرفت فروشی و مردم فریبی را از دیگران بخته تر داند خلیفه نام نهاده فرستاده و مزخرفاتی که بمردان و معتقدان خود نوشته کتابی فراهم آورده مکتوبات نام کرده و دران جنگ مهمات بسا مقدمات لطایل مرقوم گشته که بگو و زنده منجر میشود از انجمله در مکتوب نوشته که در اثناء سلوک گذارم بمقام ذی النورین افتاد مقامی دیدم بغایت عالی و خوش بصفا از انجا در گذشتم بمقام فاروق پیوستم و از مقام فاروق بمقام صدیق عبور کردم و هر کدام را تعریفی در خور آن نوشته و از انجا بمقام محبوبیت واصل شده مقامی مشاهده افتاد بغایت مغرور و ملون خود را بانواع انوار و الوان منعکس یافتیم یعنی استغفرالله از مقام خلفا در گذشته بعالم مرتبت رجوع نمودم و دیگر گستاخها کرده که نوشتن آن طولی دارد و از ادب دور است بنابراین حکم فرمودم که بدرگاه عدالت آئین حاضر سازند حسب الحکم بملازمت پیوست و از هر چه پرسیدم جواب معقول نتوانست سامان نمود و با عدم خرد و دانش بغایت مغرور و خود پسند ظاهر شد صلاح حال او منحصراً درین دیدم که روزی چند در زندان ادب محبوس باشد تا شوریدگی مزاج و آشفتگی دماغش قدری تسکین پذیرد و شورش عوام نیز فرو نشیند لاجرم بانه را سه سنگدلان حواله شد که در قلعه گوالیار مقید دارن روز شنبه بسمت و پنجم خورده فرزند ارجمند شاهزاده سلطان پرویز از اله آباد رسیده بسجود آستان خلافت جبین اخلاص نورانی ساخت بعد از ادای رسوم زمینی بوس بذوازش بیکران مخصوص گشته حکم نشستن فرمودم در هزار مهر و دو هزار روپیه بصبغه نذر و المای برسم پیشکش وقت ملازمت گذرانید چو فیلهای او هنوز نرسیده بود وقت دیگر بنظر خواهد گذشت راجه کلیان زمیندار رتنبور را که آن فرزند حسب الحکم فوجی بر سر او فرستاده هشتاد فیل و یک لک روپیه پیشکش گرفته همراهِ بدرگاه گیتی پناه آورده بود دولت آستان بوس دریافت وزیر خاں دیوان آنفرزند که از قدیم بتدیهای این درگاه است بسعادت کورنش سرفراز شده بسمت و هشت زنجیر فیل از نرد ماده پیشکش گذرانیده از انجمله نه زنجیر فیل مقبول افتاد تکه بمشارالیه عنایت شد چون بعرض رسید که سرتخان پسر افتخار خاں که از خانه زادان تربیت یافته هاست این درگاه است در اقصائی بلاد بنگاله با طایفه تگه جنگ کرده جان نثار شد اله یار برادر او را بمنصب هزاریدات و پانصد سوار سرفراز ساختم برادر دیگرش بمنصب چهار صدیدات و سوار سربلندی یافت تا بارماندها پراگنده نشوند روز دو شنبه سوم تیر ماه الهی در سواد شهر چهار آهوسه سیاه و یک ماده و یک آهوبره شکار شدند چون از پیش منزل فرزند سعادت مند سلطان پرویز عبور اتفاق افتاد دو زنجیر فیل دندان دار با تلایر برسم پیشکش گذرانید هر دو زنجیر داخل فیلان خاصه حکم شد روز مبارکشنبه سیزدهم سید حسن ایلیچی برادر کامگار شاه عباس فرمانروای ایران سعادت آستان بوس دریافتت مراسله ان برادر گرامی را با پیداله آبخوری بلورین که لعل بر سرپوشش ان کشانیده بودند گذرانید چون از فرط محبت و وداد و خلوص مودت و اتحاد بود سبب از دیار دوستی و ارتباط گشت درین روز فدائی خاں

بمنصب هزاریدات و پانصد سوار سربلندی یافت نصرالله و لک فتم الله که محافظت و محاربت قلعه انبربعده اوست بمنصب هزار و پانصدی ذات و چهار صد سوار سرفراز شد روز مبارک شنبه بستم امان الله پسر مهلتخان بمنصب هزار و پانصدیدات و هشت صد سوار سرفراز شد وزیر خان را بخدمت دیوانی منوبه بنگاله اختصاص بخشیده اسب و خلعت و خنجر مرصع مرحمت فرمودم بمیر حسام الدین وزیر ستخان فیل عنایت شد درین تاریخ حافظ حسن ملازم خان عالم با مکتوب مرغوب گرامی برادر مشاه عباس و عرضداشت آن رکن السلطنت بدرگاه پیوست و خنجر قبضه دندان ماهی جوهر دار سیاه ابلق که برادریم بخان عالم لطف نموده بودند چون نفاست تمام داشت بدرگاه فرستاده بود از نظر گذشت بغایت پسندیده افتاد الحق تکفه ایست فادر تا حال اصلا ابلق دیده نشده بود مرا بسیار خوش آمد روز مبارک شنبه بستم و هفتم میوزا والی بمنصب دو هزار و ذات و هزار سوار سربلندی یافت بستم و چهارم هزار درب در وجه انعام بسید حسن ایلچی عنایت شد بعبدالله خان بهادر فیروز جنگه فیل مرحمت نمودم روز مبارک شنبه دوم امرداد ماه الهی باعتبار خان اسب عنایت شد و قلخان بمنصب هزار و ذات و هشتصد سوار سرفرازی یافت شب شنبه چهارم امرداد ماه الهی مطابق پانزدهم شعبان جشن شب برات بود حسب الحکم لب دریای کشتی ها را بانواع چراغان و اقسام آتشبازی اراسته بنظر در آوردند الحق چراغانی ترتیب یافته بودند بغایت خوش می نمودند مدت ممتد از سیر و تماشای آن محظوظ شدم روز سه شنبه میر پسر ناده علی میدانی که از خانه زاده قابل تربیت است بمنصب هفتصدی ذات و پانصد سوار امتیاز یافت بخواجه زمین الدین منصب هفتصدی ذات و سیصد سوار مرحمت فرمودم خواجه محسن بمنصب هفتصدی ذات و یکصد سوار سرفراز گشت روز مبارک شنبه نهم بشکار موضع سمونگر رفته شد تا روز دو شنبه در آن محراب دلکشا بسیر و شکار خوشوقت بوده شب سه شنبه بدولت خانه معاودت اتفاق افتاد روز مبارک شنبه شانزدهم بشوئن دبیره شیخ ابوالفضل بمنصب هفتصدی ذات و سیصد و پنجاه سوار سرفرازی یافت روز مبارک شنبه بسیر باغ گل افشان که بر آب آب جمعه واقع است رفته شد در اثنای راه باران فرو ریخت و خوب باریده چمن را بتازگی طراوت و نضارت بخشید اندکس بکمال رسیده بود سیر مستوفی کرده شد از عماراتی که مشرف بود بریا اساس یافته چندان که نظر کار می کرد غیر از سبزه و آب روان هیچ محسوس نمیشد این ابیات انوری مناسب مقام افتاد

روز عیش و طرب بهستان است * روز بازار گل و ریحان است

تودۀ خاک عبیر امیز است * دامی باد گلاب افشان است

از ملاقات مبله روی غدیر * راست چون آزده سوهان است

چون باغ مذکور بعده تربیت خواجه جهان مقرر است پارچهای زربفت طرح تازه درینولا از عراق بجهت او آورده بودند برسم پیشکش گذرانید آنچه پسند افتاد برگزید

تتمه باو مرحمت فرمودم باغ را هم خوب ترتیب داده بود منصب او از اصل و اضافه پنج هزار ذات و سه هزار سوار حکم شد از اتفاقات غریبه آنکه با خان عالم خنجر قبضه دندان ابلق جوهر دار که از پیش برادر کامگار عالیقدر شاه عباس یافته فرستاده خاطر بحدس راغب و مایل دندان ابلق شده که چندی از مردم صاحب وقوف بجانب ایران و توران تعیین فرمودم که در تفحص و تجسس کوشیده از هر جا و هر کس بهر روش و هر قیمت که بدست افتد تقصیر نکنند بسیاری از بندهای مزاجدان و امراء ایشان بجهت مجرا خود پیوسته در طلب و تفحص میباشند قضا را در همین شهر یکی از مردم اجنبی بیوقوف دندان ابلق در غایت لطافت و نفاست بقلیلی در سربازار می خرد و اعتقادش اینکه مگر در وقتی از اوقات در آتش افتاده و سیاهی اثر سوختن است بعد از مدتی یکی از نجاران سرکار فرزند اقبالمند شاه جهان میباید که یکپارچه ازین دندان را بجهت شستی باید بر آورد و چنان باید کرد که اثر سوختگی و سیاهی نماند غافل از آن که سیاهی قدر و قیمت سفیدی را افزوده و این خال و خط است که مشاطه تقدیر پیرایه جمال او نموده نجاری الفوری دروغه کارخانه خود شتافته این مرده را باو میسرساند که چنین جنسی کمیاب و تحفه و نادر که خلقی در طلب او سرگردانند و مسافت های بعید طی نموده و باطراف و اکناف بلاد شتافته اند مفت و رایگان بدست یکی از مردم مجهول افتاده قدر قیمتش نمی شناسد سهل و آسان ازو توان گرفت مشاورانیه بموافقت او رفته در ساعت بدست می آرد و روز دیگر بخدمت انفرزند می گذرانند چون فرزند شاه جهان بملازمت پیوست نخست اظهار شگفتگی بسیار نمود بعد از آنکه دماغ از نشاء باده ارستگی یافت بنظر در آورد بغایت مرا خوشوقت گردانید

اے وقت تو خوش که وقت ما خوش کردی

چندان دعاے خیر در حق او کردم که اگر از صد یک آن باجابت مقرون گردد بجهت برخورداری دین و دولت او کافی است درین تاریخ بهلیم خان یکی از نوکران عمده عادل خاں امدۀ ملازمت نمود چون از روزه اخلاص اختیار بندگی نموده بود بمراحم بیدریغ اختصاص بخشیده خلعت و اسپ و شمشیر و ده هزار درب انعام شد و منصب هزار ذات و پانصد سوار عنایت فرمودم درینولا عرضداشت خاں دوران رسید نوشته بود که انحضرت از کمال مرحمت و قدر دانی پیر غلام خود را باوجود کبر سن و ضعف باصره بحکومت ملک تهنه سرفراز فرموده بودند چون این ضعیف بغایت نحیف پیر و منحنی شده و در خود قوت و قدرت تردد و سواری نمی یابد التماس دارد که از سپاه گری معاف نموده در سلک لشکر دعا انتظام بخشید حسب التماس او حکم شد که دیوانیان عظام پرگنه خوشاب را که سی لک دام جمع اصلی اوست و مدتهاست که در وجه جاگیر مشاورانیه تنخواه است و بغایت معمور و مزروع شده بجهت مدد خرج او مقرر دارند که (سوده و مرفه) الحال روزگار بسربرد و پسر کلان او شاه محمد نام بمنصب هزار ذات

و ششصد سوار سرفروزی یافت و پسر دهم یعقوب بیگ بمنصب سیصد بذات و پنجاه سوار فرق عزت برافراخت سویم اسد بیگ بمنصب سیصد بذات و پنجاه سوار ممتاز گشت روز شنبه غره شهر پور ماه الهی بجهت اتالیق جان سپار خانان سپهسالار و دیگر امراء عظام که بخدمت صوبه دکی مقرر اند خلعت بارانی مصحوب یزدانی عنایت فرمودم چون عزیمت سیر گلزار همیشه بهار کشمیر در خاطر تصمیم یافته نورالدین قلی رخصت شد که پیشتر شتافته نشیب و فراز راه بونج را حتی الامکان علاج نماید و نوع سازد که عبور چارواها را بر بردار از کربوه های دشوار گذار بسهولیت میسر شود و مردم محنت و تعب نکشند و جمع کثیر از عمله و فعله اینکار مثل سنگتراش و نجار و بیلدار و غیره بهمراهی او رخصت یافتند و فیلی بمشارالیه عنایت شد شب مبارکشنبه سیزدهم بیاض نور منزل رفته تا روز یکشنبه شانزدهم دران گلشن نشاط بعیش و انبساط گذشت راجه بکرما جیت بهگیله از قلعه مانند پور که وطن مالوفه اوست آمده سعادت آستانبوس دریافت فیلی و کلگی مرصع برسم پیشکش گذرانید مقصود خان بمنصب هزار بذات و یکصد و سی سوار سرفراز گشت روز مبارکشنبه بستم فرزند شاه پرویز دو زنجیر فیل پیشکش آورد و داخل حلقه خاصه حکم شد بتاریخ بستم و چهارم ماه مذکور در دولتخانه حضرت مریم زمانی جشن وزن شمسی انجمن افروز گشت سال پنجاه و یکم بحساب ماههای شمسی بفرخی و فیروزی آغاز شد امید که مدت حیات در مرضیات ایزد جل سبحانه مصروف باد سید جلال خلف سید محمد نبیره شاه عالم بخاری را که محمله از احوال او در ضمن وقایع سفر گجرات مرقوم گشته رخصت انعطاف ارزانی داشتم ماده فیلی بجهت سواری او با خرچ راه عنایت شد شب یکشنبه سی ام مطابق چهاردهم شهر شوال که قرص ماه بعیار کامل رسیده بود در عمارات باغ که مشرف بر دریای جمده واقع است جشن ماهتابی ترتیب یافت و بغایت مجلس آرمیده و بزم پسندیده گذشت غره ماه الهی از دندان ابلق جوهر دار که فرزند سعادت مند شاهجهان پیشکش کرده بود فرمودم که مقدار دو قبضه خنجر و یک ششمت از آن بریدند بغایت خوشرونک و نفیس برآمد باستان پورن و کلیان که در فن خاتم بندنی عدیل و نظیر خود ندارند حکم شد که قبضه خنجر را باندامی که درینولا پسند افتاده و بطرح جهانگیری شهرت یافته بسازند همچنن تیغه و غلاف گیری و بندوبان را باستانانی که هر کدام در فن خود از یکتایان روزگار اند فرموده شد الحق چنانچه خاطر میخواست ترتیب یافت یکقبضه خود آنطور ابلق برآمده که از دیدنش حیرت افزود از جمله هفت رنگ محسوس میشود و بعضی گلهای چنان می نماید که گوئی نقاش صنع بکلک بدایع نگار از خط سیاه بر دور آن تحریر کرده نفس الامر آنکه بخدای نفیس است که یک نفس نمیخواهم که از خود جدا سازم و از جمیع جواهر گران بها که در خزانه است گرامی تر میدارم روز مبارکشنبه بمبارکی و فرخی در کمر بستم و آستانان نادره کار که در اتمام آن نهایت صنعت و دقت بعمل آورده کارنامه ظاهر ساخته بودند با نعامات سرفراز گشتند آستان پورن بعنایت فیل

و خلعت و حلقه طلا بجهت سردست که اهل هند را کوزه گویند و کلیان بخطاب عجایب دست و اضافه و خلعت و پهنوچی مرصع و همچنین هر کدام در خور حالت و هیزمندی خود نوازشات یافتند چون بعرض رسید که امان الله پسر مهتابخان به احدات بدنهاد جنگ کوزه فرج او را شکست داده بسیاری از افغانان سیاه رو و باطن را علفه تیغ خون اشام ساخته شمشیر خاصه بجهت سرفرازی او فرستاده شد روز شنبه پنجم خبر فوت راجه سورجسنگه رسید که در دکن باجل طبعی در گذشت او نبیره مالدیو است که از زمینداران عمده هندوستان بود و زمینداری که با رانا دم از تقابل و مسارات میزند این است بلکه در یکی از جنگها بر رانا غالب آمده و احوال او در اکبرنامه بشرح و بسط مذکور است راجه سورجسنگه بمیامن تربیت حضرت عرش اشدیانی و این نیازمند درگاه سیمخانی بمراتب بلند و مناصب ارجمند رسیده ملکش از پدر و جد در گذشت پسرش گجسنگه نام دارد و پدرش در زمان حیات مهمات ملکی و مالی خود را بقبضه اقتدار او سپرده بود چون قابل تربیت و نوازش دانستم او را بمنصب سه هزار ذات و دو هزار سوار و علم و خطاب راجه و برادر خوردش را بمنصب پانصد ذات و دو صد و پنجاه سوار سرفراز ساخته جاگیر در وطن مرحمت فرمودم روز مبارک شنبه دهم مهر ماه حسب التماس امضا بمنزل او که در کنار جمنه اساس یافته رفته شد حماسی ساخته در نهایت صفا و نفاست بغایت محظوظ گشتم بعد از فراغ غسل بزم پیداله ترتیب یافت و بندهای خاص بساغرهای نشاط خوشوقت شدند از پیشکشهای او آنچه پسند افتاد برگزیده تهنه بمشارالیه بخشیدم قیمت مجموع پیشکش او که گرفته شد مبلغ سی هزار روپیه بوده باشد باقر خان فوجدار ملتان بعنایت علم سربلندی یافت پیش ازین حسب الحکم از دارالخلافه آگره تا دریای ائک دو طرفه درخت نشانیده خیابان ترتیب داده اند و همچنین از آگره تا بنگاله و درینولا حکم کرم که از آگره تا لاهور بر سر هر کوه میلی بسارند که علامت کوه باشد و بقاصله سه کوه چاه آب تا مترو دین اسوده و مرفه الحال آمد و رفت نمایند از تشنگی و تابش افتاب محنت و صعوبت نکشند روز مبارک شنبه بیست و چهارم مهر ماه جشن دسره ترتیب یافت باین هند اسپان را اراسته بنظر در آوردند و بعد از دیدن اسپان چند زنجیر فیل بنظر گذشت چون معتمد خان در نوروز گذشته پیشکش نگذرانیده بود درین جشن تخت طلا یک انگشتری یاقوت و یک بس و دیگر جزوایات پیشکش کرد تخت نقره ساخته شده قیمت مجموع آن شانزده هزار روپیه باشد چون از صدق عقیدت و اخلاص آورده بمعرض قبول مقرون گشت درین روز زبردست خان بمنصب هزار بذات و چهار صد سوار سرفرازی یافت چون ساعت کوچ روز دسره مقرر شده بود وقت شام بمبارکی و فرخی برکشتی نشسته متوجه مقصد گشتم و هشت روز در منزل اول توقف افتاد تا مردم بفراغ خاطر سامان نموده باینند مهتابخان از بنگش پداکچوکی سیب هیزماده بود بسیار تروتازه آمد لطافت تمام داشت از خوردنش محظوظ گشتم باسبب خوب کابل که در همانجا خورده شد و سبب سمرقندی که هر سال می آرنه طرف نمی

جشن چهاردهمین نور

توان نهاد در شیرینی و نواکت و راست مزگی هیچ نسبت بابها ندارد تا حال بایر نفاست و لطافت سیب ندیده شده بود می گویند که در بنگش بالا متصل بلشکردر دهی است سیوران نام دران ده سه درخت ازین سیب است و هر چند سعی نمودند جاس دیگر باین خوبی نشد بسید حسن ایلچی برادر شاه عباس ازین سیب الوش عنایت کردم تا معلوم گردد که در عراق بهتر ازین میشود یانه عرض کرد که در تمام ایران سیب اصفهان ممتاز است نهایتش همین قدر خواهد بود روز مبارک شنبه غره ما آبان الهی بزیارت روضه حضرت عرش آشیانی انارالله برهانه رفته فرق نیاز بر آستان ملایک آشیان سوده صد مهر نذر گذرانیدم جمیع بیگمان و اهل محل بطواف ان آستان ملایک مظاف استسعاد جسته نذورات گذارنیدند شب جمعه مجلس عالی اراسته شا از مشایخ و ارباب عظام و حفاظ و اهل نغمه بسیاری فراهم آورده وجد و سماع کردند و بهر کدام درخور استحقاق و استعداد آنها از خلعت و فرجی و شال عنایت شد عمارات این روضه متبرکه بغایت عالی اساس یافته درین مرتبه باز بخاطر رسید از آنچه بود بسیار افزود شب سویم بعد از گذشتن چهار گهزی از منزل مذکور کوچ اتفاق افتاد و پنج و نیم کروه برآه دریا نور دیده چهار گهزی از روز بر آمده بود که بمنزل رسیده شد بعد از دو بهر روز از آب گذشته هفت دراج شکار کردم آخرهای روز بسید حسن ایلچی بیست هزار روپیه انعام شد و خلعت طلا دوز با جیغه مرصع و فیل مرصع نموده رخصت انعطاف ارزانی داشتم و بجهت برادر مرصع که بشکل خروس ساخته بودند و مقدار معتاد من شراب درومی گنجید برسم ارمغان فرستاده شد امید که سلامت بمنزل مراد برسد لشکرخان را که بحکومت و حراست دارالخلافه آگه اختصاص یافته خلعت و اسپ و فیل و نقاره و خنجر مرصع عنایت نموده رخصت فرمودم اکرامخان بمنصب دو هزاره ذات و یک هزار و پانصد سوار و خدمت فوجداری سرکار میوات سرفرازی یافت پسر اسلامخان است و او ندیده صاحب سجاده غفران پناه شیخ سلیم است که محامد ذات و محاسن صفات و نسبت دعا گوئی ایشان باین دودمان والا در اوراق گذشته نگماشته کلک صداقت رقم گشته درینولا از شخصی که سخن او بفروغ صدق آراستگی داشت استماع افتاد که در زمانه که مرا بقدر تکرری وضعی در اجمیر دستداد پیش از آنکه این خبر ناخوش بولایت بنگاله رسد روزی اسلام خان در خلوت نشسته بود ناگاه او را ببلخودی دست مید هد چون بخود می آید بیکی از معتمدان خویش که بهیکی نام داشت و از محرمین او بوده می گوید که از عالم غیب مرا چنین نمودند که پیکر مقدس حضرت شاهنشاهی بقدر گرانی دارد علاج آن منحصراً در فدا ساختن چیز است بغایت عزیز و گرامی نخست بخاطرش گذشت که فرزند هوشنگ را فدایه فوق مبارک آنحضرت سازم لیکن چون خورد سال بود و هنوز تمتعی از حیات نیافته و کام دل بر نگرفته مرا بر حال او رحم آمد خود را فدای صاحب و مربی خود کردم امید که چون از صمیم القلب و صدق باطن است

بدرگاه الهی مقبول افتد فی الفور تیر دعا بدهد - اجابت رسید و در همان نزدیکی اثر ضعف و عارضه بیماری در خود احساس نمود آنرا فائداً مرض اشتداد می یافت تا بجوار رحمت ایزدی پیوست و حکیم علی الاطلاق صحت عاجل و کامل از شفاخانه غیب بایں نیاز مند کرامت فرمود اگرچه حضرت عرش اشیانی انارالله برهانه بولاد و احفاد شیخ الاسلام توجه مفرط داشتند و هر کدام را در خور قابلیت و استعداد تربیت ها و رعایت ها فرموده بودند لیکن چون نوبت سلطنت و خلافت بایں نیاز مند رسید بجهت ادا حق ان بزرگوار رعایت های عظیم یافتند و اکثر از ایشان بعالی مرتبه امارت رسیدند و بصاحب صوبگی ها ترقی و تصاعد کردند چنانچه احوال هر کدام در جاسه خود گذارش نمود چون درین موضع هلال خان خواجه سرا که از خدمتگاران زمان شاهزادگی است سرای و باغی ساخته بود پیشکش گذرانید بجهت سرفرازی او قلبی گرفته شد ازین منزل بچهار کوچ در ظاهر متهرا و روک مرکب مسعود اتفاق افتاد روز مبارکشنبه هشتم پتماشای بندرابن و دیدن بتخانهای انجا رفته شد اگرچه در عهد سلطنت حضرت عرش اشیانی امرای راجهوت عمارت به طرز خود ساخته و از بیرون به تکلفات افزوده غایتاً در درون چندان شهر و ابابیل درو خانه ها کرده که از بوسه بد آنها یک نفس بند نمیتواند شد

از برون چون گور کافر پر حلال * وز درون قهر خدای عزوجل

درین روز مخلص خان حسب الحکم از بدگاله آمده سعادت استانبوس دریافت صد مهر و صد روپیه بصیغه نذر و لعلی و طره مرصعی بوسم پیشکش گذرانید روز جمعه نهم شش لکه روپیه خزانه بجهت ذخیره قلعه اسیر نزد سپهسالار خانخانان فرستاده شد در اوراق گذشته بتقریبات احوال گسائین چدروپ که در اوجین کوشه انزوا داشت مرقوم گشته درینولا از اوجین بمتهرا که از اعظم معابد هندو است نقل مکان نموده بر کنار دریای جمده بعبادت معبود حقیقی اشتغال دارد چون صحبت او پیرامون خاطرمی گشت بقصد ملاقات او شتافتم و زمانه ممتد در خلوت بیزحمت غیر صحبت داشته شد الحق که وجودش بغایت مغنم است در مجلس او محظوظ و مستفید میتوان شد روز شنبه دهم قراولان بعرض رسانیدند که درین نزدیکی شیرے است که آزار و آسیب از برعایا و مترو دین می رسد فی الفور حکم فرمودم که فیل بسیار برده بیشه را نیک محاصره نمایند و آخرهای روز خود باهل محل سوار شدم چون عهد کرده ام که هیچ جانداری را بدست خود نیازم بنور جهان بیگم فرمودم که بندوق بیندازد بانکه فیل از بوسه شیر قرار و آرام نمیگیرد و پیوسته در حرکت است و از بالای عمارتی تفنگ بے خطا انداختن کاریست عظیم مشکل چنانچه میرزا رستم که در فن بندوق اندازی بعد از من مثل او دوئی نیست مکرز چنان شده که سه تیر و چهار تیر از بالای فیل خطا کرده نور جهان بیگم تیر اول چنان زد که بهماں زخم تمام شد روز دوشنبه دوازدهم باز خاطر را بملاقات گسائین چدروپ رغبت افزود بے تکلفانه بکلمه او شتافتم صحبت

داشته شد سخنان بلند در میان آمد حق جل و علی فریب تو فیقی کرامت فرموده فهم عالی و نظرت بلند و مدرکه تند را بادانش خداداد جمع و دل از تعلقات آزاد ساخته پشت پا بر عالم و مافیها زده در گوشه تجرید مستغنی و بے نیاز نشسته از اسباب دنیوی نیم گز کهنه کرباس که ستر عورت شود و پارچه از سفالین که دم آبه توان خورد اختیار نموده در زمستان و تابستان و برسات و بریان و سرویا و برهنه بصر برود و سوراخی که بصد محنت و شکنجه توان گردیده و ره در آمد بنوعی که طفل شیرخواره را بزحمت توان در آورد بجهت بودن قرار داده این دوسه بیت حکیم ثنائی علیه الرحمه مناسب حال افتاد

داشت لقمان یکی کربچی تنگ * چون گلوگاه نای و سینه چنگ
بوالفضولی سوال کرد از وی * چه سمت اینخانه شش بدست دوی
بادم گرم و چشم گریان پیر * گفت هذا لمن یموت کثیر
روز کم شنبه چهاردهم باز بملاقات گسائیں رفته از وداع شدم بی تکلف جدائی از صحبت او برخاطر حقیقت گزین گرانی نمود روز مبارک شنبه پانزدهم کوچ فرموده در برابر بندر ایں منزل گزیدم دریں منزل فرزند سعادت مند سلطان پرویز رخصت شده باله آباد و محال جاگیر خود شتافت اراده خاطر چنان بود که او دریں یورش بمساعدت همراهی اختصاص یابد چون پیش ازین اظهار پریشانی نمود ناگزیر بجدائی او رخصت دادم و اسب پنجاق و کمر خنجر دسته ابلق جوهر دار و شمشیر خاصه و سپر خاصه مرحمت شد امید که باز بزودی و خوبی دولت حضور یابد چون مدت حبس خسرو بطول انجا میداد بود بخاطر صواب اندیش رسید که بیش ازین او را محبوس داشتن و از سعادت خدمت محروم داشتن از مرحمت دور است لاجرم بحضور طلبیده حکم کورنش کردم مجدداً نقوش جرایم او بزال عفو شست و شو یافت و غبار خجالت و ذلت از ناصیه او زوده شد امید که توفیق رضا جوئی و سعادت بندگی نصیب و روزی او باد روز جمعه شانزدهم مخلص خانرا که بجهت خدمت دیوانی سرکار فرزند شاه پرویز طلبیده بودم در خدمت آن فرزند رخصت یافت و منصب او بدستوری که در بنگاله داشت دو هزار ری ذات و هفتصد سوار مرحمت فرمودم روز شنبه هفدهم مقام شده در بن منزل سید نظام پسر میر میران صدر جهان که بقصداری سرکار قنوج اختصاص داشت دولت ملازمت دریافت دو زنجیر فیل و چند دست جانور شکاری پیشکش گذرانید یک زنجیر و دو دست باز گرفته شد روز یکشنبه هیزدهم کوچ اتفاق افتاد در بنولا داراے ایران مصحوب پری بیگ میر شمار یک دست شنقار خوش رنگ فرستاده بود و یک دست دیگر خان عالم داده مشارالیه نیز یاشنقار شاهي که بدرگاه ارسال داشته خود در راه ضایع میشود و شنقار شاهي نیز از غفلت میر شمار بچنگ گوبه می افتد اگرچه زنده بدرگاه رسانیدند لیکن یک هفته بیش نماند و تلف شد چه نویسم از حسن و رنگ ایں جانور خالهای سیاه بره رینال و بر پشت و پهلو بسیار

خوشنما بود و چون خالی از غرابیت نبود باستاد منصور نقاش که بخطاب نادرالعصر سرفراز است فرمودم که شبیه ان را کشیده نگاهدارد دو هزار روبیه به میر شکار مذکور لطف نموده رخصت فرمودم در عهد دولت حضرت عرش اشیانی انارالله برهاده وزن سیرسی دام بود مقارن اینحال بخاطر گذشت که خلاف ضابطه ایشان چرا باید کرد اولی آنکه بدستور سابق سی دام باشد روزی گسائیں چدروپ بتقریبی گفت که در کتاب بید که احکام دین ما در اینجا مثبت است وزن سیر را سی و شش دام نوشته اند چون از اتفاقات غیبی حکم شما بآنچه که در کتاب ما است مطابق افتاد اگر همان سی و شش دام مقرر فرمایند بهتر خواهد بود حکم شد که بعد ازین در تمام ممالک سی و شش دام معمول باشد روز دوشنبه نوزدهم کوچ شد راجه بهار سنگه را بکمک لشکر دکن تعیین فرمودم اسپ و خلعت مرحمت نموده شد ازین تاریخ تا روز کم شنبه بیست و هشتم پی در پی اتفاق کوچ واقع شد روز مبارک شنبه بیست و نهم دارالبرکت دهلی ورود مرکب اقبال آراستگی یافت نخست با فرزندان و اهل محل زیارت روضه منوره حضرت جذت آشیانی انارالله برهاده شفاخته نذورات گذرانیده شد و از اینجا بطواف روضه متبرکه سلطان المشایخ شیخ نظام الدین چشتی رفته استمداد همت نمودم و آخرهای روز بدولتخانه که در سلیم گذه ترقیب یافته بود نزول سعادت اتفاق افتاد روز جمعه سی ام مقام شد چون درینمدت شکارگاه پرگنه پالم را حسب الحکم محافظت نموده بودند بعرض رسید که آهو بسیار جمع شده روز شنبه غره آذر ماه الهی بعزم شکار یوز سواری نموده شد آخرهای روز در اثنای شکار زاله باقراط بارید در کلانی مقدار سیبی بود هوا را بغایت سرد ساخت درین روز سه آهو گیرانیده شد روز یکشنبه درم چهل و شش آهو شکار کردم روز دوشنبه سویم بیست و چهار آهو بیوز گیرانیده شد و دو آهو فرزند شاهجهان به بندوق زد روز سه شنبه چهارم پنجه آهو گیرانیده شد روز کم شنبه پنجم بیست و هفت آهو شکار شد روز مبارک شنبه ششم سید بهوه بخاری که بحکومت و حراست دارالملک دهلی اختصاص داشت سه زنجیر فیل و هیزده راس اسپ و دیگر جزویات برسم پیشکش گذرانید یک زنجیر فیل و دیگر جزویات مقبول افتاد قومه باو بخشیدم هاشم خوستی فوجدار بعضی پرگنات میوات سعادت آستان بوس سرفرازی یافت تا روز مبارک شنبه سیزدهم در حدود پالم بشکار یوز مشغول بودم در عرض دوازده روز چهار صد و بیست و شش آهو گیرانیده بدلهلی مراجعت واقع شد در خدمت حضرت عرش آشیانی شنیده بودم که آهو را که از جنگ یوز خلاص سازند با آنکه آسیبی از ناخن و دندان باو نرسیده باشد زنده ماندن آن از محالات است درین شکار بجهت مزید احتیاط آهوه چند خوش صورت قوی جثه پیش ازل که زخمی از دندان و ناخن بآنها برسد خلاص ساخته فرمودم که در حضور نگاه داشته نهایت محافظت و تیمار داری بکار برزند یک شبانروز بحال خود بوده آرام و قرار داشتند روز دوم تغییر ناحش در احوال آنها مشاهده رفت از عالم مستان دست و پا را بیجا و بے قانون انداخته می افتادند و

بر میخواستند هر چند تریاق فاروقی و دیگر دواهاست مناسب داده شد تاثیر نکرد تا یک پیاس باین کیفیت گذرانیده جان دادند درین تاریخ خبر ناخوش رسید که فرزند کلان شاه پرویز در آگوه و دیعت حیات سپرد چون گلرنگ شده بود و آن فرزند نهایت تعلق و دلپستگی داشت ازین سانکه دلخراش بغایت متاثر و آزرده خاطر گشته اضطراب و بیطاقتی بسیار ظاهر ساخته است بجهت دلنوازی و خاطر جوئی او عنایت نامه ها فرستاده ناسور درونی او را بمرهم لطف و عاطفت دوا فرمودم امید که حق جل و علی صبر و شکیب کرامت کند که درین قسم قضایا بهتر از تحمل و بردباری غمگساری نمی باشد روز جمعه چهاردهم بالتماس آغائی آغامان بمنزل آورفته شد او را بسبب سبقت خدمت و طریقه بندگی موروثی باین دودمان رفیع الشان ثابت است و حضرت عرش آشیانی انارالله برها نه در هنگامیکه مرا کتخداساختند آغائی آغامان را از همیشه من شاه زاده خانم گرفته بخدمت محل من مقرر فرمودند از آن تاریخ سی و سه سال است که در خدمت من می باشد و خاطر ایشان را بغایت عزیز و گرامی میدارم و ایشان باخلاص خدمت سلسله ما کرده اند در هیچ سفره و یورشی باراده و اختیار خویش از ملازمت من محروم نمانده اند چون کبرسن ایشان را دریافت التماس نمودند که اگر حکم شود در دهلی اقامت گزیده آنچه از عمر باقی باشد بدعا گوئی صرف سازم که دیگر مرا طاقت نقل و حرکت نمانده و از آمد و شد محنت و صعوبت می کشم و از سعادت مندیهای ایشان آنکه بحضرت عرش آشیانی همسال واقع شده اند مجمله آسودگی ایشان را منظور داشته حکم فرمودم که در دهلی توقف نمایند و در اینجا بجهت خود باغی و سرای و مقبره ساخته اند مدتی است که بتعمیر آن مشغول اند القصه مراعات خاطر آن قدیم الخدمت را مطمح نظر داشته بمنزل ایشان رسیده شد و بسید بهوه حاکم شهر تاکید فرمودم که در لوازم خدمتگاری و پیاس خاطر ایشان چنان تاکید نماید که از هیچ رهگذر غبار کلفتی بر حواشی خاطر ایشان نه نشیند درین تاریخ راجه کشنداس بمنصب دو هزار پیاس ذات و سیصد سوار از اصل و اضافه سرلندی یافت چون سید بهوه خدمت فوجداری دهلی را چنانچه باید بتقدیم رسانیده بود و مردم انکدود از حسن سلوک او نهایت رضامندی داشتند بدستور سابق محافظت و محارست شهر دهلی و فوجداری اطراف آن بمشارایه مقرر فرموده بمنصب هزار پیاس ذات و ششصد سوار از اصل و اضافه سرفراز ساخته فیل مرحمت نموده رخصت نمودم روز شنبه پانزدهم میزرا والی را بمنصب دو هزار پیاس و هزار سوار و عنایت علم و فیل امتیاز بخشیده بصوبه دکن تعین فرمودم شیخ عبدالحق دهلوی که از اهل فضل و ارباب سعادت است درین آمدن دولت ملازمت دریافت کتابی تصنیف نموده بود مشتمل بر احوال مشایخ هند بنظر در آمده خیلکی رحمت کشیده مدتهاست که در گوشه دهلی بوضع توکل و تجرید بسر می برد مرد گرامی است صحبتش بی ذوق نیست بانواع مراحم دلنوازی کرده رخصت فرمودم روز یکشنبه شانزدهم از دهلی

کوچ کرده شد روز جمعه بستم و یکم به برگنه کرانه نزل سعادت اتفاق افتاد برگنه مذکور وطن مالوف مقرخان است آب و هوایش معتدل و زمینش قابل مقربخان در اینجا باغات و عمارات ساخته چون مکرر تعریف باغ او بعرض رسیده بود خاطر را بهیوآن رغبت افزود روز شنبه بیستم و دوم با اهل حرم از سیران باغ محظوظ گشتم بے تکلف باغی است بغایت عالی و دلنشین آنچه دیوار پخته دور آن برکشیده و خیابانها را فرش بسته یکصد و چهل بیگانه است و در میان باغ حوضی ساخته است طول در بیست و بیست درع عرض در بیست درع و در میان حوض صفه ماهتابی بیست و دو درع مربع و هیچ درخت گرم سیر و سرد سیر نیست که در آن باغ نباشد از درختهای میوه دار که در ولایت میشود حتی نهال پسته سبز شده سروهای خوش قد باندام دیده شد که تاحال بایں خوبی و لطافت سرو بنظر در نیامده باشد فرمودم که سروها را بشمارند سیصد درخت بشمار در آمد در اطراف حوض عمارات مناسب اساس یافته هنوز در کارند روز دوشنبه بیست و چهارم خنجر خان که حراست قلعه احمد نگر بعهد اوست بمنصب دوهزار و پانصد ذوات و هزار و ششصد سوار ممتاز گشت روز کم شنبه بیست و ششم حضرت و اهب العطایا فرزند شاه جهان را پسر از صبیحه آصفخان کرامت فرمود هزار مهر نذر گذرانیده التماس نام نمود آمید بخش نام کردم آمید که قدش برین دولت مبارک و فرخنده باد روز مبارک شنبه بیست و هفتم مقام شد درین چند روز از شکار جز و تو غدیری محظوظ بودم جز و بور را فرمودم که وزن کردند دو سیر و یکپا و جهانگیری بر آمد و ابلق دو سیر و نیم پا و تو غدیری کلان یک پا و از جز و بور کلان تر شد روز مبارک شنبه پنجم دیماه الهی در مقام اکبر پور از کشتی بر آمده براه خشکی نهضت موکب اقبال اتفاق افتاد و از آگره تا منزل مذکوره که در دو کروه برگنه برزیه واقع است یکصد و بیست و سه کروه براه دریا که فرد و یک کروه براه خشکی است بسی و چهار کوچ و هفده مقام طی منزل شد سواے این یک هفته در بر آمدن شهر و دوازده روز در پالم بجهت شکار توقف نموده بودم که همگی هفتاد روز باشد درین تاریخ جهانگیر قلیخان از بهار آمده دولت زمین بوس دریافت صد مهر و صد روپیه برسم نذر گذرانیده از روز مبارک شنبه گذشته تا روز کم شنبه یازدهم پی در پی کوچ واقع شد روز مبارک شنبه دوازدهم از سیر باغ سهند خوش وقت گشتم از باغ های قدیمی است و درخت های سال رسیده دارد طراوتی که پیش ازین داشت نمانده معینا غنیمت است خواجه و یسی که از زراعت و عمارت صاحب و قوف است محض بجهت مرمت این باغ او را کروری سهند ساخته پیش از ساعت کوچ از دار الخلافه آگره رخصت فرموده بودم و بقدر ترتیب و مرمت نموده مجدداً تاکید کرده شد که اکثر درختهای کهنه بے طراوت را دور ساخته نهالهای تازه بنشانند عراق بغدادی را از سرنو صفا داده عمارت های قدیم را تعمیر نمایند و دیگر عمارات از حمام و غیره در جای مناسب حکم شد که اساس نهد درین تاریخ دوست بیگ که از کمپان عبداللہ خان است بمنصب

هفتصدی ذات و پنجاه سوار سرفراز گشته مظفر حسین پسر وزیر خان بمنصب ششصدی ذات و سیصد سوار ممتاز گشت شیخ قاسم بخدمت صوبه دکن رخصت شد روز مبارک شنبه نوزدهم حسب الالتماس فرزند سعادتمند شاه جهان بمنزل او تشریف ارزانی فرمودم بجهت ولادت فرزندی که حق جل و اعلیٰ کرامت فرموده جشن عالی آراسته پیشکش کشید ازان جمله شمشیر نیمچه یک آویز که کارزند بکیت و قبضه و بند باز آن از نیلم فرنگ تراش ترتیب یافته الحقی پاکیزه و مطبوع ساخته شده دیگر فیلیست که راجه بکلانه و برهان پور بان فرزند گذرانیده بود چون آن فیل خوش صورت و خوش فعل است داخل فیلان خاصه حکم شد مجموع قیمت پیشکش آنچه قبول و مقبول افتاد یک لک و سی هزار روپیه باشد و قریب بچهل هزار روپیه بوالده ها و ولای نعمت هاس خود گذرانید درین ایام سید بایزید بخاری فوجدار صوبه بکر یکراس رنگ که در خوردی از کوه آورده در خانه پرورش داده پیشکش فرستاده بود بنظر گذشت بغایت خوش آمد از قسم مار خور و قوچ کوهی بسیار دیده شد که در خانه پرورش یافته اما رنگ بنظر در نیامده بود فرمودم که بابزیوری یکجا نگاه دارند تا جفت شوند و نیاز بهم رسد بے تکلف نسبتی بمار خور و قوچارندارد سید بایزید بمنصب هزاری ذات و هفتصد سوار سرفراز شد روز دوشنبه بسمت سوم مقیم خانرا بخلعت و اسپ و فیل و کپهوه مرصع سرفراز ساخته بصوبه بهار تعین فرمودم روز یک شنبه بسمت نهم برلرب آب بیاه جشن فرزند اقبالمند شاهجهان ترتیب یافت و همدرین روز راجه بکرماجیت که بمحاصره قلعه کانکڑه اشتغال دارد بجهت عرض بعضی مدعیات حسب الحکم بدرگاه آمده سعادت استانبوس دریافت روز دوشنبه سی ام فرزند شاهجهان بجهت دیدن عمارات دولت خانه که بتازگی احداث یافته ده روز رخصت گرفته بلاهور شتافت و راجه بکرماجیت بمعنایت خنجر خاصه و خلعت و اسپ سرفراز گشته بخدمت محاصره قلعه کانکڑه مراجعت نموده روز کم شنبه دوم بهمن ماه الهی باغ کلانور بورود موکب مسعود آراستگی یافت درین زمین حضرت عرش اشیانی بر تخت خلافت جلوس فرموده اند چون خبر نزد یک رسیدن خان عالم بدرگاه رسید هر روز یکی از بندهارا بجهت سرفرازی او برسم استقبال فرستاده بانواع و اقسام مراحم و نوازش پایه عزت و منزلت او افزودم و عنوان فرامین را بمصرعی یا بیقی بدیبه مناسبت مقام زینت بخشیده به عنایت هاس سرشار مخصوص ساختم از جمله یک مرتبه عطر جهانگیری فرستاده این مطلع بر زبان قلم آمد

بمهریت فرستاده ام بوسه خویش * که ارم ترا زود تر سوسه خویش

روز مبارک شنبه سوم در باغ کلانور خانعالم بسعادت استانبوس سرفرازی یافت صد مهر و هزار روپیه بصیغه نذر آورد و پیشکش خود را بمروور خواهد گذرانید زنبیل بیگ ایلچی برادر شاه عباس با مراسله شاهي و نفایس آن دیار که برسم سوغات ارسال داشته اند متعاقب می رسد از عنایات و مرحمتی که برادرم بخانعالم می فرمودند اگر بتفصیل

موقوف گردید حمل بر اغراق خواهد شد همواره در محاورات خانعالم میگردید و هر لحظه از خدمت خود جدا نمیداشتند بحسب اتفاق اگر روزی یاشبی در خانه خود خواستنی بسر برد بے تکلفانه بمنزل او تشریف برده بیش از بیش اظهار مرحمت می فرمودند روزی در فرخ آباد شکار قمرغه طرح افگند بخانعالم حکم تیر اندازی فرمودند مشارالیه از راه ادب کمان بے دو تیر پیش آورد شاه پنجاه تیر دیگر از ترکش خاصه لطف نمودند قضا را ازین تیرها پنجاه تیر بشکار می رسد و دو تیر خطا میشود انگه بچند از ملازمان او که در مجالس و محافل راه داشتند حکم تیر اندازی میفرمایند اکثری خوب می اندازند از جمله محمد یوسف قزول تیر زده که از دو خوک پراں گذشته و استادهای بساط قرب بے اختیار افری ها کردند و در هنگام رخصت خانعالم را در اغوش عزت گرفته التفات بسیار اظهار نمودند و بعد از آنکه از شهر برآمده باز بمنزل او تشریف آورده عذر ها خواسته وداع کردند از نفایس و نوادر روزگار که خانعالم آورده الحق از تأییدات طالع او بود که چنین تحفه بدست افتاده مجلس جنگ صاحبقران است با نقیمش خان و شبیه انحضرت و اولاد امجاد و امراء عظام را که در آن جنگ بسعادت همراهی اختصاص داشتند کشیده و نزدیک بهر صورتی نوشته که شبیه کیست و این مجلس مشتمل است بر دیو است و چهل صورت و مصور نام خود را خلیل میرزا شاه رخ می نوشته کارش بغایت پخته و عالی است و بقلم استاد بهزاد مناسبت و مشابعت تمام دارد اگر نام مصور نوشته نبوده گمان میشود که کار بهزاد باشد و چون بحسب تاریخ او پیشتر است اغلب ظن آنکه بهزاد از شاگردان اوست و برورش او متفق گشته این گرمی تحفه از کتابخانه علیین مکانی شاه اسمعیل ماضی و یا از حضرت شاه طهماست بسرکار برادر شاه عباس انتقال یافته و صادق نام کتاب دار ایشان در دیده بدست شخصی فروخته قضا در صفاهان این مجلس بدست خانعالم می افتد و بشاه نیز خبر میرسد که او چنین تحفه بدست آورده و بهم رسانیده به بهانه تماشا ازو طلب میفرمایند خانعالم هر چند خواست که بلطایف الحیل بگذراند چون مکرر بمبالغه اظهار فرمودند ناگزیر بدست ایشان فرستاده شاه بمجرد دیدن شناخته اند روزی نزد خود نگاه داشته غایتاً چون توجه خاطر ما با امثال این نفایس میدادند که در چه مرتبه است از خواستن نیز در کلی و جزوی بحمد الله که مضایقه نیست حقیقت را بخانعالم ظاهر ساخته باز بمشارالیه لطف نمودند در وقتیکه خانعالم را بعراق میفرستادم بشنداس نام مصور را که در شبیه کشی از یکتایان روزگار است همراه داده بودم که شبیه شاه و عمدهای دولت ایشان را کشیده بیارد شبیه اکثری را کشیده بود بنظر در آورد خصوصاً شبیه شاه برادر را بسیار بسیار خوب کشیده بود چنانچه بهر کس از بندهای ایشان نمودم عرض کردند که بسیار خوب کشیده همدری تاریخ قاسم خاں با دیوان و بخشی لاهور دولت زمین بوس دریافتند بشنداس مصور بعنایت فیل سرفراز شد با خواجه که از کمپیان صوبه قندهار

است بمنصب هزاری فانت و پانصد و پنجاه سوار ممتاز گشت روز سه شنبه ششم مدارالمهامی اعتمادالدوله لشکر خود را سامان داد با آنکه ضبط صوبه پنجاب بعده وکلا ایشان مقرر است و در هندوستان نیز جاگیر متفرقه دارند پنجهزار سوار بنظر درآوردند چون وسعت کشمیر آنقدر نیست که محصورش بجمعی که همواره ملازم موکب اقبال اند وفا کند و از طنطنه نهضت رایات جلال نرخ غلات و حبوبات به تغیر اعلی رسیده بود بجهت رفاهیت عامه خلایق حکم شد که بندهای که در رکاب اند سامان مردم خود نموده معدودی که ناگزیراند همراه گرفته تسمه بسحال جاگیر خود را رخصت نمایند و همچنین در تخفیف دادن چارواها و شاگردپیشه نهایت تاکید و احتیاط مرعی دارند روز مبارکشنبه دهم فرزند اقبالمند شاهجهان از لاهور آمده سعادت قد مبوس دریافت جهانگیر قلیخان را بخلمت و اسپ و فیل سرفراز ساخته با برادران و فرزندان بصوبه دکن رخصت فرمود دریں تاریخ طالب آملی بخطاب ملک الشعرا خلعت امتیاز پوشیده اعلی او از آمل است یکچندی با اعتمادالدوله میبود چون رتبه سخنش از همکنان در گذشت در سلک شعراء پای تخت منتظم گشت این چند بیت ازوست

ز غارت چمن بر بهار منتهاست * که گل بدست توازشاخ تازه ترماند
لب از گفتن چنان بستم که گوئی * دهان بر چهره زخمی بود و به شد
عشق در اول و آخر همه ذوق است و سماع
این شرابی است که هم پخته و هم خام خوش است
گر من بجایه جوهر آئینه بود می * بے رونما تر بتو کی می نمود می
دولت دارم یکی در می پرستی * یکی در عذر خواهی های مستی
روز دوشنبه چهاردهم حسینی پسر سلطان قوام رباعی گفته گذرانید
گردی که ترا ز طرف دامان ریزد * آب از رخ سوسه سلیمسان ریزد
گر خاک درت بامتحان بفشارند * ازوی عرق جبین شاهان ریزد
معمد خان درینوقت رباعی خواند مرا بغایت خوش آمد و در بیاض خود نوشتم
زهرم بفراق خود چشافی که چه شد * خون ریزی و آستین نشانی که چه شد
ای غافل از آنکه تیغ هجر تو چه کرد * خاکم بفشار تا بدانی که چه شد
طالب صفاهانی الاصل است در عنفوان شباب بلباس تجرید و قلندری گذارش
بکشمیر افتاد و از خوبی جا و لطافت آب و هوا دل نهاد آنملک شده توطی و تاهل
اختیار کرد بعد از فتح کشمیر بخدمت عرش آشیانی پیوسته در سلک بندهای
درگاه انتظام یافته الحال عرش قریب بصد رسیده و در کشمیر بفراغ خاطر بافرزندان
و متعلقان بدعای دولت ابد قریب مشغول است چون بعرض رسید که در لاهور میان
شیخ محمد میر نام درویشی است سندی الاصل بغایت فاضل و مراض و مبارک
نفس و صاحب حال و در گوشه توکل و عزت منزوی گشته از فقر غنی و از دنیا

مستغنی نشسته است بنابرین خاطر حق طلب بے ملاقات ایشان قرار نگیرد و بدین
ایشان رغبت افزود چون به لاهور رفتی متعذر بود رقعہ بخدمت ایشان نوشته شوق
باطن را ظاهر ساختم و آن عزیز باوجود کبر سن و ضعف بخیه تصدیعہ کشیده تشریف
آورد و مدت ممتد تنها بایشان نشسته صحبت مستوفی داشته شد الحق ذات شریفه
است و درین عهد بغایت غنیمت و عزیزالوجود این نیازمند از خود برآمده با ایشان
صحبت داشت و بسا سخنان بلند از حقایق و معارف استماع افتاد هرچند خواستم
نیازے بگذرانم چون پایه همت ایشان را ازان عالی تر یافتم خاطر باظهار این مطلب
رخصت نداد پوست آهو سفید بجهت جای نماز بایشان گذرانیدم فی الفور وداع
شده به لاهور تشریف بردند روز کم شنبه بیست و سوم در حوالی دولت آباد نزول
موکب اقبال اتفاق افتاد دختر باغبانی بنظر در آمد بابر و ریش انبوه مقدار یک
قبضه ظاهرش بمردان مشتبه در میان سینه هم موه برآمده امپستان ندادن بتفوس
در یافتم که باید فرزند نشود گفت که مرا تا حال حیض نشده و این دلیل بیست بران
بچندی از عورات فرمودم که بگوشه برده ملاحظه نمایند که مبادا خنثی باشد معلوم
شد که از دیگر عورات سرمویی تفاوت ندادن بنابر غرابت درین جریده اقبال ثبت افتاد
روز مبارک شنبه بیست و چهارم باقرخان از ملتان آمده سعادت زمیں بوس دریافت
در اوراق گذشته مرقوم گشته که اله داد پسر جلاله بار بکی از لشکر ظفر اثر فرار نموده راه
ادبار پیش گرفت درینولا ندامت گزیده باشنائی باقرخان باعتماد الدوله ملتجی شد
که استشفاع گناه من نمایند حسب الالتماس ایشان حکم فرمودم که اگر از کرد خود پشیمان
گشته روی امید بدرگاه نهد ذلات و جرایم او بعفو مقرون گردد درین تاریخ باقرخان او را بدرگاه
آورد مجدداً بشفاعت اعتماد الدوله اثار خجالت و غبار ندامت بزال عفو از ناصیه احوال
اوشست و شو یافت سنگرام زمیندار جمو بخطاب راجگی و منصب هزاربی ذات و پانصد
سوار و عنایت فیل و خلعت سرفراز شد غیرت خان فوجدار میانه دو آب بمنصب
هشتصدی ذات و پانصد سوار ممتاز گشت خواجه قاسم بمنصب هفتصدی ذات
و دومد و پنجاه سوار فرق عزت برافراخت به تهمتن بیگ پسر قاسم کوکه منصب
پانصدی ذات و سیصد سوار مرحمت شد به خان عالم فیل خاصه معه تلایر عنایت
نمودم ازین منزل باقرخان را بمنصب هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار سرفراز
فرموده باز بصوبه داری رخصت فرمودم روز دوشنبه بیست و هشتم برگشته کروهی که
بر ساحل بهت واقع است محل نزول موکب اجلال و اقبال گشت چون این کوهستان
از شکار گاهای مقرر است حسب الحکم قراولان پیشتر آمده جرگه ترتیب داده بودند
روز کم شنبه غره اسفندار مذمنا الهی شکاری را از شش کروه مسافت رانده روز مبارک
شنبه دریم بشاخند در آوردند یکصد و یکراس از قوچ و چکاره شکار شد چون مهلت بخان
مدتها بود که از سعادت حضور محرومی داشت بالتماس او حکم فرموده بودم که اگر
از نسق این مهم اطمینان حاصل کرده باشد و از هیچ رهگذر دل نگرانی ندادن افواج را

در تهنیت گذاشته جریده متوجه درگاه شود درین روز سعادت استانبوس دریافت
صد مهر نذر گذرانید خان عالم بمنصب پنجهزاری ذات و سه هزار سوار سرفراز گشت
مقارن اینحال عرضه داشت نورالدین قلی از راه پونج رسید نوشته بود که گریه‌ها را
حتی الامکان اصلاح داده هموار ساخته بودم قضارا چند شبانروز بارندگی شد و بالای
کوتل بارتفاع سه درج برف افتاده هنوز می بارد اگر بیرون کوه تا یکماه توقف نماید
عبور ازین راه میسر است والا دشوار می نماید چون غرض ازین عزیمت دریافت موسم
بهار و شگوفه زار بود از توقف فرصت از دست می رفت ناگزیر عطف عنان نموده
براه بگلی و دمتور نهضت رایات اقبال اتفاق افتاد روز جمعه سیوم از دریای بهت
عبور واقع شد بانکه آب تا کمر بود چون بغایت تند میرفت و مردم در گذشتن
محنت می کشیدند حکم فرمودم که دویمت زنجیر فیل بر سر گذرها بده اسباب
مردم بگذرانند جمعی که ضعیف و زبون باشند نیز سواره عبور نمایند تا اسیمب جانی
و مالی به نا مرادی نرسد درین تاریخ خبر فوت خواجه جهان رسید او از بندهای
قدیم و خدمتگاران زمان شاهزادگی بود اگرچه در آخر از ملازمت من جدا شده روزه
چند خدمت عرش اشیانی پیوست چون بجای بیگانه نرفته بود بر خاطر چندان
گران نیامد چنانچه بعد از جلوس رعایتی که در محبلیه او نگذاشته بود فرمودم تا آنکه
بمنصب پنجهزاری ذات و سه هزار سوار سرفرازی یافت و شرح احوال او به تقویات
درین جریده اقبال ثبت افتاده خدمات عمده را متممی شد و در کارها طرفه کدی
داشت غایتاً از کسب قابلیت و استعداد ذاتی او دیگر جزئیات که پیرایه جوهر انسانی
است بے نصیب بود درین راه ضعف قلبی بهم رسانیده روزی چند باوجود تکرر و
بیماری در رکاب سعادت بسر برد چون ضعف او اشتداد یافت از کلانور رخصت گرفته
بلاهور شتافت و در انجا باجل طبعی در گذشت روز شنبه چهارم ماه مذکور قلعه
رهتاس مخیم اردو ظفر قرین گشت قاسم خان را بعنایت اسپ و شمشیر و پرم نرم
خاصه سرفراز ساخته رخصت لاهور فرمودم باغچه بر سر راه واقع بود سیر شگوفه کرده شد درین
منزل تیپو بهم رسید گوشت تیپو از کبک لذیذ تر است روز یکشنبه پنجم میزراحم
پسر میزراستم بمنصب هزاری ذات و چهار صد سوار ممتاز گشت بصوبه دکن تعین
شد خواجه عبداللطیف قوش بیگی نیز بمنصب هزاری ذات و چهار صد سوار سرفرازی
یافت درین سرزمین گلی بنظر در آمد درون سفید و بیرون سرخ و بعضی درون سرخ
و بیرون زرد بفارسی لاله بیگانه میگویند و بهندی تهل بمعنی زمین است چون گل
کنول مخصوص اب است این راتهل کنول نامیده اند یعنی کنول صحرایی روز مبارک
شنبه نهم عرضداشت دلاور خان حاکم کشمیر نوید رسان فتح کشتوار گشت
تفصیل این اجمال بعد از رسیدن او بیایه سریر چاه و جلال رقمزده کلک و قایع نگار
خواهند شد فرمان مرحمت عنوان با خلعت خاصه و خنجر موصع فرستاده محصول
یکساله ولایت مفتوحه بجلدوت این پسندیده خدمت عنایت شد روز سه شنبه

چهاردهم مقام حسن ابدال محل نزول رایات جلال گشت چون کیفیات راه و خصوصیات منزل در ضمن وقایع یورش کابل مرقوم شده به تکرار نپرداخت ازین جا تا کشمیر منزل بمنزل نوشته خواهد شد انشاءالله تعالی از تاریخچه که بمنزل اکبرپور بمبارکی و خیریت از کشتی برآمده تاحسن ابدال یکصد و هفتاد و هشت کروه مسافت در عرض شصت و نه روز بچهل و هشت کوچ و یکمقام طی شد چون درینمزل چشمه پرآب و آبخاری و حوضی در غایت لطافت واقع است در روزمقام فرموده روز مبارک شنبه شانزدهم جشن وزن قمری ترتیب یافت سال پنجاه و سوم بحساب شهر قمری از عمرایی نیاز مند درگاه بمبارکی آغاز شد چون ازین منزل کوه کوتل و نشیب و فراز بسیار درپیش بوده بیک دفعه عبور اردو گیهان پور دشوار می نمود مقرر گشت که حضرت مریم زمانی با دیگر بیگمان روزی چند توقف فرموده باسودگی تشریف آرند مدارالملک اعتمادالدوله الخاقانی و صادق خاں بخشی و ارادتخال میرسامان باعمله بیوتات و کارخانجات بمرور عبور نمایند و همچنین رستم میرزای صفوی و خان اعظم و جمعی از بندها براه پونچ رخصت یافتند و موکب اقبال جریده باچند از منظوران بساط قرب و خدمتگاران ضروری روز جمعه هفتدهم سه و نیم کروه کوچ نموده در موضع سلطان پور منزل گزید درین تاریخ خبر فوت رانا امرنگه رسید که در اودیپور باجل طبعی مسافر راه عدم شد جگت سنگه نبیره و بهیم پسر او که در ملازمت می باشند بخلعت سرفرازی یافتند و حکم شد که راجه کشنداس فرمان مرحمت امیر با خطاب رانا و خلعت و اسب و فیل خاصه بجهت گذر کرن برده مراسم تعزیت و تهنیت بتقدیم رسانند از مردم ایی مرزوبوم اجتماع افتاد که در غیر ایام برسات که اصلا اثری از ابر و صاعقه نباشد آوازی مانند بصدای ابرازین کوه بگوش میرسد و این کوه را گرج می نامند بعد از یک سال و دو سال البته چذنی صدای ظاهر میشود و اینحرف را مکرر در خدمت حضرت عرش آشیانی نیز شنیده بودم چون خالی از غایتی نیست نوشته شد و العلم عندالله روز شنبه هیزدهم چهارکروه و نیم گذشته در موضع سنجی نزول اجلال واقع شد ازین منزل داخل پرگنه هزارا قارلغست روز یکشنبه نوزدهم سه کروه و سه پاو در نور دیده موضع نوشهره منزل شد ازینجا داخل دهنتور است چندانکه نظر کار میکرد چلک های سبز درمیان گل تهل کنول و قطعه گل سرشت شگفته بود و بغایت خوش می نمود روز دوشنبه بیستم سه و نیم کروه کوچ کرده در موضع سلهرورون موکب مسعود إتقاق افتاد و مهابتخال از قسم جواهر و مرصع آلات موازی شصت هزار روپیه پیشکش گذرانید درین سرزمین گلی بنظر در آمد سرخ آتشین باندام گل ختمی اما از خورد تر و چذنی گل یکجا نیک بیکدیگر شگفته از دور چنان نماید که گویا یک گل است درختش مقدار درخت زرد آلو میشود و درین دامن کوه خود رو نیز بسیار بود در غایت خوشبوئی رنگش از بنفشه کمتر روز سه شنبه بیست و یکم سه کروه طی نموده در موضع مالکلی نزول اقبال واقع شد درین روز مهابتخال را بخدمت بنگش رخصت فرموده

اسب و فیل خاصه و خلعت با یوسنین مرحمت نمودم امروز تا آخر منزل تقاطر بود شب کم شکنجه بست و دود نیز باران شد وقت سحر برف بارید و چون اکثر راه بسته بود از باران لغزیدگی بهمرسانید چارواک لایع هر جا افتاد بر نخاست بست و پنجم زنجیر فیل از سرکار خاصه شریفه تصدق شد بجهت باریدگی دوازده روز مقام فرمودم روز مبارک شنبه بست و سوم سلطان حسین زمیندار پگلی دولت زمین بوس دریافت اینجا داخل ملک پگلی است از غریب اتفاقات آنکه در وقتیکه حضرت عرش آشیانی میفرستند درین منزل برف باریده بود و الحال نیز باریده درین چند سال اصلاً برف نبارید بلکه باران هم کم شده بود روز جمعه بست و چهارم چهار کوه طه نموده در موضع سواد نگر محل نزول مرکب منصور گشت درین راه هم اچمه بسیار بود و درخت زرد آلو و شفتالو صحرای شگوفه کرده سراپا در گرفته بود و درختهای صوبه چون سرو دیده را فریب میداد روز شنبه بست و پنجم قریب بسه و نیم کوه در نور دیده ظاهر پگلی بود روز مرکب مسعود آراستگی یافت روز یکشنبه بست و ششم بشکار کبک سوار شده آخرهای روز بالتماس سلطان حسین بمنزل او تشریف برده پایتختش در امثال و اقوان افزودم حضرت عرش آشیانی نیز بمنزل او تشریف برده بودند از قسم اسب و خنجر و بازو جوه پیشکش کشید اسب و خنجر باو بخشیده فرمودم که باز جوه را کم بر بسته آنچه بر آید بنظر خواهد گذرانید سرکار پگلی سی و پنج کوه در طول و بست و پنجم در عرض است مشرق رویه کوهستان کشمیر و بر سمت مغرب اٹک بیارس و بجانب شمال گنور و بجانب جنوب گنهر واقع است در زمانه که صاحبقران گیتی سنان فتح هندوستان نموده بدارالملک توران عنان اقبال معطوف داشته اند میگویند که این طایفه را که ملازم رکاب نصرت قناب بودند درینحدر مقام مرحمت گذاشته اند میگویند که ذات ما قار لغست اما مشخص نمی دانند که دران وقت کلا تر اینها که بون و چه نام داشته الحال خود لاهوری محض اند و بزبان چنان منکلم و حقیقت مردم دهنقور نیز برینقیاس است در زمان عرش آشیانی شاهرخ نامی زمیندار دهنقور بود الحال بهادر پسر اوست اگرچه باهم نسبت خویشی و پیوند دارند لیکن نزاعی که لازمه زمینداران است همیشه بسرحد و حدود می باشد آنها پیوسته دولتخواه آمده اند سلطان محمود پدر سلطان حسین و شاهرخ هر دو در وقت شاهزادگی در ملازمت من رسیده بودند بآنکه سلطان حسین هفتاد ساله است در قوای ظاهری او اصلاً فتوری راه نیافته و تاب و طاقت سواری و ترو چنانچه باید دارد درینملک بوزه می سازند از نان و برنج که آن را سر میگویند غایتاً از بوزه بسیار تند تر و مدارخوراک این مردم بر سر است و هر چند کهنه تر باشد بهتر است و این سر را درخم کرده و سرخم را محکم بسته دو سال و سه سال در خانه نگاه می دارند و بعد از آن زلال روی خم را گرفته افرا آچمی می نامند و آچمی ده ساله هم میباشند و پیش آنها هر چند کهن سال تر بهتر و اقل مدت یکسال است سلطان محمود کاسه کاسه ازین سر میگرفت و لاجوه

می کشید سلطان حسین هم ملتزم است و بجهت من از فرد اعلایش آورده یکبار برای
 امکنان خوردم پدش ازین هم خورده شده بود کیفش مشهی است اما خالی از
 کرختی نیست معلوم شد که اندک بنگی هم همراه میسازند در خمارش غلبه میکند
 اگر شراب نباشد بالضرور بدل شراب تواند شد از میوه ها زردآلو و شفتالو و امرود میشود
 چون تربیت نمی کنند همه خود روست و همه ترش و ناخوش می باشد از سرشگوفه
 انها محظوظ میتوان شد خانه و منازل هم از چوب است برش اهل کشمیر می سازند
 جانور شکاری بهم می رسد اسپ و اشتر و گاو و گاو میش می دارند و بز و مرغ فراوان
 است استریش ریزه می شود بجهت بارگران بکار نمی آید چون بعرض رسید که چند
 منزل پیشتر آبادانی که غله انجا بار دوسه ظفر قرین کفایت کند نیست حکم شد که
 پیشخانه مختصر بقدر احتیاج و کارخانجات ضروری همراه گرفته فیلان را تحقیق دهند
 و سه چهار روز ازوقه برگیرند و از ملازمان و کاب سعادت چندی بهمراهی گزیده بقیه مردم
 بسرکردگی خواجه ابوالحسن بخشی چند منزل عقب می آمده باشند با کمال احتیاط
 و تاکید همتصد زنجیر فیل بجهت پیشخانه و کارخانه جات ناگزیر نمود منصب سلطان
 حسین چهار مدی ذات و سیصد سوار بود در بنوقت بمنصب ششصدی ذات و سیصد
 و پنجاه سوار سرفرازی یافت و خلعت و خنجر مرصع و فیل مرحمت فرمودم بهادر
 دهندوری بکمک لشکر بنگش تعیین است منصب او را از اصل و اضافه دو صدی ذات
 و یک صد سوار حکم شد روز کم شنبه بیست و نهم پنج کوه و یکپا کوچ نموده از پل
 رودخانه نین سکه گذشته منزل گزیدیم این نین سکه از طرف شمال بجانب جنوب
 می رود و این رودخانه از میانه کوه وارو که مابین ولایت بدخشان و تبت واقع است
 برآمده چون درینجا آب مذکور دوشاخ شده بجهت عبور لشکر منصور حسب الحکم در پل
 از چوب مرتب ساخته بودند یک در طول هر ده درعه و دوم چهارده در عرض هر کدام پنج درع
 و درین ملک طریق ساختن پل آن که درختهای شاخدار بر روی آب می اندازند و هر دو سر
 آن را بسنگ بسته استحکام میدهند و تخته چوب های سطر بر روی آن انداخته بمیخ
 و طناب قوی مضبوط می سازند و باندک مرمتی سالها سال برجاست القصه
 فیلان را پایاب گذرانیده سوار و پیاده از روی پل گذشتند سلطان محمود نام این رودخانه
 را نین سکه کرده یعنی راحت چشم نام نهاده روز مبارک شنبه سی ام قریب سه
 و نیم کوه در نور دیده بر لب رودخانه کش گنگا منزل شد درین راه کوتلی واقع است
 بغایت بلند ارتفاع آن یک و نیم کوه سر نشیب یک و نیم کوه و این کوتل را
 پیم درنگ می نامند وجهه تسمیه آن که بزبان کشمیری پنجه را پیم میگویند چون حکام
 کشمیر داروغه گذاشته بودند که از بار پنجه تمغا بگیرند و درینجا بجهت گرفتن تمغا
 درنگ میشد بنابراین پیم درنگ شهرت یافته و از گذشت پل ابشاره است در نهایت
 لطافت و صفا پیاله های معتاد را بر لب آب و سایه درخت خورده وقت شام بمنزل
 رسیدم برین رودخانه پلی بود از قدیم پنجاه و چهار درعه در طول و یک نیم در عرض

که پیدایا می گذشتند حسب الحکم پل دیگر در محاذی آن ترتیب یافته طول پنجاه و سه دره و عرض سه دره چون آب عمیق و تند بود فیلان را برهنه گذرانیده سوار و پیاده و اسب از روی پل گذشته حسب الحکم حضرت عرش اشیدانی سوانی از سنگ و اهک در غایت استحکام بر فراز پشته مشرف بر آب اساس یافته یک روز به تحویل مانده معتمد خانرا پیشتر فرستاده شده بود که بجهت تخت نشستن و آرامتن جشن نوروز سرزمینی که ارتفاع و امتیاز داشته باشد اختیار نماید اتفاقاً از پل گذشته مشرف بر آب پشته واقع بود سبز و خورم بر فرازان سطحی پنجاه دره گویا کار فرمایان قضا و قدر بجهت چینی روزی مهیا داشته بودند مشار الیه لوازم جشن نوروزی را بر فرازان پشته ترتیب داده بود بغایت مستحسن افتاد معتمد خان مورد تحسین و آفرین گشت رود خانه کهن گنگا از طرف جنوب می آید و بجانب شمال می رود آب بهت از سمت شرق آمده برود خانه کهن گنگا پیوسته بطرف شمال جاری است *

جشن پانزدهمین نوروز از جلوس همایون

تحویل نیز اعظم مراد بخش عالم بشرف خانه حمل روز جمعه پانزدهم شهر ربیع الثانی سنه یک هزار و بست و نه هجری بعد انقضاء دوازده و نیم گهری که پنج ساعت نجومی باشد اتفاق افتاد و سال پانزدهم از جلوس این نیازمند درگاه الهی بمبارکی و فرخی آغاز شد روز شنبه دوم چهار کوره و نیم پاو کوچ نموده در موضع بکرمینزل گزیدم دربی راه کوتل نبود بقدر سنگلاخ داشت طاقس و دراج سیاه و لنگور که در ولایت گرم سیر می باشد دیده شد ظاهر در سرک سیر هم میتواند بود از اینجا تا کشمیر هر جا راه برکنار دریای بهت است دو جانب کوه واقع شد و از ته دره آب در غایت تنگی پر جوش و خروش میگذرد هر چند فیل کلان باشد نمی تواند پای خود را قائم ساخت فی الفور می غلطد و می رود و سگ آبی هم دارد روز یکشنبه سیوم چهار کوره و نیم طی نموده در موسران نزول فرموده شب جمعه سوداگران که در برگنه باره موله توطن دارند آمده ملازمت نمودند وجه تسخیر باره موله پرسیده شد عرض کردند که باره بزبان هندی خوک را میگویند و موله مقام را یعنی جال باره و از جمله اوتار که در کیش هندو مقرر است یک اوتار باره است و باره موله بکثرت استعمال باره موله شده روز دوشنبه چهارم دو نیم کوره گه شنه در بهولباس منزل گزیدم چون این کوهها را بغایت تنگ و دشوار نشان میدادند و از هجوم مردم عبور بصعوبت و زحمت میسر میشد بمعتمد خان حکم فرمودم که غیر از آصفخان و چندی از خدمتگاران ضروری هیچکس را نگذارند که در رکاب سعادت کوچ کنند و آردو را هم یک منزل عقب می آورده باشند اتفاقاً مشار الیه دیر خود را پیش ازین حکم روانه ساخته بود بعد ازاں مردم خود میزدیدند که در باب من چنین حکم

شده شما بهرجا که رسیده باشید توقف نمائید برادران او در پايه کوتل بهولباس این خبر را شنیده همانجا ديره خود را فرود می آرند در زمانی که موکب اقبال قریب بمنزل او رسید برف و باران بباریدن آغاز کرد هنوز یک میدان راه طے نشده بود که دیره او نمایان شد ظهور این موهبت را از اتفاقات غیبی شمرده با اهل محل بمنزل مشارالیه فرود آمده از آسیب سرما و برف و باران محفوظ ماندیم برادران او حسب الحکم کس بطلب او دوانیدند در وقتی که ایی مرده باو میرسد که فیلا و پیشخانه بر فراز کوتل برآمده راه را تنگ ساخته اند چون سوار گذشتن متعذر نمود از غایت شوق و ذوق پیاده سراز پا نشناخته در عرض دو ساعت دو نیم کمره مسافت طی نموده خود را بمقامت رسانید و بزبان حال ایی بیت میخواند

آمد خیالت نیم شب جان دادم و گشتم خجیل

خجالت بود درویش را ناگه چو مهال دررسد

آنچه در بساط او بود از نقد و جنس و ناطق و صامت تفصیل کرده برسم پا انداز معروض داشت همه را باو بخشیدم و فرمودم که مطاع دنیا در چشم همت ما چه نماید جوهر اخلاص را بدیله گران خریداریم ایی اتفاق را از اصل اخلاص و تأییدات طالع او باید شمرده که مثل من بادشاهی با اهل حرم خود یک شبان روز در خانه او براحمت و آسودگی بسربرد و او را در امثال و اقربان و ابنای جنس سرفرازی نصیب شود روز سه شنبه پنجم دو کمره گذشته در موضع کهنای نزول اجلال اتفاق افتاد سرو پايه که در برداشتم به معتمد خان مرحمت فرمودم و منصب او اهل اضافه هزار و پانصدی ذات و هزار و پانصد سوار حکم شد و ازین منزل داخل سرحد کشمیر است و در همین کوتل بهولباس یعقوب پسر یوسف خان کشمیری بانواج منصوره حضرت عرش آشیانی که راجه بهگوان داس پدر راجه مان سنگه سردار بود جنگ کرده اند درین روز خبر رسید که سهراب خان پسر رستم میرزا در آب بهت غریق بحر فنا گشت تفصیل ایی اجمال آنکه او حسب الحکم یک منزل عقب می آید در راه بخاطرش میرسد که بدریا درآمده غمל کند با آنکه آب گرم میسر بود هر چند مردم مانع آمدند و گفتند که درین قسم هواي سرد بے ضرور در چنین دریای ذخار خونخوار که فیل مست را مے غلطاند در آمدن از آئین حزم و احتیاط دور است بحرف انها مقید نمیشود و چون وقت ناگزیر در رسیده بود از غایت خود را ئی و غرور و جهالت باعتقاد و اعتقاد شناوری خود که درین فن بینظیر بود بجد تر میشود و با یک نفر خدمتیه و یک کس دیگر که شناوری میدانستند بر فراز سنگی که بر لب آب بود برآمده خود را بدریا می اندازد بمجرد افتادن از تلاطم امواج نمیتواند خون را جمع ساخت و بشناوری برداخت افتادن همان بود و رفتن همان سهراب خان با خدمتیه رخت حیات بسیل فنادر داد و کشتی گیر بصد جان گذدن کشتی و جود بساحل سلامت رسانید میرزا رستم را فرایب الفتی و تعلقی و محبتی باین فرزند بود در راه بونج از شنیدن ایی خبر جالاکه جامه شکیبائی چاک زده بیتابه

و اضطراب بسیار ظاهر میسازد با جمیع متعلقان خویش لباس ماتم پوشیده سر برهنه متوجه ملازمت میشوند و از سوز و گداز مادرش چه نویسد اگرچه میزرا دیگر فرزندان هم دارد غایتاً پیوند دل باین فرزند داشت عمران بیست و شش ساله بود در بندرق اندازی شاگرد رشید پدرش بود سوار بی فیل و ارابه خوب میدانست در یورش گجرات اکثر اوقات حکم می شد که در پیش فیل خاصه سوار شود و در سپاهگری خیلی چسپان می بود روز کم شنبه ششم سه کروه طی نموده در موضع ریوند منزل شد روز میار کشنبه هفتم از کوتل کوارمت عبور فرموده در موضع وچه نزول اقبال اتفاق افتاد مسافت این منزل چهار کروه و یک پاؤ است کوتل کوارمت از کوتل هله صعب است و آخری کوتل این راه است روز جمعه هشتم قریب بچهار کروه طی نموده در موضع بلتار منزل شد درین راه کوتل نبود بقدر و سعتی داشت صحرا صحرا و چمن چمن شگوفه و انواع ریاحین از نرگس و بقیشه و گلهای غریب که مخصوص این ملک است به نظر درآمد از جمله گلی دیده شد که به هیئات عجیب پنجم شش گل نارنجی رنگ سرنگون شگفته و از میان گلهای برگی چند سبز برآمده از عالم انزاس نام این گل بولانیک است و گل دیگر مثل پوئی بر دور آن گلهای ریزه باندام و یاسمن رنگ و بعضی کبود و بعضی سرخ و در میان فقطه زرد بغایت خوشنما و موزون نامش لدر پوش و پوش علی العموم را می گویند ارغوان زرد هم درین راه فراوان است گل کشمیر از حساب و شمار بیرون است کدام ها را نویسم و چند توان نوشت آنچه امتیازی دارد مرقوم می گردد درین راه ابشاره بر سر راه واقع است بغایت عالی و نفیس از جای بلند می ریزد درین راه آبشاری باین خوبی دیده نشده لحظه توقف نموده چشم و دل را از جای بلند به تماشای آن سیراب ساختم روز شنبه نهم چهار کروه و سه پاؤ کوچ فرموده بباره موله عبور موکب منصور اتفاق افتاد باره موله از قصبه هله مقرر کشمیر است و از اینجا تا شهر چهارده کروه مسافت است و بر لب اب بهت واقع شده جمعی از سوداگران کشمیر درین قصبه توطن گزیده مشرف بر لب اب منازل و مساجد ساخته اند اسوده و مرقه الحال روز گار بسر می برند حسب الحکم پیش از ورود موکب مسعود کشتی هله آراسته درین مقام مهیا داشته بودند چون ساعت در آمدن روز دوشنبه اختیار شده بنابریں دو بهر از روز یکشنبه دهم گذشته بشهاب الدین پور در آمدن درین روز دلاور خاں کاکر حاکم کشمیر از کشتوار رسیده دولت استانبوس دریافت بقضون عواطف روز افزون بادشاهانه و گوناگون نوازش خسروانه سرفرازی یافت الحق این خدمت را چنانچه باید بتقدیر رسانیده امید که حضرت واهب العطایا جمیع بندها بالخلاص را چنین افروز عزت گرداند کشتوار برسمت جذوب کشمیر واقع است از معموره کشمیر تا منزل الکم حاکم نشین کشتوار است شصت کروه مسافت پیموده آمد بتاریخ دهم شهریور ماه الهی سنه چهاردهم دلاور خاں با ده هزار نفر سوار و پیاده جنگی عزیمت فتح کشتوار پیش نهاد همت ساخته حسن نام پسر خود را با گرد علی میر بحر محافظت شهر

راست سرخدها مقرر داشت و چون گوهر چک و ایبه چک بدعوي وراثت کشمیر
 شکار و نواحی آن سرگشته وادی غلات و ادبار بودند هیبت نام یکی از برادران
 را با جمعی در مقام دیسو که متصل بکوتل پیرینجال واقع است بجهت احتیاط
 است و از منزل مذکور تقسیم افواج نموده خود با فوجی برآه سنگین پر شقاقت
 لال نام پسر رشید خود را با نصرالله عرب و علی ملک کشمیری و جمعی از بندهای
 نگیری برآه دیگر تعیین فرموده و جمال فام پسر کلان خود را با گروهی از جوانان
 ملاب بهرا ولی فوج خود مقرر نموده همچنین دو فوج دیگر بدست راست و چپ
 قرار داده که میروفته باشند چون راه برآمد اسپ نبود چند اسپ بجهت احتیاط
 گرفته اسبان سپاهی را در کل باز گذرانیده بکشمیر فرستاد و جوانان کارطلب کمر
 بست بمیان جان بسته پیاده برفراز کوه برآمدند و غازیان لشکر اسلام با کافران بدسراجم
 ل بمنزل جنگ کذان تا نزکوت که یکی از محکمهای غنیم بود شتافته در آنجا فوج
 و جمال که از راههای مختلف تعیین شده بودند باهم پیوستند و مخالفان برگشته
 از تاب مقاومت نیاورده راه فرار پیش گرفتند و بهادران جان نثار نشیب و فراز
 بارها مردی همت پیموده تا دریای مرو شتافتند و برب آب مذکور آتش قتال
 حال یافت و غازیان لشکر اسلام ترددات پسندیده بظهور رسانیدند و ایبه چک برگشته
 است با بسیاری از اهل ادبار بقتل رسید و از کشته شدن ایبه راجه بے دست و دل
 راه فرار پیش گرفت و از پل گذشته در بهندرکوت که بران طرف آب واقع است
 ف گزید جمعی از بهادران تیز جلو خواستند که از پل بگذرند برسر پل جنگ عظیم
 شد و چندی از جوانان بشهادت رسیدند و همچنین مدت بیست شبان روز
 های درگاه سعی در گذشتن آب داشتند و کافران تیره بخش هجوم آورده بمدافعه
 تقابله تقصیر نمی کردند تا آنکه دلاور خان از استحکام تهاجمات و سرانجام اذوقه خاطر
 ح نموده به لشکر فیروزی اثر پیوست و راجه از حيله سازي و روباه بازي و کلاه خود را
 دلاور خان فرستاده القماس نمود که برادر خود را با پیشکش بدرگاه میفرستم چون
 از من بعفو مقرون گردد و بیم و هراس از خاطر من زایل شود خود نیز بدرگاه گیتی
 از رفته آستاندوس نمایم دلاور خان بسخن فریب آمیز گوش نیفداخته نقد فرصت
 از دست نداده فرستاده راجه را بے حصول مقصود رخصت فرموده در گذشتن
 آب اهتمام شایسته بکاربرد جمال پسر کلان او با جمعی از نهنگان بحر شجاعت
 جلالت بالای آب رفته بشناوری و دلاوری ازان دریای ذخار خونخوار عبور نمودند
 با مخالفان جنگ سخت در پیوست و بندهای جانبازان طرف هجوم آورده کار
 اهل ادبار تنگ ساختند آنها چون تاب مقاومت در خود نیافتند نخته پل را شکسته
 گریز پیش گرفتند و بندهای نصرت قریب باز پل را استحکام داده بقیه لشکر را گذرانیدند
 در خان در بهندرکوت معسکر اقبال آراست و از آب مذکور تادریای چناب که اقصای قری
 سیاه بختان است دو تیر انداز مسافت بوده باشد و در کنار آب چناب کوهی است

مرتفع همواران اب بدشورای میسر و بجهت امداد رفت پیاده ها طنابها سطر تعبیه نموده در میان دو طناب چوب ها بمقدار یک یکدست پهلوی یک دیگر مستحکم بسته یک سر طناب را بقله کوه و سر دیگر را بدانطرف آب مضبوط میسازند و دو طناب دیگر یک کز از آن بلند تر تعبیه می نمایند که پیاده ها پای خود را بر آن چوب ها نهاده بهر دو دست طنابها را بالا را گرفته از فراز کوه به نشیب میرفته باشند تا از اب بگذرند و این را باصطلاح مردم کوهستان زمپه گویند هر جا مظنه بستن زمپه داشتند به بند و قچی و نیرو انداز و مردم کاره استحکام داده خاطر جمع نمودند دلار خاں جاله ها ساخته شد هشتاد نفر از جوانان دلیر کار طلب بر جاله نشاندند میخواست که از اب بگذرانند چون اب در غایت تندی و شورش میگذشت جاله بسیل فذارت و شصت و هشت نفر از آن جوانان غریق بحر عدم شدند و آبروی شهادت یافتند و ده نفر بدست و بازوی شناورای خود را بساحل سلامت رسانیدند و دو کس برانطرف آب افتاده در جنگ از تاب ضلالت اسیر شدند القصة دلار خاں تا چهار ماه و ده روز در بهندر کوت پای همت افشوده سعی در گذشتن داشت تیر تدبیر بهدف مقصد نمی رسید تا آنکه زمینداری راه بری نمود از جاله که مخالفان را گمان گذشتن نبود زمپه بسته در دل شب جلال پسر دلار خاں با چند نفر از بندهای درگاه و جمعی از افغانان قریب بدویست نفر از آن راه سلامت گذشته هنگام سحر به خبر بر سر راجه رسیده کزنای فتح بلند اوازه ساختند چندی که برگرد و پیش راجه بودند در میان خواب و بیداری سرسایمه برآمده اکثری علف تیغ خون اشام گشتند بقیة السیف جان سبک پا از آن ورطه بلا بر آوردند در آن شورش یکی از سپاهیان راجه رسیده خواست که بزخم شمشیر کارش با تمام رساند راجه قریب بر آورد که من راجه ام مرا زنده نزد دلار خاں ببرید مردم بر سر او هجوم آورده دستگیر ساختند بعد از گرفتار شدن راجه از متعجبان او هر کس که بود خود را بگوشه کشید دلار خاں از شنیدن این مژده فتح و نیروی سجدات شکر الهی بتقدیم رسانیده با لشکر منصور از اب عبور نموده بمعدل بدر ملک که حاکم نشین آن ملک است در آمد از کنار اب تا اینجا سه کوه مسافت بوده باشد دختر سنگرام راجه جمود دختر سرچمل مردود پسر راجه با سو در خانه راجه است و از دختر سنگرام فرزندان دارد پیش از آن که فتح شود عیال خود را از روستا احتیاط به پناه راجه جلال و دیگر زمینداران فرستاده بود چون موکب منصور نزدیک رسید دلار خاں حسب الحکم راجه را همراه گرفته متوجه استانبوس گشت نصرالله عرب را با جمعی از سوار و پیاده بحر است این ملک گذاشت در کشتوار گندم و جو و عدس و ماش و از آن فراوان میشود بخلاف کشمیر شالی کمتر دارد زعفرانش از زعفران کشمیر بهتر و قریب بصد دست از باز جره گرفته می شود نارنج و ترنج و هندوانه از فرد اعلی بهم میرسد خرپزه اش از عالم خرپزه کشمیر است و دیگر میوه ها از انگور و شفتالو و زرد آلو و امروءه ترش میشود اگر تربیت کنند ممکن که خوب شود سنهسی فام زر منسوک

که از حکام کشمیر مانده یک و نیم آن را بیک روپیه میگیرند و در سواد او معامله پانزده سینه‌می که ده روپیه باشد بیک مهر بادشاهی حساب کنند و دوسیر بوزن هندوستان را یکمی نامند و رسم نیست که از محصول زراعت راجه خراج بگیرد بر سر هر خانه در سال شش سینه‌می که چهار روپیه باشد میگیرند زعفران را در کل معلوفه جمعی از راجپوتان و هفتصد نفر توپچی که از قدیم نوکر اند تنخواه نموده غایتاً در وقت فروختن زعفران از خریدار بر سر منی که عبارت از دوسیر باشد چهار روپیه میگیرند و کلیه حاصل راجه بر جریمه است و باندک تقصیر مبلغ کلی می‌سقتاند و هر کس را متمول و صاحب جمعیت یافتند بهانه انگبخته آنچه دارد پاک میگیرند بهمه جهت لک روپیه تخمیناً رز حاصل حصه او باشد و در وقت کارشش هفت هزار پیاده جمع میشود و اسب در میان آنها کم است قویب پنجاه اسب از راجه و عمد های او بوده باشد محصول یکساله در وجهه انعام دلاور خان مرحمت شد از روستا تخمین جاگیر هزاره ذات و هزار سوار بضابطه جهانگیری بوده باشد چون دیوانیان عظام و کرام نسق بسته بجایگزاران تنخواه نمایند حقیقت باز قرار واقعی ظاهر خواهد شد که چه مقدار جاست روز دوشنبه یازدهم بعد از دو بهر و چهار گه‌زی بمبارکی و فرخندگی در عمارت که مجدداً بر کنار قال احداث یافته ورود مرکب مسعود اتفاق افتاد بحکم حضرت عرش آشیانی قلعه از سنگ و اهک در غایت استحکام احداث یافته غایتاً هنوز ناتمام است یک ضلع آن مانده امید که بعد از بی باتمام رسد از مقام حسن ابدال تا کشمیر براهی که آمده شد هفتاد و پنج کوه مسافت به نوزده کوچ و شش مقام که بست و پنج روز باشد قطع شد و از دوازده کوه تا کشمیر در عرض صد و پنجاه و هیزده روز سه صد و هفتاد و شش کوه مسافت به یکصد و دو کوچ و شصت و سه مقام طی شده و براه خشکی که ممر عام و راه متعارف است سیصد و چهار و نیم کوه است روز سه شنبه دوازدهم دلاور خان حسب الحکم راجه کشتوار را مسلسل بحضور آورده زمین بوسی فرمود خالی از وجاهت نیست پوشش بروش اهل هند و زبان کشمیری و هندی هر دو میداند بخلاف دیگر زمینداران اینکدره فی الجمله شهری ظاهر شد حکم فرمودم که باوجود تقصیر و گناه اگر فرزندان خون را بدرگاه حاضر سازد از حبس و قید نجات یافته در سایه دولت ابد قرین آسوده و قانع البال روزگار بسر خواهد برد والا در یکی از قلاع هندوستان بحبس متخلد گرفتار خواهد بود عرض کرد که اهل و عیال و فرزندان خود را بملازمت می‌آرم امیدوار مرحمت آنحضرت ام بهرچه حکم شود اکنون مجسمه از احوال و اوضاع و خصوصیات ملک کشمیر مرقوم میگردد کشمیر از اقلیم چهارم است عرضش از خط استوا سی و پنج درجه است و طولش از جزایر سفید صد و پنج درجه از قدیم اینملک در تصرف راجه‌ها بوده مدت حکومت آنها چهار هزار سال است و کیفیت احوال و آسامی آنها در تاریخ راجه ترنگ که بحکم حضرت عرش آشیانی از زبان هندی بغارسی ترجمه شده است بتفصیل مرقوم است و در تاریخ سنه هفتصد و دوازده هجری بذور اسلام رونق و بها

پدیرفته سی و دو نفر از اهل اسلام مدت دو بیست و هشتاد و دو سال حکومت این ملک داشته اند تا آنکه بتاریخ نهصد و نود و چهار هجری حضرت عرش اشکانی فتح فرموده اند و از آن تاریخ تا حال سی و پنجاه سال است که در تصرف اولیای دولت ابد قرین ماست ملک کشمیر در طول از کوتل بهلولیاس تا فروتر پنجاه و شش کوه جهانگیری است و در عرض از بستم و هفت کوه زیاده نیست و از ده کم نه شیخ ابوالفضل در اکبرنامه به تخمین و قیاس نوشته که طول ملک کشمیر از دریای کشن گنگا تا فروتر یکصد و بستم کوه است و عرض از ده کم نیست و از بستم و پنج زیاده نه من بستم احتیاط و اعتماد جمعی از مردم معتمد کاروان مقرر فرمودم که طول و عرض را طذاب بکشد تا حقیقت از قرار واقع نوشته شود بالجمله آنچه شیخ یکصد و بستم کوه نوشته بود شصت و هفت کوه برآمد چون قرار داد است که حد هر ملکی تا جائی است که مردم بزبان انملک مذکور باشند بنابراین از بهلولیاس که یازده کوه ازینطرف کشن گنگا است سرحد کشمیر مقرر شد باین حساب پنجاه و شش کوه باشد و در عرض دو کوه بیش تفاوت ظاهر نگشت و گروهی که در عهد این نیازمند معمول است موافق ضابطه ایست که حضرت عرش اشکانی بسته اند هر گروهی پنجهزار درج و یک درج دو درج شرعی می شود که هر درعی بستم و چهار انگشت باشد و هر جا کوه یاگز مذکور گردد مراد از آن کوه و گز معمول است و نام شهر سری نگر است و دریای بهمت از میان معموره میگذرد و سرچشمه انرا ویرناک میگویند از شهر چهارده کوه بر سمت جنوب واقع است و بحکم این نیازمند بر سران چشمه عمارتی و باغی ترتیب یافته در میان شهر چهار پل از سنگ و چوب در غایت استحکام بسته شده که مردم از روی آن تردد می نمایند پل را باصطلاح این ملک کدل میگویند در شهر مسجدی است بغایت عالی از آثار سلطان سکندر در هفتصد و نود و پنج اساس یافته بعد از مدتی سوخته و باز سلطان حسین تعمیر نموده هنوز باتمام نرسیده بود که قصر حیات او از پا در افتاد و در نهصد و نه ابراهیم باکری وزیر سلطان حسین حسن انجام و آراستگی بخشید از آن تاریخ تا حال یکصد و بستم سال است که برجاست از محراب تا دیوار شرقی یکصد و چهل و پنج درج و عرض یکصد و چهل و چهار درج است مشتمل بر چار طاق و بر اطراف ایوان و ستونهای عالی نقاشی و نگاری کرده الحق از حکام کشمیر اثری بهتر ازین نمانده میر سید علی همدانی قدس سره روزی چند درین شهر بوده اند خاقانهی از ایشان یادگار است متصل شهر دو کول بزرگ واقع است که همه سال پر آب می باشد و طعمش متغیر نمیگردد و مدار آمد و رفت مردم و نقل و تحویل غله و هیمه بر کشتی است در شهر و برگذات پنجهزار و هفتصد کشتی است هفت هزار و چهار صد ملاح بشمار آمده ولایت کشمیر سی و هشت برگده است انرا دو نصف اعتبار کرده اند بالای آب را آمراج گویند و پایان آب را کامراج نامند ضبط زمین و دادستند زرو سیم درین ملک رسم نیست مگر جزوی از سایر جهات و نقد جنس

را بخیر و از شاهی بحساب کنند. هر خروایی سه من و هشت سیر وزن حال است کشمیر را
 دو سیر را بکن اعتبار کرده اند چهار من را که هشت سیر باشند یک ترک و تجمع ولایت
 کشمیر سی لک و شصت و سه هزار و پنجصد خروان و یازده ترک است که بحساب نقدی
 هفت کرور و چهل و شش لک و هفتاد هزار دام می شود و بضابطه حال نجای هشت
 هزار و پانصد سوار است راه در آمد بکشمیر معتد بر بهترین راهها بهیمرو پگلی است
 اگرچه راه بهیمرو نزدیک تر است لیکن اگر کسی خواهد که بهار کشمیر را دریابد منحصراً
 در راه پگلی است و دیگر راهها درین موسم از برف مالا مال می باشد اگر به تعریف
 و توصیف کشمیر پردازد دفترها باید نوشت ناگزیر مجمعی از اوضاع و خصوصیات آن
 رقمزده کلک بیان میگردد * کشمیر باغی است همیشه بهار یا قلعه ایست اهلی
 حصار بادشاهان را گلشنی است عشرت افزا و درویشان را خلوتکده دلکشا چمنهای
 خوش و آبشارهای دلکش از شرح و بیان افزون آبهای روان و چشمه سارهای از
 حساب و شمار بیرون چند آنکه نظر کار کند سبزه است و آب روان گل سرخ و بنفشه و
 نوگس خون رو صحرا صحرا انواع گلهای و اقسام رباعین ازان بیشتر است که بشمار
 در آید در بهار جان نگار کوه و دشت از اقسام شگوفه مالا مال در و دیوار و صحن و بام
 خانها از مشعل لاله بزم افروز و چلکهای مسطح و سه برگهای میروج را چه گویند
 شده جلوه گر نازنینان باغ * رخ آراسته هریکی چون چراغ
 شده مشکبو غنچه در زیر پوست * چو تعوید مشکین بیازد دوست
 غزلخوانی بلبل صبح خیز * تمنای میخوارگان کرده تیز
 بهر چشمه منقار بط آب گیر * چو مقراض زربن بقطع حریر
 بساط گل و سبزه گلشن شده * چراغ گل از باد روشن شده
 بنفشه سر زلف را خم زده * گره در دل غنچه محکم زده
 بهترین اقسام شگوفه بادام و شفتالو است برون کوهستان ابتدای شگوفه در غره اسفندارند
 می شود و در ملک کشمیر اوایل فروردین و در باغات شهر در نهم و دهم ماه مذکور و
 انجام شگوفه تا آغاز یاسمن کبود پیوسته است در خدمت والد بزرگوارم مکور سیر
 زعفران زار و تماشای خزان کرده شده بود بحمد الله درین مرتبه جوانیهای بهار را
 دریافت خوبیهای خزان در موقعش نوشته خواهد شد عمارات کشمیر همه از چوب
 است دو آشیانه و سه آشیانه و چهار آشیانه می سازند و بامش را خاکپوش کرده
 پیاز لاله چوغاشی می نشانند و سال بسال در موسم بهار می شگفت و بغایت
 خوشنماست این تصرف مخصوص اهل کشمیر است امسال در باغچه دولتخانه و بام
 مسجد جامع لاله بغایت خوب شگفته بود یاسمن کبود در باغات فراوان است و یاسمن
 سفید که اهل هند چندی بگویند خوشبو می شود قسم دیگر صندلی رنگ است
 آن نیز در غایت خوشبوئی و این مخصوص کشمیر است گل سرخ چند قسم بنظر
 در آمده غایت بکنی خوشبوست دیگر گلی است صندلی رنگ و بویش در غایت

لطافت و فراوانی از عالم گل سرخ و تنه اش نیز به گل سرخ متشابه و گل سوسن دو قسم می باشد آنچه در باغات است بسیار بالیده و سبز رنگ و قسم دیگر محترانی است اگرچه کم رنگ است غایتاً خوشبو است گل جعفری کلان و خوشبو می شود لذه اش از قامت آدمی میگذرد لیکن در بعضی سالها و قتی که کلان شد و بگل رسید و گل کرد گرمی پیدا می شود و بر گلش پرده از عالم عنکبوت می تند و ضایع می سازد و تنه اش را خشک میکند و امسال چنین شد و گلهای که در ایالات کشمیر بنظر در آمده از حساب و شمار بیرون است آنچه نادرالعصری اوستاد منصور نقاش شبیه کشیده از یکصد گل متجاوز است پیدش از عهد دولت حضرت عرش اشیانی شاه آلو مطلقاً نبود محمد قلی افشار از کابل آورده پیوند نموده تا حال ده پانزده درختی بهار آمده زرد الو پیوندی نیز درخت چند معدود بود مشارالیه پیوند را در پی ملک شایع ساخت و الحال فراوان است الحق زرد الو کشمیر خوب می شود در باغ شهر ارای کابل درختی بود میرزائی نام که بهتر از آن خورده نشده بود و در کشمیر چندین درخت مثل آن در باغها است ناشپاتی فرد اعلی می شود از کابل و بدخشان بهتر نزدیک بدخشیانی سمرقند سیب کشمیر بخوبی مشهور است و امروز وسطی میشود انگورش فراوان است اکثرش ترش و زبون انارش انقدرها نیست تریز فرد اعلی بهم میرسد خرپزه بغایت شیرین و شکننده می شود لیکن اکثر آنست که چون به پختگی رسد گرمی در میانش بهم میرسد و ضایع میسازد اگر احياناً از آسیب محفوظ ماند بغایت لطیف می شود شاه توت نمی باشد و توت سایر صحرا صحرا است و از پاي هر درخت توت تاک انگوری بالا رفته غایتاً توتش قابل خوردن نیست مگر درختی چند که در باغ ها پیوند کرده باشند برگ توت بجهت گرم پيله بکار می رود و تنم پيله از گل کت و تیت می آرند شراب و سرکه فراوان است اما شرابش ترش و زبون و بزبان کشمیر مس گویند بعد از آن که کاسه ها از آن در کشند بقدری سرگرمی از آن بهم می رسد از سرکه اقسام اچار میسازند چون سیر در کشمیر خوب می شود بهترین اچارش اچار سیر است انواع غله بغیر از نخود اکثری دارند اگر نخود بکارند سال اول می شود سال دوم زبون می شود سال سوم بمشنگ متشبه می شود برنج از همه بیشتر یمن که سه حصه برنج و یک حصه سایر حبوبات بوده باشد مدار خورش اهل کشمیر بر برنج است اما زبون می شود و خشک تر می پزند و می گذارند که سرد شود بعد از آن می خورند و انرا بتهه میگویند طعام گرم خوردن رسم نیست بلکه مردم کم بضاعت حصه از آن بتهه شب نگاه میدارند و روز دیگر می خورند نمک از هندوستان می آرند در بتهه نمک انداختن قاعده نیست سبزی در آب می جوشانند و اندک نمکی بجهت تغیر ذایقه در آن می اندازند و با بتهه می خورند و جمعی که خواهند تنعم کنند در آن سبزی اندک روغن چار مغز می اندازند و روغن چهار مغز زرد تلخ و به مزه می شود بلکه روغن گاؤ نیز مگر انگاه که تازه بقاره از مسکه

و زمین گرفته در طعام بیند از رنگ و انرا سدا پاک نامند بزبان کشمیری و چون هوا سرد و زمناک است بمجرد آنکه سه چهار روز بماند متغیر می گردد و گاؤ میش نمیباشد گاؤ نیز خورد و زبون می باشد گندم میش زرد کم مغز است نان خوردن رسم نیست گوسفند بے دندنه می باشد از عالم کوهی هندوستانیان انرا هندو میگویند گوشتش خالی از نزاکت و راست مرکزی نیست مرغ و قاز و مرغابی و سوبه و غیره فراوان می باشد ماهی همه قسم پولک دار و بی پولک می باشد اما زبون ملبوسات از پشمینه متعارف مرد و زن کتبه پشمین می پوشند و انرا پتو گویند و فرضاً اگر پتو نپوشند باعث قناعت شان اینکه هوا تصرف می کند بلکه هضم طعام بے این ممکن نیست شال کشمیر را که حضرت عرش آشیانی پرم فرم نام فرموده اند از فرط اشتها حاجت به تعریف نیست قسم دیگر نهرمه است از شال جسیم ترو ملایم میباشند و دیگر درمه است از عالم جل خرو سگ بر روی فرش می افکنند غیر شال دیگر اقسام پشمینه در تبت بهتر میشود با آنکه پشم شال را از تبت می آرند در اینجا بعمل نمیتوانند آورد پشم شال از بزنه بهم میرسد که مخصوص تبت است و در کشمیر از پشم شال پتو هم میبافند و دو شال را باهم رفو کرده از عالم سقراط می مالند بجهت لباس بارانی بد نیست مردم کشمیر سر میتراشند و دستار گرد می بندند و عورات عوام را لباس پاکیزه و شسته پوشیدن رسم نیست یک کتبه پتو سه سال و چهار سال بکار میدهند ناشسته از خانه بافنده آورده کتبه میدوزند و تا پاره شدن باب نمیرسد ازار پوشیدن عیب است کتبه دراز و فراخ تا سرو پا افتاده می پوشند و کمر می بندند با آنکه اکثر خانه بر لب آب دارند یقظره آب بپدن آنها نمیرسد مجملً ظاهر آنها همچو باطن آنها چرکین است بے صفا ارباب صنایع در زمان مرزائی حیدر بسیار بیش آمدند موسیقی را رونق افزود کمانچه و جنترو قانون و چنگ و دف و نئے شایع شده در زمان سابق سازه از عالم کمانچه میداشتند و نفسها بزبان کشمیری در مقامات هندی میخواندند و آنهم منحصر بر دوسه مقامی بود بلکه اکثر بیک آهنگ می سرائیدند الحاق مرزا حیدر را در رونق کشمیر حقوق بسیار است پیش از عهد دولت حضرت عرش آشیانی مدار سواری مردم اینجا بر گونت بود اسپ کلا نمیداشتند مگر از خارج اسپ عراقی و ترکی برسم تحفه جهت حکام آوردند گونت عبارت از یابوی ست چهار شانه بر میی نزدیک در سایر کوهستان هند نیز فراوان میباشد اکثر چنگره و شخ جلو میشود بعد از آنکه این گلشن خدا آفرین بتائید دولت و یمن تربیت خاقان سکندر آئین رونق جاوید یافت بسیاری از ایماقات را در بنصوبه جاگیر مرحمت فرموده گله های اسپ عراقی و ترکی حواله شد که کبّه بگیرند و سپاهیان از خود نیز ایلچی سامان نمودند و در اندک فرصت اسبان بهم رسیده چنانچه اسپ کشمیر با دو بست و سینصد روبیه بسیار خرید و فروخت شده و احیاناً بهزار روبیه هم رسیده مردم اینملک آنچه سوداگر و اهل حرفه اند اکثر سنی اند و سپاهیان شوعه انامیه و گروهی نور بخشی

وظایف، فقر میباشند که آنها را ریشی گویند اگرچه علمی و معنوی ندارند لیکن به سبب ساختگی و ظاهر آرائی میزیند و هیچکس را بدنبالی گویند زبان خواهش و پای طلب گزافه دارند گوشت نمیخورند و زن نمیکنند و پیوسته درخت میوه دارند در صحرای میانشانند باین نیت که مردم از آن بهره‌ور شوند و خود از آن تمتع بر نمیگیرند قریب دو هزار کس ازین گروه بوده باشند و جمع از برهمنان اند که از قدیم درین ماک میباشند و مانده اند و بزبان سایر کشمیریان متکلم ظاهرشان از مسلمانان تمیز نتوان کرد لیکن کتابها بزبان شنسکوت دارند و میخوانند و آنچه شرایط بت پرستی است بفعل می آرند و شنسکوت زبانی است که دانشوران هند کتابها بدان تصنیف کنند و بغایت معتبر دارند اما بتخانهای عالی که پیش از ظهور اسلام اساس یافته برجاست و عمارتش همه از سنگ و از بنیاد تا سقف سنگهای کلاسی منی چهل منی تراشیده و بر روی یکدیگر نهاده متصل بشهر کوچه ایست که انرا کوه باران گویند و هر بیت نیز نامند و بر سمت شرقی آن کوه قل واقع است و مسافت دورش شش و نیم کوه و کسری پیموده شده حضرت عرش اشبانی انار الله برهانه حکم فرموده بودند که درین مقام قلعه از سنگ و آهک در غایت استحکام اساس نهند در عهد دوات این نیازمند قریب الاختتام شده چنانچه کوچه مذکور در میان حصار افتاده و دیوار قلعه بر دیوار آن گشته و کول مذکور بحصار پیوسته و عمارات دولتخانه مشرف بر آن آب است و در دولتخانه باغچه واقع است و مختصر عمارتی در وسط آن که والد بزرگوارم اکثر اوقات در آنجا می نشستند درین مرتبه سخت بیطراوت و افسرده بنظر درآمده چون نشیمن گاه آن قبله حقیقی و خدای مجازی در حقیقت سجده گاه این نیازمند است بر خاطر حق شناس ناپسندیده افتاد بمعتقد خاں که از بندهای مزاج دانست حکم فرمود که در ترتیب باغچه و تعمیر منازل غایت جد و جهد بتقدیم رساند در اندک فرصت بحسن اتمام رونق دیگر یافت در باغچه صده عالی سی و دو درعه مربع مشتمل بر سه قطعه آراسته شد و عمارات را از سربو تعمیر فرموده به تصویر اوستاد آن نادره کارشک نگار خانه چینی ساخت و این باغچه را نور افزا نام کردم روز جمعه پانزدهم فروردی ماه الهی دو گار قطاس از پیشکشهای زمیندار ثبت بنظر درآمد در صورت و ترکیب بگاو میش بیشتر مشابهت و مناسبت دارد اعضایش بر پشم است و این لازمه حیوانات سرد سیر است چنانچه بز رنگ از ولایت بکرو کوهستان گرم سیر آورده بودند بغایت خوبصورت و کم پشم بود و آنچه درین کوهستان بهم میرسد بجهت شدت سرما و برف پرستی و بدهیئات است و کشمیریان رنگ را کپل گویند و هم درینولا آهونی مشکین پیشکش آورده بودند چون گوشتش خورده نشده بود فرمودم که طعام ها بختند سخت بی مزه بد طعام ظاهر شد از حیوانات چار پائی صحرایی گوشت هیچ یک بزبونی و بد طعمی این نیست فاته در تازگی بوئی نداشته بعد از آن که چند روزی ماند و خشک شد خوشبو می شود و ماده فاته ندارد درین شوشه روز اکثر اوقات بر کشتی نشستند از سیر و تماشای شکوفه

بهاک و شالمار محظوظ گشتم بهاک نام برگنه ایست که بر اطراف کوه دل واقع است و همچنین شالمار نیز متصل آن وجوب آب خوشی دارد که از کوه آمده یکنول دل میبرد به فرزند خرم فرمودم که پیش آن را بستند ابشاری بهم رسیده که از سیر آن محظوظ توان شد و این مقام از سیر گاهای مقرر کشمیر است روز یکشنبه هفتدهم غریب واقع روی نمود شاه شجاع در عمارات دولتخانه باری می کرد اتفاقاً در بچه بود بجانب دریا پرده بر روی آن افکنده دروازه نه بسته بودند شاهزاده بازاری کنان در جانب در بچه میروند که تماشا کند بمجرد رسیدن سرنگون بزیرافتاد قضا را پلاسی نه کرده در زیر دیوار نهاده بودند و فراش متصل آن نشسته بود سروا باین پلاس میروند پاها بر پشت و دوش فراش خورده بر زمین می افتد با آن که ارتفاعش هفت دره است چون حمایت این جل سبکخانه حافظ و ناصر بود وجود فراش و پلاس واسطه حیات او میشود عیاذ بالله اگر چنین نبودی کار بدشواری کشیده در آنوقت راسه مان که سردار پیاده های خدمتیه بود در پای جهور که ایستاده فی الفور دویده او را برمی دارد و در اغوش گرفته متوجه بالا می شود در آنجا در انحالت همی قدر می پرسد که مرا کجا می ببری او میگوید که بملازم حضرت دیگر ضعفه برو مستولی می شود و از حرف زن باز می ماند من در استراحت بودم که این خبر موحش بگویم رسید سرا سیمه بیرون دادم چون او را بدینحال دیدم هوشم از سر رفت و زمان ممند در اغوش شفقت گرفته محو این موهبت الهی بودم در واقع طفل چهار ساله از جانی که ده گز شرعی ارتفاع داشته باشد سرنگون بیفتد و اصلاً غبار اسیدی بر اعضایش نه نشیند جال حیرت است سجادات شکر این موهبت تازه بتقدیم رسانیده تصدقات داده شد و فرمودم که ارباب استحقاق و فقرای که درین شهر توطن دارند بنظر در آورند تا درخور آنها وجه معیشت مقرر شود از غرایب آنکه سه چهار ماه پیش ازین واقعه جوتک رای منجم که در مهارت فن نجوم از پیش قدمان این طائفه است ب واسطه بمن عرض کرده بود که از زائچه طالع شاهزاده چنین استخراج شده که این سه چهار ماه برایشان گران است یمن که از جال مرتفع بزیرافتد و غبار اسیدی بر دامن حیات نه نشیند چون مکرر احکام او بصحت پیوست همواره این توهم پرامون خاطر می گشت و درین راههای خطرناک و گردوهای دشوار گذار یک چشم از آن نونال چمن اقبال غافل نبودم همیشه او را در نظر میداشتم و نهایت محافظت و غایت احتیاط بجا می آمد تا بکشمیر رسیده شد چون این سانحه ناگزیر بود آنکها و دایه های او چنین غافل می شوند لاله احمد که بخیر گذشت در باغ عیش آباد درختی بنظر درآمد که شگوفه مدبرگ داشت بغایت بالیده و خوشنما غایتاً سیب او ترش نشان میدادند چون از دلاورخان کاکر خدمت شایسته بظهور آمده بود بمنصب چهار هزاره ذات و سه هزار سوار سرفراز فرمودم و پسران او را نیز بمنصب امتیاز بخشیدم شیخ فرید ولد قطب الدین خان بمنصب هزاره ذات و چهار صد سوار نوازش یافت بمنصب سرباز خان هفتصدی

ذات و دو صد و پنجاه سوار حکم شد نورالله گرگیراق را بمنصب ششصدی ذات و یکصد سوار سرفراز ساختم و خطاب تشریف خانی عنایت فرمودم پیشکش روز مبارک شنبه بیست و یکم در وجه انعام قیام خاں قراول باشی مرحمت شد چون اله‌داد افغان پسر باریکی برگردار زشت خویش ندامت گزیده بدرگاه آمد حسب التماس اعتماد الدوله گناه او بعفو مقرون گشت اثار خجالت و شرمساری از ناصیه احوالش ظاهر بود بدستور سابق منصب دو هزار و پانصدی و یک هزار و دو بیست سوار عنایت نمودم میرک جلایر از کمکیان صوبه بنگاله بمنصب هزاری ذات و چهار صد سوار سرفرازی یافت چون بعرض رسید که لاله چوغاشی در پشت بام مسجد جامع خوب شگفته روز شنبه بیست و سوم بسیر و تماشاے آن رفته شد الحق یک ضاع آن گذار خوشی شده بود پرگنه مود مهری که پیش ازین بر اجه باسو عنایت بود بعد از او پسر او سورجمل مقهور داشت در بنوا بجکت سنگه برادر او که نیکه نیافته بود لطف نمود و پرگنه جمو بر اجه سنگرام مرحمت شد روز دوشنبه غره اردی بهشت بمنزل خورم رفته بکمام او در آمد بعد بر آمدن پیشکش کشید قلیلی بجهت خاطر او پذیرفتم روز مبارک شنبه چهارم میرجمله بمنصب دو هزاری ذات و سیصد سوار سرفراز شد روز یکشنبه هفتم بقصد شکار کبک بموضع چهار دره که وطن حیدر ملک است سواری شد اثنی سرزمین خوشی و سیرگاه دلکشی است آبهای روان و درختهای چنار عالی دارد حسب التماس او نور پور نام نهادم در سراه درختی است هل تهل نام که چون یکی از شاخهات آن را گرفته چندانند مجموع درخت در حرکت می آید عوام باین اعتقاد که این حرکت مخصوص همان درخت است اتفاقاً در دیبه مذکور ازان قسم درخت دیگر بنظر در آمد که بهمان طریق متحرک بود معلوم شد که این حرکت لازم نوع درخت است نه مخصوص یک درخت و در موضع راولپور از شهر دونیم کوه بر سمت هندوستان درخت چناری واقع است میان سوخته پیش ازین بیست سال که من خود براسپی سوار باینچ اسب زین دار و دو خواجه سرا بدرون آن در آمده بودم و هرگاه بتقریبی اینکرف مذکور میشد مردم استبعاد می نمودند درین مرتبه باز فرمودم که چندی بدرون آن در آیند بهمان دستور که در خاطر داشتم ظاهر شد در اکبرنامه مسطور است که حضرت مرش اشیا نی سی و چهار کس را بدرون آن در آورده متصل یکدیگر نشانده بودند درین تاریخ بعرض رسید که پرتوی چند پسر راے منوهر که از کمکیان لشکر کانگڑه بود بامخالفاں جنگ بے صرفه کرد، جان نثار گشت روز مبارک شنبه یازدهم برین سرجب بندهای درگاه باضافه منصب سرفراز گشتند تثار خاں دو هزاری ذات و پانصد سوار عبدالعزیز خاں دو هزاری ذات و هزار سوار و دیبی چند گوالیاری هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار میر خاں پسر ابو القاسم خاں یکی هزاری ذات و ششصد سوار مرزا محمد هفتصدی ذات و سیصد سوار لطف الله سیصدی ذات و پانصد سوار نصرالله عرب پانصدی ذات و دو بیست و پنجاه سوار تهور خاں بغوجداری سرکار میوات تعیین

شد روز مبارک شنبه بهست پنجم سید بایزید بخاری فوجدار سرکار بهکر بصاحب
 صوبگی ولایت تهنه فرق عزت بر افراخت و منصب او اصل و اضافه دو هزار
 ذات و هزار و پانصد سوار حکم شد و علم نیز مرحمت فرمودم شجاع‌الخان عرب بمنصب
 دو هزار و پانصد ذات و دو هزار سوار عزافتخار یافت و انی رای سنگدلن حسب التماس
 مهالخان بصوبه بنگش تعیین شد جانشینار خان بمنصب دو هزار ذات و هزار و پانصد
 سوار سرفراز گشت درینولا از عرایض سپهسالار خان خانان و سایر دولخواهان ظاهر شد
 که عذیر سیاه بخت باز قدم از حد ادب بیرون نهاده فتنه و فساد که لازمه سرشت زشت
 آن به ذات است بنیاد کرده و از آن که موکب منصور بولایت دور دست نهضت نموده
 فرصت مغتنم شمرده عهد و پیمانی که بایندهای درگاه بسته بود شکسته دست
 تصرف بملک بادشاهی دراز ساخته امید که عذیر سیب بشامت اعمال خویش گرفتار
 گردد چون التماس خزانة نموده بود حکم شد که مبلغ بیصت لک روپیه متصدیان
 دارالخلافه آگوه نزد سپهسالار روانه سازند و مقارن این خبر رسید که امرا تهاجمات را گذاشته
 نزد داراب خان فراهم آمده اند و ترکیان بر دور لشکر صف بسته می گردند خنجر خان
 در احمدنکر متحصن شده تا حال دو سه دفعه بندهای درگاه را با مقهوران مبارزت
 اتفاق افتاد و هر مرتبه مخالفان شکست خورده جمعی را بکشتن دادند و در مرتبه
 آخر داراب خان جوانان خوش اسبه را همراه گرفته بر بنگاه مقهوران تاخت و جنگ
 سخت در پیوست و مخالفان شکست خورده روی ادبار بودی فرار نهادند و بنگاه
 آنها بتاراج رفت و لشکر ظفر اثر سالم و غانماً بار در خود مراجعت نمود چون عصرت
 و گرانی عظیم در لشکر منصور بهم رسید دولخواهان کنکاش در آن دیدند که از کربوه
 روهنگزه فرود آمده در پایان گهاق توقف باید نمود تا رسد غله به سهولیت میرسیده
 باشد و مردم محنت و تاب نکنند ناگزیر در بالا پور معسکر اقبال آراستند و مقهوران سیاه
 بخت شوخی و شلاکینبی نموده در طرف بالا پور نمایان شدند راجه نرسنگدیو با چندی از
 بندهای جان نثار بمدافعه غنیمت گماشته بسیاری را بقتل آورد و منصور نام حبشی
 که در سپاه مقهوران بود زنده بدست افتاد هر چند خواستند که بزیز فیل اندازند رضی
 نشد پای جهالت افشرد راجه نرسنگدیو فرمود که سرش از تن جدا سازند امید که
 فلک دوار سزای کردار ناهنجار در دامن روزگار سایر حق ناشناسان نهد در سیوم اردی
 بهشت به تماشای سکه ناک سواری شد بغایت تیلاق خوشی است و این آبشار
 در میان دره واقع است و از جای مرتفع میریزد هنوز بر اطراف آن برف بود جشن
 مبارک کشیده در آن گلزمین آراسته پیاله های معتاد را بولب آب خورده مکتوظ گشتم
 در پی جدول آب جانور در بنظر در آمد از عالم ساج ساج سیاه رنگ است و خالهای
 سفید دارد و این همد رنگ بلبل است با خالهای سفید و غوطه در آب میخورد و زمان
 ممتد در زیر آب میباید و از جای دیگر سر بر می آرد فرمودم که دو سه جانور از آن گرفته
 آرند تا معلوم شود که از باب است مرغابی است پوست درمیان پا دارد و باهم پیوسته

یا از عالم جانوران محترانی کشاده است دو قطعه ازان گرفته آوردند یکی فی الفور مرد و دیگر یکروز ماند پنجاه اش مثل مرغابی پیوسته نبود بنادرالعصری استبان منصور نقاش فرمودم که شبیه آن را بکشند کشمیریان گلکرمی نامند یعنی ساج آبی درینولا قاضی و میر عدل معروضداشتند که عبدالرهاب پسر حکیم علی بجمع از سادات متوطن لاهور هشتاد هزار روپیه دعوی میدنماید و خطی بمهر قاضی نورالله ظاهر ساخته که پدر من زر مذکور را برسم امانت بسید ولی پدر اینها سپرده و سادات منکرانند اگر حکم شود حکیم زاده بجهت احتیاط سوگند مصحف خورده حق خود را ازانها بگیرد فرمودم آنچه مطابق احکام شریعت است بعمل آورند روز دیگر معتمد خان بعرض رسانید که سادات خضوع و خشوع بسیار ظاهر میسازند و معامله کلی است هرچند در تحقیق و تفحص این قضیه بیشتر تامل بکار رود بهتر خواهد بود بنابراین فرمودم که آصف خان در تحقیق این قضیه نهایت دقت و دور اندیشی بکار برده نوعی نماید که املا مظنه و شبه و شک نماند باوجود این اگر خوب و اشکافته نشود در حضور خود باز پرس نموده خواهد شد بمجرد شنیدن این حرف حکیم زاده را دل و دست است از کار رفته و جمعی از آشنایان شفیع ساخته حرف آشتی به میان آورد غرض آنکه اگر سادات باز پرس این قضیه را بآصفخان به اندازند خط ابوامی سپارم که مرا بالایشان من بعد حقی و دعوی نباشد هرگاه آصفخان کس بطلمب او میفرستد ازان جا که خاین خایف می باشد بدبانه وقت می گذرانید و حاضر نمی شد تا آنکه خط ابرا به یکی از دوستان خود سپرد و حقیقت بآصفخان رسید جبراً او را حاضر ساختند در مقام پرسش در آمد فاگیر اعتراف نمود که این خط را یکی از ملازمان من ساخته و خرد گواه شده مرا از راه برده بود بهمین مضمون نوشته داد چون آصفخان حقیقت را بعرض رسانیده منصب و جاگیر او را تغییر ساخته از نظر انداختم و سادات را بعزت و ابرو رخصت لاهور ارزانی داشتیم روز مبارک شنبه هشتم خور داد اعتقاد خان بمنصب چهار هزار ذات و هزار و پانصد سوار سرفرازی یافت و صادق خان بمنصب دوهزاری و پانصد ذات و هزار و چهار صد سوار ممتاز گشت زین العابدین پسر آصفخان مرحوم بخندمت بخشیدگی احدیال سرفراز گشت راجه نرسنگدیو بدیله بوالا پایه پنجه هزار ذات و سوار فرق عزت برافراخت در کشیدر پیشرس توبی میوها اشکن است میخوش میداشت از آلو بالو خورد ترغابتاً در چاشنی و نزاکت بسیار بهتر و در کیفیت شراب سه چهار آلو بالو بیشتر نمی توان خورد و ازین در شبان روزی ناصد هم بمزه می توان گزک کرد خصوصاً از قسم پیوندیش حکم فرمودم که بعد ازین اشکن را خوش کن می گفته باشند ظاهراً در کوهستان بدخشان و خراسان می شود مردم اینجا بجمدمی گویند آنچه از همه کلا تر است نیم مثقال بوزن در آمد شاه آلو در چهارم اردی بهشت صدتار نخود نمایان شد در بیست و هفتم رنگ گردانید در پانزدهم خور داد بکمال رسید و نور کرده شد شاه آلو بدایقه من از اکثر میوه ها خوشتر می آمد چهار درخت

در باغ نور افزا بار آورده بود یکی را شیرین باز نام کردم و دوم را خوشگوار و سوم را که از همه بیشتر بار آورده بود پر بار و چهارم که کمتر بار داشت کم بار و یک درخت دریاچه خورم بار آورده بود انرا شاه و انرا نام نهادم نونهالی در باغچه عشرت افزا بود انرا نو بار خواندم هر روز همان قدر که بجهت مزه پیاله کفایت کند بدست خود می چیدم اگرچه از کابل هم بذاک چوکنی می رسانیدند لیکن از باغچه خانه تازه بتازه چیدن بدست خود لطف دیگر دارد شاه آلو کشمیر از کابل کمتر نمی شود بلکه بالیده تراست آنچه از همه کلاں تر بود یک نانک و پنخ سرخ بوزن در آمد روز سه شنبه بست و یکم بادشاه بانو بیگم حجله نشین ملک بقا شد و الم این واقعه دلخراش بار گران بر خاطر م نهاد امید که الله تعالی او را در جوار مغفرت خویش جای دهد از غریب آنکه جوتک را منجم پیش ازین بدو ماه بعضی از بندهاے نزدیک را اگله ساخته بود که یکی از صدر نشینان حرم سراے عفت بنهائخانه عدم خواهد شقاقت و این را از زانچه طالع من دریافته بود مطابق افتاد و از سوانح شهادت یافتن سید عزتخان و جلال خان که در لشکر بنگش و تفصیل این اجمال آنکه چون هنگام رفع محصول شد مهابتخان لشکر تعین نمود که بکوهستان در آمده زراعت افغان را بخوراند و از ناخت و تاراج و کشتن و بستن دقیقه مهمل نگذارند قضا را چون بندهاے درگاه بپای کوتل میرسند افغانان برگشته روزگار از اطراف هجوم آورده سر کوتل را می گیرند و استحکام میدهند جلال خان که مرد کار دیده و پیر محنت کشیده بود صلاح وقت دران می بیند که دوسه روزی توقف کرده شود تا مقهوران اذوقه چند روزه که بر پشت بار کرده آورده اند صرف نموده لاچار خود بخود ویران شوند انگاه بسهولیت مردم ما ازین گریه دشوار خواهند گذشت چون ازین کوتل بگذریم دیگر کاره نمیتواند ساخت و مالش بسزا خواهند یافت عزت خان که شعله بود رزم افروز و برق دشمن سوز بصوابدید جلال خان نهر داخه برهنه با چندی از سادات بارهه توسن همت برانگیخت و افغانان مانند مور و ملخ از اطراف هجوم آورده او را در میان گرفته با آنکه زمین معرکه اسپ تاز نبود بهر طرف که حی غصب می افروخت خرمن هستی بسیارے باآتش تیغ می سوخت در اثنای زد و خورد اسپش را پے کردند پیاده تارمی داشت تقصیر نکرد عاقبت بار فقه خویش مردانه فروشد و در هنگامیکه عزت خان می تازد جلال خان که پسر مسعود پسر احمد بیگ خان و بیزن پسر ناک علی میدان و دیگر بندها عنان شتاب از دست داده بے اختیار از هر طرف کوتل می جذبند و مقهوران سر کوهها گرفته بسنگ و تیر کار زار می نمایند جوانان جانشپار چه از بندهاے درگاه چه از تابینان مهابتخان داد جرات و جلالت داده بسیاری از افغانان را بقتل می رسانند و داری گیر جلالخان و مسعود بابھیارے از جوانان جاں نثار می گردند بیک تند خوئی و تیز جلوئی عزتخان چنین چشم زخمی بلشکر منصور رسید و مهابتخان از شنیدن این خبر وحشت اثر فوجی از مردم تازه زور بمک فرستاده تهاجمات را از سر نو استحکام می دهد و هر جا

اثری از آن سیاه بختی می یابند در کشتی و بستن تقصیر نمی نمایند چون این واقعه بعرض رسید اکبر قلی پسر جلال خان را که بخدمت فتح قلعه کانگره مقرر بود بحضور طلب داشته منصب هزاری ذات و هزار سوار لطف فرمودم و ملک موروثی او را بدستور قدیم در وجه جاگیر او مقرر داشته اسب و خلعت داده بکمک لشکر بنگش فرستادم بآنکه از عزت خان فرزند مانده بود بغایت خورده سال جانفشانی او را در پیش نظر حقیقت بین داشته منصب و جاگیر عنایت شد تا باز مانده‌های او از هم نپاشند و دیگران را امید و آری افزایش در پی تاریخ شیخ احمد سهرندی را که بجهت دکان آرائی و خود فروشی و بی صرفه گوئی روزی چند در زندان ادب محبوس بود بحضور طلب داشته خلاص ساختم خلعت و هزار روپیه خرچ عنایت نموده در رفتن و بودن مختار گردانیدم او از روه انصاف معروض داشت که این تنبیه و تادیب در حقیقت هدایتی و کفایتی بود نقش مراد در ملازمت خواهد بود بست و هفتم خورده زرد الو رسید خانه تصویره که در باغ واقع است و حکم به تعمیر آن شده بود درینولا بتصویر اسنادان فادره کار آراستگی یافت در مرتبه بالا شبیهه جنت آشیانی و عرش آشیانی و در مقابل شبیهه مرا و برادر شاه عباس را کشیده اند بعد از آن شبیهه میرزا کامران و میرزا محمد حکیم و شاه مراد و سلطان دانیال و در مرتبه دوم شبیهه امرا و بندهای خاص را تصویر کرده اند و در اطراف بیرون خانه سواد منازل راه کشمیر به ترتیبی که آمده شده نگاشته اند یکی از شعرا این مصرع را تاریخ یافته

مجلس شاهان سلیمان حشم

روز مبارک شنبه چهارم تیر ماه الهی جشن بویا کوبی شده در پی روز شاه الو کشمیر با خبر رسید از چهار درخت پیانچه نور افزا یک هزار و پانصد عدد و از سایر درختها پانصد عدد دیگر چیده شد بمتصدیان کشمیر تاکید فرمودم که درخت شاه آلو در اکثر باغات پیوند کنند و فراوان سازند درینولا بهم پسرانا امر سنگه بختاب راجگی سرفروزی یافت و دلیرخان برادر رشید عزتخان بمنصب هزاری ذات و هشتصد سوار ممتاز گشت و محمد سعید پسر احمد بیگ خان بمنصب ششصدی ذات و چهار صد سوار و مخلص الله برادر او پانصدی ذات و دویست و پنجاه سوار فوازش یافتند بسید احمد صدر منصب هزاری عنایت شد بمیرزا حسین پسر میرزا رستم صفوی منصب هزاری ذات و پانصد سوار مرحمت فرموده بخدمت دکن رخصت کردم روز یک شنبه چهاردهم تیر ماه الهی حسن علی خان ترکمان بصاحب صوبگی اودیسه فوق عزت برافراخت و منصب ذات و سوار سه هزاری حکم شد در پی تاریخ بهادرخان حاکم قندهار نه اسب عراقی و چند تغور اقمشه زر بفت و مخمل زر بفت و دانه‌های کیش و غیره برسم پیشکش ارسال داشته بود به نظر گذشت روز دو شنبه پانزدهم بسید ایلان توسی مرک سواری شد بدو کوچ دریا به کوتل رسیده روز کم شنبه هفدهم بفراز کوه برآمده دو کوه مسافت در غایت ارتفاع بصعوبت تمام قطع شد از فراز کوتل

تا ایلاق یک کرره دیگر زمین پست و بلند بود اگرچه قطعه قطعه گلهاے الوان شگفته بود لیکن انقدر که تعریف می کردند و در خاطر نقش بسته بود به نظر در نهاد شنبه شده که درین نزدیکی دره ایست که بغایت خوب شگفته روز مبارک شنبه هیزه هم بتماشاے ان رفتم بے تکلف هرگونه اغراق که در تعریف ان گل زمینی کرده شود گنجایش دارد چندانکه نظر کار می کرد گلهاے الوان شگفته بود پنجاه قسم گل در حضور خود چیده شد یمنی که چند قسم دیگر هم بوده باشد که بنظر در نیامده اخر هالے روز عذان مراجعت معطوف داشتم امشب در حضور به تقریبی جرف محاصره احمد نگر مذکور می شد خانجهاں غریب نقلی گذرانید پیش ازین هم مکرر بگوش رسیده بود بذبح غرابیت مرقوم میگردد در هنگامی که برادر شاهزاده دانیال قلعه احمد نگر را محاصره کرده بود روزی اهل قلعه توپ ملک میدان را بجانب اردوے شاهزاده مجرا گرفته آتش دادند گوله قریب دایره شاه زاده رسید از اینجا باز گنبد بسته در خانه قاضی بایزید که از مصاحبان شاهزاده بود رفته افتاد اسپ قاضی بفاصله سه چهار گز بسته بودند بمجرّد رسیدن گوله بر زمین ران اسپ از بیخ برکنده بر زمین افتاد و غلوله از سنگ بود بوزن ده من متعارف هند که هشتاد من خراسان باشد توپ مذکور بمثابه کلاں است که آدم درمیان درست می تواند نشست درین تاریخ خواجه ابوالحسن میر بخشی را بمنصب پنجهزاری ذات و دو هزار سوار سرفراز ساختم مبارزخان بمنصب دو هزار ذات و هزار و هفتصد سوار سربلندی یافت بیزن پسر نادعلی بمنصب هزار ذات و پانصد سوار ممتاز گشت امانتخان بمنصب دو هزار ذات و چهار صد سوار سرفراز شد روز مبارک شنبه بست و پنجم نوازشخان پسر سعید خان را بمنصب سه هزار ذات و دو هزار سوار و همت خان را بمنصب دو هزار ذات و هزار و پانصد سوار و سید یعقوب خان پسر سید کمال بخاری را به منصب هشتصد ذات و پانصد سوار امتیاز بخشیدم میر علی عسکر پسر میر علی اکبر موسوی بخطاب موسویخان نوازش یافت چون تعریف ایلاق کوری مرک مکرر شنیده شده بود درینولا خاطر بتماشای آن بسیار رغبت افزود روز سه شنبه هشتم امرداد بدانصوب سواری شد از تعریف آن چه نویسد چندانکه نظر کار می کرد گلهای الوان شگفته و درمیان سبزه و گل جدول هالے آب روان در غایت لطافت و صفا گویی صفحه ایست از تصویر که نقاش قضا بقلم صنع نگاشته غنچه دلها از تماشاھای آن می شگفت بی تکلف ان ایلاق را نسبت بدیگر ایلاقات نیست و بهترین سیرگاہ های کشمیر می توان گفت در هندوستان پیدیا نام جانوری است خوش آواز که در موسم برسات ناله های جان سوز می کشد چنانچه کوئل بیضه خود را در اشیان زاغ می نهد و زاغ بچه او را می کشد و می پرورد در کشمیر دیده شد که بیضه خود را در اشیان غوغائی نهاده بود و غوغائی بچه آن را پرورش میداد روز مبارک شنبه هفتم فداکجان بمنصب هزار و پانصد ذات و هفتصد سوار سرفراز گشت درین تاریخ محمد زاهد نام ایلچی عزتخان حاکم اورنگز بدرگاه رسید

عریضه با محقر تحفه ارسال داشته سلسله جنبان نصیحت های موروثی بنده بود بنظر عاطفت مخصوص داشته عجاله الوقت ده هزار درب بانعام ایلچی مقرر شد و بمقتضای بیوتات حکم فرمودم که از اقسام اجناس آنچه او القماس نماید بجهت فرستادن ترتیب دهند درینولا فرزند خاں جهان را غریب توفیقی نصیب شده از شیفتگی باده نهایت زار و نزار گشته بود از استیلاء این نشاء مرد افکن نزدیک بان رسیده که جان گرامی در سراینکار کند ناگاه بخود پرداخت و حق سبحانه او را موفق ساخت و عهد کرد که بعد ازین امن لب بشراب نیالاید و الوده نسازد هرچند نصیحت کردم که بیک بار ترک کردن خوب نیست از روی حکمت و تدبیر بمروور باید گذاشت راضی نشد و مردانه گذاشت بتاریخ بیست و پنجم امرداد بهادر خاں صاحب صوبه قندهار بمنصب پنجهازایات و چهار هزار سرفراز گشت و در دوم شهریور ماه الهی مانع نگه پسر راوت شنکر بمنصب هزار و پانصدی و هشتصد سوار و میر حسام الدین بهزار و پانصدی و پانصد سوار و کرم الله پسر علی مردان خاں بهادر بشش صدی و سیصد سوار نوازش یافتند چون درینولا توجه خاطر بدندان ابلق جوهر دار بسیار است امرای عظام در تفحص و تجسس غایت سعی و اهتمام بتقدیم رسانیدند از ان جمله عبدالعزیز خاں نقشبندی عبد الله نام ملازم خود را نزد خواجه حسن و خواجه عبدالرحیم پسران خواجه کلان جویباری که امروز مقتدای ولایت مارواذ النهارند فرستاده مکتوبی مشتمل بر اظهار این خواهش ارسال داشته بود اتفاقاً خواجه حسن دندانی درست در کمال لطافت داشته فی الفور مصحوب مومی الیه روانه درگاه ساخت و درین تاریخ بحضور رسید موجب انبساط خاطر گشت فرمودم که موازی سی هزار روپیة را از نفایس امتعه بجهت خواجه ها روانه سازند و میر ترکه بخاری بدین خدمت مامور گشت روز مبارکشنبه دوازدهم شهریور میر میران بفوجداری سرکار میوات دستوری یافت و منصب او از اصل و اضافه دو هزار و یک هزار و پانصد سوار حکم شد و اسب خاصه با خلعت و شمشیر عنایت فرمودم درینولا از عرضداشت سندر بوضوح پیوست که جوهر مل مقهور جان بمالکان جهنم سپرد و نیز بعرض رسید که فوجی بر سربکی از زمینداران فرستاده طریق احتیاط از دست داده است بے آنکه راه در آمد را استحکام دهند و سرکوبها را بگیرند و در تنگنائی کوه در آمده جنگ بے صوفه کرده اند چون روز بآخر رسیده بود کار نا ساخته و عطف عنان نموده اند و در برگشتن جلو ریزان شده کس بسیار بکشتن داده اند خصوصاً جمعی که عار گریختن بخود نه پسندیده اند شهادت را بجان خریده اند از جمله شهباز خاں دلومانی که طایفه است از گروه افغانان لودی با جمعی از بوکران و اقوام جان نثار گشت الحق خوب بنده بود شجاعت با خرد و آرم جمعداشت دیگر جمال خاں افغان و رستم برادر او و سید نصیب باره و چند دیگر زخمی بر آمدند و نیز نوشته رسید که محاصره تنگ شده و کار بر متحصنان بدشواری کشیده و مردم را در میان انداخته زنهار خواسته اند امید که درین زودی به یمن اقبال روز

افزون قلعه مفتوح گردد روز کم شنبه هیزدهم ماه مذکور دلاور خان کاکر باجل طبعی و دیعت حیات سپرد از امرای صاحب الوش شجاعت با سرداری و کاردانی داشت از زمان شاهزادگی بخدمت من پیوسته و بحسن اخلاص و جوهر رشد از همکنان گوی سبقت رفته بودا پایه امارت رسیده بود در آخر عمر حق تعالی توفیق حق گذاری نصیب کرد و فتح کشتوار که خدمتی بود نمایان بهمت او میسر شد امید که از اهل امرزش باد فرزندان و باز ماندهای او را بانواع مراحم و نوازش سرفراز ساختم و از مردم او چندی که لایق منصب بودند در سلک بندهای درگاه انتظام بخشیده دیگران را حکم فرمودم که بدستور سابق با فرزندان او بوده باشند تا جمعیت او از هم نپاشد درین تاریخ قور یساول باقطة الماس که ابراهیم خاں فتح جنگ از حاصل کان بنگاله فرستاده بود آمده ملازمت نمود وزیر خاں دیوان بنگاله که از قدیمان این درگاه بود باجل طبعی در گذشت شب مبارک شنبه نوزدهم کشمیریان کنار دریای بهت را دوریبه چراغان کرده بودند و این رسمی است پاستانی که هر سال درین تاریخ از غنی و فقیر هرکس که خانه در کنار دریا دارد مثل شب برات چراغان روشن میکند از برهمنان سبب آن را پرسیده شد گفتند که درین تاریخ سرچشمه دریای بهت ظاهر شده و از قدیم این رسم آمده که در آن روز جشن دهته ترواه است دهته بمعنی بهت است و ترواه سیزده را میگویند چون درین تاریخ سیزدهم شوال چراغان می کنند باین اعتبار دهته ترواه نامیده اند بے تکلف خوب چراغانی شده بود بر کشتی نشسته سیر و تماشا کرده شد درین تاریخ جشن وزن شمسی آراستگی یافت و بضابطه معهود خود را بطلا و اجناس دیگر وزن کرده در وجه ارباب استحقاق مقرر فرمودم سال پنجاه و یکم از عمر این نیاز مند درگاه الهی بانجام رسید و سر آغاز سال پنجاه و دوم چهره مراد افروخت امید که مدت حیات در مرضیات ایزدی مصروف باد جشن روز مبارک شنبه بست و ششم در منزل اصفخان ترتیب یافت و آن عمده السلطنت بلوازم نیاز و پیشکش پرداخته سعادت جاوید اندوخت در غره شهر پور مرغابی در تال الیه نمایان شد و در بیست و چهارم ماه مذکور در کول دل نمودار گشت جانوران پرند که در کشمیر می باشند بدین تفصیل است کلنگ سارس طاوس چرز لگ لگ تغداری تغداف کروانک زرد تلک نقره باچرم لیلوره حواصل مکشه تقله قاز کونکله دراج شارک نونسرج موسیچه هریل دهیک کویل شکرخواره مهوره مهرلات هنس کلچری تاثیر که من او را بد اواز نام کرده ام چون اسامی بعضی ازینها بفارسی معلوم نبود بلکه در ولایت نمی باشد بهندی نوشته شد و اسامی جانوران که در کشمیر نمیداشند از درنده و چرنده بدین تفصیل شیرزرد یوز گرگ گاومیش صحرایی آهوه سیاه چهاره کوه پاچه نیله گاؤ گورخر خرگوش سیاه گوش گربه صحرایی موشک کرلانی سوسمار خارپشت درین تاریخ شفتالو از کابل بداکچوک ری رسید آنچه از همه کلاں تر بود بیست و شش توله بوزن در آمد که شصت و پنج مثقال بوده باشد

تاموسم شفق‌آلو بود انقدر می‌رسید که باکثر امرا و بنده‌های خاص‌الوش عنایت میشد روز جمعه بیست و هفتم بقصد سیر و تماشا و ویرناک که سرچشمه دریای بهت است سواری شد پنج کره بالای آب بکشتی رفته در ظاهر موضع پانپور نزول فرمودم در پس روز خبر ناخوش از کشتوار رسید تفصیل این اجمال آنکه چون دلاور خان فتح کرده متوجه درگاه شد نصرالله عرب را با چندی از منصب داران بمحافظت آنجا گذاشت او را در راه دو خطا افتاد یکی آنکه زمینداران و مردم آنجا را تنگ گرفت و سلوک ناملازم در پیش داشت دوم آنکه جمعی که بکمک مقرر بودند به طمع اضافه منصب ازو رخصت خواستند که بدرگاه رفته مهمسازی خود کنند و آن تجویز اینمندی نموده اکثری را بمرور رخصت داد چون پیش او جمعیت کم ماند زمینداران آنجا که زخمها ازو در دل داشتند و در کمین شورش بودند فرصت یافته از اطراف هجوم آوردند پل را که عبور لشکر و کمک منحصر دران بود سوخته آتش فتنه و فساد افروختند و نصرالله متحصن گشته دو سه روزی خود را بهزار جان کندن نگاه داشت چون اذوقه نبود و راه را نیز بسته بودند ناگزیر بشهادت قرار داده مردانه با چندی که همراه بودند داد شجاعت و جلالت داد تا آنکه اکثری ازان مردم بشهادت رسیدند و بعضی خود را اسپر سر پنجه تقدیر کردند چون این خبر بمسامع جلال رسید جلال پسر دلاور خان که آثار رشد و کار طلبی از ناصیه احوال او ظاهر بود و در فتح کشتوار ترددات پسندیده ازو بظهور آمده بود بمنصب هزاری ذات و ششصد سوار سرفراز ساخته و ملازمان پدر او را که در سلک بنده‌های درگاه انتظام یافته بودند و فوجی از سپاه صوبه کشمیر با بسیاری از زمینداران و پیاده‌های برکنده از بکمک او مقرر داشته باستیصال آن گروه عاقبت مخدول تعیین فرمودم و نیز حکم شد که راجه سنگرام زمیندار جمو با مردم خود از راه کوه جمو در آید امید که در پس زودی بسزای کردار خویش گرفتار آیند روز شنبه بیست هشتم چهار و نیم کره کوچ شد از موضع کاکاپور یک کره گذشته بر لب آب فردو آمدم بنگ کاکاپور مشهور است برکنار دریا صحرا صحرا خود رو افتاده روز یکشنبه بیست و نهم بموضع پنج هزاره منزل شد این موضع بفرزند اقبال منذ شاه پریز عنایت شده است وکلای او مشرف بر آب باغچه و مختصر عمارتی ترتیب داده بودند در حوالی پنج هزاره چلکه واقع است در غایت صفا و نزهت و هفت درخت چنار عالی در وسط چلکه و جوی آبی بر دور گشته کشمیریان سنها بهولی می گویند یکی از سیر گاهای مقرر کشمیر است در پس تاریخ خبر فوت خاندوران رسید که در لاهور باجل طبعی در گذشت عمرش قریب به نود رسیده بود از بهادران مقرر زور گار و دلیران عرصه کارزار بود شجاعت را با سرداری جمعداشت در پس دولت حقوق بسیار دارد امید که از اهل امرزش باد چهار پهر ازو ماند لیکن هیچکدام لیاقت فرزندی او ندارند قریب چهارلک روپیه نقد و جنس از ترکه او برآمد بفرزندانش عنایت شد روز دوشنبه سی ام نخصت تماشای سرچشمه آنچ نموده شد این موضع را حضرت عرش اشدانی به رانداس کچهواکه

مرحمت نموده بودند و او در دامن کوه و فراز چشمه عمارات و حوضها ساخته بی تکلف سرمنزلی است در غایت لطافت و نفاست آبش در کمال صفا و عذوبت ماهی بسیار درو شناور *

در ته آبش ز صفا ریگ خورد * کور تواند بدل شب شمرد

چون این موضع بفرزند خانچه‌ها عنایت فرمودم مشارالیه ترتیب ضیانت نموده پیشکش کشید قلیلی بجهت خاطر ارگرفته شد ازین چشمه نیم کوه مچھی بهون نام سرچشمه ایست که رای بهاری چند از بندهای عرش اشیانی بپخانه بر فراز آن ساخته آب این چشمه از آن بیشتر است که توان گفت و درختهای کلا کهن سال از چنار و سفیدار و سیاه بید بردور آن رسته شب درین مقام گذرانیده روز سه شنبه سی و یکم بسر چشمه اچول منزل شد و آب این چشمه از آن فراز تراست ابشار خوشی دارد بر اطراف درختهای چنار عالی و سفیدارهای موزون سر بهم آورده نشیمن‌های دلکش بموقع ترتیب داده بودند در مد نظر باغچه با صفا گل‌های جعفری شگفته گویی قطعه ایست از بهشت روز کم شنبه غره مهر ماه از اچول کوچ فرموده قریب به چشمه ویرناک منزل شد روز مبارک شنبه دویم بر چشمه مذکور بزم پیاله ترتیب یافت بندهای خاص را حکم نشستن فرمودم پیاله سرشار بدموده از شفق‌الو کابل الوش گزک عنایت فرمودم و هنگام شام مستان بخانه خودها باز گشتند این چشمه مذبح دریای بهت است و در دامن کوهی واقع است که از تراکم اشجار و انبوهی سبزه و گیاه بومش محسوس نمی شود در زمان شاهزادگی حکم فرموده بودم که بر سر این چشمه عمارتی که موافق آن مقام باشد اساس نهند درینولا بانجام رسید حوض مثنی چهل و دو درع و چهارده گز عمق و ابش از عکس سبزه و ریاحین که بر کوه رسته زنگاری رنگ و ماهی بسیار شناور و بردور حوض ایوانهای طاق زده و باغی در پیش این عمارت و از لب حوض تا در باغ جوئی چهار گز در عرض و یکصد و هشتاد گز در طول و دو گز در عمق و بر اطراف جوسه خیابان سنگ بست و آب حوض بمثابه صاف و لطیف که باوجود چهار گز در عمق اگر نخود در زیر آب افتاده باشد بنظر در می آید و از صفائی جوی و سبزه و گیاه که در زیر آن چشمه رسته چه نویسد اقسام سبزه و ریاحین در هم رسته از جمله بته بنظر می آمد بعینه مانند دم طاوس نقاشانه و از موج آب متحرک و یک گل جا بجا شگفته و نفس الامر آنکه در تمام کشمیر باین خوبی و دلقریبی سیرگاهی نیست معلوم شد که بالاس آب کشمیر را هیچ نسبت بهایان اب نیست و بایستی روزی چند در بخدود سیر مستوفی کرده داد عیش و گسرنانی میدادم چون ساعت کوچ نزدیک رسیده بود و در سرکدل برف شروع در باریدن کرده و فرصت توقف بر نمی تافت ناگزیر عنان معاودت بجانب شهر معطوف داشتم و حکم شد که بر کنار جوی مذکور دو رویه درخت بنشانند روز شنبه چهارم بچشمه لوکا بهون منزل شد این سرچشمه هم قابل جای هست اگرچه الحال در برابر آنها نیست لیکن اگر سرمست کنند جای خوب خواهد شد فرمودم که مناسب این مقام عمارتی بسازند و حوض

پیش چشمه را مرصع نمایند در اثناء راه بر چشمه عبور واقع شد که آنده ناک نامند مشهور است که ماهی این چشمه نابینا میباشد لحظه بر چشمه مذکور توقف نموده دام انداختم و دوازده ماهی بدام افتاد از انجمله سه ماهی نابینا بود و نه ماهی چشم داشت ظاهراً آب این چشمه را تاثیر است که ماهی را کور میسازد بهر حال خالی از غریبت نیست روز یکشنبه پنجم باز چشمه صیقلی بهون و اینچ عبور نموده متوجه شهر شدم روز کم شنبه هشتم خبر فوت هاشم پسر قاسم خاں رسید روز مبارکشنبه نهم اراد تخاں بصاحب صوبگی کشمیر سرفراز شد میر جمله از تغیر او بخدمت خانسامانی امتیاز یافت و معتمد خاں بخدمت عرض مکرر فرق عزت بر افراخت و منصب میر جمله دوهزاری ذات و پانصد سوار حکم شد شب شنبه یازدهم بشهر نزول اجلال اتفاق افتاد آسف خاں بخدمت دیوانی صوبه گجرات ممتاز شد سنگرام راجه جمو بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار سر بلندی یافت درین روز غیر مکرر شکار از ماهیگیران کشمیر مشاهده افتاد در جائیکه آب تا سینه آدمی باشد دو کشتی پهلوی یکدیگر میبوند بدستوری که یکسر باهم پیوسته باشد و سر دیگر از هم دور بفاصله چهارده پانزده دزعه و دو ملاح برکنار طرف بیرون کشتی ها چوب دراز در دست گرفته می کشیند تا فاصله زیاده و کم نشود و در برابر میرفته باشند و ده دوازده ملاح در ته آب در آمده سرهای کشتی را باهم پیوسته بدست گرفته پاها بزمین کوفته می روند ماهی که در میان هر دو کشتی در آمده خواهد که از تنگی بگذرد بیای ملاحان میروند و ملاح فی الفور غوطه خورده خود را بقعر آب میروساند و ملاح دیگر به پشت او حمل انداخته بدو دست پشت او را زیر میکند تا آب او را ببالا نیارد او ماهی را بدست گرفته می آرد و بعضی که درین فن مهارت تمام دارند دو ماهی بدو دست گرفته برمی آرند از جمله پیر ملاح بود که در هر غوطه زدن اکثر دو ماهی میگرفت و این شکار در پنجهزاره میشود و مخصوص دریای بهت است در گولابها و دیگر رود خانه نمیشود و منحصر در موسم بهار است که آب سرد و گزنده نباشد روز دوشنبه سیزدهم جشن دسهره ترتیب یافت بدستور هوسال اسپان را از طوایل خاصه و آنچه حواله امر شده آراسته بنظر در آوردند درینولا اکثر کوتاهی دم و تنگی نفس در خود احساس کردم امید که عاقبت بخیر مقرون باد انشاء الله تعالی روز کم شنبه پانزدهم بقصد سیر خزاں بجانب صفاپور و دره لار که پایان آب کشمیر واقع است متوجه گشتم در صفاپور تالای خوش است و بر سمت شمالی آن کوهی افتاده پر درخت با آنکه آغاز خزاں بود عجب نمودی داشت عکس درختهای الوان از چنار و زرد آلو و غیر آن در میان تالاب بغایت خوش می نمود بے تکلف خوبیهای خزاں از بهار هیچ کمی ندارد

ذوق فنا نیافته ورنه در نظر * رنگین تر از بهار بود جلوه خزاں
چون وقت تنگ بود و ساعت کوچ قریب شد سیر اجمالی کرده مراجعت نموده شد
درین چند روز پیوسته بشکار مرغابی خوشوقت بودم روزی در اثناء شکار ملاحی

بچه قزقره گرفته آورد در غایت لاغری و زبونی بود یک شب بیشتر زنده نماند قزقره در کشمیر نمی باشد ظاهراً در هنگام گذشتن و رفتن به هندوستان از لاغری و بیماری افتاده باشد درینولا روز جمعه خبر فوت میرزا رحمن داد پسر خانخانان رسید که در بالابور باجل طبعی درگذشت ظاهراً روزی چند تب کرده بود در ایام نقاهت روزی دکنیای فوج بسته نمایان می شوند برادر کلانش داراب خان بقصد جنگ سواری همی نماید چون خبر برحمن داد می‌رسد از غایت جرأت و جلالت باوجود ضعف و تکسر سوار شده خود را به برادر می‌رساند بعد ازاں که غنیم را زیر کرده مراجعت می‌نماید در برآوردن جسه شرط احتیاط بجا نمی‌آرد فی الفور هوا تصرف می‌کند و تشنج می‌شود و زبان از گویائی می‌ماند دو سه روزی باین حال گذرانیده و دیعت حیات می‌سپارد خوب جوانی رشید بود ذوق شمشیر زدن و کارطلبی بسیار داشت و همه جا قصدش این بود که جوهر خود را در شمشیر نماید اگرچه آتش ترو خشک را یکسال می‌سوزد لیکن بومن گران و سخت می‌نماید تا بر پدر پیردل شکسته او چه رسیده باشد هنوز زخم مصیبت شاه نواز خان التیام نیافته بود که این جراحت تازه نصیب او شد امید که الله تعالی درخور آن صبر و حوصله کرامت کند روز مبارک شنبه شانزدهم خنجر خان بمنصب سه هزاره ذات و سوار سرفراز شد قاسم خان بمنصب دو هزاره ذات و هزار سوار ممتاز گشت محمد حسین برادر خواجه جهان را که بخدمت بخششگری لشکر کانگڑه مقرر است منصب هشتصدی ذات و سوار عنایت فرمودم شب دو شنبه بسمت و هفتم مهر ماه الهی بعد گذشتن یک پهر و هفت گه‌زی بمبارکی و فرخی رایات اقبال بصوب هندوستان ارتفاع یافت چون زعفران گل کرده بود از سواد شهر کوچ فرموده بموضع پذیر شتافت در تمام ملک کشمیر زعفران بغیر از این ده جائی دیگر نمی‌شود روز مبارک شنبه سی ام در زعفران زار بزم پیاله ترتیب یافت چمن چمن و صحرا صحرا چند آنکه نظر کار کند شگفته بود نسیمش در انجا دماغها را معطر ساخت تده اش بزمین پیوسته می‌باشد گلش چهار برگ دارد و بنفشه رنگ است، بگلان گل چنپه و ازمیانش سه شاخ زعفران رسته پیانش را می‌نشانند و در سالی که خوب می‌شود چهار صد من بوزن حال می‌آید که سه هزار و دو من بوزن خراسان بوده باشد نصف حصه خالصه و نصف حصه رعایا معمول است و سیری بده روپیه خرید و فروخت می‌شود آحیاناً نرخ کم و زیاده هم میشود و رسم مقرر است که گل زعفران را چیده می‌آرند و موافق ربعی که از قدیم بسته اند نیم وزن نمک در وجه اجرة می‌گیرند و نمک در کشمیر نمی‌باشد از هندوستان می‌برند دیگر از تحفه‌های کشمیر پر کنگی است و جانور شکاری در سالی تا ده هزار و هفصد پربهم می‌رسد و باز جره تا دو بسمت و شصت بدام می‌افتد و اشیان باشد هم دارد و باشد اشیانی بد نمی‌شود روز جمعه غره‌آبان ماه الهی از پذیر کوچ فرموده در مقام خاں پور منزل شد چون بعرض رسید که رنبد بیگ ایلچی برادر شاه عباس بحوالی لاهور رسیده مصحوب می‌ر

حسام الدین پسر عضدالدوله انجو خلعت و سی هزار روبیه خرجی عنایت شد حکم کردم که آنچه او بمشارایه تکلیف نماید وجه قیمت انرا تا پنجهزار روبیه دیگر از خود بطریق ضیافت بفرستد پیش ازین فرموده بودم که از کشمیر تا انتهای کوهستان در هر منزلی عمارت بجای نشیمن خاصه و اهل محل اساس نهند که در سرما و برف در خیمه نباید گذرانید اگرچه عمارات این منزل باتمام پیوسته بود چون هنوز نم داشت و بوسه آهک می آمد در خیمه استراحت نموده شد روز شنبه دوم در کلمپور منزل شد چون مکرر بعرض رسیده بود که در حوالی هیرا پور آبشار واقع است بغایت عالی و نادر با آنکه سه چهار کوه از راه بجانب دست چپ بود جویده بقصد تماشای آن شتافتم از تعریف و توصیف آن چه نوشته آید سه چهار مرتبه آب بر روی هم میروند قاحال باین خوبی و لطافت آبشار بنظر در نیامده بے تکلف نظرگاهی است بغایت عجیب و غریب تا سه پهر روز آنجا بعیش و کامرانی گذرانیده چشم و دل را از تماشای آن سیراب ساختم لیکن در وقت این و باران خالی از وحشتی نیست بعد از سه پهر روز سوار شده هنگام شام بهیرا پور رسیده شب در منزل مذکور گذرانیده شد روز دوشنبه چهارم از کوتل باڑی برآری عبور نموده برفراز کوتل پیر پنجال منزل گزیدم از صعوبت این گریزه و دشواری این راه چه نویسد که اندیشه را مجال گذر نیست درین چند روز مکرر برف باریده بود و کوهها سفید شده در میان جاده نیز بعضی جاها یخ بسته بود چنانچه سم اسب گیرائی نداشت و سوار بسختی می گذشت الله تعالی کرم خویش اوزانی داشت که درین روز نبارید طرفه آنکه پیشتر گذشته بودند و آنها که متعاقب آمده همه باریدن برف را دریافتند روز سه شنبه پنجم از گریزه پیر پنجال گذشته در پوشانه منزل شد با آنکه ازین طرف نیز نشیب است لیکن از بسکه بلند است اکثر مردم پیاده گذشتند روز کم شنبه ششم بیستم کل محل نزول اجلال گشت قریب موضع مذکور آبشار واقع است و چشمه بغایت نفیس است حسب الحکم صفه را بجای نشیمن ترتیب داده بودند الحق نظرگاه خوشی است فرمودم که تاریخ عبور مرا بر لوح سنگ کنده برفراز صفت نصب کنند و بے بدلتان بیکه چند گفته و برسدیل نظم این نقش دولت بر لوح روزگار یادگار است در زمیندار درین راه میباشند که آمد و رفت و بندوبست بقصد اختیار آنهاست و در حقیقت کلید ملک کشمیر اند یک را مهدی نایک نام و دیگری را حسین نایک گویند از هیرا پور تا بیستم کله غبطه راه بعده اینهاست پدر مهدی نایک بهرام نایک در آیام حکومت کشمیر باین عمده بود چون نوبت حکومت به بندهای درگاه رسید میرزا یوسف خان در آیام حکومت خویش بهرام نایک را مسافر ملک نیستی گردانید الحال در تصرف و دخل هر دو برادر هم اند اگرچه بظاهر باهم مدارائی دارند لیکن بباطن در نهایت عداوت اند درین روز شیخ ابن یمن که از خدمتگاران قدیم اعتمادی عمده بود بجوار رحمت ایزدی پیوست چون نیک ذات بے بدل بود از غایت اعتماد افیون خاصه و آب حیات حواله او بود شبیه که بر بالای کوتل پیر پنجال منزل شد چون خیمه و اسباب

نرسیده بود بقدر ضعف هم داشت سرما تصرف نمود و تشنج کرد و زبان از گویائی مماند دو روز تا بحال زنده بود و در گذشت افیون خاصه بخواصحن سپردم و بخدمت ابدار خانه بموسویخان حواله شد روز مبارک شنبه هفتم موضع تهنه معسکر اقبال شد اکثر در بزم کله میمون بسیار بنظر در آمده بود اما ازین منزل در هوا و زبان و لباس و حیوانات و آنچه مخصوص ولایت گرم سیر است تفاوت فاحش ظاهر شد مردم اینجا بزبان فارسی و هندی هودو متکلم اند ظاهر از زبان اصل اینها هندی است زبان کشمیری بجهت قرب و جوار یاد گرفته اند مجمله از اینجا داخل هند است عورات لباس پوشیده نمی پوشند و بدستور زنان هند حلقه در بینی میکنند روز جمعه هشتم راجور محل نزول رایات عالیات گردید مردم اینجا در زمان قدیم هند بوده اند و زمینداران اینجا را راجه میگفتند سلطان فیروز مسلمان کرده و مع ذالک خود را راجه می گویند و هنوز بدعقبات ایام جهالمت در میان آنها مستمر است از جمله چنانچه بعضی از زنان هندو با شوهر خود میسوزند اینها را زنده با شوهر در گور می آرند شنیده شد که در همین ایام دختر سه دوازده ساله با شوهر خود که همسال باو بود زنده بقبر در آوردند دیگر آنکه بعضی از مردم بے بضاعت را که دختر بوجود می آید خفه کرده میکشند با هندو پیوند خویشی میکنند هم دختر میدهند و میگیرند گرفتن خود خوب اما دادن نعوذ بالله فرماں شد که بعد ازین پیرامون این امور نگردند و هر کس که مرتکب این بدعتها شود او را سیاست کنند در راجور رود خانه ایست آبش در برسات بغایت مسموم میشود اکثر مردم مش را در زیر گلو بوفه بر می آید و زرد و ضعیف میباشند برنج راجور بهتر از برنج کشمیر است بنفشه خود رو و خوشبو درین داس کوه میباشند روز یکشنبه دهم در نوشهره منزل اتفاق افتاد درین مقام بحکم حضرت عرش آشیانی قلعه از سنگ ساخته اند و پیوسته جمعی از حاکم کشمیر در اینجا بطریق تهانه می باشند روز دوشنبه چوکی هندی محل نزول موکب اقبال گشت عمارات این منزل را مراد نام چیده اتمام نموده حسن انجام بخشیده بود در میان دو لتخانه صفا آراسته نسبت بدیگر منازل امتیاز داشت منصب او را افزودم روز سه شنبه دوازدهم در مقام تهنه منزل واقع شد امروز از کوتل و کوه گذشته بوسعت آباد هندوستان در آمدیم پیشتر قراولان بجهت قمرغه دستوری یافته بودند که در تهنه و کرچهاک و نکتهاله جرگه ترتیب دهند روز کم شنبه و مبارک شنبه شکار را زنده آوردند روز جمعه به نشاط شکار خوشوقت شدیم قهقار کوهی و غیره پنجاه و شش راس شکار شد درین تاریخ راجه سارنگ دیوکه از خدمتگاران نزدیک است بمنصب هشتصد ذات و چهار صد سوار سرفرازی یافت روز شنبه شانزدهم بجانب کرچهاک متوجه شدم و به پنج کوچ کنار دریای بهت معسکر اقبال گردید روز مبارک شنبه بست و یکم در جرگه کرچهاک شکار کردم نسبت بدیگر بارها شکار کمتر آمده چنانچه دل میخواست محظوظ نشدم روز دوشنبه بست و پنجم در جرگه نکتهاله به نشاط شکار کردم و از اینجا بده منزل شکار گاه جهانگیر آباد مخیم بارگاه دولت گردید

در زمان شاهزادگی این سرمنزل زمین شکارگاه من بود و بنام خورد دهی آباد ساخته و مختصر عمارتی بنانهاده بسکندر مبدی که از قراولان نزدیک بوده حواله نمودم و بعد از جلوس برگشته ساخته بجایگزین مومنی الیه لطف فرمودم و حکم کردم که عمارتی بجهت دولخانه و تالابی و مناره اساس نهند و بعد از فوت او این برگشته بجایگزین ارادتخان مقرر شد و سربراهی عمارت بمشارالیه باز گشت درینولا حسن انجام پذیرفته بی تکلف تالابی شده بغایت وسیع و درمیان تال عمارت دلنشین بهمه جهت یک لک و پنجاه هزار روپیه صرف عمارت اینجاشده باشد الحق بادشاهانه شکار گاه نیست روز مبارک شنبه و جمعه مقام کرده از انواع شکار محفوظ شدم قاسم خان که بحراست لاهور سرفراز است دولت زمین بوس دریافت پنجاه مهر نذر گذرانید و از پنجاه یک منزل درمیان باغ مومنی عشقباغ که در کنار دریای لاهور است نزول اقبال اتفاق افتاد و درختهای چنار عالی و سرهای خوش قد دارد بے تکلف نغزک باغچه ایست روز دوشنبه نهم اذر ماه الهی مطابق پنجم محرم سنه یکهزار و سی و یک از باغ مومنی بر فیل اندر نام سوار شده نثار کنان متوجه شهر گردیدم و بعد از گذشتن سه پهلوی دو گهزی از روز در ساعت مسعود و مختار بدولخانه در آمده در عماراتی که مجدداً باهتمام معمور خان حسن انجام پذیرفته بمبارکی و فرخی نزول فرمودم بے تکلف منازل دلکش و نشیمن های روح افزا در غایت لطافت و نزهت همه منقش و مصور بعمل استادان نادره کار آراستگی یافته باغهای سبز خرم بانواع و اقسام گل و ریاحین نظر فریب گشته

ز فرق تا بقدم هر کجا که می نگرم * کرشمه دامن دل میکشد که جا اینجاست

بالجمله مبلغ هفت لک روپیه که بیست و سه هزار تومان رایج ایران باشد صرف این عمارت شده * درین روز بیست افروز مؤده فتح قلعه کانگڑه مسرت بخش خاطر اولیای دولت گشت و بشکر این موهبت عظمی و فتح بزرگ که از عطایات مجدده واهب العطیات است سرنیاز بدرگاه کریم کارساز فرود آورده کوس نشاط و شادمانی بلند اوازه گردید کانگڑه قلعه ایست قدیم شمال رویه لاهور درمیان کوهستان واقع شده باستحکام و دشوار کشائی و متانت و محکمی معروف و مشهور از تاریخ اساس این قلعه جز خدای جهاں آگاه نیست اعتقاد زمینداران ولایت پنجاب انست که درینمدت قلعه مذکور بقومنی دیگر انتقال نموده و دیگر بیگانه برو دست تسلط نیافته العلم عندالله بالجمله از آن هنگام که صیت اسلام و اوازه دین مستقیم محمدی بهندوستان رسید هیچ یک از سلاطین والا شکوه را فتح میسر نشده است سلطان فیروزشاه با اینهمه شوکت و استعداد خود رفته به تسخیر قلعه پرداخت و مدتها محاصره داشت چون دانست که استحکام و متانت قلعه بحدیست که تا سامان قلعه داری و اذوقه باصتکندان بوده باشد ظفر بر تسخیر آن ندوان یافت کام و نا کام بامدن راجه و ملازمت نمودن خرسندی نموده دست از آن باز داشت گویند راجه ترتیب پیشکش و ضیافت نموده سلطان را بالتماس اندرون قلعه برد سلطان بعد از سیر و تماشای قلعه بر راجه گفت که مثل من بادشاه را بدرون

قلعه اوردن از شرایط حزم و احتیاط دور بود و جمعی که در ملازمت اند اگر قصد ثو کنند و قلعه را به تصرف در آورند چه می توانی کرد راجه بجانب مردم خود اشارت نمود در لحظه فوج از دلاوران مسلح و مکمل از نهانخانه برآمدند و سلطان را کورنش نمودند سلطان از دیدن هجوم آن مردم متوهم و متفکر گشته از غدر اندیشید راجه پیش آمده زمین خدمت را بوسه داد و گفت ما را جز اطاعت و بندگی در سر نیست لیکن چنانچه بر زبان مبارک گذشته احتیاط دور بینی را پاس میدارم که همه وقت یکسان نیست سلطان افری گفت راجه منزلی چند در رکاب بوده رخصت معادلت یافت بعد ازان هر که بر تخت دهلی نشست لشکر به تسخیر کانگڑه فرستاد و کاره از پیش زلفت پدر بزرگوار من هم یک مرتبه لشکری عظیم بسرداری حسین قلیخان که بعد از خدمات پسندیده بختاب خانجهانی شرف اختصاص پذیرفته بود تعین فرمودند در اندای محاصره شورش ابراهیم حسین میرزا شد و آن حق ناشناس از گجرات گریخته بصوب پنجاب علم فتنه و آشوب برافراخت و خانجهال فا گزیر از گرد قلعه برخاسته متوجه اطفال نایره فتنه و فساد او گشت و تسخیر قلعه در عقده توقف افتاد پیوسته این اندیشه ملازم خاطر اشرف بود شاهد مقصود از نهانخانه نقد بر چهره کشا نمی شد چون بکرم ایند جل جلال حق سببخانه تخت دولت بوجود این نیازمند اراستگی یافت از جمله غزاهای که بر خدمت همت لازم شمردم یکی این بود نخست مرتضی خاں را که ایالت صوبه پنجاب داشت بانفوج از بهادران نبود درست به تسخیر قلعه مذکور رخصت فرمودم و هنوز آن مهم بانصرام نرسیده بود که مرتضی خاں بر حمت ایندی پیوست بعد ازان جوهرمل بسراجا باسو تعهد این خدمت نمود اورا سردار لشکر ساخته فرستادم آن بد سرشت در مقام بدی و بغی و کافر نعمتی در آمده عصیان ورزیده و تفرقه عظیم دران لشکر راه یافت و تسخیر قلعه در عقده تعویق و توقف افتاد بهی بر نیامد که آن ناحق شناس بسزای عمل خویش گرفتار گشته بجهنم رفت چنانچه تفصیل آن در مقام خویش گذارش یافته بالجملة درینولا خرم تعهد خدمت مذکور نموده سند ملازم خود را باستعداد تمام فرستاده بسیاری از امرای بادشاهی بکمک او دستوری یافتند و بتاریخ شانزدهم شهر شوال سنه یک هزار بیست نهم هجری لشکرها بدور قلعه پیوسته مورچل ها قسمت شد مداخل و مخارج قلعه را بنظر احتیاط ملاحظه نموده راه آمد و شد اذوقه را مسدود ساختند و رفته رفته کار بدشواری کشید و بعد از آنکه از قسم غله آنچه غذا تواند شد در قلعه نمانده چهار ماه دیگر غله های خشک را بکمک جوشانیده خوردند چون کار بهلاکت رسید و از ممر راه امید نجات نماند ناگزیر امان خواسته قلعه را سپردند و روز مبارک شنبه غره شهر محرم سنه یک هزار سی و یک هجری فتحی که هیچیک از سلاطین والا شکوه را میسر نشده بود در نظر کوتاه بینان ظاهر اندیش در رمی نمود الله تعالی بمحض لطف و کرم خود باین نیازمند کرامت فرمود و جمعی که درین خدمت ترندات پسندیده نموده بودند در خور استعداد و

شایستگی خویش باضافه منصب و مراتب سرفرازی یافتند روز مبارک شنبه یازدهم
حسب التماس خرم بینزل او که نوساخته بود رفته شد از پیشکشهای او آنچه خوش
آمد برداشتم سه زنجیر نیک داخل حلقه خاصه شد و در همین روز عبدالعزیز خان
نقشبندی را بفوجداري نواحی قلعه کانگه مقرر فرمودم و منصب او دو هزارى ذات
و هزار و پانصد سوار حکم شد فیل خاصه باعتقاد خان عنایت نمودم الف خان قیام‌خانی
بحراسمت قلعه کانگه دستوری یافت و منصب او از اصل و اضافه هزار و پانصد پادشاه
و هزار سوار حکم شد شیخ فیض الله خویش مرتضی خان نیز بنوافقت او مقرر شد که
بالا قلعه بوده باشد شنبه سیزدهم ماه مذکور خسوف شد شرایط نیازمندی
بدرگاه ایزد متعال و قادر بر کمال ظاهر ساخته مناسب وقت از نقد و جنس برسم
خیرات و تصدقات بفقرا و مساکین و از باب استحقاق قسمت شد درینولا زنبیل بیگ
ایلچی دارای ایزان سعادت آستانبوس دریافت پس از ادای کورنش و زمین بوس
رقیمه گریمه آن برادر والا قدر که مشتمل بر اظهار مراتب یکجہتی و کمال محبت بود
گذرانید و دوازده عباسی نذر و چهار راس اسب بایزاق و سه دست بار تو بقون و پنج
سراسترو پنج نفر شتر و نه قبضه کمان و نه قبضه شمشیر پیشکش گذرانید او را بر یافت
خان عالم رخصت فرموده بودند جهت بعضی ضروریات همراهی نتوانست کرد درین
تاریخ بدرگاه رسید خلعت فاخره بناجیغه و طره مزین کاری و خنجر مزین باو مرحمت
شد و مال بیگ و حاجی نعمت که همراه او آمده بودند ملازمت نموده سرفرازی
یافتند امان الله پسر مهابتخان بمنصب دو هزارى و هزار و سیصد سوار معه اصل و اضافه
سیصد گردید حسب التماس مهابتخان سیصد سوار بمنصب مبارز خان افغان افزوده
اصل و اضافه دو هزارى ذات و هزار و هفتصد سوار مقرر گشت صد سوار دیگر بمنصب
کبک نیز اضافه فرموده شد خلعت زمستانی بمحمد الله خان و لشکر خان مرحمت
نموده فرستادم بالتماس قاسم بباغ او رفته شد که در آنجا شهر واقع است در اسر سواری
ده هزار چرن نثار کردم از پیشکشهای او یکقطعه لعل و یکقطعه الماس و برخی از اقمشه آنچه
خوش آمد برداشتم * شب یک شنبه بسمت و یک بمبارکی و فیروزی پیش خانه بصوب
دارالخلافه اگره برآمد بروقت از خان بداروغای تو بخانه لشکر دکن مقرر گردید شیخ اسحق
بخدمت کانگه سرفراز شد برادر الہداد افغان را از حبس برآورده ده هزار روپیه انعام شد
و یک دست باز تو بغون بخرم التفات فرمودم روز مبارک شنبه بسمت و ششم بضابطه
مقرر جشن ترتیب یافت سوغاتهای دارائی ایران که بمصوب زنبیل بیگ ارسال داشته
بودند از نظر گذشت بمسلطان حسین فیل عنایت نمودم بملا محمد کشمیری هزار روپیه
انعام شد منصب سردار افغان بالتماس مهابتخان هزارى ذات و چهار صد سوار مقرر
گشت چون راجه روپچند گوالیوری در خدمت کانگه ترددات پسندیده نموده بود بدیوانیان
عظام حکم شد که نیمه وطن او را در وجه انعام اعتبار نمایند ذمیمه دیگر نه جاگیر او
تذخوہ دهند بتاریخ سیوم نواسه مدارالملکی اعظم الدوله را بجهت فرزند شهریار

خواستگاری نموده یک یک روپیه از نقد و جنس برسم ساچق فرستاده شد
 امرای عظام و بندهای عمده اکثر همراه ساچق بمنزل مشارالیه رفته بودند ایشان
 مجلس عالی آراسته درین جشن تکلفات فراوان ظاهر ساخت امید که مبارکبادش چون
 ان عمده السلطنت عمارات عالی و نشمین های بس تکلف در منزل خود آسای
 نهاده بود التماس ضیافت نمود با اهل محل بمنزل او رفته شد بغایت جشن عالی
 ترتیب داده پیشکشهای لایق از هر قسم بنظر در آورد رعایت خاطر او نموده آنچه پسند
 افتاد برگزینم درین روز پنجاه هزار روپیه برنیل بیگ ایلچی مرحمت شد منصب
 زبردستخان از اصل و اضافه هزاری ذات و پانصد سوار مقرر گشت مقصود برادر
 قاسم خان بمنصب پانصدی و سیصد سوار و مرزا دکهنی پسر میرزا رستم پانصدی
 و دو بیست سوار سرفرازی یافت درین ایام سعادت فرجام که رایات فتح و فیروزی
 در ولایت همیشه بهار کشمیر بدولت و بهروزی بسیر و شکار خوشوقت بود عوایض
 متصدیان ممالک جنوبی بتواتر رسید مشتمل بر آنکه چون رایات ظفر آیات از مرکز
 خلافت دور تر شناخته دنیا داران دکن از بیدولتی و کم فرصتی نقض عهد نموده سر بقتله
 و فساد برداشته اند و پائی از حد خویش برتر نهاده بسیاری از مضائق احمد نگر
 و برار را متصرف گشته اند چنانچه مکرر عرایض رسیده که مدار کاران شور بختان
 بر تاخت و تاراج و آتش زدن و ضایع ساختن کشتها و علف زارها است چون در مرتبه
 اول که رایات جهانکشا به تسخیر ممالک جنوبی و استیصال آن گروه مخدول العاقبت
 نهضت فرمود و خرم بهراولی لشکر منصور سرفراز گشته به برهان پور رسید از کربوت
 و حيله سازی که لازمه ذات فتنه سرشت آنهاست او را شفیع ساخته ولایت بادشاهی
 را واگذاشتند و مبلغها برسم پیشکش از نقد و جنس بدرگاه از سال داشته تعهد نمودند
 که بعد ازین سر رشته بندگی از دست ندهند و پای از حد ادب بیرون نهند چنانچه
 در اوراق گذشته نگاشته کلک سوانح نگار گشته بالتماس خرم در قلعه شادی آباد
 ماند و روزی چند توقف اتفاق افتاد باستشفاع او بر تصرف و زاری آنها بخشوده آمد
 الحال که از بدولتی و شوره پشتی نقض عهد نموده از شیوه اطاعت و بندگی انحراف
 ورزیده اند باز عساکر اقبال بسرکردگی او تعیین نمودم که تا سزای ناسپاسی و بد کرداری
 خود در یافته موجب عبرت سایر تیوه بختان خیره سر شود لیکن چون مهم کانگه
 بعهد او بود اکثر مردم کار آمدنی خود را بآنخدمت فرستاده بود روزی چند در انصرام
 این اندیشه کوشش فرمت تا آنکه درینولا عرایض پی در پی رسید که غنیم قوت گرفته
 قریب شصت هزار سوار اوباش گرد آورده اکثر ملک بادشاهی را متصرف شده اند
 و هر جا تهانه بود برداشته در قصبه مهکرو پیوستند مدت سه ماه در آنجا با مخالفان
 سیه روزگار در رزم و پیکار بودند و درینمدت سه جنگ حسابی شد و هر بار بندهای
 جان نثار بر مقهوران تیوه روزگار اثار غلبه و تسلط ظاهر ساختند چون از هیج راه غله و اقو
 بار و نمیرسید و آنها بر اطراف معسکر اقبال بتاخت و تاراج مشغول بودند عسرت غله

به نهایت انجامید و چارواها زبون شد ناگزیر از بالا گهات فردو آمده در بالا پور توقف گردیدند آن مقهوران به تعاقب دلیر شده در حوالی بالا پور آمده بقزاقی و ترکی گری پرداختند بندهای درگاه شش هفت هزار سوار از مردم گزیده و خوش اسبه انتخاب نموده بر سر بنگاه مخالفان تاختند آنها قریب شصت هزار سوار بودند مجمل جنگ عظیم شد و بنگاه آنها بتاراج رفت و بسیاری را کشته و بسته سالم و غانماً مراجعت نمودند در وقت برگشتن باز آن بیدولتان از اطراف هجوم آورده جنگ کنان تا اردو آمدند از جانبین قریب به هزار کس کشته شده باشند برین حمله مدت چهار ماه در بالا پور توقف نمودند چون عسوت غله به نهایت انجامید بسیاری از قلچچیان از بنده گریخته بمخالفان پیوستند و پیوسته جمعی راه بے حقیقتی سپرده در زمرة مقهوران منظم میگشتند بنابراین صلاح در توقف ندیده به برهانپور آمدند باز آن سیه بختان از بے در آمده برهانپور را محاصره نمودند تا مدت شش ماه در گرو برهانپور بودند اکثر برگذات ولایت برار و خاندیس را متصرف گشتند و دست تطاول و تعدی بر رعایا و زیردستان دراز ساخته به تحصیل پرداختند چون لشکر محضت و تاب بسیار کشیده بود و چارواها زبون گشته نمی توانستند از شهر برآمده تذبذب بر امل نمایند و این سبب افزونی غرور و نخوت و زیادتی پندار و جرأت کوته اندیشان کم فرصت گشت و مقارن اینحال نهضت رایات اقبال بمستقر سرفراز خلافت اتفاق افتاد و نیز بعنایت ایند سبکخانه کانگرة مفتوح گشت بنابراین روز جمعه چهارم دیماه خورم را بدانصوب رخصت نمودم و خلعت و شمشیر مرصع و فیل مرحمت شد نور جهان بیگم نیز فیلی مرحمت نمودند حکم فرمودم که دو کرور دام بعد از تسخیر ملک دکن از ولایت مفتوحه در وجهه انعام خود متصرف گردند ششصد و پنجاه منصب دار و یک هزار احدی و یک هزار برق انداز رومی و یک هزار توپچی پیاده سواے سی و یک هزار سوار که در انصوب بوده و هست با توپخانه عظیم و فیل بسیاری بهمراهی او مقرر گشت و یک کرور روبیه بجهت مدد خرج لشکر منصور لطف فرمودم بندهای که بخدمت مذکور مقرر شده اند در خور پایة خویش هر کدام بانعام اسب و فیل و سرو پا سرفرازی یافتند در همین ساعت مسعود و زمان محمود رایات عزیمت بصوب دارالخلافه اگر انعطاف یافت و در نو شهر نزول اقبال اتفاق افتاد محمد رضاے جابری بدیوانی صوبه بنگاله و خواجه ملکی به بخشگیری صوبه مذکور ممتاز گشته باضافه منصب سرفراز شدند جگت سنگه ولد رانا کرن از وطن آمده سعادت آستان بوس دریافت در ششم ماه مذکور فضاے کنار تال راجه تودر مل محل نزول بارگاه دولت گردید چهار روز درین منزل مقام شد درینولا چندے از منصبداران که بخدمت فتح دکن دستوره یافته بودند برینموجب باضافه منصب سرفراز شدند زاهد خان هزاری و چهار صد سوار بود هزاری و پانصد سوار شد هندی نوابی هاده را از اصل و اضافه نهصدی و ششصد سوار سرفراز ساختم یعقوب پسر خاندوران هشتصدی و چهار صد سوار شد و همچنین جمعی کثیر از بندها در خور شایستگی خویش باضافه

منصب سرفرازی یافتند معتمد خاں بخدمت بخشیدگري و واقعه نویسی لشکر فیروزي اثر سربلند گشته عنایت توغ ممتاز گردید پیشکش لچهمی چند راجه کماؤں از بازو جره و دیگر جانوران شکاری بدظر گذشت جگت سنگه ولد رانا کرن بکمک لشکر دکن رخصت یافت اسپ خاصه معه زین باو مرحمت شد راجه روپ چند عنایت فیل و اسپ سرفراز گشته بجاکیر خورد رخصت یافت بقاریخ دوازدهم فرزند خانجهان را به صاحب صوبگی ملتان سرفراز گردانیده رخصت فرمودم سر و پابانادری و خنجر و مرصع و فیل خاصه بایراق و یکماده فیل و اسپ خاصه خدنگ نام و دوست باز عنایت شد سید هزیر خاں هزارزی و چهارصد سوار منصب داشت بانصدي و دو بیست سوار افزوده همراه خانجهان رخصت فرمودم محمد شفیع بخدمت بخشیدگري و واقعه نویسی صوبه ملتان سرفراز گشت بهوال که از بندهای قدیم بود باشراف توپخانه و خطاب رائے امتیاز یافت در سیزدهم گذاردن رایے گویند وال معسکر اقبال گشت چهار روز درین منزل مقام شد فیل خاصه جیسنگه نام باماده بمه انتخاب عنایت شده مصحوب صفیا ملازم او فرستادم و بامرای صوبه بنگش خلعتها مصحوب عیسے بیگ فرستاده شد و در هفدهم جشن وزن قمری اراستگی یافت چون معتمد خاں بخدمت بخشیدگري لشکر دکن دستوری یافت خدمت عرض مکرر بخواجه قاسم فرمودم میر شرف به بخشیدگري احدیان و فاضل بیگ به بخشیدگري صوبه پنجاب سرفراز گشتند چون بهادر خاں حاکم قندهار از بیماری درک چشم خود عرضداشت کرده التماس استقامت بوسی کرده بود درینولا حکومت و حراست قندهار بعدد العزیز خاں مفوض داشته به بهادر خاں فرمان صادر شد که چون مشارالیه برسد قلعه را باو سپرده خود روانه درگاه شود بیست و یکم ماه مذکور نورسرا محل ورود سعادت گشت درین سرزمین وکلای نورجهان بیگم سرای عالی و باغی بادشاهانه اساس نهاده بودند درینولا باتمام رسید بنابری بیگم التماس ضیافت نموده مجلس عالی ترتیب داده و در تکلیفات افزوده از انواع و اقسام نفایس و نوادر بوسم پیشکش گردانید بجهت دلجوئی آنچه پسند افتاد گرفته شد دو روز درین منزل مقام شد و مقرر گردید که متصدیان صوبه پنجاب دو لک روپیه دیگر سوائے شصت هزار روپیه که سابق حکم شده بود بجهت اذوقه قلعه قندهار روانه سازند میر قوام الدین دیوان صوبه پنجاب رخصت لاهور شد و خلعت یافت و قاسم خاں را بجهت تنبیه و تادیب سرکشان حوالی کانگڑه و ضبط الحدود رخصت فرمودم نادری خاصه و اسپ و خنجر و فیل مرحمت نمودم منصب او از اصل و اضافه دو هزار و ذات و هزار و پانصد سوار مقرر گشت راجه سنگرام را بالتماس مشارالیه رخصت الحدود نموده سروپا و اسپ و فیل عنایت شد درینولا باقر خاں از ملتان آمده سعادت استانبوس دریافت غره بهمین ماه الهی روز مبارکشنده ظاهر بلده سهرنہ منزل اقبال گشت یکروز مقام کرده بسیر باغ خوشوقت شدم روز یکشنبه چهارم خواجه ابوالحسن بخدمت فتح دکن رخصت یافت خلعت با نادری و شال خاصه و مصلحدم نام فیل و توغ و نقاره بمشارالیه عنایت نموده بمعتمد خاں

خلعت و اسب خاصه صبح صادق نام مرحمت فرموده رخصت کردیم هفتم ماه مذکور کناره آب سرستی نواحی قصبه مصطفی باد منزل دولت گردید روز دیگر باکپور نزل فرمودم از اینجا در آب جون بکشتی نشسته متوجه بمقصد گشتم درین روز عزتخان چاچی بافروجدار آنحدود دولت استان بوس دریافت محمد شفیع را بمقتان رخصت فرموده اسب و خلعت و مهرنوشاهی عنایت فرمودم و چیره خاصه مصحوب او بفروزد خانجهان فرستاده شد از اینجا به پنج کوچ خوالی برگشته کرانه که وطن مقرب خاں است محل نزل بارگاه دولت گشت و کلاه او نود و یکقطعه یاقوت و الماس چهار قطعه برسم پیشکش و هزار گز مخمل بصیغه پا انداز با عرضداشت او گذرانیدند و صد نفر شتر برسم تصدق معروضداشتند حکم فرمودم که به مستحقان تقسیم فرمایند از اینجا به پنج کوچ دارالملک دهلی مورد رایات اقبال گشت اعتماد رای را نزد فرزند اقبال مذکور شاه پوریز فرستاده فرجی خاصه بجهت انفرزند ارسالداشتیم و مقرر شد که در عرض یکماه برگشته خود را بسلامت رساند دو روز در سلیم گده مقام فرموده روز مبارکشنه بست و سیوم بعزم شکار برگشته پالم از میانه معموره دهلی گذشته برکنار حوض شمسی محل نزل دولت گشت در اثناء راه چهار هزار چرن بدست خود نثار کردم بست و دوزنجیر فیل از نرو ماده پیشکش اله یار ولد افتخارخان از بنگاله رسیده بود بنظر درآمد ذوالقرنین بفوجداری سانبهر دستوری یافت او پسر اسکندر ارمنی است پدرش در خدمت عرش آشیانی سعادت پذیر بود آنحضرت صبیحه عبدالحی ارمنی را که در شهنشاهان اقبال خدمت می نمود باو نسبت فرمودند از دو پسر بوجود آمد یکی ذوالقرنین که بقدر نشاء آگاهی و خدمت طلبی داشت و در عهد دولت من دیوانیان عظام خدمت خالصه نمکسار را بعهده او مقرر نمودند و آنخدمت را نغزک سروسامان میگرد درینولا بفوجداری آن حدود سرفراز گشت به نغمه هندی سرے دارد سلیقه اش درین فن درست رفته و تصنیفات او مکرر بعرض رسیده و پسند افتاده لعل بیگ بخدمت داروغگی دفتر از تغیر نورالدین قلی ممتاز گشت چار روز بنواحی پالم بشکار خوشوقت گشته به سلیم گده مراجعت نمودم در بست و نهم نوزده زنجیر فیل و دو نفر خواجه سرا و یک نفر غلام و چهل و یکقطعه خروس جنگی و دوازده راس گاؤ و هفت شاخ گاؤ میش پیشکش ابراهیم خاں فتح جنگ بنظر گشت روز مبارکشنه سی ام مطابق بست و پنجم ربیع الاول مجلس وزن قمری منعقد گشت کوکه خاں را نزد خانخانان فرستاده بعضی پیغام بتقدیر او حواله فرموده بودم درینولا عرضداشت او رسیده ملازمت نمود میر میرانرا که بفوجداری صوبه میوات فرستاده بودم درین تاریخ آمده ملازمت کرد از تغیر سید بهوه بحکومت دارالملک دهلی سرفراز گشت * درین تاریخ آقابیک و محب علی فرستادهای دارای ایران سعادت آستانبوس دریافتند و مقتوب محبت اسلوب آن برادر عايقدر گذرانیدند و کلاهی ابلق که فرستاده بودند بنظر درآمد جوهریان پنجاه هزار روبیه

قیمت کردند لعلی بوزن دوازده تانک از جواهر خانه میوزا آغ بیگ خلف میوزا شاهرخ بموز روزگار و گردش ادوار بسلسله صفویه منتقل شده بود و دران لعل بخط نسخ ثبت شده آغ بیگ بن میوزا شاهرخ بهادر بن میر تیمور گورکان و برادر شاه عباس فرمودند که در گوشه دیگر بخط نستعلیق

بندد شاه ولایت عباس

کذند و این لعل را برجیغه نشانده بطریق یاد بود بمن فرستاده بودند چون نام اجداد من دران ثبت بود تیمنا و تبرکا بر خود مبارک گرفته بسعیدای داروغه زرگرخانه فرمودم که در گوشه دیگر جهانگیر شاه بن اکبر شاه و تاریخ حال رقم گردن بعد از روزی چند که خبر فتح دکن رسید آن لعل را بخرم عنایت نمودم و فرستادم روز شنبه غره اسفندار مذ از سلیم گده کوچ شد نخست بروضه منوره حضرت جنت آشیانی انارالله برهانه رسیده آداب نیازمندی بتقدیم رسانیده دو هزار چرس بزایه نشینان آن روضه مقدسه لطف فرمودم دو منزل بر کنار آب جوی در سواک شهر اتفاق افتاد سید هزار خا که بکمک خانجهان مقرر گشته بود بخلمت و اسپ و شمشیر و خنجر و عنایت علم سرفرازی یافته رخصت شد سید عالم و سید عبدالهادی برادران او نیز با اسپ و خلمت سرفراز گشتند میر برکه بخاری بماوراءالنهر رخصت شد ده هزار روبیه باو حواله فرمودم که پنجهزار روبیه بخواجه صالح ده بزدی که ابا عن جدا از دعا گوین این دولت ابد پیوند است رسانیده پنجهزار روبیه دیگر بمنصوبان و مجاوران روضه مقدسه حضرت صاحبقرانی انارالله برهانه تقسیم نماید چیره خاصه مصحوب او بمهاتخان عنایت نموده فرستادم و فرمودم که در بهم رسانیدن دندان ماهی ابلق نهایت سعی و اهتمام بتقدیم رساند و از هر جاو بهر بها که میسر شود بدست آورد از کنار شهر دهلی در کشتی نشسته بشش کوچ فضای بندر اربس مورد اردوی گینهان پوی گردید بمیر میوان فیل عنایت فرموده رخصت دهلی نمودم زبردستخان بدست میر توزکی از تغیر فدائیکان ممتاز گشت پرم نرم خاصه باو لطف نمودم روز دیگر حوالی گوکل محل نزول ریات عالیات گردید درین منزل لشکر خا حاکم دارالخلافه آگره و میر عبدالوهاب دیوان و راجه نهمیل و خضرخان فاروقی حاکم اسیر و برهانپور و احمدخان برادر او و قاضی و مفتی و دیگر اعیان شهر سعادت ملازمت در یافتند و بتاریخ یازدهم ماه مذکور در باغ نور افشان که آن روی آب جوی واقع است بمبارکی نزول فرمودم چون ساعت در آمدن شهر چهاردهم ماه مذکور شده بود سه روز درین منزل مقام نموده در ساعت مسعود و مختار متوجه قلعه شده به فرخی و فیروزی بدولتخانه در آمدم این سفر مبارک اثر از دارالسلطنت لاهور تا دارالخلافه آگره در مدت دو ماه و دو روز بچهل و نه کوچ و بست و یک مقام بانجام رسید هیچ روزی در کوچ و مقام در خشکی و قری بی شکار نگذشت یکصد و چهارده راس آهو پنجاه و یک قطعه مرغابی چهار قطعه کاروانک ده دراج دویست قطعه پودنه درین راه شکار شد چون لشکرخان خدمت آگره را حسب المرضی سامان نموده بود

هزارینات و پانصد سوار بر منصب او افزوده از اصل و اضافه بچهار هزار و دو هزار و پانصد سوار سرفراز ساخته بخد مت کمک لشکر دکن تعیین فرمودم سعیدای داروغه زرگرخانه بخطاب بیدل خانی سرفراز گشت چهار راس اسپ و پاره از نقره آلات و اقمشه که دارای ایران مصحوب اقا بیگ و محمد محب علی فرستاده بود درینولا از نظر اشرف گذشت جشن روز مبارک شنبه بستم در باغ نور منزل منعقد گشت یک لک روپیه بفرزند شهریار انعام شد مظفرخان بموجب حکم از تهله رسیده سعادت ملازمت دریافت یکصد مهر و صد روپیه نذر گذرانید لشکرخان یکقطه لعل پیشکش آورد چهار هزار روپیه قیمت شد اسپ خاصه مصاحب نام بعبدالله خاں عنایت نمودم عبدالسلام ولد معظم خاں از او دیسه آمده دولت ملازمت دریافت یکصد مهر و صد روپیه نذر او بنظر گذشت منصب دوست بیگ ولد تولکخان از اصل و اضافه نهصدی ذات و چهار صد سوار مقرر شد جشن روز مبارک شنبه بستم و هفتم در باغ نور افشان ترتیب یافت خلعت خاصه بمیرزا رستم و اسپ به پسر او دکهنی نام و اسپ خاصه و یک زنجیر فیل بلشکرخان مرحمت شد روز جمعه بستم و هشتم بعزیمت شکار بطرف موضع سمونگر توجه نموده شب مراجعت نمودم هفت راس اسپ عراقی بایراق پیشکش اقا بیگ و محب علی بنظر در آمد یکصد مهر نور جهانی بوزن صد توله برونبل بیگ (بلچی عنایت کردم قلمدان مومع بصادق خاں میر بخشی لطف نمودم یک موضع از دارا خلافت آگره در وجه انعام خضرخان فاروقی مرحمت فرمودم درین سال هشتاد و پنج هزار بیگمه زمین و سه هزار و سیصد و بیست و پنج خروار و چهار دبه و دو قلمبه و یک قطعه باغ و دو هزار و سیصد و بیست و هفت عدد روپیه و یک مهر و شش هزار و دویست درب و هفت هزار و هشتصد و هشتاد چرن و یک هزار و پانصد و دوازده توله طلا و نقره و ده هزار دام از خزانه وزن تصدق در حضور اشرف بفقرا و ارباب استحقاق عنایت شد سی و هشت زنجیر فیل که دو لک و چهل و یک هزار روپیه قیمت آنها شده اند وجه پیشکش داخل فیلخانه خاصه شریف گشته پنجاه و یک زنجیر فیل بامرای عظام و بنده های درگاه بخشیدم *

جشن شانزدهمین نوروز از جلوس همایون

روز دو شنبه بیست و هفتم ربیع الآخر سنه هزار و سی هجری نیر اعظم عطیه بخش عالم در کتسرای حمل را بذور جهان افروز خویش منور ساخته عالم و عالمیان را شاد کام و بهره وز گردانید سال شانزدهم از جلوس این نیازمند درگاه الهی بفرخی و فیروزی آغاز شد و در ساعت مسعود و زمان محمود در دارا خلافت آگره بر تخت مراد جلوس فرمودم درین روز بجهت افروز فرزند سعادت مند شهریار بمنصب هشت هزار و چهار

هزار سوار فوق عزت بر افراخت پدر بزرگوارم نیز مرتبه اول همین منصب به برادران من لطف فرموده بودند امید که در سایه تربیت و رضاجوئی من به منتهای عمر و دولت برسد درین تاریخ باقر خاں جمعیت خود را آراسته بتوزک از نظر گذرانید هزار سوار و دو هزار پیاده بخشیان عظام بقلم درآورده معروضداشتند بمنصب دوهزاری ذات و هزار سوار سرفراز ساخته خدمت فوجداری آگره بعهده او فرمودم روز چهارشنبه با اهل محل بر کشتی نشسته بباغ نور افشان رفته شد و شب در انجا استراحت کردم چون باغ مذکور بسرکار نور جهان بیگم متعلق است روز مبارک شنبه چهارم جشن بادشاهانه آراسته پیشکش عالی کشید از جواهر و مرصع آلات و اقسام آلات و امتعه نفیس آنچه پسند افتاد انتخاب کردم و موازی یک لک روپیه قیمت انها شد درین ایام هر روز بعد از دو پهر بر کشتی نشسته بجهت شکار بسمونگر که از شهر تا انجا چهار کوه مسامت داشت رفته شب بدولت خانه می آیم راجه سارنگ دیو را نزد فرزند اقبالمند شاه پرویز فرستاده خلعت خاصه با کمر مرصع مشتمل بر یک قطعه یاقوت کبود و چند قطعه یاقوت سرخ نفیس ارسال داشتم چون صبح بهار از تغیر مقرب خاں بان فرزند مرحمت شده سزاوی نمود از صبح اله ایاس بد بهار راهی سازد میرزاهد خویش مظفر خاں از تهته آمده ملازمت نمود میرعرضد الله چون بسیار پذیر و منجني شده از عهده سامان لشکر و جاگیر نمیتواند بر آمد او را از تکلیف خدمت و تروء معاف داشته حکم فرمودم که هر ماه چهار هزار روپیه نقد از خزانه عامه می گرفته باشد و در آگره و لاهور و هرجا مرضی او بوده باشد اقامت گزیده آسوده و مرفه الحال بسر برده بدعای ازدیاد عمر و دولت اشتغال نماید در نهم فروردی ماه پیشکش اعتبار خاں بنظر در آمد از قسم جواهر و اقمشه و غیره موازی هفتاد هزار روپیه بمعرض قبول افتاد تقمه را باو بخشیدم صاحب علمی و اقبایک فرستاده های دارای ایران بیست و چهار راس اسب و دو استر و سه قطار شتر و هفت قلاهد سگ تازی و بیست و هفت طاق زربفت و یک شمامه عنبر اشهب و دو زوج قالی و دو نمده تکیه برسم پیشکش گذرانیدند و دو راس مادیال معه کوه که برادرم مصحوب انها فرستاده بودند نیز بنظر در آوردند روز مبارک شنبه بالتماس آصفخان با اهل محل به منزل او رفته شد جشن عالی ترتیب داده بسیاری از نقایس جواهر و فوادر اقمشه و غرایب تحف بنظر در آورد و موازی یک لک و سی هزار روپیه از هر قسم برگزیده تقمه را باو بخشیدم سی و دو زنجیر فیل از نرو ماده مکرم خان حاکم اردبیه برسم پیشکش فرستاده بود پایه قبول یافت درینولا گویخوی بنظر در آمد بغایت غریب و عجیب بعینه مانند ببر سیاه و زرد است این سیاه و سفید از سر بیننی تا انتهای دم و از نوک گوش تا سرسم خطهای سیاه مناسب جا و مقام کلاں و خورد بقرینه افتاده و برگرد چشم خطی سیاه در غایت لطافت کشیده گوئی نقاش تقدیر بقلم بدایع نگار کار نامه در مصحفه روزگار گذاشته از بسکه عجب بود بعضی را گمان آن بود که شاید رنگ کرده باشند بعد از تحقیقات به یقین پیوست که از خداوند جهان

افریس است چون نادر بود داخل سوغات هائے برادرش شاه عباس نموده شد بهادرخان اوزبک از اسپان پنچاق و اقمشه عراق برسم پیشکش فرستاده بود بنظر در آمد خلعت زمستانی بجهت ابراهیم خان فتح جنگ و امرای بنگاله منصوب مومن شیوازی فرستاده شد در پانزدهم پیشکش صادقخان گذشت از هر قسم موازی پانزده هزار روپیه گرفته تهمه بار بخشیدم فاضل خان نیز درین روز پیشکشی فراخور حالت خویش گذرانید قلبی گرفته شد روز میارگ شنبه که این جشن شرف آراستگی یافت دوپهر و یک گهری از روز گذشته بر تخت مراد جلوس نمودم حسب التماس مدارالملکی اعتمادالدوله جشن شرف در منزل او منعقد گشت پیشکش نمایان از نوادر و نقایس هر دیار ترتیب داده در تکلفات افزوده بود بهمه جهت موازی یک لک و سی و هشت هزار روپیه بر داشته شد درین روز یک عدد مهر بوزن دویست توله برنبدل بیگ ایلچی عنایت نمودم درینولا ابراهیم خان خواجه سرای چند از بنگاله برسم پیشکش فرستاده بود یکی از آنها خنثی ظاهر شد هم آلت مردی و هم محل مخصوص زنان دارد اما خصیه ظاهر نیست از جمله پیشکش مشارالیه دو منزل کشتی است ساخت بنگاله نهایت لطیف اندام موازی ده هزار روپیه صرف زیفت آنها نموده بود بے تکلف بادشاهانه کشتی هاست شیخ قاسم را صاحب صوبه الهاباس ساخته بخطاب محترم خانی و منصب پنجزاری امتیاز بخشیدم و حکم کردم که دیوانیان جاگیر اضافه او را از محال غیر عملی تنخواه نمایند راجه شیام سنگه زمیندار سوری نگر بعنایت اسپ وفیل سرفرازی یافت درینولا بعرض رسید که یوسف خان ولد حسین خان در لشکر ظفر اثر دکن بمرگ مفاجات و دیعت حیات سپرد چنین شنیده شد که در بزمدهات که در جاگیر بود چنان فربه شده بود که باندک حرکتی و ترددی نفسش کوتاهی میکرد روزی که خرم را ملازمت می نمود در آمد و رفت نفسش می سوزد چنانچه در وقتی که سروپا داده بود در پوشیدن و تسلیم کردن عاجز شده بود در تمام اعضایش رعشه افتاده بصد محنت و جان کندن تسلیم کرده خود را بیرون انداخت و در پناه سرا پرده افتاده از هوش رفته نوکرانش برپالگی انداخته بخانه رسانیدند و بمجرد رسیدن پیک اجل در رسید و فرمان یافت و این خاک توده گران بار را بخاکدان فانی گذاشت در غره اردی بهشت ماه برنبدل بیگ ایلچی خنجر خاصه عنایت نمودم بتاریخ چهارم ماه مذکور جشن کار خیر فرزند شهریار نشاط افزای خاطر گردید مجلس خندانیدی در دولتخانه مریم الزمانی آراستگی یافت جشن نکاح در منزل اعتمادالدوله منعقد گشت و من خود با اهل محل بدانجا رفته بزم نشاط آراستم بعد از گذشتن هفت گهری از شب جمعه بمبارکی نکاح شد امید که بوی دولت روز افزون فرخنده و میمون باد روز سه شنبه نوزدهم در باغ نور افشان بفرزند شهریار چار قب مرصع با دستار و کمر بند و دو راس اسپ یک عراقی بازی طلا و دیگری ترکی بازی نقاشی عنایت شد درین ایام شاه شجاع آبله برآورده و بحدی شدت کرده که آب از گلویش فرو نمی رفت و امید

از حیاتش منقطع گشت چون در زانچه طالع پدرش ثبت افتاده بود که در بی سال
پسر او فوت شود همه منجمان اتفاق داشتند برینکه او نخواهد ماند و جوتکرای بخلاف
می گفت که غبار آسیبی بر دامن حیاتش نخواهد نشست پرسیدم که بچه دلیل
گفت که در زانچه طالع حضرت نوشته شده که در بی سال از هیچ بهکدر کلفتی و گرانی
بخاطر مبارک راه نیابد و توجه خاطر اشرف بسیار است در بی صورت می باید که
اسیبی بار نرسد و فرزندی دیگر از او فوت شود قضا را چنانچه گفته بود بظهور آمد و این
از چنان مهلکه جان برد و پسر که از صبیبه شهنواز خان داشت در برهانپور فوت شد
غیر ازین بسیاری از احکام او مطابق افتاده که خالی از غرابت نیست و درین واقعات
بتقریبات ثبت شده * بنابرین فرمودم که او را بزرگ کشیدند شش هزار و پانصد روپیّه
بر آمد بانعام او مقرر گشت محمد حسین جابری بخدمت بخشیدگري و واقع نویسی
صوبه اودیسه سرفروزی یافت منصب لاجپن منجم قاقشال بالتماس مهابتخان از اصل
و اضافه هزار بی ذات و پانصد سوار مقرر شد محمد حسین برادر خواجه از کانگوه آمده
ملازمت نمود به بهادر خان اوزبک قبل عنایت نموده مصکوب وکیل او فرستادم
هرمز و هوشنگ بنابر غفران پناه مرزا محمد حکیم بنابر حزم احتیاط که از لوازم پاس
سلطنت و جهانداري است در قلعه گوالیار محبوس بودند درینولا هر دو را بحضور
طلبداشته حکم فرمودم که در دارالخلافه آگوه می بوده باشند روزینه که باخراجات ضروری
کفایت کند مقرر گشت در بی ایام رودر پهن چارچ نام برهمنی که از دانشوران این گروه
است در بنارس بافاده و استفاده اشتغال داشت دولت ملازمت دریافت الحاق
مطالب عقلی و نقلی را خوب و وزیده و در فن خود تمام است از غرایب سوانح که
درینولا بظهور پیوست آنکه در سی ام فروردی ماه سنه حال در یکی از مواضع پرگنه
جالندهر هنگام صبح از جانب مشرق غوغائے عظیم مهیب برخاست چنانچه نزدیک
بود که ساکنان آن از هول آن صدای وحشت افزا قالبها تپي کنند در اثنای این شور
و شغب روشنی از بالا بر زمین افتاده و مردم را مظنه آن شد که مگر از آسمان آتش
میبارد بعد از لحظه که آن شورش تسکین یافت و دلهاى اشفته از سراسیمگی و هول باز
آمد قاصد تیز رو نزد محمد سعید عامل پرگنه مذکور فرستاده ازین سانکه اعلام نمودند
او در لحظه سوار شده خود را بمقصد میسراند و بر سران قطعه زمین رفته بنظر در می آرد
مقدار ده دوازده گز زمین در عرض و طول بنوعی سوخته بود که اثری از سبزه و گیاه نماند
هنوز اثر حرارت و تفسیدگی داشت فرمود که آنقدر زمین را بکنند هر چند بیشتر
میکند یکنه حرارت و تپش بیشتر ظاهر میگشت تا بجای رسید که پارچه آهن تفته
نمودار شد بمرتبه گرم بود که گویا از کوره آتش برآورده اند بعد از زمانه سرد شد و
آن را برگرفته بمنزل خود آورده در خویطه نهاده و مهر کرده بدرگاه فرستاد فرمودم که در
حضور وزن کنند یکصد و شصت توله برآمد باستان دایم حکم کردم که شمشیر و خنجر
و کاردی ترتیب داده بنظر در آورد عرض کرد که در زیر پتک نمی ایستد و از هم میریزد

فرمودم که درینصورت با آهن دیگر ممزوج ساخته بعمل آورد چنانچه فرموده بودم سه حصه آهن، برق و یک حصه دیگر آمیخته دو قبضه شمشیر و یک قبضه کارد و یکقبضه خنجر ساخته بنظر آورد از آمیزش آهن دیگر جوهه برآورده بود بدستور شمشیریمانی و جنوبی اخیل خم میشد و اثر خم نمی ماند فرمودم که در حضور آزمودند بغایت خوب برید برابر بشمشیرهای اخیل اول یکی را شمشیر قاطع دیگر را برق سرشت نام کردم ببیدل خاں رباعی که افاده این مضمون نماید گفته معروضداشت

از شاه جهانگیر جهان یافت نظام * افتاده بعهد او ز برق آهن خام
زان آهن شد بحکم عالمگیرش * یک خنجر و کارد با دو شمشیر تمام

و شعله برق بادشاهی تاریخ یافته درینولا راجه سارنگدیو که نزد فرزند اقبالمند شاه پرویز رفته بود آمده ملازمت نمود عرضداشت کرده بود که این مرید حسبالحکم از اله اباس متوجه صوبه بهار گردید امید که از عمر خود برخوردار باشد قاسم خان بعنایت نقاره سریلندی یافت درسی تاریخ علیم الدین نام ملازم خرم عرضداشت او را مشتملبدر نوید فتح با شست مرصع که بطریق نذر فرستاده بود آورده گذرانید خلعت بجهت او ارسال داشته رخصت فرمودم امیر بیگ برادر فاضل بیگ خاں بدیوانگی سرکار فرزند شهریار و محمد حسین برادر خواجه جهان به بخشیکری و معصوم بخدومت میر سامانی او مقرر گشتند سید حاجی بکمک لشکر ظفر اثر دکن دستوری یافت و اسب باو عنایت کردم و مظفر خاں بخدومت بخشیکری سرفرازی یافت * چون درینولا والده امام قلیخان والی توران مکتوبه مشتمل بر اظهار نسبت اخلاص و مراسم اشنائی به نور جهان بیگم فرستاده و از تحفه های آندیار برسم سوغات ارسال داشته بود بذابری خواجه نصیر را که از بندهای قدیم و خده نگاران زمان شاه زادگي من است از جانب نورجهان بیگم برسم رسالت و مکتوبه با نفایس اینملک مصحوب او ارسالداشته شد درین ایام که بانغ نور افشان محل نزول بارگاه اقبال بود بچه رنگ هشت روزه از بالای بام دولخانه که هشت گز ارتفاع داشت جستی زده خود را بر زمین گرفت و بجست و خیز در آمد و املا اثر آسیب ورنج در او پدید نیامد * در چهارم خرداد ماه الهی افضل خاں دیوان خرم عرضداشت او را مشتملبدر نوید فتح و فیروزی آورده استانبوس نمود تفصیل این اجمال آنکه چون لشکر مذکور بحوالی اوجین رسید جمعی از بندهای درگاه که در قلعه ماند بودند نوشته فرستادند که فوج از مقهوران قدم جرأت و بے باکی پیش نهاده از آب نروده گذشتند و دهی چند که در زیر قلعه واقع است سوخته بتاخت و تاراج آن مشغول اند مدارالمهامی خواجه ابوالحسن با پنجهزار سوار برسم مذقلا تعیین شد که گرم و چسپان شتافته سزای آن گروه باطل نیز بدهد خواجه شبگیر زده هذگام طلوع صبح بر لب آب نروده رسیده بود که آنها آگهی یافتند لحظه پیشتر بآب در زده خون را بساحل سلامت رسانیده بودند که بهادران تیز جلو به تعاقب شتافته قریب چهار گروه دیگر آنها را راندند و بسیاری را به شمشیر انتقام مسافر راه عدم

گردانیدند و مقهوران برگشته روزگار تا به برهان پور عذل مسامحت باز نکشیدند نوشته خرم بخواجه ابوالحسن رسید که تا آمدن ما دران طرف آب توقف نماید و مقارن با عساکر اقبال بفوج منقلا پیوست و کوچ بکوچ تا به هانپور شتافت و هنوز آن مخدولان بے عاقبت پائے ادبار برقرار داشته بر دور شهر نشسته بودند چون مدت دو سال بندهای درگاه بآن مقهوران در زد و خورد بودند بانواع و اقسام رنج و تعب از بیجاگیری و عسرت غله کشیده بودند از سواری دایمی اسبای زبون شده بنابران نه روز در سرانجام لشکر توقف افتاد درین نه روز سی لک روپیه و چشمة بسیار به سپاه منصور قسمت نموده و سزاولان گماشته مردم را از شهر بر آورده اند و هنوز به دران رزم دوست دست بکار نبوده بودند که آن سیه بختان تاب مقاومت نیاورده مانند بذات الغش از هم پاشیدند و جوانان تیز جلو از عقب در آمده بسیاری را به تیغ انتقام بر خاک هلاک انداختند و بهمین دستور فرصت نداده زده و کشته تا کهرکي که جای اقامت نظام الملک و غیره مقهوران بود بودند یک روز پیشتر آن بد اختر از رسیدن افواج قاهره آگاهی یافته نظام الملک را باهل و عیال و احمال و ائقال بقلعه دولت آباد برده بود جائیکه در پیش چپله و خمچه داشت پشت به قلعه داده نشست و بیشتر از مردم او بر اطراف ملک پراکنده شدند سران لشکر ظفر اثر با سپاه کینه خواه سه روز در بلده کهرکي توقف نموده شهری را که در مدت بیست سال تعمیر یافته بود بنوعی خراب ساختند که در بیست سال دیگر معلوم نیست که برونی اصای باز آید مجدداً بعد از انهدام آن بناها راه ها بران قرار یافت که چون هنوز فوج از مقهوران قلعه احمد نگر را محاصره دارند یک مرتبه تا اینجا رفته ارباب افتد را تنبیه بر اصل نموده از سرنو سامان اذوقه کرده کمک گذاشته باید برگشت و باین عزیمت روانه شده تا قصبه پتن شتافتند و غیر مقهور مزور حیل ساز و کلا و امرا فرستاده شروع در عجز و زاری نمود که بعد ازین سرشته بندگی و دولتخواهی از دست ندهم و از حکم قدم بیرون نه نهم و آنچه فرمان شود از پیشکش و جریمه منت داشته بسرکار می رسانم اتفاقاً درین چند روز عسرت تمام از گرانی غله در آرد راه یافته بود و نیز خبر رسید که جمعی از مقهوران که قلعه احمد نگر را محاصره داشتند از طنطنه نهضت لشکر ظفر اثر ترک محاصره نمودند و از دور قلعه برخاستند بنابرین فوج بکمک خلجی خان فرستاده مبلغی برسم مدد خرج ارسال داشتند و خاطر از همه جهت پرداخته دولت خواهان مظفر و منصور باز مراجعت نمودند و بعد از عجز و زاری بسیار مقرر گشت که سوائے ملکی که از قدیم در تصرف بندهای درگاه بود سوازی چهارده کوه دیگر از محالی که متصل بسرحدهای بادشاهی است واگذارند و پنجاه لک روپیه برسم پیشکش بخزانة عامرة رسانند افضلخان را رخصت نموده کلگی لعلی که دارای ایران فرستاده بود و تعریف آن در جای خود نوشته شده بجهت خرم عنایت نموده فرستادم و بمشارالیه خلعت و فیل و دوات و قلم مرصع مرحمت شد خلجی خان که در محارست قلعه احمد نگر مصدرخدشات پسندیده و تردوات

سیصد و پنجاه و سه هزار و هشتاد و نه نفر. —————. بهار هزاری ذات و هزار سوار سرفرازی یافت مکرم خان
حسب الحکم از صوبه اودیسه آمده بایرادان بدولت ملازمت مستسعد گشت عقد
مزاریدی برسم پیشکش گذرانید مظفرالملک و لک بهادر الملک بخطاب نصرتخانی
سرفراز گردید باودی رام دکنی علم عنایت شد و عزیزالله ولد یوسف خان بمنصب هزاری
ذات و بانصد سوار ممتاز گشت روز مبارک شنبه بست و یکم مقر بخان از صوبه بهار
رسیده دولت ملازمت دریافت درینولا اقلانی و محب علی بیگ و حاجی بیگ
و فاعل بیگ فرستاده های دارای ایران را که بدفعات آمده بودند رخصت فرمود
باقا بیگ سرو پا و خنجر و جیغه مرصع و چهل هزار روپیه نقد انعام شد و محبعلی بیگ
بخدمت و سی هزار روپیه سرفراز گشت و بهمین دستور بدیگران نیز هر خورشایستگی
خود انعام ها شد و یان بودی مناسب وقت بجهت برادر والا قدر مع خوب نام برده ها
فرستاده شد درین تاریخ مکرم خان بصاحب صوبگی دارالخلافه دهلی و خدمت
فوج اری میوات سرفراز شد شجاعخان عرب بمنصب سه هزاری ذات و دو هزار بانصد
سوار اصل و اضافه عزافتخار یافت شریه خان بمنصب دو هزار و سوار و گرد هر
ولد رای سال کچوا به هزار و دو صدی و نه صد سوار ممتاز گشتند در بیست و نهم
قسم بیگ نام فرستاده دارای ایران آمده ملازمت نمود و مکتوب آن برادر عالی قدر
مشمول بر مراتب محبت و یک جهتی گذرانیده آنچه برسم سوغات فرستاده بود بذکر
در آورد در غرض تیر ماه الهی فیل خاصه گچ رتن نام بجهت فزندان جهان فرستادم
نظر بیگ ملازم خرم عرض داشت او آورده گذرانیده التماس اسپ بخشی نموده بود
براجه کشن داس مشرف فرمود که هزار راس اسپ از طوایل سرکار در بانزده روز سامان
نموده همراه روانه سازد و اسپ روپرتن نام که دارای ایران از غنایم لشکر روم ار سال داشته
بود بخرم عنایت نموده فرستادم درین روز غیاث الدین نام ملازم ارادتخان عرض داشت
او را مشتمل بر نوبت فتح آورده بود گذرانیده در اوراق گذشته از شورش و فتنه انگیزی
زمینداران کشتوار و فرستادن جلال پسر دلاور خان نگاشته کلک بیان گشته بود چون این
مهم از سروسامان پسندیده نیافت بارادتخان حکم شده بود که خود بآن خدمت
شایسته شتافته مفسدان بد سوانجام را تذبذبه و تادیب بر اصل دهد و بنوعی ضبط
کوهستان نماید که غبار تفرقه و آشوب بر حواشی آن ملک نه نشیند مومی الیه
بموجب فرموده شتافته خدمت شایسته ظاهر ساخت و اهل فتنه و فساد بصحرای
آوارگی سرنهاده نیم جانی بدر رفتند و مجدداً خار شورش و آشوب آزان ملک برکنده
شد و بمردم کاری استحکام داده و ضبط تهاجمات نموده بکشمیر مراجعت کرد بجلدوی
این خدمت بانصد سوار بر منصب ارادتخان افزودم چون خواجه ابوالحسن بر مهم دکن
مصدر ترددات شایسته و خدمات پسندیده شده بود هزار سوار بر منصب مشارالیه
اضافه فرمودم * احمد بیگ برادرزاده ابراهیم خان فتح جنگ بصاحب صوبگی
ادریسه سرفراز گشته بخطاب خانی و علم و نقاره بلند مرتبه شد و منصب او از اصل و

اضافه دو هزارى و پانصد سوار حکم فرمود چون مکرر از فضایل و کمالات قاضى نصير بوهانپورى استماع افتاده بود خاطر حقيقت جوب را بصحبت مشارالیه رغبت افزود درینولا حسب الطلب بدرگاه آمد عزت دانش او را پاس داشته باکرام و احترام دریافتم قاضى در علوم عقلی و نقلی از یکتایان عصر است و کم کتابی باشد که بمطالعه او نرسیده لیکن ظاهرش را بباطن آشنائی کمتر است و از صحبت او محظوظ نمیتوان شد چون بدرویشی و زاویه گزینی بغایت راغب و مایل یافتم پیرری خاطر او نموده تکلیف ملازمت نکردم و پنج هزار روپیه عنایت فرموده رخصت دادم که بوطن خود شتافته آسوده خاطر روزگار بسر برد در غره امرداد ماه الهی باقر خاں بمنصب در هزارى ذات و هزار و دو بیست سوار سرفراز گشت و از آنرا و بندهاى بادشاهی که در فتح دکن تهرانات شایسته بتقدیم رسانیده بودند سی و دو نفر اضافه های لایق عز اختصاص یافتند عبدالعزیز خاں نقشبندى که بحکومت قندهار تعیین شده حسب التماس فرزند خانجهان بمنصب سه هزارى ذات و دو هزار سوار سرفراز شد در غره شهرپور شمشیر مرصع بنوبل بیگ ایلچی عنایت نمود و یک دیبه از اعمال دارالخلافه که مبلغ شانزده هزار روپیه جمع داشت نیز بار لطف شد * درینولا حکیم رکن را بحجت شورش مزاج و بدخویى و عدم وقوف لایق خدمت ندانسته رخصت فرمودم که هرجا خواهد بود چون بعرض رسید که هوشنگ برادر زاده خانعالم خون ناحق کرده در حضور طلبداهش باز پرس کردم و بعد از ثبوت حکم بقصاص او شد حاشا که درین امور رعایت خاطر شاهزاده نکرده تا بامرا و سایر بندها چه رسد امید که توفیق رفیق باد غره شهرپور ماه حسب التماس آصف خاں بمنزل او رفته در حمامی که بتازگی ساخته بود غسل کرده شد بے تکلف بسیار نفیس و مکلف حمامی است بعد از فراغ غسل پیشکش لایق بنظر در آورد و آنچه پسند افتاد برگزیده تنمه باو بخشیدم وظیفه خضر خاں خاندیسی از اصل و اضافه هزار روپیه مقرر شد * درین ایام بعرض رسید که کلیان نام آهنگری بر زنی هم از صنف خود عاشق زار است و پیوسته سر در پی او دارد و اظهار شیفتگی مینماید آن ضعیفه باوجودیکه بیوه است اصلاً بآشنائی او تن نمیدهد و صحبت این بیچاره دل داده در باطنش سرایت نمیکند هر دو را بحضور طلبداهشکه باز پرس نمودم و هر چند آنعورت را به پیوند او ترغیب و تکلیف داده شد اختیار نکرد درینوقت آهنگر مذکور گفت که اگر یقین دادم که او را بمن عنایت فرمایند خود را از بالای شاه بوج قلعه می اندازم من از روی مطایبه گفتم که شاه برج موقوف اگر دعوی محبت تو از صدق فروغی دارد خود را از بام این خانه اندازی من او را حکمی بتو میدهم هنوز سخن تمام نشده بود که برق آسا دیده خود را بیزیر انداخت بجزر افندان از چشم و دهانش خون جاری شد من از آن هزل و مطایبه ندانستم بسیار کشیدم و آزرده خاطر گردیدم بآصف خاں فرمودم که او را بخانه برده تیمارداری نماید چون پیمانها حیاتش بجزیر شده بود بهمان آسیب در گذشت

عاشق که جان نثار بران آستانه ساخت * از شوق جان سپرد و اجل را بهانه ساخت
 حسب الائتماس مهالخان منصب لاجین قاقشال از امل و اضافه هزاره ذات و
 پانصد سوار مقرر شد در سوانح گذشته ایمانی بران رفته که روز جشن دهم در کشمیر
 اثر گرفتگی نفس و کوتاهی دم در خود احساس نمودم مچمل از کثرت باریدگی و
 رطوبت هوا در مجرای نفس بجانب چپ نزدیک بدل گرانی و گرفتگی ظاهر شد
 رفته رفته بامتداد و اشتداد انجامید از اطمینانی که در ملازمت بودند نخست حکیم
 روح الله متصدی علاج گشت و یک چندی بدواهای گرم ملایم تدبیرات بکار برد
 بظاهر اندک تخفیفی شد چون از آن گریوه برآمدم باز شدت ظاهر ساخت درین مرتبه
 روزی چند بشیربزو و باز بشیرشتر پرداخت از هیچ کدام فایده بر اصل نیافتم مقارن
 اینحال حکیم رکنا که از سفر کشمیر معاف داشته در اگره گذشته بودم بخدمت پیوست
 و از روزه دلیری و اظهار قدرت مرتکب معالجه شد و مدار برادرینه گرم و خشک نهاد
 از تدبیرات او نیز فایده مرتب نگشت بلکه سبب افزونی حرارت و خشکی دماغ و
 مزاج شد و بغایت ضعیف گشتم و مرض رو باشتداد نهاد و محنت بامتداد انجا مید
 درین قسم وقتی و چنین حالتی که دل سنگ بر من میسوخت صدرا پسر حکیم مرزا محمد
 که از اطباء عمده عراق بود در عهد دولت پدر بزرگوارم از ولایت آمده بود بعد از آنکه تحت
 سلطنت بوجود این نیازمند ارستگی یافت چون بجهت استعداد و تصرف طبیعت
 از همکنان امتیاز داشت در مقام تربیت او شده بخطاب مسیح الزمانی امتیاز بخشیدم
 و پایه اعتبار از دیگر اطباء که در ملازمت بودند بر افزودم بگمان آنکه شاید وقتی از اوقات
 مصدر خدمتی تواند شد آن حق ناشناس باوجود چندین حقوق و مذت و رعایت
 مرا باین روز دیده و بچنین حال پسندیده اصلا بدوا و علاج خود را اشنا نمی ساخت
 با آنکه از جمیع اطباء که در ملازمت حاضر بودند بقدر امتیازی داشت متصدی علاج
 نمیشد هر چند عنایت و التفات ظاهر ساخته بمدارا و مواسات تکلیف می نمودم
 بیشتر صلب شده در جواب می گفت که بردانش و حداقت خون این قدر اعتماد
 ندارم که متصدی علاج توانم گشت و همچنین حکیم ابوالقاسم پسر حکیم الماک باوجود
 نسبت خانهدادگی و حقوق تربیت متوهم و متوحش خود را ظاهر می ساخت که
 از رویت خاطر مستنفر و متناهی می شد تا بمعالجه چه رسد ناگزیر دست از همه باز
 داشته از تدبیرات ظاهری دل برکنده خود را بحکیم علی الاطلاق سپردم چون در نشاء
 پیاله تخفیفی می شد روز هم بخلاف ضابطه و معتاد ارتکاب می نمودم رفته رفته
 بافراط کشید و مقارن گرم شدن هوا ضرر آن محسوس گشت ضعف و محنت رو بفرزونی
 نهاد نورجهان بیگم که تدبیر و تجربه او ازین اطباء بیشتر است خصوص که از روزه
 مهربانی و دلسوزی باشد در مقام کم کردن پیاله و تدبیراتی که مناسب وقت و ملایم
 حال باشد شد اگرچه پیش ازین هم علاجی که اطباء میکردند بصلاح و موایدید او بود لیکن
 درینوقت مدار بر مهربانی او نهادم و شراب را بتدریج کم کرد و از چیزهای نامناسب

و غذاهای ناموافق محافظت نمود امید که حکیم حقیقی از شفاخانه غیب صحت کامل نصیب کند روز دوشنبه دوازدهم ماه مذکور مطابق بیست و پنجم شهر شوال سنه یکهزار و سی هجری جشن وزن شمسبی بمبارکی و فرخی آراستگی یافت چون در سال گذشته بیماری معب کشیده پیوسته در محنت و آزار گذرانیده بودم بشکر آنکه چنین سالی بخیریت و سلامت بانجام رسید در سر آغاز سال حال اثر صحت بر چهره مبارک بدیده آمد نور جهان بیگم التماس نمود که وکلای او متصدی این جشن عالی باشند الحق مجلسی ترتیب نمود که حیرت افزای نظارگیان گشت از تاریخی که نور جهان بیگم در عقد از دواج این نیازمند در آمده اگرچه در همه جشن های وزن شمسی و قمری لوازم انرا چنانچه لایق این دولت بوده باشد ترتیب نموده سرمایه اسباب سعادت و نیک بختی دانسته است لیکن درین جشن بیش از بیش در تکلیفات افزوده در آراستن مجلس و ترتیب بزم نهایت توجه بکار برد و جمعی از بندهای پسندیده خدمت و خواصان مزاجدان که درین ضعف از روزه اخلاص و جانفشانی پیوسته حاضر بوده پروانه صفت برگرد سرم میگشتند بنوازشات لایق از خلعت و کمر شمشیر مرصع و خنجر مرصع و اسب و فیل و خوانها پر از زر هر کدام در خور پایه خویش سرفرازی یافتند با آنکه از اطبا خدمت شایسته بظهور نیامده بود باندک خفتی که دوسه روز دست میداد تقریبات برانگیخته انواع و اقسام مراسم بظهور آمده درین جشن همایون نیز بانعامات لایق از نقد و جنس کام دل برگرفتند بعد از فراغ جشن مبارک خوانهای جواهر و زر بطریق نثار در دامن امید اهل نشاط و ارباب استحقاق ریخته شد و جوتهای منجم که نوید بخش صحت و تندرستی بود بمهر و روبه وزن نموده مبلغ پانصد مهر و هفت هزار روبه باین میغ در وجه انعام او مقرر شد در آخر مجلس پیشکشهای که بجهت من ترتیب داده بودند بنظر در آورنده از جواهر مرصع آلات واقمشه و اقسام نفایس آنچه خاطر پسند افتاد برگزیدم بالجمله موازی دو لک روبه صرف این جشن عالی بابت انعاماتی که نور جهان بیگم کرده بquam در آمد سوای آنچه برسم پیشکش گذرانید در سنوات گذشته که من صحت داشتم سه من و یک دوسیر بیشتر یا کمتر بوزن در می آمدم امسال بنابر ضعف و لاغری دو من و بیست و هفت سیر شدم روز مبارک شنبه غره ماه الهی اعتقاد خان حاکم کشمیر بمنصب چهار هزار و دوهزار و پانصد سوار سرفرازی یافت راجه گجسنگه بمنصب چهار هزار و سه هزار سوار ممتاز گشت چون خبر بیماری من بفروند شاه پرویز میروند بفرمان طلب مقید نشده بی تابانه متوجه ملازمت میگردد بتاریخ چهاردهم ماه مذکور در ساعت معسود و زمان محمود آن فرزند سعادت منذ بدولت استانبوس مستعد گشته سه بار بر دور تخت گردید هر چند مبالغه نموده سوگند می دادم و منع میفرمودم او در زاری و تضرع افزوده بیشتر اغراق بکار می برد دست او را گرفته جانب خود کشیدم و از روی شفقت و عاطفت در اغوش عزت تنگ در آورده التفات و توجه بسیار ظاهر ساختم

چشم بیمار دهمین روز

امید که از عمر و دولت برخوردار باشد درینولا بیست لک روپیه خزانه مصحوب الهادی خاں بجهت صرف ضروریات لشکر دکن نزد خرم فرستان شده مشارالیه بعنایت قیل و علم سرفرازی یافت در بیست و هشتم قیام خاں قراول بیگم بمرض طبعی و بیعت خیانت سپرد از خدمتگاران مزاجدان بود و قطع نظر از فنون شکار و مهارت او درین فن از اکثر جزویات خبردار بود و پیروی مزاج من بسیار کرده بود بالجمله ازین سانحه خاطر من سخت گرانی پذیرفت امید که ایند تعالی او را بپامرزاد * بتاریخ بیست و نهم والده نور جهان بیگم بجوار رحمت الهی پیوست از صفات حمیده این که بانوبه خاندان عفت چه نویسم بے اغراق در پاکبایی طینت و دانائی و سایر خوبیهای که زیور عورات است مادر دهر همتا او نوزده و مادر او را از مادر حقیقی خود کمتر نمیدانستم نسبت تعلق و رابطه محبت که اعتمادالدوله را باو بود یقین که هیچ شوهبه را با همسر خود نبوده ازینجا باید قیاس کرد که بران پیغم زده چه گذشته باشد و همچنین از نسبت تعلق نور جهان بیگم با چنیز والده چه توان نوشت فرزند من مثل آصفخان با نهایت خردمندی و دانائی جامه شکیدانی چاک کرده از لباس اهل تعلق برآمده پدر مجروح خاطر را از مشاهده حال گرمی فرزند غم برغم و درد بردارد افزود هرچند به نصیحت پرداخت سود مند نیامد روزی که من به پرسش رفتم چون ابتدای شورش مزاج و آزدگی خاطر او بوده از روی شفقت و مرحمت حرفی چند نصیحت آمیز فرموده بجد نگرفتم و واگذارم تا آن آشوب فرو نشیند بعد از روزی چند جراحت درونی او را بمرهم التفات علاج کرده باز بلباس اهل تعلق می آورم اگرچه اعتمادالدوله بجهت رضا جوئی و پیروی خاطر من بظاهر خود را ضبط میکرد و اظهار حوصله مینمود لیکن باین نسبت الفتی که او را بود حوصله چه همراهی تواند کرد غره آبان ماه الهی سر بلند خاں و جانسپار خاں و باقیخان بعنایت نقاره سر بلند یافند عبدالله خاں بے رخصت صاحب صوبه دکن بمحال جاگیر خود آمده بدیوانیان عظام فرمودم که جاگیر او را تغیر نمایند باعتماد را حکم شد که سزاوی نموده او را بصوبه مذکور رساند * پیش ازین مجامی از احوال مسیح الزمان ثبت افتاد که باوجود چندین حقوق تربیت و نوازش درین قسم بیماری توفیق خدمتگاری نیافت غریب تر آنکه بیکبار پره آرم از پیش برگرفته التماس سفر حجاز و زیارت خانه مبارک نمود از آنجا که در همه وقت در همه کارها توکل این نیازمند بذات خداوند بی نیاز و کریم کارساز است کشاده پیشانی رخصت فرمودم با آنکه از همه قسم سامان داشت بیست هزار روپیه بجهت مدد خرج انعام شد امید که حکیم عالی الاطلاق بی وسیله اطباء و سبب دوا این نیازمند را از شفا خانه کرم خرد صحت عاجل و شفای کامل کرامت کند چون هوا آگه از مرشدت حرارت و افراط گرما بمزاج من سازگار نبود بتاریخ سیزدهم روز دو شنبه آبان ماه الهی سنه شانزده ریات عظمت بر سمت کوهستان شمالي برافراشته شد که اگر هوا ناحت باعندال قریب باشد بر کنار آب گنگ

سرزمین خوشی اختیار نموده شهرت بنا نهاده شود که در موسم تابستان محل اقامت باشد و الا بجانب کشمیر عذرا عزیمت معطوف گردد و مظفر خان را بحفظ و حراست دارالخلافه آگوه گذاشته به نقاره واسپ و فیل سرفراز فرمودم میرزا محمد برادر زاده او را بفوجداری نواحی شهر مقرر داشته بخطاب اسد خانی و اضافه منصب ممتاز گردانیدم * و باقر خان را بخدمت صوبه داری صوبه اوده سرفراز ساخته رخصت فرمودم * بست و ششم ماه مذکور از نواحی متعز فرزند اقبال منذ شاه پرویز بصوبه بهار و محال جاگیر خودش دستوری یافت سرو پای خاصه بانادری و خنجر مرصع و اسپ و فیل لطف فرموده رخصت نمودم امید که از عمر برخوردار باشد مکرخان حاکم دهلی بدولت زمینی بوس سرفراز شد در ششم ماه بدرالملک دهلی نزول اتفاق افتاد و دو روز در سلیم گده مقام فرموده به نشاط شکار مشغول گشتم درینولا بعرض رسید که جادو رای کهاتمه که از سرداران عمده دکن است برهنمون بی سعادت و بدرقه توفیق دولتیخواهی اختیار نموده در سلک دولت خواهان و بندها منتظم گردید فرمان مرحمت عنوان باخلعت و خنجر مرصع مصکوف نراین داس راآهور عنایت نموده بجهت او فرستادم غره دیمه الهی مطابق هفتم شهر صفر سنه ۱۰۳۱ هجری مقصود برادر قاسم خان بخطاب هاشم خانی و هاشم بیگ خوشی بخطاب جان نثار خانی سرفراز گشتند هفتم ماه مذکور در مقام هردوار که برکنار گدگ واقع است نزول سعادت اتفاق افتاد هردوار از معتمد معابد مقرر هذود است و بسیاری از برهمنان و تجرد گزینان درین مقام گوشه انزوا اختیار نموده بآئین دین خویش یزدان پرستی می نمایند بهر کدام درخور استحقاق از نقد و جنس تصدق لطف فرمودم چون آب و هواے این دامن کوه پسند خاطر فیفتاد و سرزمینی که اقامت در آن توان کرد بنظر در نیامد برسمت دامن کوه جمو و کانگوه نهضت فرمودم درینولا بعرض رسید که راجه بهاؤ سنگه در صوبه دکن مسافر ملک عدم گشت از افراط شراب بغایت ضعیف و زبون شده بود ناگاه غشی برو مستولی میگردد هر چند اطبا تدبیرات بکار برده داغها بر فرق سر می سوزند بهوش نمی آید یک شبان روز بے شعور افتاده روز دیگر میگردد دو زن و هشت کنیز خود را بآتش و فاس او سوختند جگت سنگه برادر کلانش و مهاسنگه برادر زاده او هر دو نقد حیات در کار شراب کرده بودند مشارالیه از آنها عبرت نگرفته جل شیریں بآب تلخ فروخت بغایت وجیهه و نیک ذات و سنجیده بود از ایام شاهزادگی بخدمت من پیوسته بمیدامن تربیت من بوالا پایه پنجهزاری رسیده بود چون ازو فرزندی نمانده ندیده برادر کلانش را باوجود صغرس بخطاب راجگی سرفراز ساخته بمنصب دو هزار سوار عنایت فرمودم برگنه انبر که وطن آنهاست بدستور سابق بجایگزین او مقرر شد تا جمعیت او متفرق نشود اصالت خان پسر خانبهان بمنصب هزار سوار سرفراز شد هشتم ماه مذکور در سراے آلتوه منزل شد چون پیوسته به نشاط شکار مشغول و طبیعت بخوردن گوشت جانورانی که به دست خود شکار می کنم بیشتر راغب

است بنابر سواس و احتیاط که درین امور است در حضور می فرمایم که پاک سازند و خورده سفید شده چینه دانه آنرا ملاحظه می کنم که چه خورده و خوراک این جانور چیست اگر احياناً چیزی که کراهیت داشته باشد بنظر در می آید ترک خوردن آن می کنم پیش ازین اقسام مرغابی بغیر از سونه میل نمی فرمودم در هنگامیکه دارالبرکت اجمیر محل نزول رباب اقبال بود سونه مرغابی خانگی را دیدم که کرمهای مکروه می خورد از مشاهده آن طبیعت را نفرت بهم می رسد از خوردن سونه مرغابی خانگی ترک دادم تا آنکه درین تاریخ مرغابی شکار شد فرمودم که در حضور پاک کردند از چینه دان اول پاهنکی خورد بر آمد بعد از آن بقه کلان ظاهر شد بموتده کلان بود که تا بچشم خود دیده نشود قبول نتوان کرد که باین کلانی تواند فرو برد مچنانکه امروز بخود قرار دادم که در کل مرتکب مرغابی نشوم خان عالم معروض داشت که گوشت عقاب سفید بغایت لذیذ و نازک میباشد بنابران عقاب سفید را طلبداشته فرمودم که در حضور پاک ساختند اتفاقاً از چینه دان آن ده بقه بر آمد بذوعی مکروه طبیعت افتاد که از یاد آن خاطر متذنی و متذفر می گردد در بیست و یکم باغ سهند معرفت افزای خاطر گشت و دو روز مقام نموده از سیر و تماشای آن محظوظ گشتم درینولا خواجه ابوالحسن از صوبه دکن آمده سعادت ملازمت دریافت مورد عنایات روز افزون گردید غرض بهمین ماه الهی در نورسرا منزل اتفاق افتاد منصب معتمد خان از اصل و اضافه دو هزاره ذات و شش صد سوار حکم شد خان عالم بصاحب صوبگی الہ اباس سرفرازی یافت اسپ و سرو پا و شمشیر مرصع عنایت نموده رخصت فرمودم مقرب خان بمنصب پنج هزاره ذات و سوار ممتاز گشت روز مبارک شنبه که کنار آب بیا منزل شده قاسم خان از لاهور آمده دولت ملازمت دریافت هاشم خان برادر او با زمینداران دامن کوه سعادت آستانه بوس سرفراز شد باسوس زمیندار بلواره جانوری بنظر در آورد که مردم کوهستان آنرا جان بهن خوانند مانند قرقادل است که تدری نیز گویند رنگش بعینه برنگ ماده قرقادل است لیکن درجه قرقادل سفید باسوی مذکور معروض داشت که این جانور بر کوه برف می باشد و خوراکش علف و سبزه است تدری در خانه نگاه داشته بچه ازو گرفته شد و گوشت اقسام آن را از جوانه و گلان مکور خورده شد توان گفت که گوشت تدری را با گوشت جانور مذکور نسبتی نیست گوشت این جانور بمراتب لذیذ ترست از جانورانی که درین کوهستان بنظر در آمد یکی پهل پکار است کشمیریان سوتلو می گویند از طاقس ماده نیم سوانی خورده تر میباشد پشت و دم و هردو بازو بسیاهی مایل از عالم بالهای چرخ و خالهای سفید می دارد شکم تاپیش سینه سیاه باخالهای سفید و بعضی خالهای سرخ نیز دارد و پرهائ بازو سرخ آتشین در نهایت برقی و خوبی و از سرنول تا پس گردن نیز سیاه براق و بالای سر دو شاخ و گوشش فیروزه رنگ و بر در چشم و دهانه پوست سرخ و در زیر حلقوم پوستی گرد مقدار دو کف دست و در میان آن پوست مقدار یکدست بنفشه رنگ است و

در میان آن خاله‌های فیروزه رنگ افتاده بر دور آن هر خط فیروزه رنگ کشیده مشتمل بر هشت کنگره و بر دور آن خط فیروزه بعرض دو انگشت سرخ گل شفق‌آلو و باز بر گردن آن خط فیروزه رنگ و پایهایش نیز سرخ رنگ زنده را که وزن فرموده شد یکصد و پنجاه و دو توله بر آمد بعد از کشتن و پاک ساختن یک صد و سی و نه توله شد دیگر مرغ زرین است که ساکنان لاهور شن گویند و کشمیریان پوط نامند رنگش از عالم سینه طاووس و بالای سر کاکل و دمش مقدار چهار پنجم انگشت زرد مانند شهپر طاووس و جثه برابر قاز غایتاً گردن قاز دراز و بے اندام است و ازین کوتاه و باندام برادرش شاه عباس مرغ زرین خواسته بود چند قطعه مصحوب ایلچیی او فرستاده شد روز دوشنبه جشن وزن قمری آراستگی یافت درین جشن نور جهان بیگم بچهل و پنجم کس از امرای عظام و بندهای نزدیک خلعت داد چهار دهم ماه مذکور موضع بهلون از مضافات سینا محل نزول اردو بهی پوی گردید چون هوای سیر کانگزه و کوهستان مذکور پیوسته مرکوز خاطر بود اردوی کلان را درین مقام گذاشته باجمعی از بندهای مخصوص و اهل خدمت متوجه تماشای قلعه مذکور شدم چون اعتمادالدوله بیمار بود در اردو گذاشتم و صادقخان میر بخشی را بجهت محافظت احوال مشارالیه و محارست اردو نگاه داشتم روز دیگر خبر رسید که حال اعتمادالدوله متغیر گشته و علامت یاس از چهره احوالش ظاهر است از اضطراب نور جهان بیگم و نسبت التفاتی که مرا باو بود تاب نیارده بارد و مراجعت نمودم آخرهای روز بدیدن او رفتم وقت سکرات بود گاه از هوش میرفت و گاه بهوش می آمد نور جهان بیگم بجانب من اشارت کرد و گفت می شناسید در چنان وقتی این بیت انوری را خواند

* آنکه نایب‌ال مادر زک اگر حاضر شود * در چنین آرایش عالم به بیند مہتری
 دو ساعت بر بالین او بودم هرگاه بهوش می آمد هرچه میگفت از روی آگاهی و فهمیدگی بود القصه شب هفتم ماه مذکور بعد انقضای سه گهری برحمت جارید پیوست چه گویم که ازین واقعه وحشت افزا بر من چه گذشته هم وزیر عاقل کامل بود و هم مصاحب دانای مهربان

از شمار دو چشم یک تن کم * در حساب خرد هزاراں بیش
 با آنکه بار چنین سلطنتی بردوش اختیار او بود و این ممکن و مقدور بشر نیست که در دخل و تصرف همه را از خود راضی توان داشت هیچکس بجهت عرض مطلب و مهم سازی خود نزد اعتمادالدوله نفوذ که از پیش او آزردہ برگشته باشد هم دولتخواهی و کفایت صاحب را مراعات نمینمود و هم ارباب حاجت را خورسند و امیدوار میداشت الحق این شیوه مخصوص او بود از روزیکه مصاحب او بجوار رحمت ایزدی پیوست دیگر بخود نه پرداخت روز بروز میگذاخت اگرچه در ظاهر بجهت سرانجام مهم سلطنت و تمشیت امور دیوانی مکنیت بخود قرار داده دست از کار نمیداشت لیکن در باطن باتش جدائی او میسوخت تا آنکه بعد از سه ماه و بیست روز درگذشت روز

دیگر به پرستش فرزندان و خوبیشان اورفته چهل و یک تن از فرزندان و اقوام و دوازده نفر از منسبان او را سرو با عنایت نموده از لباس ماتم برآوردیم روز دیگر بهمان عزیمت کوچ نموده متوجه تماشای قلعه کانگزه شدیم بچهار منزل دریای مان گفتا مورد اردست معلی گشت الف خا و شیخ فیض الله محارسان قلعه مذکور سعادت زمینی بوس دریافتند درین منزل پیشکش راجه چیتا به نظر در آمد ملک او بسمت و پنجکروه از کانگزه دور ترست درین کوهستان ازو عمده تر زمیندارست نیست گویگاه همه زمینداران ملک ملک اوست و عقبهای دشوار گذار دارد تاحال اطاعت هیچ بادشاهی نکرده پیشکش نفرستاده بود برادر او نیز بملازمت سرفراز گشته از جانب او مراسم بندگی و دولخواهی ظاهر ساخت خیلک شهری و معقول بنظر در آمد بانواع مراسم و نوازش سرفرازی یافت * بتاریخ بسمت و چهارم ماه مذکور متوجه سیر قلعه کانگزه شد، و حکم کردم که قاضی و میر عدل و دیگر علماء اسلام در رکاب بوده آنچه شعار اسلام و شرایط دینی محمدی است در قلعه مذکور بعمل آورند بالجمعه قریب یک کروه طی نموده بر فراز قلعه برآمده شد بتوفیق ایندین سبحان بانگ نماز و خواندن خطبه و کشتن گاؤ و غیره که از ابتدای بنای این قلعه تاحال نشده بود همه را در حضور خود بعمل آوردیم سجدهات شکر این موهبت عظمی که هیچ بادشاهی توفیق بران نیافته بود بتقدیم رسانیده حکم فرمودم که مسجد عالی درون قلعه بنا نهد قلعه کانگزه برکوه بلند واقع است و در استحکام و متانت بحده است که اگر اذوقه و لوازم قلعه داری برجا باشد دست زور بدامن آن نمیرسد و کمند تدبیر از تسخیر آن کوتاه است اگرچه بعضی جاسر کوبها دارد و توپ و تفنگ می رسد اما حصاربان را زیان ندارد می تواند که بجای دیگر نقل مکان نموده از آسیب آن محفوظ مانند قلعه مذکور بیست و سه برج و هفت دروازه دارد درون آن یک کروه و پانزده طناب است طول پاو کروه و دو طناب و عرض از بیست دو طناب زیاده نه و از پانزده کم نه و ارتفاع یکصد و چهارده درجه دو حوض درون قلعه دارد یکی در طول دو طناب و در عرض یک و نیم طناب و دوم نیز برابر آن بعد از فراغ سیر قلعه بتماشای بتخانه درگا که به بهون مشهور است توجه فرمودم عالمی سرگشته بادیه ضلالت شده قطع نظر از کفار که بت پرستی آئین انهاست گروه گروه از اهل اسلام مسافت بعید طی نموده نذورات می آرند و پرستش این سنگ سیاه می نمایند نزدیک بتخانه مذکور در دامن کوه ظاهراکان گوگرد است و از اثر حرارت و تابش پیوسته آتشی شعله می کشد انرا جوالا موکی نام نهاده اند و یکی از کرامات بت قرار داده و فی الواقع هنوز اعتقاد درست و راست داشته عوام الناس را فریفته اند هنوز می گویند که چون زن مهادیو را عمر بمهر آمد و شربت مرگ چشید مهادیو از غایت محبت و تعلق که باو داشت مرده او را بدوش کرده سر در جهان نهاد و لاشه او را با خود می گردانید چون مدتی برین گذشت ترکیب او متلاشی گشت و از هم فرو ریخت هر عضو در جائی افتاد و در خور شرافت و کرامت هر عضو

انجا را عزت و حرمت داشتند چون سینه که نسبت باعضای دیگر شریف تر است درین مقام افتاد اینجا را نسبت بجایهای دیگر گرامی تر داشتند و بعضی برانند که این سنگ که الحال معبود و منصوب کفار شقاوت آثار است آن سنگ نیست که در قدیم بوده بلکه سنگی که در قدیم بود لشکری از اهل اسلام آمده سنگ مذکور را برداشته در قعر دریا انداختند بدستوری که هیچکس بپیدا نیاوردست برد مدتها این غوغای کفر و شرک از عالم بر افتاده بود تا آنکه برهمنی موزور بجهت دکان آرائی خویش سنگی را در جایی نهان ساخته نزد راجه وقت آمده گفت که من دوگا را بخواب دیدم که بمن میگفت که در فلان مقام مرا انداخته اند زود مرا دریابید راجه از ساده لوحی و طمع زر که در نذورات خواهد آمد سخن برهمن را معتبر داشته جمعی را بهمراهی فرستاد و آن سنگ را آورده درین مقام بعزت تمام نگاهداشته اند و از سرنو دکان ضلالت و گمراهی فرو چیده اند و العلم عند الله از بتخانه مذکور بسیر دره که بکوه مدار شهرت یافته عبور اتفاق افتاد جائی نفیس است از روی آب و هوا و طراوت سبزه و لطافت مقام نظرها خوشی است و آبشار در آن مقام واقع شده که از فواز کوه آب فرو می ریزد حکم فرمودم که عمارت موزون در خور این مقام اساس نهند در بیست و پنجم ماه مذکور رابات مراجعت معطوف داشته الفخان و شیخ فیض الله را بعنایت اسپ و فیل مرفراز ساخته بمحافظت قلعه رخصت فرمودم روز دهم قلعه نور پور محل نزول اردوی معلی گردید بعرض رسید که درین نواحی مرغ جنگلی بسیار است چون تاجال شکار مرغ مذکور نکرده بودم روز دیگر مقام فرموده به نشاط شکار خوشوقت گشتم چهار قطعه شکار شد در جثه و رنگ و صورت از مرغ خانگی تمیز نمیتوان کرد و از خصوصیات مرغ مذکور آن است که اگر از پا گرفته سرنگون سازند تا هر جا که برند آواز بر نمی آرد و خاموش می باشد بخلاف مرغ خانگی که فریاد می کند مرغ خانگی را تا دار آب گرم غوطه ندهند پرهای آن بسهولت کنده نمی شود جنگلی از عالم دراج و بودند خشک کنده می شود از اقسام آن فرمودم که طعام بپختند و کباب کردند بد طعام ظاهر شد هر چه کلاں است گوشتش در نهایت بدمزگی و خشکی است جوانه اش فی الجمله رطوبتی دارد اما بدطعام است زیاده از یک تیراند از پرواز نمی تواند کرد خردش اکثر سرخ می باشد و ماکیان سیاه و زرد و درین جنگل نور پور بسیار است نام قدیم نور پور دهمزیست بعد از آنکه راجه باسو قلعه از سنگ و منازل و بساتین طرح افکند بمناسبت نام من نور پور گویند تخمیناً سی هزار روپیه صرف این عمارت شده باشد غایتاً عمارتی که هندوان بسلیقه خود بسازند هر چند تکلفات بکار برند دلنشین نیست چون جای قابل و سرمنزل دلکشا بود حکم فرمودم که یک لک روپیه از خزانه عامره بجهت عمارت انجا تنخواه نمایند و منازل عالی در خور آن سرزمین اساس نهند درینوا بعرض رسید که سناسی موتی درین نواحی می باشد که مطلق اختیار از خود دور کرده حکم فرمودم که بحضور بیارند که بحقیقت او را رسیده شود عابدان

و مرتاضان هنوز را سرب با سی می گویند و معنی سرب با سی آنکه تارک همه چیز و بکثرت استعمال ستاسی شد و تفصیل مراتب اینها بسیار است و در طایفه سرب باسی چند گروه اند و از انجمله یکی موتی است که از خود صلب اختیار میکنند و خود را تسلیم می سازند چنانچه مطلق زبان را بگویند آشنای نمی سازند اگر ده شبان روز یک جا ایستاده باشند قدم پیش و پس نمی نهند مجمل حرکت با اختیار آنها سر نمی زند و حکم جمان دارند چون بحضور آوردند تفحص احوالش نموده شد استقامت عجیبی در حالش مشاهده افتاد بخاطر رسید که در حالت مستی و بختیری و بلخودی ادای خارجی از سرزند بغبران چند پیاله عرق در آتش باو خورانیده شد بدو عی ملکه این کار بهم رسانیده بود که سرموئی تغیر نیافت و بهمان استقامت بود تا از هوش رفت مثل مرده ها او را برداشته بردند حق تعالی رحمی کرد که ضرر جانی باو نرسید القصة در مرتبه خود غریب استقامت داشت درینولا به بدلتان تاریخ فتح کانگڑه و تاریخ بنای مسجد که در قلعه مذکور فرموده شده معروض داشت چون خوب یافته بود نوشته شد

شهنشاه زمان شاه جهانگیر ابن شاه اکبر * که شد بر هفت کشور بادشاه از حکم تقدیری جهانگیر جهان بخش و جهان دار و جهان دارا * که از بخت جوان او جهان ایمن شد از پیری بشمشیر غزا این قلعه را بکشود تاریخش * خود گفتا کشود این قلعه اقبال جهانگیری تاریخ بنای مسجد را چنین گفته

نور دین شاه جهانگیر بن شاه اکبر * بادشاه است که در دهرند اردنانی

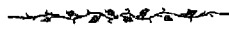
قلعه کانگڑه بگرفت بتائید اله * ابر تیغش که کند قطر او طوفانی

شد چو از حکم ره این مسجد پر نور بنا * که منور شود از سجده او پیشانی

هاتف از غیب بگفت از پی تاریخ بنایش * مسجد شاه جهانگیر بود نورانی در غره اسفندار مذ ماه الهی جاگیر و حشم و اسباب ریاست و امارت اعتماد الدوله بنور جهان بیگم ارزانی داشتم و حکم فرمودم که نقاره و نوبت او را بعد از نوبت بادشاهی مینواخته باشند چهارم ماه مذکور حوالی پرگنه کسهونه محل نزل مواکب والا گشت * در پی روز خواجه ابوالحسن بعالی منصب دیوانی کل سرفراز گردید بسی و دو نفر از امراء دکن خلعت عنایت شد ابو سعید دبیره اعتماد الدوله بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار سربلندی یافت * درینولا عرض داشت خرم رسید مشتمل بر آنکه خسرو در هشتم ماه بعارضه در قولنج و دیعت حیات سپرده بجوار رحمت رب العالمین پیوست نوزدهم ماه مذکور در کنار بهمت نزل دولت اتفاق افتاد قاسم خان بمنصب سه هزار ذات و دو هزار سوار سرفراز شد راجه کشنداس بخدمت فوجداری دهلی ممتاز گشت و منصب او اصل و اضافه دوهزاری ذات و پانصد سوار مقرر شد پیش ازین قراولان و یساولان تعیین شده بودند که در شکارگاه کرچهاک جرگه ترتیب نمایند چون بعرض رسید که شکار به شاخزند در آمده بیست و چهارم ماه مذکور

بلچند از بندهای خاص بعزم شکار توجه فرموده و از قچقار کوهی و چهاره یکصد و بیست و چهار راس شکار شد درین روز بعرض رسید که ظفر خاں پسر زین خاں برحمت حق پیوست سعادت امید پسر او را بمنصب هشت صدی ذات و چهار صد سوار سرفراز ساختم

جشن هفتمین نوروز از جلوس همایون

شب دوشنبه شهر جمادی الاول سنه هزار و سی و یک هجری بعد از گذشتن یک پهر و پنج گهزی و کسری نیر اعظم فروغ بخش عالم دولتمسرای حمل را بنور جهان افروز خویش منور گردانید و سال هفتم از جلوس این نیازمند بفرخی و فیروزی آغاز شد درین روز بهجت افروز آصف خاں بمنصب شش هزار ذات و سوار سرفراز گردید قاسم خاں را بحکومت صوبه پنجاب رخصت فرموده اسپ و فیل و سروپا عنایت نمودم هشتاد هزار درب برفیل بیگ ایلچی دارای ایران انعام شد در ششم ماه مذکور مقام راول پندی مورد عساکر منصور گردید فاضل خاں بخدمت بخشگیری سرفرازی یافت برفیل بیگ حکم شد که تا هنگام مراجعت موکب منصور از سیر کشمیر در دارالسلطنت لاهور آسوده بسربرد باکبر قلیخان لنگر فیل عنایت شد چون درینولا مکر استماع یافت که دارای ایران از خراسان بعزم تسخیر قندهار شتافته اگرچه این حرف نظر بر نسبتهای سابق و حال بغایت بعید می نمود و از حساب دور بود که این قسم بادشاه بزرگ خیالات سبکی و بی حوصلگی بکار برد و بر سر ادنی بنده از بندهای من که باسیصد چهار صد نوکر در قندهار باشد خود بیاید اما از آنجا که حزم احتیاط از شرایط جهانداری و لوازم سلطنت است زین العادین بخشی احدیای را با فرمان مرحمت عنوان نزد خرم فرستاده ام که با عساکر فیروزی اثر و فیلان کوه شکوه و توپخانه عظیم که دران صوبه یکمک او مقرر بود بسرعت هرچه تمام تر خود را بملازمت رساند که اگر این حرف مقرون بصدق باشد او را بالشکری از حساب و شمار بیرون و خزانه از حد و اندازه افزون فرستاده شود تا نتیجه عهد شکنی و حق ناشناسی را در یابد هشتم ماه مذکور در سرچشمه حسن ابدال منزل شد فدائی خاں بمنصب دو هزار ذات و هزار سوار سرفراز گردید بدیع الزمان بخدمت بخشگیری احدیان مقرر گشت در دوازدهم ماه مذکور روز جمعه مهابتخان از کابل آمده ملازمت نموده سعادت زمین بوس دریافت و مورد الطاف روز افزون گردید صد مهر بصیغه نذر و ده هزار روپیه برسم تصدق گذرانید خواجه ابوالحسن تاینان خود را اراسته بنظر گذرانید دو هزار و پنجاه سوار خوش اسپه بقلم در آمد که ازان جمله چهار صد سوار برق انداز بودند در منزل مذکور شکار قمرغه طرح افکنده سی

و سه راس از قفقاز گوهی و غیره به تیرو تفنگ انداختم درینولا حکیم مومنا بوسیله
 رکن السلطنت مهابتخان دولت ملازمت دریافت از روی قدرت و دلیری متصدی علاج
 شد امید که قدم او مبارک باشد منصب امان الله پسر مهابتخان دو هزاری ذات و هزار
 و هشتصد سوار مقرر شد نوزدهم ظاهر یگلی مکھی مورد بارگاه اقبال گردید و جشن شرف
 در انجا آراستگی یافت مهابتخان را رخصت کابل فرموده اسپ و فیل و خلعت
 مرحمت فرمود منصب اعتبارخان پنج هزاری ذات و چهار هزار سوار حکم شد چون
 بنده قدیم الخدمت و بسیار پیر ضعیف شده بصاحب صوبگی آگره سرفراز ساختم
 و حراست قلعه و خزاین بعده او مقرر داشتم بعنایت فیل و اسپ و خلعت ممتاز
 ساخته رخصت فرمودم بیست و نهم در کهای کنوار اردتخان از کشمیر آمده سعادت
 استانبوس دریافت دویم اردی بهشت ماه الهی در خطه دلکشی کشمیر نزول اجلال
 اتفاق افتاد میر میران بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار و چهار صد سوار سرفراز
 گردید درینولا بجهت رفاهیت احوال رعایا و سپاهی مرسوم فوجداری را بر طرف ساخته
 فرمان شد که در کل ممالک محروسه بعلمت فوجداری مزاحمت نرسانند زیر دستخان
 میو توزک بمنصب دو هزاری ذات و هفتصد سوار ممتاز گشت در تاریخ سیزدهم
 بصوابدید اطبا خصوص حکیم مومنا از بازوی چپ فصد نموده سدک شدم بمقر بخان
 سرو پا بحکیم مومنا ده هزار درب انعام شد حسب الائتماس خرم منصب عبدالله حال
 شش هزاری مقرر گشت سرفراز خان بعنایت نقاره سرفراز گردید بهادر خان اوزبک
 از قندهار آمده دولت زمین بوس دریافت صد مهر بصیغه نذر و چهار هزار روپیة بوس
 تصدق گذرانید مصطفی حاکم تهته شاه نامه و خمسہ شیخ نظامی مصور بعمل استادان
 با دیگر تحفه ها بوس پیشکش فرستاده بود بنظر در آمد غره خرداک ماه الهی لشکرخان
 بمنصب چهار هزاری ذات و سه هزار سوار سربلندی یافت بمیر جمله منصب دو هزار
 و پانصدی ذات و هزار سوار عنایت شد از امراء صوبه دکن بریں موجب باضافه منصب
 سرفراز گردیدند سردار خان سه هزاری و دو هزار و پانصد سوار سربلندخان دو هزار
 و پانصدی ذات دو هزار و دو بیست سوار باقیخان دو هزار و پانصدی و دو هزار سوار
 شرزه خان دو هزار و پانصدی و هزار و دو بیست سوار جان سپار خان دو هزاری ذات
 و دو هزار سوار مرزا والی دو هزار و پانصدی و هزار سوار مرزا بدیع الزمان پسر میرزا شاه رخ
 هزار و پانصدی ذات و سوار زاهد خان هزار و پانصدی و هفتصد سوار عقیدتخان هزار و دویصدی
 و سیصد سوار ابراهیم حسین کاشغری هزار و دویصدی و ششصد سوار ذوالفقار خان هزار ذات و
 پانصد سوار راجه گجسنگه و همت خان بعنایت نقاره ممتاز گردیدند دویم تیر ماه الهی سید
 بایزید بخطاب مصطفی خانی سرفراز گردید و نقاره نیز مرحمت شد درینولا تهورخان که از
 خدمتگاران نزدیک است با فرمان مرحمت عنوان بطالب فرزند اقبال مذ شاه پرویز رخصت
 شد پیش ازین بچند روز عرایض متصدیان صوبه قندهار مشتمل بر عزیمت دارای ایران به
 تسخیر قندهار رسیده بود و خاطر صد اقامت آئین نظر بر نسبت های گذشته و حال تصدیق

ایذمعیبی نمیدنمود تا آنکه عرض شد فرزند خانجهاں رسید * که شاه عباس با لشکرهای عراق و خراسان آمده قلعه قندهار را محاصره نمود حکم فرمودم که ساعت بجهت برآمدن از کشمیر مقرر نمایند خواجه ابوالحسن دیوان و صادق خان بخشی پیشتر از موکب منصور بلاهور شتافته تا رسیدن شاه زادهای عالیقدر با لشکر دکن و گجرات و بنگاله و بهار و جمع از امرای که در رکاب ظفر قرین حاضر اند و آنچه پے در پے از محال جاگیر خود برسند نزد فرزند خانجهاں بملاقات روانه سازند همچنین توپخانه و حلقه های مست فیلان خزانه و سلاح خانه سامان نموده فرستند چون بمبلی ملتان و قندهار آبادانی کمتر است بے تهیه اذوقه فرستادن لشکر گران صورت پذیرند بنابراین مقرر شد که غله فروشان را که با اصطلاح هند بنجاره گویند دلاسا نموده زرداده مقرر فرمایند که همراه لشکر ظفر اثر باشند تا از ممر اذوقه تنگی نکشند اینجا بنجاره طایفه ایست مقرر بعضی هزار گاؤ و بعضی بیشتر یا کمتر به تفاوت میدارند غله از بلوکات بشهرها آورده میفروشند و در لشکرها همراه میداشند و در چنین لشکره اقلأ صد هزار گاؤ بلکه بیشتر همراه خواهد بود امید که بتوفیق کریم کارساز لشکر بعت و آلات سامان شود که تا اصفهاں که پای تخت اوست هیچ جا تامل و توقفه رو ندهد بخانجهاں فرمان شد که زهار تا رسیدن عساکر منصور از ملتان قصد آن جانب نمایند و اضطراب نکنند و گوش بر حکم دارن بهادر خان اوزبک بعنایت اسپ و سرو پا سرفراز گشته بکمک لشکر قندهار مقرر شد فاضل خان بمنصب دوهزاری ذات و هفتصد و پنجاه سوار ممتاز گردید چون بعرض رسید که فقراء کشمیر در زمستان از شدت سرما محنت میکشند و بسختی و دشواری میگذرانند حکم فرمودم که قریه از اعمال کشمیر که سه چهار هزار روپیه حاصل آن بوده باشد حواله ملا طالب اصفهانی نمایند که در وجه لباس فقرا و گرم کردن آب بجهت وضو ساختن در مساجد باید که صرف نماید چون بعرض رسید که زمینداران کشتوار باز سر تهر و عصیان برداشته به فتنه و فساد پرداخته اند به اراد تخاں حکم شد که گرم و چسپاں شتافته پیش از آنکه خود را قائم سازند تنبیه بر اصل نموده بیخ فساد آنها بر کند * درین تاریخ زمین العابدین که بطلب خرم رفته بود آمده ملازمت نمود و معروض داشت که قرارداد او این است که ایام برسگال را در قلعه ماند و گذرانیده متوجه درگاه شود عرض داشت او خوانده شد از فحوائص مضمون و ملتسماتی که کرده بود بوسه خیر نمی آمد بلکه آثار بیدولتی ظاهر میشد لاجرم فرمان شد که چون او اراده آن دارد که بعد از برسات متوجه درگاه شود باید که امرای عظام و بندهای درگاه که بکمک او مقرر اند خصوص از سادات بارهه و بخاری و شیخ زاده و افغان و راجپوتان تمام را بدرگاه روانه سازد بمیرزا رستم و اعتقاد خان حکم شد که پیشتر به لاهور رفته استعداد لشکر قندهار نمایند بمشارایه یک لک روپیه برسم مساعدت عنایت شد و به عنایت خان و اعتقاد خان نقاره مرحمت فرمودم * ارادت خان که به تنبیه و تادیب مفسدان کشتوار شتافته بود بسیاری را بقتل رسانیده از سرنو ضبط نموده و

استحکام داده بخد مت برداخت معتمد خاں که بخد مت بخشینگوی لشکر دکن اختصاص داشت چون آن مهم بانجام رسیده حسب التماس مشارالیه طلب شده بود درین تاریخ آمده استانبول نمود * از غریب افکه چون در حرم سراے عصمت دافه مرواریدے که چهارده پانزده هزار روپیه قیمت داشت گم شده چو تکوالے منجم بعرض رسانید که درین دوسه روز پیدا می شود و صادق خاں رمال معروض داشت که در همین دوسه روز از جالے بهم میرسد که بصفا و پاکیزگی متصف باشد مثل عبادتخانه و جالے که مخصوص بنماز و تسبیح و اشغال باشد عورت رمالی عرض کرد که درین زودی پیدا خواهد شد و عورت سفید پوست از رولے شگفتگی آورده بدست حضرت خواهد داد قضا را روز سویم یکی از کنیزان ترک در عبادتخانه یافته بخوشحالی تمام تبسم کنان بدست من داد چون سخن هرسه یکی نشست هر کدام بانعام خاطر خواه سرفراز گردید چون خالی از غریب نبود نوشته شد درینولا کوکب و خدمتگار خاں و غیره دوازده نفر از بندهای نزدیک را بسزاولی امراء صوبه دکن تعیین فرمودم که اهتمام شایسته نموده بسرعت هرچه تمامتر بدرگاه حاضر سازند که بلشکر فیروزی اثر قندهار فرستاده شود چون درین ایام مکرر بعرض رسید که خرم به بعضی از محال جاگیر نور جهان بیگم و شهریار بے حکم دست تصرف دراز ساخته از جمله پرگنه دهولپور که در جاگیر فرزند شهریار از دیوان اعلیٰ تنخواه شده بود دریا نام افغان را از نوکران خود باجمعی فرستاده و او باشریف الملک ملازم شهریار که بغوجداري انحدرد مقرر بود جنگ کرده و کس بسیاری از طرفین بقتل رسیده اند اگرچه از توقف او در قلعه ماند و ملتزمات دور از حساب و نامعقول که در عرض داشت خود باظهار آن جرات نموده بود ظاهر میشد که عقل او برگشته است لیکن از استماع این اخبار متیقن گشت که حوصله او را گنجایش این همه عنایت و تربیت که در حق او شده نیست و دماغش خلل پذیرفته بنابراین راجه روز افزون را که از خدمتگاران قدیم است و نزدیک بود نزد او فرستاده ازین جرات و بے باکی باز پرس فرمودم و فرمان شد که بعد ازین ضبط احوال خود نموده قدم از جاده معقول و شاهراه ادب بیرون نه نهد و بمحال جاگیر خود که از دیوان اعلیٰ تنخواه یافته خرسند باشد و زنهار اراده آمدن بملازمت ننماید و جمعی از بندها که بجهت یوازش قندهار طلب شده زود روانه درگاه والا سازد اگر خلاف حکم بظهور رسید ندامت خواهد کشید درینولا میر ظهیر الدین فیضیه میر میران پسر شاه نعمت الله مشهور از ایران آمده ملازمت نمود خلعت و هشت هزار درب انعام شد * آجاله دکنی بافرمان عنایت عنوان نزد راجه نرسنگدیو بخصمت یافت که سزاولی نموده حاضر سازد قبل ازین بذاب رعایت بسیار و مرحمت سرشار که به خرم و فرزندان او داشتم در هنگامی که پسرش را بیماری صعب دست داده بود بخود قرار داده بودم که اگر خدای تعالی او را به بخشد دیگر شکار بندوق نکند و هیچ جانداری را بدست خود از رده نسازم با این میل و هوس که مرا بشکار است خصوص به شکار بندوق مدت پنج سال پیرامون آن نگشتم درینولا که

خاطر از کردار ناملازم او گرانی پذیرفت باز بشکار بندوق توجه فرمودم و حکم کردم که هفتچشم را بی بندوق در دولخانه نگذارند در اندک مدت اکثری از بندهارا ذوق بندوق اندازی شد و ترکش بندگان بجهت مجرای خود بر پشت اسب ورزش رسانیدند در بیست و پنجم ماه مذکور مطابق هفتم شوال در ساعت مسعود و مختار از کشمیر متوجه لاهور شدم بهاری داس برهنه را با فرمان مرحمت عنوان نزد رانا کرن فرستادم که پسر او را با جمعیت بملازمت بیاورد میر ظهیرالدین بمنصب هزاری ذات و چهار صد سوار سرفراز شد چون بعرض رسید که قرض دار است ده هزار روپیه انعام فرمودم غره شهر پور ماه الهی سرچشمه اچهل منزل نشاط گردید روز مبارک شنبه در سوناک بزم پیاله ترتیب یافت درین روز میمون فرزند سعادت مند شهر یار تسلیم خدمت قندهار و تسخیر آن دیار نمود بمنصب دوازده هزاری و هشت هزار سوار سرفروزی یافت خلعت خاصه با نادری تکه مروارید عنایت شد درینولا سوداگری در دانه مرورید کلاں از الکه روم آورده بود یکی از آن یک مثقال و ربع دویم یک سرخ ازو کمتر هر دو به شصت هزار روپیه نور جهان بیگم خریده درین روز پیشکش کرد روز جمعه دهم بصلاح دید حکیم مومنا از دست فصد نموده سبک شدم مقر بخان که درین فن ید طولی دارد همیشه او فصد من کرده یمکن که هرگز خطا نکرده باشد دوبار خطا کرد بعد از آن قاسم برادر زاده او فصد کرد خلعت و دو هزار روپیه بمشارالیه داده هزار درب بحکیم مومنا انعام شد میر خاں حسب اللقماس خاں جهان بمنصب هزار و پانصدی و فصد سوار سرفراز گشت در بیست و یکم ماه مذکور جشن وزن شمسی آراستگی یافت سال پنجاه و چهارم از عمر این نیازمند درگاه الهی بمبارکی و فرخی آغاز شد امید که مدت عمر در مرغیات ایزدی مصروف باد در بیست و هشتم بسیر آبشار اوهر رفته شد چون چشمه مذکور بخوبی و گوارائی مشهور بود بآب گنگ و آب دره لار در حضور وزن فرمودم آب اوهر از آب گنگ سه ماشه گران آمده آب گنگ از آب دره لار نیم ماشه سبک تر شد در سیم مقام هیرو پور نزول بارگاه اقبال گشت با آنکه ارادتخان خدمت کشتوار را خوب کرده چون رعایا و سکنه کشمیر از طرز سلوک او شکوه می نمودند اعتقاد خاں را بصاحب صوبگی کشمیر سرفراز ساخته اسب و خلعت و شمشیر خاصه دشمن گذار باو عنایت فرمودم ارادتخان را بخدمت لشکر قندهار تعیین نمودم کنور سنگه راجه کشتوار را که در قلعه گوالیار مقید بود از حبس بر آورده کشتوار باو عنایت کردم و اسب و خلعت و خطاب راجه باو عنایت شد حیدر ملک را بکشمیر فرستادم که از دره لار جوی آب بباغ نور افزا بیارد سی هزار روپیه بجهت مصالح واجوره آن حواله شد دوازدهم ماه مذکور که از کوهستان جمو بر آمده در بهمن نزول افتاد روز دیگر شکار قمر غه کردم اور بخشش پسر خسرو را بمنصب پنجهزاری ذات و دو هزار سوار عنایت شد در بیست و چهارم از آب چناب عبور فرمودم میرزا ستم از لاهور آمده ملازمت نمود همدری تاریخ افضالخان دیوان خرم عرض داشت او را آورده ملازمت نمود بے اعتدالیهای خون را لباس معدرت پوشانیده او را فرستاده

که شاید به تیتال و جرب زبانیه کاری از پیش تراند بزد و اصلاح ناهمواری او تواند نمود
 من خود اصلا توجه فرمودم و رو ندادم خواجه ابوالحسن دیوان و صادق خاں بخشی
 که بجهت سامان لشکر قندهار پیشتر بلاهور شتافته بودند سعادت آستان بوس دریافتند
 غره آبان ماه الهی امان الله پسر مه‌التخان بمنصب سه هزاره ذات و هزار و هفتصد
 سوار سرفراز گردید فرمان مرحمت عنوان بطلب مه‌التخان فرستاده شد درینولا عبد الله
 خاں را که بجهت خدمت قندهار طلب فرموده بودم از محال جاگیر خود آمده
 زمین بوس نمود چهارم ماه مذکور بمبارکی و فرخی داخل شهر لاهور شدم الف خاں
 بمنصب دو هزاره و هزار و پانصد سوار سربلندی یافت * بدیوانیان عظام حکم فرمودم
 که جاگیرهای خرم را که در سرکار حصار و میان دو آب و این حدود تذخواه دارند در
 طلب جمعی از بندها که بخدمت قندهار مقرر شده اند تذخواه نمایند او از عیوض
 این محال از صوبه مالوه و دکن و گجرات هر جا که خواسته باشد متصرف گردن و افضل
 خاں را خلعت داده رخصت نمودم و فرمان شد که صوبه گجرات و مالوه و دکن و خاندیس
 بار عنایت شده از اینجا هر جا خواهد محل اقامت قرار داده بضبط آن حدود پردازن جمعی
 از بندها که بحضور بجهت یورش قندهار طلب شده سزاوارن به آوردن آنها تعیین شده
 رفته اند زود بدرگاه فرستد و بعد ازین ضبط احوال خود نموده از فرموده درنگدرد و الا
 ندامت خواهد کشید درین روز اسب پنچاق اول که در طوایل خاوه امتیاز داشت
 بعبد الله خاں عنایت شد * در بستم و ششم ماه مذکور حیدر بیگ و ولی بیگ
 فرستادهای دارای ایران دولت بار یافتند بعد از ادا مراسم گورنش و تسلیم نوشته
 شاه را بنظر در آوردند * فرزند خانجهان حسب الحکم جریده از ملتان رسیده ملازمت
 نمود هزار مهر و هزار روپیه و هیئده اسب پیشکش گذرانید مه‌التخان بمنصب شش
 هزاره ذات و پنجهزار سوار سرفراز شد بمیرزا رستم فیل عنایت نمودم راجه سارنگ دیو
 بسزاولی راجه نرسنگ دیو تعیین فرمودم که او را بسرعت هر چه تمامتر بدرگاه حاضر ساز
 هفتم آذر ماه الهی ایلیچیان شاه عباس را که بدفعات آمده بودند خلعت و خرجی
 داده رخصت فرمودم کتابتی که در معذرت قندهار مصحوب حیدر بیگ ارسال داشت
 بود با جوابی که نوشته شده درین اقبال نامه ثبت افتاد

نقل نامه دارای ایران

نسایم دعوائی که از نفحات اجابت آن غنچه مراد شگفته نگهت افزای مشام یگانگی
 باشد و لواجم مدحاتی که از لمعات خلوصش انجمن اتحاد منور گشته ظلمت زدای
 غایبه بیگانگی گردن عطر بزم خلعت و ولای اعلیٰ حضرت ظل الهی و شمع جمع صدق
 و صفائی آن نور پروت الهی گردانیده مشهود رانی انور و مکشوف ضمیر منیر ضیا گسته
 میگردداند که بر دل دانش پسند و خاطر آسمان پیوند آن برادر بجان برابر که آئینه چهر

دانش و بینش و مرآت جمال حقایق آفرینش است عکس پذیر خواهد بود که بعد
 سنج قضیه ناگزیر نواب شاه جنت مکان علیگین آشیانی انارالله برهانه چه قسم قضایا
 در ایران روداده بعضی ممالک از تصرف منسوبان این دودمان ولایت مکان بیرون
 رفته چون این نیازمند درگاه بے نیاز مقلد امور سلطنت شد به یم توفیقات ربانی
 و حسن توجه دوستان انتزاع جمیع ممالک موروثی که در تصرف مخالفان بود
 نمود چون قندهار در تصرف گماشنگان والا دودمان بود ایشان را از خود دانسته
 متعرض آن نشده از عالم اتحاد و برادری مترصد بودیم که ایشان نیز بطریق
 ابا و اجداد عظام جنت مقام خود در تفویض آن توجه مبذول فرمایند چون بتغافل
 گذرانیدند مکرر بنامه و پیغام و کنایت و صریح بتصریح طلب آن نمود شاید که در
 نظر همت ایشان این محقر ملک قابل مضایقه نبود مقرر فرمایند که در تصرف
 اولیای اینخاندها داده رفع ظن دشمنان و بد گویان و قطع زبان درازی حاسدان و
 عیب جوئی گرد و جمعی پیشتر این امر را در عقده تعویق انداختند چون حقیقت
 این مقدمه در میان دوست و دشمن اشتباه یافت و از انجانب جولای مشعر برد و
 قبول نرسیده بخاطر عاطر رسید که طرح سیر و شکار قندهار اندازیم که شاید بدین وسیله
 گماشتهای آن برادر نامدار کامگار از روست روابط الفت و خصوصیتی که در میان مسالوک
 است موکب اقبال را استقبال نموده بخدمت اشرف فایز گردند و مجدداً بر عالمیان
 و سوخ قواعد یگانگی طرفین ظاهر گردیده باعث زبان کوتاهی حاسدان و بد گویان شود
 بدین عزیمت بے یراق قلعه گیری متوجه شده چون بالوکای فرای رسیدیم منشور
 عاطفت مبنی بر اظهار سیر و شکار قندهار بحاکم انجا فرستادیم که مهمان پذیر باشد
 هزت آثار خواجه باقی کرکراق را طلب فرموده بحاکم و امراء که در قلعه بودند پیغام
 دادیم که میان عالیحضرت باد شاه ظل الله و نواب همایون ما جدائی نیست و آگاهی
 که هست از همدیگر میدانیم و ما بطریق سیر متوجه آن صوبه ایم نوعی نکنند که
 کلفت خاطر بهم رسد ایشان مضمون حکم و پیغام مصلحت انجام را بگوش حقیقت
 فیوش نشنیده و مراسم الفت و اتحاد جانبدان را منظور نداشته اظهار تمرد و عصیان
 نمودند تا بحوالی قلعه رسیده باز عزت آثار مشارالیه را طلب فرمودم و آنچه لوازم
 نصیحت بود باو گفته فرستادیم تا ده روز دیگر عساکر منصور را قدغن فرمودیم که بیروا
 حصار نگردند نصایح سودمند نیامد و در مخالفت اصرار نمودند چون بیش ازین
 مصالح گنجایش نداشت لشکر قزلباش باوجود عدم اسباب قلعه گیری به تسخیر قلعه
 مشغول شد در اندک مدت برج و باره را با زمین یکسان ساخته کار براهل قلعه تنگ
 شد امان خواستند مانیز رابطه محبت که از قدیم الایام فیما بین این دو سلسله رفیع
 مسالوک بوده طریقه برادری که مجدداً از زمان میروائی آن اورنگ نشین بارگاه جاه و جلال
 میان ایشان و نواب همایون مابذوعی استقرار یافته که رشک افزای سلاطین روی
 زمین شده است منظور نظر داشته بمقتضای مروت جبلی نقصیرات و زلات ایشان را

به عفو مقرون فرموده و مشمول عنایت ساخته سالماً و غانماً باتفاق حیدر بیگ تورباشی که از صرفیان صادق اینخاندان است روانه درگاه معالی گردانیدم حقا که بنیاد و داد و اتحاد موروثی و مکتسبی از جانب این ولایجوری نه بمرتبه مشید و مستحکم است که بجهت صدور بعضی امور که بحسب تقدیر از مکمن امکان بمنصه ظهور آمده باشد خلل پذیر گردد

میان ما و تو رسم جفا نخواهد بود * بجز طریقه مهر و وفا نخواهد بود
مرجو آنکه ازان جانب نیز همین شیوه مرضیه مسلوک بوده بعضی امور غریبه را منظور انظار خجسته اثار نفرموده اگر خدشه بر عارض الفت ظاهر شده باشد بحسن عفو و عفو ذاتی و محبت ازلی در ازاله آن کوشیده گل همیشه بهار یکدلی و یگانگی را سرسبز و خورم داشته همگی همت گردون اساس بنائید میبانی وفاق و تصفیة مناهل اتفاق که نظام بخش انفس و آفاق است مصروف فرمایند و کل ممالک محروسه ما را بخون متعلق دانسته بهر کس خواهند شفقت فرموده اعلام بخشند که بلا مضایقه باو سپرده می شود این جزئیات را خود چه اعتبار باشد امراء و حکامیکه در قلعه بودند اگرچه مرتکب امری چند که مذافی مراسم دوستی باشد شدند اما آنچه واقع شده از جانب ماست و ایشان آنچه لارمه نوکری و شرط جانشیاری بود بتقدیم رسانیدند یقین که آن حضرت نیز شفقت شاهانه و مرحمت بادشاهانه شامل حال آنها فرموده ما را از ایشان شرمزده نخواهند ساخت زیاده چه اظذاب نماید همواره لوی فرقدان سایی هم آغوش تائیدات غیبی باد *

جواب نامه شاه عباس

سپاس معرا از ملاپس حد و قیاس و ستایش مبرا از آلابش تشبیه و التباس یگانه معبودی را در خور و سزاست که استحکام عهد و موثیق بادشاهان عظیم الشان را موجب انتظام سلسله آفرینش و التیام و فرمان رویان جهان را باعث رفاهیت و آسایش و سبب امنیت و آرامش خلائق و عباد که ودايع بدایع حضرت آفریننده اند گردانیده مصداق این بیان و موبد این برهان موافقت و اتحاد و مرابطت و داد است که فیما بین این والا دودمان رفیع الشان تحقیق پذیرفته و در زمان دولت روز افزون ما بتجدید بمثابه مؤکد و مشید گشته که محسود سلاطین زمان و خواقین دوران است آن شاه جم جاه ستاره سپاه فلک بارگاه دارا گره گردون شکوه زبنده افسر کیانی شایسته تخت خسروانی شجره برومند ریاض سلطنت و ابهت نهال بوسقان نبوت و ولایت نقاره دودمان علوی خلاصه خاندان صفوی ے سبب و باعثی در صد افسردگی گلزار محبت و دوستی و اخوت و یکدلی که تا انقراض زمان و اختلاف ادوار دوران امکان نشستن غبار خلل بر ساحت بیاض آن نبوده شدند ظاهراً رسم اتحاد و یگانگی

فرمان زاریان اینجهان بوده باشد که در عین استحکام و اخوت و دوستیکه قسم بسر یکدیگر
میکورده باشند و با کمال موافقت روحانی و مصادقت جسمانی که غیما بین بجان
مضایقه نباشد تا بملک مال چه رسد باین روش بصیر و شکار آیند

مد حیف بر محبت بدش از قیاس ما * از وزون مکتوب محبت طراز که در معذرت
سیر و شکار قندهار مصحوب سعادت نصابان حیدر بیگ و ولی بیگ ارسال داشته بودند
مشعر بر محبت ذات ملایک صفات بود گلهای نشاط بزوری روزگار خجسته آثار شکفت
بر رای گیتی آرای آن برادر کامگار عالیقدر مخفی و محتجب نماند که تار سیدن رسول
فرخنده پیام زنبل بیگ بدرگاه آسمان جاه اظهاری بمنرسله و پیغام در باب خواهش قندهار
نشده بود در حیدر که ما بسیر و شکار خطه دلکشای کشمیر مشغول بودیم دنیا داران دکن از
کوته اندیشی قدم از جاده اطاعت و بندگی بیرون نهاده طریق عصیان پیمودند لهذا برونست
همت بادشاهانه تدبیه و تادیب کوته اندیشان لازم شد و رایات نصرت آیات بدار السلطنت
لاهور نزول اجلال فرموده فرزند برخوردار شاهجهان را با لشکر ظفر اثر بر سر آن بیسعادتان تعیین
فرمودیم و خود متوجه دارالخلافه آگره بودیم که زنبل بیگ رسید و مرسله محبت افزای
رینت بخش اورنگ شاهی رسانید آن تعویذ دوستی را برخورد شکون گرفته بقصد دفع شر
دشمنان و مفسدان متوجه دارالخلافه آگره گشتم در رقیمه گهربار در رنثار اظهار خواهش قندهار
نشده بود زنبل بیگ ربانی ظاهر نمود در جواب او فرمودیم که منارا بآن برادر کامگار بهیم
چیز مضایقه نیست انشاء الله تعالی بعد از سرانجام مهم دکن بتوجهی که مناسب دولت
باشد شما را رخصت خواهم ساخت و فرمودیم که چون طی مسافت دور دراز کرده
آمده بخت روز در دار السلطنت لاهور از کوفت راه آسوده شود که ترا طلب خواهم فرمود بعد
از رسیدن به آگره که مستقر الخلافت است مشار الیه را طلبیدیم که رخصت فرمایم چون
عذایت ایندی قریب حال این نیاز مند درگاه الهی است خاطر از نفع و ابرداخته
متوجه پنجاب گشتم و در صدد آن شدیم که مشار الیه را روانه گردانیم بعد از سرانجام
بعضی مهمات ضروری بجهت گرمی هوا متوجه خطه کشمیر جذت نظیر که در لطافت
و نزهت آب و هوا مسلم الذبوت سیاحان ربع مسکون است شدیم بعد از رسیدن بآن
خطه دلکش زنبل بیگ را بواسطه رخصت طلبیدیم که خود بسعادت متوجه شده
سیر گاهای نزهت بخش فرج افزای انجارا یک یک با و نمایم دریں اثنا خبر رسیدن
آن برادر کامگار بعزم تسخیر قندهار که هرگز در خاطر خطور نکرده بود رسید حیرت تمام
دست داد که کوره دهی چه خواهد بود که خود بسعادت بتسخیر آن متوجه شوند
و چشم از چنان دوستی و برادری و اتحاد پوشیده دارند باوجود آنکه مستخبران راست
قول درست گفتار خبر می رسانیدند باور نمی کردیم بعد از آنکه اینخبر محقق شد
در ساعت بعد العزیز خاں حکم فرمودیم که از رضای آن برادر کامگار تجاوز نه نماید تا حال
سر رشته بزرگی مستحکم است مرتبه و درجه این الفت و یکجہتی را برابر بعالم نمیکردیم
و هیچ عطیه را بآن نمی سنجیدیم فاما لایق و مناسب برادری آن بود که تا آمدن ایلچی

میر میفرمودند شاید بمطلب و مدعای که آمده بود کامیاب بمخدمت می رسید قبل از رسیدن ایلچی مرتکب چنین خدشه شدن آیا اهل روزگار تقصیر بپیرایه عهد و عداقت و سرمایه مروت و قنوت را کدام طرف راجع خواهند ساخت الله تعالی در جمیع آوازه جافه و ناصر و معین باد * بعد از رخصت فرمودن ایلچیان همگی همت به تهیه لشکر قندهار مصروف داشته فرزند خانجهانرا که بجهت بعضی مصلحتها طلب شده بود فیل و اسب خاصه با شمشیر و خنجر مرصع و خلعت عنایت نموده بطریق منقلا رخصت فرمودم که تا رسیدن شاهزاده شهریار با عساکر ظفر آثار در ملتان توقف نموده منتظر حکم باشد و باقر خانرا که فوجدار ملتان بود بدرگاه والا طلب نموده شد علی قلبی بیگ درمن را به منصب هزار و پانصدی سرفراز ساخته بکمک مشارالیه مقرر داشتم و همچنین میرزا رستم را بمنصب پنجهازاری بلند مرتبه گردانیده در خدمت آنفرزند بلشکر مذکور تعیین فرمودم لشکر خان از صوبه دکن آمده ملازمت نمود از تعینات لشکر مذکور گشت الهادخان انغان و میرزا عیسی ترخان و مکرمخان و اکرامخان و دیگر امرا که از صوبه دکن و مجال جاگیر خود آمده بودند اسب و خلعت لطف نموده بهمراهی خانجهان رخصت فرمودم عمده السلطنت آصفخانرا بدارالخلافت آگره فرستادم که کل خزانه مهر و روپیه را که از آغاز سلطنت حضرت عرش آشیانی انارالله برهاده تا حال فراهم آمده بدرگاه بیارند امالتخان پسر خانجهان به منصب دو هزار و هزار سوار سرفرازی یافت محمد شفیع بخشی صوبه ملتان بخطاب خانی سرفراز گشت * شریف وکیل فرزند اقبالمند شاه پریوزرا رخصت فرمودم که بسرعت هرچه تمامتر فکه آنفرزند را با لشکر صوبه بهار بملازمت بیارد و فرمان مرحمت عدوان به خط خاص نوشته تاکید بسیار در آمدن او نموده شد درین تاریخ میر میران نبیره شاه نعمت الله بمرگ مفاجات رديعت حیات سپرد امید که از اهل آموزش یار میرزا بیگ قزاق را فیل مست زیر کرد و کشت خدمت او را بامام وردی فرمودم چون از ممرضعینی که در سال پیش ازین عارض شده بود و هنوز هست دل و دماغ همراهی نمود که بمسودات سوانح و وقایع توانم پرداخت درینولا که معتمدخان از خدمت دکن آمده سعادت آستان بوس دریافت چون از بندهای مزاجدان و شاگردان سخن فهم بود و سابق نیز سر رشته اینخدمت و ضبط وقایع بعهد او بود حکم فرمودم که از تاریخ که نوشته ام آینده مشارالیه بخط خود نویسد و در ذیل مسودات من داخل سازد و آنچه بعد ازین سوانح شود بطریق روزنامه مسوده نموده به تصحیح من رسانیده به بیاض می سپرد باشد *

ازینجا مسودات نوشته معتمد خان است

درین ایام که همگی همت جهانکشی به تهیه لشکر قندهار و تدارک آلتار مصروف بود خبرهای ناخوش از تغییر حال و بے اعتدالیهای خرم بعرض میر رسید موجب توحش و توزع خاطر میگشت * بنابراین موسویخان را که از بندهای با اخلاص مزاجدان بود بگذارین پیغامهای تهدید و ترغیب و بیان نصایح هوش افزا نزد آن بیدولت فرستادم که

برهنه‌مونی سعادت او را از گران خواب غفلت و غرور بیدار سازد و نیز بر اراده هائے باطل و مقاصد فاسد او وقوف حاصل نموده بخدومت شتابد تا بهره‌چشم مقتضای وقت باشد بعمل آید غرض بهمن ماه الهی جشن وزن قمری آراسته گردید درین جشن همایون مه‌ابتخان از صوبه کابل رسیده سعادت ملازمت دریافت و مورد عنایات خاص گشت یعقوب خان بدخشی را بعنایت نقاره بلند پایگی بخشیده بصوبه کابل تعین فرمودم *
مقارن اینحال مرخصداشت اعتبار خان از آگره رسید که خرم بالشکر نکبت اثر از ماندن روانه اینصوب شده ظاهراً خبر طلب خزانه را شنیده آتش در نهادش افتاد و عنان اختیار از دست داده بیتابانه روانه شده کد شاید در اثنای راه خود را بخزانه رسانده دست اندازی تواند کرد بنابراین رای صواب نما چنین اقتضا فرمود که برسم سیر و شکار تا کنار آب سلطان پور نهضت اتفاق افتد اگر آن بے سعادت برهنه‌مونی بدرقه ضلالت قدم به بادیه جلالت نهاده باشد پیشتر شتافته سزای کردار ناهنجار در دامن روزگار او نهاده شود و اگر طور دیگر صورت بندد در خور آن بعمل آید * باین عزیمت هفتدهم ماه مذکور بساعت مسعود و زمان محمود کوچ واقعه شد مه‌ابتخان بعنایت خلعت خاص سرفرازی یافت یک لک روپیه بمزرا رستم و دو لک روپیه به عبدالله خان بصیغه مساعدت حکم شد مزرا خان پسر زین خان را با فرمان مرحمت عنوان فرزند اقبال‌مند شاه پرویز فرستاده تاکید بیش از بیش در طلب او نموده شد راجه سارنگدینو جهت طلب راجه نرسنگدینو رفته بود آمده ملازمت نمود معروضداشت که راجه با جمعیت شایسته و فوج آراسته در بلده تهنائیسر بسعادت رکاب مفتخر خواهد گشت و درین چند روز مکرر عرایض اعتبار خان و دیگر بندها از دارالخلافه آگره رسید که خرم از برگشتگی و بیدولتی حقوق تربیت را بمعقوق مبدل ساخته پاسبان ادبار در وادی جهالت و ضلالت نهاده روانه این حدود است و ازین جهت برآوردن خزانه را صلاح دولت ندانسته باستحکام برج و باره و لوازم قلعداری پرداختن و همچنین معروضداشت آصفخان رسیده که آن بیدولت پرده از رم دریده روی بودادی ادبار نهاده از روش آمدن او بوسه خیر نمی آید چون صلاح دولت در آوردن خزانه نبود بحراست ایزدی سپرده خود متوجه ملازمت است بنابراین از آب سلطانپور عبور فرموده بکوچ متواتر متوجه تنبیه و تادیب آن سیاه بخت گردیدم و حکم فرمودم که بعد ازین او را بیدولت میگفته باشند درین اقبال نامه هرجا بے دولت مذکور شود گنایه از او خواهد بود از تربیت ها و مرحمت ها که در حق او بظهور آمده می توانم گفت که تا حال هیچ بادشاهی بفرزند خود اینقدر عنایت نکرده باشد آنچه پدر بزرگوارم به برادران من لطف نموده بودند من بنوکران او مرحمت فرمودم و صاحب خطاب و علم و نقاره ساختم چون در اوراق گذشته بتقریبات ثبت افتاده و بر مطالعه کنندگان این اقبالنامه پوشیده نخواهد بود که چه پایه توجه و تربیت در حق او مبدول گشته زبان قلم را از شرح آن کوتاه داشتم از کدام الم خود نویسم از کوفت و ضعف در چنین هوا سه گوم که بمزاج من نهایت فاسادگاری دارد سواری و تردد

باید کرد و ثانی حال بر سر چنیس ناخلفی باید رفت بسیاری از بنده هارا که سالهاے دراز تربیت کرده بمرتبه امارت رسانیده که امروز بایستی بجنگ اودنیک یا قزلباش بکار آیند به شومی او سیاست فرموده بدست خود ضایع ساخت لله الحمد که ایزد جل سبحانه انقدر حوصله و برد باری کرامت فرمود که این همه را تاب می توان آورد و یک طوری می توان گذرانید و برخود آسان کرد اما آنچه بدول گرانی میکند و مزاج غیرت را در آشوب دارد این است که در چنیس وقتی بایستی که فرزندان سعادت گردن و امواے اخلاص این به تعصیب یکدیگر تلاش خدمت قندهار و خراسان که ناموس سلطنت است نمایند این بے سعادت تیشه بر پای دولت خود زده سنگ راه این عزیزت شد و مهم قندهار در عهده تعویق و توقف افتاد امید که حق تعالی این نگرانی هارا از پیش خاطر بردارد * درینوقت بعرض رسید که محترم خان خواجه سرا و خلیل بیگ ذوالقدر و فدائی خان میرتوزک بان بیدولت رابطه اخلاص درست ساخته ابواب مراسلات مفتوح دارند چون وقت مقتضی مداوا و اغماض نبود هر سه را مقید فرمودم و بعد از تحقیق و تفحص احوال چون در حرام نمکی و بد اندیشی و بد سگالی خلیل و محترم شک و شبهه نماند و مثل میوزا رستم امرا بر بے اخلاصی و بد سگالی خلیل سوگند خورده ناگزیر انها را بسیاست رسانیدم و فدائی خان را که غبار اخلاص او از الیش تهمت و نقصان پاک بود از قید برآورده سرفراز ساختم راجه روز افزون و برسرم تا کچوکي نزد فرزند اقباله مند شاه پرویز فرستادم که سزاولی نموده آن فرزند را با لشکر ظفر اثر بسرعت هرچه تمامتر بملازمت رساند تا آن بیدولت چنانچه باید بسزای کردار نا پسندیده خود برسد جواهر خان خواجه سرا بخندمت اهتمام در بار محل سرفراز شد غره اسفندار مذ ماه الهی نور سراسه مورد عساکر منصور گشت * درین روز عرضداشت اعتبار خان رسید که بیدولت بسرعت هرچه تمامتر خود را بذواحي دارالخلافه آگره رسانیده بود که شاید پیشتر از استحکام قلعه ابواب فتنه و فساد مفتوح گردانیده کاری توان ساخت چون به فتحپور میرسد در دولت را بر روست خود مسدود می یابد خجالت زده ادبار گشته توقف می نماید خان خانان و پسر او بسیاری از امرای بادشاهی که در تعیینات صوبه دکن و گجرات بودند همراه او آمده رفیق راه بغی و کافر نعمتی شده اند موسویخان او را در فتحپور دیده تبلیغ احکام بادشاهی نمود و مقرر شد که قاضی عبدالعزیز ملازم خود را برفاقت او بدرگاه والا فرستد که مطالب او را بعرض رساند سندر نام نوکر خود را که سر حلقه ارباب ضلالت و سر گروه اهل فساد است با آگره فرستاده که خزاین و دفاین بندها را که در آگره دارند متصرف گردانند از جمله بخانه لشکر خان در آمده نه لک روپیه را متصرف گشت همچنین بمنزل دیگر بندها هرجا گمان سامان داشت دست تپاول درآر ساخته آنچه یافت بتصرف درآورد هرگاه مثل خانخانان امرای که بمذصب عالی اتالیقی اختصاص داشت در هفتاد سالگی روست خود را به بغی و کافر نعمتی سپاه زد از دیگران خون

چه گله گویا سرشت او به بغی و کافر نعمتی مجببول بود پدرش در آخر عمر با پدر بزرگوارم همیش شیشه ناپسندیده مسلوک داشت او پیروی پدر نموده درین سن خود را مطعون و مردود ازل و ابد ساخت

عاقبت گرگ زاده گرگ شود * گرچه با آدمی بزرگ شود

درین تاریخ موسویخان با عبدالعزیز فرستاده بیدولت رسید چون ملتمسات او معقولیت نداشت راه سخن نداده حواله مهابتخان نمودم که مقید دارد پنجم ماه مذکور کنار آب لودیانه مقوم معسکر اقبال گردید خان اعظم بمنصب هفت هزار و پنج هزار سوار سوبلندی یافت راجه بهارت بوندیله از دکن و دیانت خان از آگره رسیده ملازمت نمودند گناه دیانت خان را بخشیده بهمان منصب که سابق داشت سرفراز ساختم راجه بهارت بمنصب هزار و پانصدی و هزار سوار و موسویخان بهزاري و سید صد سوار ممتاز گشتند روز مبارک شنبه دوازدهم در ظاهر برگنه تها نیسر راجه نرسنگدیو ملازمت نموده فوج آراسته بتوزک عرض داده مورد تحسین و آفرین گردید راجه سارنگدیو بمنصب هزار و پانصدی و ششصد سوار سرفراز شد در حوالی کرنال آصفخان از آگره آمده بسعادت رکاب بوس فوق عزت برافراخت درینوقت آمدن او عذواں فتوحات بود نواز شخان پسر سعید خان از صوبه گجرات رسیده زمین بوس نمود در هنگامیکه بیدولت در برهان پور بود حسب التماس او باقی خان را بصوبه چوناگره تعیین فرموده بودم بمشارالیه فرمان شده بود که بدرگاه آید درینولا خود را رسانیده شریک خدمت گشت چون از دارالسلطنت لاهور بے سابقه خبر کوچ اتفاق افتاد و فرصت مقتضی توقف و تأمل نبود با معدودے از امراء که در رکاب منصور بودند و بمخدمت حضور اختصاص داشتند برآمده شد تا رسیدن بسهند اندک مایه مردم بسعادت همراهی سرفراز بودند بعد از گذشتن از سهند فوج فوج و قشون قشون لشکر از اطراف و جوانب آمدند تا دهلی انقدر جمعیت فراهم آمد که بهر جانب که نظر می انداختم تمام روی صحرا را لشکر فراگرفته بود چون بعرض رسید که بیدولت از فتحپور برآمده روانه اینصوب گشته بکوچ متواتر متوجه دهلی شد بمساکر ظفر طراز حکم چلته پوشیدن فرمودم درین یورش مدار تدبیر امور و ترتیب افواج منصور بصوابدید مهابتخان مفوض بود سرداری فوج هراول بعبدالله خان مقرر داشته از جوانان چیده و گزیده و سپاهیان کاردیده هرکس را که مشارالیه التماس نمود در فوج او نوشته حکم فرمودم که یک گروه پیشتر از دیگر افواج میرفته باشند خدمت رسانیدن اخبار و ضبط راهها را نیز او متعهد شد و ماغافل ازین که او با بیدولت همدستان است و غرض اصلی آن بد اصل آنهست که اخبار لشکر مارا باو رساند پیش ازین هم خبر راست و دروغ بر طومارهای طولانی نوشته می آورد که جاسوسان من آزانجا فرستاده اند بعضی از بندهای فکری را متهم میداشت که با بیدولت اتفاق دارند و اخبار دربار باو می نویسند اگر بقتله سازی و در اندازی او از جا رفته اضطراب و بینایی می نمودم درین طور شورشی که تذک باد فتنه و طوفان بلا در آشوب و تلاطم بود

بسیاری از پندهای قدوی را به تهمت او ضایع بایستی ساخت با آنکه بعضی از دولتمخواهان در خلا و ملا بکنایه و صریح از بد اندیشی و نادرستی او حرفها راست بعرض می‌رسانیدند وقت مقتضی آن نبود که وا شکافته برده از روی کار او برگرفته آید چشم و زبان را از ادای که وحشت خاطر شوم او باشد نگاهداشته بیشتر از بیشتر در عنایت و التفات اغراق و افراط بکار می‌رفت که شاید خجالت زده از کردار نا هنجار خود گشته از بد ذاتی و فتنه پردازی باز آید آن مردود ازل و ابد که سرشت زشت او بخوبی و نفاق مجبول بود بخود پس نیامده کرد آنچه در خور او بود چنانچه در جای خود گذارش خواهد یافت

درختیکه تلخ است او را سرشت * گرش در نشانی بباغ بهشت
ور از جور خلدش به هنگام آب * به بیخ انگبین ریزی و شهد ناب
سحر انجام گوهر بکار آورد * همان میوه تلخ بار آورد
بالجمعه در حوالی دهایی سید بهوه بخاری و صدر خاں و راجه کشنداس از شهر آمده بسعادت رکاب بوس سرفراز شدند باقر خاں فوجدار سرکار اوده نیز در پی تاریخ خود را باردیقه ظفر قرین رسانید بسمت و پنجم ماه مذکور از معموره دهلی گذشته در کنار آب جمعه معسکر اقبال آراستم گرد هر ولد را سال درباری از صوبه دکن آمده بدولت زمین بوس ممتاز گردید به منصب دو هزار و هزار و پانصد سوار سرفراز گشته بخطاب راجه خلعت امتیاز پوشید زیر دست خاں میرنوزک بمعنایت علم نرق عزت برافراخت

جشن هیژدهمین نوروز از جلوس همایون

شب سه شنبه بستم ماه جمادی الاول سنه هزار و سی و دو هجری نیز اعظم فروغ بخش عالم به بیت الشرف حمل سعادت تحویل ارزانی فرمود و سال هیژدهم از مبداء جلوس بمبارکی و فرخی آغاز شد * در پی روز استماع افتاد که بیدولت بحوالی متهر رسید در پرگنه شاه پور لشکر ادبار اثر او فروز آمده بسمت و هفت هزار سوار دید امید که عنقریب مقهور و منکوب گردد راجه جیسنگه نبیره راجه مانسنگه از وطن خود آمده سعادت رکاب بوس دریافت راجه نرسنگه دیورا که در طایفه راجپوت ازو عمده تر امرای نیست بخطاب مهاراجه بلند مرتبه گردانیده راجه جوگراج پسر او را بمنصب دو هزار و هزار سوار سرفراز ساختم سید بهوه بمعنایت فیل ممتاز شد چون بعرض رسید که بیدولت کنار آب جمعه را گرفته می آید نهضت موکب منصور نیز بهمان سمت مقرر گشت ترتیب افواج بحر امواج از هراول و چرنغار و برنغار و التمش و طرح و چند اول و غیره بآئینی که لایق حال و مناسب مقام بود قرار یافت مقارن این خبر رسید که بیدولت باخانخانان بی سعادت از راه راست عنان تافته بر پرگنه کولکه که بیست

کروه جانب چپ است شتافته و سندر برهن را که رهنمای بادیه ضلالت و گمراهی است با داراب پسر خانخانان و بسیاریه از امرای بادشاهی که رفیق راه بغی و حرام نمکبی شده اند مثل همت خاں و سربلند خاں و شرزه خاں و عابد خاں و جادواری و اودیرام و آتش خاں و منصور خاں و دیگر منصبداران که از تعینات صوبه دکن و گجرات و مالوه بودند تفصیل آن طولی دارد تمام نوکران خود را مثل راجه بهیم پسر رانا و رستم خاں و بیرم بیگ و دریای افغان و تقی و غیره در برابر لشکر منصور گذاشته پنج فوج قرار داده اگرچه بظاهر سمت سرداری به داراب برگشته روزگار است لیکن در حقیقت و معنی سرداری و مدار کار بر سندر زشت کردار است و تیره بختان بی عاقبت در نواحی بلوچپور نزول ادبار نموده اند هشتم ماه مذکور قبلوپور معسکر ظفر گردید درین تاریخ نوبت چنداولی باقر خاں بود مشارالیه را از همه عقب تر گذاشته بودیم جمعی از مقهوران در اثنای راه خود را با عواق لشکر منصور رسانیده دست تطاول دراز ساختند باقر خاں پای همت برجا داشته بمدافعه آنها پرداخت و خواجه ابوالحسن خبر یافت و بکمک عنان تاقمت تا رسیدن خواجه مردودان تاب نیاورده راه گریز سپرده بودند روز چهار شنبه نهم ماه مذکور بیست و پنجهزار سوار سرداری آصفخان و خواجه ابوالحسن و عبدالله خاں جدا ساخته بر سر مقهوران بی عاقبت تعیین فرمودم قاسم خاں و لشکر خاں و اراد خاں و فدائی خاں و دیگر بندها موازی هشت هزار سوار در فوج آصفخان مقرر گشت باقر خاں و نورالدین قلی و ابراهیم حسین کاشغری و غیره مقدار هشت هزار سوار بکمک خواجه ابوالحسن قرار یافت نوازش خاں و عبدالعزیز خاں و عزیزالله و بسیاری از سادات بارهه و امروهه به همراهی عبدالله نوشته شد درین فوج ده هزار سوار بقلم آمدند سندر مقهور لشکر ادبار اثر ترتیب داده قدم بی آزمی پیشنهاد درین وقت من ترکش خاصه خود را مصحوب زبردستخان میر توزک بجهت عبدالله خاں فرستادم که موجب دلگرمی او شود چون تلاقی فریقین اتفاق افتاد آن روسیاه ازل و ابدا که سرشت زشتش به بغی و کفران نعمت مجبول بود راه گریز سپرده به مقهوران پیوست عبدالله خاں پسر خاند و ران و الله اعلم دانسته یانادانسته به همراهی اوشتافت نوازشخان و زبردستخان و شیر حمله که در فوج آن بی حمیت بودند پای همت افشوده از رفتن او ویران نشدند از آنجا که تائید ایزد جل و اعلی همه جا و همه وقت قرون حال این نیازمند است در چنین هنگامیکه مثل عبدالله خاں سرداری فوج ده هزار سوار را برهم زده و ویران ساخته بغذیم پیوست و نزدیک بود که چشم زخم عظیم به لشکر منصور رسد تیر تفنگ از شست غیب بمقابل سندر رسید از افتادن او ارکان همت مقهوران تزلزل پذیرفت خواجه ابوالحسن نیز فوج مقابل خود را از پدش برداشته درهم شکست و آصفخان بوقت رسیدن باقر خاں توده نمایان کرده کار را تمام ساخت و فتحی که طغرای فتوحات روزگار تواند شد از مکمن غیب چهره پد از مراک گشت زبردست خاں و شیر حمله و شیر بچه پسر او و پسر اسد خاں و عموری و محمد حسین

برادر خواجه جهان و جمعی از سادات باره که در فوج عبداللہ رو سیاه بودند شویب خوشگوار شہادت چشیدہ حیات جاوید یافتند عزیزاللہ نبیرہ حسین خاں زخم بندوق برداشته سلامت ماند اگرچه درینوقت رفتن ان منافق مردودہم از تائیدات فیبی بود لیکن اگر در عین جنگ این حرکت شنیع ازو بظہور رسیدی ظن غالب آنکہ اکثر سرداران لشکر عاصی گشتندی یا گرفتار شدی بحسب اتفاق در السنہ عوام بلعنت اللہ اشتہار یافت چون نامی از غیب نامزد او شدہ بود من ہم او را بہمیں نام خواندم بعد ازین ہرجا لعنت اللہ مذکور شود کنایہ ازو خواهد بود بالجملة مقہوران بد انجام کہ از عرصہ کارزار راہ گریز سپردہ بودند روے بوادی ادبار نہادند و دیگر خود را جمع نیا رستند ساخت و لعنت اللہ با سایر مقہوران تابیش بیدولت کہ بیست کرۃ مسافت بود عنان باز نکشید چون خبر فتح اولیای دولت باین نیازمند بے نیاز رسید سجدات شکر این موبہت کہ از عنایات مجددہ الہی بود بتقدیم رسانیدہ دولتخواہان شایستہ خدمت را بحضور طلب فرمودم روز دیگر سرسندر را بحضور آوردند چنان ظاہر شد کہ چون بندوق باو رسید جان ہمالکان جہنم سپرد لاشہ او را بجهت سوختن بدہی کہ در ان حوالی بودہ بودہ اند وقتی کہ خواستہ اند کہ آتش برافروزند فوجی از دور نمایاں شد ازبیم آنکہ مبادا گرفتار شوند ہر کدام بطرفی گریختہ اند مقدم ان موضع سرش را بریدہ برآے مچرالے خود نزد خان اعظم کہ در جاگیر او مقرر بود ہودہ مشارالہ بملازمت اورڈ چہرہ شومش درست نمایاں بود ہنوز متغیر نشدہ گوشہایش را بجهت سرویدہاے کہ داشتہ بریدہ بردہ بودند اما ہیچ معلوم نشد کہ از دست کہ بندوق خوردہ از معدوم شدن او بیدولت دیگر کمر نہ بست گویا دولت و ہمت و عقل او ان سگ ہندو بودہ ہرگاہ مثل من پدری کہ در حقیقت افریدگار مجازی اویم و در حیات خود او را بوالا پایہ سلطنت رسانیدہ بہ ہیچ چیز ازو دریغ نداشتہ باشم چنین کند حاشا از عدالت الہی کہ دیگر روی بہبود نہ بیند جمعی از بندہا کہ درین یورش مصدر خدمات شایستہ شدہ در خور پایہ خویش بمراہم بیش از بیش سرفرازی یافتند خواجه ابوالحسن بمنصب پنجہزاری از اصل و اضافہ ممتاز شد نواز ششاں بمنصب چہار ہزاری و سہ ہزار سوار باقر خاں سہ ہزاری و پانصد سوار و نقارہ ممتاز گردید ابراہیم حسین کاشغری دو ہزاری و ہزار سوار عزیزاللہ دو ہزاری و ہزار سوار نورالدین قلی دو ہزاری و ہفصد سوار راجہ رامداس دو ہزاری و ہزار سوار لطف اللہ ہزار و پانصدی و پانصد سوار پرورش خاں ہزاری و پانصد سوار و اگر جمیع بندہا مفصلاً نوشتہ اند بطول می انجامد بالجملة یک روز در منزل مذکور مقام فرمودہ روز دیگر کوچ کردم خان عالم از الہ آباد کوچ کردہ دولت استانبوس دریافت دوازدم ماہ مذکور در حوالی موضع جہانسمہ منزل شد درین روز سربلند راے از دکن آمدہ ملازمت نمود و بعد از امت خنجر مرصع خاصہ با پھول کتارہ سرفراز گردید عبدالعزیز خاں و چندسہ کہ ہمراہ لعنت اللہ رفتہ بودند خود را از جنگ بیدولت خلاص کردہ بملازمت پیوستند و چنان

نمودند که در وقتیکه لعنت الله تاخت ما را گمان آن شد که بقصد مبارزت اسپ برانگیخته چون میان مقهوران در آمدیم چاره بجز رضا و تسلیم ندیدیم الحال قابو یافته خود را بسعادت آستانبوس رسانیدیم بآنکه دو هزار مهر برسم مدد خرج از بیدولت گرفته بودند چون وقت تقاضای باز پرس نمی نمود عذر انها را براستی خریداری شد نوز دهم جشن شرف آراستگی یافت و بسیاری از بندها باضافه منصب و عنایات لایق سرفراز گردیدند میر عضدالدوله از آگره آمده ملازمت نمود فرهنگ که در لغت ترتیب داده بذظر در آورد الحق محنت بسیار کشیده و خوب پیروی ساخته و جمیع لغات را از اشعار علماء قدما مستشهد آورده دریں فن کتابی مثل این نمیباشد راجه جیسنگه بمنصب سه هزار و چهار صد سوار سرفراز شده بفزند شهریار فیل خاصه عنایت نمودم خدمت عرض مکرر بموستان مقرر گشت آمان الله پسر مهابتخان بخطاب خانه زاد خانی و منصب چهار هزار و ذات و سوار نوازش یافته بعنایت علم و تقاره بلند مرتبه گردید غره اردی بهشت ماه الهی برکنار کول فتح پور نزول اقبال اتفاق افتاد اعتبار خاں از آگره آمده ملازمت نمود و بنظر عاطفت مخصوص گشت مظفر خاں و مکرم خاں و برادر مکرم خاں نیز از آگره آمده سعادت ملازمت در یافتند چون اعتبار خاں بمحافظت و محاربت قلعه آگره چنانچه از حلال نمکی مصدر مساعی جمیل و تزیینات پسندیده گردیده بود بخطاب ممتاز خانی سر بلند گردانیده منصب شش هزار و ذات و پنج هزار سوار عنایت نمودم خلعت باشمشیر مرصع و اسپ و فیل خاصه مرحمت فرموده بخدمت مذکور رخصت انعطاف ارزانی داشتم سید بهبه بمنصب دو هزار و پانصد سوار سرفراز شد مکرم خاں بمنصب سه هزار و دو هزار سوار و خواجه قاسم بهزار و چهار صد سوار نوازش یافتند چهارم ماه مذکور منصور خاں فرنگی که در اوراق گذشته احوال او بشرح مرقوم گشته با برادرش و نوبتخان دکنی برهنمون دولت از بیدولت جدا شده بخدمت پیوستند خواص خاں را فزد فرزند اقبال منذ شاه پرویز فرستادم میرزا عیسی ترخان از ملتان رسیده سعادت آستان بوس دریافت بمهابتخان شمشیر خاصه عنایت شد دهم ماه مذکور نواحی پرگنه هندون معسکر اقبال گردید منصور خاں بمنصب چهار هزار و ذات و سه هزار سوار و نوبتخان بمنصب دو هزار و سوار امتیاز یافتند یازدهم مقام شد چون دریں روز سعادت ملازمت فرزند اقبال منذ شاه پرویز مقرر گشته بود حکم فرمودم که شاهزادهای کامگار و امرای نامدار و سایر بزرگهای جان سپار جوق جوق و قشون قشون باستقبال شتافته آن فرزند اقبال منذ را بآئین لایق بملازمت آورند و بعد از گذشتن نیم روز که ساعت مسعود و مختار بود سعادت زمین بوس جبین اخلاص نورانی ساخت و بعد از تقدیم لوازم کورنش و تسلیم و ادای مراتب توره و ترتیب فرزند اقبال منذ را بشوق و شفقت تمام در آغوش عزت گرفته نوازش و مهریانی بپیش از بیدش ظاهر ساختم درینولا خبر رسید که بیدولت در وقت عبور از حوالی پرگنه

انبیر که وطن مالوفه راجه مانسنگه است جمع از اوباش را فرستاده آن معموره را تاخت و تاراج نموده دوازدهم ماه مذکور ظاهر موضع ساروالی معسکر اقبال گشت حبشی خان را جهت تعمیر منازل اجمیر پیشتر رخصت فرمودم فرزند سعادت منذ شاه پرویز را به منصب والای چهل هزاری و سی هزار سوار بلند مرتبه گردانیدم چون بعرض رسید که بیدولت جگت سنگه پسر راجه باسورا تعیین فرموده که بوطن خویش رفته در کوهستان صوبه پنجاب ابواب فتنه و فساد مفتوح گرداند صادق خان میربخشی را بحکومت صوبه پنجاب سرفراز ساخته به تنبیه و تادیب او رخصت فرمودم خلعت باشمشیر و فیل عنایت کردم و منصب او از اصل و اضافه چهار هزاری ذات و سه هزار سوار مقرر داشته بذایت توغ و نقاره سرفراز گردانیدم درینوقت بعرض رسید که میرزا بدیع الزمان پسر میرزا شاهرخ را که به فتحپوری اشتهار دارن برادران خورد او بشخیر بر سر اوربخته او را بقتل امیرسانند مقارن اینحال برادرانش بدرگاه آمده زمین بوس نمودند و مادر حقیقی او نیز بخدمت پیوست لیکن چنانچه باید مدعی خون فرزند نشد و به نبوت شرعی نتوانست رسانید اگرچه زشت خوئی او بمرتبه بود که کشته شدن آن بی سعادت افسوس نداشت بلکه صلاح وقت و مناسب دولت باشد لیکن چون از بی بیدولت نسبت به برادر کلاں که بمنزله پدر است چنین بی باکی بظهور رسیده و عدالت مقتضی اغماض نگشت حکم فرمودم که بالفعل در زندان محبوس باشند بعد از بی آنچه سزاوار باشد بعمل آید بیست و یکم ماه مذکور راجه گجسنگه و رای سورجسنگه از محال جاگیر خود رسیده دولت رکاب بوس در یافتند مغرالملک که بطلمب فرزند خان جهان بملتان فرستاده بودم در بی تاریخ آمده ملازمت نمود و از صعوبت ضعف و بیماری او معروض داشت اصالتخان پسر خود را با هزار سوار بخدمت فرستاده اظهار تاسف و آزرده گی بسیار از حرمان ملازمت نموده بود چون عذر بفروغ صدق آراستگی داشت مقبول افتاد بیست و پنجم ماه مذکور فرزند اقبالمند شاهزاده پرویز با عساکر منصور بتعاقب و استیصال بیدولت و مخدول العاقبت تعیین شد عنان اختیار شاهزاده کامگار و مدار انتظام عساکر منصور ظفر آثار بید مومنین الدولة القاهرة مهابتخان حواله شد از امرای نامدار و بهادران جان نثار که در خدمت شاهزاده بلند اقبال مقرر گشته باین تفصیل است خان عالم مهاراجه گجسنگه فاضل خان رشید خان راجه گردهر راجه رام داس کچهاوه خواجه میر عبد العزیز عزیز الله اسد خان پرورش خان اکرام خان سید هزبو خان لطف الله رای نراین داس و غیرهم موازی چهل هزار سوار موجود و توپخانه عالی بابیست لک روبیه خزانه همراه نموده شد بساعت سعادت قرین آن فرزند اخلاص گزین را همعنان فتح و فیروزی رخصت نموده شد فاضلخان بخدمت بخشیکری و واقع نویسی لشکر منصور مقرر گشت خلعت خاصه بانادری زربفت و در گزینان و دامان مرورید کشیده که بمبلغ چهل و یک هزار روبیه در سرکار ترتیب یافته بود و فیل خاصه رتن گچ نام باده ماده فیل و اسب خاصه و شمشیر مرصع که قیمت جمله هفتاد

و هفت هزار روپيه باشد بشاهزاده مرحمت فرمودم و همچنين نور جهان بيگم خلعت و اسب و فيل چنانچه رسم است به آن فرزند لطف نمود و بمهابتخان و ديگر امرا در خور شايستهگي اسب و فيل و سروربا عنايت شد از ملازمان روشناس آن فرزند نيز بعنايات لايق سرفرازي يافتند در پس تاريخ مظفرخان بخدمت مير بخشي خلعت امتياز يافت غره خورداد ماه الهي شاهزاده داور بخش پسر خسرو را بصاحب صوبگي ملک گجرات سريلند ساخته خان اعظم را برالا منصب اتاليقي او امتياز بخشيدم به شاهزاده اسب و فيل و خلعت و خنجر خاصه مرصع و توغ و نقاره مرحمت شد خان اعظم و نوازش خان و ديگر بندها بنوازشات در خور خود سرفرازي يافتند ارادت خان از تغيير فاضل خان بخدمت بخشيگري ممتاز شد * ركن السلطنة آصف خان بصاحب صوبگي ولايت بنگاله و اردبسه فرق عزت برافراخت خلعت خاصه با شمشير مرصع بمشاراليه عنايت شد ابو طالب پسر او بهمهراهي پدر مقرر گشت و بمنصب دوهزارى و هزار سوار سرفرازي يافت * روز شنبه نهم ماه مذکور مطابق نوردهم شهر رجب سنه هزار و سي و دو هجري در ظاهر اجمير برکنار تال آنا ساگر نزول سعادت اتفاق افتاد شاهزاده داور بخش بمنصب هشت هزارى و سه هزار سوار سرفراز گردیده دو لک روپيه خزانه بجهت مدد خرچ لشکر بهمهراهي او مقرر گشت و یک لک روپيه مساعدت بخان اعظم حکم فرمودم اله يار پسر افتخار بيگ که در خدمت فرزند اقبالملك شاه پرويز ميباشد حسب التماس آن فرزند بعنايت علم سرفراز گردید تاتار خان بحراست قلعه گواليار دستوري يافت راجه گجسنگه به منصب پنج هزارى و چهار هزار سوار سريلند گشت * در بنوا از آگره خبر رسيد که حضرت مريم الزماني بقصاه ايزد سبحانه بخلو تسراى جاوداني شتافتند اميد که الله تعالى ايشان را غريق بحر رحمت خویش گرداناد و جگت سنگه پسر رانا کرن از وطن آمده دولت زمين بوس دريافت ابراهيم خان فتح جنگ حاکم بنگاله سي و چهار زنجير فيل برسم پيشکش فرستاده بود بنظر در آمد باقر خان بفوجداري سرکار اوده و ساد اتخان بفوجداري ميان دو آب مقرر گرديدند مير مشرف بخدمت ديواني بيوتات سرفراز شد * دوازدهم تير ماه الهي عرضداشت متصديان صوبه گجرات نويد بخش فتح و فيروزي گردید تفصيل اين اجمال آنکه صوبه گجرات را که جای یکی از سلاطين والا شکوه است در جلدوی فتح رانا به بيدولت عنايت فرموده بودم چنانچه در سوانح گذشته مشروحاً ثبت افتاد و سندر برهمن بوكالت او حکومت و حراست آنملک می نمود در هنگاميکه اين اراده فاسد در خاطر حق ناشناس او رسيد آن سگ هندو را که پيوسته محرک سلسله نفاق و عذاب و مرتب اسباب فتنه و فساد بود با همت خاں و شرزه خاں و سرفراز خاں و بسياری از بندهای بادشاهي که جاگيردار آنصوبه بودند بحضور خود نموده کهتر برادر او را بجای او مقرر داشت بعد ازاں که سندر بقتل رسيد و بيدولت هزيمت يافته عنان ادبار بصوب ماند و تافقه ملک گجرات را به تيول لعنت الله مقرر نموده کهتر

مذکور را به آصفخان دیوان آنصوبه و خزانه و تخت مرصع که بدیج لک رویه صرف آن شده و پردۀ که بدولک رویه برآمده و اینها را بصیغه پیشکش من ترتیب داده بود طلب نمود صفی خان برادر جعفر بیگ است که در خدمت پدر من خطاب آصف خانی اختصاص داشت یک صبیۀ برادر نور جهان بیگم که به یمن تربیت من خطاب آصف خانی سرفراز است در خانه اوست و صبیۀ دیگر ازو به سال کلا تر بخانه بیدولت است و هر دو از یک والدۀ اند به این نسبت بیدولت ازو توقع همراهی و موافقت داشت لیکن چون در ازل قلم تقدیر بسعادت مندی او جاری شده بود مقرر گشته که بدولت و امارت برسد حق سبحانه تعالی او را موافق گردانیده مصدر خدمات نمایان شده چنانچه نوشته می آید بالجملة لعنت الله ییوفا وفادار نام خواجه سرای خود را بحکومت آن ملک فرستاده او بامعدودی بے سرو پایا بامدادان در آمده شهر گجرات را متصرف گشت چون صفی خان اراده دولتیخواهی پیش نهاد خاطر اخلاص مآثر داشت در نگاهداشتن نوکرو فراهم آوردن جمعیت و صید دلها همت گماشت روزی چند پیشتر از کهنتر از شهر برآمده در کنار تال کانکویه مغزل گزید و از آنجا به محمود آباد شتافت و بظاهر چنان نمود که نزد بیدولت میروم و در باطن با ناهر خان و سید دلیر خان و نانو خان افغان و دیگر بندهای جان سپار و فدویان ثبت قدم با اخلاص که در محال جاگیر خود توقف داشتند مراسلات و مراعات ترتیب مقدمات دولتیخواهی نموده در انتظار فرصت نشست صالح نام ملازم بیدولت که فوجدار سرکار پهلاد بود و جمعیت نیک همراه داشت از فحوائی کار دریافت که صفی خان را اندیشه دیگر پیش نهاد خاطر است بلکه کهنتر هم این معنی را دریافته بود لیکن چون صفی خان جمعی را دلاسا نموده شرایط حزم و احتیاط مرعی و مملوک میداشت نتوانستند دست و پا زد و صالح از توهم آنکه مبادا صفی خان ترک محاب و مدارا نموده دست بخزانه دراز سازد پیش بینی بکار برده با خزانه پیشتر شقاقت و قرب و لک رویه بماند و به بیدولت رسانید و کهنتر نیز پردۀ مرصع را گرفته از پُ او روانه شد اما تخت را بجهت گرانی نتوانست همراه برف صفی خان قابو دانست از محمود آباد برگشته کریج که از راه متعارف بر سمت چپ واقع است و نانو خان د آنجا بود نقل مکان نموده با ناهر خان و دیگر دولتیخواهان بمکاتبت و پیغام قرار داد هر کدام از محال جاگیر خود با جمعی که دارند سوار شده هنگام طلوع نیر اعظم که صبح اقبال اهل سعادت است و شام ادبار ارباب شقاوت از دروازه که بر سمت آنها است بشهر در آیند و نساء خود را در برگشته مذکور گذاشته خود با نانو خان وقت سه بسواد شهر رسیده در باغ شعبان لحظه توقف می نمایند تا خوب روشن شود و دوسم دشمن تمیز توان کرد و بعد از جهان افروزی صبح سعادت چون در دولت را کشا یافت با آنکه اثری از ناهر خان و دیگر دولتیخواهان ظاهر نه نمود به توهم آنکه مبادا مخالفان آگاهی یافته درهای قلعه را هم مستحکم سازند توکل بتائید ایزد نصرت بخند

نموده از دروازه سارنگپور بشهر درآمده و مقارن اینحال ناهرخان نیز رسیده از دروازه آمده داخل شهر شد خواجه سرای لعنت الله از نیرنگی اقبال بے زوال و قوف یافته بخانه شیخ حیدر ندیره میان وجهه الدین پناه برد بندهای شایسته خدمت شایانہ فتح و نصرت بلند آوازه ساخته باستحکام برج و باره پرداختند و چندان را بر سر خانه محمد نقی دیوان بیدولت و حسن بیگ بخشی او فرستاده آنها را بدست آوردند و شیخ حیدر خون آمده صفی خان را آگاه ساخت که خواجه سرای لعنت الله در خانه من است او را هم دست بگردن بسته آوردند و جمیع ملازمان و منتسبان بیدولت را محبوس و مقید ساخته خاطر از ضبط و نسق شهر پرداختند و تخت مرصع با دولک رویه نقد و اسباب و اشیائیکه از بیدولت و مردم او در شهر بود بتصرف دولتخواهان در آمد چون این خبر به بیدولت رسید لعنت الله را باهمت خان و شرزه خان و سرفراز خان و قابل بیگ و رستم بهادر و صالح بدخشی و دیگر عاصیان بتعاقب چه از بندهای بادشاهی و چه از مردم خود قریب پنج و شش هزار سوار موجود بوسه احمد آباد تعیین نمود صفی خان و ناهرخان از آگاهی این پای همت افشوده بدلاسه سپاهی و فراهم آوردن جمعیت پرداختند و از نقد و جنس هرچه بدست آمده بود حتی تخت را شکسته بعلاوه مردم قدیم و جدید قسمت نمودند و راجه کلیان زمیندار اندور و پسرال گوپی و سایر زمینداران اطراف را بشهر طلبیده جمعیت نیک فراهم آوردند لعنت الله بکمک مقید نشده در عرض هشت روز خود را از ماندوبه بروه رسانید و دولتخواهان برهنموننی همت و بدرقه توفیق از شهر برآمده در کنار تال کانکره معسکر اقبال راستند لعنت الله را بخاطر میسرند که شاید از تیز جلوئی سرشته انتظام دولتخواهان از هم تواند گسیخت چون از بر آمدن بندهای خدمتگذار آگاهی یافت در بروه عنان ادبار باز کشیده تا رسیدن کمک توقف گزید بعد از آن که عاصیان بدسرانجام بان سرفتنه ایام ملحق گشتند قدم فلات و گمراهی پیش نهاد و بندهای دولتخواه از کانکره کوچ کرده در ظاهر موضع تیوه نزدیک بمزار قطب عالم فروز آمدند لعنت الله سه روزه راه را بدو روز بیموده از بروه به محمود آباد پیوست چون سید دلیر خان فسائی شرزه خان را از بروه گرفته بشهر آورده بود و نسائی سرفراز خان نیز در شهر بود صفی خان بهر دو مخفی کس فرستاده پیغام داد که اگر برهنموننی سعادت داغ عصبیان از لوحه پیشانی عبودیت خود زوده خود را در سلک سایر بندهای دولتخواه منظم سازید عاقبت شما در دنیا و در عقبی مقرون بصلاح و سداد خواهد بود والا عیال و اطفال شما را متعرض ساخته بانواع خواری سیاست خواهم کرد لعنت الله ازینمعنی آگاهی یافته سرفراز خان را به بهانه از خانه طلب داشته مقید گردانید و چون شرزه خان و همت خان و صالح بدخشی باهم اتفاق داشتند و یکجا فروز می آمدند شرزه خان را نتوانست بدست آورد بالجمله بیست و یکم ماه شعبان سنه ۱۰۳۲ لعنت الله از جائیکه بود سوار شده عساکر فکبت مائر را ترتیب داده دولتخواهان نیز افواج اقبال

آراستند و مستعد جدال و قتال گردیدند لعنت الله را بخاطر می‌رسد که از در آمدن من پای همت آنها از جا خواهد رفت و کار بجنگ نارسیده پریشان و متفرق خواهند گشت چون ثبات قدم دولتخواهان را مشاهده کرد تاب نیارنده بجانب دست چپ عنان ادهار تافت و بظاهر چنان نمود که در پی میدان داروسه تفنگ زیر خاک پنهان ساخته اند مردم ما ضایع خواهند شد بهتر آنست که در عرصه سرگنج رفته جنگ اندازیم و این اندیشه فاسد و تدبیرات باطل از تأییدات اقبال بود چه از انحراف عنان او آوازه هزیمت بر زبانها افتاد و بهادران عرصه فیروزی گرم و گیرا از پهلوی در آمدند و آن بے سعادت بسرگنج نتوانست رسید و در موضع باریکه دایره کرد و دولتخواهان در ده ما لونه که قریب سه کره فاصله بود معسکر اقبال آراستند صبح روز دیگر افواج ترتیب داده بآئین پسندیده متوجه کارزار گشتند و ترتیب افواج بدین نمط قرار یافت در هراول ناهرخان و راجه کلیان زمیندار اندور و دیگر بهادران جلالت اثار کار طلب گردیدند در چرنغار سید دلیر خان و سید سید و جمعی از بندهای اخلاص شعار مقرر شدند و در برفغار نانوخا و سید یعقوب و سید غلام محمد و دیگر فدائیان جان نثار قرار گرفتند و در قول صفی‌خان و کفایت‌خان بخشی و بعضی از بندهای شایسته خدمت پای همت افشردند از اتفاقات حسنه جانی که لعنت الله فرود آمده بود زمین پست و بلند بود زرقوم زار انبوه و کوچهای تنگ داشت بنابراین سلسله افواج او انتظام شایسته نیافت اکثر مردم کاری خود را همرا رستم بهادر پیش کرده بود و همت‌خان و صالح بیگ نیز از پیش قدما ضلالت بودند سپاه نکبت اثار او را نخست جنگ با ناهرخان و همت‌خان افتاد و چپقلش نمایان شد قضا را همت‌خان یزخم تفنگ بر خاک هلاک افتاد و صالح بیگ را با نانوخا و سید یعقوب و سید غلام محمد و دیگر بندها مبارزت دست داد در عین زور خوردن فیل سید غلام محمد رسیده او را از اسب جدا ساخت و بزخمهای کاری بر خاک افتاد و قریب صد کس او جان نثار گردیدند درین وقت فیلی که در پیش فوج عاصیان بود از آواز بان و ماعقه تفنگ روگردان شده بکوچه تنگ که از دو طرف زرقوم زار داشت در آمده بسیاری از مهوران را پامال نیستی ساخت و از برگشتن فیل سر رشته انتظام مخالفان از هم گسیخت در پی اثنا سید دلیر خان از دست راست در آمده کارزار کرد لعنت الله از کشته شدن همت‌خان و صالح آگاهی نداشت بقصد کمک آنها جلو نیز گرفته بارگی او بار برانگیخت چون بهادران فوج هراول ترویات کرده اکثر زخمی شده بودند از رسیدن لعنت الله تاب نیارنده انحراف عنان نمودند و نزدیک بود که چشم زخم عظیمی رسد در پینحال نایب ایزدی بجلوه در آمد و صفی‌خان از غول بکمک فوج هراول شتافت مقارن این خبر کشته شدن همت‌خان و صالح به لعنت الله رسید و از نمایان شدن فوج غول و آمدن صفی‌خان پای همت افشرد و او از جای رفته آواره گشت هزیمت و ناکامی شد سید دلیر خان تا یک کره تعاقب نموده بسیاری از هزیمتیان را علف تیغ انتقام

ساخت قابل بیگ حرام نمک با جمعی از مقهوران بند فرجام اسیر سر پنجه مکافات گردید چون لعنت الله از سرفراز خان جمعیت خاطر نداشته در روز جنگ او را مسلسل بر فیل نشاند و یکی از غلامان خود را موکل ساخته بود که اگر شکست افتد او را بقتل رساند و همچنین بهادر پسر سلطان احمد را نیز با بزنجیر بر یکی از فیلان سوار کرده اجازت قتل داده بود در وقت گریختن موکل پسر سلطان احمد او را بچمدهر میکشد و سرفراز خان خود را از بالای فیل بزور می اندازد موکل او در آن سراسیمگی از روی اضطراب زخمی باو می زند اما کارگر نمی افتد صفی خان او را به کارزار دریافته بشهر میفرستد و لعنت الله تا برده عنان ادبار باز نکشید و چون نساء شرزه خان در قید دولتخواهان بود ناچار آمده صفیخان را دید بالجملة لعنت الله از برده به بزونج شتافت فرزندان همت خان در قلعه مذکور بودند اگرچه او را در قلعه راه ندادند اما پنجهزار محمودی برسم اقامت فرستادند و او سه روز در بیرون قلعه بزونج بحال تباه گذرانیده روز چهارم از راه دریا به بندر سورت بخت ادبار کشید و قریب دو ماه در بندر مذکور بسر برده مردم پریشان خود را جمع ساخت چون سورت در جاگیر بیدولت بود قریب چهار لک محمودی از متصدیان او گرفته آنچه به ظلم و بیداد از هر جهت بدست آمد متصرف شد و باز بخت برگشته های ستاره سوخته فراهم آورده در برهانپور خود را به بیدولت رسانید القصه چون از صفی خان و دیگر بندهای حق شناس که در صوبه گجرات بودند چنین خدمت شایسته بظهور پیوست هر کدام بانواع نوازش و مراحم سر بلندی یافت * صفی خان هفتصدی ذات و سیصد سوار منصب داشت سه هزاری و دو هزار سوار ساخته بخطاب سیف خان جهانگیر شاهی و علم و نقاره سرفرازی بخشیدم ناهر خان هزاری و دویست سوار داشت بمنصب سه هزاری و دو هزار سوار عز امتیاز یافته بخطاب شیر خان و عذایت اسپ و فیل و شمشیر مرصع فوق عزت برافراخت و او ندیده فرسنگدین بودار پورن مل لولو است که حاکم رایسین و چندیری بود چون شیر خان افغان قلعه رایسین را محاصره نمود مشهور است که او را قول داده بقتل رسانید و اهل حرم او با مصلاح هنوز جوهر کرده خود را در آتش غیرت و ناموس سوختند تا دست نامحرم بدامن عصمت آنها نرسد فرزندان و اقوام او هر کدام بطرفی افتادند پدر ناهر خان که خانجهان نام داشت نزد محمد خان فاروقی حاکم اسیر و برهانپور رفته مسلمان شد و چون محمد خان ودیعت حیات سپرد حسن پسر او در مغرس بجای پدر نشست راجه علیخان برادر محمد خان آن خورد سال را در قید کرده خود مقلد امور حکومت گشت بعد از چند گاه بر راجه علیخان خبر رسید که خان جهان و جمعی از نوکران محمد خان اتفاق نموده اند و قرار داده که قصد تو کنند و حسن خان را از قلعه بر آورده بحکومت پرانند راجه علیخان پیشدستی نموده حیات خان حبشی را با بسیاری از ابطال رجال بر سر خانه خانجهان فرستاد که یا او را زنده بدست آرند یا بقتل رسانند مشارالیه برناموس خود قدم غیرت افشوده بجنگ استاد و چون کار بر تو تنگ شد جوهر کرده از

حیات مستعار در گذشت. در آنوقت ناهر خاں بغایت خورد سال بود حیات خاں حبشی از راجه علیخاں القماس نموده او را بفرزندی برداشت و مسلمان ساخت بعد از فوت او راجه علیخاں در مقام تربیت ناهر خاں در آمده رعایت احوال او بواجبی می نمودند چون پدر بزرگوارم انارالله برهانه قلعه اسپر را فتح کردند مشارالیه بخدمت آنحضرت پیوست آثار رشد از ناصیه احوال او دریافتند بمنصب لایق سرفراز فرمودند و برگذا محمد پور را از صوبه مالوه بجایگزین نمودند در خدمت من بیشتر از بیشتر ترقی کرد الحال که توفیق حق گذاری نصیب او شد نتیجه آن چنانچه لایق بود دریافت * سید دلیر خاں از سادات باره است سابق نامش سید عبدالوهاب بود منصب هزاره و هشتصد سوار داشت بدو هزاره و هزار و دویست سوار و علم سرفراز گشت باره بزبان هندی دوازده را گویند چون در میان دوآب دوازده دیبه نزدیک هم واقعه است که وطن این سادات است بنابرین بسادات باره اشتها یافته اند بعضی مردم در صحت نسب اینها سخن ها دارند لیکن شجاعت ایشان برهانی است قاطع برسیادت چنانچه درین دولت هیچ معرکه نبوده که اینها خود را نمایان نساخته باشند و چندی بکار نیامده باشند مرزا عزیز کوکه همیشه می گفت که سادات باره بلا گردان ایندولت اند الحق چنین است نانو خاں افغان هشتصدی ذات و سوار منصب داشت هزار و پانصدی ذات و هزار دویست سوار حکم شد همچنین دیگر بندهای دولتخواه در خور خدمت و جانفشانی بمراتب بلند و مناصب ارجمند کام دل بر گرفتند درینولا اصلالتخان پسر خانجهاں را بکمک فرزند داور بخش بصوبه گجرات تعین فرمودیم و نورالدین قلی را بصوبه مذکور فرستادیم که شرزه خاں و سرفراز خاں و دیگر اعیان لشکر عامی که اسپر سر پنجه مکافات شده اند محبوس و مسلسل بدرگاه بیارند * و درین تاریخ بعرض رسید که منوچهر پسر شاه نواز خاں برهمنونی سعادت از بیدولت جدا شده بخدمت فرزند اقبالمنده شاه پرویز پیوست اعتقاد خاں حاکم کشمیر بمنصب چهار هزاره ذات و سه هزار سوار سرفرازی یافت چون قراولان خبر آوردند که درین نزدیکی شیرین نمایان شده خاطر را بشکار آن رغبت شد بعد از در آمدن به بیشه سه شیر دیگر نمایان گردیدند هر چهار را شکار کرده بدولتخانه مراجعت نمودم همچنان طبیعت بشکار شیر مایل است که تا شکار آن میسر باشد به شکار دیگر دستوری نمی دهد سلطان مسعود پسر سلطان محمود انارالله برهانه نیز بشکار شیر رغبت مفرط داشته و از شیر کشتن او آثار غریبه در تواریخ مذکور و مسطور است خصوص در تواریخ بیهقی که مصنف او آنچه برای العین مشاهده نموده بطریق روزنامه ثبت نموده از جمله آن می نویسد که روزی در حدود هندوستان بشکار شیر رفت و فیل سوار بود شیر سخت بزرگ از بیشه بر آمد و روبفیل نهاد خسته بینداخت و بر سینه شیر زن شیر از در و خشم خیز زده بقفای فیل بر آمد و امیر به زانو استاده چنان شمشیر سه زد که هر دو دست شیر قلم کرد و شیر باز پس افتاد و جان داد مرا هم در ایام شاهزادگی چنینی

اتفاق افتاده بود که در حدود پنجاب به شکار شیر رفتیم شیرے قوی جثه از بیشه برآمده نمایان شد از بالای فیل بندوقی بران زدم شیر از شدت غضب از جا برخاسته بققای فیل برآمد و فرصت مقتضی آن نشد که بندوق را گذاشته شمشیر را کار فرمایم سر بندوق را گردانیده بران در آمدم و بدو دست سر بندوق را چنان بر سر و روی او زدم که از اسب آن بر زمین افتاد و جان داک از غرایب آنکه در کوه کول من روزی بشکار گرگ رفته بودم بر فیل سوار بودم گرگی از پیش برآمد تیری نزدیک به بنا گوش زدم که قریب به یک و جب فرو نشست و بهمان تیر افتاد و جان داک و بسیاری بوده که پیش من جوانان سخت کمان بیست تیر و سی تیر زده اند و نموده چون از خون نوشن خوشنما نیست زبان قلم را از عرض این وقایع کوتاه می دارم در بیست و نهم ماه مذکور عقد مزواید بجکت سنگه پسرانا کرن عنایت شد درینولا بعرض رسید که سلطان حسین زمیندار بگلی و دیعت حیات سپرده منصب و جاگیر او را به شادمان پسرکان او لطف نمودم هفتم ماه امرداد ابراهیم حسین ملازم فرزند اقبالمند شاه پوزیز از لشکر ظفر اثر رسیده بدو فتح سامعه افروز اولیای دولت ابدی اتصال گردید عرضداشت انفرزند مشتمل بر کیفیت جنگ و ترویات بهادران با نام و ننگ گذرانید شکر این موهبت که از عنایات الهی بود بتقدیم رسیده و شرح آن مجمل آنکه چون عساکر منصور در موکب شاهزاده والا قدر از کوه چاندا عبور نموده به ولایت مالوه در آمد بیدولت با بیست هزار سوار و سیصد فیل جنگی و توپخانه عظیم از ماند و بعزم رزم درآمده جمعی از ترکمان دکن را با جادو و اودای رام و الش خا و دیگر مقهوران سیاه بجکت پیش از خود گسیل نمود که باردوے ظفر قرین بقزاقی بر آیند مهابتخان ترتیب بتزک شایسته نموده شاهزاده والا قدر را در غول جال داده خود بهمه فوج را رسیده در سوار شدن و فرود آمدن شرایط حزم و احتیاط بکار برد ترکمان از دور خود را نمودار می گردانند و قدم جرات و جلالت پیش نمی نهادند روزی نوبت چنداولی منصور خان فرنگی بود در وقت فرود آمدن اردوے مهابتخان بجهت احتیاط بیرون لشکر فوج بسته ایستادند تا مردم بفراغ خاطر دایره کنند چون منصور خان در اثنای راه پیاله خورده سرمست باده غرور به منزل میرسد بحسب اتفاق فوجی از دور نمودار میشود و خیال شواب او را بر می میدارد که باید تاخست می آنکه برادران و مردم خود را خبر کند سوار شده می تازد و دو سه ترکی را پیش انداخته تاجال که جادو رال و اودی رام با دو سه هزار سوار صف بسته ایستاده اند زده زده می برد چنانچه ضابطه اینهاست از اطراف هجوم آورده او را در میان می گیرند تارمقی داشته دست و پا زده در راه اخلاص جان سپار میگردد درین ایام مهابتخان پیوسته برسل و رسایل صید دلهاے رمیده جمعی که از روه احتیاط و اضطراب همراه بیدولت بودند می نمود چون مردم آیت یاس از صفحه احوال او می خواندند از انجانب نیز نوشتنها فرستاده قول خواسته بودند بعد از آن که بیدولت از قلعه ماند و برآمد نخستین جماعتی ترکمان را پیش

فرستاد و از بس آنها رستم خان و تقی و برقداز خان را با گروه توپچیان روانه ساخت
 انگاه داراب خان و بهیم و بیژم بیگ و دیگر مردم کاری خود را روانه گردانید و چون
 بخود قرار جنگ صف نمی توانست داد همیشه نظر بر قفاداشت قیلان مست جنگی
 را با ارباب هله توپخانه از آب نبرده گذرانیده جریده از پے داراب و بهیم خود هم روست
 ادبار بعرضه کارزار نهاده روزی که حوالی کالیاده معسکر اقبال گردید بیدولت تمام لشکر
 نکبت اثر خود را به تقابل فوج منصور فرستاده خود با خانخانان و معدودے یک گروه
 عقب ایستاده برق انداز خان که از مهابتخان قول گرفته در کمین بود وقتی که لشکرها در
 برابر هم صف کشیده اند قابو یافته باجماعتی بوقنداز تاخته خود را به لشکر منصور رسانیده
 و جهانگیر بادشاه سلامت گفته می آید تا بمهابتخان رسید مشارالیه بملازمت فرزند
 اقبالمنذ پرویز برده بمراحم بادشاهی مستمال و امیدوار گردانید و سابق بهاءالدین نام
 داشت و نوکر زبانتخان بود بعد از فوت او در سلک توپچیان روسی منظم گردید چون
 خدمت خود را گرم و چسپان می کرد و جمعی با خود همراه داشت لایق تربیت
 دانسته بخطاب برقداز خانی سرفراز ساختم در وقتی که بیدولت را بدکن می
 فرستادم مشارالیه را میرآتش لشکر ساخته همراه او تعیین ساختم اگرچه در ابتدای
 داغ لعنت برنامیه عبودیت نهاد لیکن عاقبت بخیر ظاهر شد و بوقت آمدن
 همان روز رستم که از نوکران عمده او بود و اعتماد تمام بر او داشت چون یافت که
 دولت از او برگشته است از مهابتخان قول گرفته برهمونی سعادت و بدرقه توفیق
 با محمد مراد بدخشی و دیگر منصبداران که همراه او بودند از لشکر نکبت اثر
 او بیرون تاخته بموکب اقبال شاهزاده والا قدر پیوست بیدولت را از شنیدن این
 اخبار دست و دل از کار رفت و بر تمام نوکران خود چه جای بندهای بادشاهی
 که همراه او بودند بے اعتقاد و بے اعتماد شده از غایت توهم شباشب کس فرستاده
 مردم پیش را نزد خود طلبیده فرار برقرار اختیار نموده سراسیمه از آب نبرده عبور کرد
 درینوقت باز چندی از ملازمان او قابو یافته جدا شدند و بخدمت فرزند سعادتمنذ
 پیوسته در خور حالت خویش نوازش یافتند و همدریں روز که از آب نبرده میگذشت
 نوشته بدست مردم او افتاد که مهابتخان در جواب کتابت زاهد خان نوشته بعواطف
 و مراحم بادشاهی مستمال و امیدوار گردانیده در آمدن ترغیب و تحریص بسیار نموده
 بود آن را بجنس نزد بیدولت بردند اواز زاهد خان بد گمان و بے اعتماد شده او را
 به سه پسر محبوس گردانید زاهد خان پسر شجاعت خان است که از امرا و بندهای
 معتمد پدر بزرگوارم بود و من این بے سعادت را نظر بر حقوق خدمت و نسبت
 خانه زادگی تربیت فرموده بخطاب خانی و منصب هزار و پانصدی سرفراز ساخته
 همراه بیدولت بخدمت فتح دکن رخصت فرمودم درینولا که امرای انصوبه را بجهت
 مصلحت قندهار طلب فرمودم با آنکه فرمان از روی تاکید خصوص با و صادر شد
 این بے سعادت بدرگاه نیامده خود را از فدویان و هوا خواهان بیدولت ظاهر ساخت

بعد از آنکه از حویلی دهلی شکست خورده برگشت با آنکه عیال مندی نداشت
 یونقی نذرت که خود را بملازمت رسانده و غبار خجالت و داغ عصیان از لوح پیشانی
 پاک ساخته عذر تقصیر گذشته در خواهد تا آنکه منتقم حقیقی او را باین روز مبتلا
 ساخت و مبلغ یک لک و سی هزار روپیه نقد از اموال او بیدولت متصرف گشت
 چو بد کردی مباش ایمن ز آفات * که واجب شد طبیعت را مکافات
 بالجملة بیدولت بسرعت از آب نریده گذشته تمام کشتیهارا بانطرف کشید
 و گذرها را باعتقاد خود استحکام داده بیرم بیگ بخشی خود را با فوجی از مردم
 معتمد خود و جمعی از ترکبان دکن در کنار آب گذاشته آرایه های توپخانه در برابر
 نهاده خود بجانب قلعه اسیر و برهانپور عنان ادبار معطوف داشته درینوقت ملازم
 او قاصدی که خانخانیان نزد مهابتخان فرستاده بود گرفته پیش بیدولت برد در عنوان
 مقتوب این بیت مرقوم بود

صد کس بنظر نگاه می دارند * ورنه بپریده می زب آراسی
 بیدولت او را باولاد از خانه طلبیده نوشته را باو نمود اگرچه عذرها گفت لیکن
 جوابی که مسموع افتد نتوانست سامان نمود القصه او را با داراب و دیگر فرزندان متصل
 منزل خود نظر بند نگاه داشت و آنچه خود فال زده بود که صدکس بنظر نگاه می
 دارند پیش او آمد درینولا ابراهیم حسین ملازم فرزند اقبالمند را که عرضداشت فتح
 آورده بود بخطاب خوش خبر خانی سرفراز ساخته خلعت و قیل عنایت شد و
 فرمان مرحمت عنوان بشاهزاده و مهابتخان مصحوب خواص خاں فرستاده بهرنچی
 گران بها بجهت فرزند اقبالمند و شمشیر مرصع به مهابتخان عنایت شد * چون
 از مهابتخان خدمات شایسته بظهور پیوسته بود بمنصب هفت هزاری ذات
 و سوار سرفرازی بخشیدم سید مهابتخان از دکن آمده دولت زمین بوس دریافت
 مورد عنایات خاص گردید مشارالیه از تعینات صوبه دکن بود چون بیدولت از حوالی
 دهلی شکست خورده بماندو رفت او فرزندان خود را در حدود متعلقه غیر بصیانت
 ایزدی سپرده از راه نا متعارف خود را بملازمت رسانید میرزا حسن پسر میرزا رستم
 صفوی بخدمت فوجداری سرکار بهراچ دستوری یافته بمنصب هزار و پانصدی ذات
 و بانصد سوار از اصل و اضافه سرفراز گشت لعل بیگ داروغه دفتر خانه را نزد فرزند
 اقبال مند شاه پرویز فرستاده خلعت خاصه با نادری به آن فرزند و دستار بمهابتخان
 مصحوب او عنایت شد خواص خاں که سابق نزد آن فرزند رفته آمده بود ملازمت
 نمود مشتمل بر اخبار خوش آمد خانه زاد خاں پسر مهابتخان را بمنصب پنجهزاری
 ذات و سوار سرفراز ساختم درینولا روزی بشکار فیله گاؤ خوشوقت شدم در اثنای شکار
 ماری بنظر در آمد که طولش دو نیم درعه و جثه او مقدار سه دست بود و نصف
 خرگوشی را فرو برده و نصف دیگر را در فرو بردن بود چون قراولان برداشته نزدیک آوردند
 خرگوش از دهانش افتاد فرمودم که باز بدهانش در آوردند هر چند زور کردند نیارستند

در آورد چنانچه از زور بسیار کنج دهانش باز شد بعد ازان فرمودم که شکمش را چاک کردند اتفاقاً خرگوش دیگر درست از شکمش برآمد اینقسم مار را در هکستون چیتل می گویند و بمرتبه کلاں میشود که کوزه پاچه را درست فرو می برن لیکن زهر و گزیدگی ندارند روزی در همین شکار یک ماده نیله گاؤ را به بندوق زدم از شکمش دو بچه رسیده برآمد چون شغیده شده بود که گوشت بره نیله گاؤ لذیذ و لطیف می باشد به باورچیان سرکار فرمودم که در پیاره ترتیب داده اوده بے تکلف خالی از لذت و نراکت نبود در پاتردهم شهر نور ماه الهی رستم خاں و محمد مراد و چندی دیگر از نوکران بیدولت که برهنمون سعادتمند از جدا شده خود را بملازمت فرزند اقبالمند شاه پرویز رسانیده بودند حسبالحکم بدرگاه آمده دولت آستاندوس دریافتند رستم خاں را بمنصب پنجهزاری ذات و چهار هزار سوار و محمد مراد را بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار سرفراز ساخته بعواطف روز افزون امیدوار ساختم رستم خاں بدخشی الاصل است نامش یوسف بیگ بود نسبت قرابت بمحمد قلی مهابادی دارد که وکیل و مدار علیه مرزا سلیمان بوده است اول در سلک بندهای درگاه انتظام داشت و اکثر در صوبه ها بسر برده داخل منصبداران خورد بود به تقریبی جاگیر او تغیر شده نزد بیدولت آمده ملازم گشت از شیرشکاری و قوف تمام دارد در پیش او هم تودعات کرده خصوص در مهم رانا و بیدولت او را از سایر نوکران خود برگزیده و بمرتبه عمارت رسانیده بود چون مر عزایات بسیار بار کردم حسبالالتماس او خطاب خانی و علم و نظاره بمشارالیه مرحمت فرمودم و یکچند بوکالت او حکومت گجرات داشت و بد هم نکرده بود محمد مراد پسر مقصود میر آب است که از قدیمان و بابریان مرزا سلیمان و مرزا شاه رخ بود درین تاریخ سید بهمه از صوبه گجرات آمده ملازمت نمود نورالدین قلی چهل و یک نفر از مخدولان بے عاقبت را که در احمدآباد گرفتار شده بودند مقید و مسلسل بدرگاه آورد شریه خاں و قابل بیگ را که سرکرده ارباب فساد بودند در پای فیل مست انداخته بپاداش رسانیدم بمقام ماه مذکور مطابق هیزدهم شهر ذیقعد فرزند شهریار را از نواسه اعتمادالدوله حق سبحانه صبه کرامت فرمود امید که قدمش برین دولت فرخنده و همایون باد بیست و دوم ماه مذکور جشن وزن شمسی آراستگی یافت سال پنجاه و پنجم از عمر این نیازمند به مبارکی و فرخندگی آغاز شد بدستور هر سال خود را بطلا و اجناس وزن فرموده در وجه مستحقان مقرر فرمودم از انجمله بشیخ احمد سهرندی دو هزار روپیه عزایت شد غره مهر ماه الهی میر جمله بمنصب سه هزاری ذات و سیصد سوار ممتاز گشت مقیم بدخشی گجرات بخطاب کفایتخانی سربلندی یافت چون بیگناهی سرفراز خان خاطر نشین گردید او را از بند برآورده مرتبه کورنش دادم حسبالالتماس فرزند شهریار به منزل او رفته شد جشن عالی آراسته پیشکشهای لایق کشیده و بانگترک از بندها سرو پا داده درینولا عرضداشت فرزند اقبالمند شاه پرویز رسید که بیدولت از آب برهان پرویز

گذشته سرگشته بادیه غلات گشته تفصیل این اجمال آنکه چون از آب نریده عبور نمود تمام کشتیها را به آنطرف برده کنار دریا و گذرها را به توپ و تفنگ استحکام داد بپرم بیگ را با بسیاری از بخت برگشته های ستاره سوخته برکنار آب گذاشته بجانب آسیرو برهانپور رخت ادبار کشید و خانخانان و داراب را نظربند با خود همراه برد اکنون مجمل حقیقت قلعه اسیر بجهت شادابی سخن ناگزیر است * قلعه مذکور در ارتفاع و استحکام و متانت از غایت اشتهاست محتاج بتعریف و توصیف نیست پیش از رفتن بیدولت بدکن حواله خواجه نصرالله ولد خواجه فتح الله بود که از غلامان و خانه زادان قدیم الخدمت است ثانی الحال به التماس بیدولت حواله میرحسام الدین پسر میرجمال الدین حسین شد چون دختر ثغائی نورجهان بیگم در خانه اوست و قتیکه بیدولت از حوالی دهلی شکست خورده بجانب مالو و ماندو عطف عنان نمود نورجهان بیگم بمیر مذکور نشانها فرستاده تاکید فرمودند که زهار الف زهار بیدولت و مردم او را پیروان قلعه نگذارند برج و باره را استحکام داده ادای حقوق لازم شناسد و نوعی نکند که داغ لعنت و کفران نعمت بر ناصیه سیادت و عزت او نشیند الحق خوب استحکام داده و سامان قلعه مذکور نه بمرتبده ایست که مرغ اندیشه بیدولت برحواشی آن تواند پرواز کرد و تسخیر آن بزودی ممکن و میسر باشد بالجملة چون بیدولت شریفاً نام ملازم خود را نزد مشارالیه که فرستاده به ترتیب مقدمات بیم و امید از راه برده مقرر نمود که چون بگرفتن نشان و خلعت فرستاده بوده است از قلعه بزور آید دیگر او را بالای قلعه نگذارند آن بے سعادت بمحور رسیدن شریفاً حقوق تربیت و رعایت را بر طاق نسیان نهاده بپمضایقه و میبالغه قلعه را بشریفاً سپرده خود با فرزندان برآمده نوز بیدولت رفت بیدولت او را بمنصب چهار هزار بذات و علم و تقار و خطاب مرتضی خانی بدنام ازل و ابد و مطعون دین و دنیا ساخت القصه چون آن بخت برگشته بپایه قلع اسیر رسیده خانخانان و داراب و سایر اولاد بدنهاد او را با خود بالای قلعه برد و سه چهار روز در آنجا بسر برده از اذوقه و سایر مصالح قلعه داری خاطر و پرداخت قلعه را بگوپال داس نام راجپوت که سابق نوکر سربلند راء بوده و در هنگام رفتن دکن ملازم او شده بود سپرده عورات و اسباب زیادهای را که با خود گردانیدند متعذر بود در آنجا گذاشت و هر سه مذکوره خود را باطفال و کنیز چند ضروری همراه گرفت اول قصدش این بود که خانخانان و داراب را در بالای قلعه محبوس دارد اخر راء او برگشت و باخود فرود آورده به برهانپور شگافت * درینولا لعنت الله گمراه باجهان جهان ادبار و نحوست از سورت آمده باو پیوست از غایت اضطراب سربلند راء پسر راء بهوج هاده را که از بندها و راجپوتان مردانه صاحب الوش است در میان داده برسل و رسائل حرف صلح مذکور ساخت مهابتخان گفت که تا خانخانان نیاید صلح صورت پذیر نیست همگی مقصدش آنکه باین وسیله آن سرگروه محتل را که سر حلقه ارباب فساد و عداوت است ازو جدا سازد بیدولت ناچار او را از قید برآورده بسوگند مصحف اطمینان خاطر خود نموده

بجہت دلجوئی و استحکام و عہد و سوگند بدرون محل بردہ محرم ساخت و زن و فرزند خود را پیش او آردہ انواع و اقسام الحاح و زاری بکار برد خلاصہ مقصودش آنکہ وقت ما تنگ شدہ و کار بدشواری کشیدہ خود را بشما سپردم حفظ عزت و ناموس ما بر شماست کاری باید کرد کہ زیادہ بریں خواری و سرگردانی نکشم خانخانان بجزیمت صلح از بیدولت جدا شدہ متوجہ لشکر ظفر اثر گردید قرار یافت کہ مشارالیه درانطرف آب بودہ بمراسلات ترتیب مقدمات صلح نماید قضا را پیش از رسیدن خانخانان بکنار آب چندی از بہادران جلالت قریں و جوانان نصرت ائیں شدہ قابو یافتہ از جائیکہ مقہوران غافل بودند عبور نمودند از شنیدن ایں خبر ارکان ہمت تزلزل پذیرفت و بیرم بیگ نقوانست پای غلامت و جہالت برجا داشتہ بمذافعہ و مقابله پرداخت تا بر خود بچند کس از آب بستیار گذشت و در همان شب مفسدان سیاہ بخت مانند بذات النعش از ہم پاشیدہ راہ گریز سپردند خان خانان از نیرنگی اقبال بے زوال در ششدر حیرت افتاد نہ روے رفتن نہ رای آمدن درینوقت مکرر نوشتہ ہاے فرزند اقبال مند مبنی بر تنذیب و رهنمونی سعادت مشتمل بر دلاسا و استمالت بے در پے رسید خانخانان از صفحہ احوال بیدولت صورت یاس و نقش ادبار دریافتہ بتوسط مہاتما بخندمت فرزند اقبال مند شگافت و بیدولت از رفتن خانخانان و عبور لشکر منصور از آب نوبدہ و گریختن بیرم بیگ و قوف یافتہ دل پای دادہ باوجود طغیان آب و شدت باران بحال تباہ از راہ بہت گذشتہ بجانب دکن روانہ شد دریں ہرج مرج اکثری از بندہاے بادشاہی و ملازمان او کام ناکام جدائی اختیار نمودہ از ہمراہی او باز ماندند چون وطن جادورای و اودی رام و آتش خاں در سر راہ بود بجہت مصکلت خویش چند منزل رفاقت نمودند اما جادورای باردوسے او نیامد و بفاصلہ یک منزلی از بے میزفت و اسبابیکہ مردم دریں اضطراب و ہول جان می گذاشتند او خاوندی میکرد روزے کہ از اس طرف آب روان می شد ذوالفقار خاں نام ترکمان را کہ از خدمتگاران نزدیک او بود بطلب سر بلند خان افغان فرستادہ پیغام گذارد کہ از نیک مردی و راست عہدی تو دور می نماید کہ تاحال از آب نگذشتہ آبروی مردان و فاست مرا از بیوفائی هیچکس چنان گران نمی آید کہ از تو مشارالیه در کنار آب سوار استادہ بود کہ ذوالفقار خاں رسیدہ تبلیغ رسالت می نماید سر بلند خان جواب مشخص نداد و در رفتن و بودن متردد و متفکر بود در اس وقت از روی اعراض میگوید کہ جلوی اسب مرا بگذار ذوالفقار شمشیر کشیدہ بر کمر او حوالہ میکند درینحال یکے از افغانان نیزہ کوتاہ دستہ را کہ اہل ہند برچہ می گویند در میان حایل می سازد و ضرب تیغ بر چوب برچہ خوردہ نوک شمشیر بر کمر سر بلند خان گذارہ نمیرسد و بعد از برہنہ شدن شمشیر افغانان هجوم آوردہ ذوالفقار را پارہ پارہ میسازند پسر سلطان محمد خزانچی کہ خواص بیدولت بود بتاثر آشنائی و دوستی بے اجازت بیدولت ہمراہ او آمدہ نیز بقتل میرسد بالجملہ چون خبر آمدن او از برہانپور و در آمدن عساکر منصور بشہر مذکور استماع

افتاد خواصخان را بر جناح استعجال نزد فرزند اخلاص کیش فرستاده تاکید بیش از پیش فرمودم که زینهار بچهره کشائی این مرادات تسلی نگشته همت بران مصروف دارد که یا او را زنده بدست آرد یا از قلمرو بادشاهی آوره سارد چون مذکور می شد که اگر ازین طرف کار بر تو تنگ شده غالب ظن انست که از راه الکه قطب الملک خود را بولایت آودیس و بنگاله اندازد و بحساب سپاهگری نیز معقول می نمود بذایر حزم و احتیاط که از شرایط جهانداري است میرزا رستم را بصاحب صوبگی اله آباد اختصاص بخشیده رخصت انصوب فرمودم که اگر بحسب اتفاق نقش چنین نشیند از مصالح آنکار باشد * دریندول فرزند خانجهان از ملکان آمده دولت زمین بوس دریافت هزار مهر بصیغه نذر و یک قطعه لعلی که یک لک روپیه قیمت داشت با یکعدد مروارید و دیگر اجناس برسم پیشکش گذرانید بر سقم خان فیل مرحمت نمودم نهم آبان ماه الهی خواصخان عرضداشت شاه زاده و مهلبتخان را آورده معروضداشت که چون آن فرزند به برهانپور رسید با آنکه بسیاری از مردم بذایر شدت باران و بر آمدن او عقب مانده بودند بموجب حکم بی تامل و توقف از آب گذشته به تعاقب بیدولت علم اقبال برافراخت و بیدولت از شنیدن اینخبر جانکاه سراسیمه طی مسافت می نمود و از شدت باران و افراط لای و گل و کوچ پی در پی چاروائی بار بردار از کار رفته بود از هر کس هرچه در راه می ماند باز پس نمی گردید و او با فرزندان و متعلقان نقد جان غنیمت شمرده با اجناس نمی پرداختند عساکر اقبال از گریوه بهنگار گذشته تا برگشته رنکوت که از برهانپور قریب چهل کوره مسافت است به تعاقب او شتافتند او باینگال تا قلعه ماهور وقت و چون دانست که جادو رای و اودی رام و سایر دکنیان بیش ازین بار فراقست نخواهند کرد پرده آرم نگاهداشته انها را رخصت نمود و فیلان گران بار بادیگر احوال و انتقال در قلعه مذکور با اودی رام سپرده بجانب ولایت قطب الملک روانه شد چون بر آمدن اواز قلمرو بادشاهی به تحقیق پیوست فرزند سعادت مند بصوابید مهلبتخان و سایر دولخواهان از برگنه مذکور عنان مراجعت معطوف داشته در غره آبان ماه الهی داخل برهانپور گشت راجه سارنگدیو با فرمان مرحمت عنوان نزد انفرزند رخصت شد قاسم خان بمنصب چهار هزاره ذات و دو هزار سوار سرفرازی یافت میرک معین بخشی کابل را حسب اللتماس مهلبتخان ب خطاب خانی سرفرازی بخشیدم الفخاں و قیام خان از صوبه پنده آمده ملازمت نموده بحر است قلعه کانگزه مقرر فرموده علم عنایت فرمودم غره آذر ماه الهی باینگال از چونانگده آمده ملازمت نمود چون خاطر از مهم بیدولت و پرداخت و گرمای هندوستان بمزاج من سازگار نبود دویم ماه مذکور موافق غره شهر صفر مقرون بخیر و ظفر از دار البرکت اجمیر بعزم سیر و شکار خطه دلدیر کشمیر نهضت موکب اقبال اتفاق افتاد قبل ازین عهد السلطنت اصفخان را بصاحب صوبگی بنگاله اختصاص بخشیده بدانصوب رخصت فرموده بودم چون خاطر بصحبت او الفت و موافقت گرفته و او در قابلیت و استعداد و مزاجدانی

از دیگر بندها امتیاز تمام دارد بلکه در اقسام شایستگی بیهمناست و خدائی او بر من گزائی میکرد لاچار فسخ آن عزیمت نموده بملازمت طلبیده بودم درین تاریخ بدرگاه رسیده سعادت استانبوس دریافت جگت سنگه ولد رانا کون رخصت وطن شده بغایت خلعت و خنجر مرصع سرفراز گشت راجه سارنگدیو عرضداشت فرزند سعادت مند شاه پرویز و مدار السلطنت مهابتخال آورده استانبوس نمود مرقوم بود که خاطر از مهم بیدوات جمع شده و دنیا داران دکن کام و نا کام شرایط اطاعت و فرمان برداری بفرمود میرسانند انحضرت قطع نگرانی خاطر از پنجانب فرموده بسیر و شکار خوشوقت باشند و از ممالک محروسه هر جا پسند افتد و بمزاج اشرف سازگار باشد تشریف بده به نشاط دل و کام بخشی روزگار مسعود بسر برند بستم ماه مذکور میرزا والی از سرونج آمده ملازمت نمود حکیم مومنا بمنصب هزاری سرفراز گردید اصالتخال پسر خاں جهان حسمب الحکم از گجرات آمده درات زمین بوس دریافت درینولا عرضداشت عقیدتخال بخشی صوبه دکن مشتمل بر کشته شدن راجه گردهر رسید و شرح این سائحه آنکه یکی از برادران سید کبیر بارهه که ملازم فرزند اقبال مند شاه پرویز بود شمشیر خود را بجهت روشن ساختن و چرخ زدن به صیقلگیری که متصل بخانه راجه گردهر دکان داشته میدهد روز دیگر که به طلب شمشیر می آید بر سر اجوره گفتگو می شود و نقران سید چند چوب بصیقل می می زنند مردم راجه بحمایمت او آن نفر را شلاق میزنند اتفاقاً دوسه جوانی از سادات بارهه دران حوالی منزل داشته اند ازین غوغا وقوف یافتند و بکمک سید مذکور میرسند آتش فتنه در میگردد و در میان سادات و راجپوتان جنگ میشود و کاریه تیر شمشیر می کشد سید کبیر آگاهی یافته با سی چهل سوار خود را بکمک میرساند و درینوقت راجه گردهر با جمعی از راجپوتان و اقوام خود چنانچه رسم هنوز است برهند نشسته طعام می خورند از آمدن سید کبیر و شدت سادات وقوف یافته مردم خود را بدرین حویلی در آورده در را مضبوط میسازد و سادات دروازه حویلی را آتش زده خود را بدرون می اندازند و جنگ بجائی میرسد که راجه گردهر با بیست و شش نفر از ملازمان خود کشته میشود و چهل کس دیگر زخم بر میدارند و چهار کس از سادات نیز بقتل میرسند و بعد از کشته شدن راجه گردهر سید کبیر اسپان طوبله او را گرفته بخانه خود مراجعت می نماید امراء راجپوت بقتل راجه گردهر وقوف یافته فوج فوج منازل خود سوار میشوند و تمام سادات بارهه بکمک سید کبیر شتافته در میدان پیش ارک مجتمع میگردند و آتش فتنه و فساد و آشوب ترقی میکند و نزدیک بان میرسد که شورش عظیم شود مهابتخال ازین آگاهی یافته فی الفور سوار گشته خود را میرساند و سادات را بدرین ارک آورده راجپوتان را بروشی که مناسب وقت بود دلاسا نمود چندی از عمدها را همراه گرفته بمنزل خانعالم که دران نزدیک بوده می برد چنانکه باید دلاسا می نماید متعدد و متکفل تدارک این میگردن چون (پنخیر بشاهزاده میر) انفرزند نیز بمنزل خانعالم رفته بزبان که لایق حال بوده تسلیم می نماید و راجپوت

را به منزل می فرستد روز دیگر مهتابخان بخانه راجه گردهررفته فرزندان او را پرسش و دلجوئی می کند و از روزه تدبیر و سنجیدگی سید کبیر را بدست آورده مقید می سازد چون راجپوتان بغیر از کشتن او تسلی نمیشدند بعد از روزه چند او را بهاداش می رساند و بیست و سویم محمد مراد را بخدومت فوجداری سرکار اجمیر مقرر داشته رخصت فرمودم درین راه پیوسته به نشاط شکار خوشوقت بودم روزی در اثنای شکار دراج توغون که تا حال بنظر در نیامده بود ببار گیرانیدم اتفاقاً بازی که او را گرفت نیز توغون بود بتجربه معلوم شد که گوشت دراج سیاه از سفید لذیذ تر است و گوشت پودنه کلاں که اهل هند گهاگهر گویند از قسم پودنه خوردن که جنگی باشد بهتر همچنین گوشت حلوان فربه را با گوشت بڑ سنجیدم گوشت حلوان فربه لذیذ تر است و محض جهت امتحان مکرر فرموده بودم که هر دو یک قسم طعام پخته اید که از قوار واقع تمیز و تشخیص کرده شود بنابراین مرقوم میگردد دهم دی ماه در حوالی پرگنه رحیم آباد قراولان خبر شیرین آوردند بارادختان و فدائی خان حکم شد که اهل میش را که در رکاب حاضر اند همراه برده بیشه را محاصره نمایند و از پی آنها سوار شده متوجه شکار گشتم از انبوهی درخت و بسیاری جنگل خوب نمایان نبود فیل را پیشتر رانده پهلوسه انرا بنظر در آوردم و بیک زخم بندوق افتاد و جان داد از ایام شاهزادگی تا حال اینهمه شیر که شکار کردم در بزرگی و شکوه و تناسب اعضا مثل این شیر بنظر در نیامده بمصوران فرمودم که شبیه انرا موافق ترکیب و جثه بکشند بیست و نیم من جهانگیری وزن شد طولش از فرق تا سردم سه و نیم درعه و دو طسو بر آمد در شانزدهم بعرض رسید که حاکم آگره بجوار رحمت ایزدی پیوست اول در پیش بهادر خان برادر خان زماں بوده بعد از کشته شدن آنها بخدومت والد بزرگوارم پیوست چون من قدم بعالم وجود نهادم ان حضرت بمن لطف نموده ناظر سرکار من ساختند مدت پنجاه و شش سال پیوسته از روزه اخلاص و دلسوزی و رضا جوئی خدمت من کردی و هرگز ازو غباری بر حواشی خاطر من نه نشسته حقوق خدمت و سبقت بذدگی او زیاده برانست که متصدی فوشتن ان توان شد ایزد تعالی او را غریق بحر مغفرت خویش گرداناد مقرنخان را که از قدیمان و بابریان این دولت است بحکومت و حراست آگره بلند پایگی بخشیده رخصت فرمودم در حوالی فتحپور مکرم خان و عبدالسلام برادر او سعادت زمین بوس دریافتند بیست دوم در قصبه متهرا جشن وزن قمری آراستگی یافت و سال پنجاه و هفتم از عمر این نیازمند درگاه بی نیاز به مبارکی و فرخی آغاز شد در حوالی متهرا بر کشتی از راه دریا سیرکنان و شکار افگزان متوجه گشتم در اثنای راه قراولان بعرض رسانیدند که ماده شیرینی باسه بچه نمایان شد از کشتی بر آمده به نشاط شکار پرداختم چون بچه هاش خورد بود فرمودم که بدست گرفتند و مادر آنها را به بندوق زدم درینولا بعرض رسید که گنواران و مزارعان ان روی آب جمعه از دزدی و راهزنی دست برنمیدارند و در پناه جنگلهای اندوه و محکمههای دشوار گذار بمرد و بیباکی روزگار بسر برده مالی

واجبی بجایگزین داران نمی دهند بخانجهان حکم فرمودم که جمعی از منصبداران پیش را همراه گرفته تنبیه و تادیب بلیغ نماید و قتل و بزد و تاراج نموده محکمه و حصار آنها بخاک برابرسازد و خرابی فتنه و فساد آنها از بیخ برکند روز دیگر فوج از آب گذشته گرم و چسبان تاخندند چون فرصت گریختن نهد پای جهالت افشوده جنگ در برابر کردند و کس بسیاری بقتل رسید زن و فرزند آنها با سیری رفت و غنیمت فراوان بتصرف سپاه منصور افتاد غره بهمن ماه رستم خان را بنفوجداري سرکار قنوج سرفراز ساخته بدانصوب فرستادم دویم ماه مذکور عبدالله پسر حکیم ذوالالدین طهرانی را در حضور فرمودم که سیاست کردند و شرح این اجمال آنکه چون داراي ایران پدرش را بگمان زرو سامان در شکنجه و تعدیب کشید مشارالیه از ایران گریخته بصد فلاکت و پربشاشی خود را به هندوستان انداخت و بوسیله اعتماد الدوله در سلک بندهای درگاه منتظم گردید و از مساعدت بخت باندک زمانی روشناس گشته داخل خدمتگاران نزدیک شد و منصب پانصدی و جایگزین معمره یافت لیکن از آنجا که حوصله اش تنگ بود تاب این دولت نداشت کفران نعمت و ناسپاسی پیشه خود ساخت و پیوسته زبان را به شکر و شکوه خدا و خداوند خویش آلوده میداشت درینولا مکرر بعرض رسید که هرچند عنایت و رعایت در حق او پیشتر شود آن نا حق شناس در شکایت و آزرگی می افزاید معه ذالک نظر مرحمت‌های که در حق او به ظهور آمده بود مرا باور نمی افتاد تا آنکه از مردم بی‌غرض که در محافل و مجالس حرفهای بی ادبانه ازو نسبت بمن شنیده بودند استماع می افتاد به ثبوت پیوست بنابران بحضور طلبیده اشته سیاست فرمودم *

زبان سرخ سر سبز میدهد بر باد

چون فراوان بعرض رسانیدند که درین نواحی ماده شیر می باشد که متوطنان این حدود از اسب او در محنت و آزار اند به فدائی خان حکم شد که حلقهای فیل همراه برده آن شیر را محاصره نماید و از بی او خود سوار شده به پیشه در آمدن بغایت جلد و چسبان بنظر در آمد بیک زخم بندوق کارش تمام شد روزی به نشاط شکار خوشوقت بودم دراج سپاه به باز گیرانیدم فرمودم که در حضور حوصله اش را چاک نمایند از چینه دان او موش بر آمد که درست فرو برده بود و هنوز به تحلیل نرفته حیرت افزای خاطر گشت که نای گلوئی او باین باریکی موش درست را بچه طریق فرو برده بے اغراق اگر دیگری نقل میکرد تصدیق آن ممکن نبود چون خود دیده شد بنابر غریبت مرقوم گشت ششم ماه مذکور دارالمک دهلی معسکر اقبال گشت چون جگت سنگه پسر راجه باسو باشارت بیدولت بکوهستان شمالی پنجاب که وطن اوست رفته شورش انداخت خان صادق خان را به تنبیه و تادیب او تعیین فرمودم چنانچه در اوراق گذشته ثبت افتاد درینولا مادھو سنگه برادر خورد او را بخطاب راجه سرفراز ساخته اسب و خلعت مرحمت فرمودم حکم شد که نزد صانقخان رفته بر هم زن هنگامه مفیدان

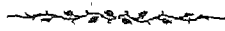
بے عاقبت گردن روز دیگر از سوادشهر کوچ فرموده بسلم گدھے نزول اقبال اتفاق افتاد چون خانه راجه کشنداس بر سر راه واقع بود و مبالغه و الحاح بسیار نمود حسب التماس او سایه دولت بر منازل او انداخته آن قدیم‌الخدمت را کامیاب این آرزو گردانیدم از پیشکشهای او قلیلی بجهت سرفرازی او پایه قبول یافت بیستم از سلیم گدھے کوچ شده سید بهره بخاری را بحکومت دهلی که وطن مالفه اوست و الحق این خدمت را پیش ازین هم خوب سر کرده بلند پائیدگی بخشیدم در فوق علی محمد پسر علی رانی حاکم تبت بفرموده پدر بدرگاه آمده دولت زمین بوس دریافت و ظاهر شد که علی رانی باین پسر خود نسبت محبت و تعلق مفروض داشت و از دیگر اولاد گرامی تر میدیدم و خواست که او را جانشین خود گرداند بنابراین محسود برادران گشت و آرزو گدھا در میان آمد ابدال پسر علی رانے که رشید تهرین اولاد اوست از غیرت و آزدگی بخان کاشغر متوسل شده آنها را خامی خود ساخت که چون علی رانے بغایت پیرو منکذی شده هرگاه زمان موعود در رسد بکمایت والی کاشغر حاکم ملک تبت شود علی رانے ازین توهم که مبادا برادران قصد او کنند و در ملک او شورش افتد مشارالیه را روانه درگاه نمود و همگی مقصدش آنکه از منصوبان این درگاه شود که بکمایت و رعایت اولیای دولت کارش رونق و نظام پذیرد غرض اسفندار مذ مایه الهی در نواحی برگذ انباله منزل شد لشکری پسر امام وردی که از بیدولت گریخته خود را بخدمت فرزند سعادت مند شاه پرویز رسانیده بود درین تاریخ بدرگاه آمده آستانبوس نمود عرض داشت آن فرزند و مهابتخان مشتمل بر سفارش و مجرائی خدمت عادل خان بانوشته که مشارالیه نزد مهابتخان فرستاده بود اظهار بندگی و دولتخواهی نموده بنظر در آورد و باز لشکری را نزد آن فرزند فرستاده خلعت بانادری تکمه مرورید بجهت شاهزاده خلعت بجهت خان عالم و مهابتخان فرستاده بالتماس آن فرزند فرمان استمالت مینوی بر عنایت بیغایت باسم عادل خان قلمی فرموده خلعت با نادری خاصه مرحمت شد و حکم فرمودم که اگر صلاح دانند مشارالیه را نزد عادلخان فرستند پنجم ماه مذکور باغ سهند محل نزول بارگاه اجلال گشت درکنار آب بیاه صادق خان و مختار خان و اسفندار و راجه روپ چند گوالیاری و دیگر امرا که بکمک او مقرر بودند خاطر از ضبط و ربط کوهستان شمالی و پرداخته سعادت آستانبوس دریافتند بالجمله جگت سنکه بشاره بیدولت خود را بکوهستان مذکور رسانیده به ترتیب اسباب فتنه و فساد پرداخت و چون عرصه خالی بود روزی چند در شعاب جبال و گریوه های دشوار بسر برده بناخت و تاراج رعایا و زیرستان و بال اندوخت تا آنکه صادق خان بآنحدود پیوست و بمقدمت بیم و امید جمیع زمینداران را بقید ضبط در آورده استیصال آن بے سعادت را وجه همت خود ساخت و مشارالیه قلعه مور را استحکام داده متحصن شد هرگاه قابو یافتی از آن محکمه برآمده بانوچه از بندهای بادشاهی جنگ در گریز کردی تا آنکه اذوقه کمی کرد و از کمک و مدد دیگر زمینداران مایوس گشت و سرفراز ساختن برادر خورده موجب اضطرار و دلنگینی او شد

ناگزیر وسایل برانگیخته بخدومت نور جهان بیگم التجا آورد و اظهار ندامت و خجالت نموده به استشفاع ایشان توسل جست و بجهت دلجوئی و خاطر داری ایشان رقم عفر بر جراید عصیان او کشیده آمد درین تاریخ عرایض متصدیان دکن رسید که بیدولت با لعنت الله و داراب و دیگر پرو بال شکسته چند تباه ورو سیاه و خرابی از سرحد قطب الملک بجانب اودیسسه و بنگاله رفت و درین سفر خرابی بسیار بحال او و همراهیان او راه یافت و کس بسیار بهنگام فرصت سرو پا برهنه از جان دست شسته راه فرار پیش گرفتند از جمله روزی میرزا محمد پسر افضل خاں دیوان او باوالده و عیال خود بوقت کوچ گریخت و چون خبر به بیدولت رسید جعفر و خانقلی اوزبک و چندی دیگر از مردم اعتمادی خود را بتعاقب او فرستاد که اگر زنده بتواند بدست آورد فبها و الاسر او را بریده بحضور بیاوند نامبردها بسرعت هرچه تمام تر طی مسافت نموده در اثنای راه باو رسیدند او ازین حادثه آگاهی یافته والده و عیال خود را بجانب جنگل برده پنهان کرد و خود بامعدودی از جوانان که اعتماد همراهی بانها داشت مردانه بایست همت افشوده بکمان داری ایستاد ظاهرا جوی آبی و چپله هم در میان او بود سید جعفر خاں خواست که نزدیک آمده بتیئال و فریب او را همراه برد هر چند بترتیب مقدمات بیم و امید سخن پردازی کرد درو اثر نکرد و جوابش به تیر جان سنان حواله ساخت و بغایت جنگ مردانه کرد و خاں قاپی و چند دیگر از مردم بیدولت را بجهنم داخل ساخت و سید جعفر نیز زخمی شد و خود بزخمهای کاری نقد هستی در باخت لیکن تا رمقی داشت بسیاری را بے رمق ساخت بعد از کشته شدن سر او را بریده پیش بیدولت بردند چون بیدولت از حوالی دهلی شکست خورده بماند و رفت افضلخان را بجهت طلب و کمک و مدد نزد عادلخان و غیره فرستاده بازو بند بجهت عادلخان و اسپ و فیل و شمشیر مرصع برای عزیر مصحوب او ارسال داشته بود اول نزد عزیر میبرد بعد از تدلیغ رسالت آنچه بیدولت بجهت او فرستاده بود پیش می آورد و عزیر قبول نمیکند و میگوید که ما تابع عادلخانیم و امروز عمده دنیا داران دکن اوست شما را اول پیش او باید رفت و اظهار مطلب خود نمود اگر او قبول این معنی نمود بنده موافقت و متابعت میکند و درانصورت هرچه فرستاده آید میگیرد و الا نه افضل خاں نزد عادلخان میرود او بغایت بد پیش می آید و مدتها در بیرون شهر نگاه میدارد و بحال او نمی پردازد و انواع خواری میفرماید و آنچه بیدولت بجهت او و عزیر فرستاده بود همه را غایبانه ازو طلب نموده متصرف میشود مشارالیه درینجا بود که خبر کشته شدن پسر و خرابی خانه را شنیده بروز سیاه می نشیند القصة بیدولت با این سامان دولت و اتفاقات طالع و نشستی منصوبهای درست راه دور و دراز طی نموده خود را به بندر مچھلی پائن که به قطب الملک متعلق است رسانید و پیش از رسیدن خود بان حوالی کس خود را نزد قطب الملک فرستاده بانواع و اقسام امداد و همراهی تکلیف نمود قطب الملک جزو از نقد و

جنس برسم اقامت فرستاده بمیر سرحد خود نوشت که بدرقه شده از سرحد خویش سلامت بگذراند و جمله غله فروشان و زمینداران را دلاسا نموده مقرر دارد که باردوسه او غله و سایر ضروریات می رسانیده باشند * بیست و هفتم ماه مذکور غریب سائحه روی نمود شب از شکارگاه مراجعت نموده باردوسه می آمدم اتفاقاً از جوئی که سنگ لاج بسیار داشت و آبش تند می گذشت عبور واقع شد یکی از سبز بختان سرکار گرگ خوان طلائی که مشتمل بر خوانچه و پنج پداله با سرپوش در خریده کرپاسی نهاده و سر آن را بسته درست داشت در وقت گذشتن پایش لشتگی میخورد و از دستش می افتد چون آب عمیق بود و سخت تند می رفت هر چند تفحص کردند و دست و پا زدند اثری از آن ظاهر نشد روز دیگر حقیقت بعرض رسانیدند جمعی از ملاحان و قراولان را فرمودم که همانجا رفته باز از روستا احتیاط تفحص نمایند شاید پیدا شود اتفاقاً در جائیکه افتاده بود بدست آمد و غریب تر آنکه اصلاً زیر و بالا نرفته و یک قطره آب در پداله‌های او در نیامده بود اینمقدمه نزدیک است بان که چون هادی بر مسند خلافت نشست انگشتی یاقوتی از میراث پدر بدست هارون افتاده بود خادمی را نزد هارون فرستاد و آن انگشتی را طلب داشت قصاراً در آنوقت هارون بر لب دجله نشسته بود چون خادم ادای رسالت نمود هارون بخشم رفته گفت که من خلافت را بدو رواداشتم تو یک انگشتی را بمن روا نداشتی از شدت غضب انگشتی را در دجله انداخت بعد از چند ماه که بحسب تقدیر هادی در گذشت و نوبت خلافت بهارون رسید بغواصان فرمود که در دجله در آمده انگشتی را در جائیکه انداخته ام تفحص نمایند از اتفاقات طالع و دستگیری اقبال در غوطه اول انگشتی را یافته آورده بدست هارون داد * درینولا روزی در شکارگاه امام وردی قراول باشی در ارج بنظر در آورده که یکپای او خار داشت و پای دیگر خار نداشت چون در ماده مایه امتیاز همین خار است بطریق امتحان از من پرسید که این نور است یا ماده بدها گفتم که ماده است بعد از آن شکمش را پاره کردند بیضه پیشینه از شکمش برآمد جمعی که در ملازمت حاضر بودند از روستا استیعاک پرسیدند که بیچه علامت در یافتند گفتم که سر نول ماده نسبت به نور خوردن میباید به تتبع و دیدن آن بسیار ملکه بهم رسیده از غریب آنکه ناله گلو به جمیع حیوانات که ترک آن را حلق گویند از سرگردن تا چینده دان یکی می باشد و از جزو بخلاف همه از سر گلو تا چهار انگشت یک حلق است باز دوشاخ شده بچینه دان پیوسته و از جائیکه دوشاخ میشود سر بند است گره طوری بدست محسوس می گردد و از کلفت عجیب تر است حلق او بطریق مار پیچ از میان استخوان سینه گذشته تا دم غازه رفته و از آنجا باز برگشته بگلو پیوسته است چرخ دو قسم می باشد یکی سیاه ابلق دریم بور و درین ایام معلوم شد که دو قسم نیست آنچه سیاه ابلق است نراست و هرچه بور است ماده و دلیل برین اینکه از ابلق خصیه ظاهر شد از بور بیضه و مکرر امتحان نموده شد چون

طبیعت من رغبت تمام دارد و اقسام ماهی خوب بجهت من می آرند بهترین ماهی ها که هندوستان رو هو است و از پس آن بریں و هر دو بولک دار می باشند و در شکل و شمایل نزدیک به یک دیگر و همه کس زود تفریق نمیتوانند کرد همچنین در گوشت آنها نیز تفاوت بغایت کم است مگر صاحب ذائقه عالی در یابد که لذت گوشت رو هو اندک بهتر است *

جشن نوزدهمین نوروز از جلوس همایون

روز چهارشنبه بیستم و نهم جمادی الاول سنه هزار و سی و سه هجری بعد از گذشتن یک پهنرو دوگهری از روز مذکور نیز اعظم عطیه بخش عالم به بیت الشرف حمل سعادت تحویل ارزانی داشت و بندهای شایسته باضافه منصب و ازدیاد مراتب سر بلند ی یافتند احسن الله پسر خواجه ابوالحسن از اصل و اضافه بمنصب هزار ی و سیصد سوار ممتاز گشت محمد سعید پسر احمد بیگ خاں کابلی به هزار ی و سیصد سوار سرفراز شد میر شرف دیوان بیوتات و خواص خاں هر یک بمنصب هزار ی سر بلند گردیدند سردار خاں از کانگزه آمده دولت زمینی بوس دریافت درینوا به یساوال و اهل یساقی حکم فرمودم که بعد ازین در وقت سواری و برآمدن از دولخانه ادم معیوب را از قسم کور و گوش و بیغی بریده و پیس و مجذوم انواع بیمار نگذارند که بنظر در این نوزدهم جشن شرف اراستگی یافت الهودی بادر امام وردی از پیش بیدولت گرفته بدرگاه آمد و بعنایت بیغایت سرفرازی یافت چون خبر آمدن بیدولت بسپرد او دیسه بتواتر رسید فرمان باسم شاهزاده و مهالخان و امرای که به کمک آن فرزند مقرر اند بتایید صادر شد که خاطر از ضبط و نسق انصوبه برداخته بزودی متوجه صوبه اله آباد و بهار گردند و اگر بحسب اتفاق صوبه دار بنگاله پیش راه او را نتواند گرفت و قدم جرات و جلالت پیش نهد بصدمات افواج قاهره که در ظل ریاست انفرزند مقرر اند آواره دشت ناکامی گردد و بنابر احتیاط در دوم اردی بهشت ماه فرزند خاتجهان را بصوبه دار خلافت آگوه رخصت فرمودم که در آن نواحی بوده منتظر اشارت باشد اگر بخد متنی حاجت افتد و حکم فرمایند مقتضای وقت بعمل آورد بمشارایه خلعت خاصه با ناکری تکه مروارید و شمشیر خاصه مرصع و باصالتخان پسر او اسپ و خلعت عنایت شد درین تاریخ عرضه داشت عقیدت خاں بخشی صوبه دکن رسید نوشته بود که حسب الحکم فرزند اقبالمند شاه پرویز همشیره زاجه گجسنگه را در عقد ازدواج خود در آورن امید که قدمش باین دولت مبارک و فرخنده بان و نیز مرقوم بود که ترکمان خاں را از پتی طلبیده عزیز الله را بجای او مقرر فرمودند و جانسپار خاں نیز حسب الحکم آمده ملازمت نمود و قتیکه بیدولت از برهانپور راه ان بار پیش گرفت میر حسام الدین نظر

برکردار زشت خود انداخته در برهانپور نیارست بود فرزندها را همراه گرفته بجانب دکن رخت ادبار کشید که در پناه عادلخان روزگار بسر بود قضارا از حوالی پیشتر عبور واقع میشود که جاندسپار خان وقوف یافته جمع را بر سر راه میفرستد و او را با متعلقان گرفته پیش مهابتخان می آورد مهابتخان مقید و محبوس داشته یک لک روپیه از نقد و جنس ازو گرفته و تحصیل نموده و جادو رای و اودی رام فیلان بیدولست را که در قلعه برهانپور گذاشته بود همراه گرفته آورده شاهزاده را ملازمت نمودند قاضی عبدالعزیز که در حوالی دهلی از نزد بیدولست بجهت عرض مقاصد او آمده بود او را راه سخن نداده حواله مهابتخان نموده بودم و بعد از شکست و خرابی او مهابتخان ملازم خود ساخته بود چون رابطه اشنائی قدیم بعدلخان داشت و چند سال بوکالت خانجهان در پنجابور بود در بنولامه مهابتخان باز او را نزد عادلخان بوسم حجابت فرستاد و نیداران دکن تقاضای وقت و برآمد کار منظور و ملحوظ داشته اظهار بندگی و دولتخواهی نمودند عنبر مقهور علیشیر نامی از مردم معتبر خود فرستاده نهایت عجز و فروتنی ظاهر ساخت چنانچه مهابتخان از عالم نوکری عرضداشت نوشته قرار داده بود که در دیونگام آمده مهابتخان را به بیدند و پسرکال خود را ملازم سرکار ساخته در خدمت فرزند اقبالمند باز دارن مقارن اینحال نوشته قاضی عبدالعزیز رسید که عادلخان از مصمم قلب اختیار بندگی و دولتخواهی نموده قرار داده که ملا محمد لاری را که وکیل مطلق و نفس ناطقه اوست و در محاورات و مراسلات او را ملان بابا گویند و می نویسند باینچ هزار سوار بفرستد که پیوسته در خدمت بهربرد و متعاقب رسیده دانند چون مکرر فرامین بتاکید صادر شده بود که آنفرزند بعزم استیصال بیدولست متوجه اله آباد و بهار گردن در بنولا خبر رسید که باوجود ایام برسات و شدت باران بتاریخ ششم فروردی ماه آنفرزند بعساکر اقبال از برهانپور کوچ فرموده در لال باغ منزل گزید و مهابتخان تا آمدن ملا محمد لاری در برهانپور توقف نمود که چون مشارالیه برسد خاطر از نسق و ضبط انحدود برداشته باتفاق او بخدمت فرزند اقبالمند شتابد لشکر خاں و جادو رای و اودی رام و دیگر بندها را مقرر نموده که بدلا گهات رفته در ظفرنگر باشند جانهار خاں را بدستور سابق رخصت فرموده اسد خاں معموری را بایلچ پور باز داشت منوچهر پسر شاهنوار خاں را بخانپور تعیین نمود رضویخان را به تهنیسر فرستاد که صوبه خاندیس را میانست نماید درین تاریخ خبر رسید که لشکری فرمان را بعدلخان رسانید و او شهر را آئین بسته چهار کروه استقبال نموده جهت فرمان و خلعت بر آمده تسلیمات و سجدهات بجا آورده در بیست و یکم سروپا بجهت فرزند داور بخش و خاں اعظم و صفی خاں مرحمت نموده فرستاد صادقخان را بحکومت و حراست لاهور سرفراز ساخته خلعت و فیل عنایت نموده رخصت نمودم و منصب او چهار مدهی ذات و چهار صد سوار حکم شد ملتفت خاں پسر مرزا رستم خاں بمنصب هزار و پانصدی و سیصد سوار فرق عزت بر افراخت روزی در شکار بعرض رسید که مناسیای کفچه هزار دیگر را فرو برده بصوراج در آمد فرمودم که اینجا را کذده

مار را بر او زنده بے اغراق ماری باین کلانے تا حال بنظر در نیامده چون شکمش را چاک کردید کفچه ماری که فرو برده بود درست بر آمد اگرچه ایفقم دیگر بوده اما در ضخامت و دنازی اندک تفاوتی محسوس شد درینولا از عرضداشت واقع نویسن صوبه دکن معروض گردید که مهاتخا عارف پسر زاهد را سیاست فرموده او را با دو پسر دیگر محبوس و مقید دارد ظاهرا ان بیسعادت خون گرفته عرضداشتی بخط خود بخندس به بیدولت نوشته از جانب پدر و خود اظهار اخلاص و درلخواهی و نداشت و خجالت نموده بود قضا را ان نوشته بدست مهاتخا می افتد عارف را بحضور طلبداشته نوشته را باو مینماید چون خود سجل بخون خود نوشته بود عذری که مقبول و مسموع افتد سامان نیارست کرد لاجرم او را سیاست فرموده پدر و برادرانش را محبوس گردانید غره خورداد بعرضسید که شجاعت خاں عرب در صوبه دکن باجل طبعی در گذشت درینولا عرضداشت ابراهیم خاں فتح جنگ رسید نوشته بود که بیدولت داخل اودیسه گردید تفصیل این اجمال ان که مابین سرحد اودیسه و دکن در بندگی واقع است که از یکطرف کوه بلند دارد و از جانب دیگر چله و دریاست و حاکم گولکنده در بندی و حصاری ساخته بتوپ و تفنگ استحکام داده و عبور مردم بے اجازت و اشارت قطب الملک ازان در بند متصور و میسر نیست بیدولت برهنه نمونی و بدرقه قطب الملک از انجا گذشته بولایت اودیسه در آمد قضا درینوقت احمد بیگ خاں برادرزاده ابراهیم خاں بر سرزمینداران گدهه رفته بود از سوانح این حادثه غریب که بے سابقه و خبر و آگاهی اتفاق افتاده متردد و متحیر گشت و ناگزیر دست ازان مهم باز داشته به موضع بلبللی که حاکم نشین آنصوبه است آمده نسائی خود را همراه گرفته بمقام کتک که از بلبللی دوازده کوه بجانب بنگاله است شتافت و چون وقت تنگ بود فرصت فراهم آوردن و انتظام احوال نشد استعداد جنگ بیدولت در خود نیافت و از همراهان چنانچه باید نبود از کتک گذشته بدروان که صالح برادرزاده آصف خاں مرحوم جاگیردار آنجا بود رفت در ابتدا صالح استعداد نموده تصدیق آمدن بیدولت نمیکند تا آنکه کتابت لعنت الله بر استمالت او میرسد صالح بردوان را مستحکم ساخته بنشست و ابراهیم خاں از استماع این خبر وحشت اثر حیرت زده گشت ناچار باوجود آنکه اکثری از کمکیان و سپاه او در اطراف بلاد متفرق و متلاشی بودند در اکبر نگر پاه همت استوار نموده باستحکام حصار و جمع آوردن سپاه و دلاسه ریسای خیل و حشم پرداخت و اسباب و آلات طعن و ضرب و حرب و نبرد مهیا ساخت درینولا نشانی از بیدولت باو رسید مضمون آنکه بحسب تقدیر ربانی و سرنوشت آسمانی آنچه لایق بحال این بیدولت نبود از کتم عدم بعالم ظهور جلوه گر شد از گردش روزگار کجرفتار و اختلاف لیل و نهار گذار برین سمت اتفاق افتاد اگرچه در نظر همت مردانه فصاحت و وسعت اینملک جولانگاهی بل پرگاهی بیش نیست مدعا ازین رفیع تر و مطالب ازین عالیتر است لیکن چون برین زمین گذار افتاده سرسری

نمی‌توان گذشت اگر او را عزم رفتن درگاه پادشاه باشد دست تعرض از دامن ناموس و خالمان او کوتاه است یغراق خاطر روانه درگاه گردد و اگر توقف را مصلحت خود میداند هر گوشه که ازین ملک التماس نماید عطا فرمائیم *

تکمله نوشته میرزا محمدهادی مرلف دیپاچه

ابراهیم خان در جواب نوشت که حضرت شاهنشاهی این دیار را به بنده سپرده اند امانت بسروجان همراه است چون شاهجهان در بردران رسید صالح حصار را استحکام داده مستعد جنگ و جدال گردید عبدالله خان بیایه حصار رسیده محاصره نمود چون کار بصورت و دشواری کشید و هیچ طرف توقع مدد و طریق نجات ندید ناگزیر از قلعه برآمده عبدالله خان را دید مشارالیه خاطر از قلعه جمع ساخته او را در نظر شاهجهان آورد بعد از تسخیر بردران متوجه اکبرنگر شدند ابراهیم خان اول اراده نمود که قلعه اکبرنگر را استحکام داده بشرايط تحصن و قلعه‌داری برداند چون حصار اکبرنگر وسیع بود انقدر جمعیت که محافظت آن تواند نمود نداشت و در مقبره پسر خود که حصارش بغایت استوار بود متحصن گشت درینوقت جمعی از امرا که در اطراف بودند بار پیوستند سپاه شاهجهان بمحاصره حصار مقبره پرداختند و خود در قلعه اکبرنگر فرود آمدند از درون و برون نایره حربا مشتعل گردید درینوقت احمد بیگ خان رسیده ملاقاتی گشت و دلها را حقوی و استقامتی پدید آمد چون اهل و عیال اکثر آن روی آب بود عبدالله خان دریاخان را از آب گذرانیده بدان سمت فرستاد ابراهیم خان باستماع این خبر احمد بیگ خان را همراه گرفته آنطرف شتافت و مردم معتبر را بحراست و محافظت قلعه باز داشت و سفاین جنگی را که باصطلاح اهل هند نواره می گویند پیش از خود بدان سمت فرستاد تا سزراه انفوج گرفته بگذرانند که از آب عبور نمایند اتفاقاً پیش از رسیدن نواره دریاخان از دریا گذشته بود و ابراهیم خان احمد بیگ خان را بجنگ او روانه نمود کنار دریا بین المعسکریین اتفاق جنگ افتاد و جمعی کثیر از طرفین بقتل رسیدند احمد بیگ خان عطف عنان نموده بابراهیم خان پیوست و از تسلط و غلبه غنیم آگاه ساخت ابراهیم خان کس بطلب بعضی مردم کار آمدنی بقلعه فرستاد که وقت کمک است گروهی از جوانان خود را بابراهیم خان رسانیدند دریاخان آگاهی و اطلاع یافته چند کوره پس تر و عقب تر حرکت کرد چون نواره در تصرف ابراهیم خان بود عبور لشکر شاهجهان از دریای گدگ بے کشتی میسر نمی گشت درین اثنا بلویه راجه نام زمینداری آمده اظهار کرد که اگر فوج همراه من تعیین کنید درطرف بالای آب قریب بحدود متعلقه خود چند منزل کشنی را بدست آورده

افواج را از آب بگذرانم شاهجهان عبدالله خان را با هزار و پانصد سوار نامزد کرد تا از گداری که او به نمائی کند عبور نموده بر سر اردوی ابراهیم خان تاخت برد و آن افواج به هبیری بلبله راجه به سرعت باد از آب گذشته بدریاخان پیوست چون این خبر با ابراهیم خان رسید سراسیمه بهمن رزم شقاقت نورالله نام سیدزاده را که از منصبداران تجویزی او بود با هزار سوار هراول قرار داد و احمد بیگ خانرا با هزار سوار طرح کرد و خود با هزار سوار در غول ایستاد و بعد از تلاقی طرفین جنگ عظیم در پیوست عبدالله خان بر فوج هراول تاخته نورالله را منهدم ساخت و جنگ به احمد بیگ خان پیوست او مردانه ایستاده زخمهای منگوبه داشت ابراهیم خان از مشاهده اینحال طقت نیاورده جلو انداخت و عبدالله خان نیز بر فوج ابراهیم خان حمله آورد و رفیقان او عنان ثبت از دست داده طریقه هزیمت سپردند و سرشته انتظام افواج از هم گسیخت و ابراهیم خان با معدودی پای عزیمت برجا داشت هر چند مردم او را جلو گرفته خواستند که از آن معرکه بگریزد اما راضی نشده که مقتضای همت و مردانگی این کار نیست چه دولت بهتر از آنکه در خدمت پادشاهی جان نثار کنم هنوز سخن تمام نگشته بود که از اطراف هجوم آورده بزخمهای کاری کارش تمام ساختند و نظریک نامی از نوکران عبدالله خان مباشر قتل او گردید باجمعه سرا او را بریده پیش شاهجهان فرستاد و جمعی که در حصار مقبره متحصن بودند از مردن ابراهیم خان فتح جنگ و قوف یافته دلها از دست دادند در بدو وقت رومی خان نقبی را که بهای حصار رسانیده بود آتش داده چهل درعه از دیوار حصار منهدم گشت و حصار مسخر گردید و گریختگان خود را در دریا می افکندند و اگر کشتی بدست می آمد هجوم آورده غرق می گشتند و گروهی که گرفتاری عیال سلسله پای آنها بود رفته ملاقی می شدند و میرک جلایر که از عمده های آن صوبه بود دست گیر شد و از همراهان شاهجهان عابد خان دیوان و شریف خان بخشی و سید عبدالعالم باره و حسن بیگ بدخشی و چندی دیگر جان نثار گشتند و چون احمد بیگ خان با جمعی از منصبداران آن صوبه از میدان نبرد برآمده بصوبه دهان که دارالملک بنگاله است و اهل و عیال و اندوختههای میرزا ابراهیم خان نیز در آنجا بود رو نهاده بود لشکر شاهجهان نیز بدانصوب حرکت نمود چون بدهاکه رسید احمد بیگ خان کام و ناکام با دیگر مردم بملازمت میرسند و مبلغ چهل لک روپیه از اموال ابراهیم خان و پنج لک روپیه از اموال میرک جلایر و غیره متصرف گشتند و پانصد زنجیر فیل و چار صد اسب گوت که در آن ولایت بهم میرسند از ضمایم غنائم گشت و اقمشه و امتعه اکثر و اوفر بقید ضبط در آورده نواره و توپخانه چندان که در خور پادشاهان ذی شوکت بود بدست افتاد سه لک روپیه بعبدالله خان و دولک روپیه براجا بهیم و یک لک روپیه بداراب خان و یک لک روپیه بدریا خان و پنجاه هزار روپیه بوزیر خان و پنجاه هزار روپیه بشجاعخان و پنجاه هزار روپیه بمحمد تقی و پنجاه هزار روپیه

به بیرم بنگ بخشیدند و همچنین بمردم دیگر در خور پایه و مراتب کم و بیش
سید و چون از ضبط اتملک و پرداخت داراب خان پسر خانخانان را که تا حال
مقتید بود از قید برآورده و سپردند داده حکومت ملک بدگاله را باو تفویض فرمودند
از او را بایک دختر و یک پسر شاهنواز خان همراه گرفتند و بعزم تسخیر ملک بهار
منوجه شدند و راجه بهیم پسر رانازا که درین هرج و مرج از خدمت اوشان جدائی
اختیار نموده بود برسم منقلا با فوجی بیشتر از خود بصوب پنده روانه گردانید خود
عبدالله خان و دیگر بندها از پی او شتافت صوبه پنده که در جاگیر شاهزاده پرویز
مقرر بود و ایشان مخلص خان دیوان خود را بحکومت و حراست اتملک مقرر داشته
که یار پسر افتخار خان و بیرمخان افغان را بفوجداری گذاشته بودند پیش از رسیدن
راجه بهیم پای همت آنها از چارفت و توقیق یاوری نکرد که حصار پنده استحکام داده
وزی چند تا رسیدن لشکر مقفل دارند تا اله آباد عنان مسارعت باز نکشیدند و بهیم
شهر پنده در آمده اتملک را مقصرف گشت و بعد از چند روز شاهجهان با بسیاری
از کمکیان به بدگاله رسید و جمعی کثیر از متعینان بهار و جاگیرداران انجا اقرار همراهی
دادند و از اطراف و نواحی نیز پنجم شش هزار سوار آمده نوکر شدند و سید مبارک
که حارس قلعه رهقاس بود باوجود استحکام قلعه و استعدادان قلعداری حصار را حواله
مرد زمیندار اوچینه و دیگر زمینداران انحدود که باراده رفاقت پیوستند و عبدالله خان
راجه بهیم را بطریق منقلا بصوب اله آباد و دریا خان را با فوجی بجانب میانگ پور
برستاده خود نیز متعاقب حرکت نمود چون عبدالله خان بگذر جوسیه پیوست جهانگیر
نیکان پسر خسان اعظم که حکومت جونیپور داشت نزد میرزا رستم باله آباد رفته
و عبدالله خان از عقب شتافته در قصبه جهوسی که بر لب آب گنگ در مقابل اله آباد
واقع است فرود آمد بهیم بمفاصله پنجکوره از اله آباد اقامت نمود و شاهجهان بجونیپور رسیده
توقف ورزید عبدالله خان بضرب توپ و تفنگ و نواره عظیم که همراه داشت از آب
بدور نموده در ظاهر اله آباد فرود آمده بکار محاصره پرداخت و میرزا رستم در قلعه
متحصن گشته ریات جنگ و جدال افراخت و از درون و برون سفیر تیر و تفنگ پیام مرگ
و شور اجل در گوش دلبران می انداخت فتنه و آشوب عظیم دوران سرزمین پدید آمد
اکثرون عنان اسپ خوشخرام خامه را بجانب تحریر احوال دکن منعطف میگردانند
سابقاً تحریر یافته که عنبر حبشی علی شیر نامی وکیل خود را نزد مهابتخان فرستاده
نهایت عجز و فروتنی ظاهر ساخت بامید آنکه مدار مهمات صوبه دکن به عهده او
منقوض باشد و چون او را بعدلخان ابواب منازعت و محاصرت مفتوح گشته بود
امید انداشت که بامداد بندهای درگاه سلاطین سجده گاه آثار تسلط برو ظاهر سازد و
همچنین عادل خان نیز بجهت دفع شر او تلاش میکرد که مدار اختیار آنصوبه بقبضه
اعتبار او حواله شود آخر فزون عادلخان کارگر افتاد و مهابتخان جانب عنبر را از
دست داده بکامروائی عادلخان پرداخت و چون عنبر بر سر راه بود ملا محمد لاری

وکیل عادل خان از جانب او نگرانی خاطر داشت مهابتخان فوجی از لشکر منصوب
 ببلا گهاک تعین فرمود که بدرقه شده ملا محمد را به برهانپور رساند علیار از شنیدن
 این خبر متحیر و متوهم گشته با نظام الملک از شهر کهزکی برآمده بقندهار که برسر
 ولایت گولکنده واقع است شتافت و فرزندان را باحمال و انقال بر فراز قلعه دولت آباد
 گذاشته کهزکی را خالی ساخت و شهرت انداخت که بسرحد قطب الملک میروم که
 زر مقرر خود را ازو باز یافت نمایم بالجمله چون ملا محمد لاری به برهانپور پیوست
 مهابتخان تا شاه پور استقبال نموده نهایت گرمی و دلجوئی ظاهر ساخت و از اینجا
 باتفاق متوجه ملازمت شاهزاده پرویز گردیدند و سر بلند را به حکومت و حراست
 شهر برهانپور گذاشت و جادو را به و اودی رام را بکمک مقرر داشت و پسر او را و برادر
 دویم را بجهت احتیاط همراه گرفت و چون ملا محمد بخدمت شاهزاده پیوست
 مقرر گشت که او با پنجهزار سوار در برهانپور بوده باتفاق سر بلند رای تمشیت احکام
 و انتظام مهام نماید و امین الدین پسر او با هزار سوار در خدمت شتابد باینقرار داد
 مشارالیه را رخصت فرموده خلعت با شمشیر مرصع و اسب و فیل لطف نمودند
 به محمد امین ولد او نیز خلعت و اسب و فیل با پنجاه هزار روپیه مدد خرج عنایت
 گردید و محمد امین را همراه خود گرفتند مهابتخان از جانب خود یکصد و ده رأس
 اسب و دو زنجیر فیل و هفتاد هزار روپیه نقد و یکصد و ده خوان اقمشه بملا محمد و پسر
 او و دامادش تکلیف نمود نوزدهم خورده نزل حضرت شاهنشاهی در خطه کشمیر
 اتفاق افتاد اعتقاد خان از نفایس کشمیر که در بندت ترتیب داده بود برسبیل
 پیشکش معروض داشت درینوقت بمسامع جلال رسید که پلنگپوس اوزبک سپه سالار نذر محمد
 خان اراده نمود که حوالی کابل و غزنین را بتازد و خانزاد خان پسر مهابتخان
 بامرا که بکمک از مقبر اند از شهر برآمده بمداغه و مقابله همت مصروف داشته
 بنابران غازی بیگ که از خدمتگاران نزدیک بود بدلاکچوکی رخصت شد که از حقیقت
 کار اطلاع حاصل نموده خبر مشخص بیار و از قضایا آنکه چون عبدالعزیز خان قلعه
 قندهار را بجهت نه رسیدن کمک بشاه عباس حواله نمود و این معنی بر مرزا
 شاهنشاهی گرانی داشت درینوقت او را حواله سید و نام منصبدار فرمودند که از بندر
 سورت بر کشتی نشانداده بمکه معظمه روانه سازد و متعاقب فرمان شد که مشارالیه را
 از هم گذارند اس بیچاره در اندام راه بقتل رسید خواجه مذکور از کشاده روی
 و خوشخوئی و به تکلفی بهره مند بود امید که از اهل امرزش بآه در هفتم ماه تیر
 آرام بانو بیگم همشیره قدسیه انحضرت بموضع اسهال و دیعت حیات سپرد حضرت فرش
 آشیانی آن عفت سرشت را بغایت دوست میداشتند در چهل سالگی چنانچه بدینیا
 آمده بود رفت درین تاریخ از عرضداشت غازی بیگ بوضوح پیوست که پلنگپوس بجهت
 ضبط الوس هزار جات که توزک آنها در حدود غزنین واقعست و از قدیم بجایگزین
 خان مالگذاری میدنمودند و قلعه در موضع صوار از مضافات غزنین ساخته همشیره زاده

خود را با فوجی اینجا گذاشته بود آماده گشته است سران الوس هزاره نزد خانزاد خان آمده استغاثه نمودند که ما از قدیم رعیت و مالکدار حاکم کابل ایم پلنگپوس میخواهد که مازابه تعدی آمل و فرمان بردار خود سازد اگر شر او را از ما کفایت کنند و دست تعدی او را از ما باز دارند بدستور سابق رعیت و فرمان پذیریم و الا ناگزیر بار ملتجی گشته خود را از آسیب بیداد و ظلم اوزبکان محافظت نمائیم خانزاد خان فوجی بمک هزاره فرستاد و خواهرزاده پلنگپوس بمدافعه و مقابله پیش آمده در اثنای زد و خورد جمعی از اوزبکان بقتل رسید و سپاه منصور قلعه او را با خاک برابر ساخته بطرف و فیروزی عنان معارفت معطوف داشتند پلنگپوس از استماع اینخبر خجالت زده کردار خویش گشته از نذر محمد خان برادر امام قلیخان دارالے توران التماس نمود که بتاخت سرحد کابل شتافته خود را از انفعال بر آرد و در ابتدا نذر محمد خان و اتالیق و عمده های لشکر او تجویز این جرأت و بے باکی نمی نمودند بعد از مبالغه و اغراق بسیار رخصت حاصل نموده با ده هزار سوار از اوزبک و المانچی رسته ادبار بدی حدود نهاد خانزاد خان از استماع اینخبر مردمی را که در تهنیجات بودند طلبیده به ترتیب اسباب قتال و جدال پرداخت و بندهای جانسپار و بهادران عرصه کارزار از همه یکدل و یکرو بجنگ قرار دادند بالجمله چون بهادران عرصه شهادت بموضع شیرگزه که در ده کروهی غزنین واقع است معسکر اراستند و از اینجا افواج را ترتیب داده و چینه پوشیده متوجه پیش شدند و خانزاد خان با جمعی از منصبداران بدر خود در غول پاه ثبات افشرد و مبارز خان افغان و اندرالے سنگدلی و سید حاجی و دیگر بهادران را در فوج هراول مقبر داشت و همچنین فوج چرانغار و برانغار باین شایسته ترتیب داده از اینر جل سبحانه تعالی نصرت و فیروزی درخواست نمود و چون مذکور میشد که سپاه اوزبک در سه کروهی غزنین لشکر گاه ساخته دولتخواهان را بخاطر میرسند که شاید روز دیگر تلاقی فریقین اتفاق افتد قضا را همین که سه کروه از موضع شیرگزه گذشته قراولان اوزبک نمایان شدند قراولان منصور قدم جلالت پیش گذاشته جنگ انداختند و عساکر اقبال با توپخانه و فیلان کوه شکوه اهسته و ارمیده بان انداخته انقافاً پلنگپوس در پس پشت به توغچی شده ایستاده بود و قصدش آنکه چون لشکر منصور گرفته و مانده از راه میروند از کمین گاه برآمده کارزار نمایند مبارزخان که سرور فوج هراول بود غنیم را دیده جمعی را بمک قراولان میفرستد و انهم نیز کس نزد پلنگپوس فرستاده از رسیدن افواج قاهره آگاه میسازند یک کروه بلشکر مانده سپاه غنیم نمایان میشود آن مقهور مردم خود را افواج ساخته بود یکفوج او با لشکر هراول منصور مقابل می گردند و خود با فوج دیگر بمفاصله یک تفدگ ایستاده عنان ادبار می کشد چون فوج مخالف بحسب کمیت از بهادران فوج هراول افزونی داشت بهادران غول گرم و گپرا شتافته خود را بمک هراول رسانیده نخست بان و زنبورک و توپ و تفنگ بسیار میزنند و از پس فیلان جنگی را دوایند کارزار می نمایند و جنگ بامتداد و اشتداد می کشد در چنین وقت پلنگپوس

خود را بکمک می‌رساند و معینا کاری نمی‌سازد و پایه همت از جانی لغز و بهادران
 مردم شهامت در برداشتن و بستن و تاخس و انداختن کار نامه جلالت و جانشیاری
 به تقدیم رسانیدند مخالفان تاب نیاورده جلو بر می گردانده و هزیران بی‌شده شهامت آن
 بخت برگشته را تا قلعه حماد که شش کروزه از میدان جنگ دور بود زده و کشته تعاقب
 نمودند و قریب سیصد اوزیک هلف تیغ بیدریغ ساختند و موازی هزار راس اسب و
 اسلحه بسیار که مخالفان در راه از گرانی انداخته بودند بدست سپاه منصور افتاد
 و فتحی عظیم که عنوان فتوحات تواند بود بتأیید ایزد جل سبحانه چهره کشائی مراد
 گشت چون این خبر بهجت اثر بمسامع جلال رسید بندهای شایسته خدمت که
 درین جنگ مصدر خدمات و تودات پسندید گردیده بودند هر کدام درخور استعداد و
 حالت خویش باضافه منصب و اقسام مراحم خسروانی و نوازش خاقانی سربلندی
 یافتند پلنگپوس اوزیک است نامش چنین بوده پلنگ برهنه را گویند و پوس سینه
 را گویا در جنگی سینه واز تاخته بود و از آن روز پلنگپوس اشتهار یافته اکثر اوقات در میان
 قندهار و غزنی بسر می برد و چون مکرر بخراسان شتافته دست برد سپاهیان نموده
 توان گفت که شاه عباس از او در حساب بود مقارن اینحال از عرضداشت فضل خاں
 واقعه نگار دکن بمسامع جلال رسید که چون ملا محمد لاری به بوهانپور رفت و خاطر
 اولیای دولت از ضبط و نسق صوبه دکن اطمینان پذیرفت و شاهزاده پرویز با مهابتخان
 و دیگر امرا بصوب ملک بهار و بنگاله نهضت فرمودند چون خاطر از فتنه سازی
 و نیرنگ پردازی خانخانان نگرانی داشت و داراب پسر او در خدمت شاهجهان بود
 بصلاح و صوابدید دولتخواهان او را نظربند نگاه میداشتند و مقرر شد که متصل بدولتخانه
 شاهزاده خیمه بجهت او برپا کنند و جانا بیگم صبیله او که در عقد ازدواج شاهزاده دانیال
 و شاگرد رشید پدر خود است با پدر یکجا بسر برد و جمعی از مردم معتبر بردارخانه
 او پاس دارند بعد از آنکه جمعی را بجهت ضبط اموال بردار او فرستادند و خواستند
 که فهمیم نام غلام او را که از عمدهای دولت او بود و شجاعت را با کار دانی جمعداشت
 مقید سازند او را بگای خود را بدست دیگری نداد و پایه همت افشرد با پسر و چندی
 از نوکران داد مروری داده جان فدای آبرو نمود در خلال این احوال افضلخان دیوان
 شاهجهان که در یکجا پور مانده بود بدرگاه والا شتافته دولت زمین بنوس دریافت و مشمول
 عواطف خسروانه گردید و مقارن این خبر نبرد ارای شاهزادگان باهمدگر رسید شرح این داستان
 آنکه چون سلطان پرویز و مهابتخان بخواستی اله آباد رسیدند عبد الله خاں دست از محاصره
 قلعه باز داشته بمجوسی مراجعت نمود چون دریاخان باقوجی کنار آب را استحکام داده
 بود و کشتیها را بجانب خود کشیده روزی چند عبور لشکر بادشاهی در توقف افتاد و
 شاهزاده پرویز و مهابتخان در کنار آب مذکور معسکر آراستند و دریاخان ضبط گذرها
 می نمود تا آنکه زمینداران بیس که در آن حدود اعتباری دارند سی منزل کشتی از اطراف
 بدست آورده چند کروزه بالای آب گذاری بهمرسانیده راهبری کردند تا دریاخان آگاهی

یافته بمقتضای مقابله پردازد لشکر بادشاهی از آب گذشت لا علاج دریا خاں صلاح در توقف ندیده بجانب جونپور شتافت و عبدالله خاں و راجه بهیم نیز با شاهزاده بطرف جونپور روان شدند و التماس نهضت بصوب بنارس کردند شاهجهان پادشاه حرم را بمقامه فلک اساس رهناس فرستاده خود بطرف بنارس حرکت نمود و عبدالله خاں و راجه بهیم و دریا خاں بلشکر پیوستند شاهجهان به بنارس رسیده از آب گنگ گذشت و برگذار آب لونس اقامت نمود شاهزاده پرویز و مهابتخاں بدمدعه رسیدند و اقا محمد زمان طهرانی را با طایفه اینجا گذاشته از آب گنگ گذشتند و خواستند که از آب لونس عبور نمایند بپیرم بیگ مخاطب بخاندوران بمقدمه شاهجهان از آب گنگ گذشت و روزه باقا محمد زمان آورد و محمد زمان بجهوسی شتافت بعد از چهار روز خاندوران با غرور موفور در رسید اقا محمد زمان باستقبال شتافت و دران معرکه دستبرد عظیم و کاری شگرف کرد خاندوران بعد از هزیمت سپاه خود در رزمگاه توقف نموده تنها بهر طرف می تاخت و می کوشید تا بقتل رسید سراورا بدرگاه شاهزاده پرویز فرستادند و از اینجا برنیزه کردند رستم خاں که سابقاً نوکر شاهجهان بود گریخته بشاهزاده پرویز پیوسته بود گفت خوب شد که حرامخور بقتل رسید جهانگیر قلیخان پسر اعظم خاں حاضر بود گفت او را حرامخور و باغی نتوان گفت از حلال نمک تر بود نباشد که در راه صاحب خونجان داده و ازین بدشتر چه توان کرد بنگرید که اکنون نیز سورش از همه سرها بلند تر است بالجمله بعد از واقعه خاندوران شاهزاده پرویز عظیم شادمان شد و اقا محمد زمان را افوازش فرمود بعد ازین واقعه شاهجهان با سرداران سپاه کنکاش نمود اکثر درختخواهان خصوصاً راجه بهیم صلاح در جنگ صف دیدند مگر عبدالله خاں که اصلاً راضی باین نمیشد و بعرض میفرسانید که چون لشکر بادشاهی بحسب کمیت بر سپاه مافزونی دارن چنانچه لشکر بادشاهی قریب چهل هزار سوار موجود است و لشکر شاهیه از نوکران قدیم و جدید تا هفت هزار سوار نمی کشد مناسب حال آن و صلاح دران است که لشکر جهانگیری در همین سرزمین گذاشته خود راه از را آورده و لکنه و بنواحی دهلی رسانیم چون این گروه انبوه بدانصوب شتافته نزدیک رسند بطرف دکن متوجه شویم ناگزیر لشکر بادشاهی از بسیاری گرانی و حرکت اسباب حشمت عاجز شده آشتی خواهند کرد و اگر صلح صورت نه بدهد دران زمان بمقتضای وقت عمل باید فرمود شاه جمعی از کمال غیرت و جلاوت این سخن را بسمع قبول اصغانه نموده قرار بر جنگ صف داده و باین عزیمت پا در رکاب آورده ترتیب افواج فرمود در غول خود ایستاده در برنغار عبدالله خاں و چرنغار نصرت خاں و در هزارل راجه بهیم و بردست راست راجه دریا خاں با طایفه افغانان و بردست چپ بهار سنگه و غیره پسران در سگدیو و در التمش شجاعت خاں و شیر بهادر مخاطب بشیر خواجه و رومی خاں میرانش توپخانه را روانه ساختن مقارن این حال شاهزاده پرویز و مهابتخاں صفوف نبرد آراسته بعمومه کارزار شتافتند و کثرت سپاه بادشاهی بمثابه بود که سه طرف لشکر شاهجهان را

و گرفته حلقه سان در میان داشت و رومی خاں میرانش توپخانه را پیش برد یکن
ه برابر گوله توپ انداخته باشد از غرایب اتفاقات آنکه یک گوله بر کسی نخورد و
و بهای گرم شده از کار باز ماند و چون فاصله میان توپخانه و هراول فوج شاهجهان
شمار شد هراول لشکر بادشاهی بجانب توپخانه مطمئین خاطر شتافت و مردم
و توپخانه تاب نیاورده راه هزیمت سپردند و توپخانه بتصرف مردم بادشاهی
رآمد از مشاهده این حال دریا خاں افغان که در دست راست هراول بود بے جنگ
به قرار سپرد و از برگشتن او فوج دست چپ هراول نیز ویران گردید ناگزیر راجه
بهیم کثرت مخالف خود را بنظر اعتبار در نیاورده با معدودے از راجپوتان قدیمی
خویش توسن همت بر انگیخته بر قلب لشکر بادشاهی رسیده به شمشیر آبدار
کارزار نمود و جتاجوت نامی فیلی که در پیش بود بزخم تیر و تفنگ از پا افتاد
و آن شیر بیشه جرأت و جلالت با راجپوتان جاں نثار پای مردانگی قایم کرده
آثار شجاعت و تهور ظاهر ساخت جوانان چیده و سپاهیان جنگیده که برگرد و پیش
سلطان پرویز و مہانتخان ایستاده بودند از اطراف و جوانب هجوم آورده آن بکه تار
را به تیغ بیدریغ بر خاک هلاک می انداختند و او تا رمقی داشت کارزار کرد و جاں
نثار شد و بهینم راتهور و پرتھی راج و اکھراج راتهور با چندے از متهوران رزم دوست
در عرصه کارزار زخمی افتادند و از کشته شدن راجه بهیم و برهم خوردن فوج هراول
شجاعت خاں که رفیق فوج التمش بود نیز مذهبم شد و شیرخواجه که سردار این فوج
بود قدم بر جا داشته مقتول گردید چون فوج هراول و التمش از بیش برخاست و
جنگ بقول رسید فوج جرنغار که سرکرده آن نصرت خاں بود تاب نیاورده طرح داد و
شاهجهان بعد از خاں که در جرنغار بود و جمعی از سپاه که مجموع به پانصد سپاه
نمی کشد پای تحمل استوار کرده دلاوران را ترشیم و تحریض می نمود تا آنکه اکثری
کشته و زخمی شدند غیر از فیلان اعلم و توغ و قور خانه خاصه و عبد الله خاں که بجانب
دست راست باندک فاصله ایستاده بود چیزی بنظر در نمی آمد درینوقت تیرے
بچینه خاصه رسید و ایزد جل اسم ذات مقدس را بجهت مصلحتی محافظت نمود
و شیخ تاج الدین را که از خلفای خواجه باقی است قدس سره که دران معرکه همعنان
شاهجهان بود تیرے بر رخساره خورده از بفاگوش سر بر آورده درینوقت شاهجهان
یوسف خاں را نزد عبد الله خاں فرستاد و پیغام کرد که گار بجای نازک رسیده مناسب
حال و ملایم شان ما اینست که با معدودے که همراه مانده اند توکل بکرم الهی
نموده بر قلب لشکر بادشاهی بتنازیم تا آنچه رقمزده ملک تقدیر است بظهور رسد عبد الله
خاں خود نزدیک رفته گفت که کار از ان گذشته که بر تاخت و تدد اثرے مترتب
گردد و این دست و یازدن محض بیهوده و بیفایده است سلاطین سلف چون امیر تمور
صاحبقران و حضرت بابر بادشاه و همچنین اکثر صاحبان داعیه را در مبادی سعی و تلاش
مکرم چنین و تابع اتفاق افتاده و در انحالت معذب ضبط احوال فرموده عنان از عرصه

کارزار منعطف ساخته اند و بدشمن کامی قرار داده لهذا بدولتی رسیده اند و جمعی از فدویان که در رکاب سعادت حاضر بودند گستاخانه دست بر جلو انداخته سام آبی از عرصه کارزار بر آوردند و لشکر بادشاهی به اردوی شاهی در آمده بغارت و ضبط اموال و اسباب پرداختند و اینقدر را غنیمت شمرده بتعاقب نشناختند و شاهجهان بچهار کوچ بر فراز قلعه رهنداس نزول نمود و سه روز در قلعه توقف نموده از لوازم قلعداری خاطر جمع ساخت و سلطان مراد بخش را که در همان ایام قدم بعالم وجود نهاده بود با دایه ها و انکها در اینجا گذاشته با دیگر شاهزاده ها و اهل حرم بجانب پکنه و بهار نهضت فرمود چون این اخبار بمسامع قدسیه رسید مهابتخان را بخطاب خانخانان سپه سالار مامور ساخته بمنصب هفت هزار بذات و هفت هزار سوار از قرار در اسبه و سه اسبه شرف امتیاز بخشیدند و تمن و توغ علاوه عواطف گشت اکنون مجمعی از سوانح دکن رقمزده کلک و قایع نگار میگردد چون ملک عذیر بسرحد ولایت قطب الملک شتافته مبلغ مقرری که هرسال بجهت خرچ سپاه ازو میگرفت و درین دو سال موقوف مانده بود باز خواست نموده مجدد آبعهد و سوگند خاطر از انجانب پرداخت و بحدود ولایت بندر رسید و مردم عادلخان را که بحراست انملک مقرر بودند زیور و بی استعداد یافته غافل بر سرانها تاخمت و بندر تاراج نموده از انجا با جمعیت و استعداد فراوان شتافت و چون عادلخان اکثر از مردم کار دیده و سرداران پسندید خود را همراه ملا لاری بر بهانپور فرستاده بود و جمعی که بدفع شراو کفایت کنند حاضرنداشت صلاح وقت در پاس عزت و محارست خود دانسته در قلعه بلیجانپور متحصن گشت و باستحکام برج و باره و لوازم قلعداری پرداخته کس بطلم ملا محمد لاری و لشکری که همراه او به برهانپور بود فرستاد و بمتصدیان صوبه مذکور بتاکید و مبالغه نوشت که حقیقت اخلاص و دولتخواهی من بر همه دولتخواهان ظاهر و هویداست و خود را از متعلقان آندرگاه میدانم درینوقت که عذیر نا حق شناس با من چنیس گستاخی نموده چشم اندازم که جمیع دولتخواهان بادشاهی که در صوبه موجود اند بکمک من متوجه گردند تا این غلام فضل را از میان برداشته سزای کردار در دامن روزگار او گذاشته آید در هنگامی که مهابتخان ببادشاهزاده پرویز متوجه الہ آباد شد سربلند رای بحکومت و حراست برهانپور باز داشته مقرر نموده بود که در مهمات کلی و جزوی بصوابدید ملا محمد لاری کار کند و در انتظام مهم دکن از صلاح او انکراف نورزد چون ملا محمد بسیار بجد شد و مبلغ سه لک هون که قریب دوازده لک رویه باشد بصیغه مدد خرچ لشکر بمتصدیان انجادات و نوشته های عادلخان درباب کمک بمهابتخان رسید و او نیز تجویز اینمعنی نموده بمتصدیان دکن نوشت که بے تامل و توقف همراه ملا محمد لاری بکمک عادلخان شتابند ناگزیر سربلند رای بامعدودی در برهانپور توقف گزید و لشکرخان و میزرا منوچهر و خنجرخان حاکم احمد نگر و جانسپارخان حاکم پیر و رضو بخان و ترکمانخان و عقیدت خان بخشی و اسدخان و عزیزالله خان و جادو رای

و اودا جی رام و سایر امرا و منصفه اراں که از تعینات قسوه دکن بودند باملا محمد لاری
 بمک عادل خاں بقصد استیصال عذیر شتافتند و چون عذیر از نفع منی و قوت یافت
 او نیز نوشتها به بندهاے درگاه فرستاد که از غلامان درگاه ام نسبت بسگان آنجناب
 دارم و بے ادبی از من بظهور نیامده بچه تقصیر و کدام گناه در مقام خرابی و استیصال
 من در آمده اند و به تکلیف عادل خاں و به تحریک ملا محمد بر سر من می آیند
 میل من و عادل خاں بر سر ملکی که در زمان سابق به نظام الملک متعلق بود و
 الحال او متصرف گشته نزاع است اگر او از بندهاست من نیز از غلامانم مرا با او
 او را با من واگذارند تا هرچه در مشیت حق است بظهور آید آنها باین حرف او
 التفات نفرموده کوچ بر کوچ متوجه آنصوب گردیدند هر چند عذیر بالحاج و زاری افزون
 ایشان بیشتر شدت ظاهر ساختند ناگزیر از ظاهر بیجا پور برخاسته بحدود ملک خود
 پیوست و بعد از نزدیک رسیدن افواج عذیر دفع الوقت و مدارا نموده روز میگذرانند
 و سعی دران داشت که کار بجزگ رسد و ملا محمد بامراسه بادشاهی سردر دنبال داده
 فرصت نمی داد هر چند سراندازی و مدارا می نمود حمل بر عجز و زبونی او کرده
 در شدت می افزودند و چون کار بر توک آمد و اضطراب دامنگیر گشت ناگزیر در روزی
 که مردم بادشاهی غافل بودند و میدانستند که جنگ نمی کند ترکها از دور نمایان
 ایشان گردیدند که ترک جنگ نموده برآمده اند و میخواهند که گریخته بروند در پی
 وقت بر مردم عادل خاں ریختند و میان مردم او و عذیر جنگ سخت در پیوست و
 بحسب تقدیر ملا محمد که سردار لشکر بود کشته شد از بنجهت سپاه عادل خاں را
 سرزشته انتظام گسیخته گشت و جادو راس و اودا جی رام دست بکار نبودند و راه فرار
 پیمودند عذیر ناگاهی کار خود کرد و شکست عظیم بر لشکر عادل خاں واقع شد و اخلاص
 خاں و غیره بیست و پنج نفر از سران سپاه عادل خاں که مدار دولت او بر آنها بود گرفتار
 شدند و ازان گروه فرهاد خاں را که تشنه خون او بود از سرچشمه تیغ سیراب ساخت
 و دیگران را محبوس گردانید و از امراسه بادشاهی لشکر خاں و میرزا منوچهر و عقیدت
 خاں گرفتار شدند و خنجر خاں گرم و گیوا خود را باحمد نگر رسانیده باستحکام قلعه
 پرداخت و جانشینان خاں نیز برگشته به بدر که در جاگیر او بود رفته حصار بفر را مضبوط
 ساخت و جمعی دیگر که ازان واسطه هلاکت برآمدند بعضی خود را باحمد نگر رسانیدند
 و گروه به برهانپور شتافتند و چون عذیر بمراد خویش کامیاب گردید و آنچه در مخیله او
 نگذشته بود بر عرصه ظهور جلوه گری نمود اسیران سر بنجه تقدیر را مسلسل و محبوس
 بدولت آباد فرستاد و خود باحمد نگر رفته بمحاصره پرداخت لیکن هر چند سعی نمود
 کاره از پیش نرفت ناکام جمع را بر دور قلعه گذاشته بجانب بیجا پور عنان عزیمت
 معطوف داشت عادل خاں باز متحصن شد و عذیر تمام ملک او را تا حدود متعلقه بادشاهی
 که در بالا گهات بود متصرف گشته جمعیت نیک فراهم آورد و قلعه شولا پور را که پیوسته
 میان نظام الملک و عادل خاں بر سر آن نزاع میبود محاصره کرد و باقوت خاں را با فوجی

عظیم بر سر بزم هانپور فرستاد و توپ ملک میدان را از دولت آباد آورده قلعه شولاپور را بضرب
دست و زور بازو سه قدرت مفتوح گردانید از استماع این اخبار وحشت آثار خاطر اقدس
شاهنشاهی باشوب گزائید در خلال این احوال مکتوب نذر محمد خاں والی بلخ بنظر
مقدس در آمد خلاصه مضمون آنکه این نیازمند آنحضرت را بمثابه پدر و ولی نعمت
خود میداند بلندگپوس بی رخصت این خیر اندیش مصدر چنان گستاخی شد و
الحمد الله که تادیسب شایسته یافت چون نیز غبار نقار در میان لشکر کابل و سپاه بلخ
حادث شده امید وار است که خانزاد خاں را از حکومت کابل تغیر فرموده بجای او
دیگر را تعیین فرمایند از آنجا که کام بخشی شیوه پسندیده است انصوبه بمدارا لمهام
خواجه ابوالحسن تقویض یافت احسن الله پسر خواجه بوکالت پدر حکومت و حراست
کابل تعیین گشت و فرمای شد که پنج هزار سوار خواجه را بضابطه دو اسبه و سه اسبه
تذخواه نمایند و احسن الله بمنصب هزار و پانصدی و هشتصد سوار و خطاب ظفر خانی
و عنایت علم فرق عزت برافراخت و خلعت با شمشیر و خنجر مرصع و فیل شمیمه
مراحم بیگوان گردید و فرمای شد که خانزاد خاں روانه درگاه شود چون زمستان در آمد
و خوبیهای کشمیر آخر شد نمایان بتاریخ بیست و پنجم شهریور ریاست اقبال بصوب
دارالملطنت لاهور ازتفاح یافت او در ساعت سعید دران شهر میمنت بهر نزول دست
دان سقار آن صوبه داری پنجاب ازتغیر صادق خان برکنار السلطنت اصفهان مقرر شد
و در خلال این احوال بطرف هرن مناره که از شمار گاه های خاص بود توجه فرمودند
درین تاریخ خانزاد خاں از کابل آمده شرف آسنانپوس در یافت و چون خاطر اقدس
مظاهر از نشاط شکار و پرداخت عنان معاودت بدارالملطنت انعطاف یافت درینوقت
عرضداشت مهابتخان رسید مرقوم بود که شاهجهان از پنده و بهار گذشته برلایت بنگاله
فر آمد و شاه پرویز با عساکر منصوبه بملک بهار پیوست در اوراق گذشته نگاشته کلک
سوانح نگار گشته که شاهجهان دارالخاں پسر خانخانان را سوگند داده بحکومت و حراست
ملک بنگاله باز داشته بجهت احتیاط زن او را با یک پسر و یک برادر زاده او همراه گرفته
بود بعد از جنگ لونس و انعطاف عنان او را در قلعه رهناس گذاشتند بداراب خاں
فرستند که در گزهی خود را بملازمت رساند داراب خاں از ناراستی و زشت خوئی
صورت حال را طور دیگر در خاطر نقش بسته عرضداشت نمود که زمینداران باهم اتفاق
کرده مرا در محاصره میدارند ازینجهت نتوانم خود را بخدمت رسانید چون شاهجهان
از آمدن داراب مایوس شد و همراه جمعی که مصدر کاری و تودهی توانند شد نمانده
بود ناگزیر از آشوب علت خاطر پسر داراب را بعبدالله خاں حواله فرمودند و کارخانچاهی
و بیوتات همراه گرفته بهمان راه که از دکن آمده بودند ریاست عزیمت برافراشتند و چون
داراب چنین ادای ناپسندیده بظهور آورده خود را مطرود ازل و ابد ساخته عبدالله
خاں پسر جوان او را بقتل رسانید و شاهزاده پرویز صوبه بنگاله را بجایگزیر مهابتخان
و پسرش تذخواه فرموده عنان معاودت معطوف داشت و حکم بزمینداران بنگاله شد

که داراب را که در قتل داشتند دست تعرض ازو کوتاه داشته روانه ملازمت سازند و او آمده مهالخان را دید و چون خبر آمدن داراب بعرض اشرف اقدس رسید بمهالخان فرمان شد که در زنده داشتن آن بے سعادت چه مصلحت باید که برسیدن فرمان گیتی مطاع سران سرگشته بادیه ضلالت و گمراهی را بدرگاه عدالت پناه روانه سازد بالجمله مهالخان بموجب حکم عمل نموده سرش را از تن جدا ساخته بدرگاه فرستاد و درین هنگام خانزاد خان را خلعت خاصه و خنجر مرصع با بهول کتاره و اسب خاصه مرحمت نموده بصاحب صوبگی بنگاله فرستادند و مقارن آن فرمان جہاں مطاع بطلب عبدالرحیم که پیش ازین خطاب خانخانانی داشت صادر گشت و چون در صوبه دکن شورش عظیم دست داد و جمعی از اعیان لشکر اسیر سر پنجه تقدیر گشته در قلعه دولت آباد محبوس ماندند و شاهجہاں از ملک بنگاله بصوب ملک دکن عزالاعطاف تافتم ناگزیر مخلص خان برجنجاستعجال نزد شاهزاده پریز دستوری یافت که سزاولی نموده ایشان را بامرای عظام روانه دکن سازد درینولا قاسم خان را از تغیر مقر بخان بحکومت و حراست اگر خلعت افتخار بخشیدند و درین تاریخ عرضداشت اسد خان بخشی دکن از برهانپور رسید نوشته بود که یاقوت خان حبشی باده هزار سوار موجو در بملکانپور که از شهر بیست کوه مسافت است رسیده و سربلند را می از شهر برآمده قصد آن دارند که جنگ اندازد فرمان بتانکد تمام صادر شد که زہار تا رسیدن کمک و مدد حوصله بکار برده نیز جلوئی نکند و باستحکام برجا پرداخته در شهر تحصن گیرند در اواسط اسفندار مذ سنه هزار و سی ہجری ارتفاع رایت اقبال ایت بدستور معہود بجانب کشمیر اتفاق افتاد و از وقایع کہ در ابتدای اینسال بظہور آمد آنکہ شاہجہاں بولایت دکن رسیده و عذر شروع در خدمتگاری نموده بجهت هواخواهی ایشان فوجی بسرکردگی یاقوت خان بحوالی برهانپور فرستاده کہ بتاخت و تاراج پردازند و بشاهجہاں نوشت کہ بزودے بدانصوب حرکت نمایند شاہجہاں بد انسمت توجه نموده دیول گانورا مخیم ساخت و عبداللہ خان و محمد تقی مخاطب شاهقلی خان را بفوجی تعین نمود کہ باتفاق یاقوت خان برهانپور را محاصره نموده بلوازم قلعه گیري پردازند و متعاقب آنها خود نیز متوجه شدہ در لال باغ کہ در سواد شہر واقع است فرود آمد و راتن و دیگر بندگان بادشاهی کہ در قلعه بودند در استحکام شہر و حصار شرایط اہتمام و لوازم کار اگہی بتقدیم رسانیدہ متحصن گشتند و شاہجہاں فرمود کہ از یک طرف عبداللہ خان و از جانب دیگر شاهقلی خان بقلعه بچسبند قضا را در طرفی کہ عبداللہ خان بود غنیم هجوم آورد و جنگ صعب بدوست و شاهقلی خان بافدائی خان و جان نثار خان دیوار قلعه را شکستہ غنیم مقابل خود را برداشته بحصار در آمد و سربلند را بجمعی از مردم کار کردہ خود را برابر عبداللہ خان گذاشتہ خود بر سر شاهقلی خان تاخت و چون اکثرے از نوکران زر بندہ در کوچہ و بازار متفرق شدہ بودند شاهقلی خان با معدونی در میدان پیش ارک پایہ ہمت

افشوده بد آفة و مقابله پرداخت تا آنکه چندی از بندهای بادشاهی که با او بودند
 بقتل رسیدند ناگزیر به ارک در آمده در قلعه را بست و سربلند را محاصره نموده کار برو
 تنگ ساخت شاه قلی خان از روی اضطرار قول گرفته او را دید چون اینخبر بشاهیجهان
 رسید مرتبه دیگر افواج ترتیب داده حکم یورش فرمودند و هر چند مبارز خان و جانشینان
 و دلیران عرصه کارزار شرایط سعی و کوشش بجای آوردند اثری بران متوترب نگشت و از
 مردم روشناس شاه بیگ خان و سراندار خان و سید شاه محمد نقد حیات در باختند و
 بار سوم خود سوار شده حکم یورش نمود و از اطراف بهادران رزم آرا و دلیران قلعه کشا
 قدم جرات و جلالت پیدش نهاده کارنامههای شجاعت ظاهر ساختند و از اعیان اهل قلعه
 بودند نخل با جمعی از برادران و بابا میوک داماد لشکر خان و بسیاری از راجپوتان
 و راورتن علف تیغ انتقام شدند درینوقت که کار بر متخصصان بدشواری کشیده بود
 قضا را تیر تفنگی بگردن سید جعفر رسیده پوست مال گذشت و او اضطراب کرده برگشت
 و از عنان تافتن او تمام دکنیان سراسیمه راه فرار سپرده بسیاری از بیدلان را با خود بردند
 و بمقارن اینحال خبر آمد که شاهزاده پرویز و مهالخان خانانان سپه سالار با لشکر
 بادشاهی از ینگاله معاودت نموده بدریای نریدار رسیده اند ناگزیر شاهجهان بوسعت آباد
 بالا گهات مراجعت نمود درینوقت عبداللہ خان از شاهجهان جدائی اختیار نموده
 در موضع اندر نشست و بمقارن آن نصرت خان جدائی گزیده نزد نظام الملک شتافته
 نوکر او شد از سوانح سپری شدن روزگار خان اعظم میرزا کوکلتاش است بدر او از
 آدمی زادگان غزنین است و مادرش حضرت عرش آشیانی را شیر داده بود و آنحضرت
 پامن نسبت ایشان داشته میرزا عزیز را بزرگترین امرا ساخته بودند و از و فرزندانش
 بارهائے عجیب می کشیدند در علم سیر و فن تاریخ استحضار تمام داشت و در تحریر
 و تقریر بے نظیر بود نستعلیق خوب می نوشت شاگرد میرزا باقر پسر ملا میر علیست
 اتفاق ارباب استعداد ریخته قلم او از دست استادان مشهور هیچ کمی ندارد و در
 مدعا نویسی ید طولی داشت لیکن از عربیت ساده بود و در لطیفه گوئی بے مثل
 و شعر همواری می گفت این رباعی از واردات اوست

عشق آمد و از جذون بیرومندم کون * وارسته ز صحبت خرومندم کون

آزاد ز بند دین و دانش گشتم * تا سلسله زلف کسی بندم کون

وفات خان اعظم در شهر احمد آباد گجرات اتفاق افتاد و لاش او را در دهلی برده
 بجوار روضه سلطان المشایخ نظام الدین قدس سره نزدیک بقبر پدرش بخاک سپردند
 چون خان اعظم مسافر دارالملک بقا گشت داور بخش را بحضور طلبداشته خانجهان
 ۱۰ بصاحب موبگی گجرات سرورازی بخشیده حکم شد که از آکره با احمد آباد شتافته
 محافظت انملک نماید *

جشن بیستمین نوروز از جلوس همایون

مطابق سنه ۱۰۳۴ هجری روز مبارک شنبه دهم جماد الثانیه سنه هزار و هشتاد و چهار افتاب جهانفاب برج حمل را نور آگین ساخت و سال بیستم از جلوس الشرف آغاز شد و در دامن کوه بهر بنشاط شمار برداخته یکصد و پنجاه و یک زاس قوج کوهی بتفنگ و تیر شکار کردند و در منزل جنگرتی جشن شرف آراستگی یافت از بهر قافایه نزل ارغوان زارها سیر فرمودند و چون درین موسم کوتل پیر بنجال از برف مالا مال میباشد و عبور سوار از فراز آن بغایت دشوار بلکه محال لاجرم نهضت موکب گینهان شکوه از راه گروه بونج اتفاق افتاد درین کوهستان نارنج بهم میبرد و دو سال و سه سال بزر درخت میماند و از زمینداران اینجا شنیده شد که قریب به هزار نارنج در یکدرخت میباشد درین دنیا ابو طالب پسر آصفخان بحکومت لاهور بزیارت پدر مرخص گردید و درینولا سید عاشق پسر سردار خاں بکوهستان شمالی پنجاب که ضبط و ربط آن بعهده پدرش بود دستوری یافت و او را بکامگار نامور گردانیده منصب چهار مدی و صد و پنجاه سوار عذایت فرمودند روز جمعه بیست و نهم در منزل نور آباد که بر لب دریای بهت واقعت نزل اتفاق افتاد از گهات بهت تا کشمیر بدستوریکه تا پیر بنجال در راه منزل بمنزل خانها و نشیمنها ساخته اند درین راه نیز اساس یافته و اهلا بحیمه و سایر رخت فراشخانه احتیاج نیست درینچند منزل اردوی گینهان بوی بجهت برف و باران و شدت سرما از گروههای دشوار گذار بصعوبت گذشت در اثنای راه ابشاری خوش بنظر در آمد که از اکثر ابشارهای کشمیر بهتر توان گفت اتفاقش پنجاه درج باشد و عرض آبریز چهار دراع متصدیان منازل صفه عالی محازی آن بسته بودند ساعتی نشسته پیاله چند نوش فرموده چشم و دل را از تماشای آن بهره دادند حکم شد که تاریخ عبور لشکر منصور بر لوح سنگی ثبت نمایند تا این نقش دوامت بر صفحه روزگار یادگار ماند درینمزل لاله و سوسن و ارغوان و یاسمن گبود از کشمیر آوردند روز یکشنبه غره اردی بهشت قصه باره موله که از قصبات کلان کشمیر است برورد موکب اقبال آراستگی یافت و مردم شهر از اهل فضل و ارباب سعادت و سوداگر و سایر اصناف گروه گروه بر سبیل استقبال دولت زمین بوس در یافتند درین دو منزل شکوفه زارهای خوب سیر کرده شد و بندگان حضرت و جمیع امرا بر کشتی نشسته متوجه شهر شدند روز سه شنبه هر دهم در ساعت سعادت قرین بعمارت دلنشین کشمیر جنت نظیر نزل موکب اقبال اتفاق افتاد اگرچه در باغ نور منزل که میان درلخانه واقعت اخرهای شکوفه بود لیکن یاسمن گبود دماغ را معطر و مغر داشت و در تماشای بیرون شهر اقسام شکوفه جمال افروزی می نمود و چون بتواتر پیوسته در کتب طب خصوص ذخیره خوارزم شاهی ثبت یافته بود که خوردن زعفران خنده می آرد و اگر بیشتر خورده

شود. انقدر خنده کند که بیم هلاکت باشد حضرت شاهنشاهی بجهت امتحان کشتنی واجب القتل را از زندان طلب فرموده در حضور خود ربع سیر زعفران که چهل مثقال باشد خورانیدند اصلاً تغییری در احوالش راه نیافت روز دیگر ضعف آن که هشتاد مثقال باشد خورانیدند لذت به یستم اشنانده تا بخندیدن چه رسد و مردن خود چه صورت دارد درینولا حفظ و حراست کانگزه به انیری سنگدل مفرض گشت و داور بخش از گجرات آمده ملازمت نمود درین آیام مزاج سردار خان از اعتدال انحراف ورزیده بیماری سودالقیه باو عارض شد و رفته رفته منجر باسهال دموی گشت و بتاریخ یازدهم محرم سنه هزار و سی و پنج در قصبه ملتان و دیعت حیات سپرد او را در ده نو حصار که زادگاه او بود مدفون ساختند در سال پنجاهم از ولادتش سپری شد و چون اینخبر بمسامع علیا رسیده فوجداری کوهستان شمالی پنجاب بالفحان که از کومکیان او بود تقویض یافت و فرمان شد که کامگار پسرش بملازمت شتاید و در همین روزها مصطفی خان حاکم تهنه رحلت نمود صوبه مذکور بشهر یار عنایت شد درینولا از عرضداشت اسد خان بخشی دکن بمسامع جلال رسید که شاهجهان بدبول گانوں رسیده و یاقوت خان حبشی با لشکر عذیر برهانپور را محاصره دارد و سربلند رای پای غیرت بجمعیت برجا داشته بلوازم قلعداری همت گماشته و پیوسته از بیرون جنگ می اندازند و هرچند دست و پای میزنند کاری نمیسازند و بعد از چند روز خبر رسید که مردم عذیر نیز برخاسته رفتند چون اینمعهذی بعرض همایون رسید سربلند را بصفتوب عواطف و مراحم سرفراز فرموده منصب پنجهزاری و پنجهزار سوار و خطاب رائے راج که در ملک دکن بالاتر ازین خطاب نمی باشد عنایت نمودند و از سوانح آنکه چون شاهجهان دست از محاصره برهانپور باز داشته بصوب دکن برگشت در اثناء راه ضعف قوی بر مزاج استیلا یافت و در آیام تکسر بخاطر رسانید که عذر تقصیرات گذشته از پدر و الا قدر باید تمناست و باین اراده حق بسند عرضداشتی مشتمل بر ندامت و انفعال از جرائم ماضی و حال نوشته ارسال داشتند و حضرت شاهنشاهی فرمانی بخط مبارک خویش قلمی فرموده روانه ساختند مضمون آنکه اگر داراشکوه و اورنگ زیب را بملازمت بفرستد و قلعه رهناس و اسیر را که در تصرف کسان اوست به بندهای بادشاهی بسپارد رقم عفو بر جراید تقصیرات او کشیده شود و ملک بالاگهات باو مرحمت گردد و بعد از ورود منشور عاطفت شاهجهان آداب استقبال و تعظیم بجا آورده باوجود کمال تعلق و دلبستگی که بشاهزاده ها داشت رضا جوئی والد ماجد را مقدم شمرده آن جگر گوشه ها را با نفایس پیشکش از جواهر و مرصع آلات و فیال کوه پیکر که مراری ده لک روپیة قیمت داشت روانه درگاه والا ساخت و بسید مظفر خان و رضا بهادر که بحر است قلعه رهناس مقرر بودند حکم نمود که بهر کس که فرمان بادشاهی ظاهر سازد قلعه را با وسپرده همراه سلطان مران بخش بملازمت آیند و همچنین بحیاتخان نوشت که قلعه اسیر را به بندهای بادشاهی حواله نموده روانه حضور او گردد و خون بعد ازان بصوب ناسک

حرکت نموده درین ایام عرب دست غیب که بجهت آوردن سلطان هوشنگ پسر شاهزاده دانیال و عبدالرحیم خانخانان نزد شاهزاده پرویز رفته بود آمده دولت زمین بوس دریافت هوشنگ را بعواطف روز افزون اختصاص بخشیده بمظفر خاں بخشی فرمودند که از احوال او خبردار بوده آنچه بجهت ضروریات او در کار باشد از سرکار بادشاهی سرانجام نماید و بذوعی سامان سرکار او کند که از هیچ طرف نگرانی خاطر نداشته باشد در خلال اینک عبدالرحیم خانخانان بسعدت استانبوس جبین خدمت نورانی ساخت و زمانه ممتد ناصیه خجالت از زمین برنگرفت و انحضرت بجهت دلنوازی و تسلی او فرمودند که درینمدت آنچه بظهور رسید از اثار قضا و قدر است نه مختار ما و شما این رهگذر خجالت و ملالت راه ندهند و بعد از تقدیم مراسم زمین بوس اشارت رفت که بخشیان او را آورده در جای مناسب باز دارند قبل ازین حضرت شاهدشاهی باغوازه تور جهان بیگم آصفخاں و فدائی خاں را نزد شاهزاده پرویز فرستاده بودند که مهابتخاں را از خدمت ایشان جدا ساخته بجانب بنگاله روانه سازند و خانجهان از گجرات آمده بخدمت و کالت شاهزاده پردازان و درینولا عرضداشت فدائی خاں رسید مرقوم بود که در سارنگپور بخدمت شاهزاده پیوسته ابلاغ احکام شاهنشاهی نمودم شاهزاده بجدائی مهابتخاں و همراهی خان جهان راضی نیستند و هرچند درینباب بمبالغه و تاکید معروض شتم نتیجه بران مقرب نگشت چون بودن من در لشکر سود نداشت در سارنگپور توقف گزیده قاصدان تیز رو بطلب خانجهان فرستاده ام که بسرعت هرچه تمامتر متوجه اینجندون گردن باجمله چون حقیقت حال از عرضداشت فدائی خاں بعرض مقدس رسید باز فرمان بتاکید تمام بشاهزاده صادر گشت که زنهاز خلاف آنچه حکم شده بخاطر راه ندهد و اگر مهابتخاں برفتن بنگاله راضی نشود جریده متوجه حضور والا گردن و شما با سایر امرا در برهانپور توقف نمایند چون خاطر فیض مظاهر از سیر و شکار عرصه دایندیر کشمیر برداشت بذابران بتاریخ نوزدهم محرم الحرام سنه هزار و سی و پنج هجری رایت عالیجناب بصوب لاهور ارتفاع یافت پیش ازین مکرر بعرض رسیده بود که در کوه پیر پنجال جانور مییابد مشهور بهمای و مردم آن سرزمین میگویند که طعمه اش آستخوان ریزه است و پیوسته بروی هوا پروازکنان مشاهده می افتد و نشسته کم و بیش مییابد چون خاطر اشرف اقدس به تحقیق این مقدمات توجه مفراط دارن حکم شد که از قراولان هرکس بتفنگ زده بحضور بیارن هزار روپیہ انعام بیاید قصارا جمال خاں قراول به بندوق زده بحضور اشرف آورده چون زخم بهایش رسیده بود زنده و تندرست بمنظر اشرف در آمد فرمودند چینه دان آنرا ملاحظه نمایند تا خورش او معلوم شود چینه دان را شکافتند از حوصله اش آستخوان ریزه و مردم کوهستان معروضداشتند که مدار خوراک این بر آستخوان ریزه هاست و همیشه بر روی هوا پروازکنان چشم بر زمین دارد هر جا که آستخوانی بمنظرش در آید به نول خود گرفته بلند میشود و از آنجا

بر زمین به سنگ می اندازد تا بشکند و ریزه ریزه شود انگاه میچیند و میخورد دربی صورت غالب ظن آنکه هماغه مشهور همین است *

همای بر همه مرغان از آن شرف دارد * که استخوان خورد و طابری نیازارد
سرنویش بکل میماند لیکن سر کل مرغ پر ندارد و این پرها سیاه دارد در حضور
وزن فرمودند چهار صد و پانزده توله که یک هزار سی و هفت و نیم مثقال میباشد بوزن
بر آمد و نواحی لاهور ابوطالب پسر آصف خاں بدوالت زمیں بوس افتخار انداخت
و شب مبارکشنبه سلخ ماه مذکور در ساعت مسعود به لاهور نزول اقبال اتفاق افتاد و
یکه لک روپیه بعبد الرحیم خانخانان انعام مرحمت شد و درین تاریخ اقا محمد ایلمچی
شاه عباس شرف سجد حاصل نموده مقرب محبت اسلوب شاه را با تحف و هدایا
که یکدست شاهین سفید از انجمله بود بنظر مقدس گذرانید و از غریب آنکه شاهزاده
دار بخش شیر نر پیشکش کرد که با بز الفت گرفته در یک قفس میباشد و به آن بز
نهایت محبت و الفت ظاهر میسازد بدستوری که حیوانات جفت میشوند بز را در
آغوش گرفته حرکت میکند حکم کردند که آن بز را مخفی داشتند فریاد و اضطراب
بسیار ظاهر ساخت انگاه فرمودند که بز دیگر بهمان رنگ و ترکیب در آن قفس در آورند
اول آنرا بوی کرد و بعد از آن کمرش بدهاں گرفته شکست فرمودند که میشی در آورند
فی الفور از هم دریده خورد باز همان بز را نزدیک آوردند الفت و مهربانی بدستور سابق
ظاهر ساخته بر پشت افتاد و بز را بر روی سینه خود گرفته دهانش را می لیسید از
هیچ حیوانی اهلی و وحشی تا حال مشاهده نشده که دهان جفت خود را بدوسد
درینولا فاضل خاں را بخدمت دیوانی صوبه دکن سرفراز ساخته منصب هزار و پانصدی
و هزار و پانصد سوار عنایت نموده خلعت و اسب و فیل مرحمت فرمودند و به سی و
دو نفر از امرایان آن صوبه خلعت مصحوب او فرستادند و چون مهلتخان فیلانیکه در صوبه
بنگاله و غیره بدست آورده بود تا حال بدرگاه والا نفرستاده بود مبلغ هاسه کلمی از مطالبه
سرکار بر نموده او بود و نیز از محال جاگیر بندهای درگاه در وقت تغیر و تبدیل مبلغها
مقتصرف گشته بود بنابراین حکم شد که عرب دست غیب نزد مشارالیه رفته فیلانی که
پیش او فراهم آمده بدرگاه بیاورد و مطالبات حساب را از او باز یافت نموده بخدمت
شمارد و اگر او را جوانی و حسابی خرد پسند باشد بدرگاه آمده بدیوانیان عظام مفروغ
بیاران مقارن اینحال عرضداشت فدائی خاں رسید که مهلتخان از خدمت شاهزاده
پرویز دستوری یافته بصوب بنگاله شتافت و خانجهاں از گجرات آمده شاهزاده پرویز را
ملازمت نمود و همدرینولا عرضداشت خانجهاں رسیده نوشته بود که عبداللہ خان از
خدمت شاهجهاں جدا شده این فدوی را شفیع جرایم خویش ساخته کتابتی مبنی
بر اظهار ندامت و خجالت از سالداشته باعتماد کرم و بخشایش الحضررت نوشته او را
بجسب بدرگاه فرستاده ام امید از مزاحم بیکران چنانست که رقم عفو بر جرایم جرایم او
نخسیده بایں موهبت عظمی در امتثال و اقران سرفراز و ممتاز گرداند در جواب او فرمان شد که

این درگاه ما درگاه نومیدی نیست

ما قسوس او بجز اجابت مقرون گشت درین تاریخ طهمورث پسر گل شاهزاده دانیا را
از خدمت شاه جهان جدا شده بملازمت شرافت قبل ازین هوشنگ برادر خورد ا
بنزمین بوس سعادت پذیر گشته بود درینولا او نیز برهنمون بخت خود را بقدرسی
استان رسانید و بانواع مراسم و نوازش مخصوص گردید و بجهت سرفرازی انها تسلیم
نسبت خویش که باصطلاح سلاطین چغنی گورکان گویند فرموده بهار بانو بیگم جدید
خود را به طهمورث و هوشمند بانو بیگم صبیح سلطان خسرو رابه هوشنگ نسبت کرد
درینوقت معتمد خان بخدومت بخشیدگری عز اختصاص یافت چون از مدتاهای مدیه
هوای کابل در خاطر قدسی مظاهر سیر میکرد و بتاریخ هفدهم اسفند از مدینه هزاروسی
و پنج بعزم سیر و شکار نهضت موکب اقبال بدانصوب اتفاق افتاد چند روز در ظاهر
لاهور مقام فرموده روز جمعه بیست و سوم ماه مذکور کوچ فرمودند افتخار خان پسر
احمد بیگلر خان کابلی سر احدات را پیشکش آورده جبین اخلاص بر زمین سود و حضرت
شاهنشاهی سرنیازمندی بدرگاه بی نیاز فرو آورده سجدهات شکر این موهبت عظمی
که از مواهب مجده الهی بود بتقدیم رسانیده حکم نواختن شادیانه فرمودند فرمان شد
که سران اشفته دماغ تباه اندیش را به لاهور برده از دروازه قلعه بیابوزند تفصیل این
اجمال آنکه چون ظفر خان پسر خواجه ابوالحسن بکابل رسید شنید که پلنگپوس اوزبک
بقصد شورش افزائی و فتنه انگیزی بنواحی غزنی آمده مشارالیه باتفاق دیگر بندگان
تعیینات صوبه مذکور آمده لشکرها فراهم آورده بود درین اثنا احدات بد نهاد قابو یافت
با شارت ان تباه اندیش به تیراه آمده راهزنی و دست اندازی که شیوه شنیعه ان مفسد
سیاه بخت است پدش میگیرد و پلنگپوس ازان اراده باطل دناست گزیده یکی از خویشان
خود را نزد ظفر خان فرستاده اظهار ملازمت و چاپلوسی نموده اولیای دولت قاهر
خاطر از انجانب پرداخته دفع فساد احدات بد نهاد را پیشنهاد همت ساختند و به همان
استعداد و جمعیت از راه گردیده بر سران مقهور روان شدند چون خبر برگشتن پلنگپوس
و آمدن لشکر ظفر اثر بان بد فرجام میرسد تاب مقاومت نیاورده خود را بکوه اوغر که محکمه او
بود میکشد و ان بیعاقبت ان کوه را پناه روزید اندیشیده دیواری در پیش دره بر آورده و استحکام
تمام نموده ذخیره و سایر اسباب قلعه داری آماده و مهیا داشت اولیای دولت ابد قرون
استیصال او را پیشنهاد همت ساخته بقدیم سعی فراز و نشیب بسیار طی نموده بد راه
مذکور پیوستند و همه یکدل و یکجهت از اطراف هجوم آورده همت به تسخیر آنکباشند
هفتم جمادی الاولی نقره فتح بلند آوازه ساخته داد شجاعت و جلال دادند از هنگام
صبح تا سه بهر آتش قتال و جدال اشتعال داشت بعد از سه بهر بانواع عواطف
مرام الهی ابواب فتح و فیروزی بر چهره مراد دولخواهان مفتوح گردید و آن محکمه
بتصرف بهادران لشکر منصور در آمد درینوقت یکی از احدیان شمشیر و کار و انگشتری
که یافته بود نزد ظفر خان برده می نماید و یقین میشود که اینها ازان عامی است

و ظفر خان خود با چندے بر سر آن بد گهر میورد و ظاهر میگردد که بندوقی باو رسیده و بجهنم واصل شد هر چند منادی کردند مشخص نگشت که این تفذگ از دست کدام کس باو رسیده بالجملة سر آن مفسد مصحوب سردار خان روانه درگاه آسمان جابه گردید و ظفر خان و دیگر بندهای شایسته خدمت که مصدر ترددات پسندیده گردیده بودند هر کدام در خور استعداد خویش باضافه منصب و اقسام مراحم اختصاص یافتند و درین تاریخ خبر رسید که رقیه سلطان بیگم صبیحه مرزا هندال منکوحه حضرت عرش آشیانی در دار الخلافه اکبر آباد بجوار رحمت ایزدی پیوستند زن گلا آنحضرت ایشان بودند و چون فرزند نداشتند در زمانه که شاهجهان بعالم وجود آمدند حضرت عرش آشیانی آن گوهر یکتای خلافت را به مشکوت بیگم سپردند و این سرپر آرای خلافتسرای قدس متکفل تربیت شاهزاده والا گهر شد القصه در هشتاد و چهار سالگی به نهانخانه عدم شتافتند در خلال این احوال عبدالرحیم ولد بیوم خان مشمول انواع مراحم و اقسام نوازش گردیده بتازگی بخطاب مستطاب خانخانان فرق عزت بر افرخت و خلعت و اسب مرحمت نموده بایالت سرکار قنوج رخصت فرمودند و مقارن این حال تمامی فیلان مهابتخان که قبل ازین فرمان طلب شده بود بدرگاه رسیده داخل فیلخانه بادشاهی شدند درین روزها معروض گردید که مهابتخان صبیحه خود را بخواجه برخوردار نام بزرگزاده نقشبندی نسبت کرده و چون این وصلت بے اذن و رخصت آن حضرت شده بود برخاطر اشرف گران آمد او را بحضور اقدس طلبیده فرمودند که چرا بیدستوری ما دختر چنین عمده دولت را گرفته جواب پسندیده سامان نتوانست نمود و بحکم اشرف شلاق بسمت و رسا خورده محبوس گردید و درین روزها میرزا دکهنی پسر میرزا رستم صفوی بخطاب شاهنواز خان اختصاص یافت بسمت و نهم اسفندار آمد ماحل در بایه چناب بوررد موکب مسعود آراستگی یافت *

جشن بسمت ویکمین نوروز از جلوس همایون

روز سه شنبه بسمت و دوم جمادی الثانی سنه هزار و سی و پنجم هجری فیروز جهان افرید برچ حمل تحویل نمود و سال بسمت و یکم از جلوس مبارک آغاز شد بر ساحل رویایه چناب یکروز بلوازم جشن نوروزی پرداخته روز دیگر از آن منزل کوچ فرمودند درینولا اقا محمد ایلچی شاه فلک بارگاه شاه عباس را رخصت انعطاف ارزانی داشته خلعت با خنجر مرصع و سی هزار روپیه باو مرحمت فرمودند و مکتوبی که در جواب محبت نامه شاهي نگارش یافته بود با گریز مرصع تمام الماس که یک لک روپیه قیمت داشت و کمر خنجر مرصع نفیس نادر برسم ارمغان حواله او شد در اوراق سابق فرستادن عزب دست غیب نزد مهابتخان بجهت آوردن فیلان رقمزده کلک سوانح نگار گشته

و اشارت به طلب او نیز رفته درینوا بحوالی اردو پیوست بالجمله طلب او به تحریک و کار بردازی آصفخان شده بود و پیشنهاد خاطر ایشان آنکه او را خوار و بیعزت ساخته دست تعرض به ناموس و جان و مال او در زند و این مطلب گران را بغایت سبکدست پیش گرفتند و او برخلاف ایشان با چهار پنجهزار راجپوت خونخوار یکرنگ و یکجهت آمده و اعیان اکثر را همراه آورده که هرگاه کار بجای و کار یاستخوان رسد و از همه راه و از همه جهت مایوس گردد برای پاس عزت و ناموس خود بقدر امکان دست و پا زده با اهل و عیال جان نثار شوند

وقت ضرورت چونماند گریز * دست بگیرد سر شمشیر تیز

با آنکه از روش آمدن او در مردم حرفهای نامالیم مذکور میشد آصفخان در نهایت غفلت و بی پروائی بصرمی بزرگ چون خبر آمدن او بعرض اقدس رسید نخست پیغام شد که تا مطالبات سرکار بادشاهی را بدیوان اعلیٰ مفروغ نسازد و مدعیان را بمقتضای عدالت تسلی ننماید راه کورنش و ملازمت مبدون است و در باب خواجه ترخوردار پسر خواجه عمر نقشبندی که مهابتخان دختر خود را باو نسبت نموده و سابقاً مذکور شد که او را نیز جنگ زده بزنند حکم شد که آنچه مهابتخان باو داده فدائی خاں تحصیل نموده بخزانة عامه رساند و چون منزل بگذار بهشت واقع بود نواب آصفخان باوجود چنین دشمن قوی بازو از اسرو جان گذشته در نهایت غفلت و عدم احتیاط صاحب و قبله خود یعنی حضرت شاهنشاهی را در آن طرف دریانگاشته خود باعیال و احمال و ائقال و خدم و حشم از راه پل عبور نموده در پس روه آب منزل گزید و هم چنین کار خانیجات از خزانه و قورخانه و غیره حتی که خدمتگاران و بندهای نزدیک در کل از دریا عبور نمودند معتمد خاں بخشی و میر توزک از اب گذشته شب در پیشخانه بود علی الصباح چون مهابتخان دریافت که کار بناموس و جان او رسیده علاج درینوقت که هیچکس در گردو پیش حضرت نمانده بود با چهار پنجهزار سوار راجپوت که بانها قول و عهد نموده بود از منزل خود برآمده نخست بر سر پل رسیده نویب دو هزار سوار بر پل میگذارند که پل را آتش زده اگر کسی اراده آمدن داشته باشد بمذافعه و مقابل قدم برجا دارند و خود متوجه دولتخانه میگردند و از در حرم گذشته به پیشخانه معتمد خاں رسیده باز پرس احوال نمود معتمد خاں شمشیر بهشت از خیمه برآمد و چون چشمش بر او افتاد از احوال شاهنشاهی استفسار نمود و قریب بصد راجپوت پیاده برچه و شمشیر در دست همراه داشت و از گردو غبار چهره آدم خوب محسوس نمیشد برسمت دروازه کلان شقاقت و درانوقت در فضا دولتخانه معمرده از اهل یتاق و غیره سه چهار خواجه سرای پیش دروازه ایستاده بودند مهابتخان سواره تا دولتخانه رفته از اسب فرود آمد درانوقت که پیاده شده بجانب غسلخانه شقاقت قریب دو صد راجپوت همراه داشت معتمد خاں پیش رفته گفت که این همه گستاخی و بیبایگی از ادب دور است نفسی توقف نمائید تا امر رفته عرض

کورنش و زمین بوس نمایم اصلاً بجز آنکه پرداخت و چون برادر غسلسخانه رسید ملازمان او تختهای دروازه را که در بانان بجهت احتیاط بسته بودند در هم شکسته بفضای دولتخانه در آمدند جمعی از خواصان که گرد و پیش آنحضرت بسعادت حضور اختصاص داشتند از گستاخی او بعرض همایون رسانیدند آنحضرت از درون خرگاه برآمده بر پالکی نشستند درینوقت مهابتخان مراسم کورنش بتقدیم رسانیده انگاه برادر پالکی گردیده معروضداشت که چون یقین کردم که از اسباب عداوت دشمنی اعتنائی خلاصی و رهائی ممکن نیست و بانواع و اقسام خواری و رسوائی گشته خواهم شد از روی اضطرار جرات و دلیری نموده خود را در پناه حضرت انداختم اکنون اگر مستوجب قتل و سیاست ام در حضور اشرف سیاست فرمایند درینوقت راجپوتان او فوج مسلح آمده در سرا پرده بادشاهی را فرا گرفتند و در خدمت آنحضرت بجز عوب دست غیب که دستیار او بود و میر منصور بدخشی و جواهر خان خواجه سرای و بلند خان و خدمت پرست خان و فیروز خان و خدمت خان خواجه سرای و فصیح خان مجلسی و سه چهار نفری از خواصان دیگری حاضر نبود چون آن بے ادب خاطر اقدس را شورانیده بود مزاج اعتدال سرشت را غیرت در شور داشت دو مرتبه دست بر قبضه شمشیر رسانیده خواستند که جهان را از لوث وجود آن بیبناک پاک سازند هربار میر منصور بدخشی به ترکی عرض می کرد که وقت مقتضی آن نیست صلاح حال منظور باید داشت و سزاگوار ناهنجار این تیره بخت بدکردار را بایزد داد گر حواله فرمایند تا وقت استیصال او در رسد چون حرف او بفرغ دولتخواهی اراستگی داشت ضبط حقوق فرمودند و در اندک فرصت راجپوتان او درون دیون دولتخانه فرو گرفتند چنانچه بغیر او و نوکران او کسی دیگر بنظر در نمی آمد درینوقت آن بیعاقبت عرض کرد که هنگام سواریست بضابطه معهود سواری فرمایند تا اینغلام فدوی در خدمت باشد و بر مردم ظاهر شود که این جرأت و گستاخی حسبالحکم از من بوقوع آمده و اسب خود را پیش آورده مبالغه و الکاح بسیار نمود که بر همین اسب سوار شوید غیرت سلطنت رخصت نداد که بر اسب او سواری فرمایند حکم شد که اسب سواری خاصه را حاضر سازند و بجهت لباس پوشیدن و استعداد سواری خواستند که بدرون محل تشریف برند آن ستیزه کار راضی نشد القصه آن قدر توقف رویداد که اسب خاصه را حاضر ساختند و آنحضرت سوار شده دو تیر انداز بیرون دولتخانه تشریف بردند بعد از آن فیل خود را آورده التماس نمود که چون وقت شورش و ازدحام است صلاح دولت درین میدانند که بر فیل نشسته متوجه شکار گاه شوند و آنحضرت بے مبالغه و مضایقه بوهان فیل سوار شدند یکی از راجپوتان معتمد خود را در پیش فیل و دو راجپوت دیگر را در پس حوضه نشانیده چون درین اثنا مقرب خان خود را رسانیده باستوضای او درون حوضه نزدیک آنحضرت رفته نشست ظاهر درین آشوب گاه بے تمیزی زخمی بر پیشانی مقرب خان رسید

و خدمت پرستان خواص که معتاد شراب و پیهاله خاصه در دست داشت خود را
بقیل رسانید و هر چند راجپوتان بسنان برجه و زور دست و بازو مانع آمدند و خواستند
که او را جای ندهند او کناره حوضه را محکم گرفته خود را نگاه میداشت و چون در
بیرون جای نشستن نبود خود را میان حوضه گنجانید و چون قریب نیم کوه مسافت
طی شد گجست خان داروغه فیلخانه ماده فیل سوار بخامه را حاضر آورد و خود در پیش فیل
و پسرش در عقب نشسته بود مهاتخا اشاره کرد تا آن بیگانه را با پسرش شهید کردند
بالجمله در لباس سیرو شکار بر سمت منزل خویش راهبری نمود و انحضرت بدرین
خانه او در آمده زمانی توقف فرمودند فرزندان خود را بر دور انحضرت گردانید و چون
از نور جهان بیگم غافل افتاده بود درینوقت بخاطرش رسید که باز حضرت شاهنشاهی
را بدولتخانه برده از آنجا همراه نور جهان بیگم بازخانه خود آورد باین قصد بار دیگر
انحضرت را بدولتخانه آورد قضا را در هنگامی که حضرت شاهنشاهی بقصد سیرو شکار
سوار شدند نور جهان بیگم فرصت غنیمت شمرده با جواهرخان خواجه سرا که ناظر
محلات بادشاهی بود از آب گذشته بمنزل برادر خود اصفخان رفته بود آن کم فرصت
تیز رفتن بیگم یافته از سهوی که در محارست بیگم کرده ندامت کشیده متعقد خاطر
گشت انگاه در فکر شهریاری شد و دانست که جدا داشتن او از خدمت حضرت خطائی
است عظیم لاجرم رای فاسد او براینمعنی قرار گرفت و انحضرت را باز سوار ساخته
بمنزل شهریاری برد و انحضرت از وسعت حوصله و گرانبازی هرچه او می گفت میکردند
درینوقت چهچو نبیره شجاعخان همراه شد و چون بخانه شهریاری در می آید بر راجپوتان
اشاره کرد تا او را بقتل رسانند بالجمله چون نور جهان بیگم از آب گذشته بمنزل برادر
خود رفت عدهای دولت را طلبداشته مخاطب و معاتب ساخت که از غفلت
و خامکاری شما کار تا باینجا کشید و آنچه در مخیله هیچکس نگذشته بود بظهور آمده
و در پیش خدا و خلق خجلت زده کردار خویش گشتید اکنون تدارک آن باید کرد
و در آنچه صلاح دولت و برآمد کار باشد باتفاق معروض باید داشت همه یکدل و یکزبان
بعرض رسانیدند که تدبیر درست و رای صایب انست که فردا فوجها ترتیب داده در
رکاب سعادت از آب گذشته آن مفسدان را مقهور و مذکوب ساخته بدولت زمین بوس
بندگان حضرت سرفراز شویم چون کنکاش نا صواب بمسامع جلال رسید از غایبه معقول
دور نمود همان شب مقربخان و صادقخان بخشی و میر منصور و خدمتخان را پی
در پی نزد اصفخان و عدهای دولت فرستادند که از آب گذشتن و جنگ انداختن
محض خطاست زنهار که این تدبیر نا درست را نتیجه خامکاری و نا سازگاری
دانسته پیرامون خاطر راه ندهند که بجز ندامت و پشیمانی اثری بران مرتب نخواهد
شد هرگاه درینطرف باشم بکدام دلگرمی و بچه امید جنگ میکند و بجهت اعتماد
و احتیاط انگشتی مبارک خود را مصحوب میر منصور فرستادند تا اصفخان بکمان آنکه
اینکسرها زاده طبیعت مهاتخا بے عاقبت باشد و حضرت به تکلیف او حکم فرموده

مهر را فرستاده اند بهمان قرار داد پائے عزیمت افشوده درینوقت فدائی خان چون از فتنه پردازی زمانه وقوف یافت سوار شده بکنار آب آمده و از آنکه پل را آتش داده بودند و امکان عبور متصور نبود بیقرار شده در تیر باران بلاو تلاطم فتنه باچندینی نوکران خودش روپرویی دولتخانه اسپ بدریا زده خواست که بمشناوری عبور نماید شش کس از همراهان او بمروج فنا رفتند و چندی از تنگی آب پایان رویه افتادند و نیم جانی بساحل سلامت رسانیدند و خود با اسپ سوار بر آمده چپقلش نمایان کرد و دست اکثری از رفقای او بکار رسید و چهار کس از همراهان او جان نثار شدند و چون دید که کاری از پیش نمیروند و غنیمت روزاورد است و بملازمت اشرف نمیتواند رسید عطف عنان نموده از آب گذشت و حضرت شاهنشاهی انروز وان شب در منزل شهریار بسر بردند روز شنبه هشتم فروردی مطابق بهست و نهم جمادی الثاني آصفخان باتفاق خواجه ابوالحسن و دیگر عمدهای دولت قرار جنگ داده در خدمت مهدعلیا نور جهان بیگم از گذری که غازی بیگ مشرف نواره پایاب دیده بود قرار گذشتن داد اتفاقاً برتری گذرها همان بود سه چهار جا از آب عمیق عربض گذشتند و در وقت گذشتن انتظام افواج برجا نماند هر فوجی بطرفی افتاد آصفخان و خواجه ابوالحسن و ارادتخان با عماري بیگم روبرو فوج کلا غنیم که فیلان کاری خود را پیش داده کنار آب را مضبوط ساخته بودند در آمدند و فدائی خان بفاصله یک تیرانداز پایان تر مقابل فوج دیگر از آب گذشت و ابوطالب پسر آصفخان و شیر خواجه و اله یار و بسیاری مردم پایان بر فدائی خان عبور نمودند و هنوز جمعی بکنار پیوسته و بعضی میان آب بودند که افواج غنیم فیلان را پیش رانده حمله آوردند و هنوز آصفخان و خواجه ابوالحسن در میان آب بودند و معتمد خان از آب یک جا گذشته بر لب آب دویم ایستاده تماشاچه نیرنگی تقدیر میکرد که سوار و پیاده و اسپ و شتر در میان دریا در آمده پهلوی یکدیگر بر زده سعی در گشتن دارند درین وقت فدیم خواجه سرای بیگم آمده مخاطب ساخت که مهدعلیا می فرمایند که اینچنین جاد توقف و تأمل است پائے همت پیش نهید که بمجرد در آمدن شما غنیم منهنز گشته راه اوارگی پیش خواهد گرفت از اجتماع اینخطاب و عتاب خواجه ابوالحسن و معتمد خان اسپان خود را در آب زدند و فوج غنیم و راجپوتان مردم اینجانب را پیش انداخته بدریا در آمدند در عماري بیگم دختر شهریار و صبیله شاهنواز خان بودند تیر بر بازو دختر شهریار رسید و بیگم بدست خود برآورده بیرون انداخت و لباسها بخون رنگین شد و جواهر خان خواجه سرا ناظر محل و فدیم خواجه سرای بیگم و خواجه سرای دیگر در پیش فیل جان نثار گردیدند و دو زخم شمشیر بر خرطوم فیل بیگم رسید و بعد از آنکه روی فیل برگشت دو سه زخم برچه بر عقب فیل زدند تا آنکه شمشیرها از پی هم میروند فیلان اس سعی در راندن فیل داشت تا جایی رسید که اب عمیق آمد و اسپان به شناوری افتادند و بیم غرق شدن بود ناگزیر عطف عنان نمودند و فیل بیگم بمشناوری از آب گذشت و بدولتخانه بادشاهی رفته فرود آمدند و چون راجپوتان قصد

تمام با اینجانب گردیدند و در آنوقت آصفخان پیدا شد و از نیرنگی زمانه و بیدار رفتن رفیقان و نشستن نقش بد گله آغاز کرده روانه شد و هر چند حاضران از ایشان نشان خواستند اثری ظاهر نشد که بکدام جانب شتافت و خواجه ابوالحسن گرم راند و از هول اضطراب اسب بدریا زد و چون آب عمیق بود و تند میرفت در وقت شادوری از اسب جدا شد تا قاش زین را بدو دست محکم گرفته بود تا آنکه غوطه خورد و نفس گیر شد قاش زین نگذاشت در بیگانه مخلصه ملاح کشمیری خود را رسانیده خواجه را برآورد و فدائی خاں با جمعی از نوکران خود و چندی از بندهاے بادشاهی که دوستی و اشناهی باو داشتند از آب گذشته باقوجی که در مقابل او بود چپقلش کرد و غنیم خود را برداشته تا خانه شهریار که حضرت شاهنشاهی در آنجا تشریف داشتند خود را رسانید و چون درون سرانیده از سوار و پیاده ملاصاف بود بر سر در ایستاده به تیر اندازی پرداخت چنانچه تیرهاے او اکثر در صحن و درختان نزدیک بانحضرت می رسید و مخلص خاں در پیش تخت ایستاده بود بالجمله فدائیکان زمانه مبتدع ایستاده تلاش میکرد و از همراهان او سید مظفر که از جوانان کار طلب کار دیده فدوی بود و عطاءالله نام خویش فدائی خاں دریافت سعادت شهادت حیات جاوید یافتند و سید عبدالغفور بخاری که از جوانان شجاع است زخم کاری برداشته و چهار زخم باسپ سواری فدائی خاں رسید و چون دریافت که کاری از پیش نمی رود و بخدمت نمیتواند رسید عطف عذران نموده از اردو برآمد و بطرف بالای آب شتافت و روز دیگر از آب گذشته برهتاس نزد فرزندان خود رفت و از آنجا عیال را برداشته بگرچاک تندیه رخت سلامت کشید بدر بخش نام زمیندار پرگنه مذکور بام رابطه قدیم داشت فرزندان را در آنجا گذاشته و خاطر از آنجانب را پرداخته جریده بجاناب هندوستان شتافت به شیر خواجه و اله وردی خاں قراول باشی و اله یار پسر افتخار خاں هر کدام بطرفی رفتند و آصف خاں چون دانست که از دست مهابتخان خلاصی ممکن نیست با پسر خود ابوطالب و دو صد و سه صد سوار مغلوک از بازگیر و اهل خدمت بجاناب قلعه اٹک که در تیول او بود رفت و چون به رهنداس رسید از ارادت خاں خبر یافت که در گوشه فرود آمده کسان خود را فرستاده بمبالغه بسیار نزد خود طلبید لیکن هر چند سعی کرد او بهمهراهی آصف خاں راضی نشد و آصفخان بمقلعه اٹک رفته متحصن گشت و ارادتخان برگشته بار دو آمد و بعد از آن خواجه ابوالحسن بعهد و سوگند اطمینان خاطر بخشیده مهابتخان را دید و نوشته بنام ارادتخان و معتمد خاں مشتمل بر سوگند غلیظ شدید بخط او گرفت که گزند جانی و نقصانی بعزت و ناموس نرساند انگاه ایشان را همواره برده ملاقات داد درین روز عبدالصمد نواسه شیخ چاند منجم را که باصف خاں رابطه قوی داشت و الحق جوان معتمد بود بشامت آشنائی او در حضور خون بقتل رسانید مقارن این حال شاه خواجه ایلچی نذر محمد خاں والی بلخ بدرگاه والا رسیده ملازمت نمود و بعد از ادای کورنش و تسلیم و

آید ای که درین دولت معمول است کتابت نذر محمد خاں که مشتمل بر اظهار اخلاص و نیازمندی بود با تحف و هدایای آن ملک گذرانیده انگاه پیشکش خود را بنظر قرار آوردند و سوغاتهای نذر محمد خاں از اسب و غلام ترکی و غیره موافق پنجاه هزار روپیه قیمت شد و عیال الوقت سی هزار روپیه انعام یافت پیش ازین نگاشته کلک و مایع نگار گشته که چون آصف خان بهیچ وجه از مهابتخان ایمن نبود به قلعه اٹک که در جاگیر او بود رفتن تحصن جست و همگی دود و پنجاه کس از سوار و پیاده با او همراه بودند مهابتخان چندے از احدیان بادشاهی و ملازمان خود و از مدداریان بنواحی را بسر کردگی بهروز نام پسر خود و شاه قلی فرستاد که گرم و گرم نشسته به محاصره قلعه پردازند نامبردها در آنجا رسیده قلعه را بدست آوردند و آصف خان عنان به قضا سپرد و فرستادهای مهابتخان به عهد و سوگند اراکین محض خاطر متوحش او گشته حقیقت را بمهابتخان نوشتند و چون موکب گنبدان شکوه از دریای اٹک عبور نمود مهابتخان از حضرت رخصت حاصل نموده بقلعه اٹک رفت و آصف خان را با ابوطالب پسرش و خلیل الله ولد میر میران مقید و مکتوب ساخت و قلعه را بملازمان خود سپرد و در همین اثنا عبدالخالق برادر زاده خواجه شمش الدین محمد خوافی را که از مصاحبان و مخصوصان آصفخان بود با محمد تقی بخشی شاهجهان که در محاصره برهانپور بدست افتاده بود به تیغ بیدبائی آواره صحرائی عدم گردانید و ملا میر محمد قنومدیرا که بسبب اخوندی نزد آصفخان بود و قتیکه او را زنجیر کردند بحکمب اتفاق زنجیر حلقه داران را به او کردند چنانچه باید استحکام ندادند باندک حرکت از پای او برآمد این مقدمه حمل بر افسونگری و ساحری او کرد او حافظ قرآن مجید بود و پیوسته بتلاوت اشتغال داشت و لبهای او بتلاوت متحرک بود ازین حرکت لب یقین کرد که مرا دعای بد میکند و از غلبه و سواس و فرط قوهم آن مظلوم را به تیغ ستم شهید ساخت ملا محمد با فضایل صوری و کسب و کمالات بزبور صلاح و پرهیزگاری آراستگی داشت افسوس که آن سفاک بیداک قدر چنیز مرده نشناخت و بیهوده ضایع ساخت و چون بنواحی جلال آباد نزول اردوی گنبدان پوری اتفاق افتاد جمعی از کافران آمده ملازمت نمودند اکنون مجملی از معتقدات و رسوم که میان ایشان شایع است بجهت فرایت مرقوم میگردد طریق آنها به آئین کافران تبدت نزدیک است بتی صورت آدمی از طلایا از سنگ ساخته پرستش مینمایند و بیش از یکزن نمیکند مگر زن اول نازدگاه باشد یا با شوهر ناسارگار و اگر خواهند که بخانه دوستی یا خویشی بروند از بالای بام یکدیگر تردد میکنند و حصار شهر را جز یکدر نمیباشد و غیر از خوک و ماهی و مرغ دیگر همه گوشت میخورند و حلال دارند میگویند که از قوم ما هر کس که ماهی خورد البته کور شده و گوشت را بخنجر کرده میخورند و لباس سرخ را دوست میدارند و مزه خود را لباس پوشانیده و مصلح ساخته با صراحی و پیاله و شراب در گور میگذارند

و سوگند ایشان این است که کله آهرو را یا بز را در آتش میدهند و باز آنرا از انجا برداشته بر درخت میگذارند و میگویند که هر کس از ما این سوگند را بدو بخورده البته ببلا میبلا شده و اگر پدر زن پسر خود را خوش کند بگیرد و پسر در آن باب مضائقه نمینماید حضرت شاهنشاهی فرمودند که هر چه دل شما از چیزهای هندوستان خواهش داشته باشد درخواست نمایند اسپ و شمشیر و نقد و پیر و پای سرخ آلتماس کردند و کامیاب مراد گشتند درین اثنا جگت سنگه پسر راجه با سوار اردی گیها شکو فرود نموده بکوهستان شمالی لاهور که وطن اوست شتافت و مقارن این حال مبادق خان بیابالت صوبه پنجاب رخصت یافت و حکم شد که تذبیه و تادیب ^{جست} ~~جست~~ ^{سنگه} ~~سنگه~~ نماید و حضرت شاهنشاهی منزل بمنزل به نشاط شکار پرداخته روز یکشنبه ^{سستم} ~~سستم~~ اردی بهشت در ساعت مسعود داخل شهر کابل شدند و درین روز ^{نیک} ~~نیک~~ ^{نیک} ~~نیک~~ نثار کنان از میان بازار گذاشته بباغ شهر آرا که نزدیک بقلعه کابل واقع است ^{نزل} ~~نزل~~ ^{نزل} ~~نزل~~ احلال فرمودند روز جمعه غره خوردا بروضه منوره حضرت فردوس مکانی تشریف برده لوازم نیاز مندی بمقدیم رسانیده از باطن قدسی موطن آن حضرت استمداد همت نمودند و همچنین به زیارت میرزا هندال و عم بزگوار خود میرزا محمد حکیم تبرک جستند از حضرت حق سبحانه تعالی آلتماس امرزش ایشان فرمودند از غرایب اتفاقات که از نهانخانه تقدیر بر منصف ظهور پرتو افکند پاداش کردار زشتا مهابت خان است تفصیل این اجمال آنکه چون آن جرات و گستاخی در کنار آب بهت ازو بظهور آمد و امرای بمحوصله با سپاه از غفلت خویش خجالت زده خوانند خویش گشتند و امری که در مخیله هیچکس خطور نکرده بود چهره پرداز ظهور گشت راجپوتان او بذات تسلط و اقتدار که بحسب اتفاق روی نموده بود خود سرو مغرور گشته دست تعدی و تطاول بر رعایا و زیر دستان دراز کرده هیچکس را موجود نمی شمردند تا آنکه روز گار برگشت و دست فتنه آتش بخرمن هستی آن خود سران زد بالجمله جمعی از راجپوتان در چلکه که از شکار گاهای مقبری کابل است رفته اسپان خود بچرا گذاشته بودند چون چلکه را بجهت شکار بادشاهی قرق ساخته بجمعی از احدیان حواله نموده بودند بیک از آنها مانع آمده کار بدرستی گذرانید و راجپوتان بمحاصبه آن بیچاره را بزخم تیغ پاره پاره کردند چندان از خویشان و برادران او و احدیان دیگر بدرگاه رفته استغاثه داد خواهی نمودند حکم شد که اگر او را شناخته می باشند نام و نشان او معروضدارند تا بحضور اشرف طلبیده باز پرس فرمائیم و بعد از اثبات خون بسزا رسد احدیان را باین حکم تسلی نگشته برگشتند راجپوتان نیز قریب بانها فرود آمده بودند روز دیگر احدیان مستعد رزم و پیکار شده همسر بجهت و یک رو بر سر دایره راجپوتان آمدند و چون احدیان تیر انداز و توپچی بودند باندک زد و خوردی راجپوت بسیار کشته شد و چندان که مهابتخان از فرزندان حقیقی گرامی ترمی دید علف تیغ انتقام گردیدند تخمیناً هشتصد و نهصد راجپوت بقتل رسیده باشند و احشام کابل و

هزار جانب هر جا را چپوتی را در اطراف و نواحی یافتند از کوتل هندو کش گذرانیده فروختند و باین طریق قریب بیانصد راجپوت که پیشتر از آنها سردار قوم بودند و بشجاعت و مردانگی اشتهار داشتند بفروخت رفتند و مهابتخان از شنیدن این خبر سراسیمه و مضطرب سوار شده بکک نوکران خود شتافت و در اثنای راه نقش را طور دیگر دیده از بیم هراس که مبادا درین آشوب کشته شود برگشته خود را در پناه دولتخانه انداخت و بالتیاس او حبشیان و کزتوال خاں و جمال خان خواص را حکم شد تا این نذره را فرو نمایند بزرگتر بگریزید که باعث جنگ و ماده فساد بدیع الزمان خویش خواجه ابوالحسن و خواجه قاسم برادر اوست هر دو را بحضور طلبیده باز پرس فرمودند چوای که بستی او شود سامان نیا رستند کرد چون کس بسیاری از تیرو تفنگ بقتل رسیده بودند تا که در مراعات خاطر او از لوازم شمرده نامبردها را بوی حواله کردند و او در نهایت خوار و بی عزتی سرو پا برهنه بخانه خود برده مقید ساخت و آنچه در بساط آنها بود بتمام متصرف شد درینولا بگریزید که عنبر حبشی در سن هشتاد سالگی باجل طبعی درگذشت عنبر درین سپاهگری و سرداری و ضوابط تدبیر عدیل و نظیر نداشت او باش انملک را چنانچه باید ضبط کرده بود تا آخر عمر روزگار بعزت بسربرد و در هیچ تاریخی بنظر در نیامده که غلام حبشی بمرتبه او رسیده باشد و درین ایام سید بهوه حاکم دهلی بموجب نوشته مهابتخان عبدالرحیم خانخانان را که متوجه جاگیر خود بود برگردانیده بلاهور فرستاد درینولا خبر رسید که شاهزادهای والا نژاد سلطان دارا شکوه و سلطان اورنگ زیب پسران شاهجهان بحوالی اکبر آباد رسیده اند خاطر قدسی مظاهر از مرده و صل نبایر کامگار گلگل شگفت لیکن مهابتخان بمظفرخان حارس دارالخلافه نوشت که نظر بند نگاهدارد و بدرگاه بیارد چون توجه خاطر اشرف بشکار بسیار بود و شیفتگی انحضرت درین شکل بحدی رسیده بود که در حضر و سفر بیکروز بی شکار ممکن نیست که بسر آید لاجرم درینولا الهوردیخان قراول بیگی بجهت شکار قمرغه نور کلانی که اهل هند انرا ناور گویند از ریسمان تابیده ترتیب داده پیشکش نمود مبلغ بیست و پنج هزار روپیه بران صرف شده بذایران در موضع از غنده که از شکار گاهای مقرر ایندملک است بمقتصدیان سرکار حکم شد که نور مذکور را بشکار برده استقاده نمودند و شکارها را از هر جانب بنور در آوردند و حضرت بابرستانان حرم سراسر عزت بذشاط شکار توجه فرمودند شاه اسمعیل هزاره که جماعته هزارها او را بهزرگی و مرشدی قبول میداشتند و با توابع و لواحق خویش در ظاهر دهه میر مانوس فروز آمده بود حضرت شاهنشاهی با نور جهان بیگم و اهل حرم بمنزل شاه اسمعیل تشریف فرمودند و بیگم بفرزندان شاه از اقسام وجواهر در داری مرصع آلات تلطف فرمودند و از انجا بذشاط شکار پرداخته قریب سیصد راس از رنگ و قوچ کوهی و خرس و کفتار که درین نور در آمده بود شکار شد و یکی از همه کلان تر بود وزن فرمودند سه من و سه سیر وزن جهانگیری بر آمد و از سوانح آنکه چون خبر گستاخی مهابتخان بسمع

شاهجهان رسید مزاج بشورش گرائید و باوجود قلت جمعیت و عدم سامان داعیه مصمم شد که بخدمت پدر والا قدر شتافته سزای کردار ناهنجار در دامن روزگار او نهید باین عزیمت شتافته بتاریخ بیست و سوم رمضان سال هزار و سی و پنج با هزار و دویست و هشتاد و یک نفر از مقام ناسک بر تنگ ربابات برافراشتند بگمان آنکه شاید درین مسافت بقدر جمعیتی فراهم آید چون اجمیر مخیم گشت راجه کشن سنگه پسر راجه بهیم که با پانصد سوار در موکب منصور بود باجل طبیعی در گذشت و جمعیت او متفرق گشت و همگی پانصد سوار در غایت پریشانی و تنگدستی همراه ماند و اراده سابق سامان پدر پرستند ناگزیر رای عقد کشای چنین تقاضا فرمود که بولایت پنه شتافته روز پنجاهم در آن تنگ نما خمول باید گذرانید باین داعیه از اجمیر بناگور و از ناگور بحدود جوده پور و از آن راه بخلیر نهضت اتفاق افتاد و حضرت جذت اشدیادی در ایام هرج و مرج از همسر و اولاد بولایت سده و ملک تهته تشریف برده بودند و این موافقت باجد بزرگوار از بدایع روزگار است چون خاطر فیض مظاهرا از سید و شکار گذار همیشه بهار کابل و اپرداخت روز دوشنبه غره شهر پور از کابل بصوب مستقر الخلافه کوس مراجعت بلند آوازه گشت درین تاریخ خبر بیماری شاهزاده پروز بعرض رسید که درد قلنج قوی بهم رسیده ایشان را زمانی ممتد بیشعور داشت و بعد از تدبیرات بقدر خفگی حاصل شد و مقارن اینحال عرضداشت خانجهان رسید نوشته بودند که شاهزاده باز از هوش رفته و در نیمرتبه پنجگهری که دو ساعت نجومی باشد بیشعور بودند ناگزیر اطباء داغ قرار دادند و پنج داغ در سرو پریشانی و شقیقه ایشان سوختند معینا بهوش نیامدند و بعد از ساعت دیگر افانت بهم رسید و سخن کردند و باز از هوش رفتند اطباء بیماری ایشان را صرع تشخیص نموده اند و این ثمره افراط شربست چنانچه هر دو عم ایشان شاهزاده شاه مراد و شاهزاده دانیال بهمین بیماری مبتلا گشته کاسه سر در کاسه شراب کردند درینولا شاهزادگان والا گهر سلطان دارا شکوه و شاهزاده اورنگ زیب از خدمت پدر بملازمت جد بزرگوار آمده بدولت زمین بوس فوق نیاز نورانی ساختند از فیلا و جواهر مرصع آلات فریب ده لک روبیه پیشکش ایشان بنظر در آمد درینولا از نوشته فاضل خان بعرض رسید که بالیسقر پسر سلطان دانیال مرحوم در امرکوت از شاهجهان جدائی گزیده بملک راجه گچسنگ خود را رسانیده عنقریب بشاهزاده پروز خواهد رسید و از سوانح بهجت افزا که درین راه بظهور آمد آوارگی مهانتخان از درگاه است تفصیل این داستان برسم اجمال آنکه از تاریخیکه آن بداندیش مصدر چذین گستاخی گردید مزاجش بشورش گرائید و ظرف حوصله اش تنگی کرد و باعیان دولت سلوک ناملایم پیش گرفته دلها را از خود آزرده و خاطر را متفکر گردانید حضرت شاهنشاهی با وجود چذین گستاخی و سوء ادب از کمال حوصله و بردباری التفات و عنایت ظاهر می ساختند و هرچه نور جهان بیگم در خلوت می گفت بے کم و کاست نزد او بیدان می فرمودند چنانچه مکرر بر زبان آوردند که بیگم قهلا تو دارا خبردار باش و صبیحه شاهنواز خان دبیره عبدالرحیم خانکشان که در

عقد از دواج شایسته خان پسر اصفخانست می گوید که هرگاه قابو یابم مهابتخان را به بدوق خواهم زد و بنظهار اینمقدمات خاطر او را مطمئن میساختند تا آنکه رفته رفته توهمی که در ابتدا داشت و از آن رهگذر هوشیار و بیدار می بود و جماعتی کثیر از راجپوتان با خود بدرگاه می آورد برگرد و پیش دولتخانه باز میداشت کم شد و آن ضبط و انتظام برجا نماند و معینا نوکران خوب او در جنگ احدیان کابل بقتل رسیدند و نور جهان بیگم بخلاف او پیوسته در انتظار فرصت بود و سپاه نگاه میداشت و مردم دلیر جنگ آزما را دلاسا می کرد و مستمال و امیدوار میساخت تا آنکه هوشیار خان خواجه سراسر بیگم بموجب نوشته ایشان قریب بدو هزار سوار از لاهور نوکر کرده بخدمت شرافت و در رکاب سعادت هم جمعیت نیک فراهم آمده بود یک منزل پیش از رهناس دیدن محله سواران را تقریب ساخته فرمودند که تمام سپاه قدیم و جدید جعبه برشیده در راه بایستد انگاه بلند خان خواص را حکم شد که از جانب حضرت نزد مهابتخان رفته بیغم گذارد که امروز مردم بیگم خود را بنظر اشرف می گذرانند بهتر آنست که مجرای اول را موقوف دارند میداد باهم گفتگو شده بجنگ و نزاع کشد و در عقب بلند خان خواجه انور را فرستادند که این سخن پسندیده معقول او سازد و او حسب الحکم عمل نموده درینوقت بکورش نیامد روز دیگر بسیاری از بدهای بادشاهی در درگاه فراهم آمدند و آنحضرت بمهابتخان حکم فرمودند که یک منزل از اردو پیش میرفته باشد اگرچه او از حقیقت کار آگاه گشت لیکن چون چشمش از جنگ احدیان رسیده بود کام و ناکام روانه پیش شد و آنحضرت بتعاقب او سوار شده گرم و گپرا شتافتند و مهابتخان دیگر خود را جمع توانست ساخت و از منزل پیش نیز کوچ کرده از درگاه بهت گذشته فرود آمد و حضرت شاهنشاهی درینطرف معسکر آراستند و افضلخان را نزد آن اشفته دماغ فرستاده چهار حکم بتقریر او حواله فرمودند نخست آنکه چون شاهجهان بصوب پنده رفته او نیز از پی رفته انهم را بانجام رساند و بیم اصفخان را به لارمت حضور فرستد سویم طهمورت و هوشنگ پسران شاهزاده دانیال را روانه حضور نمایند چهارم لشکری پسر مخلص خان را که غاسن اوشت و تاحال بملازمت نیامده حاضر سازد و اگر در فرستادن اصفخان استادگی کند یقین شناسد که فوج بر سر او تعیین خواهد شد افضلخان پسران شاهزاده دانیال را همراه آورده معروضداشت که در باب اصفخان عرض میکند که چون از جانب بیگم ایمن نیستم بیم اندازم که اگر اصفخان را از دست دهم ثباتا لشکر بر سر من تعیین فرمایند درینصورت بذده را بهر خدمتی که تو میفرمایند بدان سرفراز شده چون از لاهور بگذرم همت بر چشم و دل گذاشته اصفخان را روانه درگاه خواهم ساخت چون افضلخان عذر فرستادن اصفخان معروضداشت بیگم از رفهای لغو او بشورش در آمد و افضلخان باز رفته آنچه دیده و شنیده بود پوست کنده نظام ساخت و گفت در فرستادن اصفخان توقف مصلحت نیست زنهار بطور دیگر بکار نرساند که ندامت خواهد کشید چون مهابتخان از حقیقت کار آگاه گشت

فی الفور امپنجان را خورد آورده معذرت خواست و بعهد و سوگند خاطر او پرداخته و ملایمت فراوان ظاهر ساخته روانه درگاه نمود لیکن ابوطالب پسر او را بهشت مصلحتی که رقم پذیر گردیده روز بچند نگاهداشت بظاهر عزیمت پتینه و نموده کوچ بکوچ روانه شد و بهشت و سوریم ماهمذکور عبور موکب منصور از آب بهت واقع شد از غریب آنکه یورش مهابتخان و هرج و مرج او بر ساحل همین آب اتفاق افتاد و باز انحطاط اخربخت و زمان ادبار او برگشتار همان دریا روی نمود و پس از روز بچند ابوطالب پسر امپنجان و بدیع الزمان داماد خواجه ابوالحسن و خواجه قاسم برادر او را نیز عذر خواسته بدرگاه فرستاد چون در جهانگیر آباد نزول سعادت اتفاق افتاد داور بخش پسر خسرو و خانخانان و مقر بخان و میر جملة و اعیان شهر لاهور بدولت زمین بوس حبیبی اخلاص را نورانی ساختند هفتم ماه آبان به ساعت معسود نزول موکب اقبال بدار السلطنت لاهور چهره افروز مراد گردید در پی روز مسعود امپنجان بصاحب صوبگی پنجاب اختصاص یافت و منصب وکالت ضمیمه مراحم گردید و حکم شد که سردیون نشسته از روع استقلال بتمشیت مهمات مالی و ملکی پردازد و خدمت دیوانی بخواجه ابوالحسن ارزانی شد و فضلخان از تغیر میر جملة بخدمت میر سامانی سرفرازی یافت و میر مذکور بخدمت بخشیدگری سر بلند گردید و سید جلال ولد سید محمد نبیره شاه عالم بخاری را که در گجرات آسوده اند و احوال ایشان بتقریبات در پی اقبال نامه ثبت افتاده رخصت وطن فرموده فیل بجهت سواری ایشان لطف نمودند در بنولا بعرض رسید که مهابتخان از سمت راه پتینه عنان تافته بجانب هندوستان روانه شد و نیز بمسامع جلال رسید که بیست و دو لک روپیه نقد وکلائی او از بنگاله فرستاده اند بحویلی دهلی رسیده بنابراین صفدر خان و سپهدار خاں و علی قلی در من و نور الدین قلی و انیرای سنگدلان با هزار احدی تعیین شدند که برجناح استعجال شتافته زرها بدست آرند نامبرده ها متوجه خدمت شده در حوالی شاه آبان بمردم او که خزانه می آوردند رسیدند و آنها زرها در سرا باده متحصن شده ناممکن و متصور بود بمداغه و مقابله پای فلالیت افشردند و بندهای درگاه بعد از زده خورد بسیار سر را آتش زده بدرون در آمده مبلغ هارا متصرف شدند و مردم او قرار بر فرسار داده راه ادبار سپردند و فرمان شد که زرها بدوگاه فرستاده خود بتعاقب مهابتخان شتابند و مقارن این حال خانخانان را بمنصب هفت هزار بدات و سوار از قرار دو اسپه و سه اسپه سرفراز نموده خلعت و شمشیر و اسب پنجاق بازی مرصع و فیل خاصه مرحمت نموده باجمعی از بندهای درگاه باستیصال مهابتخان دستوری فرمودند و صوبه اجمیر به تیول او مقرر شد و چون مهم جگت سنگه از صادق خان سرانجام نشده بود و او را از درستان مهابتخان میدانستیم حکم شد که از سعادت کورنش محروم باشد و در پی روز مخلص خاں و جگت سنگه را کوهستان کانگرا رسیده ملازمت نمودند و در پی روزها بمکر مخاں که خدمت ملک کوچ داشت فرمان صادر شد که او را صاحب صوبه بنگاله ساختم بدانصوبه شتافته بضبط و

نحقی انولایت پردازان و خانزاد خان را روانه حضور نماید شاهزاده پرویز از فرط باده پیمانی بمرض صرع مبتلا شده رفته رفته از غذا نفرت بهم رسانید و قوی به تحلیل رفت و هر چند اطبا بمعالجات و تدبیرات پرداختند چون زمان ناگزیر در رسیده بود اثری بران مترتب نگشت و شب چهارشنبه بتاریخ هفتم شهر صفر سنه هزار سی و شش هجری پیمانه حیاتش لبریز گردید و کالبد آن مرحوم را نخست دران شهر امانت فرمودند و آخر با کبرآباد نقل کردند و در باغی که سبز کرده آن سرور جوئیبار سلطنت بود مدفون کردند و چون اینخبر بمسامعه علییه رسید رضا بقضایه ایزد تعالی داده زخم درونی بمروم صبر و شکیبائی چاره فرمودند در سن سی و هشت سالگی وفات یافت تاریخ فوت او بعضی از فضلا چنین یافته اند وفات شاهزاده پرویز * بعد از استماع این خبر بخانجهان حکم شد که فرزندان و باز ماندگانی ایشان را روانه درگاه والا سازد در خلال این احوال شاه خواجه ایلچی نذر محمد خان رخصت معاودت یافت و سوائه آنچه بدفعات باو عنایت شده بود چهل هزار روبیه دیگر مرحمت گردید و انمودگی از نفایس هندوستان بخان فرستادند درینولا ابوطالب خلف اعتضاد الخلافت آصفخان بخطاب شایسته خان نامور شد درین ایام موسویخان از دکن مراجعت نموده سعادت زمین بوس دریافت و درینولا میرزا رستم صفوی بصوبه داری بهار فرق عزت برافراخت و درین هنگام از عرضداشت متصدیان صوبه دکن بعرض رسید که یاقوت خان حبشی که درانملک بعد از عنبر سرداری عمده تر ازو نبود و در حیات عنبر نیز سپه سالاری لشکر و انتظام افواج بعهد او مقرر بود اختیار بندگی و دولتخواهی را سرمایه سعادت خود دانسته پاپانصد سوار بحوالی جالانپور آمده بسر بلندرای نوشته که من بافتح خان پسر ملک عنبر و دیگر سرداران نظامالملک قرار دلتخواهی داده از پیش قدمان این سعادت شده ام نامبرده هابری یکدیگر سبقت کرده بے در پی خواهند آمد چون خانجهان از نوشته سر بلندرای بر حقیقت کار اطلاع یافت کتابتی مشتمل بر استمالته و دلتخواهی بسیار بیاقوت خان نوشته سرگرم عزیمت گردانید و بسر بلندرای نیز مکتوبه قلمی نمود که در لوازم ضیافت و مراسم مهمانداری کوشیده بزودی روانه برهانپور سازد در اوراق سابق مرقوم گردیده که شاهجهان با معدودی از بندها بجانب پتنه نهضت فرمود چون در ایام شاهزادگی بادشاه والا جاه شاه عباس طریقه دوستی و میزبانی مسلوک و ابواب مراسلات مفتوح داشتند و درین هرج و مرج شاه نیز متوجه احوال ایشان بودند بخاطر صواب اندیش رسیده که بدان سمت متفرق نمائشان نزدیک باید شد یمن که بایبایی مهربانی و اشفاق ایشان غبار لغزش و فساد که مرتفع شده فرو نشیند بالجمله چون بحوالی پتنه پیوستند مشرف الملک که حارس بود نه هزار سوار و دوآزده هزار پیاده فراهم آورده حصار شهر را استحکام داده قدم جرات پیش گذاشت و بالجمله همگی سیصد چهار صد سوار از بندها روانه بودند تا بآنجا رسیدند آنها نیاروده بحصار شهر در آمده

متحصن گشت و چون از پیشتر مرمت قلعه نموده توپ و تفنگ بسیار در برج و باره آماده ساخته بود درینولا بدرین حصار در آمده بمداغه و مقابله پاه ضلالت افشرد و شاهجهان مردم خود را منع فرمود که بر قلعه نوازند و رعیت خود را به توپ و تفنگ ضایع نسازند باوجود اینمعنی جمعی از جوانان کار طلب بر حصار بند شهر یورش نمودند و از استحکام بهج و باره و کثرت توپخانه کاری نساختند و ناگزیر عطف عنان نموده دایره کردند و پس از روزی چند باز بهادران شیردل زنجیر گسل مانند برق لامع بقلعه تاختند و چون بر دور قلعه همه جا میدان مسطح بود و اصلا پستی و بلندی و دیوار و درخت نداشت سپرها بر رو کشیده دویندند قضا را در انضاع خندق عمیق و عریض مملو از آب بود پیش رفتن محال و پس گشتن از آن محال تر شد در میان میدان نشسته توکل را حصار خود ساختند درینوقت شاهجهان تکسر بهم رسانید و بنابر بعضی موانع که نوشتن آن طولی دارد سفر عراق در عقد توقف افتاد و نیز خبر بیماری شاهزاده پرویز بتواتر پیوست و یقین شد که ازینمرض جان بر نیست و هم درینضمن مقتوب نور جهان بیگم رسید بمرقوم بود که مهابتخان از صدمت نهضت موکب بادشاهی سراسیمه گشته مبادا از غایت شورش مزاج در راه غبار آسیبی بدامن پسران شما رساند صلاح دولت درانست که باز بصوب دکن عطف عنان نموده روزی چند با روزگار بدر ساخت

تا خورد فلک از پرده چه آرک بیرون

بنابران باوجود ضعف قوی و بیماری صعب پالکی سواره از راه گجرات و ملک بهار متوجه دکن شدند درین ضمن خبر فوت شاهزاده پرویز رسید برجذاج استعجال نهضت موکب منصور افتاد و این راهیست که سلطان محمود از همین راه آمده فتح بتخانه سومنات کرده چنانچه مشهور است و شاهجهان بملک گجرات در آمده از بیست گروهی احمد آباد بگذر جانجایر دریای نوبدا را عبور فرمودند و از گریوه چهبوئی که برآچه بکلانه تعلق دارد بر آمده بناسک ترینک از مضافات دکن که مردم خود را در آنجا گذاشته بودند نزل نمودند و چون درین ملک عمارت نبود در همان نزدیکی بخیدر شتامه درانسرزمین رحل اقامت انداختند درینولا آصفخان بمنصب هفت هزاری ذات و سوار دوا سپه و سه اسپه فرق عزت برافراخت تا از قید مهابتخان و اسیر جان نجات یافته بود منصب و جاگیر نداشت احوالش نامنتظم بود درینولا از عرضداشتن متصدیان دکن به عرض رسید که نظام الملک از کوتاه اندیشی و فتنه انگیزی فتح خیابان پسر عذیر و دیگر تربیت یافتهای نو دولت را بحدود ملک بادشاهی فرستاده عمار شورش و فساد برانگیخته لاجرم عمده الملک خانجهان بجهت محافظت و محاربت لشکرخان را که از بندهای کهن سال است و کاروان بحر است برهانپور مقرر است خود با عساکر ظفرلوا متوجه بالا گشت شد و تا کهزکی که محل اقامت او بود عنان منازعت باز نکشید و نظام الملک از قلعه دولت آباد سر بیرون نکشید ازین

این نام گشته بغداد محل تولد است و او از سادات سیفی بوده بسلسله نقیب خاں
 قرابت قریب است چون از عراق آمد حضرت عرش آشپانی صبیحه سادات خاں
 بنوه عم نقیب خاں را (بوخی نسبت فرمودند در هنگامیکه عبور شاهجهان در
 ضلالت کفریه امت دستور از روی حدود جاگیر داشت بخدمت ایشان پیوست و
 بخندنی در فرج هر سهرای گزید سادات خاں که در خدمت شاهزاده پرویز
 بود نوشتها که میافزاید فرستاده نزد خود طلب داشت و آن خون گرفته از
 خدمت منتظران جدا شده نزد سلطان پرویز آمد چون خبر آمدن او به حضرت
 شاهنشاهی بنیده حضور طلب فرمودند هر چند شاه پرویز التماس عفو گناه او نمود
 مهربان نشدند و آن سیدزاده را در پای فیل مست انداخته بعقوبت تمام سیاست
 فرمودند در بنوق نظام الملک در قلعه دولت آباد حمید خاں قام غلام حبشی را
 پیدشوات خود ساخته مدافع اعتبار ملک و مال به قبضه اقتدار او سپرد از برون او و از
 اندرون زلف نظام الملک (امثال مرغی در قفس داشتند و خبر آمدن خانجهان یقین
 شد حمید خاں با سلاک هوان که دوازده لک رویه باشد نزد او رفته بافوس و افسانه
 او را از راه برده قرار داد که معصوم را بگیرد تمام ملک بالا گهاٹ را با قلعه احمد نگر
 به تصرف نظام الملک باز گردانند و خان ازین افغان ناحق شناس که حقوق تربیت
 حضرت شاهنشاهی را فراموش کرده چنان ملکی را به سه لک هون از دست داد و
 بنام امرای بادشاهی که در میانها بودند نوشتها فرستاد که آن محال را حواله
 وکلای نظام الملک نموده خود را محصور رسانند و همچنین نوشته بنام سپهدار خاں
 حاکم احمد نگر ارسال داشت چون مردم نظام الملک جهت اخذ قلعه شتافتند مشارالیه
 گفت که ملک تعلق به شما دارد متصرف باشید اما قلعه ممکن نیست که من از
 دست بدهم هرگاه که فرمان بنمائید قلعه را خواهم داد مچنانچه هر چند وکلای نظام الملک
 دست و پا زدند اثری بران متوثر نگشت و سپهدار خاں افزوقه و ذخیره فراوان بدین
 بنده باستحکام برج و باره پرداخت و مردانه قدم همت برجا داشت و دیگر نامردان
 بنوشته خانجهان ملک بالا گهاٹ را در کل بوکلای نظام الملک سپردند و به برهانپور
 آمدند الحال حقیقت احوال حمید خاں حبشی و مذکوره او بذبح غرابت مرقوم
 میگردد که این غلام را زنی بود از غریب زادهای این ملک و در ابتدای که
 نظام الملک مفتون شراب و شیفته زنان شد اینعورت بدرون حرم راه یافته شراب مخفی
 که مردم بیرون را ازان آگاهی نبود میرسانیدوزن و دختر مردم را به فریب و فسوس بد راه
 ساخته نزد او میدرد و به لباسهای مناسب و زینتهای فاخر آراسته بغظر او جلوه میداد
 و او را بمباشرت و معاطفت پری پیکران سیم بر مبتلا ساخته محظوظ و مسرور میداشت
 رفته رفته مدار و اختیار بیرون بقبضه اختیار شوهرش قرار یافت و از درون مدار زندگانی
 نظام الملک بدست آنعورت اقتدار هرگاه آن زن سوار میشد سران سپاه و عمدهای دولت
 پیاده در رکاب او میرفتند و عرض مطالب خود می نمودند تا آنکه عاد لخلل فوجی بر سر

نظام الملک فرستاد و از پنجانب نیز خواستند که لشکری بفرستند و این عودت
 بطوع و رغبت خود و خواهش تمام استدعاء سپاه از نظام الملک کرده دلشش بخت
 که اگر نوج عادلخا را شکست دادم زنی مصدر جیش کاسی شکوف شده باشند و اگر
 نقش برعکس نشست شکست زنی چه اعتبار و افتخار خواهد بود و الفصه این ماده
 گرگ محتاج مرتکب این امر خطیر گشته پیوسته در ساق این لیاق نقاب بر قاصد غ
 افکنده بر اسب سوار می شد و خنجر و شمشیر مرصع ترکمر می بست و حلقه های طلا و
 مرصع که باصطلاح هندوستان کزه گویند در دست می انداخت و در لوبانسان پیاپی
 و تحایف مردانه با خود همراهِ میداشت و داد و دهیشت و العام و کجش و اسب
 میجست و بهانه میخواست هیچ روزی نمیگذشت که با سردار سرکار رعایت میکرد و مبالغی
 بمردم نمیداد بعد از آنکه تلاقی صفین و محاذات نیکین الهاق ازادار علوهمت و علو
 جرات دیوانه بالشکر عادلخان مصاف داد و سپاه و سرداران بقتل و حرب و طعن و ضرب
 ترغیب و تحریص نموده قدم مردانگی را دران بحر و غلج هیبتی چون کوه استوار با برجا
 داشت و ان غنیم و دشمن عظیم را شکست فاحش داد و جمیع فیلمان و تربخانه را بدست
 آورده سالم و غانماً را بخت مراجعت بر افراخت در بتولایش رسید که چون امام قلیخان
 فرمانروای توران چند سال میروید بر که ایلمچی حضرت سنا شاهنشاهی را در ماوراءالنهر
 نگاهد داشته اد میانه سلوک نمود چون خبر بعزایتی بدشاهجهان و مخالفت نمودن
 ایشان بوالد والا قدر شایع شد لاجرم قدوه ممالک اسلام غمید الرحیم خواجه و ارکان خواجه
 را با شرافت تحف و نفایس هدایا همراهِ میل مزکور رحمت فرمود و مکوه نیز
 نوشته مصحوب خواجه ارسال داشت خواجه از اعظم سعادت و ازاجله مشایخ ماوراءالنهر
 اسمی نسبت شریفش بامام جعفر صادق علیه السلام منتهی میشود و بادشاه توران
 عبدالله خان بخواجه چونبار جد بزرگوار انجذاب دست امانت داده بود و ارادت صادق
 داشت حضرت شاهنشاهی آمدن خواجه را گرامی داشته در تعظیم افزودند و امرا
 و اعیان دولت را باستقبال فرستادند و چون بمایلی رسید ظفر خان استقبال نموده بشهر
 اردن و مجلس عالی آراسته لوازم مهمانداری بتهنیه رسانید و حضرت شاهنشاهی در سه
 منزلی لاهور موسوی خان را با خلعت خاصه و خنجر مرصع پیشوا فرستاده معسر بخش
 خاطر آن سید عزیز شدند و بعد از آن بهادر خان اورنگ که در زمان عبدالمومن خان
 حاکم مشهد بود درین درگاه منصب پنجهازاری داشت باستقبال شهنشاهت و چون خواجه
 بخوالی شهر پیوست بحکم اشرف خواجه ابوالحسن دیوان و اراد تخان بخشی باستقبال
 او رفته ملاقات نمودند و همان روز بشرف دست بوس انحضرت مشرف گردید کورنش
 و تسلیم را معاف فرموده شرایط بزرگی بجا آوردند و قریب بارزنگ خلافت حکم نشستن
 فرمودند و پنجاه هزار روپیه برسم انعام تکلیف فرمودند و روز دیگر چهارده قاب طعام البوش
 خاصه باظروف طلا و نقره بجهت خواجه فرستادند و تمام ظروف بلوازم آن بایشان ارزانی
 داشتند درین ایام صوبه داری بنگاله از تغیر خانزاد خان بمکر مخان ولد معظم خان مقرر

گشت چون مکرخان محکوم است آنولایت کامیاب مراد گردید بحسب اتفاق فرمانی بقام
او عزامه دار یافت و او بر کشتی نینشسته باستقبال فرمان شتافت قضا را غیر ازین دریای
صغیر و مشهور در مکران است ناله آبی بود که کشتی را ازان جوی بایست گذشت
چون کشتی مکرخان باقیام میرسد بملاحان اشاره میکند کشتی را زمانه در کنار آب
بارش و ازین زمانه عصاره را بر میجوید مقصد گردد در وقتی که ملاحان میخواهند کشتی
را برینا و آب رسانند باز به هم رسید و کشتی را برگردانید و از شورش تلاطم بحرکت
بر میجوید کشتی در آب فرو می رود مکرخان با چند کس که دران کشتی بودند غریق
نورنا میگرد و در وقت متفلس سواران گرداب بلا بر نم آرد در خلال اینحال خانخانان
و وزیر مکران در سن هفت و دو سالگی باجل طبیعی در گذشت تکمیل این اجمال آنکه
چون بدلهای رسید صغیر قوی بر مزاجش استیلا یافت ناگزیر دران مصر سعادت
یوسف نمود و در اواسط سال هجری سی و شش هجری و بیعت حیات سپرده در
مقبره که برای مسوره خود ساخته بود مدفون گردید از اعظم امرای ایندولت بود
و در عهد سلطنت حضرت عرش اشکانی مصدر خدمات شایسته و فتوحات عظیمه
گردید از انجمله کار نمایان کرده گنجینه فتح گجرات و شکست مظفر که بهمان فتح
گجرات از دست رفته بار بر صفت اولیا دولت قاهره در آمد دوم فتح جنگ سهل
که لشکر دکن را بافیلان مست و جنگی و توپخانه عظیم همراه داشت و مشهور است
که هفتاد هزار سوار فراهم آورده بود و خانانان با بیست هزار سوار بمقابل او شتافت
و دو روز و یک شب جنگ عظیم کرده لواء فتح و فیروزی بر افراشت و دران معرکه
مرد آزما مثل راجی علیخان سردار بی بقتل رسید سویم فتح پنده و ملک سند و در
زمان دولت حضرت مجتبی میر کلازش شاهنواز خاں با اندک مایه مردم عذیر
را شکست داد چنانچه بموقع خود بدست افتاد بے اغراق خانزاد رشید بود که اگر اجل
امان داده اثار نیک از بر صفحه روزگار یادگار ماندند خانخانان در قابلیت و استعداد
یکتای روزگار بود زبان عربی و ترکی و فارسی و هندی میداندست و از اقسام دانش
عقلی و نقلی حتی علوم هندی بهر و انی داشت و در شجاعت و شهامت و سرداری
برایتی بل آینی بود و زبان فارسی و هندی شعر نیکو گفتی و واقعات بابریا بحکم
حضرت عرش اشکانی بفارسی ترجمه نموده و گاهی بیتی و احیاناً رباعی و غزلی می
گفت این چند بیت ازوست

شمار شوق ندانسته ام که تا چند است * جز اینقدر که دلم سخت از زوهند است
بکیش صدق و صفا حرف عهد بیکار است * نگاه اهل محبت تمام سوگند است
نه دام دائم و نه دانه اینقدر دائم * که پای تابسم هرچه هست در بند است
مرا فروخت محبت وای نمیدانم * که مشتری چه کس است و بهاء من چند است
آدای حق محبت عنایت است زدوست * و گرنه خاطر عاشق بهیچ خورسند است
ازان خوشم بسخنهای دلکش تو رحیم * که اندکی باد اهلای عشق تا چند است

رباعی

ز بهار رحیم از پی دل نروی * بیهوده به آرزوی دل درگروی

گفتم سخنی و باز هم میگویم * خواهشکاری بهشت کاغذ نروی

چون راجه امر سنگه زمیندار ملک ماند و بندگی و دولت خواهی اختیار نموده عرصه داشت کرده که پدران من بسعادت استانبوس مستعد گشته من نیز آمد و ارم کنایان شرف فرق عزت بر افرازم بنابران تهور خان که از خدمتکاران زبان قلم بود دستور یافت که رهنمونی سعادت نموده او را بقدسی آستان بیمار دو جهت سرفروزی و فرمان استقامت با خلعت و اسب مرحمت شد چون بمسامع رسید که مهلتی بخدمت شاهجهان رفت علی الرغم او عیالها را خطاب سیه سالاری امتیاز بخشیدند اکنون مجملی از ماجرای احوال مهلتی نگاشته ملک بیان میگردد که چون او را از درگاه بر آوردند او از راه پشته عطف عنان نمود لشکر بادشاهی بتعاقب او تعیین شد و او را از هیچ طرف راه خلاص بامید مناص نیامد ناگزیر نجات خود را منحصر در توسل شاهجهان دانست و عرض مصحوب یکی از معتمدان خود بخدمت آن حضرت فرستاد مضمون آنکه اگر بفرمان تو بر جرایم این بنده گناهگار کشند روزه امید بآن آستان آرد شاهجهان از تقصیرات او گذشته فرمان مرحمت عنوان با پنجه مبارک جهت تسلی او فرستادند و آن سرگشته بادیه ناکامی با قریب دو هزار سوار از سواران و اسب و شمشیر مرصع و اسب شده در خیبر پیوسته و هزار اشرفی نذر و یک الماس کلان که هفت هزار روبیه قیمت داشت بادیه نقایس پیشکش گذرانید و بانعام خیر مرصع و شمشیر مرصع و اسب خاصه و فیل خاصه سرفروزی یافت در ایام خانجی نو ششماه پے در پے فرستاده عبدالله خان را که در آن دور بود بامدن برهانپور کرغیمپ و تحریص نمود و خان بعهد و پیمان بدانجا شتافته او را دید چون روزی چند در برهانپور گذرانید خانجیها باغول اهل نسا از خان فیروز جنگ بدگمان شده در روزیکه با یک خدمتکار بخانه او آمده بود گرفته مقید ساخت و حقیقت حال را بدرگاه عرض نمود فرمان شد که بقلعه اسیر برده نگاهدارند و چون عهد شکنی در جمیع ادیان مضموع است خانجیها در اندک مدتی نتیجه آن یافت و شرح این داستان بر سبیل اعجاز آنکه چون دماغ او از عنایات سرشار حضرت شاهشاهی آشفته بود بعد ازان که اورنگ خلافت بجلوس جهان افروز حضرت جهانبانی ارتفاع آسمانی یافت پیوسته خود را باندیشهای فاسد و خیالات فاسد آزرده میداشت تا آنکه واهمه بر مزاج او استیلا یافته قرار بر فرار داد و شب یک شنبه بست و هفتم ماه صفر سنه هزار و سی و نه با فرزندان و جمعی از افغانان از دارالخلافه اکبراباد برآمده راه ادبار پیش گرفت و آنحضرت بهمان شب خواجه ابوالحسن و سید مظفر خان و اله ورد بخان و رضا بهادر و پرتوی راج راتهور را با فوجی از بندهای درگاه بتعاقب او تعیین فرمودند و نامبردگان در حوالی دهولپور باو رسیده جنگ سخت

در پیوست و در اندام داروگیر رضا بهادر شربت خوشگوار شهادت چشید و پرتی راج زخمی شده در میدان افتاد خانجهاں دو پسر خود را بکشتن داده خود نیم جانی از آن مهلکه برآورده بجانب دکن شتافت و بدظام الملک پیوسته محرک سلسله شورش و فساد شد و مقارن اینحال نهضت مرکب جهانکشا بجانب دکن اتفاق افتاد و در ساعت مسعود دولتمخانه درهاندپور بذات جهان از رونق و بها بدیرفت و اعظم خاں که در دولت جهانگیری خطاب ارادتخان داشت باعساکر ظفر اثر بجهت استیصال او بدلا گهاٹ تعین شد و افواج قاهره بادشاهی را مکرر با خانجهاں اتفاق مبارزت افتاد و هربار آثار تسلط و غلبه اربده‌های درگاه بظهور رسید لیکن دفعه آن مقهور میسر نگشت تا آنکه عذاب ادبار بجانب ممالک شرقی که مساکن افغانه است معطوف ساخت خاقان گیتی ستان عبدالله خاں بهادر فیروز جنگ را سردار کرده و سید مظفر و معتمد خاں کوکه و رشید خاں و چندے دیگر از امرا همراه نموده به تعاقب آن مقهور فرستادند و لشکر فیروزی اثر در حوالی پرگنه سنده که بسمت کروهی اله آباد واقع است به آن بیسعادت رسید و او از حیات و نجات نا امید گشته با جمعی از پسران و خویشان و نوکران قدیم بایه جهالت افشوده بجنگ پرداخت و با دو پسر و چندے از منکسبان بقتل رسید و خاں بهادر فیروز جنگ سر بیمغز او را بدرگاه والا فرستاد بدایخ بسمت و یکم اسفندارمند در ساعت مسعود نهضت را بایات اقبال بعزم سیر و شکار خطه دلپذیر کشمیر اتفاق افتاد و این سفر اضطراری بسمت نه باختیاری چون هوا گرم در مزاج اقدس در غایت ناسازگاری بود لاجرم طهر سال در آغاز موسم بهار معونیت رآه بر خاطر اشرف و مزاج مقدس آسان شمرده خود را بگلزار همیشه بهار کشمیر فردوس نظیر می‌رسانیدند و خوبهائے کشمیر را در پاته و استغفای لذات آن رشک بهشت نموده باز عذاب عزیمت بصوب هندوستان معطوف میدادند پیش ازین بچند روز به عبدالرحیم خواجه سی هزار روپیه تمام فرموده بودند در موقت ما در قریل با حوضه نقره شفقت فرمودند *

جشن بسمت دولتمین نوروز از جلوس همایون

بر روز یکشنبه سویم رجب سنده هزار و سی و شش هجری آفتاب جهانتاب بدبرج حمل شرف تحول فرموده و سال بسمت و دویم از جلوس والا آغاز شد و بر لب آب چناب جشن نوروز جهان افروز از سنگی بخت یک روز بلوایم آن پرداخته کوچ فرمودند و منزل بمنزل سیوکتان و شکار افکتان فرموده در ساعت فیض اشاعت به نزهت سوای کشمیر نزول اقبال افتاد چون بعرض رسیده بود که مکرم خاں حاکم بدگاله غریب بجزینا گنبد چناب که در او بانی سابق بدان ایما رفته درینولا فدائی خاں را بحکومت صوبه بدگاله بنزد امتیاز تحشیده و منصب پنجهزاری ذات و سوار و خلعت فاخوره و اسب عراقی ابلق فرستاد فرماد و اے ایران عنایت فرموده بدانصوب رخصت

نمودند و مقرر گشت که هر سال پنجم یک روپیه برسم پیشکش شاهنشاهی و پنجم یک روپیه بصیغه پیشکش بیگم که مجموع ده یک روپیه باشد بخزانة عامرة داخل سازد درین هنگام ابو سعید نبیره اعتماد الدوله بحکومت پندۀ فرق عزت برافراخت و بهادر خاں اوزبک بحکومت اله آباد از تغیر جهانگیر قلند خان خلعت خاص پوشیده بدین صوب شناسفت و سرکار کالپی بجایگزین مستخدم خاں مقرر شد ذکر این واقعه دلدوز و شرح این حادثه جگر سوز را زبان سخن آفرین و گوش دانش گزین برنقاید آنرا که دیده جهان بین بر حسن صورت و قبول سیرت آن خاقان والا شوکت افتاده داند که سپهر شعبده باز چه باخته و روزگار جهان گذار چه پرداخته

نشستی چوبوگاه شاهنشاهی * گزینی خجستان فر ظل لاهی

فرزنده افسر و تخت بود * کریم رحیم و جوان بخت بود

باجمله درین مدت که آن حضرت در کشمیر تشریف داشتند مرض استیلا پذیرفت و از غایت ضعف و زبونی پیوسته بر نالکی نشسته بسیر و سواری خود را مشغول میداشتند روزی در دو وجع بشدت کشید و آثار یاس و ارتحال بروجذات احوال پرنوا افکند و حرفه ای که بخت نامیدنی از آن می آمد بے اختیار بر زدن جاری شد شورشی عظیم در مردم افتاده پرستاران بساط قرب را بغایت مضطرب ساخت لیکن چون روز بخیزد از حیات مستعار باقی بود در آن مرتبه بخیر گذشت و بعد از چند روز اشتها مفقود گشت و طبیعت از افیون که مصاحب چهل ساله بود نفدت گزید بغیر از چند بدلت شراب آبگوری قهوه دیگر هرگز توجه خاطر نمی شد درینوقت شهریار باشنداد مرض ذوالالتعبیت ابروی خود ربخت و موی بیروت و ابرو و مؤه تمام افتاد هر چند اطباء بمدد او علاج پراختند اثری بر آن مقرب نگشت بنابراین خجست زده التماس نمود که پیشتر بلاهور افتد روزی چند بیاضی که و مد او پرواز و بحکم اشرف روانه لاهور شد و در بخشش لیسن حضور که نظریه در است و نور جهان بیگم بجهت نظام کار آن برگشته روزگار و سزاوار است احتیاط بار حواله نموده بود که مقید دارن التماس نمود که بدیگری حواله نشود از و گرسنه حواله ارادتشان نمود و مقارن آن حضرت شاهنشاهی بنماشای میهنی بهر حال و احوال و در آنکس نهضت فرمودند در اندامی سیر خانزاد خان پسر مهتابخان از هندگاه آمده دولت بساط لیسن داشت و بکر نجیر فیل خوش نسب پیشکش کرد و سید جعفر که از خدمت شاهی آن خلعت نموده بود بملازمت اشرف پیوست و مقارن اینحال را با بابت عزیمت اشرف دار السلطنت لاهور ارتفاع یافت و در مقام بیمر کله بد نشاط شکار پرداخته کفایت اس شکار میر در آنرا گذشتۀ نگاشته کلک بدایع رقم گشته کوهیست بغایت بلند در سر کوه نشین بجهت بندوق اندازی ترتیب یافته چون زمینداران آهوان را اندر بر تنه کوه می آوردند و بنظر اشرف در می آید بندوق را سر راست ساخته می انداختند و در می افتاد و عجب نمودی کوه جدا شده معلق زنان آمده بوری زمین می افتد و بی لعل عجب نمودی و دند و غروب شکار است درینوقت یکی از پیداهای اناروم لاهور را آمده آورد

و آهوی پرچه سنگی جاگرفت و چنانچه باید خوب محسوس نمی شد پیداده خواست که پیشتر آمده آهوی را از آن مکان براند بمجرد قدم پیدش گذاشتن پای خون را نقدانست مضبوط ساخت در پیش بوتکه بود دست بران انداخت که خود را تواند نگاهداشت قضا را بوتکه کنده شد و از انجا معلق زنان بحال تنه بر زمین افتاد افتادان همان و جان دادن همان از مشاهده اینحال مزاج اشرف بشورش و آشوب گرائید و خاطر قدسی مظاهر بغایت مکدر گشت و ترک شکار کرده بدولتخانه تشریف آوردند مادر آن پیداده آمده جزع و فزع بسیار ظاهر ساخت اگرچه او را بنقد تسلی فرمودند لیکن خاطر اشرف تسلی نمی یافت گویا ملک الموت باینصورت متجلی شده بنظر آنحضرت در آمده بود از آن ساعت آرام و قرار از دل پرداخت و حال متغیر گشت و از بیدم کله بتهذه و از تهذه برآورد تشریف آوردند و بدستور معهود یکپهر از روز مانده کوچ فرمودند و در اثنای راه پیداله خواستند و همبکه بر لب نهاده گوارا نشد و طبیعت بر گشت و تا رسیدن بدولتخانه حال بر همین منوال بود اخرهای شب که در حقیقت آخر روز حیات بود کار بدشواری کشید و هنگام صبح که زمان واپسین بود ایستادهای بساط قرب را روز امید سیاه شد نفسی چند بسختی برآمد و هنگام چاشت روز یکشنبه بیست و هشتم شهر صفر سنه هزار و سی و هفت هجری مطابق یازدهم آبان ماه الهی سال بهشت و دوم از جلوس اشرف همای روح آنحضرت از آستانه خاک پرواز نموده سایه بر فرق ساکنان خطه افلاک افکند در سن شصت سالگی جان بحال آفرین سپردند از سذوح اینواقعه دلخراش و وقوع اینحال نه جگر تراش جهان بسورین و آشوب گویا میزد جهانیاں سر رشته تدبیر از دست داده سراسیمه شدند

حلوتن داورن بخش برآوردنگ سلطنت

در اینوقت امیرخان که از خاندان و داعیان دولت شاهجهان بود با ارادت خان همزبان شده داورن بخش پس حشر و را از قید و حبس برآورده بنویسد سلطنت مرحوم شریف کام ساختنش او اشرف را باور نمیداشت تا آنکه بسوگند مضبوط تسلی بخش خاطر استغفه او سندنه انگاه اصفهان و اردتخان سوار ساخته و چند بر سرش گرفته روانه منزل بپیش شدند و نوز جهان بیگم هرچند کمال بطلب برآورد فرستادند در محله گزیده روانه نشدند و نوز جهان بیگم از پیش انداخته با سنا هزارهای عالی مقام را پیش لیست شده از پی شتافت و اصفهان بنارسی نام هستند و این الحوقی خدمت شایسته بلند اقبال شاهجهان فرستاده خبر واقعه آنحضرت را بمقتضی احواله موجود و چون وقت مقتضی عرضداشت فوشتن نبود انکشتی مهر خود را با و بسیر و تاویل باشد بر اتمام انقصه انشب در نوشهر توقف نموده رفته بکربان نامه برآمده و در منزل فرمودند و از انجا به تهبیز و تکفین پرداخته بخش الحرف لامصوب مقصود خان و دیگر بندها روانه لاهور ساختند و روز جمعه در انظرف آب لاهور در آنیکه نوز جهان بیگم اساس نهاده بود بجوار رحمت الهی بسپردند بالجله امرای عظام و سایر بندها که در موکب مسعود بادشاه مرحوم مغفور

بودند چون میدانستند که اصفخان بجهت استقامت و استقامت دولت شاهجهان
 این توطیه برانگیخته داور بخش را بسطنت برداشته و در حقیقت او را گوسفند
 قربانی کرده همه باصفخان موافقت و متابعت نموده آنچه می گفت میکردند و تابع
 رضا جوئی او بودند و در حوالی بهنر خطبه بنام داور بخش خوانده روانه لاهور شدند
 و چون پیوسته از صادق خان باصفخان اثر بے اخلاص و اتفاق نسبت بحضرت شاهجهان
 ظاهر میشد درینوقت خوف و هراس عظیم بخاطر حق شش او راه یافت بحضرت
 اصفخان ملتجی گشته در اصلاح اینکار استعانت جست و شفیع جهت تقصیر خود
 درخواست نمود آن مدار السلطنت شاهزادهای عالیمقدار را که از نور محل گرفته بود
 باو حواله نمود که بحضرت ایشان سعادت اندوخته ادراک ایندولت را شفیع جرایم
 خویش سازد و همشیره اصفخان که در عقد ازدواج صادقخان بود پرستاری شاهزادهها را
 سعادت چاروب دانسته پروانه صفت برگرد فرق مبارک ایشان میگشت و اصفخان چون
 از همشیره خود نور جهان بیگم مطمئن خاطر نبود نظر بند داشته احتیاط می نمود که
 هیچکس نزد ایشان آمدرفت نه نماید بیگم درین اندیشه و تدبیر که شهریار سریر آرای
 سلطنت گردد و آن برگشته روزگار در لاهور خبر واقعه حضرت جنم اشیانی را شنیده
 بتحریرک زن و فتنه پردازی آن کوفه اندیش خود باسم همسایه سلطنت مور ساخته
 دست تصرف بخزاین و سایر کارخانجات بادشاهی دراز کرده هر کس را از صده خواست
 داده بفراهم آوردن لشکر و جمعیت پرداخت و جمیع کارخانجات بوناف را از خزانه و
 فیلخانه و قوزخانه وغیره که در لاهور بود متصرف گشته در عرض بکشته بخت و رسه
 لک روپیه نقد بمنصبداران قدیم و جدید داده بخدای محال جمعیت مهر و نداشت و هر
 بالیسقر بسر شاهزاده دانیال را که بعد از واقعه انحضرت فرار نموده بلاهور نزد شهریار آمده
 بود بجای خود سر در ساخته لشکر را از آب گداخته غافل از آنکه باز فرمانهای رضا و ملک
 در سنیه دولت صاحب دولتی خدمت گذارند که سلاطین و ارباب شکر غاشیه اطاعت و
 فرمان برداری او را پیرایه دوش مفاخرت و ملاهاست و از این جهت و ملک شاهباز
 بر سر دست دارد که باوجود او صعوه و کنجشک را حده حد و اکر در سر هوای همت
 بال هوس توانند کشود قطره را دریا نسیند و از آن است حد و اکر در سر و از این طرف
 اصفخان داور بخش را بر فیل سوار کرده و خود بر نیل در کشته رولنی صلا کارزار آورده
 در غول قرار گرفت و خواجه ابوالحسن و خلیف جان و امده و دلخان و سادات باو پیوست
 هراول کار طلب گشتند و شیخ خواجه با پسران دانیال در التمش مقرر شدند و از این
 بابسیار از امرا در یزغار پای همت افشوده صادق خان و شاه لواخان و معصم خان
 در چرخار مقرر گشتند و در سه گروهی شهر تلاقی فوری بین الفاق است در حمله اول نظام
 افواج او از هم گسیخت و نوکرانی که بتارگی فراهم آورده در برابر امرای فیلانی این
 دولت اند پیوند فرستاده بود هر کدام برهی شتافتند درینوقت شهریار برگشته در روزگار
 باد و سه هزار سوار قدیم در ظاهر شهر لاهور ایستاده انتظار نیوزگی تقدیر داشت

تاخود فلک از پرده چه آرک بیرون

ناگاه غلام ترکی از جنگ گاه تاخته میرسد و این خبر دلکوب بوی میرساند و آن برگشته روزگار بوی آمدن کار خود را نسنجیده و برآمد کار خویش نهمیده برهنمونی ادبار عطف عنای خود یافته در آمد روز دیگر امرا آمده متصل بحصار شهر بر سمت باغ مهندي قاسم خان لشکرگاه ساختند و اکثری از نوکران او قول گرفته آصفخان را دیدند و شب را در آن مکان قلمه در آمدند در صحن دولتمخانه بادشاهی توقف گزید و صباح آن امرای عظام بیرون آمدند و داور بخش را سرور آرای ادبار ساختند و شهریار در سرای حضرت بهت مکانی رفته در گنج خمول خزیده بود فیروز خان خواجه سرا که از محرمات و معتمدان محرمات امیر بود او را بیرون آورده باله ورد بخش سپرد و فوطه از کمرش کشوده در روز دهم بسمت بیعتش داور بخش حاضر ساخت و پس از تقدیم مراسم کورنش و تسلیم در جاها تکیه قرار یافته بود محبوس داشتند و بعد از دو روز محمول ساخته در زارده ادبار بحال تباه و روز سیاه نشاندند و پس از روزی طهمورث و هوشنگ پسران شاهزاده دانیال را نیز گرفته مقید ساختند و آصفخان عرضداشت مشتمل بر نوید فتح و فیروزی بدرگاه شاهجهان ارسال نموده التماس نمود که موکب گیهای شکوه برجناح استعجال شنافته جهان را از آشوب و اختلال خلاص سازند اکنون مجملی از رسیدن بنارسی بدرگاه شاهجهان و نهضت رایات جهان کشا به مستقر سرور خلافت رقمزده کذاک بیان میگردد بالجملة بنارسی در عرض بسمت روز از مقام چکرهتی که منزلیست در وسط کشمیر روز یکشنبه نوزدهم شهر ربیع الاول سنه هزار و سی و هفت هجری بخیر که در انتهای سرحد نظام الملک واقع شده رسانیده از راه بمنزل مهابتخان که در همان چند روز بشرف تقبیل بساط بوس اقبال سربلندی یافته بود رفته صورتحال معروضداشت و او چون برق و باد خود را بحر مسرای اقبال رسانیده خبر بدرون فرستاد آنحضرت از محل برآمدند بنارسی زمین بوس نموده حقیقت را معروضداشت و مهر آصفخانرا بنظر همایون در آورد و حدوث این حادثه دلخراش بر خاطر حق شناس گرانی ظاهر ساخت و آثار حزن و ملال از جبهه همایون هویدا گشت چون وقت مقتضی اقامت مراسم تعزیت و تزیین لوازم آن نبود فرصت و توقف را مجال دادن دور از کار بود ناگزیر بالتماس مهابتخان و دیگر دولتمخواهان که در آنوقت در رباب سعادت بودند روز پنجشنبه بیست و سوم ربیع الاول سنه هزار و سی و هفت هجری که مختار انجم شناسان رصد بند بود نهضت موکب اقبال برجناح استعجال از راه گجرات بمستقر سرور خلافت اتفاق افتاد و فرمان مرحمت عنوان مشتمل بر رسیدن بنارسی و رسانیدن اخبار و نهضت موکب سعادت بصوب دارالخلافه اکبر آباد مصحوب امان الله و بایزید که از گرمروان شاهراه اخلاص بودند به آصفخان ارسال داشتند و جان نثار خان را که از بندهای مزاجدان بود بانرمان عالیشان محتوی بر انواع مراحم و نوازش نزد خانجهان افغان که در آنوقت صاحب صوبه دکن بود فرستادند تا او را بنویسد عواطف گوناگون مستمال ساخته بر ذخایر ضمایر او و توف

حاصل نماید چون هنگام زوال و ایام نکال او نزدیک رسیده بود راه صواب از دست داده باندیشهای باطل خود را سرگشته باده ضلالت ساخت بانظام الملک موافق مطلب خویش عهد و موثیق درمیان آورده بموگند مغلظ موگد گردانید و مقرر کرد چنانچه سبق رقم پذیر گشته که ملک بالاگرفت را باقلعه احمد بکریه تصرف او باز گذارد و درینکار سعی بلیغ نمود چنانچه تمام ملک بالاگرفت سواران و قلعه احمد تکرر بتصرف نظام الملک رفت باجمله چون خانجهان قصد فساد داشت و اراده باطل با خود مخمر ساخته بود نخست چندی ملکی را مفت رایگان بجمع و اگر است که سنا بد در وقت بد بفریاد برسد مقارن اینحال دریای رویله که پیش از زمانه حضرت جنت مکانی از خدمت حضرت شاهجهانی حرمان سعادت اختیار نگزیده و چنانچه در آن محل ولایت نظام الملک است رفته بناکام روزگار بسر می برد آمده بخانههای حاکمان گشت و محرک سلسله فتنه و فساد شد و اقا افضل دیوان صوبه دکن که برادرش دیوان شهریار بود او نیز بشاهجهان اخلاص درست نداشت حرفهای پوچ با آن افغان برگشته بخت خاطر نشان نمود باجمله جان نثار خاں که فرمان گیتی مطاع بجهت استمالت خانجهان آورده بآنکه عرضداشت در جواب فرمان قلمی نمایند بے نیل مقصود رخصت معاوضه از زانی فرمود القصد خانجهان فرزندان خود را با سکندر دولانی و جمعی از افغانان که از صمیم قلب با او موافقت داشتند در برهانپور گذاشته خود با جمعی از بدهای بادشاهی که بظاهر دم از موافقت او می زدند و خود را از شر او محافظت می نمودند مثل راجه گجسنگه و راجه جیسنگه و غیره بماندر آمده اکثر محال ولایت مالوا را متصرف شد و منسوبات باطنی و فتنه پردازي خود را بر عالمیان ظاهر ساخت و هم بزودی برگشته ببرهانپور رفت چون موگب گیبها شکوه بسرحد ملک گجرات رایات اقبال برافراشت عرضداشت ناهر خاں که بخطاب شیرخانی سرفرازی داشت مبدی بر اظهار اخلاص و درلخواهی خویش و ارادهای باطل سیدخان که درانوقت صوبه دار احمد آباد بود رسید و چون سیف خاں در ایام حیات حضرت جنت مکانی نسبت به بدهای شاهجهان مصدر گستاخیا شده بود از کوارهای خویش خوف و هراسی عظیم داشت رسیدن عرضداشت شیرخان مصداق اینمعنی گشت لهذا شیر خاں را بمراحم خسروانه مستمال و امیدوار ساخته بصاحب صوبگی گجرات سرگرم خدمت گردانیده فرمان شد که شهر احمدآباد را متصرف شده حواله معتمد خاں خود نماید و سیفخان را نظربند بدرگاه والا حاضر سازد درینوقت سیفخان بیماری معبد داشت و چون همشیره کلان نواب قدسی القاب فلک احتجاب ممتاز الزمانی در حباله نکاح سیفخان بود و آن ملکه جهان بهمشیره خویش نهایت محبت و دل نگرانی ظاهر میساخت مراعات خاطر ایشان بر ذمت همت و مروت حضرت شاهجهان لازم و متحکم بود لاجرم خدمت پرستخان دستوری یافت که باحمدآباد شتافته سیف خاں را نظر بند بحضور بیارند و نگاه دارند که آسیب جان به سیف خاں نرسد و موگب منصور از گذر دریای نریده بآبیاری عبور

فرموده در ظاهر قصد سنجیدگی بر کنار اب مذکور واقع است نزول سعادت از آسانی داشتند و در ان مقام دلکشا جشن وزن قمری از عمر اید پیروند آراستگی یافت و سید دلیر خان پاره که از یکتایان و جوانان چیده رزم آزما بود بادراک سعادت زمین بوس فوق عزت **ایران بخت و نصیب** او چهار هزار و سه هزار سوار مقرر گشت و در پنجش از عرضه داشت دستگیران من و من گردید که از نوشته ساهوکاران گجرات و بعضی از آنها در لاهور اند معلوم شد که **اصفی** را و دیگر دولتمخواهان که داور بخش را دست نشان ساخته به مقابله شهریار شده بودند در حوالی لاهور با قواج او در جنگ رایت نصرت برافراختند و شهریار در لاهور متحصن گشته در معنی بزدان در آمد خدمت پرست خان که **بخت محافل** سبب قتل شتافته بود چون بحوالی احمد آباد پیوست شیر خان به استقبال فرمان **مرواح** عنوان و خلعت خاصه بر آمده جبین اخلاص را به سعادت زمین بوس نورانی ساخت و سیف خان لاعلاج همراه خدمت پرست خان روانه درگاه گشت و حضرت شاهجهان بشفاعت نواب فلک احتجاب جرایم او را بعفو مقرون داشته از قید آزاد ساختند و شیر خان از ضبط و نسق شهر از خاطر برداشته با دیگر امرا مثل میرزا عیسی ترخان و میرزا والی و غیرهم در محمود آباد سعادت زمین بوس کام رواه مراد گردیدند و چون تالاب کانگریه که در ظاهر شهر احمد آباد واقعست محل نزول رایت اقبال گشت هفت روز دران مقام دلکش بجهت تنظیم و تنسیق ملک اقامت فرموده شیر خان را به منصب پنج هزار و سوار و صوبه داری ملک گجرات بلند پایگی بخشیدند و میرزا عیسی ترخانرا بمصوب چهار هزار و دو هزار سوار و ایالت ملک پتنه سرفراز ساختند و بجهت نظام کارخانه سلطنت و انتظام مصالح دولت خدمت پرست خانرا که از معتمدان محرمان جان نثار بود نزد آصف خان به لاهور فرستادند و فرمان عالیشان بخط خاص صدور یافت که درین هنگام که اسمان آشوب طاب و زمینی فتنه جریست اگر داور بخش بسرخسرو و برادر او و شهریار و پسران شاهزاده دانیال را آواره محکمی عدم ساخته دولتمخواهان را از توزع خاطر و شورش دل فارغ سازند بطلاح و صوابدید قریب تر خواهد بود روز یکشنبه بیست و دوم شهر جمادی الاولی سنه هزار و سی و هفت هجری باتفاق دولتمخواهان در ایوان دولتمخانه خاص و عام لاهور خطبه بنام نامی و القاف گرامی بادشاه بلند اقبال مسند آراست تخت سلطنت و اجلال رونق و بها پذیرفت و داور بخش را که دولتمخواهان روزی چند بجهت مصلحت وقت و تسکین شورش به سلطنت برداشته بودند دستگیر ساخته در گوشه ادبار محبوس گردانیدند و شب چهارشنبه بیست و پنجم ماه مذکور او را با کرشائیت برادرش و شهریار و طهمورث و هوشنگ پسران شاهزاده دانیال آواره محکمه فنا ساختند و گلشن هستی را از رخس و خاشاک وجود شان برداشتند درینوقت موکب اقبال بحدود ملک رانا پیوست و رانا کین در مقام گولکنده که سابق در ایام شاهزادگی با پدرش رانا امر سنگه بادراک سعادت آستان بوس مفتخر و مبهایی گشته بود بتارک

خلاص شتافته دولت زمینی بوس دریافت و پیشکش درخور خویش گذرانیده سعادت
 جاوید اندوخت و شهنشاه دریا دل آن برگزیده خویش را با انواع و اقسام مراحم و نوازش
 سرفرازی بخشیده خلعت با دهکده کی لعل قطبی که سه هزار روپیه قیمت داشت
 و شمشیر مرصع و خنجر مرصع و فیل خاصه با رخوت نقره و اسب خاصه با زین طلا
 عنایت فرمودند و محال جاگیر او را بدستور سابق مقرر داشتند برکنار کوی عاتق
 جشن وزن مبارک شمسی سال سی و هفتم از عمر ابد پیوند از استگی بابت و بتاریخ
 هفتم جمادی الاول ساخت دارالبرکت اجمیر از غبار مرکب حضور محسود هشت
 بریں گردید و باین جد بزرگوار خویش پیاده زیارت روضه منوره متبرک شد آداب
 زیارت بقدم رسانیدند و باقسام خیرات مبرات پرداختند و مسی علی از سنگ
 مرمر طرح افکنده به بنایان چابک دست مقرر فرمودند که در اوقات ایام حسن انجام
 بخشند و بخواجهش سینه سالار مهابتخان خانخانان صوبه اجدید و برگذات آن نواحی
 بجاگیر او مرحمت فرموده عازم دارالخلافه گردیدند و در اندک راه خانعالم و مظفرخان
 معموری و بهادرخان اوزنگ و راجه جیسنگه و انے رای سنگدل و راجه بهارت بندیل
 و سید بهوه کاری و بسیاری از بندهای بقدم شوق و اخلاص شتافته سعادت زمینی بوس
 دریافتند و شب پنجشنبه بسمت و ششم جمادی الاولی مرکب فلک شکوه در ظاهر
 دارالخلافه اکبرآباد به باغ نور جهان منزل اقبال ارزانی فرمود قاسم خان حاکم شهر
 بسعادت زمینی بوس جبین اخلاص نورانی ساخت مباح آن که پنجشنبه بود همعنان
 بخت و دولت فیل سوار داخل شده خرمن خرمن زر بر زمین و یسار زنجیره دامان اهل
 حاجت را مالا مال مراد ساختند *

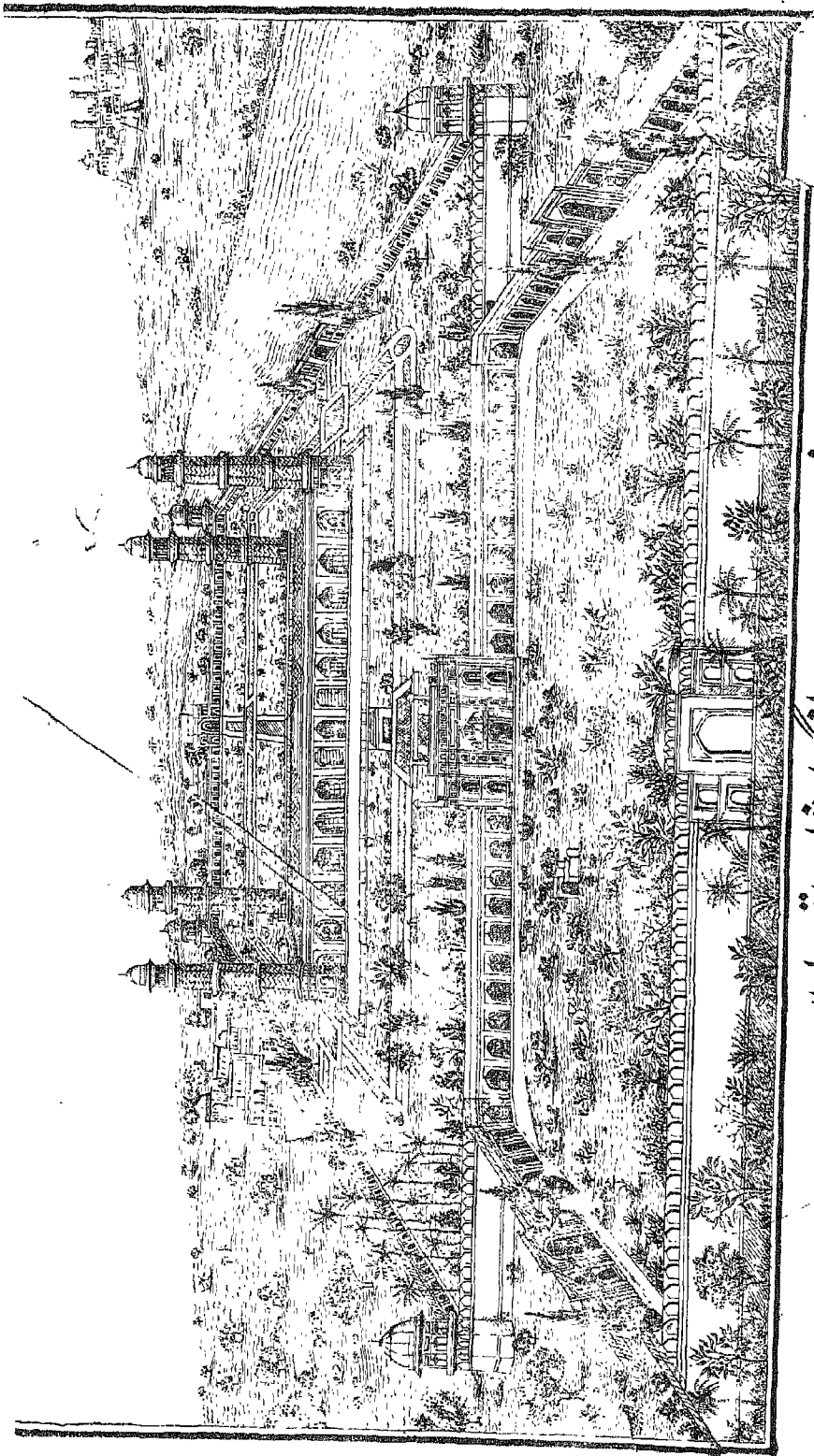
جلوس شاهجهان بر اورنگ سلطنت

چون ساعت جلوس میمنت مانوس بر اورنگ خلافت و جهانبازی روز دوشنبه بسمت
 و هفتم جمادی الاخری بود در دولتخانه ایام شاهزادگی نزول سعادت فرمودند مدت
 ده روز در آن سر منزل کائناتی مقام فرمودند و بتاریخ مذکور سوار سمند دولت و اقبال
 داخل قلعه مبارک شده در دولتخانه خاص و عام سرور سلطنت بجلوس اشرف آسمان
 پایه گردانیدند و خطبه و سکه را بنام نامی و لقب گرامی خودش زب و زیبت بخشیدند
 و طغراف غرای ابوالمظفر شهاب الدین محمد صاحب قراں ثانی شاهجهان بادشاه
 غازی بر مناشیر دولت ثبت شد و جهان پیر از سرفروان گردید و جهانیاں را سرمایه
 امن و امان بدست افتاد *

تمت بالخیر

نقشه مقبره جمشید یا دوشاه واقع سوادالامیر

CALL No. {

۹۴۳/۵۴
ج ۳ ت

ACC. NO.

۷۵۴

AUTHOR

جہانگیر علی

TITLE

تذکرہ جہانگیر

THE BOOK MUST BE CHECKED AT THE TIME
OF ISSSE

MAULANA AZAD LIBRARY

ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:-

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of **Re. 1-00** per volume per day shall be charged for text-books and **10 Paise** per volume per day for general books kept over - due.

